

Giới thiệu Đọc Sách Thành Thánh Convert

Đọc sách có thể học kỹ năng, liền hỏi người có sợ hay không!

Đọc《 tôn tử binh pháp 》 nắm giữ 36 Kế, đọc 《 Thích Khách Liệt Truyện 》 lĩnh ngộ ám côn.

Nghe nói Hoàng Đế Ngự Nữ ba ngàn Phi Thăng Thiên Giới?

Đừng cản ta, ta muốn đọc《 Hoàng Đế Nội Kinh 》!

Bạn đang đọc truyện *Đọc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: 《 Tây Sương bồ đoàn 》 là cái quý gì?

Phương Tiểu Vũ từ ngủ say bên trong tỉnh lại, phát hiện giữa trưa vừa mưa Dân Quốc bản 《 Cổ Văn quan chi 》 bị nước bọt nhân ẩm ướt một mảnh, không khỏi mặt mo đồ ửng.

Bất động thanh sắc dùng tay áo chà chà, lau lau, bất thành linh mất tròn tròn.

Tiểu Gia mua là 《 Cổ Văn quan chi 》， làm sao bất thành linh biến thành 《 Tây Sương bồ đoàn 》? Đây là cái gì quý?

Tiện tay lật ra, vừa vặn lật đến một tờ Tranh minh họa, ắn, lối vẽ tỉ mỉ kỹ pháp, cẩn thận tinh tế, rõ ràng rành mạch, không thích hợp thiếu nhi.

Chờ chút, tựa hồ có chỗ nào không đúng lắm . .

Dựa vào, Tiểu Hoàng Văn? !

Phương Tiểu Vũ giật mình, tiếp theo giận dữ.

Tốt người cái gian thương, Tiểu Gia muốn bồi bổ Cổ Văn, người mẹ nó bán cho ta một bản Tiểu Hoàng Văn!

Tuy nói cũng là thể văn ngôn, nhưng là người trong sách này học được tri thức, thi đại học có thể sử dụng a?

Tốt, Tiểu Hoàng Văn sự tình ta không cùng người so đo, người mẹ nó ngược lại là cho một bản chính bản a? Lại Tây Sương lại bồ đoàn, đến tốt cùng là ai ngủ người nào?

Phương Tiểu Vũ đang suy nghĩ muốn đi vén tên gian thương kia quây sách, ánh mắt lơ đãng nghiêng mắt nhìn đến tờ kia Tranh minh họa, ánh mắt bất thành linh thẳng tuột.

Bản này Tiểu Hoàng Thư Tranh minh họa thật sự là tinh xảo. . . Phi phi, nói sai. . . Cuốn sách này Logo hơi hơi lóe ánh sáng, không phải là cái gì kỳ vật? !

Bằng không. . . Tự mình khảo chứng một chút hai cái thời đại mức độ chênh lệch?

Được rồi, trở lên cũng là trò đùa, Phương Tiểu Vũ là thật hiếu kỳ, giữa trưa vẫn là đứng đắn 《 Cổ Văn quan chi 》， ngủ một giấc liền biến thành Tiểu Hoàng Thư, với lại bất thành linh biết phát sáng, nhất định cùng trong tiểu thuyết kỳ ngộ giống như đức.

Nói xem ta liền xem, một điểm không nương tay!

Phương Tiểu Vũ yên lặng bắt đầu lật sách, chỉ chốc lát liền hoàn toàn đầu nhập đi vào, thấy say sưa ngon lành.

Quyển sách này tên không đáng tin cậy, nội dung vẫn rất đáng tin, bỏ qua một bên tinh xảo Tranh minh họa không đề cập tới, văn tự tươi đẹp, miêu tả Nhã Vận, chỗ mấu chốt Đại Khai Đại Hợp, mười phần làm người say mê.

18 tuổi, nhìn thấy câu cũng dễ dàng biểu mầu mũi niên kỷ, cái nào bị được cái này?

Không nhiều lắm một lát, Phương Tiểu Vũ liền cao cao bút lên Đại Kỳ, trong lòng một mảnh xao động.

Ngay tại Phương Tiểu Vũ xong cái cuối cùng chữ, bắt đầu vẫn chưa thỏa mãn xoa chịch miệng lúc. . .

"Ba!"

Hóa Học lão sư Trần Luân chiếu vào Phương Tiểu Vũ cái ót, dùng bài thi chơi liều co lại, sau đó đoạt lấy 《 Tây Sương bồ đoàn 》, ào ào lật lên.

Không có lật mấy lần, liền đã nhìn thấy không xuống năm bức Tranh minh họa, sắc mặt nhất thời trở nên tái nhợt.

"Phương Tiểu Vũ người tốt dạng người, lập tức liền thi đại học, người không nghe giảng bài không học tập cũng không đáng kể, ta cũng lười quản người, tại ta trên lớp học, người lại dám xem như thế chất chất tình thâm hồi sách. . ."

"Hiện tại rút ra ngoài cho ta! Về sau ta khóa người cũng không cần lại đến! Người gia trưởng ta lười nhắc nhở, ta chờ các người Ban Chủ Nhiệm xử lý!"

Đồ ập xuống mắng một chập, thẹn đến Phương Tiểu Vũ đỏ bừng cả khuôn mặt, xám xịt lao ra phòng học.

Thẳng đến đi ra ngoài, đồng học những cái kia dị dạng nhãn quang còn đâm vào phía sau lưng, nương theo lấy từng tiếng nghị luận.

"Phương Tiểu Vũ thật là xui xẻo, làm sao không cẩn thận như vậy. . ."

"Điều Ti thói xấu không thay đổi, bị bắt lại đơn thuần đáng đời!"

"Các người nam sinh tự mình đều xem những vật kia, đừng đem ta không biết."

"Ai cũng không có ở trên lớp học xem a. . . Ách, chỉ ít không có bị bắt lấy a?"

Có biện hộ, có chế giễu, Phương Tiểu Vũ nhân duyên không được tốt lắm, nhưng cũng không kém, cũng là cấp ba ban hai phổ thông một thành viên.

Lẽ ra hiện tại thời đại này, nhìn xem Tiểu Hoàng Văn căn bản không gọi vấn đề, không đến mức thượng cương thượng tuyến níu lấy không thả, coi như Trần Lão Sư, ngọn lửa đi qua về sau, cũng sẽ không thật bắt hấn làm gì.

Chủ yếu là chính hấn không qua được tâm lý cái này khâm nhi.

"Ma dẫn! Làm sao xui xẻo như vậy? Lần này Hàn Lạc Âm làm như thế nào nhìn ta a. . ."

Phương Tiểu Vũ ù rũ ngồi xổm ở trên sân thượng, tháng hai mặt trời như cũ rất lạnh, thổi đến hấn run lập cập.

Vào thời khắc này, một màn ánh sáng lạng yên xuất hiện, vô số tin tức vọt tới, để cho Phương Tiểu Vũ hoàn toàn được vòng tròn.

【 chủ ký sinh thành công mở ra siêu cấp đọc hệ thống

Từ đó linh hồn ràng buộc, đến chết phương rồi 】

【 chủ ký sinh đọc thư tịch, liền có thể thu hoạch được khen thưởng, bao quát nhưng không giới hạn trong thuộc tính, năng lực, kỹ năng, chúng ta khẩu hiệu là: Hưởng thụ đọc, hưởng thụ khoái lạc! 】

【 chủ ký sinh đọc 《 Tây Sương bồ đoàn 》, có chút tâm đắc, độ thuần thực + 11%, khẩu hoạt +1, Thương Pháp +1, Liều Muội +1, mị lực +1 】

Trong truyền thuyết đô thị kỳ ngộ!

Nhưng là. . . Tốt mẹ nó không đứng đắn hệ thống. . .

Khẩu hoạt là cái quỷ gì? !

Thương Pháp lại là cái gì quỷ? !

Tâm lý chênh lệch hơi lớn, Phương Tiểu Vũ có chút "Phẫn nộ", nhưng là nhỏ nước bọt thuộc về nhỏ nước bọt, làm một cái nam nhân, đối mặt cái này bốn hạng năng lực, ngoài miệng lại thế nào kháng cự, trong nội tâm cũng là mừng thầm.

Ai dám nói không hy vọng chính mình Thương Pháp Thông Huyền, đứng ra để cho ta nhìn xem, là! Người đó!

Thế nhưng là, đón lấy tin tức, lại cho Phương Tiểu Vũ một cái trọng kích.

【 hệ thống đẳng cấp: Cấp một 】

【 mở ra phân loại: Tiểu Hoàng Thư 】

【 khả duyệt thư tịch: 5 bản 】

【 thuộc tính: Lực lượng 9, nhanh nhẹn 9, thể chất 9, tinh thần 8 】

【 năng lực: Mị lực 1, Liều Muội 1, Thương Pháp 1, khẩu hoạt 1 】

【 kỹ năng: Không 】

Rất rõ ràng, rất rõ ràng, không có chút nào mơ hồ, không có bất kỳ cái gì nghĩa khác.

Hệ thống trước mắt đối với Tiểu Hoàng Thư có hiệu quả, có thể là bởi vì. . . Mở ra hệ thống là dùng Tiểu Hoàng Thư?

Cái này kích thích có chút quá ác, Phương Tiểu Vũ cảm giác mình sắp điên.

"MMP hệ thống, làm phiền người nói cho ta biết, coi như ta đọc tận thiên hạ Hoàng Văn, biến thành lộn bên trong Thánh Đầu Sĩ, lãnh đàn chiến đấu gà, đối với người có cái gì tốt nơi?"

【 đây là chủ ký sinh chỗ tốt. Nếu như muốn đọc nó chúng loại thư tịch, mời chủ ký sinh mau sớm Thăng Cấp Hệ Thống 】

【 chú ý: Tân thủ tuyên bố nhiệm vụ 】

【 tân thủ nhiệm vụ: Nghĩ biện pháp cầm lại người Khai Mông Thư Tịch 《 Tây Sương bồ đoàn 》, hạn lúc 24 giờ 】

【 thành công khen thưởng: Một lần vượt phân loại đọc cơ hội 】

【 thất bại trừng phạt: Hệ thống sẽ vĩnh viễn bị phong tỏa tại cấp một 】

"Ta đi, có cần phải đối với mình ác như vậy?" Phương Tiểu Vũ dọa cho nhảy một cái, "Người không muốn thăng cấp a?"

【 hệ thống chỉ là một cái trí năng công cụ, cũng không có thăng cấp động lực, chủ ký sinh mới là hết thầy chúa tể 】

Phương Tiểu Vũ nhất thời im lặng.

Càng là tuổi tác lớn, lịch duyệt nhiều người, liền càng minh bạch "Tự chủ" đáng ngưỡng mộ, nhưng lúc này Phương Tiểu Vũ còn không biết, căn bản không ý thức được "Chúa tể" hai chữ trọng lượng, chỉ là đơn thuần cảm thấy rất may mắn.

Ai cũng có một khóa siêu việt bình thường tâm, thể nhưng là siêu việt bình thường cơ hội lại khó được.

Tỉ như Phương Tiểu Vũ, chỉ là một cái phổ phổ thông thông học sinh cấp ba, không có gì chỗ thần kỳ, không có gì vĩ đại mộng tưởng, hoang đường nhất thiếu niên tâm sự, cũng bất quá là thăm mền Hàn Lạc Âm.

Hắn biết phần này thăm mền là hoang đường, chính mình là trong bể người một giọt nước, trên bầu trời trôi nổi một hạt bụi, dựa vào cái gì đi ôm ấp mặt trăng?

"Nếu như không có phát sinh dạng này ngoài ý muốn, ta hiện đang vì là thi đại học phiền não, kế tiếp còn muốn vì công tác phiền não, lại sau đó là vì là phòng trọ phiền não, nếu như có thể tìm tới bạn gái lời nói, còn muốn vì nàng phiền não. . ."

"Nhưng là hiện tại không giống nhau, phá hệ thống nhìn như không đáng tin cậy, lại mang đến vô hạn khả năng, tương lai không còn là liếc một chút nhìn thấy hồi hương tiểu lộ, mà chính là thông hướng không biết kỳ diệu đường đi."

"Chỉ ít. . . Không thể so với trước kia tệ hơn a?"

Trùng kích quá lớn, trong lúc nhất thời khó có thể tin, khó mà tiếp nhận cũng là bình thường, từ nơi này chút tâm tình bên trong giải thoát đi ra, Phương Tiểu Vũ cuối cùng cảm nhận được trước đó chưa từng có kích động.

Tên thiếu niên nào trong lòng không có ảo tưởng?

Người nào không hướng tới Quyền Khuynh Thiên Hạ xe xịn BMW?

Không có cơ hội lúc không thể không sợ, nhìn thấy hi vọng về sau, cá ướp muối cũng sẽ nổi điên.

Ma đàn, vô luận như thế nào đều muốn cầm lại 《 Tây Sương bồ đoàn 》!

Lương băng tính là gì! Ban Chủ Nhiệm lại như thế nào? Người nào ngăn ta khẩu hoạt thối chết, Thương Pháp đâm chết, mị lực mê chết, vấy đến dục tiên dục tử. . . Tóm lại cũng là một cái chết!

Ta cơ duyên, ta tới thủ hộ!

Quyết định, vừa vận tiếng chuông tan học vang lên, hắn hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang hướng đi Ngữ Văn văn phòng, dự định tiên hạ thủ vi cương.

Vừa tới lầu ba, đối diện vừa vận đụng vào Hàn Lạc Âm cùng Tào Tuyết, vừa mới còn hùng tâm vận trượng Phương Tiểu Vũ, bấp chân lập tức bắt đầu run rẩy.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Matsushima Hashima là cái gì lão sư?

"Nha? Muốn đi tìm Lương lão sư đội gai nhận tội a? Có lòng tin không có a, nhiệt huyết thiếu niên?"

Tào Tuyết lần thứ nhất chủ động giống như Phương Tiểu Vũ đáp lời, nhưng là biểu tình kia. . . Phương Tiểu Vũ tình nguyện nàng đừng đến đáp lời, tối thiểu nhất hẳn là hôm nay!

Hàn Lạc Âm lại đại đại phương phương che miệng cười một tiếng, trong mắt đầu không có giả ra tới ngượng ngùng, cũng không có ra vẻ thanh cao xem thường, chỉ có một chút chế nhạo cùng tò mò.

Đại khái là, hiểu kỳ Phương Tiểu Vũ sẽ làm sao giải quyết Lương lão sư?

Chỉ là, cái biểu tình này, cái ánh mắt kia, đều quá đẹp, không phải hợp với mặt ngoài xinh đẹp, mà chính là làm lòng người sinh hướng tới mỹ hảo, Phương Tiểu Vũ phát hiện mình có chút hoảng.

Đổi lại là ngày xưa, đối mặt dạng này tình huống, hẳn hẳn là mộng ép, sau đó tâm lý bắt đầu gấp, càng sốt ruột thì càng không biết nói cái gì cho phải, áp úng nửa ngày, tìm xấu hổ lý do chạy trốn.

Có lẽ sẽ còn nói ra hai câu lời nói ngu xuẩn, chính mình nhưng lại không biết.

Tiểu Điều Ti đối mặt thắm mến nhiều năm nữ thần, nói chung chính là như vậy phản ứng, nghịch tập tình huống cũng là mộng, khi tình lại dũng khí liền vô ảnh vô tung.

Nhưng là hôm nay, tuy nhiên tâm lý không, tuy nhiên như cũ cũng hoảng, Phương Tiểu Vũ nào tử lại trước đó chưa từng có thanh tỉnh.

Ma đàn, các người đều không để ý, tiểu gia ta có cái gì tốt quan tâm?

Vững vàng, vững vàng, hiện tại người là Thần Chi Từ!

Trong lúc nhất thời cũng không có muốn ra phù hợp đáp lại, Phương Tiểu Vũ dứt khoát thoái mái về mặt cầu xin, đem chính mình chân thực tâm tình triển lộ ra.

"Tỷ! Người là chị ruột ta, phiền phức không cần hết chuyện để nói! Đến, mời xem lấy mặt ta, hỏi một lần nữa: Có hay không tự tin?"

"Phốc phốc" một tiếng, Hàn Lạc Âm chân chính cười rộ lên, như là bách hoa đua nở.

"Hảo Tiểu Từ!" Tào Tuyết không khách khí một bàn tay đập vào Phương Tiểu Vũ bả vai, sau đó vung lên nắm tay nhỏ, "Cố lên! Tỷ tỷ thích người rồi!"

Chính ta cũng không coi trọng chính ta!

Tâm lý điên cuồng nhỏ nước bọt, Phương Tiểu Vũ lại không lại nói lại nhai, cầm đúng mực nắm giữ được hết sức tốt —— đơn thuần vô ý thức phản ứng, vô sự tự thông có chừng có mực, không có để cho mình lưu tại lỗ mũi.

Hàn Lạc Âm đôi mắt đẹp kinh động, tại Phương Tiểu Vũ trên mặt yên lặng đánh cái chuyển, sau đó đối với hắn gật gật đầu.

Phương Tiểu Vũ nhạy cảm chú ý tới, Hàn Lạc Âm kéo Tào Tuyết cánh tay tay, có một cái rất bí mật phát lực động tác, sau đó Tào Tuyết liền khua tay nói dừng.

Phương Tiểu Vũ đưa mắt nhìn Hàn Lạc Âm chậm rãi đi xa, trên mặt hiện lên vẻ kích động cười, hung hăng vung quyền.

"Suất ca, người đã không còn là cái kia tâm thường Phương Tiểu Vũ, người có thể làm được! Tự tin điểm, cùng mỹ nữ liên hệ không có khó như vậy, chỉ cần người tin tưởng mình!"

Còn lại một đoạn đường, Phương Tiểu Vũ đi được toàn thân lơ mơ, giống như muốn đi lĩnh thưởng hình, mà không phải bị phê bình.

Thừa dịp cơ này đặc ý sức lực, hấn trong lòng âm thầm quyết định: Chỉ cố gắng lớn nhất đi tranh thủ, nếu như thực sự không được, không thềm đếm xia buổi tối tới nạy ra môn, trộm cũng phải trộm trở về!

Thành thần thành thánh cơ duyên, chính là muốn có dạng này dũng khí cùng bá lực, mới có thể thủ hộ.

Nếu như loại thời điểm này còn muốn nghĩ đến da mặt, gia trưởng, xử lý loại hình đồ vật, lo trước lo sau, ngưng ngưng mặt mũi, vậy người này lớn bao nhiêu cơ duyên cũng uống phí.

Phương Tiểu Vũ không nghĩ nhiều như vậy, chỉ là bản năng làm ra lấy hay bỏ, tỏ rõ lấy tự thân tìm kiếm cải biến quyết tâm.

Đi vào Ngự Văn cửa phòng làm việc miêng, vừa muốn gõ cửa, đúng lúc Trần Lão Sư từ bên trong đi tới, nhìn thấy hấn liền giống như không thấy được giống như, hử lạnh một tiếng, sụt qua người.

Cửa mở ra, Phương Tiểu Vũ như cũ thành thành thật thật gõ cửa.

"Tiến đến."

Lương Băng ngừng đầu một cái, phát hiện là Phương Tiểu Vũ, lông mày nhất thời nhíu một cái.

Nhìn nhìn lại trong văn phòng đang tại thu dọn đồ đạc lớp khác lão sư, lại lần nữa cúi đầu xuống, bất động thanh sắc phân phó nói: "Người trước tiên đứng đây, chờ ta làm xong lại nói."

Bàn đối diện Vu lão sư vừa thu thập xong Giáo Án, nghe vậy vui mừng: "O! Xem ra tiểu hóa tử sai lầm không nhẹ a? Lương lão sư tuy tiện không phạt học sinh đứng."

Phương Tiểu Vũ hác nhiên cười một tiếng, ngoan ngoãn đứng đây,

Tâm lý lại đột nhiên toát ra một cái ý nghĩ: Lương lão sư không muốn ở trước ngoại nhân mặt phê bình ta.

Chờ đến còn lại hay vị lão sư đều đi ra ngoài, trong văn phòng cũng chỉ còn lại có Lương lão sư cùng mình, Phương Tiểu Vũ càng phát ra xác định chính mình suy đoán.

Cảm kích đồng thời, nhưng cũng có chút kinh ngạc: Vì sao ta có thể đánh giá ra loại chuyện này? Trước kia ta cho tới bây giờ nghĩ không ra những thứ này.

Trước mắt tình huống cũng không thích hợp cân nhắc tỉ mỉ, hấn đem ý nghĩ buông xuống, 90 độ cúi đầu, xin lỗi.

"Thật xin lỗi, Lương lão sư, ta sai, ngài nếu là thất vọng, liền mắng ta đi, tìm gia trưởng cũng được!"

Lương Băng sững sờ, sau đó tỉ mỉ quan sát Phương Tiểu Vũ biểu lộ, phát hiện cũng thành khẩn, không khỏi hài lòng cười rộ lên.

Nguyên bản nàng là định dùng tìm gia trưởng tới dọa một chút Phương Tiểu Vũ, nhưng là hiện tại Phương Tiểu Vũ như thế chủ động, trong nội tâm nàng hỏa khí nhất thời tiêu tán hơn phân nửa.

"Người giai đoạn này đâu, đối với người khác phái có hiếu kỳ, đối với cuộc sống tri thức có khao khát, cũng là bình thường, lão sư có thể lý giải."

Lương Băng cân nhắc từng câu từng chữ mở miệng, sợ cái nào chữ dùng đến không tốt, liền tổn thương đến nam hài lòng tự trọng.

Phương Tiểu Vũ an an tĩnh tĩnh nghe, chờ lấy Lương lão sư nhưng là.

"Nhưng là đâu, người phải biết, người bây giờ đang đứng ở một cái nhân sinh bên trong mấu chốt nhất giai đoạn, 9 9 ngày, sinh mệnh bé nhỏ không đáng kể một quãng thời gian, lại quyết định rất nhiều thứ."

Phương Tiểu Vũ gà con mổ thóc giống như gặt đầu, ánh mắt vô tội, biểu lộ xuẩn manh, tên gọi tắt không biết xấu hổ.

Lương Băng cũng rất hài lòng, bất thành linh hào hứng đại phát, quyết định hạ điểm Mãnh Dược.

"Nói thí dụ như, người thi đậu một chỗ đại học tốt, sau đó tìm tới một cái ở cấp ba bên trong học tập cho giỏi cô nương tốt, lại tốt lừa gạt, lại thuần khiết, đến lúc đó có phải hay không cũng không cần xem những này?"

Phương Tiểu Vũ có chút mộng, vô ý thức đoạt đáp: "Chính mình thứ?"

Lương Băng bất thành linh phát hiện, giống như có chút mãnh mẽ quá mức. . .

Mặt đỏ lên, xấu hổ bùng chén nước lên, uống một ngụm nước chậm rãi thần, tranh thủ thời gian chuyển đổi đề tài.

"Trong đại học sự tình, lão sư mặc kệ. Nhưng là hiện tại khẩn trương như vậy thời khắc, lão sư đến vì người phụ trách, tạm thời không tìm người gia trưởng, người cho lão sư làm cam đoan, lão sư nguyện ý lại tin tưởng người một lần."

Cái này dễ xử lý!

Phuong Tiểu Vũ lập tức nhấc tay thề: "Ta cam đoan về sau không còn tại trên lớp học xem Tiểu Hoàng Thư!"

Chờ nửa ngày, không có nói tiếp, Lương Băng hướng dẫn từng bước dẫn đạo: "Còn có đây này?"

Phuong Tiểu Vũ lần nữa nhấc tay: "Học tập cho giỏi, tranh thủ thi tốt thành tích."

Cảm giác được Phuong Tiểu Vũ thành khẩn, Lương Băng hài lòng gật gật đầu.

Có thể thuận lợi như vậy giải quyết vấn đề, đáng giá vui vẻ, dù sao nàng là một cái tuổi trẻ Nữ Lão Sư, mà lại là xinh đẹp tuổi trẻ Nữ Lão Sư, bởi vì loại sự tình này tìm học sinh nói chuyện, kinh nghiệm thực sự có chút không đủ dùng.

"Vậy thì tốt, cứ như vậy, ta chờ nhìn ngươi biểu hiện. Trở lại đi học đi."

Phát phát tay, nhân lại không động đây, Lương Băng nghi hoặc ngẩng đầu: "Còn có việc?"

Phuong Tiểu Vũ Trang ngoan nửa ngày, lộ ra kế hoạch: "Lương lão sư, sách ngài đến đưa ta a. . ."

Mở miệng lúc mặt mũi tràn đầy không có ý tứ, sau đó có chút tâm thần bất định, sau cùng mang lên một tia khẳng khái chịu chết kiên quyết, giờ khắc này, Phuong Tiểu Vũ ánh mắt phụ thề.

"Sách này không phải ta, là cùng bằng hữu mượn tới. Nếu ban đầu ta cũng không phải là muốn nhìn loại kia tình tiết, chỉ là thuần túy hiếu kỳ. Bằng hữu nói sách này là Thanh Đại Ngộ Kính Tử tiên sinh tác phẩm, ta suy nghĩ, đây cũng là Tây Surong lại là bỏ đoàn, Ngộ tiên sinh làm sao có khả năng làm loạn như vậy?"

Lương Băng nghe được trợn mắt hốc mồm, Phuong Tiểu Vũ lại kéo tới càng phát ra hăng hái.

"Ngài muốn a, hiện tại khoa học kỹ thuật như thế phát đạt, ta muốn thật nghĩ xem chút cái gì, trực tiếp trong điện thoại download một đám lão sư danh tác, Anri Okita, Erika Momotani, Rie Tachikawa, Marina Shiraishi cái gì, không thể so với cái này khô cằn Cổ Văn mạnh?"

"Bằng hữu của ta một mực chắc chắn nói sách này là thật, văn Mộc lão nhân lúc tuổi già tạm trú Dương Châu, chán nản uống trà, đạo bản qua một chút Tiểu Hoàng. . . Cái kia văn, ta không tin, liền mượn tới khảo chứng khảo chứng."

"Ta mức độ có hạn, chỉ nhìn cái não nhiệt, nhưng là mặc kệ thật giả, sách cũng nên còn người ta."

Phuong Tiểu Vũ chân thành tha thiết nhìn xem Lương Băng. Lương Băng bất động thanh sắc tránh đi đối mặt, lại uống một ngụm nước, thật vất vả mới đề xuồng xấu hổ.

Anri Okita, Erika Momotani, Rie Tachikawa, Marina Shiraishi. . . Cũng là thứ gì lão sư? Không tưởng nổi!

Hiện tại tiểu thí hài a!

Chúng ta niên đại đó, lưu hành cũng là Matsushima Hashima tới. . .

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Người dự định lột 1 đời?

Hoàng thân thoát tuyến trong nháy mắt, Lương Băng rất mau tìm quay về thân phận của mình, rất có uy nghiêm "Ừ" một tiếng.

Dứt bỏ việc nhỏ không đáng kể không đề cập tới, làm một cái yêu thích Hoa Hạ Cổ Văn Học Ngữ Văn lão sư, Lương Băng vậy mà cảm thấy Phuong Tiểu Vũ nói rất có đạo lý, không kim kim lại được gật gật đầu.

"Ngươi nói không sai, Ngộ Mẫn Hiền lúc tuổi già xác thực chán nản, lấy bán chữ mà sống, nhưng là nhân tính phóng khoáng, không thích luồn cúi, là không thể nào viết loại sách này."

Phương Tiểu Vũ vui mừng quá đỗi: "Lương lão sư ngài cũng cảm thấy như vậy? Vậy thì không sai, khẳng định là cái nào Dân Quốc thư sinh làm ra tới mảnh lối, muốn đến là lưu truyền không rộng, cho nên không có gì ghi chép."

Trong lời nói tin tức hàm lượng hơi lớn, Lương Băng nhất thời thật sâu nhủ mảy lại.

Quyển sách này Xem ra đúng là Dân Quốc ấn phẩm, bảo tồn được như thế hoàn hảo, lại chưa bao giờ nghe thấy, coi như không phải Bản đơn lẻ, giá trị cũng sẽ không kém, xem ra thật đúng là không thể tịch thu. . .

Cảm giác sách này phỏng tay, lại phát hiện Phương Tiểu Vũ nếu rất hiểu chuyện, nhiều lắm là xem như thiếu niên ham chơi, Lương Băng tâm lý đã không có gì hòa khí, ngược lại cảm thấy chậm rãi mà nói Tiểu Vũ Đồng Hải thân thiết thú vị.

Thế là liền xoay người kéo ra làm việc phía dưới cùng nhất ngăn kéo, cầm tiểu thuyết lấy ra, sau đó ngửa đầu nhìn chăm chăm Phương Tiểu Vũ hai mắt.

"Đã như vậy, lão sư cũng không thể để người nói không giữ lời, tiểu thuyết người có thể lấy về, nhưng là lần này kỳ thi thử, ta muốn nhìn thấy người tiến bộ, ừ, chỉ ít so với lần trước đề cao 5 tên, có thể làm được hay không?"

"Có thể! Ngài liền đợi đến xem đi!"

Phương Tiểu Vũ rằng rắc một cái đại cúi đầu.

Vì sao không phải ườn ngực kính lễ đầu?

Bởi vì Lương Băng vừa rồi cúi người, tiểu nam sinh không cẩn thận nhìn thấy điểm không nên nhìn thấy, trước đó đọc tiểu thuyết hòa khí còn không có tan hết, giờ phút này đã có một chỗ khác tại kính lễ.

Lương Băng chỉ coi Phương Tiểu Vũ có lễ phép, hài lòng đến không muốn không muốn, nét mặt tươi cười như hoa, còn gượng chống lấy lão sư giá đỡ, bình tĩnh gật gật đầu.

"Tốt, lão sư tin tưởng người, trở về đi."

Vừa mới nói xong, Phương Tiểu Vũ tiếp nhận sách, suu một chút thoát ra văn phòng, xa xa truyền đến một tiếng reo hò.

"Cảm ơn Lương lão sư, một cao người đẹp nhất!"

"Tiểu tử này!"

Lương Băng chậm rãi lắc đầu, một mặt không thể che hết cười.

. . .

Sách vừa đến tay, màn sáng bên trên lập tức liền có tin tức chảy xuôi mà qua.

【 tân thủ nhiệm vụ hoàn thành, người thu hoạch được một lần vượt phân loại đọc cơ hội, một khi sử dụng, cầm chiếm dụng một cái trước mắt đọc danh ngạch 】

Cái kia chính là nói, nếu như ta hiện tại muốn đọc đừng sách, liền có thể thiếu một bản Tiểu Hoàng Thư?

Phương Tiểu Vũ hiểu kỳ hỏi: "Người là thế nào phân loại? Đến có bao nhiêu loại phân loại?"

【 hoành phân thụ phân, vô cùng vô tận 】

. . . Đại gia người!

Cầm lại 《 Tây Sương bồ đoàn 》, Phương Tiểu Vũ tâm tình rất tốt, liền không giống như phá hệ thống so đo, tiếp tục truy vấn vừa rồi chưa kịp để ý tới nghi hoặc.

"Hệ thống, thuộc tính ta hiểu, ta thuộc tính có phải hay không hơi thấp?"

【 nhân loại, thanh tráng niên, nam tính, thuộc tính bình quân trị giá là 10, chủ ký sinh thuộc tính hơi thấp, tinh thần càng yếu ớt 】

Nhớ tới trước kia khổ sở, Phương Tiểu Vũ hơi có chút ảm đạm, nhưng là rất nhanh liền đem điểm ấy cảm xúc tiêu cực vứt qua một bên, dù sao có thể đền bù, từ giờ trở đi, hướng về phía trước xem!

"Cái kia năng lực lại là chuyện gì xảy ra? Coi như ta lại phế, cũng không trở thành chỉ có như thế bốn cái không đáng tin cậy năng lực a?"

【 trong hệ thống năng lực trị số, không phải chủ ký sinh tự thân năng lực hiển hóa. Đọc thư tịch mở ra năng lực, tác dụng là tại người nguyên bản trên cơ sở tiến hành đề cao 】

"Có thể hay không hiểu như vậy. . ." Phương Tiểu Vũ hai mắt tỏa ánh sáng, đưa tay bắt đầu khoa tay múa chân, "Giả thiết ta tự thân Thương Pháp là 100, một lần một giờ, sau đó năng lực Mân Hình bên trên Thương Pháp là 50, ta sẽ đạt được ngoài định mức 50 điểm tăng cường?"

【 lý luận chính xác. Nhưng là giả thiết nghĩ đến hơi nhiều 】

. . .

Đại gia nguoi! Học cái gì không tốt, học nhỏ nước bọt!

Tuy nhiên đối thoại có chút ít không thoải mái, nhưng Phương Tiểu Vũ vẫn là rất vui vẻ.

Năng lực ý nghĩa quá trọng yếu, tự thân năng lực vốn là có thể thông qua học tập cùng đoán luyện tới tăng cường, lại có hệ thống tăng thêm. . . Thoải mái bay!

Tuy nói tạm thời chỉ có thể Tiểu Hoàng Văn, kích hoạt mở ra năng lực khả năng không phải như vậy lý tưởng, nhưng hệ thống là có thể thăng cấp, về sau mở ra nguru xoa phân loại về sau. . . Oa ca ca cách!

Ngây thơ Phương Tiểu Vũ tạm thời vẫn là cái ngây thơ Tiểu Nhị Hóa, căn bản không hiểu được cái dạng gì năng lực mới gọi lý tưởng.

Liều Muội, Thương Pháp không lý tưởng?

Ngủ gật! Đó là tối lý tưởng được chứ! Đi đây đường bên trên tìm nam nhân hỏi đi, nhìn xem ai không muốn muốn?

Phương Tiểu Vũ mặc sức tưởng tượng tương lai nghĩ đến đang này, bất thành linh nhớ tới một kiện đại sự, tranh thủ thời gian hỏi: "Đúng, hệ thống nguoi muốn thế nào mới có thể thăng cấp?"

【 đây trước mắt cấp bậc 5 quyền sách, hoàn thành thăng cấp nhiệm vụ, liền có thể Thăng Cấp Hệ Thống 】

"Ta có thể đồng thời 5 quyền sách a?"

【 không thể, tại một quyền sách độ thuần thực không có đạt tới 100% trước kia, tiếp theo quyền sách vô pháp mở ra 】

Xem ra vẫn là phải chết đập 《 Tây Sương bồ đoàn 》. . .

Quan trọng cái này độ thuần thực là thế nào chuyện?

【 lặp đi lặp lại đọc, liền có thể gia tăng độ thuần thực, càng dụng tâm lĩnh hội, độ thuần thực gia tăng càng nhanh, không có đường tắt 】

Phương Tiểu Vũ trong lòng run lên, nhất thời ý thức được vấn đề. . . Nếu như lựa chọn thư tịch số lượng từ quá nhiều, sợ rằng sẽ tiêu hao hết tương đối lâu thời gian, được chả bằng mất!

Thế nhưng là nếu như sách số lượng từ quá ít, nội dung tái nhợt, hoa quả khô rai rác, có thể hay không để cho khen thưởng thay đổi thiếu?

Trầm tư chỉ chớp lát, hần lại phát hiện một cái chỗ quái dị —— hôm nay, chính mình tư duy giống như cũng nhanh nhẹn, rất rõ ràng? Thả trước kia, chính mình hẳn không có cao như vậy tình thương cùng nhanh trí.

Hệ thống lập tức cho ra giải đáp.

【 hệ thống cùng chủ ký sinh linh hồn tương dung, sẽ hơi tăng lên chủ ký sinh linh hồn cường độ. Chủ ký sinh cải biến, chủ yếu hơn là đến từ lòng tự tin tăng lên, nhân giới nâng cao, đã tâm phóng đại 】

【 các đòi chủ ký sinh, đều có dạng này một cái kịch liệt cải biến Thích Ứng Kỳ, dùng người Địa Cầu thuyết pháp, quá trình này gọi là Minh Tâm Kiến Tính 】

【 hệ thống sẽ không đối với chủ ký sinh thực hiện bất kỳ ảnh hưởng gì, tiến bộ hoặc là đọa lạc, chính nghĩa vẫn là tà ác, hoàn toàn quyết định bởi tại chủ ký sinh bản thân 】

Kéo như vậy sâu xa làm gì?

Không phải liền là nhận biết mình, tạo nên tam quan, lựa chọn về sau đường a?

Người sống cả một đời, một mực đang làm chút chuyện này, cái này không cần gấp, cũng không gấp được.

Phương Tiểu Vũ không có để tâm vào chuyện vụn vặt, rất nhẹ nhàng lướt qua cái này gốc rễ, đang muốn hỏi lại dừng, lại phát hiện chạy tới cửa lớp học, đành phải tạm thời gác lại vấn đề, đem Tiểu Hoàng Thư nhét vào phía sau, kéo xuống y phục che lại, yên lặng tiến vào.

Cái này tiết khóa là tự học, tất cả mọi người tại làm đề, không có lão sư nhìn xem, Phương Tiểu Vũ vừa vào cửa, thật nhiều người một trận sói tru.

"Tiểu Vũ, bị giáo huấn tư vị thế nào? Lương Đại mỹ nữ nhìn thấy người Tranh mình họa lúc phản ứng gì?"

"Phương ca, sách muốn trở về không? Mượn các huynh đệ giám thưởng một chút như thế nào?"

"Thối lưu manh! Sách gì người cũng muốn nhìn. . . Ngũ Ca, trước cho ta mượn!"

Phương Tiểu Vũ tâm tình cực tốt, căn bản không quan tâm mọi người trên chóc, gặp Tào Tuyết cùng ngồi cùng bàn Hàn Lạc Âm đồng thời ngẩng đầu nhìn tới, đưa tay vỗ vỗ gây trố cả xương lồng ngực, ngạo nghễ cùng một hình: Có hay không tự tin?

Thối phù một tiếng, đột nhiên không kịp chuẩn bị Hàn Lạc Âm cười ghé vào trên mặt bàn, Tào Tuyết cũng là ha ha ha một trận yêu kiều cười, một tay ôm Hàn Lạc Âm bả vai, một cái tay khác đối phương Tiểu Vũ dựng thẳng lên ngón tay cái.

Cao Trung chính là như vậy, tuy nhiên thế giới bên ngoài sớm đã coi trọng vật chất, trong sân trường cũng xuất hiện rất nhiều hồng bầu không khí, nhưng là giai đoạn này thiếu niên thiếu nữ vẫn là đơn giản mà thuần túy, cái kia hiểu đồ vật đều hiểu, thế nhưng là tâm còn làm chỉ toàn lấy —— tối thiểu nhất đại bộ phận cũng còn sạch sẽ.

Có đại bộ phận, tự nhiên là có bộ phận nhỏ.

Ngồi sau lưng Tào Tuyết Lý Tiếp nghĩ bất thành linh âm dương quái khí mở miệng: "Nha thờ ra, xem Tiểu Hoàng Thư còn xem Thành Anh hùng? Lập tức liền cao hơn thi, ngẩng lại nhà người điều kiện, ngẩng lại mẹ người lái xe taxi vất vả, Phương Tiểu Vũ, người có thể thêm chút tâm đi!"

Đàm Thành nguyên bản đang nhìn náo nhiệt, nghe được Lý Tiếp nghĩ phun nhân, tranh thủ thời gian quay đầu nhìn sang, phát hiện Lý Tiếp nghĩ sắc mặt âm trầm, trong tay nắm chặt một cây bút, khóe mắt liếc qua chặt chẽ khóa lại Hàn Lạc Âm

Đàm Thành nhìn lại Hàn Lạc Âm, chỉ gặp nàng cười đến ghé vào trên mặt bàn, bả vai một đứng thẳng hơi dựng ngược lên, nhất thời minh bạch hết thấy.

Nha, Phương Tiểu Vũ đây là ăn hùng tâm báo tử gan, lại dám vậy Hàn Lạc Âm? Không biết Lý Đại thiếu xem Hàn Lạc Âm vì là độc chiếm a?

Nghĩ rõ ràng chuyện gì xảy ra, Đàm Thành không chần chờ nữa, mở miệng phụ họa: "Cũng là a, nhà nghèo diện mạo xấu, không ai nói người cái gì, nhưng là gia đình dạng này còn không nỗ lực, người là dự định lột cả một đời?"

Hơn phân nửa nam sinh đều đi theo cười vang đứng lên, nữ sinh có cười trộm, có xem thường.

Bạn đang đọc truyện *Đọc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Không dám tưởng tượng quyết định

Nếu đổi lại là trước kia, Phương Tiểu Vũ đại khái sẽ nổi nóng phản phun trở lại, sau đó bị đối phương đối phải nói không ra lời nói đến, trở lại chính mình phụng phụ.

Nhưng là hiện tại, tâm lý có khí, não tử cũng thanh tỉnh, trong nháy mắt liền tóm lấy vấn đề hạch tâm

Phương Tiểu Vũ bình tĩnh cười cười, ngoạn vị đạo: "Lý Tiếp Tư, chúng ta đồng học ba năm, không nói đồng học cảm tình có bao nhiêu, ít nhất không cừu không oán."

"Người là đại thiếu gia, ngâm lấy vững chắc mười xuất sinh, xem thường ta như vậy người bình thường, cá nhân ta biểu thị có thể lý giải. Nhưng là, có cần phải tại trong lớp như thế giẫm ta a?"

"Giẫm một cái không cừu không oán, chỉ là gia cảnh không bằng người đồng học, sẽ để cho người rất có cảm giác thành tựu? Cảm giác thỏa mãn? Cảm giác ưu việt?"

"Ta thế nào là chính ta sự tình, ta lại không tiến đến bên cạnh người tìm người chú ý, như thế ở trên cao nhìn xuống chỉ trỏ, không quá phù hợp a?"

Tiếng nói rơi xuống đất, trong lớp đầu tiên là yên tĩnh, ngay sau đó liền bạo phát lên một trận nghị luận, nhanh chóng bao phủ toàn bộ phòng học.

Phương Tiểu Vũ không nói một câu thô tục, ngữ khí cũng không nặng, nhưng là câu câu tru tâm, mỗi một câu đều kích thích các bạn học tâm lý đồng tình cùng bất mãn.

Cấp ba ban hai học sinh, tuyệt đại bộ phận cũng là gia đình bình thường xuất thân, từng cái cảm động lây.

Nhà người cảnh tốt liền vô duyên vô cớ giảm đồng học, dựa vào cái gì?

Hiện tại học sinh cấp ba đã không còn đơn thuần, nhưng là trường chuyên cấp 3 học sinh cũng không có như vậy công danh lợi lộc, thậm chí rất có vài phần ngạo khí.

Tất cả mọi người có thể lên một chỗ không sai đại học, về sau Thiên Nam Hải Bắc đều có tiền đồ, lại không ăn nhà người com, dựa vào cái gì chịu người khí?

Trường học đội bóng rổ Nhị Hắc cái thứ nhất Nã Pháo: "Lý đại thiếu, giả trang cái gì Bạch Liên Hoa, người dám nói người chưa có xem những cái kia? Cao nhất lúc trong lớp lưu truyền Playboy, là người từ Hương Giang mang về a?"

"Người ta Lý công tử xem ai khó chịu liền giảm người nào, cần lý do? Người không phục, người cũng đầu tốt thai a?"

"Đồng học một trận, lập tức liền đường ai nấy đi, làm sao lúc này còn làm người buồn nôn? Tiểu Vũ làm sao người?"

"Đúng đấy, cái rắm lớn một chút sự tình, cũng có thể đứng tại đạo đức chút cao hoá trang một đợt, không Trang sẽ chết Tinh Nhân?"

"Tuy nhiên ta là nữ sinh, thế nhưng là ta cũng không có cảm thấy Phương Tiểu Vũ xem Tiểu Hoàng Thư liền làm sao hồng, đối tượng đều xử qua, giả trang cái gì Thuần!"

Lý Tiệp Tư sắc mặt tức giận đến tái nhợt, cảm tức nhìn Phương Tiểu Vũ, ánh mắt giống như là muốn phun ra lửa, cũng không dám giống như nhiều người như vậy cứng rắn đối.

Phương Tiểu Vũ nhân duyên không có tốt đến tất cả mọi người sẽ không điều kiện giúp hắn trình độ.

Mọi thứ đơn giản cũng là một chữ lý, người nào có lý, người nào không đề ý tới, vừa nhìn thấy ngay.

Đứng ra bên vực lẽ phải cứ như vậy nhiều, tâm lý có ý kiến nhưng là không có lên tiếng âm thanh còn không biết bao nhiêu, ung dung miệng mồm mọi người, trừ phi Lý Tiệp Tư có sức mạnh ngăn chặn tất cả mọi người, nếu không cái này thua thiệt ngầm, cũng chỉ có thể nuốt vào.

Đàm Thành vẫn còn không phục, mãnh mẽ đứng lên, mặt âm trầm trừng mắt Phương Tiểu Vũ, chỉ cái mũi uy hiếp nói: "Người tốt dạng! Ta nhớ kỹ người!"

Phương Tiểu Vũ chậm rãi lắc đầu, dùng xem trí chướng yêu mến ánh mắt nhìn xem hắn, thờ dãi: "Lão Đại, Hương Giang điện ảnh đều năm thi nhiều năm như vậy, người muốn cùng lúc đều tiến vào a. . . Nói thật, nhận biết các người về sau, ta luôn cảm giác ta bên trên một chỗ giả trọng điểm."

Trong phòng học cười vang.

Nhị Hắc vỗ bàn, kèm chút cười ra nước mắt: "Đàm Thành, người xem một chút người ta Tiểu Ngũ cái này ép Trang, hoàn toàn không phải một cái cấp bậc a!"

"666, đại ca thành, Hương Giang phí bảo vệ sinh ý tốt làm a? Không được liền trở lại a?"

"Đàm Thành người xem một chút người Lão Đại sắc mặt, làm tiểu đệ cũng làm đến như thế không có nhân lực giá, người vẫn là đi học cho giỏi sách đi. . ."

"Giả trọng điểm +1, Ngũ Mao cảm lấy đi, nạp điểm IQ!"

Lý Tiệp Tư chẳng những sắc mặt nhìn không tốt, liền cả ngón tay đều đang run rẩy.

Hắn khí a!

Ai có thể nghĩ tới, tùy ý trang cái bức, kết quả bị thảo?

Phương Tiểu Vũ nguyên bản là cái đất dẻo cao su, có thể tùy tiện nhào nặn. Tập mãi thành thói quen vờ tay, kết quả ôm đồm tại Tiên Nhân Chương thượng diện, người nào không mộng?

Buồn bức nhất không phải khó giải quyết,

Mà chính là quán tới tay đều không cách nào bảo nổi, Đàm Thành cái này ngu xuẩn mới mở miệng, tội danh lập tức ngồi vững, dây dưa nữa xuống dưới, càng mất mặt!

Lý Tiệp Tư cắn răng, đem đầu chôn ở bài thi bên trong, làm bộ bên ngoài là một mảnh vạn dặm Bích Không ngày nắng chói chang, trên thực tế bài thi

tính cả giấy viết bản thảo cho vẽ nát bốn năm tầng, ngòi bút đều kém chút bẽ gãy.

Lý Tiếp Tư làm súc đầu ô quy, Đàm Thành cũng chỉ dành thờ phỉ ngời xuống, đem sách lật đến rầm rầm loạn hưởng.

Mọi người không có việc vui, lại vui cười một hồi, chậm rãi an tĩnh lại, cái kia để làm chi.

Phương Tiểu Vũ giống như Nhị Hắc đứng chút bả vai, bước qua ghế đến bên trong tọa hạ —— cho nên nói, Nhị Hắc như thế rất Phương Tiểu Vũ là có nguyên nhân giọt, hai người bọn họ ngồi cùng bàn.

Lẽ ra, Nhị Hắc 1m85, Phương Tiểu Vũ một mét bảy, làm sao cũng không nên ngồi vào cùng một chỗ.

Nhưng là, Phương Tiểu Vũ có tính hướng đặc biệt, lão sư chỉ có thể đem hán an bài đến hàng cuối cùng.

Hán gia cảnh rất bình thường, phụ thân qua đời đến sớm, mẫu thân Hà Tĩnh lái xe taxi, tại cái này to như vậy trong tỉnh thành chỉ có thể miễn cưỡng ẩm no, trong nhà còn thiếu phụ thân xem bệnh lúc nợ bên ngoài.

Sinh hoạt không nhìn thấy hi vọng, mẫu thân Hà Tĩnh liền đem toàn bộ hi vọng đều ký thác vào Phương Tiểu Vũ trên thân, Vọng Tử Thành Long, hi vọng hán thi đậu đại học tốt, tìm tới công việc tốt.

Cái này vốn là là Nhân chi thường tình, hán cũng coi như nỗ lực, nhưng vấn đề là, hai mẹ con khuyết thiếu câu thông, Phương Tiểu Vũ tính cách lại có chút hướng nội, không hiểu được giải quyết áp lực, việc học càng ngày càng gian nan, ngẫu nhiên còn bị khi dễ, sau cùng vậy mà mắc Thần Kinh Suy Nhược mao bệnh.

Cả đêm ngủ không ngon, khi đi học vậy được chịu không, liền hí mắt một hồi, trên thực tế cũng ngủ không yên ổn, ngẫu nhiên ục ục thì thầm nói chuyện hoang đường, còn ảnh hưởng chung quanh đồng học.

Nhà nghèo hài tử, loại này mao bệnh là trị không hết —— nếu nhà giàu sang cũng không được trị.

Tóm lại, Phương Tiểu Vũ thành tích tiếp tục đất lở, lão sư cũng không cách nào trách móc nặng nề hán, đành phải đem hán dời được phòng học hàng cuối cùng, giống như thể dục sinh làm ban.

Cho nên Phương Tiểu Vũ thuộc tính mới có thể thấp như vậy.

Bình thường thiếu niên, chỉ cần phát dục khỏe mạnh, thân thể tố chất hán là cao hơn trung niên nhân được nhiều, tính lực vô cùng một đêm bảy lần cũng là tiểu Kiss, làm sao có khả năng giống Phương Tiểu Vũ dạng này, dù sao là buồn bã ỉu xiu.

Hôm nay Phương Tiểu Vũ sở dĩ để cho người ta lau mắt mà nhìn, cũng là bởi vì trên người hán cổ này tinh thần phấn chấn, phồn vinh mạnh mẽ hướng lên, tràn đầy tự tin, nhìn xem liền cùng trước kia không giống nhau.

Không đợi Phương Tiểu Vũ ngồi vững vàng, mập mập nghiêng đầu sang chỗ khác, bí ối vô cùng nháy mắt ra hiệu: "Lương Đại mỹ nữ thế nào thu thập người? Bởi vì loại sự tình này bị Mỹ Nữ Lão Sư giáo huấn. . . Ngẩng lại đã cảm thấy ăn ngon gà!"

"Người nha không có cứu. . ." Nhị Hắc mãnh mẽ mắt tròn trắng, sau đó dắt lấy Phương Tiểu Vũ liền không buông tay, "Nhanh! Đem người Tiểu Hoàng Thư cấp cho lão phu quan sát quan sát!"

Giờ này khắc này, Phương Tiểu Vũ nào có tâm tình để ý tới hai cái Nhị Hóa, thuận miệng qua loa nói: "Tịch thu, tìm gia trưởng. Hai người muốn thử xem lời nói, ta lại đi cho các người chuẩn bị một bản?"

"Đó còn là quên. . ."

Mập mập hậm hực quay đầu, Nhị Hắc còn muốn lời kéo Phương Tiểu Vũ Cáp lạp hai câu, gặp hán một mặt thần bất thủ xá bộ dáng, thờ dài, trở lại cùng chết cái kia đạo cao nhất đề toán.

Đúng, không sai, cao nhất đề toán.

. . .

Phương Tiểu Vũ tâm lý đang tại điên cuồng nghĩ linh tinh, các loại xoắn xuýt.

Ai! Nếu là phổ thông khóa ngoại sách cũng liền thôi, chỉ cần dám không thèm đêm xia, đi học một dạng xem.

Thế nhưng là Tiểu Hoàng Thư. . . Đừng đừng nói lại bị bắt lại làm sao bây giờ, vừa mới đáp ứng Lương lão sư không tại trên lớp học xem, làm nam nhân sao có thể nói không giữ lời?

Thế nhưng là không nhìn không được a, đến kỳ ngộ này, lãng phí một ngày thời gian cũng có thể hổ thẹn!

Bằng không. . . Dứt khoát mời một tuần giả, về nhà đóng cửa khổ?

Chỉ là, trong khoảng thời gian này liền không nhìn thấy Hàn Lạc Âm, thi đại học sắp đến, nhìn một chút thiếu một mắt a. . .

Ma dân! Nam Tử Hán Đại Trượng Phu, khi cần quyết đoán thì sẽ quyết đoán, lấy ở đâu nhiều như vậy Nhi Nữ Tinh Trùng!

Hiện tại là Điều Ti, chẳng lẽ còn muốn cả một đời làm Điều Ti?

Dù là thời gian một năm không gặp được, đôi lấy một năm sau đường đường chính chính đứng ở trước mặt nàng, không thể so với như bây giờ hèn mọn thâm mến mạnh?

Phương Tiểu Vũ sắc mặt âm tình bất định, thật lâu, bất thành linh trở nên kiên quyết, trong mắt cũng dấy lên lửa cháy hùng hực.

Cứ làm như vậy!

Phương Tiểu Vũ lại một lần đột phá chính mình hạn, làm ra rất nhiều ngày xưa không dám tưởng tượng quyết định, nhưng là hần rõ ràng, đây là tốt biến hóa.

Có cái Thành Ngữ gọi là Bản Tính khó dời, nếu, chỉ cần không sợ thất bại, dám không thềm đếm xỉa, kinh lịch trải qua đủ nhiều, tràng diện cũng đủ lớn, thành quả đủ tốt, nào có cái gì bản tính không thể dời?

Người khác muốn tìm mà khó được Đại Cơ Duyên, tự động đưa tới cửa, từ đó, tương lai mình có vô hạn khả năng, nhất thời thành bại được mất căn bản không cần để ý, nếu là dạng này cũng không dám hướng phía trước xông, vậy còn gọi cái nam nhân?

Phương Tiểu Vũ trong lòng như cũ khó tránh khỏi tâm thần bất định, nhưng là đã hạ quyết tâm, liền không lại mò mẫm.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Vô hạn khả năng tương lai

Không lâu lắm, tiếng chuông vang lên, sau cùng một tiết khóa kết thúc, tan học.

"Tiểu Ngũ tử, tan học không tích cực, người là cuối cùng lấy dũng khí muốn đưa Hàn đại mỹ nữ về nhà a?"

Mập mạp ngao lăm nhăm một cuống họng, nửa cái phòng học người đều nghe được, Hàn Lạc Âm đang ở nơi đó thu dọn đồ đạc, động tác một hồi, lại không quay đầu.

Tào Tuyết quay đầu nhìn qua liếc một chút, một mặt không có hảo ý cười xấu xa, ôm Hàn Lạc Âm bả vai bắt đầu nói nhỏ.

Phương Tiểu Vũ dọa cho khê run rẩy, tức giận tới mức cắn răng, chiếu vào mập mạp phía sau lưng cũng là một xử tử, kết quả chấn động đến tay mình cổ tay đau nhức.

Mập mạp liền giống như không có cảm giác giống như, đem túi sách hướng về trên bờ vai vững mạnh, quay người rời đi.

"Cố lên uy nhiệt huyết thiếu niên! Ca tránh đi!"

"Mập mạp chết bầm, người chờ Ngũ Ca thái cực đại thành, đánh ra người shi tới!"

Phương Tiểu Vũ sớm xuy xuy ngư bức, kết quả Nhị Hắc còn tưởng là thật, xoa bóp hần gáy yếu cánh tay, kinh ngạc hỏi: "Người lúc nào luyện Thái Cực? Đồ chơi kia tại trong đô thị đều sớm quá hạn được rồi?"

Phương Tiểu Vũ sao có thể không biết, đầu đoạn thời gian Thái Cực Tông Sư để cho người ta đánh một đầu bao, huyền não trên internet xôn xao, người nào không rõ ràng.

Vừa rồi trong lúc rảnh rỗi, hần nho nhỏ mặc sức tưởng tượng một chút tương lai mở ra võ hiệp phân loại về sau, muốn học công phu gì tới trang bức dương danh đại sát tứ phương, vừa vẩn nghĩ đến Trương Tam Phong Tổ Sư Thái Cực Quyền, sau đó liền theo miệng nhắc lên, trên thực tế ngay cả cái kế hoạch cũng không tính là.

"Người có phải hay không ngốc?" Phương Tiểu Vũ cười đẩy Đại Hắc một cái, "Luyện công phu cũng không bằng học món ăn, nói không chừng còn có

thể hống tới cái bạn gái."

"VẬY NGƯỜI VẪN LÀ LUYỆN CÔNG PHU ĐI! BẰNG KHÔNG LIỀN CÁI NÀY TIỂU THỂ TRẠNG, CÓ BẠN GÁI CŨNG ỨNG PHÓ KHÔNG ĐƯỢC, CẠP CẠP!"

Hai người ở chỗ này nói mò nhạt, bên kia Lý Tiếp Tư sắc mặt lại âm trầm xuống, Đàm Thành ngấm liếc một chút ôm vào cùng một chỗ vui đùa âm ỉ Hân Lạc Âm Tào Tuyết, quay đầu lại bắt đầu tìm Phuong Tiểu Vũ gốc rạ.

"NHA? THÁI CỰC TÔNG SƯ A!" Âm không Âm Dương không dương mở miệng, một khuôn mặt ngựa kéo Lão trưởng, trực tiếp treo Phuong Tiểu Vũ, đều không mang theo che giấu.

"THẬT MẸ NÓ DỌA NGƯỜI. TÔNG SƯ CA, BAN ĐÊM ĐI ĐƯỜNG BAN ĐÊM CẢN THẬN MỘT CHÚT, ĐỪNG GẶP NẠN, GẦN NHẤT TRƯỜNG HỌC PHỤ CẬN KHÔNG YÊN ỒN!"

Bị người như thế ba lần bốn lượt nhằm vào, Nê Bồ Tát đều có hỏa khí, huống chi, Phuong Tiểu Vũ chính là lớn nhất hăng hái thời điểm, làm sao có khả năng lại nuông chiều hân?

Ánh mắt lóe lên một tia tàn nhẫn, đem túi sách ba hướng về trên mặt bàn một ném, thẳng đến Đàm Thành.

"ĐÀM THÀNH, NGƯỜI MUỐN TÌM PHIÊN PHÚC, CŨNG ĐỪNG CHỜ LẤY ĐƯỜNG BAN ĐÊM CÁI GÌ, HAI TA HIỆN TẠI LIỀN LUYỆN MỘT CHÚT? TA CHẾT NGƯỜI NHIN XEM BỒI ÍT TIỀN, NGƯỜI CHẾT TA ĐI PHÒNG GIAM BÊN TRONG NGỒI XÔM, AI CŨNG ĐỪNG SỢ, CÓ DÁM HAY KHÔNG?"

Đàm Thành bị cái này ngoài ý liệu tình huống cho chuẩn bị sững sờ, thật sự là không nghĩ tới Phuong Tiểu Vũ lại đột nhiên bạo phát.

Chờ đến kịp phản ứng thì phát hiện mình lại bị một cái xem thường nhất mạt-cà-bông khiêu khích, tức giận rãnh trong nháy mắt tích lũy đầy, làm mờ lý trí, ngã từ trên ngựa đồ vật, hùng hùng hổ hổ hướng về phía Phuong Tiểu Vũ chạy như điên đi qua.

"TA TÀO MẸ NGƯỜI!"

Phuong Tiểu Vũ tâm lý dâng lên một bầu nhiệt huyết, thật giống như có cái gì ẩn tàng đã lâu đồ vật cuối cùng bị kích hoạt, chẳng những không sợ, ngược lại có loại phản kháng áp bách, tùy ý mà làm khoái ý.

Ánh mắt gắt gao khóa lại Đàm Thành, không rên một tiếng, đưa tay cầm lên bên cạnh cái ghế, tiến lên hai bước, hai tay mãnh mẽ vung mạnh!

"TIỂU NGŨ ĐỪNG XÚC ĐỘNG!"

Thời khắc mấu chốt, Nhị Hắc từ phía sau cầm Phuong Tiểu Vũ ôm lấy, để cho hân sau cùng một bước kia không có bước ra đi, cái ghế hai đầu thép chân lau Đàm Thành chớp mũi xẹt qua, đập âm âm trên mặt đất, phát ra "Phanh" một tiếng vang trầm.

Đàm Thành sững sờ, trong lớp còn chưa đi hân đồng học, cũng đều sững sờ.

Đây là cái kia khúm núm Phuong Tiểu Vũ? Đây là thật muốn giết người a!

Đàm Thành trong đầu trống rỗng, hai chân hơi hơi run lấy bầy, phía sau lưng một tầng mồ hôi.

"TIỂU NGŨ NGƯỜI BÌNH TĨNH MỘT CHÚT! NGẤM LẠI HẬU QUẢ!"

Phuong Tiểu Vũ trên tay cái ghế bị Tam Côn một cái giành lại đến, hồng học thờ hồn hên, như cũ gắt gao nhìn chăm chăm Đàm Thành ánh mắt, mặt mũi tràn đầy ngoan sắc, lại không lên tiếng.

"CÁC NGƯỜI CHƠI CÁI GÌ? CÓ CÒN MUỐN HAY KHÔNG THI ĐẠI HỌC? KHÔNG MUỐN THI THỬ TRỰC TIẾP NGHI HỌC!"

Tào Tuyết một cái nữ hài tử,

Lại cái thứ nhất đứng ra lắng lại tình thế, đi mau hai bước trực tiếp ngăn ở Đàm Thành cùng Phuong Tiểu Vũ trung gian, lớn tiếng quát lớn.

Đàm Thành cuối cùng kịp phản ứng, nghĩ mà sợ cùng xấu hổ giận dữ hỗn hợp cùng một chỗ, đánh trống mắt đỏ bừng, há miệng liền mắng: "Phuong Tiểu Vũ ta Tào người. . ."

"TÓI!"

Phuong Tiểu Vũ quát to một tiếng, nhất thời cắt ngang Đàm Thành sở hữu lời nói.

"HIỆN TẠI TÓI! ĐỪNG TẮT TẮT!"

Mắt thấy Phuong Tiểu Vũ khí thế như hồng, hổ điên, Đàm Thành ánh mắt lóe lên một tia sợ hãi, bên trên không dám lên, mắng không dám mắng, ngược lại bị Tào Tuyết chỉ cái mũi một hồi quát lớn.

"ĐÀM THÀNH NGƯỜI MUỐN LÀM GÌ? VỐN CHÍNH LÀ NGƯỜI KHÔNG ĐÚNG, THẬT NGHĨ NÁO RA HOI LỚN SỰ TÌNH TÓI? BẰNG KHÔNG NGƯỜI GẬT ĐẦU, CHÚNG TA TẮT CẢ MỌI NGƯỜI RÚT LUI, CHO NGƯỜI HAI CHỪA LẠI ĐỊA PHƯƠNG TÓI!"

Phuong Tiểu Vũ một ghế từ đem trước đây tích lũy sở hữu oán phần vung mạnh ra ngoài bảy tám phần, lúc này cuối cùng hơi tỉnh táo một chút, vỗ vỗ Nhị Hắc mu bàn tay, ra hiệu hấn buông ra chính mình, sau đó khinh thường liếc Đàm Thành liếc một chút, đối với Tào Tuyết cười cười.

"Tào Tuyết ngươi không cần để ý hấn. Hôm nay cứ như vậy, đừng để cho các bạn học chế giễu."

Tam Côn nhìn kỹ Phuong Tiểu Vũ ánh mắt, phát hiện gia hòa này xác thực đã tỉnh táo lại, đối với Nhị Hắc gật gật đầu.

Nhị Hắc buông ra Phuong Tiểu Vũ, mặt lạnh lấy hoành Đàm Thành liếc một chút: "Dám mắng Phuong Tiểu Vũ mụ, nếu không phải ở trường học, lão tử quản ngươi đi chết!"

Tam Côn cũng nhìn chăm chăm Đàm Thành cười lạnh, mấy cái này quan hệ tốt đồng học đều biết, Phuong Tiểu Vũ cùng mẫu thân sống nương tựa lẫn nhau, kiêng kỵ nhất có người chửi mẹ.

Lý Tiếp Tư biến mất nửa ngày, phát hiện hấn là sẽ không lại đánh nhau, cuối cùng dám ra đây xoát một đợt tồn tại.

"Phuong Tiểu Vũ ngươi đừng quá mức! Trong đám bạn học có chút khõe miệng, ngươi trực tiếp muốn động thủ đánh người, hơn nữa còn động ghế, muốn được nghỉ học đúng không? Giả trang cái gì Lưu Manh Côn Đồ, ngươi muốn chơi, ta chơi với ngươi!"

Thanh sắc câu lệ, chính nghĩa lẫm nhien, khí thế nuốt cầu vồng, 5 lập tức trường thương. . . Đáng tiếc, xem ở Phuong Tiểu Vũ trong mắt, giống như một đám ô hợp.

Hậu quả?

Nghỉ học tính là gì hậu quả?

Bị chặn ở bị đánh đây tính toán là cái gì hậu quả?

Trước kia sợ cái này sợ này, hiện tại có cái gì tốt sợ!

Phuong Tiểu Vũ dù sao chỉ là một cái 18 tuổi thiếu niên, tâm trí không đủ thành thực, thực chất bên trong huyết tính vẫn còn tồn tại.

Nếu như không có siêu cấp đọc hệ thống, khả năng phản này huyết tính cả một đời cũng sẽ không kích hoạt, chậm rãi liền bị sinh hoạt phai mờ.

Nhưng là hôm nay vừa lúc là thu hoạch được hệ thống ngày đầu tiên, giờ phút này Phuong Tiểu Vũ chính là tâm tính lớn nhất bành trướng thời điểm, quyền quý một đời tự mình trình diện đều khó có khả năng áp đảo hấn, như thế nào lại sợ chỉ là Lý Tiếp Tư?

Tâm mạnh thì thần mạnh, cho nên, Phuong Tiểu Vũ nhìn thấy Lý Tiếp Tư ngoài mạnh trong yếu, nhìn thấu hấn hư ngụy bản chất, yếu ớt tâm linh.

Cầm lên túi sách, xuyên qua đám người đi ra ngoài, lười biếng nói: "Ngươi nói cái gì chính là cái đó đi. . . Chơi tiền, ngươi là đại ca đi!"

Đi ngang qua Lý Tiếp Tư bên người thì dừng lại, thăm dò phụ đến đối phương bên tai, cười nhẹ nhàng nói: "Liều mạng, ta là đại ca."

Một câu nói lối ra, chỉ cảm thấy trong lòng thống khoái vô cùng, tựa như là mở ra một cái cống xiềng, phóng xuất ra chân chính chính mình, cùng lúc trước biệt khuất nhu nhược hoàn toàn cáo biệt, loại kia tự do cùng tự tin, để cho hấn hận không thể ngửa mặt lên trời cười dài.

Phuong Tiểu Vũ trong lòng đột ngột dâng lên một phản hiểu ra.

Ta sinh mà bình thường, nhưng là từ hôm nay lên, trên Địa Cầu, ta nhất không phạm.

Không quan hệ tiền, không quan hệ xu thế, không quan hệ quyền, chỉ là, trên viên tinh cầu này không còn người thứ hai, có thể có được vô hạn khả năng tương lai.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Xin phép nghỉ tinh nghiên Tiểu Hoàng Văn

Phương Tiểu Vũ đi, nhưng là hấn lưu lại ảnh hưởng vẫn còn ở đó.

Lý Tiệp Tư thân thể có chút cứng ngắc, ăn ngay nói thật, Phương Tiểu Vũ xác thực đem hấn hù đến, tuy nhiên chỉ có vô cùng đơn giản sáu cái chữ.

Cái này uy hiếp bản thân cũng không đáng sợ, Lý Tiệp Tư không phải không bị người uy hiếp qua, tiểu côn đồ mang theo đao lúc nói chuyện câu câu so cái này dọa người, động một tí giết người cả nhà.

Nhưng là vừa rồi không giống nhau.

Loại kia cười nhẹ nhàng thái độ, bình tĩnh mà kiên quyết ngữ khí, hai cái này tương phản quá lớn, tình huống bình thường dưới không có khả năng cùng tồn tại, thế nhưng là một khi cùng tồn tại, liền chứng minh đối phương là cái không cảm nhận mạng coi ra gì người điên.

Phương Tiểu Vũ là thằng điên?

Làm sao có khả năng!

Ba năm đồng học, người nào không biết người nào?

Cái kia chính là một cái tính cách khúm núm, nói chuyện không có trọng điểm, nhìn thấy Hàn Lạc Âm liền run chân, học tập không giỏi trong nhà không có tiền thối Điều Ti!

Được rồi, coi như hiện tại tính cách có chút biến hóa, như cũ chỉ là Điều Ti, không phải người điên.

Lý Tiệp Tư cảm giác trên mặt nóng bỏng nóng, vì chính mình nhu nhược thật sâu cảm thấy xấu hổ —— lại bị cái Điều Ti hù sợ!

Không, ta không phải sợ hãi, ta chỉ là không có nghĩ đến, kinh ngạc trong nháy mắt mà thôi.

Thuyết phục chính mình đồng thời, Lý Tiệp Tư cũng đang lặng lẽ quan sát người khác biểu lộ.

Nhị Hắc đang cười, cái này ngu xuẩn nhất định là đang cười ta!

Đàm Thành đang tức giận, chân chó này từ nhất định là tại oán niệm ta không có giáo huấn Phương Tiểu Vũ!

Tào Tuyết tại lời kéo Hàn Lạc Âm nói chuyện, tiện nhân kia nhất định là nói ta nói xấu!

Hàn Lạc Âm từ đầu đến cuối đều không liếc lấy ta một cái, nàng hấn là không có ý tứ nhìn ta, ần. . . Chỉ ít một nửa xác suất.

Quan sát nửa ngày, Lý Tiệp Tư phát hiện, nếu cũng không có người quan tâm hấn tại trận này xung đột nhỏ bên trong đến tột cùng là ăn thiệt thòi, hoặc là chiếm tiện nghi, tất cả mọi người tại thu dọn đồ đạc, thừa thốt đi ra ngoài, trò chuyện ngồi sao bát quái cùng một cái Đạo Đề.

Lý Tiệp Tư có chút may mắn, lại cũng không vui, sau đó càng ngày càng hận Phương Tiểu Vũ.

Nếu cũng không phải là không ai chú ý, chỉ là, quan hệ tốt biết hấn sĩ diện, quan hệ không tốt phiền hấn thích Trang, hấn cùng Phương Tiểu Vũ điểm ấy xung đột nhỏ, ảnh hưởng không lớn, nhưng cũng không nhỏ.

Nhưng là, chú ý trọng điểm. . . Đề tại Phương Tiểu Vũ trên thân.

"Oa! Ta phát hiện Phương Tiểu Vũ hôm nay có chút tiến ấy! Ta thích nhất loại này có huyết tính có khí phách nam sinh."

Tào Tuyết yên lặng cùng Hàn Lạc Âm kề tai nói nhỏ, biểu lộ có chút ít hưng phấn, nhưng là ánh mắt không một điểm hoa si.

"Thật tốt! Người nói ba lần, ta biết, người là người Đông Bắc nha." Hàn Lạc Âm bắt đầu dĩ ứng với, nhưng biểu lộ cũng không có như vậy không kiên nhẫn.

Nữ hài tử thế giới, càng thiếu nữ thế giới, có đôi khi quá phức tạp.

Ti như hiện tại, Tào Tuyết bất thành linh ôm lên Hàn Lạc Âm eo, Quỳnh Dao phụ thể: "Thế nhưng là ta cùng hấn là không thể nào! Ta biết hấn ưa thích là người, vì sao thượng thiên tàn nhẫn như vậy. . . Ai người cảm thấy hấn kiểu gì?"

Họa Phong biến hóa quá đột ngột, dù là Hàn Lạc Âm đã sớm tập mãi thành thói quen, như cũ kém chút bị tránh cái té ngã.

Tức giận trả lời: "Không được tốt lắm! Ần tàng quá sâu, loại người này hoặc là đề phòng Tâm Thái nặng, hoặc là kiêu hùng bản tính, có đại mục tiêu, Đại Dã Tâm."

"Ta dựa vào!" Tào Tuyết gọn gàng mà linh hoạt bạo nói tục, sau đó hung ác nói: "Người phải đổi hình dáng a? !"

Hàn Lạc Âm không tiếng động cười cười, thật nhiều người coi nàng là thành là hồn nhiên đơn giản tiểu nữ hài, thế nhưng là, tại loại này gia đình trưởng thành, làm sao có khả năng hồn nhiên đơn giản?

Tâm tình bất thành linh có chút cô đơn, biểu lộ cũng liền trầm tĩnh lại.

Tào Tuyết đối với nàng trạng thái đồng dạng tập mãi thành thói quen, chẳng những không cảm thấy xấu hổ, trái lại lại thay Phương Tiểu Vũ nói tốt.

"Người không cảm thấy hấn biến hóa rất thú vị à? Người này cũng bắt đầu trở nên thú vị. Chúng ta còn trẻ như vậy, nghĩ nhiều như vậy làm gì? Những cái kia loạn thất bát tao 5 năm về sau suy nghĩ thêm cũng không muộn, hiện tại, đặc sắc thú vị mới là chân lý!"

Hàn Lạc Âm ngẫm lại, nghiêm túc gật gật đầu: "Cũng có đạo lý."

Tào Tuyết hưng phấn lên,

Nhất thời bắt đầu miệng đầy chạy tàu hỏa: "Đúng không đúng không? Nhà người nguơ bức nũa, người hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi kết hôn, còn không phải là xử nữ hay sao?"

"Xử cái đầu của người! Người nói chuyện có thể hay không nữ sinh một điểm?"

"Tỷ tỷ, Bạch Liên kỹ nữ cũng không nói, quan trọng làm được chuyện cần a. . . Ta cảm thấy ta vẫn rất tốt cộc!"

. . .

Phương Tiểu Vũ nếu là biết tình huống này, nhất định sẽ ôm chặt Tào Tuyết bấp đuôi gọi người thân tỷ!

Khuê mật thật tốt trọng yếu.

Nhưng mà Phương Tiểu Vũ cái gì cũng không biết, lúc này đang tại trên xe buýt tới lui, suy nghĩ làm sao thuyết phục mẫu thân.

Muốn một đường, cuối cùng có chút đầu mối, tốt mở cửa, mẫu thân Hà Tĩnh đang tại hướng về trên mặt bàn bụng com, cũng không ngẩng đầu bắt đầu nói dông dài.

"Tiểu Ngũ trở về? Hôm nay học tập thế nào? Một mỏi không? Nhanh đi rửa tay, mẹ cho người hầm cá, muốn ăn trứng vịt lòi nói chính mình đi trong tủ lạnh cầm."

Phương Tiểu Vũ nhìn xem mẫu thân bận bịu tới bận bịu đi chân không chạm đất, sau ót không biết lúc nào lên thêm ra một chút tóc trắng, mũi bỗng nhiên có chút mỏi nhừ.

Trước kia hấn không tìm không phổi, chính mình áp lực cũng lớn, cũng không biết chú ý những chi tiết này, hôm nay muốn rất nhiều thứ, bao quát tương lai, bao quát gia đình, lại nhìn thấy mẫu thân, bất thành linh sinh ra tốt nhiều cảm khái.

Đồng thời, hăng hái hướng lên tâm cũng càng kiên định.

"Mẹ, về sau ta sẽ để người được sống cuộc sống tốt."

Phương Tiểu Vũ nói nghiêm túc, Hà Tĩnh quay đầu nhìn qua liếc một chút, kỳ quái nói: "Người đứa nhỏ này, không đầu không đuôi nói cái gì đó? Mẹ đương nhiên tin tưởng người."

Bất thành linh bước chân dừng lại, lại lo lắng hỏi: "Người không có ở trường học gây chuyện gì à?"

"Không có, sao có thể chứ." Phương Tiểu Vũ lắc đầu, do dự một chút, quyết định vẫn là thừa cơ hội này mở miệng.

"Mẹ, ta muốn mời một thời gian ngắn giả, ở nhà tự học."

Hà Tĩnh nhất thời rất là khẩn trương: "Chuyện gì xảy ra? Ở trường học bị người khi dễ?"

"Không phải." Phương Tiểu Vũ lần nữa lắc đầu, "Gần nhất nghỉ ngơi càng ngày càng không tốt, cả đêm ngủ không được, ban ngày ở trường học cũng học không đến cái gì, ta muốn, dứt khoát ngay tại nhà tự học, điều chỉnh một thời gian ngắn."

Hà Tĩnh sắc mặt trắng nhợt, trong hốc mắt lập tức liền ngậm lấy nước mắt.

"Nhi tử, người có phải hay không áp lực quá lớn? Mẹ nói cho người, cứ như vậy một thời gian ngắn, chịu nổi liền Trời cao Biển rộng, không chịu nổi liền phí công nhọc sức, nếu có thể kiên trì lời nói. . ."

"Mẹ!"

Phương Tiểu Vũ hơi hơi đề cao âm lượng, từ lúc chào đời tới nay lần thứ nhất, kiên định cùng mẫu thân đối mặt.

"Ta có thể chịu đựng, nhưng là, ta phải dùng chính ta phương thức đi kiên trì. Tin tưởng ta một lần."

Hà Tĩnh bình tĩnh nhìn xem nhi tử, ý đồ từ trên mặt hắn tìm tới một chút dấu vết để lại, dùng cái này để phán đoán chân tướng sự thật.

Nhưng là dấu vết gì đều không có, Phương Tiểu Vũ biểu lộ rất bình tĩnh, trong ánh mắt mang theo một loại để cho Hà Tĩnh cảm thấy lạ lẫm kiên định, không phải hài tử hồn dôi kiểu bướng bỉnh, mà chính là suy nghĩ thành thục về sau, "Ta nếu như vậy làm" quyết tâm.

Hà Tĩnh bắt đầu do dự, Tiểu Vũ mở miệng lần nữa: "Mụ, tháng tư phân hai mô hình, đầu tháng sáu khảo thí, thời gian của ta không nhiều, ngươi đến ủng hộ ta."

Một câu cuối cùng lời nói hoàn toàn đã động Hà Tĩnh, là "Ngươi đến ủng hộ ta", không phải "Tìm ngươi tin tưởng ta", đối với tính tình lách mèm Hà Tĩnh, là một kích cuối cùng.

"Được, mụ đi cùng các ngươi lão sư xin phép nghỉ! Ngươi muốn xin mấy ngày?"

Phương Tiểu Vũ âm thầm phun ra một ngụm trọc khí, trên mặt tách ra nụ cười: "Trước hết mời một tuần, nhìn xem hiệu quả, sau này hãy nói."

Hỏi dừng lại, lại bổ sung: "Có không biết địa phương, ta sẽ tùy thời quay về trường học tìm lão sư thỉnh giáo, rất nhiều học sinh cũng là làm như thế, ngươi đừng lo lắng."

Hà Tĩnh làm sao có khả năng không lo lắng!

Nhưng là tất nhiên nhi tử quyết tâm đã định, vậy cũng chỉ có thể dạng này.

Hà Tĩnh cũng không tri hoãn, lúc này liền cho Ban Chủ Nhiệm Lương Băng gọi điện thoại.

Mời là nghỉ bệnh, Lương Băng cũng rõ ràng Phương Tiểu Vũ Thần Kinh Suy Nhược trình độ, sáng khoái đáp ứng.

Cứ như vậy, Phương Tiểu Vũ thêm ra một đoạn giãn xem Tiểu Hoàng Văn ngày nghỉ.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Lưu manh kỹ năng

Cơm nước xong xuôi, nói với mẫu thân một tiếng, Phương Tiểu Vũ liền đem chính mình nhốt vào phòng ngủ.

Trước tiên chuẩn bị sẵn sàng, bút cùng bản cái gì đều dọn xong, sau đó cho 《 Tây Sương bồ đoàn 》 mặc lên một tầng bìa sách, mở lật!

Ngạch, lật sách lật, cấp ba chó thông dụng từ, hiểu sai đều đi diện bích!

Bởi vì không phải lần thứ nhất đọc, cho nên Phương Tiểu Vũ có ý dùng nhiều một phần tâm tư, có không biết chữ lập tức điều tra rõ, có không biết câu lập đi lập lại suy nghĩ, miêu tả tương đối xuất sắc nhiều chỗ thêm phỏng đoán, thời gian sử dụng ròng rã hai giờ, mới đem bản này ba vạn chữ tả hữu Tiểu Hoàng Văn xong.

【 chủ ký sinh đọc 《 Tây Sương bồ đoàn 》, độ thuần thục + 28%, khẩu hoạt +2, Thương Pháp +2, Liều Muội +2, mị lực +2 】

Vô cùng đơn giản thô bạo tăng lên, vẫn là này bốn dạng năng lực, không có bất kỳ cái gì trò mới.

Phương Tiểu Vũ cũng không thất vọng, độ thuần thục đã đạt tới 39%, đây chỉ cần 4 cái tiếng đồng hồ hơn, hôm nay liền có thể giải quyết.

120 phút đồng hồ 3 vạn chữ, bình quân mỗi giây 4 cái chữ, mỗi phút đồng hồ 240 cái chữ, đây là tính tốc độ.

Phương Tiểu Vũ bắt đầu lại từ đầu lật lên, lần này, hắn dự định thử một chút thô tốc độ.

Cao Trung chính là trí lực lớn nhất đẩy mạnh, đọc năng lực mạnh nhất thời điểm, nếu như lại ngẫu nhiên nhìn xem tiểu thuyết, muốn thô một thiên Văn Chương, tốc độ nhất định bay lên.

Vừa vặn 30 phút đồng hồ, toàn văn giải quyết, độ thuần thục gia tăng 13%.

Thô thời gian sử dụng chỉ có tính một phần tư, nhưng độ thuần thực gia tăng lại tiếp cận một phần hai, Phương Tiểu Vũ nhất thời trong lòng hiểu rõ.

Cùng loại loại sách này tịch, thô mới là đường ra, tốn thời gian ít, độ thuần thực gia tăng nhanh, với lại theo càng ngày càng quen thuộc tình tiết văn tự, đọc tốc độ sẽ càng lúc càng nhanh.

Nhưng là cũng có cái tiền đề, cái kia chính là nhận biết trong sách sở hữu ít thấy chữ, cùng tới nghĩa khó hiểu câu.

Cho nên, chính xác trình tự hẳn là —— trước tiên tinh một lần, sau đó lặp đi lặp lại thô, thẳng đến xong công việc.

Nghĩ thông suốt điểm này, Phương Tiểu Vũ đắc ý lắm bầm một câu: "Hắc! Sách cũng là có kỹ xảo, người không làm khó được ta!"

Không ngừng cố gắng, liên tục biến, một cái nửa giờ đi qua, quyển sách đầu tiên bị Phương Tiểu Vũ thuận lợi giải quyết.

Mà khen thưởng cũng là ra ngoài ý định. . . Tà ác.

Năng lực vẫn như cũ là này bốn loại, toàn thư tổng cộng khen thưởng bốn hạng năng lực tất cả 10 điểm, bây giờ là khẩu hoạt 10, Thương Pháp 10, Liêu Mộ 10, mị lực 10.

【 chủ ký sinh thông suốt 《 Tây Sương bồ đoàn 》, độ thuần thực 100%, lĩnh ngộ trong sách Hạch Tâm Tư Tưởng, thu hoạch được Kỹ Năng: Bao Nạo Báo Côn 】

Phương Tiểu Vũ mộng ép hơn nửa ngày hơn nửa ngày hơn nửa ngày, sau đó dở khóc dở cười trên mạng tìm ra tới chính xác âm, Cổ Nạo Biểu Côn.

Bốn chữ này là có ý tứ gì đây. . . Phi phi! Kỹ năng này là cái tác dụng gì đâu? Hệ thống là như thế này giải thích.

Bao Nạo Báo Côn: Tiếp xúc phát động, tiêu hao 1 điểm tinh thần.

Phát động lúc phóng xuất ra một đoạn kỳ diệu từ trường tin tức, nếu như phóng thích đối tượng là khác phái, như vậy đối phương lĩnh ngộ được tin tức là "Ta công phu rất tốt", bởi vậy gia tăng hảo cảm.

Này hiệu quả có thể gia tăng độ thiện cảm có cực hạn, đồng thời tùy từng người mà khác nhau.

Chú thích: Nếu như chủ ký sinh thực chiến biểu hiện không tốt, bởi vậy mà đến độ thiện cảm có cực độ xác suất chuyển phụ.

Nếu như phóng thích đối tượng là đồng tính, như vậy đối phương lĩnh ngộ được tin tức thì là "Ngắn như vậy người giả trang cái gì ép", bởi vậy sẽ bị chọc giận, tức giận lắng lại về sau, như cũ cừu thị chủ ký sinh.

Này hiệu quả đồng dạng tùy từng người mà khác nhau, nếu như đối phương lớn lên thô cứng rắn lâu, như vậy có khả năng miễn trừ chọc giận hiệu quả.

Cẩn thận từng li từng tí đem 《 Tây Sương bồ đoàn 》 cất kỹ, sau đó nằm dài trên giường, Phương Tiểu Vũ như cũ thuộc về một loại "Muốn nói chút gì nhưng là rất mệt mỏi thể là lại cái gì cũng không muốn nói" trong trạng thái.

Hệ thống ngu ngu không ngu bức?

Tặc ngu bức.

Kỹ năng ngu ngu không ngu bức?

Siêu ngu bức.

Kính hi a? Vui vẻ a? Muốn điên a?

Kính sợ, không, muốn.

Phương Tiểu Vũ suy nghĩ nửa ngày, luôn cảm thấy trong đầu kìm nén một cỗ "Khe nằm" không có chỗ ngồi phát tiết, gọi là một cái khó chịu.

Chủ yếu khả năng vẫn là trước đó chờ mong quá cao, khẩu vị cao cao treo ngược lên, kết quả. . . Kết quả cũng không thể nói kỹ năng không mạnh, cũng là giống như dự đoán không giống nhau lắm.

Sắp sửa trước, Phương Tiểu Vũ u buồn nhìn xem nóc phòng ngăn người, trong đầu hoang mang rối loạn, có loại rất không ổn dự cảm.

Sau đó, còn có cái gì?

. . .

Buổi sáng rời giường thì mẫu thân đã ra ngoài chạy xe, vì cái này gia sinh kế bốn ba.

Phương Tiểu Vũ cầm trên mặt bàn bữa sáng quét sạch sành sanh, trở về phòng bật máy tính lên, lại không có điểm tiến vào trần tàng thảo chuẩn mất địa

chỉ Internet, mà chính là bắt đầu đi dạo diễn đàn cùng Thư Trạm.

Sina, Tienya, Baike, 2shu, Dangdang, China. . .

Hắn quyết định lập tức liền dùng xong cái kia vượt phân loại cơ hội, tìm một bản đối với trước mắt tình huống nhất có trợ giúp sách.

Trước đó Thần Kinh Suy Nhược, thành tích không có chút nào hi vọng thời điểm, Phương Tiểu Vũ không thể nào gấp, ngơ ngác ngác sống qua ngày, ảo tưởng nhiều hơn nỗ lực.

Nhưng là hiện tại, một cổ cảm giác cấp bách tự nhiên sinh ra, quần quanh ở trong lòng, để cho hắn không còn dám tiêu xài dù là một ngày thời gian.

Hắn muốn nỗ lực một lần, dựa vào chính mình lực lượng, cải biến chút gì.

Nói như vậy giống như rất già mồm, không có hệ thống, hắn ngay cả nỗ lực cơ hội đều không có.

Nhưng là hệ thống mở ra là Tiểu Hoàng Thư phân loại, đối với hắn trước mắt khốn cảnh không có chút nào trợ giúp, nếu như cứ như vậy bị động tiếp nhận, nước chảy bèo trôi, thời gian liền đều bị lãng phí, còn có 98 trời cao thi, hắn lãng phí không dậy nổi.

Vì sao nói thời gian sẽ lãng phí?

Bởi vì xong 《 Tây Sương bỏ đoàn 》 về sau, muốn giải tỏa tiếp theo quyền sách, cần hoàn thành một cái nhiệm vụ.

【 giải tỏa nhiệm vụ: Lợi dụng Bao Nạo Báo Côn kỹ năng, để cho cái nào đó khác phái đối với người tốt cảm giác đạt tới 60 điểm trở lên 】

Có kỹ năng đặc hiệu tại , nhiệm vụ không khó hoàn thành, tùy tiện tìm vốn là không bài xích chính mình nữ đồng học, một ngày phóng thích hai ba lần kỹ năng, nhiều nhất một cái tuần lễ liền có thể giải quyết nhiệm vụ.

Nhưng là trưởng không thể tính như vậy, một quyển sách chậm trễ cá biệt tuần lễ, năm bản Tiểu Hoàng Thư toàn bộ giải quyết, hơn một tháng thời gian trôi qua, sau đó còn muốn hoàn thành một cái thăng cấp nhiệm vụ, ai biết cần bao lâu mới có thể Thăng Cấp Hệ Thống?

Vạn nhất Hệ Thống Thăng Cấp về sau, tôi đọc phân loại vẫn là đối với thi đại học không có quá đại bang trợ đâu?

Phương Tiểu Vũ là cái gia đình bình thường xuất thân hài tử, không giống cao quan hiển quý, Cự Phú hào môn xuất thân hài tử như thế, từ nhỏ đã có người dẫn đạo phương hướng, thăng tuốt hưởng thụ lấy tốt nhất giáo dục tư nguyên, đã học tri thức, lại chú ý bồi dưỡng độc lập năng lực suy tính.

Phương Tiểu Vũ cái gì đều không, cũng là giương oai chơi, sau đó vui đầu khổ.

Người bình thường đều như vậy, Phương Tiểu Vũ bên người sở hữu bằng hữu, tất cả mọi người là như thế tới, khả năng thẳng đến báo xong nguyện vọng, đều không rõ ràng về sau đến tốt cùng sẽ tham gia một phần cái dạng gì công tác, làm sao đi quy hoạch tương lai.

Nguyên bản Phương Tiểu Vũ xưa nay không nghĩ những thứ này sự tình, học tập, sinh hoạt áp lực liền đủ lớn, dù sao muốn cũng muốn không rõ.

Nhưng là tới hôm qua, Phương Tiểu Vũ bắt đầu muốn, mà lại là có phương pháp hướng về, có mục tiêu muốn, bất thành linh liền nhớ lại hệ thống trước đó nói một câu —— chủ ký sinh mới là hết thầy chúa tể.

Được rồi, trước tiên không kéo chúa tể không chúa tể, nhưng là ta không muốn cứ như vậy làm từng bước bị động tiếp nhận, hệ thống cho một cái nhiệm vụ, ta tiếp một cái, sau đó đợi chút nữa một cái. . .

Có hạn xê dịch trong không gian, ta phải làm chút gì, cho mình sáng tạo một cái tốt nhất điều kiện!

Nghĩ rõ ràng về sau, Phương Tiểu Vũ làm ra hai cái quyết định.

Thứ nhất, dùng tốc độ nhanh nhất hoàn thành giải tỏa nhiệm vụ, dù là. . . Phương pháp có chút đặc biệt.

Thứ hai, lập tức vận dụng khen thưởng, một bản tại trước mắt thời gian điểm bên trên, có giá trị nhất, có ý nghĩa nhất sách.

Phương Tiểu Vũ tại diễn đàn cùng Thư Trạm bên trên không ngừng tìm kiếm, tìm tòi, đột nhiên, ánh mắt dừng lại, ngưng tại một cái chủ đề bên trên.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Đại Bảo kiểm đi!

Học tập như thế nào hữu hiệu nhất dẫn đầu học tập, muốn thành công, người cần nó —— Dangdang mạng tư duy khoa học nhị cấp Logo bộ quảng bá chủ đề.

Phurong Tiểu Vũ lập tức điểm đi vào, tìm tới tên sách, sau đó bắt đầu lật xem bình luận.

"Trước kia, chúng ta nghe đến phần lớn là khổ sách, quyển sách này giảng là đúng dịp sách. Vô luận nó giảng phải chăng đều chính xác, phải chăng thích hợp tất cả mọi người, rõ rệt Logic cùng trôi chảy mạch suy nghĩ làm quyển sách này cũng rất đáng được một. Người trưởng thành sẽ sinh ra rất nhiều cộng minh, thanh thiếu niên có thể được đến không ít gợi mở."

"Không có tối nghĩa khó hiểu, không có cao thâm học thuật danh từ, không để đầu người choáng chuyển hướng số liệu thống kê, càng không có phe phái dấu vết, cũng là một mực, không giữ lại chút nào dạy người chính xác phương pháp học tập cùng Tác Giả chính mình học tập kinh nghiệm, dạng này sách, rất tốt, rất khó được! Cho nên, ta bình luận lần này trường làm chính mình đều có chút ngoài ý muốn!"

"Đưa ra chính thể tính học tập Hạch Tâm Tư Tưởng: Kết cấu, mô hình, đường cao tốc. Xâu chuỗi các loại phương pháp luận, bao quát: Nhanh; Tốc Ký bên trong tưởng tượng, liên tưởng, định vị cái cộc; tư duy đạo bức tranh các loại. Cuối cùng vẫn đến rơi vào trong thực tiễn. Rất tốt một bản Logic rõ rệt đề cao học tập hiệu suất phương pháp luận sách. Ta vẫn còn ở nỗ lực trong thực tiễn."

3. 9 vạn khen ngợi, 220 bên trong bình, 30 chênh lệch. . . Không sai, cũng là nó!

《 như thế nào hiệu suất cao học tập 》, Phurong Tiểu Vũ một mực nhớ kỹ tên sách.

Giải quyết một kiện đại sự, tiếp đó, muốn đi giải quyết món kia càng đại sự hơn. . .

Hít sâu, lại hít sâu, Phurong Tiểu Vũ kẹp lấy tan học thời gian, bấm Tam Côn điện thoại di động.

"Uy? Tiểu Ngũ? Nghe nói người xin nghỉ bệnh tới, làm sao bắt thành linh gọi điện thoại cho ta? Có phải hay không có người tìm người phiền phức? Đầu tiên nói trước, giúp người chém người không được, giúp người nhìn chăm chăm điểm Hàn Lạc Âm ta rất tình nguyện. . ."

Tam Côn há mồm cũng là một hồi ba ba ba, tốc độ nói nhanh đến mức chậm đều không chen vào lọt, Phurong Tiểu Vũ chờ hần lái nhai xong, mới mở miệng.

"Tam ca, người bây giờ nói chuyện thuận tiện a? Ta tìm người có chút việc."

"Vậy người các loại."

Phurong Tiểu Vũ nghe trong loa ồn ào âm thanh dần dần yếu bớt, sau đó Tam Côn đứng đắn hỏi: "Thật có sự tình? Cần hỗ trợ liền mở miệng."

"Tạm thời không có. Chủ yếu là muốn hỏi người vấn đề." Phurong Tiểu Vũ âm thầm Hấp Khí, cố giả bộ bình tĩnh hỏi: "Người biết nào có sạch sẽ, an toàn tắm rửa a?"

"Tắm rửa? Tiến lên đường cái Venice liền. . ."

Tam Côn nói được nửa câu bắt thành linh nghẹn lại, sau đó một cái đột nhiên mở rộng gấp hai âm thanh xuyên qua Microphone tiến vào Phurong Tiểu Vũ lỗ tai.

"Khe nằm! Tắm rửa? ! Đại Bảo kiểm tắm rửa?"

Phurong Tiểu Vũ đem ống nghe cầm xa một chút, nhẹ nhàng ừ một tiếng: "Không sai, cũng là cái kia tắm rửa."

"Người muốn làm gì? Người sắp điên a? Phurong Tiểu Vũ, ta không nghĩ tới người là như thế này Phurong Tiểu Vũ!"

Phurong Tiểu Vũ không để ý Tam Côn trách trách vu vu, hỏi hột nói ra sớm đã chuẩn bị kỹ càng lý do: "Không phải ta muốn làm gì, ta muốn an bài hai người đi, hôm qua đắc tội với người quá ác, có một số việc, ta phải đề phòng điểm."

"Áy. . ." Tam Côn lần thứ hai bị nghẹn lại, nhưng là trong nháy mắt liền tán thành lý do này, "Cũng là. Nay hàng Thái Âm, tổng giống như đám kia làm phá dỡ hồ đồ quấy cùng một chỗ, người thật đúng là đến đề phòng điểm. Nhưng là gần đây hẳn là không cái gì, chủ yếu là sắp đến trước kỳ thi tốt nghiệp trung học."

"Ân, trong lòng ta nắm chắc, người nói cho ta biết địa phương là được." Ngấm lại không đúng, tranh thủ thời gian lại bù một câu, "Ngần vạn nhớ kỹ giữ bí mật."

"Miệng ta người yên tâm. Kiến Nghiệp Đồng Lộ có cái xe hơi Mỹ Dung quảng trường, xoay qua chỗ khác đằng sau cửa tiểu khu liền có một nhà, cam đoan an toàn, giá cả bao nhiêu đều có, hai người có 1500 khối đầy đủ dùng, từ buổi sáng 6 có một chút sáng ngày thứ hai 6 điểm đều mở cửa. . ."

Tam Côn triết để nói sạch sẽ, các loại căn dặn Phương Tiểu Vũ, mặt còn hơi đầy miệng: "Thiếu không thiếu tiền?"

"Không cần. Cảm ơn!"

Phương Tiểu Vũ từ nhỏ tích lũy đến đại ép tuổi tiêu vặt có 1900 khối, đối với Phổ Thông Nhân Gia hài tử mà nói, không hề ít, đầy đủ hẳn chấp hành kế hoạch.

Tam Côn ngoại hiệu vốn là dâm côn,

Tinh lực tràn đầy, hoa si ái ngoạn, nhà mình anh ruột ngay tại Dạ Trăng làm việc, đối với mấy cái này môn đạo đặc biệt hiểu biết.

Một cao cao ba ban hai có cái Tứ Nhân Tổ, thành viên tất cả đều là thể dục học sinh năng khiếu, dâm côn sắp xếp Lão Tam, Phương Tiểu Vũ là người ngoài biên chế thành viên, vừa vận biến thành Tiểu Ngũ.

Cúp điện thoại, Phương Tiểu Vũ tâm lý còn ủ ảm, hôm qua cùng hôm nay, mập mạp, Nhị Hắc, Tam Côn đối với mình đều phi thường giữ gìn, cũng để cho người ta cảm động.

Về sau ta ngưng bức, mang các người ăn ngon uống sướng!

Yên lặng ghi lại bằng hữu tốt, nhìn xem thời gian, 9 điểm nữa.

Ách, thời gian này bên trên tắm rửa môn, có phải hay không không tốt lắm?

Phương Tiểu Vũ cũng không hiểu, nhưng là hẳn biết mình không muốn chờ, với lại trong tiềm thức cho rằng khoảng thời gian này an toàn nhất bất quá, thế là cắn răng một cái, mặc lên áo lông, mang lên thẻ ngân hàng, đi ra ngoài thẳng đến đường Kiến Nghiệp.

Không sai!

Phương Tiểu Vũ dự định mưu lợi giải quyết giải tỏa nhiệm vụ.

Độ thiện cảm 60 điểm, nói đơn giản không đơn giản, Thuyết Nan lại không khó như vậy, mấu chốt là phiền phức.

Dựa theo hệ thống giải thích, độ thiện cảm 0, là người xa lạ; độ thiện cảm 30, bằng hữu bình thường; độ thiện cảm 60, nhìn như chỉ là đạt tiêu chuẩn chia, nếu đã coi như là thân mật bằng hữu, có rất lớn xác suất có thể trực tiếp lăn ga giường.

Đương nhiên, muốn chia người.

Yêu thích cái này miệng, khả năng 20 độ thiện cảm liền có thể cắt một vòng hai vòng ba bốn vòng tròn. . .

Tương đối bảo thủ, 80 hảo cảm đều cần hoàn cảnh cùng phương pháp, không thể quơ đũa cả nắm.

Sau đó cũng là 【Bao Nạn Báo Côn】 kỹ năng đặc tính, đối với người khác phái truyền lại tin tức hạch tâm là "Ta công phu rất tốt", đại khái cũng là ý tứ như vậy.

Như vậy, đối với cái dạng gì khác phái phóng thích, thu hoạch được độ thiện cảm cao hơn?

Là căn bản không biết công phu là vật gì nữ đồng học, vẫn là dục cầu bất mãn Hồ Lang?

Kỹ năng phóng thích cần thân thể tiếp xúc, là mỗi ngày nghỉ biện pháp sờ nữ đồng học ba bốn lần có thể, vẫn là trực tiếp dùng tiền sờ có thể?

Tiếp xúc vị trí cũng có khả năng sẽ sinh ra khác nhau, là sờ ngón tay hiệu suất cao, vẫn là sờ. . . Cái kia hiệu quả tốt?

Còn nữa nói, Phương Tiểu Vũ cũng không cần cảm độ thiện cảm duy trì ở cái này trị số, "Đạt tới", max trị số đạt tới trong nháy mắt liền có thể đi!

Nghĩ rõ ràng về sau, Phương Tiểu Vũ trong đầu toát ra một cái ý nghĩ điên cuồng —— Đại Bảo kiếm đi!

Nơi này là dễ dàng nhất hoàn thành nhiệm vụ, một đêm cái kia quán bar đều phải sắp xếp đệ nhị!

Phương Tiểu Vũ không có tiền không mặt mũi không có đáng người, đi quán bar làm không tốt còn không có ở trường học thuận tiện, đây là nỗi đồng rút lương sống mái một trận chiến.

Nhưng là nghĩ rõ ràng là muốn minh bạch, quyết tâm cũng kiên định, thế nhưng là vừa nhìn thấy "Dạ Vị Ương tinh phẩm tắm rửa Hội Quán" Đại Bài tử, Phương Tiểu Vũ bấp chân liền bắt đầu như nhũn ra.

"Đột đột đột thành thịch. . ."

Trái tim nhảy giống như súng máy giống như, huyết áp hung hăng đi lên nhảy.

Hít sâu, lại hít sâu, lại thâm sâu hô hấp. . .

Không có trướng dùn!

Phuong Tiểu Vũ bắt đầu cho mình làm khăn cấp tâm lý kiến thiết.

Tiểu Ngũ a, ngươi phải suy nghĩ thật kỹ, ngươi là muốn làm đại sự người, về sau nói không chừng muốn đối mặt bao nhiêu nan quan, đánh bại bao nhiêu biến thái, nhận biết bao nhiêu mỹ nữ. . .

Một ngày ba bữa cơm, ngày qua ngày buồn tẻ sinh hoạt đó là người bình thường có thể qua a?

Trước mắt như thế một cái nho nhỏ chiến trận đều không qua được, khuyết thiếu loại kia kiên cường tinh thần, về sau đối mặt cảnh tượng hoành tráng có thể hay không tiếp tục mềm?

Không kéo xa như vậy, liền nói thi đại học, tình huống cỡ nào khăn cấp? Ngươi bây giờ còn có thể chịu đựng loại kia bình thường thành tích?

Cải biến dù sao là muốn bắt đầu, bước đầu tiên dù sao là vô cùng gian nan, còn nhiều thời gian tư tưởng lại như thế căn thâm để cố xuống dưới, còn muốn truy hồi mất đi thời gian, ngoài tầm tay với!

Phuong Tiểu Vũ cộp cộp miệng, buồn bực gãi gãi cái cằm. Vừa rồi tại trên Internet tìm đến bản này tự mình khích lệ văn, vị đạo làm sao như vậy quái?

Nhưng là như thế quái rầy một cái, khăn trương cảm giác nhất thời suy yếu hơn phân nửa, ngược lại là niềm vui ngoài ý muốn.

Trong lòng quần quanh lấy nhàn nhạt cảm giác cấp bách, tâm tình có một chút điểm hưng phấn, nào tử rất tinh táo, đây là tốt nhất trạng thái.

Ma đàn, người chết trướng hương lên trời, không chết vạn vạn năm, tiến lên!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Đáng sợ đạn pháo

Đẩy cửa đi vào, hai cái Phục Vụ Sinh nhiệt tình hô "Hoan nghênh khách quý quang lâm", lại đem Phuong Tiểu Vũ hoảng sợ khẽ run rẩy.

Ráng chống đỡ ra một mặt bình tĩnh, Phuong Tiểu Vũ thả chậm động tác, chờ lấy Phục Vụ Sinh dẫn đường.

"Tiên sinh mời đến bên này đổi giày, xin hỏi tiên sinh có quen thuộc kỹ sư a?"

Số tuổi cùng Phuong Tiểu Vũ không chênh lệch nhiều tiểu Phục Vụ Sinh đầy nhiệt tình cười, để cho Phuong Tiểu Vũ khăn trương cảm giác lần nữa tiêu tán không ít.

Cũng không có đáng sợ như vậy nha, người ta so ta đi dạo chuyên cần.

. . . Người ta đó là đi làm!

Dù sao Phuong Tiểu Vũ cũng là cùng đi theo, không lên tiếng, mặc cho cái kia tiểu Phục Vụ Sinh dắt a dắt đi, đem hắn dẫn tới một cái thay quần áo, tắm rửa đại phòng tắm.

Nha, nguyên lai trước tiên cần phải đổi áo ngủ a. . .

Nha, nguyên lai thật đúng là có thể tắm rửa a. . .

Nha, nguyên lai còn có người cho kỳ cọ tắm rửa cùng theo chân a. . .

Phuong Tiểu Vũ nhìn cái gì đều tươi mới, giống như Tiểu Xử Nam đi đi dạo tắm rửa giống như. . . Ách, cũng không thật sự là Tiểu Xử Nam đi dạo tắm rửa a, thoát xong y phục liền bắt đầu chết lặng.

Ma đản, ta xuyên không mặc nội khổ?

Suy nghĩ một giây, làm ra quyết định, xuyên!

Thay xong áo ngủ đi lên lầu, không biết đánh từ đâu xuất hiện một cái Phục Vụ Sinh, ngao lăm nhăm một cuống họng, dọa đến Phương Tiểu Vũ giật mình.

"Khách quý ba lạp ba lạp. . . Từng bước thăng chức. . . Ba lạp ba lạp. . ."

Phương Tiểu Vũ vào xem lấy run rẩy, liền nghe rõ ràng hai cái từ, trong đầu một đoàn loạn, cũng không biết là có ý tứ gì.

Giám đốc rất mau tới nghênh đón, cười đến giống như cái Quy Công giống như, lại một trận ba lạp ba lạp.

Lúc này Phương Tiểu Vũ nghe hiểu một nửa, đến tuyển cá nhân đúng không?

Ta phải thật tốt tuyển tuyển.

Cách một cái đại pha lê, đối diện là một cái lóe phần quang phòng lớn, bên trong tổng cộng liền ba tuyển hạng.

Giám đốc cẩn thận bồi tiếp không phải: "Khách quý ngài xem, ngài cái này đến cửa thời gian thực sự có chút sớm, các mỹ nữ cơ bản đều mới nằm xuống, ngài nếu là không hài lòng, liền trong phòng đợi lát nữa, ta lại đi cho ngài gọi."

"Không cần." Phương Tiểu Vũ khoát khoát tay, lời ít mà ý nhiều biểu đạt tâm tình.

Trong phòng ba cái Đặc Chứng hành nghiệp hành nghề người, có hai cái thật đúng là rất đẹp, một cái thon thả cao gầy một cái sôi trào mãnh liệt, da thịt đều rất trắng.

Giám đốc tràn đầy phấn khởi giới thiệu: "Nếu ngài cũng đuối ngay thẳng vừa vặn, chúng ta số 22 mỹ nữ Nhạc Nhạc là Minh Tinh Cấp Bạc kỹ sư, bảo đảm thật Đại Học Sinh, mới đến không lâu, chân dài công việc tốt, nhiệt tình chu đáo. . ."

Nhạc Nhạc đồng học cũng hợp thời bay tới một cái mị nhân.

Sau đó Phương Tiểu Vũ nhất chỉ sau cùng cái kia: "Chỉ nàng."

Giám đốc cho chuẩn bị sẵn sàng, còn lại cái kia không nói bạo xấu đi, ít nhất không dính nổi đẹp mắt bên cạnh, số tuổi không lớn nhưng là tướng ngũ đoán, làn da ngăm đen thô ráp, Đại Bính Kiểm thượng diện mặt trang họa đến giống như quý giống như.

Đừng nói giám đốc, trong phòng đầu ba cái kia vậy được thẳng đập gõ Đặc Chứng hành nghiệp hành nghề người đều cùng nhau giật mình, mở to hai mắt hai mặt nhìn nhau.

"Khách quý mời tới bên này, kỹ sư sau đó liền đến."

Vẫn là giám đốc phản ứng nhanh, quân hấn tuyển người nào, có cái gì biến thái yêu thích đâu, có kiểm lời trọng yếu nhất.

Phương Tiểu Vũ đi trước gian phòng, nhìn xem tám kia phần sắc giường lớn, không có đi lên nằm, cái mông dính cái bên cạnh ngồi xuống.

Không lâu sau, vị kia "Mỹ nữ" vặn lấy eo vào cửa, há mồm tới một câu: "Đại gia, ngài làm sao không nằm a? Vội vã như vậy? Muội muội lập tức tới ngay hầu hạ ngài! Ha ha ha!"

Phương Tiểu Vũ đột ngột nắm chặt trong tay bình nước suối khoáng tử, sợ nhện không được một cái đập tới. . .

Trong lòng mặc niệm: Bình tĩnh! Bình tĩnh! Không thể nhỏ nước bọt, phun một cái rãnh liền có thể thất thố, thất thố liền có thể chết người. . .

Thật vất vả đè xuống hỏa khí cùng buồn nôn, mỹ nữ kia lại một đầu nhào tới, thật thật thà thà giống như cái đạn pháo giống như, Phương Tiểu Vũ tranh thủ thời gian buông tay —— lại nắm lấy bình nước chân dung dễ dàng đập tới.

Tiếp tục mặc niệm: Vô Lượng Thiên Tôn, ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục, Hồng Trần luyện tình, đại đạo Luyện Tâm, hết thảy đều mẹ nó là vì nhiệm vụ!

Nắm lấy đạn pháo cánh tay, tới trước một phát Bao Nạo Báo Côn, chỉ nghe "Úm" một tiếng, này hàng "Mị nhân như tơ" nũng nịu: "Đại gia người thật là xấu. . ."

Ta mẹ nó là người ông ngoại!

Tâm lý giận mắng,

Trên mặt cứng rắn gạt ra ôn nhu ý cười, khô cần phổi lời kịch: "Nam nhân không hồng, nửa câu sau là cái gì tới?"

"A...! Người ta không để ý tới người. . ."

Phương Tiểu Vũ trán từng đợt giật đi, bất thành linh phát hiện mình cũng là cái hai ép!

Mắng thì mắng, sự tình vẫn phải xử lý, lại đến một phát Bao Nạo Báo Côn, này đạn pháo trực tiếp treo Phương Tiểu Vũ trên thân, một bên cọ, một bên hướng về trên giường ngược lại.

"Đại gia, tới đi!"

Phương Tiểu Vũ cảm giác không thể tiếp tục như thế, vạn nhất phun ra, hôm nay liền Bạch bị tội, đến chậm rãi!

Tranh thủ thời gian lôi kéo đạn pháo ngồi xuống, "Cười tùm tùm" nói: "Không vội. Tâm sự, bồi dưỡng một chút tâm tình, ca tiêu chuẩn cao đây. . . Muội từ năm nay bao nhiêu tuổi? Có 18 chưa vậy?"

"Cái gì à! Người ta trông có vẻ già, năm nay đều 26 !"

Đạn pháo tọa hạ cũng không yên tĩnh, bàn tay tại Phương Tiểu Vũ trên thân hung hăng treo chọc, động một chút lại xuyên thẳng dưới ba đường, Phương Tiểu Vũ phồng ra một trán mồ hôi.

"Đại gia, vì sao tuyển ta à? Người ta không có Nhạc Nhạc hòa."

Phân cao thấp bên ngoài, đạn pháo còn biết tiếp khách nói chuyện phiếm, nhưng là há miệng cũng làm người ta biết vì sao không hòa —— xấu coi như, còn mẹ nó không biết nhìn người nói chuyện phiếm, người có thể chó mắng ta đại gia a?

Nhưng là Phương Tiểu Vũ vẫn phải ứng phó lấy, hơn nữa còn đến ứng phó tốt.

Nếu là bởi vì người nhìn ta ánh mắt lửa nóng nhất, với lại xấu như vậy, vừa nhìn cũng là không có khách nhân ép kho hàng. . . Đương nhiên không thể nói như vậy!

"Đều nói ca nhân quang cao, vừa nhìn người chính là loại kia thuần phác có nội tú, cùng bên ngoài những yêu điểm đó đồ đệ tiện không giống nhau."

Kém chút không có đem chính mình buồn nôn nói ra, đem đạn pháo cảm động đến nước mắt rung rung, không nói hai lời, tại chỗ liền hướng dưới kéo cặp ngực.

"Đại gia, đừng nói! Mau tới sủng hạnh nô tỳ!"

Tê liệt người là thấy rõ cung kịch xem chế trượng a?

"Ba! Ba!"

Một tay lấy đạn pháo lật qua, ba ba hai đại bàn tay, rắn rắn chắc chắc dưới tử lực khí, liên đới lấy hai phát Bao Nạo Báo Côn, cùng một chỗ đập vào đạn pháo dây da bên trên.

"A. . ." Đạn pháo phát ra một tiếng làm người nghe kinh sợ rên rĩ, nga lang giống như nhìn chăm chăm Phương Tiểu Vũ, "Đại gia Người quá hay rồi! Còn chờ cái gì? Mau tới chà đạp nô tỳ!"

Nha? Nguyên lai người ưa thích như thế đã. . . Sớm mẹ nó không nói!

Phương Tiểu Vũ cảm giác mình tinh thần phi thường uể oải, đã nhanh muốn không chịu đựng nổi, nhìn xem còn sót lại 4 điểm tinh thần, Phương Tiểu Vũ cắn răng một cái, xoay tròn cánh tay. . .

Ba!

A!

Úc. . .

Ba tiếng Hảo Hải Tử sẽ không hiểu âm thanh liên tục biểu ra, nhìn xem Mân Hình bên trên cuối cùng xoát ra một đầu nhấc nhỏ, Phương Tiểu Vũ nắm qua tù chứa đồ thủ bài, tông cửa xông ra, vất chân lên cổ chạy như điên!

Giám đốc nhìn xem sững sờ, đang muốn cản, Phương Tiểu Vũ ném một câu nói cấm đầu lướt qua.

"Tính tiền! Cấp tính Dạ Dày Viêm!"

Xuống lầu thì thượng diện bất thành linh truyền đến một tiếng thê lương giữ lại: "Đại gia, ngài còn không có chà đạp nô tỳ a. . ."

Đại tỳ, ta cái này đều hận không thể chém tay, làm gì dòn ép không tha!

Cúi đầu tính tiền, chụp mũ từ hậu viện đi ra ngoài, như làm tặc bốn phía nhìn quanh một vòng, phát hiện phụ cận yên tĩnh như đêm, quần một vòng lớn rồi đi.

Tương đối không thoải mái nhân sinh lần thứ nhất Đại Bảo kinh nghiệm trải qua như vậy kết thúc, thu hoạch kinh hải một số, hoảng sợ một số, đau dạ dày nửa giờ, cùng một đầu hệ thống nhắc nhở.

【 giải tòa nhiệm vụ hoàn thành, người mở ra tiếp theo quyền sách đọc quyền hạn , có thể tùy thời chọn lựa đọc thư tịch 】

Phuong Tiểu Vũ cảm thấy mình hẳn là đi trước khóc một trận, nhưng là rất nhanh liền cười rộ lên, vui vẻ mà tràn ngập tự tin.

Nguyên bản vô cùng phiền phức nhiệm vụ, thông qua chính mình suy nghĩ cùng quyết tâm, tại gần ngủi trong vòng một giờ liền giải quyết, bỏ ra cùng thu hoạch nhìn như không ngang nhau, nhưng trên thực tế, ý nghĩa phi thường trọng đại.

Nói trắng ra liền một câu nói, là Phuong Tiểu Vũ chính mình nói với chính mình: Ta không phải chỉ có thể dựa vào hệ thống củi mục!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Xinh đẹp tân tỷ tỷ

Phuong Tiểu Vũ như làm tặc quần lên ngựa đường, đón xe thẳng đến Chung Thục các.

Thời gian còn sớm, buổi sáng cũng không phải là thời điểm buôn bán giờ cao điểm, sắp tới ngàn bình khoáng đạt trong cửa hàng, chỉ có chút ít mấy người.

Phuong Tiểu Vũ làm theo y chang, một đường tìm tới triết học, tư duy khoa học khu, tại một chỗ cũng dễ thấy khung đang triển lãm bên trên tìm tới mục tiêu.

Màu trắng tinh trang bìa, Hạ Bán Bộ là một cái đơn giản nhân loại đại não bức tranh, Thượng Bán Bộ dùng thể chữ đậm viết tên sách, không tốn trạm canh gác, không có lộ huyễn hư.

Phuong Tiểu Vũ vươn tay, sau đó cùng một cái tay khác đồng thời chạm đến sách.

Nghiêng đầu nhìn một cái, là một vị nữ sĩ, đối phương vừa vặn đồng thời nhìn sang, ánh mắt dây dưa chỉ chốc lát, Phuong Tiểu Vũ trước tiên thua trận.

"Người trước tiên."

Phuong Tiểu Vũ mang theo co quắp mở miệng, vô ý thức muốn gãi gãi cái mũi, nhưng là tay phải nâng lên một nửa, lại bị hán ngạnh sinh sinh nhin xuống.

Cái thói quen này không tốt, phải tận lực từ bỏ.

Phuong Tiểu Vũ nghĩ đến tâm sự, không tự giác lại nghiêng mắt nhìn nàng liếc một chút.

Này nữ sĩ ánh mắt rất xinh đẹp, con ngươi cũng thanh tịnh, nhưng ánh mắt rất có "Cổ sự", mang theo một loại ôn nhu cẩn trọng.

Phuong Tiểu Vũ không xác định như thể hình dung đúng hay không, nhưng là trực giác nói cho hắn biết, vị nữ sĩ kia rất không bình thường, diện mạo giống như là 20 mới ra đầu, ánh mắt giống như là 30 đã qua hơn phân nửa.

Nữ sĩ thiện ý cười cười, thu tay lại: "Nếu ta không quá cần nó, nhưng vẫn là cảm ơn người."

Phuong Tiểu Vũ nghe được một sự kiện: Nàng đối với quyền sách này có chỗ hiểu biết.

Bởi vì tiểu nam sinh ngượng ngùng, Phuong Tiểu Vũ nguyên bản cũng không tính lại đáp lời, nhưng là chuyện rất quan trọng, hắn vẫn là lấy dũng khí hỏi: "Đây là bản sách hay a?"

Nữ sĩ ngẩng đầu, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, rất nhanh thu lại.

Phuong Tiểu Vũ lần đầu nhìn thấy như thế biết nói chuyện ánh mắt, không kim lại được cảm Hàn Lạc Âm so sánh một chút, ân, nước mỹ vẫn là Hàn Lạc

Âm đẹp, nhưng là giống như có chút Thanh * là bản sách hay, hẳn là cũng thích hợp người ở độ tuổi này."

Nữ sĩ giống như đang cười, Phương Tiểu Vũ nhìn thấy trắng lưỡi liềm, ngay sau đó liền chờ đến nàng nhưng là.

"Nhưng là phiên dịch đến có chút vấn đề, cho nên ta nói, ta không phải cũng cần nó."

Nghe được tin tức trọng yếu, Phương Tiểu Vũ lập tức từ trong nháy mắt đó trong say mê tỉnh táo lại, cẩn thận hỏi: "Ngài là ý nói, nguyên bản so với nó càng có giá trị?"

Nữ sĩ vừa đỡ cái trán, khe khẽ thở dài: "Tiểu gia hòa, gọi ngài cũng quá mức chia a? Tỷ tỷ năm nay mới 28."

Chỉ so với ta đại 10 tuổi.

Phương Tiểu Vũ cũng không có ý thức được ý nghĩ của mình có chút vấn đề, nhưng lại cảm nhận được "Tỷ tỷ" thiện ý cùng ý cười, phúc chí tâm linh, không biết xấu hổ thuận cán trèo lên trên.

"Tỷ tỷ, ta gọi Phương Tiểu Vũ, ta muốn mua bản huấn luyện Học Tập Năng Lực sách, tỷ tỷ người có tốt hơn đề cử a?"

"Đệ đệ thật ngoan."

Tân tỷ tỷ ánh mắt lại híp thành Nguyệt Nha, hơi hơi nghiêng đầu, tựa hồ tại suy tư, cuối cùng vẫn đưa ánh mắt chuyển hướng quyền kia 《 như thế nào hiệu suất cao học tập 》.

"Nếu như người có thể xem hiểu Anh Văn nguyên bản lời nói, nếu đây là một bản phi thường có tham khảo ý nghĩa cùng học tập giá trị sách. Nếu như nhìn trúng văn bản, nó chỉ ít cũng là đồng loại đỉnh phong."

Phương Tiểu Vũ lập tức ở trong lòng lặng yên hỏi: Hệ thống, ta có thể đọc Anh Văn sách a?

【 có thể, chỉ cần có thể hiểu, bất kỳ cái gì văn tự thư tịch đều có thể đọc, nhưng là, nếu như người văn tự mức độ không quá quan, đọc tốc độ sẽ trên diện rộng giảm bớt 】

Tốc độ trên diện rộng giảm bớt a? Đúng là cái vấn đề lớn. . .

Thế nhưng là ta tiền kỳ chỉ có 5 cái kỹ năng nghiên cứu, bên trong 4 cái là Tiểu Hoàng Thư chuyên dụng, như vậy một cái duy nhất tự do danh ngạch, càng có giá trị càng tốt a!

Vừa vặn còn có thể huấn luyện Anh Văn mức độ, không thêm đếm xia, cũng là nó!

Làm ra quyết định, Phương Tiểu Vũ ngẩng đầu một cái, phát hiện tân tỷ tỷ đang tại quan sát chính mình, không khỏi mặt đỏ lên.

Hắc, thiếu niên, người thế nhưng là đi dạo qua Kỹ Viện nam tử hán, đừng mắt mặt như vậy!

Tâm lý kiến thiết không có gì cầu dùng, nhưng Phương Tiểu Vũ vẫn là ngượng ngùng cười rộ lên, lại hỏi: "Tỷ tỷ, Anh Văn nguyên bản ở nơi nào có thể mua được?"

Tân tỷ tỷ quay đầu tại thư điểm bên trong nhìn chung quanh một vòng,

Sau đó nhún nhún vai: "Chung Thư các không có, Tân Hoa Thư Điểm sẽ có hay không có ta không rõ ràng, ta chỉ có thể xác định, Mỹ Quốc Amazon thương diện khẳng định có."

Nghe được Chung Thư các không có, Phương Tiểu Vũ nhất thời ủ rũ, leo tường mua qua Internet không phiền phức, nhưng là từ quốc ngoại bưu tới tốn thời gian nửa tháng rất bình thường, nếu như là dạng này, vậy thì mất đi tranh thủ thời gian bán ý.

Đang uể oải lấy, Phương Tiểu Vũ bất thành linh kịp phản ứng, ý thức được một vấn đề.

Vị này xinh đẹp tỷ tỷ làm sao xác định Mỹ Quốc Amazon bên trên sẽ có quyền sách này?

Vì sao nàng sẽ đối với quyền sách này nguyên bản cùng tiếng Trung bản đều như thế hiểu biết?

Chân tướng chỉ có một cái!

Phương Tiểu Vũ nhãn quang tỏa sáng hỏi: "Tỷ tỷ người có quyền sách này nguyên bản?"

"Ân hừ! Thông minh Tiểu Ngũ đồng học." Tân tỷ tỷ lách cách đánh cái búng tay, không thể nào suất khí, thật đáng yêu.

Ngay tại trong chớp nhoáng này, Phương Tiểu Vũ làm ra một cái mạo hiểm quyết định.

Giống như là tình thế cấp bách một dạng, Phương Tiểu Vũ duỗi ra hai tay, nhẹ nhàng chụp vào nàng cánh tay, vị trí kia có Sơ Xuân áo dày phục, không

quá miễn cảm, cũng sẽ không rất thất lễ.

Sau đó, phát động Bao Nạo Báo Côn!

Tần tỷ tỷ không có phòng bị, bị Phương Tiểu Vũ bắt lấy cánh tay, nhẹ nhàng lay động hai lần, sau đó liền nghe đến một câu nũng nịu giống như thỉnh cầu.

"Mỹ lệ tỷ tỷ, có thể hay không cho ta mượn xem một thời gian ngắn? Ta cam đoan sẽ không làm bẩn ngươi sách!"

Bao Nạo Báo Côn phát ra tin tức là "Ta công phu rất tốt" không giả, nhưng là, đây chẳng qua là một cái phi thường mơ hồ khái niệm, cùng loại tăng ám chỉ liên tưởng, mà không phải tại người trong đầu nói chuyện.

Có tà niệm có dục vọng, tự nhiên là sẽ liên tưởng đến cùng loại nội dung, không có tà niệm, tựa như Mạch Từ Nghiên tình huống bây giờ, chỉ là đơn thuần cảm thấy Phương Tiểu Vũ cũng đáng yêu, cũng tiến tới, thế là liền có loại hỗn hợp có thương thức hảo cảm Tự Tâm thần nhiên mà lên.

Dưới tình huống bình thường sẽ không mượn sách Mạch Từ Nghiên đang tính toán cự tuyệt trong nháy mắt, mà xui quỷ khiến đổi giọng: "Mượn ngươi cũng không phải không thể, phải làm sao cảm tạ tỷ tỷ?"

Chuyện này khả năng lớn đến không tính được, nhưng là đối với Phương Tiểu Vũ mà nói, quá trọng yếu quá quan trọng, hần nhủu mảy suy nghĩ nửa ngày, ngừng đầu nghiêm túc nhìn xem Mạch Từ Nghiên.

"Tạm thời ta không có cái gì phương thức có thể diễn tả cảm tạ, về sau tỷ tỷ gặp được phiền phức thì ta sẽ đem hết toàn lực trợ giúp ngươi, tin tưởng ta!"

Phương Tiểu Vũ khí thế như hồng, chọc cho Mạch Từ Nghiên che miệng yêu kiều cười, cười đến đầu vai run rẩy, hơn nửa ngày mới dừng.

"Tin tưởng ta", câu nói này đối với mẫu thân Hà Tĩnh nói, Tiên Thiên thân cận cùng hậu thiên tính nghiên cứu dẫn đến sức thuyết phục rất mạnh, nhưng là đối với một cái mới quen mỹ nữ nói, mà lại là lấy dạng này một cái thân phận, nhất định cũng là đang làm quái chọc cười.

Phương Tiểu Vũ dù sao vẫn chỉ là một cái 18 tuổi thiếu niên, không có ý thức được vấn đề ở chỗ nào bên trong, chỉ là có chút uể oải.

Mạch Từ Nghiên thật vất vả nhìn cười, gặp hần một mặt "Ngươi xem nhẹ ta ta cũng không vui" biểu lộ, nhất thời lại cười đứng lên.

"Được rồi được rồi, tin tưởng ngươi! Cảm ơn nha, Tiểu Vũ đệ đệ."

Cuối cùng cười đủ, Mạch Từ Nghiên uốn lên ánh mắt, giống như nghiêm túc gật đầu, tâm lý như cũ buồn cười nghĩ đến: Nếu như gặp phải ta đều giải quyết không xong phiền phức, ngươi lại có thể giúp đỡ gấp cái gì đâu? Tiểu tử ngốc!

Xung hô biến rồi lại biến, bất tri bất giác ở giữa, cảm tình dần dần thân cận đứng lên, Mạch Từ Nghiên không có ý thức được, mình đã không chứng ngại chút nào tiếp nhận dạng này một cái tiểu bằng hữu.

Chuyện này bản thân là hoang đường, nhưng lại là chân thật, cũng thần kỳ.

Thế nhưng là Phương Tiểu Vũ như cũ có chút buồn bực —— xem thường ta, chờ lấy đi, sớm muộn gì để ngươi gạt nãy cả mình!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Đạn pháo đều kháng trụ

"Đi thôi, Tiểu Vũ, tỷ tỷ dẫn ngươi đi lấy sách."

Mạch Từ Nghiên hướng về bên ngoài hết lần này tới lần khác đầu, lúc đầu cũng tiêu sái động tác, nàng làm được vẫn như cũ là một loại nữ nhân vũ mị.

Đi theo Mạch Từ Nghiên đằng sau, Phương Tiểu Vũ mới có cơ hội. . . Ngách, mới có đảm lượng dò xét nàng.

Đại khái 1 mét 65 tiêu chuẩn thân cao, dáng người yếu đuối, Trang phục mùa đông áo khoác cũng không thể che giấu mấy may.

Tóc là cũng lộ ra thành thực đại ba lã, nhưng là dùng một cái đẹp mắt thủy tinh bao quát kẹp kẹp vào nhau, lộ ra gần nửa trắng nõn thon dài cái cổ, lại cũng lộ ra tuổi trẻ.

Lại nhiều chi tiết, trước mắt Phương Tiểu Vũ còn quan sát không ra, chỉ là nhạy cảm cảm giác được, món kia áo khoác có vẻ như không rề.

"Mau cùng tiến lên!" Mạch Từ Nghiên bất thành linh dừng lại, buồn cười vẫy tay, "Cũng không phải Tiểu Cân Ban, đi ở phía sau làm gì?"

"A!" Phương Tiểu Vũ lẳng đầu lẳng não đuổi theo, đi song song.

Đi ra ngoài rẽ phải hướng đi Bãi Đỗ Xe, Mạch Từ Nghiên đề xuống chìa khoá, một cỗ hồng sắc BMW X6 tránh hai lần đèn xe.

Mạch tỷ thật có tiền. . . Oan đại đầu! Xe này cực kỳ không có tính so sánh giá cả.

Nôn hồngбет lúc cây ngay không sợ chết đứng, lên xe về sau, Phương Tiểu Vũ vẫn là cảm giác cũng tươi mới, tâm tình có chút ít hưng phấn.

"Ngoan ngoan ngồi xuống, nịt giầy nịt an toàn, tỷ là nữ tài xế!"

Có điểm giống giáo huấn đệ đệ giống như, Phương Tiểu Vũ nghe cũng không giận, ngây ngô gật đầu.

Trên xe đường về sau, Phương Tiểu Vũ mới phát hiện, nữ tài xế nguyên lai là cái Lão tài xế, lái xe cực kỳ chuồn mắt, cái kia đoạt lúc một điểm không nương tay, cái kia để cho lúc lại cũng ổn định.

"Tỷ tỷ nguoi điều khiển mức độ thật đáng!" Phương Tiểu Vũ dựng thẳng lên ngón tay cái.

Có việc cầu người, lời hữu ích không sợ nhiều, dù sao ta số tuổi tiểu!

Hiệu quả đương nhiên không tệ, Phương Tiểu Vũ không tính tiền, nhưng ít ra trắng nợ, thanh tú, nhu thuận, tại tiểu nữ sinh bên trong không nổi tiếng, đang nhìn vừa ý người nơi đó, vẫn rất có chỗ thích hợp.

BMW X6 rẽ trái rẽ phải, cuối cùng tiến vào Rhine Hào Đình, Phương Tiểu Vũ nghe đồng học nói qua, nơi này là Tỉnh Thành nổi danh nhất, giá cả tối cao tiểu khu một trong, đồng đều giá tựa như là 1 vạn 8 đi lên.

Từ dưới đất nhà để xe bên trên thang máy, thẳng đến đi ra ngoài, Phương Tiểu Vũ không có che giấu chính mình hiếu kỳ, nhưng cũng không có ngạc nhiên, sờ loạn loạn đụng, Mạch Từ Nghiên đều nhìn ở trong mắt, khoe miệng mang chút ý cười.

Chờ đến Mạch Từ Nghiên mở cửa phòng, Phương Tiểu Vũ hợp thời mở miệng: "Tỷ tỷ, ta tại cửa ra vào chờ nguoi."

Mạch Từ Nghiên động tác một hồi, lập tức hào phóng cười cười: "Vậy thì tốt, sách ngay tại thư phòng, chờ một lát."

Cũng không đổi Dép lê, đạp trên giày cao gót liền giẫm lên sàn nhà, cộc cộc cộc đi vào trong phòng, không nhiều lắm sẽ, lại cộc cộc cộc đi tới, trong tay nắm lấy một quyển sách.

"Đi thôi, tỷ tỷ mang nguoi đi ăn cơm." Tiệp tay đem sách đưa cho Phương Tiểu Vũ, Mạch Từ Nghiên muốn đóng cửa.

Phương Tiểu Vũ trong lòng nhất thời chuyển qua rất nhiều suy nghĩ.

Giống như mạch tỷ cùng một chỗ ăn cơm trưa, lại nhiều đợi một hồi, tâm sự? Cũng có thể lại tăng tiến một chút cảm tình.

Trái lại mỗi mạch tỷ ăn cơm trưa, biểu đạt một chút cảm tạ?

Không tốt, lấy nàng gia cảnh, mời quý không cần thiết, xin cứ tự nhiên nghĩ là làm khó người, với lại cũng không có khả năng mời được thành, dù là nói ra miệng cũng là loại lỗ mạng hành vi.

Như vậy cáo biệt, về nhà thăm sách, về sau sẽ liên lạc lại?

Giống như nên làm như vậy. . .

Phương Tiểu Vũ tình thương nguyên bản không cao lắm, nhưng là nghiêm túc suy nghĩ về sau, vô ý thức đã cảm thấy đây là tốt nhất xử lý phương thức, thế là tranh thủ thời gian ngăn lại Mạch Từ Nghiên.

"Từ Nghiên tỷ, nguoi đừng phiền phức, giữa trưa ta phải về nhà, mụ mụ ở nhà chờ ta. Chúng ta trao đổi một chút số điện thoại, chờ ta tích lũy đủ tiền, mời nguoi ăn một hồi trong nội tâm của ta tiệc!"

"A. . ." Mạch Từ Nghiên quay đầu, mang trên mặt rõ ràng thất vọng. "Dạng này a, này xác thực không tiện lại lưu nguoi, vậy ta tiễn đưa nguoi về nhà đi."

"Đừng, Từ Nghiên tỷ nguoi lại giày vò một chuyến, trong lòng ta còn thể nào qua ý phải đi, hôm nay đã phi thường cảm kích nguoi, chờ ta ta có không biết địa phương, còn phải lại làm phiền nguoi đây!"

Phương Tiểu Vũ một phen nói đến tình chân ý thiết, Mạch Từ Nghiên liền không lại miễn cưỡng.

Cười tìm tìm báo ra số điện thoại, cuối cùng vẫn là cứng rắn đưa Phương Tiểu Vũ xuống lầu.

"Hô! Từ Nghiên tỷ người thật tốt. . . Ngạch, phá kỹ năng cũng thật là mạnh. . . Ân, ta biểu hiện cũng không tệ. . ."

Giải quyết một kiện đại sự, lại nhận biết một cái xinh đẹp tỷ tỷ, Phương Tiểu Vũ tâm tình cực kỳ vui sướng, đắc ý ngồi lên về nhà xe buýt.

Tốt về sau, mẫu thân thể mà cũng trở về đến, đang tại nấu cơm.

Phương Tiểu Vũ giúp không được gì, đi nhanh lên tiến vào nhà bếp chào hỏi: "Mẹ, người lái xe còn giấy vở cái gì a, chính ta có thể giải quyết vấn đề ăn cơm."

"Cái cuối cùng khách nhân vừa lúc ở phụ cận, tiện đường liền trở lại một chuyến, vừa vận mụ cũng phải ăn cơm."

Hà Tĩnh hơi hột che dấu, Phương Tiểu Vũ tâm lý rõ ràng chuyện gì xảy ra, thậm hạ quyết tâm: Nhất định phải cố gắng nữa một chút, coi như không trông cậy vào dựa vào công tác tới kiếm tiền, cũng phải thi đậu một chỗ đại học tốt, để cho mẫu thân kiều ngạo.

Hà Tĩnh che lấp một chút, lập tức lại đem chú ý lực chuyển tới trên người con trai, nhủ mày hỏi: "Người lúc nào rời giường? Làm sao không ở trong nhà học tập?"

"Lên rất sớm, đi mua bản đề cao học tập hiệu suất sách tham khảo."

Phương Tiểu Vũ nâng tay lên bên trong sách, lại bổ sung: "Siêu cấp hữu dụng một quyển sách, ta thi đại học liền toàn bộ nhờ nó, ta có lòng tin lấy được so sánh lớn tiến bộ."

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi!" Hà Tĩnh rất vui vẻ, cười đến đặc biệt hài lòng, "Người đi thu thập một chút cái bản, lập tức ăn cơm."

Ăn cơm quá trình bên trong lại trò chuyện một hồi trời, một cái hỏi một cái đáp, Phương Tiểu Vũ cẩn thận từng li từng tí lộ ra ý nghĩ của mình, cùng đối với khảo thí tự tin, sợ đến lúc đó thành tích đề cao quá nhiều, mẫu thân ngược lại chịu không nổi.

Nguyên lai là 400 ra mặt thành tích, hiện tại Phương Tiểu Vũ có lòng tin thi đến 600 trở lên, ba tháng thời gian, cũng không tính là cũng kinh dị, nhưng là, 600 chỉ là tuyến, không phải mục tiêu cuối cùng nhất.

Cơm nước xong xuôi, Phương Tiểu Vũ về đến phòng, đem anh Hán Từ Điền cùng điện thoại đi động đều phóng tới trong tay, thận trọng mở ra Anh Văn nguyên bản 《 như thế nào hiệu suất cao học tập 》.

Cố hết sức, cũng cố hết sức, siêu cấp cố hết sức.

Lấy Phương Tiểu Vũ Anh Văn mức độ, muốn đọc loại sách này tịch là một kiện vô cùng gian nan sự tình, tò thứ nhất liền phi thường không thuận lợi, tốn hao ròng rã 37 phút đồng hồ, mà quyển sách này có 353 trang.

Dựa theo dạng này tiến độ tới tính toán, mỗi ngày gặm 15 giờ, cần ròng rã 15 ngày mới có thể giải quyết.

Phương Tiểu Vũ dự đoán lát nữa cũng gian nan, nhưng là không nghĩ tới, sẽ gian nan đến loại trình độ này, thậm chí hiện tại cũng không phải khó khăn nhất, bởi vì trong sách có rất nhiều chuyên nghiệp danh từ, trên mạng đều lục soát không ra tới thỏa đáng giải thích.

Nếu không, Mạch Từ Nghiên như thế nào lại đánh giá bên trong dịch bản mức độ đâu?

Hoàn toàn Anh Văn, có đôi khi thấy choáng váng, có đôi khi rõ ràng sở hữu từ đơn đều điều tra ra, làm thế nào cũng hiểu biết không ra nguyên văn muốn thuyết minh chính xác hàm nghĩa, cái này khiến Phương Tiểu Vũ một lần có chút bức bối, có chút uể oải.

Một cái học tập Cao Tam Học Sinh, muốn gặm một bản thuộc về Học Giới tuyến đầu tư duy khoa học Chuyên Nghiệp Thư tịch, cho dù trong sách không có bất kỳ cái gì cố lộng huyền hư, nhiệm vụ này cũng quá gian khổ.

Nhất định. . . Tựa như là vọng tưởng.

Nhưng là Phương Tiểu Vũ hung hăng cắn răng một cái, tiếp theo gặm!

Không phải liền là một bản Anh Văn sách a?

Tiểu gia ta ngay cả đạn pháo đều kháng trụ, ai sợ ai!

Được rồi, nói đúng sự thật nói, đạn pháo xác thực so quyển sách này đáng sợ, cho nên. . . Phương Tiểu Vũ thật sự như thế gặm xuống dưới.

Chương 12: Ta có thể thi đậu trọng điểm á!

Rõ ràng một tuần thời gian, không biết ngày đêm cùng chết bản này Anh Văn nguyên bản 《 như thế nào hiệu suất cao học tập 》, thậm chí cảm bên trong một bộ phận kỹ xảo ứng dụng tại trên người nó, Phương Tiểu Vũ tiến độ là. . .

137 trang.

Một phần ba nhiều một chút, nhưng xa xa không đến một phần hai.

so dự tính tiến độ chậm rất nhiều, Phương Tiểu Vũ ngược lại không nóng nảy.

Một tuần này thời gian, hần đồng dạng cảm Cao Trung anh ngữ từ ngữ lượng đọc ra một phần năm, với lại trí nhớ phi thường kiên cố, lại thêm nguyên bản liền sẽ những cái kia, hiện tại đại khái chỉ kém hai phần năm, liền có thể hoàn toàn nắm giữ Cao Trung anh ngữ từ đơn.

Mặt khác, tại trong sách đến nội dung, để cho Phương Tiểu Vũ học được giải thích như thế nào kết hợp một môn tri thức kết cấu, như thế nào dựng tri thức mô hình, như thế nào định vị quan trọng tiết điểm làm định vị cái cọc, sau đó lấy đường cao tốc liền tiếp.

Đối với nhanh có sơ bộ nhận biết, chỉ thiếu thực tế.

Đối với Tốc Ký bên trong tưởng tượng, liền tưởng, định vị cái cọc các loại phương pháp có một cái chỉnh thể khái niệm.

cảm trở lên tri thức đơn giản ứng dụng tại lớp Anh ngữ bản bên trên về sau, Phương Tiểu Vũ phát hiện, Cao Trung anh ngữ thật sự là so Anh Văn bản 《 như thế nào hiệu suất cao học tập 》 đơn giản quá nhiều, Cao Trung anh ngữ thậm chí đều không có hoàn chỉnh kết cấu, từ đơn, Ngữ Pháp, cố định giọng điệu cùng ứng dụng cũng là hết thấy.

Bởi vì thu hoạch đặc biệt nhiều, trong đại não đang tại thành lập một cái hoàn chỉnh kết cấu, cho nên tuy nhiên tiến độ chậm hơn mong muốn, Phương Tiểu Vũ như cũ cảm thấy rất hài lòng.

Chỉ là có một chút cũng phiền phức —— ngày nghỉ đã kết thúc, ngày mai sẽ phải đi học, Phương Tiểu Vũ đang suy nghĩ, muốn hay không kéo dài ngày nghỉ?

Tâm lý do dự, ban đêm lúc ăn cơm đọi, Phương Tiểu Vũ liền giống như mẫu thân Hà Tĩnh nói đến gần nhất học tập tiến độ, dự định tìm kiếm năng ý.

"Mụ, ta trong khoảng thời gian này anh ngữ mức độ tiến bộ rất lớn, dựa theo tiến độ đến xem, lại có hai tuần thời gian, liền có thể hoàn toàn nắm giữ Cao Trung anh ngữ, hẳn là có thể thi đến 130 chia trở lên."

"Thật?" Hà Tĩnh kinh hi kêu lên, "ngươi gần nhất tự học hiệu quả có tốt như vậy?"

"Xác thực so trong tưởng tượng còn tốt hơn."

Phương Tiểu Vũ gật gật đầu, giải thích nói: "Lần trước ta mang về quyển kia học tập sách phi thường hữu dụng, mạnh như thác đổ, giải quyết một chút vấn đề mấu chốt, cho nên mới học được có thể nhanh như vậy."

"Tốt, tốt!" Hà Tĩnh cười đến không ngậm miệng được, vội vàng truy vấn: "Vậy nó môn học đâu? Ngươi toán học cùng vật lý không phải rất cản trở a?"

Hí nhục đến, Phương Tiểu Vũ bất động thanh sắc trả lời: "Còn chưa kịp xem, lúc này mới một tuần thời gian, ta dự định trước tiên hoàn toàn giải quyết anh ngữ, về sau liền có thể trống đi thời gian, hai ngày làm một bộ bài thi cũng cố liền OK."

Hà Tĩnh sững sờ, như có điều suy nghĩ trầm ngâm chỉ chốc lát, chủ động hỏi: "Ngươi gần nhất giấc ngủ thế nào?"

Phương Tiểu Vũ nhún nhún vai, hỏi hột nói: "Có chút cải thiện, ngủ trễ dậy trễ, nhưng ngủ được khá tốt. Ta gần nhất học tập trạng thái vừa vặn, không có ý định hiện tại liền điều chỉnh, tính lấy ảnh hưởng trạng thái."

"Đúng, Trạng thái rất trọng yếu!"

Hà Tĩnh rất tán thành gật đầu, sau đó do dự một chút, chần chờ nói: "Bằng không. . . Mụ cho ngươi thêm mỗi một thời gian ngắn giả, ngươi lời đầu tiên học?"

"Được a, ta hiện tại ở đâu học tập cũng không đáng kể, trong nhà không có đồng học quấy rầy, tuy nhiên buồn tẻ điểm, nhưng là hiệu suất rất cao, ta lại

kiên trì một tháng hẳn không phải là vấn đề."

Phương Tiểu Vũ giọng nói rất tự nhiên, Hà Tĩnh lập tức quyết định, lấy điện thoại cầm tay ra liền cho Lương Băng gọi điện thoại.

Lương Băng ngược lại là nỗ lực khuyên nhủ, nhưng là Hà Tĩnh lý do cũng đầy đủ, cho nên thái độ cũng kiên quyết.

Nhi từ làm việc và nghỉ ngơi cũng không tốt, cứng rắn muốn đi thích ứng trường học thời gian lên lớp, ngược lại liên lụy hiệu suất, 400 đa phần thành tích ngã không thể ngã, bây giờ thấy dâng lên hi vọng, Hà Tĩnh hy vọng có thể cho hắn sáng tạo tốt nhất hoàn cảnh.

Phương Tiểu Vũ suy nhược tinh thần thật nghiêm trọng, trong trường học có bệnh lịch, cho nên Lương Băng cuối cùng vẫn là đáp ứng cho nghỉ dài hạn, chỉ là cần Hà Tĩnh đi một chuyến trường học.

sự tình giải quyết, Phương Tiểu Vũ tâm lý Vô Hi Vô Bi, nghĩ đến lại có một tháng không thể nhìn thấy Hàn Lạc Âm, thế mà cũng không thấy đến khó chịu.

Một tuần này không để ý đến chuyện bên ngoài học tập,

Để cho cả người hẳn đều có một tia cải biến, trong sách có nói qua chuyên chú tầm quan trọng, trước mắt Phương Tiểu Vũ ngay tại một loại phi thường trạng thái chuyên chú bên trong, Nhi Nữ Tình Trường thăm mền thích gì, tạm thời đều bị để qua một bên.

Trở về phòng thi trong điện thoại di động thu đến một đầu Vi Tín, ấn mở vừa nhìn, là Mạch Từ Nghiên.

"Tiểu Ngũ, vừa com nước xong xuôi a? Hôm nay thành quả thế nào?"

Phương Tiểu Vũ trực tiếp hồi phục một đầu giọng nói tin tức: "Dự định đang ngủ trước lại giải quyết 5 trang, xin kỹ thuật hỗ trợ! "

"Ha ha, không có vấn đề, tùy thời chuẩn bị!" Văn tự đằng sau còn bổ sung một cái cười ngây ngô biểu lộ.

Đây chính là một cái khác thu hoạch ngoài ý muốn, một tuần này, Phương Tiểu Vũ thỉnh thoảng liền lấy một chút tra không được, gọi không cho phép từ đơn cùng câu thỉnh giáo Mạch Từ Nghiên.

Mạch Từ Nghiên công tác giống như bễ bộn nhiều việc, nhưng là có thời gian liền sẽ cho hắn Hồi Tín giải đáp, một tới hai đi, hai người quan hệ càng phát ra thân cận.

Tuy nhiên chưa từng có tán gẫu qua anh ngữ bên ngoài đề tài, nhưng là, khả năng chính là bởi vì dạng này, Mạch Từ Nghiên đối phương Tiểu Vũ càng ngày càng không có cảnh giác.

Thậm chí, hôm qua tại video trò chuyện bên trong giảng giải một vấn đề thời điểm, Mạch Từ Nghiên ăn mặc một thân đai đeo áo ngủ, thon dài cái cổ, trắng nõn bả vai, còn có một đầu tất nhiên hỏa cầu, kém chút đem Phương Tiểu Vũ làm gà động.

Tâm tình khoái trá mà kiên định để điện thoại di động xuống, Phương Tiểu Vũ một đầu đâm vào trong sách, tay trái chống đỡ lấy quan trọng từ đơn, tay phải cầm bút, trên bàn bày biện thật dày một chồng giấy viết bản thảo, đã tràn ngập chữ này một xấp, sợ không phải đã có 200 nhiều trang giấy.

Giấy viết bản thảo bên trên có Rắc chó không kêu ném thử tính phiên dịch, có đọc thuộc lòng lúc chép lại dưới từ đơn, có cả đoạn Anh Văn trích ra, cũng có Hán Tự viết liền tâm đắc trải nghiệm.

Đây là một lần dừng cảm mà lỗ mãng ném thử, khắp nơi đều là khó khăn, thu hoạch nhìn như hoàn toàn không thành có quan hệ trực tiếp, nhưng Phương Tiểu Vũ lại để ở chính giữa.

Hắn hưởng thụ không phải học tập chuyện này bản thân, mà chính là cố gắng thông qua, từng giờ từng phút trở nên mạnh mẽ quá trình.

Mỗi một ngày đều tại siêu việt một ngày trước chính mình, mỗi một điểm tiến bộ đều có thể mang đến đơn thuần nhất khoái lạc, không còn cái gì so đây càng tốt.

Thời gian kiên định mà nhanh chóng trôi qua.

10 ngày về sau, nằm ở trước bàn Phương Tiểu Vũ bất thành linh đem bút quăng ra, nhảy dựng lên thân cái thật to lưng mồi, sau đó phát ra một tiếng hưng phấn reo hò.

"A a a. . . Cuối cùng giải quyết người! Tiểu tử, muốn làm khó ca, người còn xa xa chưa đủ ban à!"

Màn sáng hợp thời mở ra, khen ngợi Phương Tiểu Vũ nỗ lực thành quả.

【 chủ ký sinh đọc 《 như thế nào hiệu suất cao học tập 》, nghiên tình tế, độ thuần thực + 52%, tinh thần +1, học tập thiên phú + 10 】

【 bởi vì người cường ép đọc chưa quen thuộc lời nói, đồng thời thu hoạch được nhất định thành quả, Ngữ Ngôn Thiên Phú + 10 】

"Ách? Tình huống như thế nào?"

Phuong Tiểu Vũ lại là kinh hi, lại là mơ hồ.

Mừng là tinh thần thuộc tính thể mà gia tăng 1 điểm, cái này mang ý nghĩa, tinh thần hần suy yếu sẽ nhận được làm dịu thậm chí chữa trị, về sau nghỉ ngơi sẽ tốt hơn, tinh lực sẽ càng dồi dào, đây là chung thân được lợi, siêu cấp siêu cấp bỗng thu hoạch!

Ngoài ý muốn là, thể mà chỉ gia tăng hai hạng năng lực, phải biết, lần trước 《 Tây Sương bồ đoàn 》 thể nhưng là gia tăng bốn loại!

Phuong Tiểu Vũ tranh thủ thời gian hỏi hệ thống, đạt được giải thích là ——

【 bất luận cái gì bổ sung "Thiên phú" hậu tố năng lực, cũng là phi thường trân quý loại lớn đừng năng lực, không phải đơn độc nhằm vào một loại nào đó năng lực, mà chính là nhằm vào một cái loại lớn 】

【 học tập thiên phú tăng cường hiệu quả, đối với sở hữu cùng học tập có quan hệ nội dung đều có tác dụng, bao quát nhưng không giới hạn trong học tập, đọc, lý giải, nắm giữ, trí nhớ các loại năng lực 】

Phuong Tiểu Vũ hai mắt bắt đầu tỏa ánh sáng: "Nói cách khác, về sau ta vô luận học tập cái gì cũng biết thay đổi nhanh, học tập lời nói tốc độ còn ngoài định mức chịu Ngữ Ngôn Thiên Phú tăng thêm?"

【 là 】

"YES! Ha-Ha, ta liền biết sẽ không uổng công khổ cực!"

Mừng rồi, gà động vạn phần!

Phuong Tiểu Vũ vui vẻ nhảy dựng lên, hưng hăng huy quyền.

Không còn so đây càng có giá trị thu hoạch, nỗ lực lâu như vậy, không phải liền là vì là hôm nay a?

10% tăng cường nhìn như không nhiều, nhưng là nếu như loại này tăng cường là nhằm vào các mặt, là nhằm vào học tập bên trong mỗi một cái quá trình, như vậy tổng hợp, đề cao nào chỉ là một phần mười hiệu suất!

Phuong Tiểu Vũ reo hò kinh động mẫu thân Hà Tĩnh, nằng cách lấy cánh cửa hỏi: "Tiểu Vũ, ngươi làm âm ỉ cái gì đâu?"

"Mẹ! Ta có thể thi đấu trọng điểm á!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Hắc Nhân huynh đệ, xin nhớ kỹ ta!

Ngày nghỉ còn lại thời gian, Phuong Tiểu Vũ cái gì cũng không nghĩ, chân chính chìm xuống, một cổ tác khí, ngay cả bốn lần.

Lần thứ nhất tinh hoa phí ròng rã 1 7 ngày thời gian, lần thứ hai tinh, chỉ phí phí 32 giờ, hơn hai ngày từng chút một.

Lần thứ ba vẫn như cũ là tinh, 28 giờ.

Đệ tứ biến tiếp tục tinh, 20 giờ.

Nếu như cần lần thứ năm, Phuong Tiểu Vũ tin tưởng, đem thời gian áp súc đến 10 giờ trong vòng cũng không thành vấn đề.

Bởi vì Anh Văn từ ngữ lượng tăng vọt, nhanh kỹ xảo đã có thể ứng dụng tại loại này chuyên nghiệp anh ngữ trên sách, đứng lên thoải mái thêm vui sướng.

Ròng rã 2 3 ngày thời gian. . . Hoặc là nói, vẹn vẹn 2 3 ngày thời gian, bắt đầu muốn 260 giờ mới có thể xong một lần, đến bây giờ chỉ cần 10 giờ, loại này tốc độ tiến bộ, nói ra chỉ sợ sẽ để cho tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm.

Nếu là lúc trước, Phuong Tiểu Vũ thật có khả năng đi khoe khoang một chút, có người hay không tin tưởng không sao, trước tiên thoải mái lại nói.

Nhưng là chân chính lấy được dạng này tiến bộ về sau, hẳn ngược lại không có loại kia tâm tư.

Không phải không kiêu ngạo, mà chính là chân chính hiểu được cái gì gọi là kiêu ngạo, đó là một loại tự nhiên mà vậy, từ đáy lòng tự tin, sinh ra chuyên quyền chú, khắc khổ học qua trình, sau đó tại thu hoạch bên trong thăng hoa, thật giống như rèn đúc bảo kiếm, cầm sắt thường thiêu đỏ, lặp đi lặp lại rèn, hòa tinh mang theo tạp chất tung toé, còn lại Bách Luyện Cương dần dần có chút bộ dáng, chờ đợi lấy nở rộ phong mang.

Phần tự tin này, để cho bình thường Phương Tiểu Vũ tại cái nào đó trong nháy mắt bất thành linh sinh ra một loại tự mình nhận biết —— ta cùng bọn hắn đã không ở cùng một cấp bậc, cảm điểm ấy Tiểu Tiên bước đi huyền diệu, tốt Loạn.

Vẫn là cùng người thân chia sẻ khoái lạc càng có ý định hơn nữa.

Khoái lạc có rất nhiều, tự thân tiến bộ, thuộc tính tăng trưởng, kỹ năng cường hãn, đều để Phương Tiểu Vũ rất vui vẻ.

Cả bản « như thế nào hiệu suất cao học tập », tổng cộng cho Phương Tiểu Vũ gia tăng 2 điểm tinh thần, 20 điểm học tập thiên phú, 20 điểm Ngữ Ngôn Thiên Phú, cùng một cái tên là "Chinh thể tính học tập" kỹ năng.

Chú ý dấu chấm: Chinh thể tính - học tập, đoạn sai đoạn lệch ra hết thầy đi diện tích!

Chinh thể tính học tập: Tiêu hao tinh thần, tiến vào một loại cực độ trạng thái chuyên chú, cường hóa Học Tập Năng Lực, đề cao học tập hiệu suất 100%.

Siêu cấp cường hãn một cái kỹ năng, với lại đối diện Phương Tiểu Vũ trước mắt tình huống có sự giúp đỡ to lớn, lại thêm ngoài định mức 20 điểm học tập thiên phú, học tập nhất định tựa như bất hack.

Nhìn xem mới nhất thuộc tính, Phương Tiểu Vũ trong nội tâm vừa mừng rỡ lại là kiêu ngạo, quyền sách này, lựa chọn đến lại chính xác bất quá, đây là chính hấn trí tuệ!

Tuy nhiên tiếp theo quyền sách giải tỏa nhiệm vụ ngược lại là có hơi phiền toái. . .

【 giải tỏa nhiệm vụ: Người nắm giữ một môn phi thường cường đại phương pháp học tập, mời tại tháng tư phân hình thức trong cuộc thi, lấy được niên cấp trước 50 tên thành tích 】

Một cao là trường chuyên cấp 3, niên cấp trước 50 tên yêu cầu cũng không kém, cụ thể điểm số, Phương Tiểu Vũ đến điều tra thêm mới biết được, nhưng là muốn đến sẽ không thấp hơn 600 chia.

Quan trọng vẫn là tại thời gian, hiện tại liền đã ngày 18 tháng 3, hai mô hình khả năng đặt ở tháng 4 thượng tuần, cho tháng 5 ba mô hình đưa ra không gian, vậy thì chỉ còn đại khái 20 ngày.

Cơ sở kém như vậy, 20 ngày có thể làm gì?

Được rồi, có thiên phú có kỹ năng, có thể trợ lý tình thật nhiều. . .

Phương Tiểu Vũ quyết định, trước tiên đặt trước chế một cái học tập kế hoạch, sau đó bắt đầu bán vọt.

Đầu tiên là đoạn thời gian phân chia, ba cái giai đoạn, mỗi cái giai đoạn 7 ngày.

Đệ Nhất Giai Đoạn, thành lập sở hữu Ngành học cơ bản cơ cấu, chuyên chú cơ sở.

Thứ hai giai đoạn, bắt đại phóng tiểu bổ sung đoàn bản, giải quyết toán học cùng vật lý trung cấp độ khó khăn.

Giai đoạn thứ ba, trở về trường, điên cuồng quấy rối Chủ nhiệm khóa lão sư, tranh thủ giải quyết một chút không phải Tổng Hợp Tính trọng điểm chỗ khó.

Lần là thời gian phân phối, 6 môn khóa, không chia đều.

Anh ngữ mỗi ngày một bộ bài thi, toán học, vật lý tất cả 4 giờ, Ngữ Văn 3 giờ, Hóa Học, sinh vật tất cả 1 giờ.

Còn lại thời gian toàn bộ dùng để nghỉ ngơi.

Không có cách, chinh thể tính học tập tiêu hao tinh lực phi thường khủng bố,

Ước chừng là trạng thái bình thường dưới 1.5 lần trở lên, từ hôm nay trở đi, Phương Tiểu Vũ liền phải học ngủ trưa. . .

Ngày mùng 3 tháng 4, ngày nghỉ dùng hết, Phương Tiểu Vũ điệu thấp trở lại trường học.

Vào cửa lúc không làm kinh động bất luận kẻ nào, tuy nhiên sớm tự học còn chưa bắt đầu, nhưng là trong lớp bầu không khí đã vô cùng gấp gáp, cơ hồ chỉ có ào ào lật sách âm thanh.

Hai mô hình danh xưng là tiếp cận nhất thi đại học kỳ thi thử, đồng thời tại toàn thành phố bài danh, không cho phép mọi người không coi trọng, liền ngay cả mập mạp Nhị Hắc mấy cái kia thể dục học sinh năng khiếu đều đang vui đùa gặm sách.

Phát hiện trước nhất Phương Tiểu Vũ trở về là Nhị Hắc, con hàng này ngồi ở bên ngoài, Phương Tiểu Vũ muốn đi vào, nhất định phải đi qua hắn.

"Nha MAN! Khí sắc không tệ a? Thế nào, bệnh đường tốt chưa vậy?"

Nhị Hắc gần nhất không biết đang nghe ai nói hát, lên chẳng những phong cách tây chào hỏi, còn chủ động giống như Phương Tiểu Vũ đụng chút vai.

"Rất tốt." Phương Tiểu Vũ cười cười, lại vỗ vỗ mập mạp bả vai, chào hỏi: "Bàn ca, đã lâu không gặp."

Mập mạp nâng cằm lên, trên dưới dò xét Phương Tiểu Vũ một phen, tán thán nói: "Được a thiếu niên, một tháng không thấy, có chút trầm vững vàng sức lực. Làm gì, muốn Hàn Lạc Âm muốn?"

Thanh âm không lớn, chỉ có phụ cận mấy cái đồng học nghe thấy, nhưng là chỉ có Tam Côn tới tham gia náo nhiệt.

"Ngũ Ca, thế nào, thoát khỏi thiếu niên thân phận không có?"

Phương Tiểu Vũ cười cười không có nhận lời nói, một bên thu thập bàn học, thuận miệng hỏi lại: "Làm sao không thấy được bốn tiến?"

Như thế quấy rầy một cái, mập mạp cùng Tam Côn liền không có tại vừa rồi đề tài bên trên tiếp tục dây dưa, Tam Côn lạnh lùng lạnh miệng, trả lời: "Cháu trai kia mới đại gia, dù sao tinh thần thể viện vững vàng, lại không trông cậy vào thi nơi khác phương."

Phương Tiểu Vũ gật gù đầu, lại hỏi: "Các người thế nào? Qua trường học có nắm chắc a?"

Mập mạp cùng Nhị Hắc là đội bóng rổ, Tam Côn làm Điền Kinh, đều đã thông qua mấy chủ yếu mục tiêu trường học thân thể đo, hiện tại chỉ chờ thi đại học.

Nói tới học tập, ba huynh đệ liền bắt đầu kể khổ, miễn không phải cũng cần đến số 10 hai mô hình, từng cái lo lắng.

"Lần này hai mô hình nghe nói độ khó khăn muốn chỉnh thân thể gia tăng 20%, nói là năm ngoái, năm trước thi đại học quyền lực đơn giản, năm nay sẽ có sửa đổi."

"Dám nhất định sửa qua đầu, tình thí nghiệm bằng hữu nói với ta, mấy cái kia chủ yếu ra đề mục lão sư cũng là biến thái, chuyên môn coi là khó học sinh làm vui thú."

"Lương Đại mỹ nữ nói, nàng mặc kệ thành phố bài danh, chỉ nhìn trường học bài danh, giống như như đúc bài danh so sánh, thành tích lui lại hết thấy thêm đồ ăn, muốn giám sát chúng ta liệu sau cùng đoạn đường, thể dục sinh, nghệ thuật sinh đều không ngoại lệ."

Phương Tiểu Vũ cảm giác có chút buồn cười, nhưng cũng phi thường kính nể Lương Băng, không phải mỗi cái lão sư đều có thể ngay tại lúc này làm đến đối xử như nhau.

"Không có khoa trương như vậy chứ? Tất nhiên chỉ nhìn bài danh, nỗ lực tiến bộ một điểm là được chứ sao."

Nhị Hắc khinh bỉ ngang qua tới liếc một chút: "Người thế nào không hơn trời ơi? Còn tiến bộ một điểm, người đừng thi ta đằng sau là được."

Phương Tiểu Vũ bĩu môi, ngạo nghễ liếc xéo nhị hóa môn: "Ta trước tiên định vị tương đối dễ dàng hoàn thành tiểu mục tiêu đi, cuộc thi lần này, thi nó cái ban cấp trước 10."

Đồng loạt ba cái ngón giữa.

Phương Tiểu Vũ thanh âm nói chuyện không lớn, nhưng là ngồi ở phía trước hàng thứ năm Đàm Thành lại đột nhiên quay đầu, mang trên mặt khinh thường nụ cười, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm hắn, chủ động mở miệng gây chuyện.

"Ta nhô vào! Phương Tiểu Vũ người thuộc lập tức a? Không biết mặt dài? Liền người cũng muốn thi ban cấp trước 10? Vậy ta chẳng phải là muốn thu đến Ivy thư mời? Người vẫn là trước tiên chọn một chẳng phải nát đã, dù sao muốn lên bốn năm đây!"

Đàm Thành âm lượng có chút cao, hơn phân nửa đồng học đều ngẩng đầu nhìn tới, sau đó lại nhìn xem Phương Tiểu Vũ, cùng tiến tới châu đầu ghé tai.

"Đàm Thành làm sao tổng tìm Phương Tiểu Vũ gốc rễ?"

"Hai người bọn hắn lần trước kém chút đánh Kiến Huyết, thù rất sâu."

"Còn không phải bởi vì Lý Tiếp Tư nhìn Phương Tiểu Vũ không vừa mắt?"

"Phương Tiểu Vũ cũng không phải cái gì tốt đồ vật, khẩu khí thật to lớn, liền hắn còn muốn trước khi thi mướn?"

"Thiếu ảnh hưởng ta học tập, hẳn thích làm sao thôi làm sao thôi. Bọn họ lại muốn dám động thủ, ta liền đi tìm Ban Chủ Nhiệm."

Mọi người nghị luận âm ỉ, có không quan tâm, có muốn nhìn náo nhiệt, cũng có bất mãn.

Tào Tuyết nhũm mày trừng liếc một chút Đàm Thành, ôm Hàn Lạc Âm, thở dài: "Hồng Nhan Họa Thủy a, lại là một trận bởi vì người mà lên, kéo dài ngàn năm tai nạn. . ."

Hàn Lạc Âm dờ khóc dờ cười: "Người kia có bệnh, dựa vào cái gì ta công nổi?"

"Giải thích cái gì, lại không để người phụ trách."

Tào Tuyết nhận định nguyên nhân, cũng là không phải không đạo lý, mặc dù bây giờ Đàm Thành cũng là đơn thuần hận Phương Tiểu Vũ, nhưng là lúc đầu nguyên nhân gây ra vẫn là cùng Hàn Lạc Âm có quan hệ.

Hàn Lạc Âm cũng rõ ràng, tâm lý càng phát ra phản cảm, âm thanh lạnh lùng nói: "Lý Tiếp Tư bụng dạ hẹp hòi, Đàm Thành có thù tất báo, một cái so một cái đáng ghét."

Tào Tuyết rắc rắc ánh mắt, cười trộm lấy hỏi: "Phương Tiểu Vũ đáng ghét không?"

"Không có người đáng ghét!"

Chuyện đột nhiên xảy ra, Phương Tiểu Vũ cùng mập mập Nhị Hắc bọn hắn cũng đều ngạc nhiên, hai mặt nhìn nhau lấy, một trán buồn bực: Trung gian xa bốn sắp xếp người, nha là thế nào nghe thấy?

Mập mập phản ứng đầu tiên, chẹp chẹp chẹp chẹp miệng, nghi ngờ nói: "Ta nói, chúng ta mấy ca nói chuyện phiếm vô nghĩa, xa xa như vậy đều có thể nghe được, người là có bao nhiêu chú ý Tiểu Ngũ? Nếu là thật thích, ngay lập tức tỏ lộ, kéo lấy cũng chưa chắc có cơ hội, xấu cự ít nhất quên cái đáp án a?"

"Ha ha ha. . ."

Trong phòng học bộc phát ra một trận cười vang, mập mập biểu lộ giống như tiểu ngọn núi ngọn núi có liều mạng, nói đến thú vị, mọi người cảm giác giống như là đang nhìn Tướng Thanh (hát hài hước châm biếm) một dạng.

Đàm Thành khí trên mặt lúc trắng lúc xanh, đang muốn chế giễu lại, Phương Tiểu Vũ giành ở phía trước, cười tùm tùm mở miệng.

"Lão Đại, người đây là định đem phí bảo vệ sinh ý khai triển đến Ivy? Hương Giang chưa không nổi người ta biết, Hoa Hạ đều chưa không nổi người à nha?"

Áp ứng áp ứng. . .

Trong phòng học tiếng cười đều không phải là hiểu động yên tĩnh, lần trước cái kia ngành, cách một tháng lại ném đi ra, ngược lại so với lúc trước càng khô hài.

Nhị Hắc vỗ bàn, cười đến kém chút đau sóc hông: "Các huynh đệ, vừa nghĩ tới Lão Đại thành đôi lấy Hắc Nhân huynh đệ nói ta nhớ kỹ người, ta liền có loại cảm giác kỳ diệu. . ."

Phương Tiểu Vũ nghiêm túc suy nghĩ một chút, thăm dò hỏi lại: "Cúc hoa căng thẳng?"

"Ha ha ha!"

"Gấp! Đây nhất định phải gấp!"

"Ai nha má ơi! Chết cười ta, ta cũng rất khản trương a, làm sao phá?"

"Hắc Nhân huynh đệ Thái Sơn Áp Đình, nằm sấp trên thân một đứng thẳng hơi dựng ngược lên, đứng thẳng một chút nói một câu: Ta để người nhớ kỹ ta! Ta để người nhớ kỹ ta. . ."

"Đừng, đừng nói. . . Má ơi ta không được!"

Trong lớp hoàn toàn cười điên, không thiếu nữ sinh đều ôm bụng ghé vào trên bàn học, đầu năm nay, nội hàm tiết mục ngắn chỉ cần thú vị, không hạn nam nữ.

Đàm Thành cũng hoàn toàn điên, khí, tâm tình giống như bị Hắc Nhân huynh đệ ngày qua, nhất định không cách nào hình dung.

Lý Tiếp Tư cùng Đàm Thành trao đổi một ánh mắt, âm mặt gật gật đầu, Đàm Thành đang muốn vỗ bàn đứng dậy, đúng lúc này đợi, Ban Chủ Nhiệm Lương Băng đẩy cửa ra đi vào ban cấp.

"Các bạn học hôm nay tinh thần rất tốt a, chuyện gì buồn cười như vậy? Nói ra để cho lão sư cũng vui vẻ một chút?"

Lương Băng cười tủm tỉm mở miệng, rất thân thiết rất hòa thuận, thế là, nàng ngạc nhiên phát hiện, các bạn học cười đến còng điên. . .

"Lão, lão sư. . . Giới cái thật, thật không thể chia sẻ a. . . Ha ha ha!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Thật là tốt đẹp mềm. . . Đánh đánh đát

Lương Băng đẩy sau đầu kiện cáo, nhưng là cũng không có miễn cưỡng, cười nói: "Được rồi, nếu là các bạn học bí mật, vậy lão sư liền không hỏi."

Đón đến, quay đầu nhìn về Phương Tiểu Vũ, vẫy tay: "Phương Tiểu Vũ, cùng ta tới đây một chút."

Xin đem gần 40 ngày nghỉ dài hạn, tâm sự tình hình gần đây, hiểu biết một chút trạng thái, cũng là đề bên trong phải có chi ý.

Phương Tiểu Vũ đứng người lên, hướng đi Lương Băng.

Đi ngang qua Đàm Thành thì giật mình, thuận tay tại trên bả vai hấn vỗ nhẹ một chút, cái gì đều không nói, nhưng là lặng yên phát động Bao Nạo Báo Côn kỹ năng.

Đàm Thành nguyên bản liền bị tức giận đến tròng mắt đỏ bừng, đang tại cường tự nhẫn nại, lúc này bị kỹ năng cường chế chọc giận hiệu quả một kích, nhất thời lý trí hoàn toàn biến mất.

Tại tất cả mọi người trong mắt, Phương Tiểu Vũ chỉ là nhẹ nhàng chạm thử Đàm Thành bả vai, Đàm Thành lại đột nhiên đứng lên, điên giống như huy quyền đánh tới hướng Phương Tiểu Vũ cái ót, miệng bên trong còn gọi lấy không khỏi điệu ai cũng nghe không hiểu lời nói.

"Lão tử không có chút nào ngán!"

"A!" Nhìn thấy một màn này các bạn học hoảng sợ la lên, có lòng muốn nhắc nhở Phương Tiểu Vũ, nhưng căn bản không kịp phản ứng.

Phương Tiểu Vũ mặc dù là đưa lưng về phía Đàm Thành, nhưng là sớm tại kỹ năng xuất thủ thời điểm, liền đã tại phòng bị tập kích, nghe được mọi người kinh hô, nhanh chóng nghiêng đầu liếc một cái, sau đó một cái cất bước tránh ra.

"Đàm Thành ngươi làm gì?"

Lương Băng lớn tiếng a xích, đồng thời bước nhanh hướng về hai người đi đến.

Phương Tiểu Vũ vừa mới chuẩn bị lao ra lối đi nhỏ, hảo chết không chết vừa lúc bị Lương Băng ngăn trở đường đi, không khỏi một hồi, chỉ trì hoãn như thế trong nháy mắt, liền bị Đàm Thành đuổi theo một quyền nện ở phía sau lưng, một cái lão đảo, hướng về phía trước ngã chổng vó.

Phương Tiểu Vũ đang muốn nhổ nước bọt Trư đồng đội, kết quả trên gương mặt bất thành linh truyền đến một trận mềm mại xúc cảm, nương theo lấy một cỗ mùi thơm ngào ngạt hương khí, sau đó cái ót liền bị đôi tay nhỏ ôm.

Thật là tốt đẹp mềm. . .

Phương Tiểu Vũ trong đầu vô ý thức hiện lên ý nghĩ này, sau đó mới phát giác, chính mình chui vị trí có chút đứng, gương mặt hai bên đồng thời truyền đến dè dặt cảm giác, đánh đánh đát.

"Đàm Thành!"

Một tiếng phẫn nộ quát lớn nổ vang bên tai bờ, ngay sau đó Phương Tiểu Vũ bị đẩy ra đụng vào trên bàn học, vẫn chưa thỏa mãn nhẹ nhàng "Tê" một chút.

Không phải đau, đó là cái giọng cảm thán từ.

Cùng lúc đó, trong phòng học bộc phát ra một trận hồng âm thanh, cùng loại với "Ai y", "A Tây" loại này, cái trước biểu đạt hướng tới, cái sau biểu đạt phẫn hận, tóm lại cũng là nhắm vào Phương Tiểu Vũ.

Phuong Tiểu Vũ vô tội rắc rắc ánh mắt, ta làm gì ta? Không có phát hiện tay ta một mực đang bên ngoài loạn vùng a? Thay cái chân chính lưu manh, đã sớm Đáo Thử Nhất Du.

Những này biến cố nói rất dài dòng, nếu đều phát sinh ở vài giây đồng hồ bên trong, sự tình như cũ không xong.

Đàm Thành bị liên tục quát lớn hai tiếng, vẫn không có khôi phục bình thường, trong đầu rót đầy phần nộ, chỉ còn một cái ý niệm trong đầu: Lão tử so ngươi đi, đập chết ngươi cái thói ngốc / ép!

Mất thấy Phuong Tiểu Vũ đâm vào Lương Băng trong ngực, Đàm Thành càng phát ra phần nộ, bỏ nhào đi qua, đưa tay phải bắt Phuong Tiểu Vũ tóc.

Vừa lúc nhưng vào lúc này, Phuong Tiểu Vũ bị Lương Băng đẩy ra, sau đó Đàm Thành Long Trảo Thủ thẳng đến chỗ kia cao ngất. . .

Lương Băng vừa bị tập kích qua một lần ngực, giờ phút này chính là khẩn trương nhất thời điểm, vô ý thức nhắc ngang cánh tay trái che ở trước ngực, tay phải một bàn tay vùng tới.

Ba!

Một tiếng vang giòn đi qua, Đàm Thành mộng ép đứng tại chỗ, má trái thượng diện hiện lên một cái thanh tú dấu bàn tay.

"Đàm Thành ngươi mẹ nó làm gì?"

"Khe nằm! Lại dám tập Lương lão sư. . . Đừng can ta, lão tử muốn thả đại!"

"Người nào có tâm tư can ngươi, lão tử cũng có đại!"

Lần này, không đợi Lương Băng nổi giận, kịp phản ứng các nam sinh ra tay trước điên cuồng.

Vừa rồi Phuong Tiểu Vũ son phong chui lúc mọi người ngay tại âu hỏa, đáng tiếc không kịp làm chút gì, cũng trách không đến Phuong Tiểu Vũ, chỉ có thể kìm nén, giờ phút này mất thấy Đàm Thành đi lên giận nể, mặc dù chỉ là chộp vào trên cánh tay. . . Vậy cũng không thể nhẫn!

Cách gần nhất bình dừng cảm chạy tới cũng là nhất đại chân, rần rần chắc chắc đá vào Đàm Thành trên đùi,

Sau đó đối diện Hạ gia bạc thuận tay nhất câu quyền, Đàm Thành lập tức nằm vững vững vàng vàng.

Sau cùng, phụ cận các nam sinh cùng nhau tiến lên.

"Đều dừng lại! Các ngươi nào cái gì nào!" Lương Băng cuối cùng đi ra ngăn lại.

Phuong Tiểu Vũ nghe vậy tròn mắt trừng một cái: Tỳ tỳ, bọn họ quần áo năm giây ngươi mới hô ngừng, muốn hay không nhỏ như vậy bụng gà ruột?

Bất quá. . . Ta thích!

Các bạn học giải tán lập tức, lộ ra nằm nghiêng trên mặt đất thẳng hừ hừ Đàm Thành, hai cánh tay chặt chẽ che chở háng, khom người đến như là một cái tôm bự.

"Đứng lên! Có bệnh đi bệnh viện, không có bệnh thông tri cha mẹ ngươi tới một chuyến!"

Lương Băng như cũ không có ngời giận, lồng ngực nâng lên hạ xuống, run rẩy hết sức rõ ràng, thấy Phuong Tiểu Vũ thẳng đau lòng. . . Ta làm sao lại thành thật như vậy đâu? !

Được rồi, người thành thật không thiệt thòi, cái này tiện nghi hoàn toàn là Bạch chiếm, nòi đều để Đàm Thành đọc, còn có so đây càng thoải mái sự tình?

Náo thành dạng này, Lương Băng tự nhiên không có cách nào lại tìm Phuong Tiểu Vũ nói chuyện, nguyệt hấn một cái, khoát khoát tay, ra hiệu để cho hấn xéo đi nhanh lên.

Phuong Tiểu Vũ kém chút không có bị đánh, ngược lại hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang trở lại chỗ ngồi, như là tướng quân thu được thắng lợi mà về.

Tam Côn cười dâm lại gần, nhỏ giọng hỏi: "Cảm giác kiểu gì?"

"Vẫn được, y phục dày, không thương." Phuong Tiểu Vũ hơi hột tránh đi trọng điểm.

"Móa!"

Thu hoạch ba cái ngón giữa.

Mập mập lại bắt đầu "Ngậm lại liền ăn gà", nói liên miên lái nhai hơn nửa ngày, Nhị Hắc thì là vụng trộm cho Phuong Tiểu Vũ dựng thẳng lên một cây

ngón tay cái.

Tuy nhiên không rõ ràng hẳn là làm sao bây giờ đến, nhưng là ngẫm lại cũng biết, khẳng định là Phuong Tiểu Vũ kích thích Đàm Thành, mới dẫn phát ra loại sự cố này.

Tam Côn liên không có Nhị Hắc trầm ổn sức lực, không phải truy vấn: "Ngũ Ca, ngươi thế nào kích thích cháu trai kia? Quá mẹ nó hà giận á!"

Phuong Tiểu Vũ cao thâm mật trắc dựng thẳng lên một cây ngón trỏ, sau đó bóp ở đốt ngón tay trung ương, cười hắc hắc: "Ta nói với hẳn, ngươi chỉ có dài như vậy, ba năm giấy."

"Ngươi liên vô nghĩa đi!"

Rõ ràng là nói thật, nhưng chính là không ai tin, Phuong Tiểu Vũ nhún nhún vai, không còn phản ứng ba cái đùa ép.

Trong phòng học tiếng nghị luận dần dần yếu xuống dưới, dù sao đã đến thời gian tự học, một Cao Học sinh Tự Giác Tỉnh vẫn là rất mạnh, nhưng là có thể nghĩ, hôm nay sự tình sẽ trở thành mọi người Trà Dư Từ Từ Hậu đề tài nói chuyện, vai nam chính Đàm Thành cũng sẽ thành thối cá, tùy thời có khả năng bị lật qua phơi một chút.

Phuong Tiểu Vũ ngẫm liếc một chút Lý Tiệp Tư, khinh thường bĩu môi.

Hôm nay tính ngươi tốt số, không quá sớm buổi tối có đến phiên ngươi một ngày, Đàm Thành còn thiếu một cái nát tôm tập hợp một đôi, ngươi chạy không thoát!

Thoáng phát hạ hung ác, liền không lại chú ý tiện nhân kia, Phuong Tiểu Vũ lật ra một bộ toán học quyển, bắt đầu làm bài.

Hoàng Cương mô phỏng đề, độ khó khấn hơi cao, tiền bán bộ phân Phuong Tiểu Vũ làm được phi thường thông thuận, đến đằng sau liền bắt đầu thường xuyên tạm ngừng, chờ đến tiết khóa thứ nhất cũng kết thúc, như cũ kém hai đạo đại đề không có giải quyết.

Cho dù dạng này, làm Nhị Hắc lơ đãng xoay đầu lại thì như cũ hoảng sợ sững sờ.

"Ta dựa vào, Tiểu Ngũ từ ngươi một tháng này tu luyện tuyệt học? Muốn hay không cay đi khuếch trương?"

Phuong Tiểu Vũ rất ít làm bài thi, bởi vì toàn bộ tri thức kết cấu còn không có chài vuốt xong, hôm nay là dự định kiểm nghiệm một ít thực lực, thuận tiện tổng kết vấn đề.

Nói thật, hẳn đối với mình tiến độ không tính rất hài lòng, nghe vậy cười nhạt một tiếng: "Bài thi tốc độ quá chậm, có 30 chia đề không làm xong, còn lại đề cũng có hai đạo gọi không cho phép."

Vô hình trang bức ghê tởm nhất, Nhị Hắc không che giấu chút nào một tấm ghen ghét khuôn mặt, lẩm bẩm nói: "Thế nhưng là nguyên lai ngươi sẽ chỉ 30 chia đề. . ."

Lời này đơn thuần nói xấu, tuy nhiên Phuong Tiểu Vũ cũng không có cùng hẳn tiếp tục vô nghĩa, ngồi hai tiết khóa, có chút nội cấp.

Vừa ra cửa, liền thấy Mỹ Nữ Lão Sư chạm mặt tới, Phuong Tiểu Vũ đang muốn chào hỏi, đã thấy Lương Băng gương mặt bay qua một tia đỏ ửng, ánh mắt cũng chính trực nhìn thẳng phía trước, cùng hẳn thác thân mà qua.

Phuong Tiểu Vũ đắc ý mà phiến nào thờ dài.

Ta đã lòng có tương ứng, Lương Đại mỹ nữ, ngươi bộ dáng này, ta thật khó khăn a!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Ý chí chiến đấu sục sôi

Lớp thứ hai chính là Lương Băng Ngữ Văn khóa, Lương Đại mỹ nữ cẩn thận tỉ mỉ xong tiết học, vội vàng đi, hoàn toàn quên trước đây đã từng muốn tìm Phuong Tiểu Vũ nói chuyện.

Phuong Tiểu Vũ cũng vui vẻ được từ tại, thoải mái nhàn nhã ra ngoài bên trên ở giữa đệt.

Một hai ba bốn, hai hai ba bốn. . . Một hai ba bốn năm sáu bảy tám, chín!

A, tập thể dục theo đài không có chín?

Đần độn u mê lẫn lộn xong ở giữa đệt, trong đầu tất cả đều là Hàn Lạc Âm vung qua vung lại bím tóc đuôi ngựa, Phuong Tiểu Vũ thoáng có chút uể oải tinh thần trong nháy mắt khôi phục, nhất định thần kỳ.

Xen lẫn trong dòng người đi trở về, gần như quang minh chính đại bám đuôi lấy Hàn Lạc Âm cùng Tào Tuyết, Phuong Tiểu Vũ bất thành linh cảm giác đầu vai bị người vỗ nhẹ một chút, nhìn lại, lại là trong lớp ủy viên văn nghệ vàng hoàng.

Đây là cấp ba ban hai lớn nhất sáng sủa hoạt bát nhất mười từ, các bạn học thường nói đùa nói: Vàng hoàng cha mẹ ngoại nhất định là lấy ngoại làm Husky nuôi, ngay cả tên đều như thế họ.

Vàng hoàng cũng không tức giận, bình thường liền cười tủm tỉm một nhe răng, ngẫu nhiên còn gâu gâu hai tiếng.

Phuong Tiểu Vũ thật thích vàng hoàng, đơn thuần loại kia ưa thích, tuy nhiên hai người lại không có gặp gỡ quá nhiều, dù sao hần trước kia chỉ là một cái các mặt đều cũng phổ thông nam sinh, cho nên hần rất ngạc nhiên, tình huống như thế nào?

"Đại mỹ nữ, có việc?"

"Ít đến! Ngoại đại mỹ nữ không phải ta, hai mỹ nữ ta tìm ngoại có việc!" Vàng hoàng mở miệng liền kinh người, xác thực rất hai.

Bất quá, hơi nhiều mũi thờ bộ đáng loạn đáng yêu. . .

Phuong Tiểu Vũ nói thầm trong lòng lấy, tích tụ ra một mặt ý cười: "Nói đi nghe một chút, chỉ cần không phải ngáp nghé ta sắc đẹp, đừng đều không thương lượng!"

Vàng hoàng vui vẻ một hồi lâu mới kịp phản ứng, nhất thời tròng hai mắt, nhưng là không có kiên trì hai giây liền thu lại giả ngây thơ thần thông, tức giận nói: "Ta nghe Nhị Hắc nói ngoại tiến bộ đặc biệt lớn, muốn theo ngoại thỉnh giáo một chút. Có hàng tốt đừng tàng tư a, đại không bái ngoại làm thầy!"

Phuong Tiểu Vũ nhất thời giật mình, vàng hoàng thân cao 1 mét 72, đứng nữ sinh này sắp xếp phía sau cùng, vừa vặn giống như Nhị Hắc cùng sắp xếp, đúng là Nhị Hắc cái này ngoài miệng không cửa khoác lác gì.

Tuy nhiên muốn nói bí quyết, cái này xác thực có, đáng tiếc không phải mỗi người đều áp dụng.

Phuong Tiểu Vũ buồn cười hỏi: "Ngoại làm sao như vậy tin tưởng Nhị Hắc? Như đúc thành tích, ta ít hơn ngoại một trăm năm mươi chia trở lên a?"

"Ta cũng không phải cỡ nào tin hần, nhưng là con mắt ta lại không mù!" Vàng hoàng tức giận trả lời, vẫn rất áp vận.

Phuong Tiểu Vũ liền có chút mộng, giống như mù không mù có cái gì quan hệ?

Vàng hoàng cong lên ngón trỏ, nhẹ nhàng đâm một chút Phuong Tiểu Vũ ở ngực, quý tinh Quý Linh cười một tiếng: "Ngoại gần nhất biến hóa đặc biệt lớn, mỗi lần nhìn thấy ngoại, đều cảm giác ngoại so với một lần trước càng tự tin, Ta tin tưởng ngoại sẽ lấy được so sánh lớn tiến bộ. Phuong tiểu móc, muốn thật có bí quyết, liền nhận một cái mỹ nữ đồ đệ thôi? Bụng trà đồ nước nhào nặn vai đâm chân cái gì đều được nha!"

Lý do này thật hiếm thấy. . . Mấu chốt là, ngoại như vậy chú ý ta làm gì?

Bị Phuong Tiểu Vũ dùng dị dạng ánh mắt chăm chú nhìn, vàng hoàng khuôn mặt đỏ lên, dữ dằn nói: "Nhìn lung tung cái gì? Ngoại không phải bức ta cùng ngoại nũng nịu đúng không? Ta nói cho ngoại, ta đem trời * đi ra chính ta đều sợ!"

"Ngoại đây là bức ta quỳ cho ngoại xem a. . ."

Phuong Tiểu Vũ thật sâu hút khẩu khí, lắc đầu, khu trừ trong đầu đáng sợ Huyền Tượng, nghiêm mặt nói: "Chung Thư các tư duy khoa học khu có quyển sách, gọi là 《 như thế nào hiệu suất cao học tập 》，giảng thuật là chinh thể tính phương pháp học tập, ngoại có thể mua được nhìn một chút."

"Cảm ơn! Ta. . ."

Vàng hoàng lập tức nét mặt tươi cười như hoa, nhưng là nàng chưa kịp biểu đạt xong cảm tạ, liền nghênh đón Phuong Tiểu Vũ nhưng là.

"Dừng lại, dừng vội ạ. . . Loại học tập này phương pháp cần nhất định thời gian huấn luyện, không phải ngoại lý giải nội dung liền lập tức có thể tăng lên rất nhiều tốc độ học tập, ta không xác định ngoại bây giờ học tập phải chăng còn tới kịp."

"Dạng này a. . ." Vàng hoàng gật gật đầu, có chút thất lạc, nhưng là lập tức lại lần nữa khai lãng, "Vây cũng cảm ơn! Có hi vọng dù sao cũng so không có hi vọng tốt. Hẹn gặp lại!"

Nói dứt lời, giống như Phuong Tiểu Vũ khoát khoát tay, đôi chân dài mở ra, mấy bước liền không có ảnh.

Phương Tiểu Vũ lắc đầu cười một tiếng,

Bất thành linh ý thức được không đúng. . . Ai? Nói xong bá sư đâu? Tên lừa đảo!

Khúc nhạc dạo ngắn tới cũng nhanh đi cũng nhanh, chỉ là lại cho ba cái tiện nhân gia tăng một chút trêu chọc đề tài nói chuyện, không ảnh hưởng toàn cục.

Một ngày hạ xuống, Phương Tiểu Vũ cảm tất cả khoa bài thi phân biệt làm một lần, nghiêm ngặt dựa theo thi đại học thời gian tới bài thi, sau đó chính mình đối với một lần đáp án, kết quả vừa buồn vừa vui.

Mừng là tiến bộ cự đại, tổng điểm 552, lo là tri thức kết cấu vẫn có vấn đề, khoảng cách nhiệm vụ mục tiêu rất xa.

600 chia mục tiêu nói cao cũng không cao lắm, nhưng là còn lại tri thức điểm cũng là khó gặm xương cốt, Phương Tiểu Vũ cũng không có tự tin, tại đối mặt nghe nói rất khó hai mô hình thi có thể thi đến niên cấp trước 50 tên.

Suy nghĩ nửa ngày, Phương Tiểu Vũ thuận miệng hỏi Nhị Hắc: "Hắc ca, ta ban đầu người nào tại niên cấp trước 50 tới?"

Nhị Hắc dùng một loại xem đàn độn ánh mắt nhìn xem hắn, thật lâu, chậm rãi dựng thẳng lên tay phải, mở ra năm ngón tay: "Tôn linh, Vương Hâm Hâm, kính mắt khôn, nhà người nữ thân. . . Cùng người tình địch, nha đúng lúc là 50 Thủ Môn."

Phương Tiểu Vũ vỗ trán một cái, cũng không phải sao! Trong khoảng thời gian này quá chuyên chú, trong lúc nhất thời mộng lai, vậy mà quên Lý Tiếp Tư lần trước vừa vận thi niên cấp thứ 50 tên.

Bao nhiêu chia tới?

633?

Chờ chút. . . What quý? 633 phân? !

Trước kia cũng là cái học cận bã, không chút chú ý ăn tết cấp thứ tự, cho nên Phương Tiểu Vũ có chút mộng ép: "Chúng ta một cao như vậy bò? Thực lực mạnh nhất tinh trọng điểm không phải sư đại trường trung học phụ thuộc cùng thí nghiệm a?"

633 phân là khái niệm gì? Dựa theo năm ngoài Bản Tinh trúng tuyển tuyển, trừ tứ đại bên ngoài 985 trường học tùy ý chọn!

"Học cận bã! Thật không biết người trước kia đều đang làm gì. . ." Nhị Hắc không lưu tình chút nào mở trào phúng, "Tại sư đại trường trung học phụ thuộc, 630 chia thủ không được 100 tên."

"Lại nói người nghe ngóng cái này làm gì? Thật đối với bài danh có ý tưởng? Vẫn là đối với Lý Tiếp Tư có ý tưởng?" Mập mập bất thành linh quay đầu, lỗ tai phải bên trong cảm tai nghe, màn hình điện thoại di động bên trên một cái vương nỗ từ từ bay lên.

"Ta lại không giống các người, có thể dực thêm điểm. Ta cũng phải thi đại học a. . ." Phương Tiểu Vũ nửa thật nửa giả dặt dặt, tận lực tránh đi cái này mẫn cảm đề tài.

Thành tích không có đi ra trước kia nói cái gì đều không ý nghĩa, việc cấp bách, là như thế nào giải quyết cái này hơn 80 phân chênh lệch.

Làm sao bây giờ?

Không có gì mưu lợi biện pháp, làm hết sức mình, nghe thiên mệnh mà thôi.

Một tuần thời gian muốn đề cao 80 chia, quả thực là lời nói vô căn cứ, nói ra khẳng định sẽ bị người xem như tinh thần có vấn đề.

Phương Tiểu Vũ chính mình cũng biết, đây là một cái vô cùng gian nan nhiệm vụ, nhưng hắn cũng không có tuyệt vọng, ngược lại bị kích phát ra đấu chí, tinh thần dâng trào phấn chấn.

Mở ra vừa mới làm xong bài thi, một khoa một khoa lật xem sai đề, tìm kiếm tính nhắm vào tương đối mạnh điểm làm đột phá khâu.

"Anh ngữ 133 phân, mỗi ngày dùng 30 phút đồng hồ nhắm vào tam đại từ câu tiến hành huấn luyện, lại bỏ một chút không phải vị ngữ động từ, hẳn là có thể đề cao chỉ ít 10 điểm, học tập thiên phú thêm Ngữ Ngôn Thiên Phú, đồng thời tăng cường, nhất định quá kinh khủng!"

"Ngữ Văn 102 phân, bình thường tới nói, này môn bài tập toàn bộ nhờ tích lũy, đọc lý giải, Cổ Thi Từ giám thưởng, lời nói vận dụng, viết văn, tứ đại chỗ khó cái nào đều không phải là nhất thời bán hội có thể bổ sung đến, nhưng là Ngữ Ngôn Thiên Phú đối với Ngữ Văn cũng có tăng cường, hiện tại thể văn ngôn cùng đọc lý giải, đã không giống ngày xưa như vậy tôi nghĩa khó hiểu, mỗi ngày cường hóa hai giờ, nhất định sẽ có rất lớn tiến bộ."

"Toán học 92, hiện tại ta chính thể nhận biết là đủ, tri thức cơ cấu rất rõ ràng, chỉ là tất cả đại thể điểm nội dung bổ sung còn chưa đủ vững chắc, làm tính nhắm vào huấn luyện lời nói, trong ngắn hạn có thể đề cao 20 chia không có vấn đề."

"Lý tông 225, sinh vật, Hóa Học làm từng bước đến, vấn đề cũng không lớn. Vẫn là vật lý có cơ hội nhanh chóng bên trên chia, chung vào một chỗ, nếu

có thể đề cao 40 chia, cơ bản liền có thể liệu một phen trước 50!"

Làm rõ mạch suy nghĩ, Phương Tiểu Vũ từ đó nhìn thấy một tia hi vọng Thự Quang, phát hiện nhiệm vụ này không hề giống dự đoán như thế vô giải, lập tức liền bị kích thích đầu chí, ôm liều mạng một lần tâm tính, toàn tâm vui đầu vào học tập bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Chậm rãi chơi

Sau đó thời gian, Phương Tiểu Vũ tiếp tục cố gắng gặm toán học cùng vật lý, ý đồ bằng nhanh nhất phương diện tốc độ chia, qua bài vị, cầm đại sư Huy Chương.

Đương nhiên, gặm sách cũng là có kỹ xảo, chinh thể tính học tập là một loại mạnh như thác đổ phương pháp học tập, Tác Giả Scott. Giương lợi dụng loại học tập này phương pháp 10 ngày giải quyết tuyến tính đại số, một năm xây xong bốn năm MIT chương trình học, có thể xưng thần thoải.

Phương Tiểu Vũ khẳng định không có mạnh như vậy năng lực, Scott. Giương coi như không có phương pháp học tập, bản thân cũng là thiên tài, không thể so sánh.

Nhưng là Phương Tiểu Vũ có kỹ năng a!

Phát động 【 chinh thể tính học tập 】 kỹ năng về sau, hần học tập hiệu suất thật sự là. . . Siêu cấp kinh người.

Người bình thường, phổ thông trạng thái chuyên chú, bình thường chỉ có thể duy trì 10 đến 15 phút đồng hồ, mạnh một điểm có thể duy trì 30 phút đồng hồ, mà hần có thể toàn bộ ngày đều duy trì tại cực độ trạng thái chuyên chú, chỉ cần tinh thần đủ.

Lại thêm phương pháp bản thân Ngưu B, từng môn tri thức như là lập thể mô hình một dạng trong đầu tiến hành, trên dưới kết hợp, tả hữu liên hệ, nhất định làm ít công to.

Tổng hợp loại đề mục chính mình giải quyết, gặm đứng lên hiệu suất độ chênh lệch Đan Tuyển gia tăng loại đề mục cầm lấy đi thỉnh giáo lão sư, Phương Tiểu Vũ cảm giác mình đang lấy mắt thường nhìn thấy tốc độ tiến bộ.

Liên tục mấy ngày quán lấy Số Học Lão Sư vật lý lão sư hỏi vấn đề, cái này rõ ràng tích cực cải biến cũng dẫn tới một chút đồng học chú ý.

Trưa hôm nay, Vương Hâm Hâm cùng ngồi cùng bàn Nhãn Kính Khôn kết bạn ra ngoài ăn rau xào cải thiện thức ăn, trên đường vừa vận dụng phải Tôn Linh cùng Tiểu Mễ, cũng là học tập tốt nhất thứ nhất tập đoàn, quan hệ lẫn nhau rất quen thuộc, sau cùng liền dứt khoát cùng một chỗ.

Đàm Thiên trò chuyện, buông lỏng tâm tình thời điểm, không biết liền làm sao nói đến Phương Tiểu Vũ, Nhãn Kính Khôn một mặt thần thần bí bí biểu lộ bắt đầu bạo "Bí Vãn".

"Các người nghe nói không, Phương Tiểu Vũ dự định tại thi thử thời điểm đạp xuống đi Lý Tiệp Tư!"

"A."

"Tình huống như thế nào?"

"Thật sao thật sao?"

Cao lạnh là siêu cấp Học Bá Tôn Linh, nhảy cẫng là Tiểu Mễ, Vương Hâm Hâm thuộc về có bát quái liền nghe nghe, không có cũng không chủ động hỏi cái loại người này.

"Đương nhiên là thật, nhóm người kia bên trong đều truyền khắp! Tháng trước Phương Tiểu Vũ bị Lý Tiệp Tư một trận tổn hại, kim nén sức lực muốn tìm quay về mặt mũi, hai ngày trước cố ý hỏi ra Lý Tiệp Tư tất cả khoa thành tích, đánh dấu tại trong sổ, ngày ngày đối quyết tâm."

"A."

"Cũng không phải là không có khả năng, Lý Tiệp Tư cùng Đàm Thành là gắng gượng qua chia."

"Dừng a! Máu chốt là, hần cảm cái này giẫm a? Hần thành tích ta nhớ được là trong lớp đếm ngược a?"

Nhân Kính Khôn nhún nhún vai: "Đó là một chuyện khác, ta cảm thấy cái này sức mạnh rất tốt."

"A."

"Là rất tốt, gần nhất luôn có thể nhìn thấy hần đi Từ lão sư văn phòng."

"Ai! Vĩ đại ái tình a, dù sao là để cho người ta điên cuồng mà mù quáng. . . Tuy nhiên các ngươi không cảm thấy rất lãng mạn a? Biết hồ thẹn sau đó đúng cảm, vì là thích phần đầu!"

Nhân Kính Khôn nhỏ nước bọt nói: "Rõ ràng là vì là cừu hận phần đầu. . ."

"Đổi trắng thay đen!" Tiểu Mễ trừng mắt, nghiêm túc giải thích, "Hai người bọn họ làm sao lên xung đột? Không cũng là bởi vì Hàn Lạc Âm a! Phương Tiểu Vũ cố gắng như vậy là vì cái gì? Không phải liền là muốn khoảng cách nữ thần gần thêm chút nữa a. . ."

Nói xong lời cuối cùng bất thành linh uy uy khuất khuất thở dài: "Ai, làm sao lại không có nam sinh vì ta dạng này. . ."

Vương Hâm Hâm nghiêng mắt nhìn nàng liếc một chút, lo lắng nói: "Đó là cái xem mặt thế giới."

Tiểu Mễ lập tức chế giễu lại: "Cho nên ngươi mới cố gắng như vậy học tập?"

Nhân Kính Khôn tranh thủ thời gian ngắt lời, nếu không muốn nội chiến: "Ai các ngươi nói Phương Tiểu Vũ có cơ hội a?"

"Không có."

Tam đôi ánh mắt đồng loạt nhìn về phía bất thành linh không còn "A" Tôn Linh.

Tôn Linh đỡ một chút kính mắt, chậm rãi nói: "Hần gần nhất trạng thái vô cùng chuyên chú, nhưng là quá muộn." Cứ như vậy một câu nói, sau đó lại bắt đầu chạy không.

Ba người đồng thời gạt đầu, rất tán thành.

"Đúng vậy a!" Tiểu Mễ biểu lộ có chút tiếc nuối cùng buồn vô cớ, "Phương Tiểu Vũ thiên phú, từ lại kém như vậy,

Lần này hẳn là sẽ có tiến bộ, nhưng là muốn đuổi theo Lý Tiệp Tư, chỉ sợ còn kém xa lắm."

Nhân Kính Khôn lăm lăm lét cười nói: "Ngươi cứ như vậy hi vọng Phương Tiểu Vũ thắng? Lý Tiệp Tư thế nhưng là lớp chúng ta đệ nhất cao phú soái."

"Hừ!" Tiểu Mễ khinh thường hừ nhẹ một tiếng, "Giàu ta nhận, thứ khác đừng nói. Ta Giang Tiểu Mễ không phải phía sau nói người nói xấu người."

Mấy người đang tại nói chuyện phiếm, bất thành linh nghe được sát vách trong phòng truyền đến "Ba" một tiếng nổ vang, tựa như là ly pha lê nện ở trên mặt đất âm thanh.

Nói chuyện đột ngột dừng lại chỉ chớp lát, sát vách phòng lại không có âm thanh truyền đến, Tiểu Mễ nói thầm một câu "Làm cái gì à", sau đó liền vong qua một bên.

Sát vách trong phòng, Lý Tiệp Tư nắm chặt song quyền, lồng ngực gấp rút phập phồng, cường tự đè nén phần nộ.

Nói là phòng, nếu chỉ là một tầng tấm ván gỗ ngăn cách, đầu trên là rèm cửa, thanh âm nói chuyện hơi lớn một chút, bên cạnh liền nghe đến rõ ràng.

Trong phòng chỉ có hai người, trừ Lý Tiệp Tư bên ngoài, chính đối cửa phòng vị trí bên trên bệ vệ ngồi ngay thẳng một thiếu niên, hơi hơi nghiêng thân thể, tay phải vuốt vuốt đơn sơ quần com nhỏ bên trong tự mang ly pha lê, ngón tay thon dài, đốt ngón tay trung gian còn nhuộm một khối lam sắc mực nước đọng.

"Ngươi đồng học giống như không quá tôn trọng người. Làm sao lẫn lộn thành dạng này?" Thiếu niên nghiêng ngẫm cười cười, âm thanh ép tới rất thấp.

"Vương Viễn Hằng, đại ca đừng nói nhị ca, một cao không phải mười một cao, muốn làm Thổ Bá Vương ta cũng sẽ không tới nơi này." Lý Tiệp Tư ngoài miệng nói không ngại, nhưng biểu lộ như cũ u ám, quyền đầu nắm chặt.

"Liền xem như dạng này, bị một cái tóc húi cua tiểu tử khiến cho mặt mày xám xịt, chẳng lẽ là cái gì hào quang sự tình? Sách!" Vương Viễn Hằng đưa tay rót một ly nước sôi để nguội, uống đến say sưa ngon lành, động tác không nhanh không chậm.

Không thể không nói, Vương Viễn Hằng vô cùng có khí chất, tại mười đồng tiền một tô mì con ruồi tiệm ăn bên trong, dùng ly pha lê uống vào nước sôi để nguội, trên thân còn ăn mặc trường học phục, quả thực là xuyên ra một thân sang trọng, quát ra một phen ưu nhã.

Nhưng cũng chính là bởi vì dạng này, mới càng câu đến Lý Tiệp Tư nổi nóng.

Người nhìn ta nào nhiệt, còn chưa ép, đừng đấy nói chuyện không đau eo đúng không?

"Ta có thể làm sao? Tìm người chặn ở hán? Có cái gì ý nghĩa? Một Cao Tăng long Ngọa Hổ, nhưng là người nào không nhận hạn? Người dám mở Porsche tới trường học? Còn không phải như vậy ăn mặc trường học phục ăn rau xào!"

Lý Tiếp Tư bực bội vô cùng gõ mặt bàn, liên tục năm cái vấn đề, nói chỉ ủy khuất.

Cấp tính trường chuyên cấp 3 bên trong rất ít phát sinh ác tính sự kiện, khoe của quần áo loại hình càng là cơ hồ tuyệt tích, không phải là bởi vì tính trọng điểm bên trong không có các loại hai đời, tương phản, tính trọng điểm hai đời còn đặc biệt nhiều.

Chỉ là, phẩm là tới tính trọng điểm hai đời đều có chính mình theo đuổi, dầu gì cũng sẽ bị trong nhà nhắc nhở, cho nên cả đám đều yên tĩnh như gà, cùng tư nhân quý tộc Cao Trung hai đời bọn họ hoàn toàn là so sánh rõ ràng.

Không nói dừng, vèn vèn nói trúng buổi trưa ăn cơm, trường học Cửa sau một loạt quán cơm nhỏ, cái nào hai đời không có vào xem qua?

Lý Tiếp Tư coi như tương đối điên cuồng, nhưng là thành tích cũng rất tốt, vói lại trong lớp chỉ có Đàm Thành các loại rài rác mấy người biết hán là Lý con trai của chiến.

Đương nhiên, cái này thân phận tạm thời không có chút ý nghĩa nào, nhiều lắm là chỉ có thể tự vệ, xách đi ra đề người, người nào mua trướng?

Cho nên hán cầm Phương Tiểu Vũ cơ bản không có cách nào.

Tìm người trực tiếp đánh cho tàn phế?

Không phải giận đến mất lý trí, thật không có sao mà to gan như vậy, đồng thời cũng sợ hãi Phương Tiểu Vũ trả thù, Đồ Sứ không cùng mái ngói đụng đạo lý ai cũng hiểu.

Âm Phương Tiểu Vũ một cái?

Tiểu Âm Mưu không có ý nghĩa, Đại Âm Mưu không phải nói làm liền có thể làm thành, mà lại nói đến vẫn là thi đại học trọng yếu nhất, cái này đều thấy không rõ lắm hán cũng thì không đến 630 chia.

"Mẹ! Đợi đến thi đại học kết thúc, ta không phải đem hán hai cái đùi toàn bộ gõ gãy!"

Trái lo phải nghĩ, càng nghĩ càng biệt khuất, Lý Tiếp Tư hung dữ thề thốt thề, hiển nhiên đã hạn Phương Tiểu Vũ tới cực điểm.

Vương Viễn Hàng ngắm hán liếc một chút, cười nhạo nói: "Tạm thời trước tiên nhận sợ?"

"Nhận sợ?" Lý Tiếp Tư biết rõ Vương Viễn Hàng đang câu hỏa, như cũ nhìn không được sôi trào tức giận, kêu gào nói: "Ta mẹ nó sẽ sợ hán? Hán không phải muốn tại thành tích bên trên giẫm ta a? Trước tiên nhục nhả lật một cái, thu chút lợi tức, sau đó chậm rãi chơi!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Xéo đi!

Phương Tiểu Vũ giữa trưa cũng không có hướng về trong nhà giầy vò, tại cửa sau trong quán mua một tấm trứng gà quán bính, gặm đến miệng đầy chảy mỡ, cảm giác khô kiệt tinh thần cũng vì đó chấn động, sau đó quay về ban cấp nghỉ trưa.

Chính thể tính học tập tiêu hao tinh lực cực kỳ khủng bố, hiện tại Phương Tiểu Vũ một ngày phải ngủ 10 giờ, tin tức tốt là Thần Kinh Suy Nhược bắt trị tự lành, mỗi lúc trời tối đều ngủ đến đặc biệt hương thơm.

Trong lớp điều kiện có hạn, mọi người chỉ có thể ghé vào trên mặt bàn đối phó híp mắt một hồi, may mắn hàng cuối cùng không vị khá nhiều, Phương Tiểu Vũ có thể ghép thành cái ghế nằm ngủ.

Đang ngủ say thời điểm, dưới chân bất thành linh truyền đến một trận chấn động, mơ mơ màng màng ngẩng đầu, chỉ gặp Lý Tiếp Tư âm một khuôn mặt ngựa, đang tại đạp dưới chân hán cái ghế.

Phuong Tiểu Vũ trong đầu lập tức hiện lên một cái video, một cái Cầu Đầu Nhân mang theo búp bê bom hơi điên cuồng nện giường: Ngủ bà nội ngươi, đứng dậy nào!

Vấn đề mấu chốt là... Tiệp nhân, ta cùng ngươi có như vậy sứ? !

Lý Tiệp Tư cũng mặc kệ những cái kia, thành công đem Phuong Tiểu Vũ làm tỉnh lại về sau, chỉ hấn cái mũi liền mở phun: "Phuong Tiểu Vũ ngươi thật sự là cho thể diện mà không cần! Nghe nói ngươi khắp nơi nói với người muốn lần này kỳ thi thử bên trong đem ta đập xuống đi? Đến tốt cùng người nào cho ngươi dũng khí để ngươi thối ra lớn như vậy ngu bức? Mặc kệ ngươi thể mà còn mẹ nó học được được đà lần tới?"

Sao? !

Phuong Tiểu Vũ vốn là muốn cho hấn một chân, nghe nói như thế nhất thời có chút động.

Ta lúc nào nói qua muốn giẫm Lý Tiệp Tư? Cái này đều lấy ở đâu lời đồn?

Dưới ánh mắt ý thức đi tìm mập mạp, Tam Côn, hai người đều không đang dạy thất, nhưng là Nhị Hắc con hàng này ở đây, vuông Tiểu Vũ nhìn sang, tâm hồng tránh đi ánh mắt.

Phuong Tiểu Vũ nhất thời tâm lý nắm chắc: Mấy cái này Nhị Hóa, lại cảm nào bỏ đi ra đồ vật thối ngu bức!

Biết chuyện gì xảy ra về sau, Phuong Tiểu Vũ nhìn không được cười lên, cảm giác thật là không có sức lực.

Liếc mắt nghiêng mắt nhìn Lý Tiệp Tư liếc một chút, tiện tay đem hấn đẩy ra: "Tim không để ý, lấy quan là tốt nhất, thật không có thời gian lãng phí ở trên người ngươi."

Khoan thai trở lại chính mình chỗ ngồi, lật ra một mảnh kẹo cao su ném ở miệng bên trong, đề thần tinh nào.

"Thảo! Ngươi giả trang cái gì Trang! Dám làm không dám nhận?"

Lý Tiệp Tư tức giận đến kém chút nổ phổi, tiểu bạch kiểm đỏ bừng lên: "Lão tử cũng không lấy tiền ép ngươi, không cùng ngươi kéo ra ngoài trường đồ vật. Ngươi không phải ngu bức a? Muốn tại thành tích bên trên giẫm ta? Tốt, lần này hai mô hình, nhìn xem đến tốt cùng ai là thực ngu ép, ai là sẽ chỉ thối ngu bức ngu B!"

Phuong Tiểu Vũ móc ra tai nghe, nhét vào lỗ tai, đưa điện thoại di động âm lượng điều đến lớn nhất, sau đó mở ra một bộ tân bài thi.

Đối với Lý Tiệp Tư dạng này tự cao tự đại, kiêu căng khinh người hai đời mà nói, không nhìn so cái gì nhục mạ đều càng thương tổn tự tôn.

Hơn 20 cái đồng học đang trừng to mắt xem náo nhiệt, chính mình Khuynh Tinh biểu diễn, Phuong Tiểu Vũ lại giống như không có chuyện này giống như, loại này miệt thị, nhất định so đánh nhau đánh thua trận còn không thể nhẫn.

Mẹ! Ta không thể động thủ! Nhịn xuống! Các loại thành tích đi ra lại cho hấn đẹp mắt!

Lý Tiệp Tư nắm chặt quyền đầu, nỗ lực đè nén xông đi lên một cái Câu Quyền xúc động, vui vẻ đi theo Phuong Tiểu Vũ đằng sau, chỉ cái mũi tiếp tục khiêu khích.

"Cùng ngươi loại này học cận bã so thành tích, quả thực là đối với chính ta vũ nhục! Lão tử khinh thường chiếm tiện nghi của ngươi, trước tiên đem lời nói để ở chỗ này: Tổng điểm không ép ngươi 50 chia, coi như lão tử thua!"

"Phuong Tiểu Vũ, ngươi có dám hay không ứng một tiếng? Đừng giả bộ súc đầu ô quy!"

Lý Tiệp Tư cuối cùng vẫn là có chút lý trí, tuy nhiên tự thân thành tích dẫn trước Phuong Tiểu Vũ 200 ra mặt, nhưng là như cũ giữ lại cực độ chỗ trống, định ra một cái chắc thắng không thua đánh cược.

Nhưng mà Phuong Tiểu Vũ như cũ không để ý tới hấn. Hiện tại cùng hấn cãi cọ ba mươi phút, đến khảo thí lúc khả năng liền thiếu đi thi ba phần, nha là cái lông a, cái nào giá trị ba phần?

Phuong Tiểu Vũ không muốn nhiều lời, bởi vì thành tích sẽ chứng minh hết thảy, giống như loại người này nhiều lời vô ích, không bằng đọc sách.

Thế nhưng là Lý Tiệp Tư lại coi là Phuong Tiểu Vũ sợ hấn, dựng thẳng lên một cây ngón giữa, dương dương đắc ý đơn phương tuyên bố thắng lợi.

"Ta nhỏ vào! Liền như ngươi loại này mặt hàng, cùng ngươi so đo thật sự là hạ giá! Biết mình không được liền thành thành thật thật co lại tốt, về sau đừng đi ra thối phồng,

Ngươi không ngại mất mặt, ta cũng không có lớn như vậy khuôn mặt!"

Nhị Hắc cuối cùng nhịn không được, vỗ bàn đứng dậy: "Ngươi mẹ nó tắt tắt đứng lên không về không, Lão Nương Môn a? Phuong Tiểu Vũ cho tới bây giờ chưa nói qua những lời kia, là ta cùng mập mạp bọn họ nói đùa lúc nói, có cái gì ngươi hướng về phía ta tới!"

Hắn thấy, sự tình là mình gây ra, cũng nổi bị vũ nhục nhưng là Phương Tiểu Vũ, cái này quả quyết không thể nhẫn.

Lý Tiệp Tư bị Nhị Hắc giật mình, vô ý thức liền lùi hai bước, ngoài miệng trong yếu kêu lên: "Ta mặc kệ các ngươi người nào, bắt ta nói đùa cũng là không được! Giả trang cái gì đại ca? Ngươi đừng đến ta một chút thử một chút?"

Nhị Hắc nếu rất muốn tiếp một câu "Thử một chút liền thử một chút", đáng tiếc không được, đuổi lý thời điểm không có cách nào động thủ, thậm chí Động Chủy đều tâm hồng.

"Ngươi . . ."

"Ngươi cái gì ngươi!"

Lý Tiệp Tư thanh sắc câu lệ cắt ngang Nhị Hắc, chỉ cảm thấy khí thế không được kéo lên, trong nội tâm một loại "Giữa thiên địa đơn độc ta" tịch liêu tự nhiên sinh ra, trước mặt Tiểu Sưu thẳng hề, một đám ô hợp Nhĩ!

"Đồ ước liền đặt tại chỗ này, có gan liền đón lấy, không có loại liền cho ta kim nén! Hai mô hình đang ở trước mắt, các ngươi hai cái học cận bã, tùy tiện ai có thể truy gần ta 50 chia trong vòng, đều coi như ta thua! Quý xuống đến đem cho các ngươi hát chinh phục đều được! Trái lại, các ngươi thua trận cũng giống vậy, có dám đánh cược hay không?"

Lý Tiệp Tư lời vừa nói ra, trong lớp nhất thời xôn xao.

"Ta đi! Chơi lớn như vậy?"

"Đại cái cọng lông! Phương Tiểu Vũ cùng Nhị Hắc cũng là trong lớp đếm ngược, mở sách khảo thí đều đuổi không kịp Lý Tiệp Tư!"

"Đúng đấy, hắn như vậy gian xảo người, không có hoàn toàn chắc chắn, làm sao lại Trang lớn như vậy ép."

"Phương Tiểu Vũ cùng Nhị Hắc thật sự là không biết mùi vị, thành thành thật thật làm chính mình học cận bã không tốt sao? Đây là đắc ý cái gì sức lực!"

Nhị Hắc nghe đủ loại tiếng nghị luận, mặt đen dăng lên ra một cổ màu đỏ tím, quyền đầu nắm chặt lại buông ra, lặp đi lặp lại, lại một câu cũng nói không nên lời, vô ý thức quay đầu nhìn về Phương Tiểu Vũ.

Nhị Hắc cái này vừa quay đầu, liền đại biểu cho nhận sợ, không dám giống như Lý Tiệp Tư tiến hành trận này tất thua đánh cược.

Lý Tiệp Tư dương dương đắc ý cười rộ lên, đồng dạng quay đầu nhìn về Phương Tiểu Vũ, theo sát lấy, toàn bộ đồng học đều nhìn về phía cái kia nơi hẻo lánh.

Đúng lúc này, Phương Tiểu Vũ bất thành linh phát phát tay.

Tùy ý gió tay phải lên, thủ chương tự nhiên mở ra, trong lòng bàn tay hướng vào phía trong, mu bàn tay hướng ra phía ngoài, khe vẩy cổ tay, từ Nội Hướng Ngoại ngay cả vùng hai lần, toàn bộ hành trình không có ngừng đầu.

Cái tư thế này, rất quen thuộc a. . .

Các bạn học trừng to mắt ngốc trệ chỉ chớp lát, đột ngột kịp phản ứng, lập tức tuôn ra một tràng thốt lên.

Xéo đi!

Cái này thủ thế, bình thường chỉ đại biểu cái này một cái ý tứ.

Triệu tức đến, vùng liền đi "Vùng", chính là như vậy một động tác!

Lý Tiệp Tư tức giận đến là gan đều đang run, vịn cái bàn mới miễn cưỡng đứng vững.

Nhị Hắc ngây người ở bên cạnh, ánh mắt phức tạp nhìn xem Phương Tiểu Vũ.

Các bạn học tiếng nghị luận không còn không chế, với lại tuyệt đại đa số cũng là đang chỉ trích Phương Tiểu Vũ.

"Cái này giả bộ quá mức a?"

"Đừng rồi! Hắn dựa vào cái gì a?"

"Tuy nhiên đều không phải là đồ gì tốt, nhưng là lần này ta đứng Lý Tiệp Tư. Không dám đánh cược cũng đừng lên tiếng, cái này thái độ quên chuyện gì xảy ra a?"

Cuối cùng cảm giác được trong lớp bầu không khí không đúng, đồng thời cũng tò mò Lý Tiệp Tư làm sao còn không có quay về chỗ ngồi, Nhị Hắc vì sao vẫn còn ở đứng đấy, Phương Tiểu Vũ mờ mịt ngẩng đầu, nhìn chung quanh một vòng.

Ân, không có muốn đánh nhau ý tứ, vậy thì không có việc gì.

Một lần nữa cúi đầu xuống, tiếp tục chuyên công cái kia đạo cực trị đề.

Còn lại một cái quan trọng tiết điểm liền có thể giải khai, vừa vận ca đơn bên trong truyền bá lấy một bài cự nhiên Rock, Phương Tiểu Vũ tâm tình vô cùng tốt, khỏe miệng thậm chí phồng lên mỉm cười.

Lý Tiệp Tư vốn cho rằng cuối cùng đợi đến Phương Tiểu Vũ đáp lại, kết quả nhìn thấy tình cảnh như vậy, cam tâm tỳ thận dạ dày ruột gan. . . Cũng bắt đầu rung động.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Thật ngỗ sò 1 xuống. . .

Khúc nhạc dạo ngắn tới cũng nhanh đi cũng nhanh.

Lý Tiệp Tư tay run run chỉ, chỉ Phương Tiểu Vũ nửa ngày, không có đạt được bất luận cái gì phản hồi, cuối cùng kìm nén miệng đầy lão huyết quay về tòa.

Chủ giác rút lui, người xem tự nhiên tản ra tịch, nhưng là trận này Tiểu Phong Ba dư vị lại không dễ dàng như vậy tiêu tán.

Mất thấy đây hết thấy các bạn học đều đang sôi nổi nghị luận, kệp lấy đi học một chút trở lại ban cấp đồng học, cũng bắt đầu hiếu kỳ truy vấn, người biết chuyện càng ngày càng nhiều, tình huống cũng truyền đi càng ngày càng tà dị.

"Cái gì? Phương Tiểu Vũ cùng Lý Tiệp Tư muốn cược hai mô hình thành tích, thua quỳ xuống hát chính phục?"

"What? Phương Tiểu Vũ cùng Lý Tiệp Tư muốn cược hai mô hình thành tích, thua ở trên bãi tập quỳ xuống hát chính phục?"

"Ta trời ạ! Phương Tiểu Vũ cùng Lý Tiệp Tư muốn cược hai mô hình thành tích, thua cời sạch y phục tại trên bãi tập quỳ xuống hát chính phục?"

. . .

Bị người bắt quái xong việc tình đi qua, Tào Tuyết quay đầu ngấm liếc một chút Phương Tiểu Vũ, ần mang lo lắng phàn nàn nói: "Người này làm sao như thế không yên tĩnh! Đánh cược gì không tốt, giống như Lý Tiệp Tư cược thành tích?"

Hàn Lạc Âm không có lên tiếng âm thanh, tiếp tục xem sách.

Tào Tuyết trông mắt quay tròn nhất chuyển, cầm cùi chỏ nhẹ nhàng đụng Hàn Lạc Âm, không buông tha truy vấn: "Đừng giả bộ cùng nhau, mau nói, người quan không quan tâm? Có lo lắng hay không? Cảm thấy ai có thể thắng?"

Hàn Lạc Âm bị quấy rối đến một chữ đều nhìn không được, bắt đắc dĩ Bạch nàng liếc một chút, tích tụ như kim phun ra ba chữ: "Lý Tiệp Tư."

Lý Tiệp Tư an vị tại Tào Tuyết đằng sau, Tào Tuyết không dám lớn tiếng ồn ào, trực tiếp úp sấp Hàn Lạc Âm bên tai, nói nhỏ: "Lý Tiệp Tư như vậy đáng ghét, người có chút lập trường có được hay không?"

"Hai chuyện khác nhau. Lại đáng ghét ta cũng không thể che giấu lương tâm nói Phương Tiểu Vũ có thể thi thắng Lý Tiệp Tư a? Ta cũng không dám nói thắng dễ dàng."

Tào Tuyết mặc kệ, gắt giọng: "Cái gì a! Không phải còn đề cho 50 chia đó sao? Ít nhiều có chút cơ hội a?"

Hàn Lạc Âm khinh thường cười một tiếng: "Người tin không? Chỉ cần không phải chân chính dẫn trước, người kia có là biện pháp lại rồi."

"A! Cũng là. . ." Tào Tuyết bất thành linh úp sấp trên mặt bàn, hất đầu kêu rên, "Bất kể là ai, mời đến thu thập một chút đầu này Chó ghê đi!"

Lý Tiệp Tư nghe tiếng lập tức tiến tới, ân cần hỏi: "Tiểu Tuyết người làm sao? Ta nghe người nói cái gì Chó ghê, có người dây dưa người a? Có muốn hay không ta giúp người đuổi rồi?"

"A a a. . . Để cho ta chết đi!"

Tào Tuyết bắt đầu ở trên mặt bàn uốn qua uốn lại.

...

Nhị Hắc thờ phỉ phỉ ngồi xuống, liếc trộm Phuong Tiểu Vũ tốt nhiều lần, cuối cùng vẫn là cái gì đều không nói.

Mập mạp cùng Tam Côn quay đầu, tụ cùng một chỗ nhỏ giọng thăm thỉ lấy.

"Nghe nói vừa rồi ăn ngon gà. . . Làm sao nghĩ như vậy không ra?"

Nhị Hắc chống đỡ ra một mặt không quan tâm, nói: "Cũng không tính nghĩ quẩn, hai ta ai cũng không có đáp ứng."

"Tiểu Ngũ sắp điên." Tam Côn hướng về phía Phuong Tiểu Vũ nở bĩu môi, "Các người nhìn hán, viết bài thi viết một mặt cười phóng đảng, ta đều có chút bất an."

Mập mạp thờ dài: "Ai! Lập tức liền muốn đều có tương lai riêng, đứa nhỏ này biết ôm một cái chân phật, cũng là chuyện tốt."

"Chỉ là có chút sợ." Tam Côn thất vọng lắc đầu.

Mập mạp phiết Tam Côn liếc một chút, ngữ trọng tâm trường nói: "Người chó đứng nói chuyện không đau eo, khảo thí không phải Đại Bảo kiếm, không được còn có thể uống thuốc gắng gượng, thi tuy nhiên Lý Tiệp Tư không mất mặt, thật đáp ứng mới là ngu ngốc."

Nhị Hắc bực bội khoát khoát tay: "Được, đừng bút tích, chúng ta cũng nhìn xem sách đi, đừng mù thêm phiền."

Đây là lẽ phải, thể dục học sinh năng khiếu cũng không phải không cần thi đại học, đều có các phiên phức.

...

Đề tài trung tâm, như cũ cái gì cũng không biết, còn đắm chìm trong đối với tri thức ăn như hổ đói bên trong.

Chính thể tính học tập kỹ năng cực độ trạng thái chuyên chú, giống như nhập định đều có liều mạng, chân chính không để ý tới ngoại vật, hết sức chăm chú.

Trước đó Lý Tiệp Tư bá bá thứ gì đồ vật, Phuong Tiểu Vũ là một điểm không nghe thấy, thậm chí liền ngay cả trong tai nghe truyền đến âm nhạc cũng chỉ là bối cảnh âm, chân chính chủ ý lực đều tập trung ở Sách giáo khoa bài thi bên trên, hơn thích người nào người nào.

Đây không chỉ là học tập,

Nếu cũng là tu luyện, cường chế tính.

Nhiệt tình luôn luôn biến mất thời điểm, người trưởng thành còn khó có thể chịu đựng thời gian dài, cường độ cao buồn tẻ học tập, huống chi 18 tuổi thiếu niên.

Định lực không đủ làm sao bây giờ?

Chân chừ, pháp phòng không yên làm sao bây giờ?

Kỹ năng chuyên chú hiệu quả, có thể giải quyết tốt đẹp vấn đề này, chờ đến thói quen loại trạng thái này, Phuong Tiểu Vũ chính mình kiên quyết cùng định lực đều sẽ đạt được cực đại tăng lên, đây chính là cường chế Tính Tu luyện.

Buổi chiều tứ tiết khóa không có chút rung động nào vượt qua, Phuong Tiểu Vũ hai ba miếng bới xong cơm, quay về ban cấp tiếp tục sách.

Cứ như vậy ngày ngày hấp thu tri thức chất dinh dưỡng, thời gian rất mau tới đến thứ 5, sáng sau khi hai ngày cũng là toàn thành phổ thông nhất lần thứ hai mô phỏng trắc nghiệm.

Xế chiều hôm nay cũng là tự học, tất cả khoa lão sư thay phiên ra trận, giảng một chút bọn họ cho rằng trọng điểm, chỗ khó, có khả năng địa điểm thi, cường điệu một chút bài thi kỹ xảo, nói lại cuộc thi lần này tầm quan trọng. . . Tóm lại từng cái nước miếng tung bay.

Loại kia khăn trương nghiêm túc thái độ, nhanh chóng cảm những này cấp ba chó bọn họ cảm nhiễm, để cho mọi người tâm tình đều có chút kiềm chế.

Từ lão sư phát hiện mọi người không được tự nhiên, bất thành linh cười cười, ánh mắt trong phòng học do dự một vòng, cuối cùng đứng ở như cũ cúi đầu Phuong Tiểu Vũ trên thân, nhãn tình sáng lên, sau đó đưa tay chỉ đi qua.

"Các bạn học cũng không cần quá khăn trương, phải học được buông lỏng tâm tính. Làm sao làm được đâu? Tin tưởng mình! Điều rất trọng yếu này. Các người xem Phuong Tiểu Vũ, ta muốn đơn độc khen ngợi một chút hán."

"Gần nhất một thời gian ngắn, Phuong Tiểu Vũ nỗ lực rõ như ban ngày, đương nhiên, tất cả mọi người cũng nỗ lực, nhưng là các người tâm tính cũng không bằng Phuong Tiểu Vũ tốt."

"Phuong Tiểu Vũ tâm tính là dạng gì đâu? Sẽ không liên hồi, sẽ tuyệt đối không để ý tới. Có ý tứ gì đâu? Nói đúng là, Ta tin tưởng chính mình, sẽ chính là ta đồ vật, đến lúc nào ta đều biết, người nào bỏ ra đề ta đều như thể kiểm điểm, tuyệt đối không hỏi chính mình được hay không, tâm lý nắm chắc!"

"Các người là một đám lập tức liền muốn lên chiến trường tân binh, cần có nhất học tập chính là cái này, muốn bồi dưỡng mình tự tin, nhưng là lại không mù quáng. Biết không?"

Lý Tiệp Tư không che giấu chút nào bĩu môi, dùng tất cả mọi người có thể nghe được âm thanh thầm nói: "Tâm lý nắm chắc liền có thể thi ra thành tích tốt? Hãn ngược lại là tâm lý nắm chắc, nói tới đánh cược liền giả chết, học hãn thi Dã Kê a?"

Tiếng nói rơi xuống đất, lập tức liền có quan hệ tốt đi ra bám đất.

"Đúng rồi! Cái gì tâm tính tốt, không phải liền là giả sợ a!"

"Từ lão sư, người ta là thế muốn kiểm tra thắng Lý Tiệp Tư thiên tài, đương nhiên không mù quáng, dù sao ta là không có tự tin như vậy, phải hỏi một chút chính mình được hay không!"

Phát sinh xung đột thì vàng hoàng không ở tại chỗ, về sau mới nghe nói chuyện đã xảy ra, tâm lý luôn luôn kìm nén hỏa khí. Bây giờ thấy Lý Tiệp Tư lại tại "Khi dễ" Phuong Tiểu Vũ, lập tức đứng ra giữ gìn chính nghĩa.

"Từ lão sư khen Phuong Tiểu Vũ nỗ lực lại không khen sai, dù sao ta cảm thấy hãn không có gì vấn đề, ngược lại là một ít người, xa 200 chia đi tìm người đánh cược, đối ta cũng phải hô một tiếng thần thiếp làm không được a!"

Lý Tiệp Tư liếc liếc một chút vàng hoàng, không có lên tiếng âm thanh.

Giống như nữ sinh cãi nhau, nhao nhao thắng còn chưa đủ mất mặt, đạo lý kia hãn đương nhiên hiểu, quay đầu nhìn nhìn lại Phuong Tiểu Vũ, như cũ tại "Giả vờ giả vịt" vùi đầu học tập, không khỏi giọng mỉa mai cười một tiếng.

Bây giờ còn đang Trang? Hai ngày nữa liền lột người da!

...

Hai mảnh tự học buổi tối cũng nhanh chóng đi qua, sau cùng ôn tập thời gian cứ như vậy bái bai, Phuong Tiểu Vũ thân cái lưng môi chuẩn bị trở về nhà thì trong lớp đã chỉ còn bốn cái đồng học.

Phuong Tiểu Vũ thu thập xong đồ vật, nhanh nhẹn thông suốt hướng về ra ngoài trường đi, bất thành linh bị không biết từ nơi nào nhảy lên đi ra Tào Tuyết một bàn tay hô trên bờ vai, hoảng sợ khẽ run rẩy.

"Người thân tỷ! Hơn nửa đêm người muốn làm gì? Hù chết cá nhân."

Phuong Tiểu Vũ tức giận đến a, thật nghĩ hai tay đều xuất hiện, một trái một phải, hai phát Bao Nạo Báo Côn đập trên mặt nàng.

Cứu Tào Tuyết mạng nhỏ là Hàn Lạc Âm, chậm rãi từ phía sau cùng lên đến. . . Muội, so Tào Tuyết càng giống nữ quý.

Hôm nay Hàn Lạc Âm mặc một bộ lụa trắng Váy đầm, dưới đèn đường vàng nhạt váy rung động rung động phản xạ ánh sáng, lộ ra hai mảnh trắng tấp cân xứng bắp chân.

Phuong Tiểu Vũ thầm mến Hàn Lạc Âm ba năm, thật đúng là lần đầu đơn độc chú ý tới nàng bắp chân, thon dài nhưng không khô quắt, khiết bạch vô hạ, quả thực là tác phẩm nghệ thuật, hoàn mỹ đến không tưởng nổi, trong lúc nhất thời thấy có chút ngẩn người.

Thật nghĩ sờ một chút. . .

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Thêm vào nhiệm vụ

"Nghĩ gì thế? !"

Tào Tuyết hỏi bất thành linh, Phương Tiểu Vũ vô ý thức trả lời: "Muốn sờ. . . Kỳ thi thử đề!"

Nói dứt lời sau lưng ứa ra mồ hôi, ma đản, kém chút nói khoan khoái miệng. . .

Tào Tuyết thật sâu liếc hần một cái, ý vị thâm trường cười cười, Phương Tiểu Vũ lại là một trận hãi hùng khiếp vía.

Cũng may cái này thông minh cô nương không có truy đến cùng, trực tiếp hỏi chính sự: "Ngày mai khảo thí người có nắm chắc a?"

"Cái gì nắm chắc?" Phương Tiểu Vũ có chút mộng, không đầu không đuôi, cái này hỏi là cái gì?

"Trang!" Tào Tuyết hung dữ uống phỉ tới liếc một chút, tức giận nói: "Người giống như Lý Tiệp Tư đồ ước, có nắm chắc thắng a?"

"Cái này a. . . Ta liền không có coi ra gì, nhất thời không có kịp phản ứng."

Phương Tiểu Vũ bừng tỉnh đại ngộ, hần về sau cũng nghe mập mạp bọn họ nói lên Lý Tiệp Tư cản trở, tuy nhiên nhiệm vụ trước mắt, thật không có tâm tình để ý tới hần, cho nên luôn luôn cũng không có làm đáp lại.

Gãi gãi cái cằm, hần buồn bực hỏi: "Ta không có cùng hần cược a? Làm sao các người cả đám đều như thế chăm chỉ?"

Hàn Lạc Âm an an tĩnh tĩnh đi ở bên cạnh, nghe vậy kinh ngạc nhìn qua, trong ánh mắt có tìm tòi nghiên cứu, cũng có ngoài ý muốn, tựa hồ không nghĩ tới hần lại như vậy. . . Bình tĩnh?

"Ta biết người không có đáp ứng. Chẳng qua nếu như người có thể đạt tới mục tiêu, hần hần là sẽ yên tĩnh một hồi, ta thật trắng nhặt một thời gian ngắn thanh tĩnh." Tào Tuyết cũng ngay thẳng, ngay thẳng đến có chút đáng yêu.

"Không nghĩ tới người như thế phiền hần." Nói lời này, Phương Tiểu Vũ thuận thế nhìn về phía Hàn Lạc Âm, "Vậy còn người? Đại mỹ nữ, hần mục tiêu chủ yếu là người đi?"

"Ta so với nàng còn phiền."

Hàn Lạc Âm gật đầu dứt khoát, không chút nào không dám nói, cũng làm cho Phương Tiểu Vũ hơi bị sợ.

Trước kia tiếp xúc ít, hần thực sự không nghĩ tới, Hàn Lạc Âm lại là như thế một cái thẳng thắn tính cách.

Nữ thần gặp nạn, này nhất định phải hỗ trợ a!

Phương Tiểu Vũ ngừng lại, ăn ngay nói thật: "Muốn kiểm tra đến tốt hơn hần, ta không có nắm chắc. Nhưng ta mục tiêu là niên cấp trước 50 tên, cùng hần chênh lệch không có 50 chia lớn như vậy, có thể cỡ nào ta 10 điểm coi như hần vượt xa bình thường phát huy."

Lời vừa nói ra, nhất thời có hai đạo dị dạng ánh mắt chăm chú vào trên mặt, chăm chăm đến Phương Tiểu Vũ đều có chút ít thẹn thùng. . . Mỹ nữ, người dạng này nhìn ta là phạm quy à!

Đổi thành trước kia, Phương Tiểu Vũ cũng đã chịu không nổi, bất quá bây giờ ngược lại là tốt hơn nhiều, tâm lý còn ả ả có chút đắc ý.

Chỉ là không có ý bao lâu, chỉ thấy Tào Tuyết bất thành linh hơi vung tay, quay đầu bước đi: "Hừ! Lạc Lạc chúng ta đi, lười nhác nghe hần vô nghĩa!"

Hàn Lạc Âm đối Phương Tiểu Vũ gật gật đầu, nói khẽ: "Cố lên!" Sau đó cùng sau lưng Tào Tuyết, thướt tha rời đi.

Phương Tiểu Vũ ôm cánh tay đứng tại chỗ, nhìn chăm chú lên các nàng dần dần đi xa, ánh mắt thăm thăm âm thầm, khóe miệng câu lên một vòng nghiền ngẫm ý cười.

Cứ việc hoài nghi đi! Hiện tại càng hoài nghi, về sau ấn tượng mới có thể càng sâu sắc, Lạc Lạc đồng học, ta chờ nhìn người biểu lộ bao!

Nhưng vào lúc này, hệ thống chẩn động phát ra một cái nhắc nhở.

【 thêm vào nhiệm vụ: Mời tại hai mô hình bên trong lấy thành tích áp đảo Lý Tiệp Tư, đã kích hần lòng tự tin, rung động Hàn Lạc Âm 】

【 thành công khen thưởng: Lý Tiệp Tư tự tin - 20, Hàn Lạc Âm cơ sở hảo cảm + 20 】

【 thất bại trừng phạt: Không 】

Nha? Hai ngày này cơ duyên xảo hợp, đạt được một ít ả tàng điều kiện, thế mà sinh ra một cái tân chủng loại nhiệm vụ?

Khen thưởng cũng là không phải tốt bao nhiêu, khẳng định cùng kỹ năng, thuộc tính không cách nào so sánh được, nhưng là cũng không có trừng phạt, như vậy ta liền vui vẻ nhận á!

【 chủ ký sinh có chỗ hiểu lầm, cơ sở hảo cảm ý nghĩa trọng đại, vô luận người làm sai bất cứ chuyện gì, cơ sở hảo cảm cũng sẽ không biến mất 】

Ta đi! Mạnh như vậy?

Hệ thống giải thích hoảng sợ Phương Tiểu Vũ nhảy một cái, có loại này nghịch thiên đồ vật tại, chẳng phải là nói, dù là đi giết người phóng hỏa, hảo cảm cũng sẽ không biến thành số âm?

Phương Tiểu Vũ mau đuổi theo hỏi: "Này tự tin đâu? - 20 có cái gì ý nghĩa?"

【 tự tin quan hệ đến một người hành động lực, mị lực, lãnh đạo lực, làm việc đầu nhập độ, thời khắc mấu chốt quyết đoán các loại, tự tin người vô luận làm cái gì đều lại càng dễ thành công,

Không tự tin người thì chịu không được thất bại đã kích, có thể làm ra sai lầm lựa chọn, đồng dạng là một cái phi thường trọng yếu thuộc tính 】

Sao? Cái này Phụ Diện Trọng Thái thú vị, quá thú vị!

Có đôi khi, người liều cũng là này cỗ sức lực, sức lực một đề lộ, nguyên bản có thể thành công sự tình cũng sẽ bình sinh khó khăn trắc trở, một mặt gặp quan trọng lựa chọn liền sẽ do do dự dự, không có chút nào bá lực đáng nói.

Mới - 20 tự tin, có chút chưa đủ nghiền a, nếu có thể đem Lý Tiệp Tư tự tin giảm đến 50 trở lên. . . Ngẫm lại đều cảm thấy sáng khoái!

Hắc hắc hắc cười gian vài tiếng, Phương Tiểu Vũ tâm tình khoái trá về nhà.

Ban đêm tiếp tục xem sách, cắn một mục tiêu gặm, cuối cùng cảm có điện phân tử tại điện trường, từ trường bên trong vận động hoàn toàn giải quyết —— hoàn toàn giải quyết ý tứ chính là, chỉ cần ra đề mục tất nhiên sẽ cảm max điểm số, trừ phi siêu cường quá lợi hại.

Hao hết sạch sở hữu tinh lực Phương Tiểu Vũ hướng về trên giường khẽ đảo, nằm ngáy o o.

Sau đó hai ngày, dựa theo bình thường thi đại học thời gian, tất cả trường học tự hành an bài Trường Thi, toàn thành phổ sở hữu trường học bắt đầu lần thứ hai mô phỏng trắc nghiệm đề thi chung.

Phương Tiểu Vũ bị phân phối đến dưới lầu lớp mười một phòng học, tiến vào Trường Thi liếc mắt một cái, tất cả đều là sân vận động bên trên gương mặt quen, đủ loại bắp thịt aniki.

Đến, cũng là đã từng Huynh Đệ Song Hành. . . Vậy thì phiền phức các huynh đệ nhìn ta trang bức nhìn ta bay đi!

Tiến vào Trường Thi đến khi tìm chỗ ngồi, Phương Tiểu Vũ phát hiện mình phía trước, ngồi phía sau cũng là một Cao Danh người.

Ngồi phía sau là Tiểu Bá Vương Quách Lượng, nổi danh hoàn khổ hai đời, nhưng là ở trường học cũng yên tĩnh, danh khí cũng là từ ra ngoài trường truyền vào đến, lúc này đang ghé vào trên mặt bàn loay hoay Văn Phòng Phẩm, mặt mũi tràn đầy nhàm chán cùng bất đắc dĩ, nhìn cũng chưa từng nhìn Phương Tiểu Vũ liếc mắt một chút.

P phía trước ngồi Tô dã, nghe tên sẽ cảm giác cực kỳ Man cực kỳ thô kệch, nếu là cái Thiên Kiêu Bách Mị muội tử, nếu như một cao binh chọn Hoa Khôi, Tô dã có tư cách giống như Hàn Lạc Âm, Lưu Liên Liên tranh đệ nhất.

Phương Tiểu Vũ đối với Tô dã không có gì cảm giác, cái này muội tử là thuộc về loại kia phát dục quá vượt mức quy định, tính cách cũng quá xã hội loại kia, cảm giác có điểm giống trên Internet những nữ chính đó, chỉ là không cần chỉnh hình, hóa nung trang, liền so nữ chính gọi cảm xinh đẹp.

Nhớ kỹ có một năm nghỉ hè học bù, cái này muội tử xuyên một đầu tiểu Quân Sooc Ngắn, một kiện vừa mới đóng đến cái rốn U cổ vận động áo chèn tới đến trường, cùng ngày trong trường học chỉ ít có trên trăm cái nam sinh chảy máu mũi, tình huống gọi là một cái thảm thiết.

Được rồi, lúc ấy mọi người thuyết pháp phổ biến là khí trời quá khô nóng. . .

Kỳ quái là, một trường cao đẳng trong viên, theo đuổi Hàn Lạc Âm, theo đuổi Lưu Liên Liên nam sinh cũng rất nhiều, cũng rất ít có người truy Tô dã, ngược lại là sát vách thân thể viện, luôn luôn gia súc tổ đoàn ngồi xôm bên ngoài nhìn năng, thỉnh thoảng còn có mở ra xe sang trọng thanh niên muốn cùng với nàng kết giao bằng hữu.

Phương Tiểu Vũ đặc biệt không thích loại này nữ sinh, cho nên đối với nàng ngồi ở phía trước chính mình cũng không có phản ứng gì, ngược lại là mỗi cái tiến đến nam sinh, đều sẽ trộm nghiêng mắt nhìn nàng hai mắt, sau đó ước ao ghen tị nhìn xem chính mình.

Một đám sợ hàng, trông mà thêm liền đi truy, chỉ nhìn có cái gì ý tứ?

Ngoài miệng nói không cần, thân thể ngược lại là cũng thành thật, vừa đến Xuân Hạ liền phát tình đúng không?

Phương Tiểu Vũ ở trong lòng thỏa thích nhổ nước bọt, hoàn toàn quên, hẳn đã từng cũng là dạng này một cái sợ hàng, với lại, thân thể của hắn cũng rất

thành thật.

Ngạch, dù sao cũng là tình nghiễn Tiểu Hoàng Vãn, được chứng kiến Đại Bảo kiểm Thuần Gia Môn, khoảng cách một cái gọi cảm mỹ nữ gần như thế, không giống với dầu thơm mùi thơm ngào ngạt hương khí hung hăng hướng về trong lỗ mũi xuyên, Phương Tiểu Vũ trên thân thể có chút xuẩn xuẩn đục đục.

Đương nhiên, tâm hần như cũ trong suốt sáng long lanh, thuần khiết vô hạ. . . Ít nhất chính hần cho rằng như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Sợ dinh dưỡng theo không kịp

Rục rịch chỉ tiếp tục không dài thời gian, khảo thí bắt đầu, lão sư cầm bài thi phát hạ tới về sau, Phương Tiểu Vũ lập tức tiến vào 【chính thể tính học tập】 kỹ năng mở ra trạng thái.

Kỹ năng này bên ngoài là dùng tại học tập, nếu khảo thí đồng dạng dùng đến đến.

Cực độ trạng thái chuyên chú dưới, người tư duy sẽ phi thường đẩy mạnh, trí nhớ chi tiết rõ ràng rành mạch, sẽ đề cơ bản không có khả năng qua loa phạm sai lầm, sẽ không đề cũng rất có thể tìm tới mạch suy nghĩ.

Phương Tiểu Vũ bắt đầu bài thi, Phong Quyển Tàn Vãn tốc độ, chỉ nghe ngòi bút tại bài thi bên trên vang sào sạt, chỉ chốc lát liên tục.

Một đường quét ngang qua, thẳng đến viết văn mới bắt đầu lần thứ nhất thời gian dài tạm ngừng.

Dự thi viết văn nói đơn giản cũng đơn giản, hiểu kỹ xảo, thi 40 chia rất có thể.

Thuyết Nan nếu cũng thật khó khăn, lại thể nào rõ ràng phương pháp, 48, 9 chia nhất đại quan.

Phương Tiểu Vũ muốn hoàn thành giải tòa nhiệm vụ, thêm vào nhiệm vụ, cái này 8, 9 chia nhất định phải tranh, nhưng là có thể hay không tranh đến, thật đúng là không có nắm chắc.

Mất thấy thời gian còn có sắp tới 100 phút đồng hồ, đánh trước bản nháp, lại lập đi lập lại Tinh Tu, chỉ lưu ra 30 phút đồng hồ tới đăng chép.

Tiếng chuông vang lên, vừa vãn nộp bài thi, đệ nhất khoa giải quyết.

Phương Tiểu Vũ đứng lên thân cái lưng mồi, phát hiện trong phòng học đã chỉ còn hai người, một cái là chính mình, một cái khác là trùng hợp phân đến một cái Trường Thi Tam Côn.

"Tiểu Ngũ, nhìn người tô tô vẽ vẽ không ngừng qua, thi có cứng hay không?" Tam Côn lên liền kẻ vai sát cánh, đứng đắn vấn đề, từ trong miệng hần đi ra cũng không phải là vị.

Phương Tiểu Vũ liếc nhìn hần một cái, ngạo nghễ nói: "Không có 100 chia coi như ta thua."

"Móa!" Tam Côn tức giận đến giờ ngón tay giữa lên, kêu lên: "Ta đều có thể cầm 100 chia! Ta hỏi người có hay không nắm chắc thi điểm cao, thắng đồ ước!"

Nắm chắc? Thành tích không có đi ra trước kia, ngoài miệng lại có nắm chắc lại có thể thế nào?

Phương Tiểu Vũ lắc đầu, lưu cho Tam Côn một cái thần bí nụ cười, phát phát tay rời đi.

"Tiện nhân!" Tam Côn nhìn xem Phương Tiểu Vũ dần dần từng bước đi đến, tức giận đến giờ chân.

Buổi chiều toán học liền không giống Ngũ Vãn thuận lợi như vậy, Phương Tiểu Vũ học tập phương thức nhất định hần am hiểu hơn Tổng Hợp Tính, trung đẳng độ khó khăn khảo đề, mà gia tăng hình yêu cầu cao đề mục đáp đến mức cố hết sức, vừa vãn cái này toán học quyền rất khó, sau cùng một đạo đại đề chỉ làm ra một nửa.

Thi xong liền không lại suy nghĩ nhiều, về nhà tiếp tục ôn tập.

Ngày thứ hai lý tổng cũng không phải đặc biệt lý tưởng, ba khoa đều có không hiểu rõ chỗ khó, ngược lại là có quan hệ có điện phân tử vận động đề đáp đến vô cùng thuận tay.

Sau đó chỉ còn sau cùng một khoa anh ngữ, đây là Phương Tiểu Vũ am hiểu nhất, nhất có khí một khoa.

Xong một bản Chuyên Nghiệp Tính cực cao Anh Văn nguyên tác, lại quay đầu đến xem Cao Trung anh ngữ, nhất định không nên quá thoải mái.

Năm mươi phút đồng hồ thuận lợi giải quyết, kiểm tra một lần, trực tiếp nộp bài thi.

Trước khi đi quay đầu nhìn một chút mặt bàn, sợ rơi xuống đồ vật, lại phát hiện Tô đã một tay chống đỡ má, hơi hơi nghiêng đầu, đang tại hiệu kỳ đánh giá chính mình.

Tầm mắt đối lập, nàng neho mắt lại, khóe miệng câu lên một vòng hàm nghĩa không khỏi mỉm cười.

Cái quỷ gì? Không phải cái này xem ra ca a?

Lại nhìn ta, lại nhìn ta liền cho ngươi một phát Bao Nạo Báo Côn!

Trong đầu chuyển không biết xấu hổ suy nghĩ, Phương Tiểu Vũ mang theo một tia nghi hoặc rời đi.

Tốt thì mẫu thân Hà Tĩnh còn chưa có trở lại, nàng ký bộ kia Taxi, giao ban thời gian là sớm 7 điểm đến muộn 7 điểm, hôm nay nàng lúc đầu dự định về nhà sớm cho nhĩ tử làm thu xếp tốt ăn, lại bị Phương Tiểu Vũ khuyên nhủ.

Phương Tiểu Vũ có chính mình dự định, khó được có một cái nho nhỏ ngày nghỉ, hấn quyết định mời Mạch Tử Nghiên ăn bữa cơm, đem sách trả lại tỷ tỷ này, lại biểu đạt một chút cảm tạ.

Đi qua một lần nghiêm túc khảo thí kiểm nghiệm, 《 như thế nào hiệu suất cao học tập 》 quyển sách này giá trị đã chiếm được nghiệm chứng, không khuếch trương nói, đối với Phương Tiểu Vũ mà nói, có thể xưng vô giá chỉ bảo.

Chính thể tính học tập kỹ năng này, là có thể dùng cả một đời, vĩnh viễn sẽ không quá muộn, chỉ là một cái nhanh kỹ xảo liền có thể để cho đọc độ thuần thực trưởng đến nhanh chóng.

Lấy điện thoại cầm tay ra, trực tiếp bấm Mạch Tử Nghiên điện thoại, tiếng chuông reo mười mấy giây mới được kết nối.

"Tử Nghiên tỷ, ta thi xong, dự tính tiến bộ rất lớn, đợi chút nữa đem sách trả lại ngươi, thuận tiện mời ngươi ăn tiệc!"

"Tốt! Tuy nhiên tỷ tỷ mời khách, cho ngươi ăn mừng!" Mạch Tử Nghiên rất vui vẻ, giọng nói lượng đều so bình thường cao một chút.

Phương Tiểu Vũ đang muốn phản đối, Mạch Tử Nghiên lại đột nhiên nói câu "Ngươi đầu tiên chờ chút đã", sau đó liền nghe đến bên kia truyền đến một trận giày cao gót giẫm tại mặt đất tiếng bước chân.

Kiên nhẫn chờ lấy, đại khái 30 giây về sau, Mạch Tử Nghiên một lần nữa cầm điện thoại di động lên.

"Tiểu Ngũ, thời gian định vào ngày kia giữa trưa đi, hôm nay có chút việc gấp, sau đó vừa vặn ngày đó có làm việc nhỏ cần ngươi hỗ trợ."

Phương Tiểu Vũ vừa nghe nói có thể giúp đỡ bạn bè, nhất thời miệng đầy từ đáp ứng: "Không có vấn đề, đến lúc đó ngươi sớm đem địa chỉ phát cho ta."

"Nói cái gì đó, tiểu tử ngốc." Mạch Tử Nghiên khế câu một câu, "Đương nhiên là tỷ tỷ đi đón ngươi. Nhớ kỹ, điện thoại duy trì khởi động máy."

Phương Tiểu Vũ ngẫm lại, cảm thấy không cần thiết tại Mạch Tử Nghiên trước mặt gượng chống, sự tình cứ như vậy định ra.

Tất nhiên ban đêm không cần đi ra ăn cơm, vậy thì tiếp tục học tập thôi, Phương Tiểu Vũ mở ra vật lý sách, đang chuẩn bị làm bài, hệ thống bất thành linh phát tới hai đầu nhắc nhở.

【 giải tỏa nhiệm vụ hoàn thành, ngươi đã mở mở tiếp theo quyển sách đọc quyền hạn , có thể tùy thời chọn lựa đọc thư tịch 】

【 thêm vào nhiệm vụ hoàn thành, khen thưởng vào khoảng thành tích công bố thời điểm cấp cho 】

Ta đi! Thật là nhanh tốc độ. . . Cũng là không biết thi bao nhiêu chia.

Phương Tiểu Vũ tranh thủ thời gian hỏi: "Hệ thống, ta thi bao nhiêu tên? Bao nhiêu chia?"

【 hệ thống không cung cấp thẩm tra phục vụ, chỉ tiến hành nhiệm vụ phán định. Mời chủ ký sinh viên nhẫn chờ đợi thành tích tuyên bố 】

. . . Muốn hay không chết như vậy tẩm nhảm chán ác thú vị?

Nói chuyện chỉ nói một nửa, làm người khác khó chịu vì thèm, cùng Đoạn Chương chó một dạng đều cái kia lệt chết!

Nhưng mà Phương Tiểu Vũ cũng không có biện pháp gì, với lại suy nghĩ kỹ một chút, thế mà còn cảm thấy rất có đạo lý.

Lấy hệ thống khoa trương như vậy năng lực, nếu là nhắc lại cung cấp tư vấn phục vụ, dứt khoát liền đi xào Kỳ Hóa, dùng hồ sơ đen xảo trá ngu đại lưu manh, còn cái gì sách!

A, nói đến sách, giống như lại có thể khảo chứng một bản Tiểu Hoàng Văn ai!

Phương Tiểu Vũ ngẫm lại, hỏi hệ thống: "Tại trên internet đọc thư tịch tính số hay không?"

【 không tính. Không tiểu thuyết tịch vô pháp đọc 】

Không thực thể?

Phương Tiểu Vũ suy nghĩ một chút, lại chưa từ bỏ ý định hỏi: "Vậy nếu là ta in ra, đóng sách thành sách đâu?"

【 không có Thư Hào đạo bản sách, mạng lưới sách, đọc điều kiện tương đối hà khắc, lấy hệ thống phán định kết quả làm chuẩn 】

Ma đàn, tốt vững hỏ!

Gần nhất một thời gian ngắn, Phương Tiểu Vũ dù sao là đang suy nghĩ một sự kiện—— nếu như mình viết một bản gần Tiểu Hoàng Văn, trực tiếp cho chủ giác tạo một đồng ngưu xoa kỹ năng, sau đó phóng tới trên Internet đi, sẽ như thế nào?

Hiện tại biết kết quả. . . Không được!

Tuy nhiên cũng để ý đoán trúng, hệ thống không có khả năng lưu lại như thế một cái đại lỗ thủng, nếu không lời nói, chỉ cần ba quyền tự sáng tạo Tiểu Hoàng Thư, Phương Tiểu Vũ là có thể đem chính mình tẩy thành thần.

Phương pháp hẳn đều nghĩ kỹ, để nhất bản viết Niệm Động Lực, cuốn thứ hai viết cái tương lai Đại Khoa Học Gia, cuốn thứ ba viết Thiên Giới Tiên Tôn, dù là kỹ năng rút lại, đoán chừng cũng đủ tại trong đô thị đi ngang.

Đáng tiếc vẫn là câu nói kia. . . Không được a!

"Vậy làm sao bây giờ? Ta muốn thế nào xác định quyền sách kia có thể đọc?"

【 Tiểu Hoàng Văn phân loại sở hữu khả duyệt thư tịch như sau: 《 thiếu phụ Bạch tỷ 》, 《 thiếu niên đại tân 》, 《 Muhammad không đại niên đòi cơ 》, 《 giang sơn cay a cỡ nào kiều 》, 《 Hồng Lâu di mộng 》 các loại 17 bản 】

Phương Tiểu Vũ thấy có chút mộng.

Nói thật, Tiểu Hoàng Thư loại này ý tứ, nội dung cùng chất hóa rất cao, thật rất khó phán đoán có thể thu hoạch cái dạng gì kỹ năng, cho nên lựa chọn lúc muốn càng phát ra thận trọng.

Nhưng cũng không phải hoàn toàn không có dấu vết mà tìm kiếm, nói thí dụ như đại danh đỉnh đỉnh 《 thiếu phụ Bạch tỷ 》, hoàn toàn cũng là dựa vào tình tế tí nỉ miêu tả Nhục Hỉ trí thảng, xong về sau làm không tốt non ra cái 【 trong muôn hoa duy ngã đơn độc xanh 】 kỹ năng, không phải khóc chết không thể.

Mặt khác, số lượng từ cũng là phi thường máu chốt lựa chọn chỉ tiêu, tỉ như 《 Muhammad không đại niên đòi cơ 》, 《 giang sơn cay a cỡ nào kiều 》, Lực Lượng Hệ Thống nhìn xem là rất ngu, nhưng là 200 bao nhanh 300 vạn chữ, muốn tới thiên hoang địa lão a?

Phương Tiểu Vũ sợ dinh dưỡng theo không kịp a. . .

Tìm kiếm nửa ngày, Phương Tiểu Vũ nhần tình sáng lên, rốt cuộc tìm được một bản phù hợp vật.

Cáp! Cũng là nguoi!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Biến thái Thần Kỹ!

《Kim Dung Quần Hiệp Truyện》, cố sự hoàn chỉnh, số lượng từ không nhiều, Lực Lượng Hệ Thống không cao không thấp, không phải đặc biệt thoát ly hiện thực, nhưng xuất hiện võ công cùng kỹ năng phi thường phong phú.

Phương Tiểu Vũ cảm giác đây là một đồng lớn đặc biệt không đáng tin cậy lựa chọn bên trong, miễn cưỡng được xưng tụng đáng tin một cái, thế là cảm download trọn bộ tới điện thoại di động bên trong, vui vẻ chạy tới đánh chữ sao chép xã, In ấn đóng sách.

Tiệm photocopy lão bản là cái trung niên a di, tròn vo trắng nõn chỉ toàn, vừa nhìn thấy Phương Tiểu Vũ lúc rất nhiệt tình, theo giấy A4 từng tờ từng tờ phun ra, biểu lộ dần dần có chút biến hóa.

Loại này như có như không ý cười. . .

Loại này nóng bỏng trong mang theo kiềm chế ánh mắt. . .

Loại này gọn gàng mà linh hoạt chết chằm chằm dưới ba đường phong cách. . .

Ma đàn làm sao như vậy nhìn quen mắt?

Phương Tiểu Vũ vô ý thức kẹp chặt chân, trong đầu bất thành linh tung ra một cái đạn pháo, hô to "Đại gia mau tới chà đạp nô lệ". . .

Đồn sức đánh cái run rẩy, Phương Tiểu Vũ gọn gàng mà linh hoạt quay người, đến ngoài cửa ôm đầu gối xỏm tốt, bị thương Nghịch Lưu Thành Hà.

Hệ thống ta ngày / đại gia ngươi, Ngũ Ca ta cả đời anh danh, đầy bụng tiết tháo, từ lúc nhận biết ngươi về sau, nát một chỗ không nói, cái này đều nát tại thứ gì đại phương!

Cắm đầu gối xỏm một hồi, bà chủ trong phòng hô người: "Học sinh trẻ con, tới bắt ngươi sách!"

Phương Tiểu Vũ vào nhà giao tiền, bà chủ lời nói ý y sấu xa khuyên: "Học sinh trẻ con, ngươi còn nhỏ, không biết tự mình động thủ cỡ nào thương thân, chuyện này a, đến có người mang theo mới được, có cái gì không biết, hỏi tỷ ở giữa. . . Về sau thường tới a, tỷ cho ngươi đánh gãy!"

. . .

Ta cảm ơn ngài ai! Lại đến coi như ta thua!

Chạy trời chết.

Tốt về sau, tranh thủ thời gian uống chén thủy lực ép an ủi, bụng lấy được không dễ sách bản thảo, Phương Tiểu Vũ nghiêng răng nghiêng lợi nhắc tới: Ma đàn, nếu là không cho ta non ra một cái tốt kỹ năng đến, ta liền. . . Ta liền. . .

Quyết tâm nửa ngày, không tìm được có gì có thể lấy uy hiếp hệ thống, sau cùng hoàn toàn ừ rừ.

Vậy thì đọc sách đi! Học được cũng là tri thức, không quan tâm cửa gì loại môn học, nghệ thuật cỡ nào không ép thân thể không phải?

《Kim Dung Quần Hiệp Truyện》toàn văn đại khái hơn bốn vạn chữ, đối với vừa mới nắm giữ nhanh kỹ xảo Phương Tiểu Vũ mà nói, nhất định quá dễ dàng, 3 giờ không đến, hoàn toàn giải quyết.

【khẩu hoạt +5, Thương Pháp +5, Liều Muội +5, mị lực +5】

Phương Tiểu Vũ kim lòng không được nhú mày lại, phần thưởng này giảm bớt đến mức lợi hại, hơn nữa còn là lão tứ dạng, một điểm kinh hi đều không có.

"Hệ thống, đây là cái gì tình huống?"

【cùng chất hóa nghiêm trọng thư tịch, có thể tăng lên thuộc tính vốn là có hạn, với lại bất luận cái gì thuộc tính, cũng là càng cao càng khó tăng lên】

Đạo lý xác thực đạo lý này, nhưng là vẫn cùng phiền, 《như thế nào hiệu suất cao học tập》tăng lên thuộc tính cường đại cỡ nào? Có so sánh liền có thương tổn, cái này chênh lệch không khỏi quá lớn.

Hệ thống lại bổ sung một đầu nói rõ.

【thư tịch bản thân cũng có giá trị phân chia cao thấp, Tác Giả thù dật vô có một cái siêu cao lực lượng đẳng cấp, cũng không thể đủ tăng lên thư tịch hàm kim lượng, quan trọng ở chỗ Tác Giả mức độ, dụng tâm trình độ, Logic trước sau như một với bản thân mình tính, người tán đồng cảm giác, tán đồng nhân số. . . các loại chỉ tiêu, Kim Dung viết võ hiệp cùng Kim Dung lấy viết võ hiệp Tiểu Hoàng Văn, hoàn toàn là hai việc khác nhau】

Phương Tiểu Vũ bình tĩnh trở lại, gạt đầu ý bảo hiểu rõ.

Nếu đây là lẽ phải, 《 Đạo Đức Kinh 》 là văn hóa Cội Bào, internet tiểu thuyết là Thành Nhân truyện nhi đồng, nếu như cả hai có đồng dạng giá trị, có thể đề luyện ra đồng dạng cấp bậc kỹ năng, vậy đơn giản là đối Trung Hoa Văn Hóa khinh nhờn.

Nghĩ tới đây, Phương Tiểu Vũ trong lòng nhất động, hỏi: "Hệ thống, người bây giờ là cấp một, có phải hay không sẽ có một cái tinh luyện thuộc tính hạn chế?"

【 là. 《 như thế nào hiệu suất cao học tập 》 nếu có giá cao hơn giá trị, nhưng là hệ thống trước mắt cấp bậc không đủ, chỉ có thể đề luyện ra nhiều như vậy khen thưởng 】

Quả nhiên!

Phương Tiểu Vũ mau đuổi theo hỏi: "Như vậy, chờ đến Hệ Thống Thăng Cấp về sau, ta lại một lần nữa đọc 《 như thế nào hiệu suất cao học tập 》, phải chăng còn sẽ có tân khen thưởng?"

【 có. Nhưng là đồng dạng muốn chiếm dụng một cái đọc danh ngạch, đồng thời chưa hẳn có thể thu hoạch được Tân Kỹ Năng.

Mời chủ ký sinh tự hành cân nhắc lợi hại 】

Cân nhắc cái từ này dùng đến diệu, Phương Tiểu Vũ hoàn toàn hiểu.

Hắn cũng không có phát huy ra 《 như thế nào hiệu suất cao học tập 》 quyển sách này giá trị lớn nhất, nhưng là quyển sách này giá trị thặng dư, rất có thể lấp không đầy một cái nhị cấp đọc danh ngạch, cho nên lại một lần, thực lòng nghĩa cũng không lớn.

Bởi 《 như thế nào hiệu suất cao học tập 》 gia tăng thuộc tính tới suy đoán, 《 Tây Sương bồ đoàn 》 cũng tốt, 《 Kim Dung Quần Hiệp Truyện 》 cũng tốt, đều không nhắc tới luyện ra cấp một hệ thống thuộc tính hạn mức cao nhất.

Nói cách khác. . . Hai cái này danh ngạch hơi có chút lãng phí.

Thế nhưng là lãng phí cũng không có biện pháp, nhanh chóng tân thăng nhị cấp cùng cố gắng khai quật cấp một thuộc tính, hai cái này là nghịch lý, chỉ có thể hai chọn một.

Tại Tiểu Hoàng Văn phân loại bên trong lãng phí quá nhiều thời gian, không đáng, Phương Tiểu Vũ chính là như vậy muốn.

Cho nên, kế tiếp còn là tốc độ đệ nhất đi! Thụ tịch giá trị cái gì, chờ mở ra kế tiếp phân loại suy nghĩ thêm.

Tâm lý nắm chắc về sau, hắn đối với 《 Kim Dung Quần Hiệp Truyện 》 kỹ năng không còn báo hy vọng quá lớn, tâm tính tương đối bình thản, nhưng là dù cho dạng này, khi nhìn đến kỹ năng trong nháy mắt, như cũ cảm giác. . .

MMP!

【 chủ ký sinh thông suốt 《 Kim Dung Quần Hiệp Truyện 》, độ thuần thực 100%, lĩnh ngộ trong sách Hạch Tâm Tư Tưởng, thu hoạch được kỹ năng: Bán người trước bán ngựa 】

Ta bán đại gia người!

Trong sách nhiều như vậy võ công người không cho ta, hơn 20 chương bên trong chủ giác thuận miệng nói một câu "Bán người trước bán ngựa, bắt giặc trước bắt vua", người liên cho ta non ra một cái kỹ năng này?

A a a a!

Xem hết kỹ năng nói rõ, Phương Tiểu Vũ kém chút không điên, cảm giác mười phần cần dùng tiểu khản thiết chùy một chút người nào lòng ngực, chùy đến vang âm âm, không phải vậy phát tiết không ra đầy ngập phiền muộn.

【 bán người trước bán ngựa: Muốn bán người, bán trước lập tức 】

【 phóng thích phương thức: Thân thể tiếp xúc, ý niệm phát động, tiêu hao 1 điểm tinh thần 】

【 hiệu quả: Trúng chiêu người nếu như không thể chính xác lĩnh hội mặt chữ ý tứ, cảm vô pháp phóng ra viên đạn 】

【 tiếp tục thời gian: Một tháng 】

Kỹ năng nói rõ rất rõ ràng, rất rõ ràng, nhưng là Phương Tiểu Vũ như cũ không có cách nào tin tưởng. . .

Phiền muộn hơn nửa ngày, ôm ức vạn phần có một hi vọng, giống như hệ thống xác nhận: "Nói cách khác, trúng chiêu người cần bán trước một chút lập tức, sau đó mới có thể bình thường cái kia đi ra?"

【 là 】

"Không bán người, lột được hay không?"

【 không được 】

". . ."

Người là độc hệ thống a đại ca, sách vở là một kiện thần thánh sự tình, muốn hay không khiến cho hạ lưu như vậy vô sỉ bản thủ!

Bản thủ cũng liền thôi, máu chốt là, cái này phá kỹ năng có làm được cái gì?

Đề cho địch nhân một tháng không thể cái kia?

Tiểu gia ta nửa năm lột một lần cũng không có cảm thấy có cái gì không đúng, bao lớn chút chuyện!

Phương Tiểu Vũ tâm lý hoàn toàn oán niệm, kém một chút liền có thể hóa thành thực chất phun ra ngoài.

Làm một cái 18 tuổi đồng thời tự điều khiển lực coi như có thể Tiểu Xử Nam, hẳn cũng không rõ ràng, loại sự thật này so với hẳn cho rằng trọng yếu, mà lại là trọng yếu được nhiều.

Lão tài xế, các người khẳng định hiểu. . .

Kỹ năng đã thu hoạch được, lại không đầy cũng không có ý nghĩa, Phương Tiểu Vũ đành phải ngoan ngoãn đi xem nhiệm vụ mới, thật sớm điểm giải tòa tiếp theo quyền sách.

【 giải tòa nhiệm vụ: Trừng trị một cái dân côn, để cho hắn bị phần muốn tuyệt, tâm tình sụp đổ 】

"Hử? Nếu không. . . Cầm Tam Côn luyện tay một chút?"

Nâng lên dân côn, Phương Tiểu Vũ cái thứ nhất nhớ tới Tam Côn, hảo huynh đệ, không khách khí!

Tuy nhiên ngẫm lại liền đẹp đi, dù là hẳn cho rằng hậu quả này không nghiêm trọng, cũng không có khả năng tại bằng hữu trên thân thí nghiệm.

Chỉ là, cái này phá nhiệm vụ làm như thế nào hoàn thành đâu?

Có trời mới biết người nào phù hợp nhiệm vụ mục tiêu, dù sao Phương Tiểu Vũ không biết.

Lý Tiếp Tư tuy nhiên đáng giận, với lại đã cho thấy tương đối sắc một mặt, nhưng là chỉ sợ còn không tính dân côn. . . Tối thiểu nhất tạm thời không tính.

Ai, thật mẹ nó phiền!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Không tranh mới là tuyệt tranh

Đi vào ban cấp thì Phương Tiểu Vũ như cũ có chút buồn bã ỉu xìu, hôm qua không ít suy nghĩ kỹ năng kia, có chút đầu mối, nhưng là lại không thể lý giải thấu triệt.

Chuyện này không phải đọc sách liền có thể minh bạch, không có chọn người sinh lịch duyệt, không trở thành Lão tài xế, chỉ sợ sẽ không hiểu được, ba năm giấy là nam nhân lớn nhất thống khổ, ba năm cái giờ so này thống khổ hơn. . .

Phương Tiểu Vũ thành thành thật thật sau này đi, chỉ gặp Lý Tiếp Tư bất thành linh chen chân vào nằm ngang ở lối đi nhỏ, một bên cười lạnh, một bên ngang qua thủ chương tại cổ phía trước một cắt.

Nha thờ ra? Khiêu khích a? Còn mẹ nó rất có Trung Nhị phong phạm.

Phương Tiểu Vũ nhe răng vui mừng, tiện tay hồi phục một cây ngón giữa.

Trong lớp các bạn học nhìn thấy một màn này, cười toe toét bắt đầu cười, rồi bởi nói cái gì đều có.

Lý Tiếp Tư hừ lạnh một tiếng, nói: "Lập tức liền ra thành tích, ta nhìn ngươi còn có thể điên cuồng đến lúc nào! Đồ ước cũng không dám tiếp phé vật!"

Phương Tiểu Vũ giải tỏa nhiệm vụ, thêm vào nhiệm vụ đều đã hoàn thành, ván đã đóng thuyền điểm số cao hơn, nghe vậy cười hắc hắc.

"Không tiếp ngươi đồ ước, một là cảm thấy nhàm chán, hai là cho rằng ngươi rất ngây thơ, ba là không hy vọng bị ngươi kéo đến cùng một cấp độ bên trên, dẫn đến ta bị Hàn Lạc Âm xem nhẹ. Ngươi thật đúng là cho là ta sợ ngươi?"

Một hai ba nói nếu cũng là một sự kiện: Loại này cuộc đấu trí nhàm chán Lo vạn ép, gia không phụng bồi.

Đáng tiếc Lý Tiếp Tư đã bị cừu hận che kín hai mắt, căn bản không nhìn thấy Hàn Lạc Âm không kiên nhẫn, ngược lại tin tưởng vững chắc có thể dùng loại phương thức này đã kích Phương Tiểu Vũ hình tượng.

"Nói chuyện trang bức, ta ai cũng không phục liền phục ngươi." Lý Tiếp Tư căn bản không hề bị lay động, khắp khuôn mặt là ngạo nghễ, "Thua đến trước mắt còn mạnh miệng, thật khó cho ngươi có lớn như vậy khuôn mặt! Còn dám nhắc lên Hàn Lạc Âm, ngươi cũng xứng?"

Phương Tiểu Vũ lắc đầu, không còn phản ứng đến hắn, quay đầu đối với Hàn Lạc Âm đánh cái búng tay, cười tủm tỉm nói: "Chờ lấy xem kịch vui. Nếu như nhìn thoáng được tâm, khen thưởng một bữa cơm thể nào?"

"Ngao. . ."

Trong lớp đột ngột vang lên một trận sói tru, theo sát lấy liền bắt đầu ồn ào.

"Phương Tiểu Vũ ngươi hôm nay sắp điên a?"

"Nói chuyện phương pháp, từ nay về sau chỉ phục ngươi!"

"Hàn đại mỹ nữ, đáp ứng hắn! Nếu như không nhìn được trò vui, ta thay ngươi chùi hắn!"

Trong lớp một mảnh hò hét ầm ĩ, bầu không khí tăng vọt.

Phương Tiểu Vũ lời mặc dù có chút điên cuồng, nhưng là ngữ khí không hướng, tựa như nói đùa một dạng, mọi người nếu đều không coi là thật, ngược lại cảm thấy chỗ hắn lý đến mức xinh đẹp.

Nếu như đối cứng đi lên, giống như Lý Tiếp Tư một bước cũng không nhường đối cùng một chỗ, mọi người ngược lại sẽ cảm thấy Phương Tiểu Vũ không biết tự lượng sức mình, không biết tiến thoái, không có chút bản lĩnh lại thích gây chuyện.

Như bây giờ một trò đùa mở đến, cũng có vẻ Lý Tiếp Tư hùng hổ dọa người, không còn khí lượng, ý thế hiếp người.

So sánh phía dưới, các bạn học cảm tình lập tức liền bắt đầu khuynh hướng Phương Tiểu Vũ, cho nên mới sẽ bắt hắn giống như Hàn Lạc Âm ồn ào.

Hàn Lạc Âm không khỏi điệu nằm thương, rắc rắc ánh mắt, không đợi mở miệng, bên cạnh Tào Tuyết cười đùa tí tưng trước tiên đi theo tham gia náo nhiệt, e sợ cho thiên hạ bất loạn.

"Mộc vấn đề a! Nếu là tiết mục có thể làm cho tỷ tỷ vui vẻ, tỷ tỷ làm chủ, tối hôm nay đem Hàn Tiểu Âm tặng cho ngươi làm ấm giường! Vấn đề là. . . Ngươi có dám hay không nhận a?"

"Vù" một chút, Hàn Lạc Âm sắc mặt trong nháy mắt đỏ bừng, xoay người lại liền giống như Tào Tuyết mở xé.

Trong lớp trận này cười vang, kém chút đem lều đình lật tung, mập mạp cùng Nhị Hắc bọn họ vỗ bàn hô: "Thiếu niên, ngươi có dám hay không?"

Ta không dám. . .

Phương Tiểu Vũ then nghiêm mặt, đề mi thuận nhãn lui về chỗ ngồi, còn hung hăng giống như các bạn học chấp tay cầu xin tha thứ.

Mặc dù so với trước kia tự tin rất nhiều, nhưng dù sao thời gian còn thiếu, ngây thơ Tiểu Xử Nam không chịu đựng nổi loại này trò cười —— chủ yếu vẫn là không chịu đựng nổi giống như nữ thần khoác lên cùng một chỗ loại này trò cười.

Nhưng mà Lý Tiếp Tư liền khổ ép, mọi người chú ý lực đều bị Phương Tiểu Vũ nói chêm chọc cười cho hút đi, nhất thời luân lạc tới không người hỏi thăm cấp độ, tức giận đến sắc mặt tái xanh, đem Sách giáo khoa bài thi rơi rụng động đùng đùng, đáng tiếc như cũ không ai để ý tới.

Đây là vì sao? !

Lý Tiếp Tư làm sao cũng muốn không rõ,

Phương Tiểu Vũ rõ ràng là tránh chiến nhận sợ, mọi người vì sao không đứng tại phía bên mình?

Còn có Hàn Lạc Âm, đối với cái kia Tiểu Sửu thắng hề thái độ ngược lại càng tốt hơn, chẳng lẽ không phải chính mình ưu tú hơn a?

Hắn xem không hiểu cũng muốn không thấu, Phương Tiểu Vũ biểu hiện ra ngoài "Không tranh" là một loại cũng thành thực thái độ, vốn là cũng thêm điểm, nếu như lại có thành tích chống đỡ, liền sẽ biến thành "Tuyệt tranh", cùng hắn hùng hổ dọa người căn bản không tại một cái cấp độ, ai là Tiểu Sửu thắng hề, một hồi chỉ thấy kết quả cuối cùng.

Mọi người đang cười, Ban Chủ Nhiệm Lương Băng ôm một chồng bài thi đi tới, trên mặt rõ ràng viết "Tỷ rất vui vẻ", phát hiện trong lớp hò hét âm ỉ cũng không tức giận, cười tủm tỉm hỏi: "Các bạn học đang cười cái gì? Có phải hay không biết thành tích không tệ, tại vui vẻ?"

Tam Côn gan lớn miệng thiếu, ngao lăm nhăm một cuống họng kêu đi ra: "Điều Ti thổ lộ bạch phú mỹ, chúng ta tại trợ uy!"

"Oanh" một tiếng, cười nhất thời bao phủ phòng học.

Phương Tiểu Vũ hận đến nghiến răng, quay đầu giống như mập mạp cầu viện: "Bàn ca, một bàn tay mười đồng tiền, muốn dẫn tiếng nổ, bên trên không không giới hạn!"

"Phanh phanh" hai tiếng đi qua, Tam Côn trực tiếp nằm sấp ỏ.

Lúc này, chuông vào học vừa vãn vang lên, Lương Băng vỗ vỗ tay, mọi người chậm rãi an tĩnh lại.

"Mọi người tâm tình không tệ, lão sư tâm tình cũng rất tốt, bởi vì các người thi ra niên cấp đệ nhất bình quân chia, lão sư cho các người cảm thấy kiêu ngạo!"

Cáp!

Các bạn học vui mừng hơn hờ bắt đầu vỗ tay, làm học sinh, thành tích cũng là hết thấy.

Lương Băng dưới hai tay ép, vừa cười nói: "Ồ đây đâu, cố ý khen ngợi một vị đồng học, hắn thành tích không thể nói đặc biệt tốt, nhưng là so với chính mình, lấy được phi thường to lớn tiến bộ, hi vọng mọi người có thể hướng về hắn học tập, không cần từ bỏ chính mình, tranh thủ đem sau cùng trong khoảng thời gian này qua tốt, qua phong phú!"

Lương Băng nói chuyện, đồng thời nhìn về phía phòng học nơi hẻo lánh, các bạn học cũng đồng loạt chuyển qua ánh mắt, vừa hay nhìn thấy Phương Tiểu Vũ ngưu bức hồng hồng vung lấy một tấm xanh tiền giấy, đại gia giống như kêu gào: "Lại đến ba lần, cho gia nghe cái tiếng nổ!"

Sau đó, chỉ gặp mập mạp một tay ấn lấy Tam Côn sau khi cái cổ, một cái tay khác bạo chùy xuống dưới, ba ba ba ba lần, chân chó quay đầu lỉnh lỉnh.

Kết hợp lấy vừa rồi Tam Côn tiếng la, các bạn học trong nháy mắt làm rõ ràng tình huống, từng cái cười đến ngửa tới ngửa lui.

Hàn Lạc Âm kém chút không có cười phun ra ngoài, ghé vào trên mặt bàn, bả vai một đứng thẳng hơi dựng ngược lên, bị Tào Tuyết ôm đều ép không đi xuống.

"Phương Tiểu Vũ, người có muốn hay không như thế mạng thù? Thật đùa, ha ha ha!"

Toàn lớp chỉ có một người không có cười —— Lý Tiệp Tư, trong mắt đang ra bên ngoài nhảy lên hỏa tinh, khắp khuôn mặt là khó có thể tin.

"Lương lão sư, Phương Tiểu Vũ đến tốt cùng thi bao nhiêu chia? Để cho ngài vui vẻ như vậy."

Lương Băng vỗ vỗ tay, lại cười nói: "Thật tốt, mọi người đừng làm rộn! Phương Tiểu Vũ, người lần này Ngưu Văn thi đến 118 chia, so với một lần trước tăng lên sắp tới 20 chia, phải gìn giữ cái này sức mạnh, tiếp tục cố gắng, thi đại học còn có cơ hội lại đề cao 7 chia trở lên!"

"Ồi! Thật không có thiếu thi a, cái này điểm số hắn là thứ 10 tên phụ cận."

"Ta đi! Con hàng này uống thuốc a?"

"Mặc dù biết hắn gần nhất cũng nỗ lực, nhưng là lập tức tăng lên 20 chia, tốt kéo. . ."

Tại một mảnh kinh ngạc tiếng nghị luận bên trong, Lý Tiệp Tư sắc mặt trở nên tái nhợt.

Làm sao có khả năng? Không có khả năng! Coi như lại thế nào nỗ lực, Ngưu Văn điểm số cũng không nên tăng lên nhanh như vậy!

Trừ phi. . .

Lý Tiệp Tư nhãn tình sáng lên, bất thành linh kêu lên: "Lương lão sư, ngài xác định đây là hắn chân thực thành tích?"

"Xuy!"

Vấn đề này thực sự quá LOW, tốt nhiều nam sinh tại chỗ liền bắt đầu ồn ào.

Lương Băng cũng không vui nhủ mày lại: "Khảo đề không có khả năng tiết lộ, hần Trương Thi là kém cỏi nhất, Lý Tiệp Tư người cảm thấy nơi nào có vấn đề?"

Lý Tiệp Tư cũng ý thức được, chính mình vừa sót ruột liền nói câu lời nói ngu xuẩn, tranh thủ thời gian giải thích: "Lương lão sư ta không có dùng ý tứ, cũng là trong lúc nhất thời quá kinh ngạc."

"Xuy!"

Lại là một trận ồn ào âm thanh, với lại so trước đó càng lớn, thẹn đến Lý Tiệp Tư đỏ bừng cả khuôn mặt, không dám tiếp tục lên tiếng.

Ngược lại là Lương Băng trái lại thay hần giải vây, âm giọng an ủi: "Lý Tiệp Tư, người thi cũng không tệ, 12 5 phút, ban cấp thứ ba."

Lý Tiệp Tư nghe vậy, sắc mặt nhất thời đẹp mắt rất nhiều.

Đúng lúc này, Tào Tuyết bất thành linh dùng tất cả mọi người có thể nghe được âm thanh "Nhỏ giọng" thầm nói: "Người nào đó cường hạng cũng là Ngữ Văn a? Mới dẫn trước 7 chia, trong truyền thuyết không thắng 50 chia coi như thua, ta làm sao cảm giác như vậy khôì hài đâu?"

Phạch một cái, vừa mới có chút chuyển biến tốt đẹp sắc mặt, trong nháy mắt từ trắng chuyển đỏ.

Lý Tiệp Tư nắm chặt quyền đầu, cứng cổ chết cứng: "Hừ! Nhất thời vận khí có cái gì tốt thôi! Đằng sau còn có ba khoa, ta cũng không tin, mỗi một khoa hần đều có thể dựa vào vận khí lẫn lộn đi qua!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Đến thi thứ mấy?

Ngữ Văn khóa kết thúc, nghỉ giữa khóa 10 điểm chuông, tốt nhiều nam sinh phần phật tuôn hướng hàng cuối cùng.

"Huynh đệ, tiến a!"

"Ngũ Ca, người làm sao tự học? Có cái gì tốt phương pháp, đừng che giấu, giống như mọi người chia sẻ một chút thôi?"

"Cũng là a, lần đầu nhìn thấy có người có thể đem Ngữ Văn bỏ sung đến nhanh như vậy, mau nói!"

Mọi người lao nhao nói, vàng hoàng bất thành linh từ trong đám người gạt ra, trừng mắt mắt to, kinh ngạc hỏi: "Phương Tiểu Vũ, quyền sách kia thật như vậy hữu dụng?"

"A? Có bí mật. . . Hai người lúc nào làm cùng một chỗ?" Đồ đệ tiện Tam Côn lại bắt đầu nói bậy.

Phương Tiểu Vũ lại móc ra 50 khối tiền, hững hờ hỏi: "Giữa trưa người nào muốn ăn rau xào?"

Tam Côn trong nháy mắt chui ra đám người, trong chớp mắt niệu độn đi.

Cải vã nửa ngày, nếu cái gì chính sự đều không nói, ngược lại để Phương Tiểu Vũ cùng mọi người quan hệ lại thân cận một chút.

Một Cao Học gió rất tốt, căn bản là lấy thành tích nói chuyện anh hùng, Phương Tiểu Vũ tiến bộ đặc biệt lớn, gần nhất lại biểu hiện ra tự tin, đại khí một mặt, thế là từ lúc chào đời tới nay lần thứ nhất cảm nhận được chúng tinh phùng nguyệt cảm giác, tâm tình tốt đến không được, nụ cười trên mặt liền không có từng đứt đoạn.

Sớm tự học đi qua, lớp đầu tiên là toán học, Cao lão sư ngược lại là không có cố ý khen ngợi Phương Tiểu Vũ, chỉ là đang giảng đề thời điểm, hai lần đặt câu hỏi Phương Tiểu Vũ, sau đó hài lòng gật gật đầu, nghiêm túc trên mặt hiện lên một vòng mỉm cười.

Lý Tiệp Tư sắc mặt lại xanh một điểm.

119 so 113, cái trước là Phương Tiểu Vũ thành tích, cái sau là hần.

Trước mắt, Tổng Thành Tích chỉ dẫn trước. . . Một điểm

"Ái chà chà! Lý đại thiếu, nói xong không thắng 50 chia coi như thua, đến tính sổ hay không a?" Tào Tuyết chờ đến cơ hội, liếc mạng hướng về Lý Tiệp Tư trên vết thương xót muối.

Lý Tiệp Tư cắn răng quay đầu nhìn hằm hằm Phương Tiểu Vũ, một lần, hai lần, ba lần, lại phát hiện đối phương luôn luôn không có nhấc quá mức, phảng phất đắm chìm trong một cái độc lập bên trong tiểu thế giới.

Miễn cưỡng ngăn chặn hỏa khí, Lý Tiệp Tư hừ lạnh một tiếng nói: "Thành tích không có đi ra trước kia, có trời mới biết thế nào. Phương Tiểu Vũ anh ngữ cùng vật lý có bao nhiêu nát, người không biết?"

Tào Tuyết nghiền ngẫm cười rộ lên, ép hỏi: "Cái kia chính là nói, 50 chia đồ ước còn giữ lời thôi?"

"Cái gì đồ ước? Phương Tiểu Vũ căn bản liền không có dám đáp ứng!" Lý Tiệp Tư hiện tại còn nào dám xách đồ ước, đành phải xò lá không thừa nhận.

"Dừng a!" Tào Tuyết khinh thường xì khê một tiếng, cười lạnh quay đầu.

Cứ như vậy một chữ, giống như đao nhỏ đâm vào Lý Tiệp Tư tâm lý, biệt khuất đến ứa ra hỏa, lại cái gì cũng không thể làm, giải thích lời nói đều nói không ra.

Lý Tiệp Tư âm thầm cầu nguyện: Còn lại môn học, tuyệt đối không nên lại là như thế này, tuyệt đối không nên!

Lớp thứ hai, Hóa Học, Trần Luân nhanh nhẹn thông suốt đi đến hàng cuối cùng, vỗ nhẹ nhẹ đập Phương Tiểu Vũ bả vai, cười tùm tùm nói: "Đem người từ trước tới giờ không theo việc chính bên trong tính lại, là lão sư công lao a? Tiếp tục cố gắng, tiểu tử thôi!"

Lý Tiệp Tư cảm giác đại não có chút thiếu dưỡng.

Tiết thứ ba khóa, vật lý, Từ lão sư trực tiếp công bố lý tổng chinh thể thành tích, từ cao hướng về kém niệm thứ tự.

"Đệ Ngũ Danh, Lý Tiệp Tư, 2 37 chia!"

"Đệ Lục Danh, Phương Tiểu Vũ, 2 33 chia!"

Tuy nhiên thành tích rất tốt, nhưng là Lý Tiệp Tư trước mắt bất thành linh tối đen, cảm giác giống như là bị một bàn tay quất vào trên mặt giống như.

Giờ này khắc này, các bạn học không còn cảm Phương Tiểu Vũ ồn ào, ngược lại đồng loạt nhìn về phía Lý Tiệp Tư, nương theo lấy từng trận nghị luận, thanh âm không lớn, lại câu câu đâm tâm.

"Ta cảm giác này thiếu gia tâm bị quán lại tất cả đều là lỗ thùng. . ."

"Đồng cảm. . . Hiện tại dẫn trước một chút?"

"5 phút, cảm giác ép đã Trang để lọt. . ."

"Cầu giải Lý đại thiếu ám ảnh trong lòng diện tích, cùng Dương Đà số lượng!"

"Một ít người a, khi dễ đồng học thời điểm giương nanh múa vuốt, mắt thấy muốn thua liền trong đống quần co lại thân thể, chắc chắn, hoa công việc thật nhiều!"

Lý Tiệp Tư đối mặt với các loại dị dạng ánh mắt, đầu cũng không dám ngẩng lên, ánh mắt cũng không biết hướng về chỗ nào xem, ráng chống đỡ ra một mặt không thèm để ý,

Giống như sau khi bàn Đại Vĩ phản nản.

"Ai biết hần thành tích là thế nào chuyện. . . Hần lại không cùng ta đánh cược, thi bao nhiêu chia mắc mớ gì đến ta. . . Mặc kệ những người kia, ghen ghét ta lại không nói thẳng, kéo chút vô dụng. . . Hần tổng điểm còn không có ta cao đâu, không biết đều tại bút tích cái gì. . . Đều mẹ nó có bệnh!"

Ngưu Đầu không đối Mã Chủy một trận biện bạch, chẳng những không được đến mọi người tán thành, các bạn học nhìn xem ánh mắt của hần ngược lại càng trào phúng.

Lý đại thiếu, nghe một chút người Tây Bạch lời nói, chính người tin a? Đều có chút Tinh Thần Thác Loạn, phát hiện không?

Nói xong lời cuối cùng, Lý Tiệp Tư chính mình cũng ý thức được không có gì ý nghĩa, buồn bực gục đầu xuống.

Nghỉ giữa khóa 10 điểm chuông thoảng một cái đã qua, buổi sáng tiết 4: Khóa vốn là sinh vật, đi vào phòng học nhưng là Anh Ngữ Lão Sư Tôn Hải phương.

Lý Tiệp Tư tâm trong nháy mắt cao cao nhấc lên, trực tiếp đội lên cổ họng.

Đây là một điểm cuối cùng hi vọng, hiện tại hẳn đã không yêu cầu có thể vượt qua Phương Tiểu Vũ 50 chia, ngược lại đang suy nghĩ: Tuyệt đối đừng bị Phương Tiểu Vũ phân siêu. . .

Chỉ cần có 140 chia liền có thể!

Chỉ ít có thể bảo chứng tổng điểm thắng hẳn, ít nhất sẽ không thất lạc cang đại nhân hơn!

Hàng vạn hàng nghìn, muốn kiểm tra đến 140 chia trở lên!

Nghe Tôn lão sư niệm thành tích, dựa theo học hào từng cái đi xuống niệm, Lý Tiệp Tư khẩn trương đến sắc mặt đều có chút trắng bệch.

"Tôn Linh 150, niên cấp bên trong một cái duy nhất max điểm!"

Đổi thường ngày, Lý Tiệp Tư khẳng định ghen ghét đến tâm lý trực phiên vốc, bây giờ lại cảm giác gì đều không có, chỉ là hi vọng Tôn lão sư đừng có lại bút tích, nắm chặt xuống dưới.

"Lý Tiệp Tư, 143 chia!"

Hô. . .

Lý Tiệp Tư đột nhiên phun ra một cái đại khí, yên lặng nắm một chút quyền.

Lần này vững vàng, Phương Tiểu Vũ anh ngữ muốn kiểm tra 148 chia mới có thể cùng chính mình tổng điểm ngang hàng, muốn kiểm tra 149 chia, mới có thể vượt qua chính mình, căn bản không có khả năng.

Niên cấp bên trong chỉ có một cái 150 chia, có thể có mấy người 149 chia?

Chính mình có tốt nhất ngoại ngữ gia giáo, chỉ có điều mới thi 143 chia, Phương Tiểu Vũ dựa vào cái gì so với chính mình thi cao hơn?

Cảm giác cuối cùng là bảo trụ sau cùng một tia thể diện, Lý Tiệp Tư vừa mới lộ ra một tia như trút được gánh nặng ý cười, liền nghe Tôn lão sư thì thầm: "Phương Tiểu Vũ. . . 149 chia! Chúc mừng người lấy được. . ."

Nụ cười trong nháy mắt cứng lại, đằng sau lời nói, Lý Tiệp Tư một câu đều không có nghe rõ, trong đầu điên cuồng quanh quẩn một con số. . .

149?

149!

"Oa!"

"Khe năm!"

"Dựa dựa móa móa móa!"

Các bạn học kém chút không điên, cảm giác hôm nay cái này buổi sáng, trôi qua như là Huyền Huyền cổ sự.

Mập mập thậm chí đương đương đương đập lên cái bàn, Nhị Hắc đã chuẩn bị kỹ càng muốn ôm ấp Phương Tiểu Vũ. . .

"Yên tĩnh!" Tôn lão sư bất thành linh phát ra một tiếng quát mắng.

Nàng xưa nay nghiêm khắc, thật đúng là không có mấy cái học sinh dám ở nàng trên lớp học náo, nhất thời đều an tĩnh lại.

Tôn lão sư gõ gõ bảng đen, sắc mặt hơi nguội, đối phương Tiểu Vũ ôn nhu nói: "Tiểu Vũ, người anh ngữ thi phi thường xuất sắc, từ viết văn có thể thấy được, người xác thực dưới khổ công, cơ sở đã hoàn toàn bổ túc."

Nói đến đây, Tôn lão sư đột nhiên lại không có dấu hiệu nào sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, cũng nghiêm túc phê bình nói: "Nhưng là, người cũng không cần đắc ý, trên người người tồn tại vấn đề rất lớn!"

Lý Tiệp Tư mừng rỡ, cảm giác lại sống lại, tranh thủ thời gian ngẩng đầu, chờ đợi nhìn xem Tôn Hải phương, hi vọng từ trong miệng nàng nghe được một chút sao chép, đề lộ đề loại hình dấu vết để lại, có thể đem Phương Tiểu Vũ thành tích hết hiệu lực liền không thể tốt hơn.

Tôn lão sư gõ gõ quyền mặt, khiển trách: "Người xem một chút người! 120 cái từ đơn viết văn, người viết xuống bao nhiêu cái ít thấy từ? Có cần phải?"

"Chú ý! Thi đại học lúc không cần sử dụng quá phức tạp từ ngữ, vượt qua Cao Trung Giáo Trình quá nhiều, chấm bài thi lão sư có khả năng ngộ phán! Lần này lớp bốn hàng lão sư thương lượng với ta về sau, quyết định khấu trừ người một điểm, lấy đó cảnh giới, thi đại học lúc ngàn vạn nhớ kỹ, lấy tự sự trôi chảy làm chủ, không cho phép khoe khoang!"

Dưới rất nhiều đồng học, đã mộng bức đến không thể lại mộng ép.

What. A Re. You chuẩn bị cái gì đấy? !

Từ đơn quá phức tạp mới trừ điểm? Không phải vậy cũng là cái thứ hai max điểm? Muốn hay không như thế kéo?

Liền ngay cả trước đó bình tĩnh vô cùng siêu cấp Học Bá Tôn Linh, đều quay đầu, im lặng xem Phương Tiểu Vũ liếc một chút, tâm lý bất thành linh nổi lên một tia cảm giác nguy cơ.

Phương Tiểu Vũ cười khò đứng lên, ngoan ngoãn nhận lầm: "Có lỗi với Tôn lão sư, gần nhất một mực đang xem Anh Văn nguyên bản sách đề cao đọc năng lực, không có quá chú ý người nào từ đơn siêu cường, về sau ta sẽ nỗ lực tránh cho."

Móa!

Các bạn học yên lặng ở trong lòng gờ ngón tay giữa lên, cảm giác cái này ép có thể cho max điểm, nhưng là trên mặt cảm tình hoàn toàn không chịu nhận, gọi là một cái phiền muộn.

Tôn lão sư "Tim xong gốc rễ", nghe được Phương Tiểu Vũ cam đoan, thay đổi thất thường lại cười đứng lên, luôn luôn nghiêm túc trên mặt thể mà thêm ra năm điểm hiền lành.

"Phương Tiểu Vũ, lần này ngươi thành tích hoàn toàn vượt quá sở hữu lão sư đoán trước, không nói trường không dài khuôn mặt, vui mừng là khẳng định, thêm một cái hài tử tiến tới, làm lão sư cảm giác thành tựu cũng đi theo nhiều một phần, ngươi rất tốt, phi thường tốt, tiếp tục duy trì!"

Tam Côn cuối cùng không chế không nổi lòng hiếu kỳ, cảm giác toàn thân đều tại ngửa, liếc chết truy vấn: "Tôn lão sư, Phương Tiểu Vũ đến tốt cùng thi thứ mấy?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Ngực không phẳng dùng cái gì bình thiên hạ?

Cũng hiển nhiên, Tôn lão sư tâm tình rất tốt, đưa tay từ bài thi dưới lật ra xòe tay ra chép bản đơn sơ phiếu điểm, hắng giọng, khó được lại cười cười.

"Lớp chúng ta lần thi này đến niên cấp trước 50 vẫn là năm người, Phương Tiểu Vũ vừa vận Thủ Môn, ban cấp thứ 5, niên cấp thứ 50, tổng điểm 619."

Đón đến, bất thành linh ngấm liếc một chút Lý Tiệp Tư, ngữ trọng tâm trường nói: "Tiệp Tư lần này cũng đáng tiếc, 618 chia, vừa vận niên cấp thứ 51 tên, so sánh lần trước lui bước không lớn, nhưng cũng không có tiến bộ, ngươi muốn càng nỗ lực mới được, muốn hướng Phương Tiểu Vũ học tập, có biết không?"

Lý Tiệp Tư mặc sừng sờ ngẩng đầu, khắp khuôn mặt là khó có thể tin.

Tôn lão sư luôn luôn thờ phụng Nghiêm Sư ra cao đồ, nhất thời nhú mày lại, lại hỏi một lần: "Có nghe thấy không?"

"Nghe, nghe thấy. . . Ta. . ."

Lý Tiệp Tư vô ý thức đáp lại, nói được nửa câu, buồn từ đó đến, hốc mắt đỏ lên, kém chút tại chỗ rơi nước mắt. . . Muốn ta học hắn? Học hắn tê liệt!

"Xuy!"

Các bạn học lại bắt đầu ồn ào.

Lúc trước ngươi ý thế hiếp người thời điểm, bỏ đến 258 vạn, hận không thể vung mạnh Đại Chùy Đập Nhân khuôn mặt, bây giờ người ta quang minh chính đại thắng ngươi một điểm, lại giả bộ ủy khuất, muốn hay không như thế Bỏ Được Bích Liên?

"Yên tĩnh! Mù lên cái gì hồng? Các ngươi thi so Lý Tiệp Tư tốt? Lại càng không cần phải nói Phương Tiểu Vũ, nhìn xem người ta tiến bộ! Các ngươi trường không có trường tâm?"

Tôn lão sư lại bắt đầu gõ bảng đen trấn áp Tiểu Yêu, thuận tiện liếc liếc một chút Lý Tiệp Tư, gặp hắn một bộ thất hồn lạc phách bộ dáng, không vui

nhú mảy lại, nhưng là không có nói thêm nữa cái gì.

Vô ý ở giữa, lại là nhất đao cảm ở Lý Tiệp Tư tim, hấn hiện tại phiền nhất cũng là giống như Phuong Tiểu Vũ so sánh, thậm chí nghe được cái tên này đều muốn điên.

Nhưng mà. . . Không có biện pháp.

Sau đó giảng đề quá trình trở nên tệ nhạt Vô Vị, Phuong Tiểu Vũ cúi đầu thi hành chính mình học tập kế hoạch, Lý Tiệp Tư toàn bộ hành trình không dám ngẩng đầu, Học Bá bọn họ chính mình sửa chữa, còn lại đều đang thì thầm nói chuyện.

Tan học tiếng chuông vang lên tới trong nháy mắt, mập mạp, Nhị Hắc, Tam Côn nhảy lên một cái, điên cuồng vỗ Phuong Tiểu Vũ cái bàn, hưng phấn rống to.

"Ngũ Gia! Ngài quá ngu bức! Thắng á!"

Phuong Tiểu Vũ ngạc nhiên ngẩng đầu, lấy xuống tai nghe, hoang mang nhìn xem bọn họ: "Làm gì?"

"Thảo!" Mập mạp Bánh mì khuôn mặt nhất thời đoàn thành một đoàn, im lặng dựng thẳng lên ngón tay cái.

"Các huynh đệ về sau quỳ nhìn người trang bức!" Nhị Hắc dựng thẳng lên cái thứ hai ngón tay cái.

Tam Côn đang muốn dựng thẳng cái thứ ba ngón tay cái, Tào Tuyết lại đột nhiên đi tới, một bàn tay đập vào Phuong Tiểu Vũ trên cánh tay, gia môn giống như cười như điên nói: "Làm tốt lắm! Nhìn thấy Lý đại thiếu gương mặt kia, tỷ rất vui về!"

Phuong Tiểu Vũ lúc này mới chợt hiểu Đại Ngộ, ngấm liếc một chút vội vàng lao ra cửa miệng Lý Tiệp Tư, chẳng hề để ý nhún nhún vai: "Thắng không thắng, có ý nghĩa a? Ta thật không có quan tâm qua chuyện này."

Mập mạp bọn họ đã mộng đến không thể lại mộng, hoàn toàn không phân biệt được đây là nói thật hay là lời nói dối, hai mặt nhìn nhau, im lặng đối mặt.

Ngược lại là Tào Tuyết từ đáy lòng gât gât đầu: "Nhìn ra. Buổi sáng Lý Tiệp Tư như vậy kích động người, rõ ràng đã rất có nắm chắc, người cũng không để ý đến. Nói thật, ta thật bội phục người, thật trầm ổn!"

Phuong Tiểu Vũ cười ha ha một tiếng, đối với nàng nháy nháy mắt: "Vậy người buổi sáng nói, tiễn đưa ta cái làm ấm giường nha hoàn, còn tính hay không số?"

Chống nạnh, ngửa đầu, chuyên chú vào trên chọc Phuong Tiểu Vũ cũng không có thu đến Tào Tuyết đáp lại, một mảnh khó tả trong yên tĩnh, bên tai truyền tới một như suối thủy bàn thanh tịnh âm thanh.

"Người muốn làm sao ấm?"

Tiếng cười im bật mà dừng, Phuong Tiểu Vũ trừng to mắt theo tiếng trông đi qua, mập mạp cười gian lấy vọt ngang một bước, tránh ra thân hình khổng lồ. . .

Hàn Lạc Âm liền an an tĩnh tĩnh đứng ở nơi đó.

Xấu hổ! Tốt mẹ nó xấu hổ!

Phuong Tiểu Vũ chớp ày nửa ngày, gượng cười hai tiếng, quyết định chắc chắn, lộn chết không sợ bóng nước sôi nói: "Ta không vội. . . Trước tiên thiếu đi!"

"Tê. . ." Nhị hóa môn đồng thời hít một hơi lãnh khí, nhìn xem hấn ánh mắt tựa như đang nhìn quái vật.

15 điểm Liêu Muội, 15 điểm mị lực, vừa mới gia tăng 20 điểm cơ sở hảo cảm,

Ở cái này thời khắc máu chốt đưa đến tác dụng cực lớn, Hàn Lạc Âm khuôn mặt ửng đỏ, cũng không có giận dữ rời đi.

Đưa tay quán một chút bên tai sợi tóc, nàng giả bộ như không nghe thấy câu nói kia, chuyển lại đề tài: "Ta cảm thấy người phuong thức xử lý rất tốt, không tranh hư danh, không tại không có ý nghĩa trên sự tình lãng phí thời gian, cũng thành thực, cũng tự tin, Ta tin tưởng người có thể tại đại học bên trong lấy được tốt hơn thành tích, cố lên!"

Mập mạp bọn họ tròn to tròn mắt tử, nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút, từng cái đóng chặt lại miệng, chỉ để mắt thần trao đổi lẫn nhau lấy rung động.

Ma đàn, như thế vô nghĩa Liêu Muội thủ đoạn, Hàn Lạc Âm thế mà không có trực tiếp miễn dịch?

Chẳng lẽ thật có bộ phim?

Phuong Tiểu Vũ không có công phu quản bọn họ nghĩ như thế nào, giờ phút này, tâm hấn đã bị vui sướng lấp đầy.

Đây là Hàn Lạc Âm lần thứ nhất nói với hân nhiều lời như vậy, mà lại là cố ý tôi, chủ động biểu đạt thương thức.

Ba năm đồng học, loại tình huống này chưa bao giờ phát sinh qua, Hàn Lạc Âm không kiêng kỵ nói chuyện với nam sinh, nhưng là như thế đứng đắn giao lưu, cổ vũ, là nhận biết nàng đến nay lần thứ nhất.

"Ây. . ." Phương Tiểu Vũ bất thành linh có chút tạm ngừng, mà xui quý khiến nói: "Tới điểm thực chất đi. . . Cái kia không đề cập tới, lúc nào mời ăn cơm?"

Hàn Lạc Âm tỉnh tỉnh mở to hai mắt, bờ môi hơi hơi mở ra, lộ ra mấy khỏa như ngọc oánh nhuận Tiểu Nanh Trắng, tựa hồ tại nghĩ: Người này trong đầu đều đang nghĩ thứ gì?

"Ta đã đáp ứng?"

Bốn chữ âm vang rơi xuống đất, Hàn Lạc Âm xoay người rồi đi, chỉ là tấm lưng kia xem ở trong mắt mọi người, luôn cảm thấy có hai điểm vội vàng.

"Ngươi đi!" Tào Tuyết dựng thẳng lên ngón tay cái, lắc đầu, "Nếu không phải ba năm đồng học, ta khẳng định sẽ cho rằng ngươi là một cái Hoa Hoa Công Tử(Playboy) Lão tài xé. . ."

Tam Côn quý gối trên ghế, Bái Thần giống như hương về trên mặt bàn bái: "Xã hội ta Ngũ Ca, người ngoan thoại không nhiều, cần người xưa nay không gọi, Liêu Muội trực tiếp vậy ngược lại, ta phục cay!"

Mập mạp giữ im lặng giờ lên bàn tay, để mắt thần trung cầu Phương Tiểu Vũ ý kiến: Muốn hay không lại đến hai lần?

Bọn họ đang nháo, một bóng người bất thành linh nhảy lên tới, gạt mở Tam Côn, chấp tay trước ngực, gọn gàng mà linh hoạt hướng về trên bàn học một nằm sấp.

"Sur phụ ở trên, xin nhận đồ nhi cúi đầu!"

Một vòng người tất cả đều mông ép.

Vàng vàng? Ngươi muốn làm gì?

"Sớm làm gì đi? Không thu!" Phương Tiểu Vũ không vui cầm bài thi dè vào nàng trên trán, chỉ lên đầu nàng, cắn răng nói: "Đừng tưởng rằng Trang ngoan liền có thể giải quyết vấn đề, lừa gạt hoàn hảo xử liền không có ảnh bạch nhãn lang!"

"A. . ."

Mập mạp ba người bọn hân đem một tiếng cảm thán kéo phải chết Lão trưởng, Tào Tuyết có nhiều thâm ý xem Phương Tiểu Vũ liếc một chút, xoay người đi truy Hàn Lạc Âm, chỉ để lại ý vị thâm trường bốn chữ.

"Tự giải quyết cho tốt!"

Phương Tiểu Vũ nhìn xem vàng vàng ở nơi đó trừng to mắt giả ngây thơ giả vô tội, tức giận đến muốn đem nàng treo ngược lên rút.

Thật vất vả có chút tiến triển, lập tức mà đắc tội khuê mật, ta có thể a?

Một đầu ngón tay đâm tại vàng vàng cố ý nâng lên tới trên gương mặt, chỉ nghe "PHỐC" một tiếng, nàng thần thông bắt đầu thoát hơi, Phương Tiểu Vũ quay người bái bai.

"Nhị Hoàng, ngươi tốt tự lo thân!"

"Sur phụ!" Vàng vàng nỗ lực duỗi dài cánh tay, một mặt người nghe thương tâm người gấp roi lệ ai oán, "Sur phụ bề ngoài từ bỏ ta! Ta còn có thể cứu vãn một chút!"

Mập mạp ba người liếc nhau, Tam Côn cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Nhị Hoàng, ngươi không phải là muốn cùng Hàn đại mỹ nữ cạnh tranh a? Không phải ta hát suy ngươi, độ khó khăn thực tình hơi lớn a. . ."

"Dừng a!"

Hoàng Hoàng bất thành linh đứng người lên, sống lưng thẳng tắp, còn cao hơn Tam Côn gần nửa đầu, quệt miệng, ở trên cao nhìn xuống hỏi: "Bản cô nương chỗ nào so với nàng kém a? Nàng đều không cần đồ vật, ta sẽ đi đoạt?"

"Nhị Hoàng. . ."

Một cái âm trầm âm thanh từ phòng học Cửa sau vang lên, Hoàng Hoàng run rẩy quay đầu, chỉ vương Tiểu Vũ từ ngoài cửa nhô ra nửa người trên, Thủ Quan BOSS giống như âm tiếu.

"Kém ở đâu? Kém chỉ ít ba cái chén chính người không biết? Bàn đại sư không thu A đều không có đồ đệ."

Hoàng Hoàng trong nháy mắt trở mặt, dịu dàng cúi đầu, thề lương hô: "Sư phụ, ngực không phẳng dùng cái gì bình thiên hạ? Sư phụ mình giám a!"

Không người đáp lại, lần này, Phương Tiểu Vũ là thật đi xa.

Hoàng Hoàng cúi đầu muốn nhìn một chút chính mình quy mô, kết quả đùi thon dài đến chân nhọn tất cả đều nhìn một cái không sót gì, đành phải phiền muộn thờ dài.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 25: đề tài tiêu điểm tiểu ngũ ca

Phương Tiểu Vũ là không chạy không được, các bạn học quá nhiệt tình, muốn ăn thịt người một dạng, hán bình thường không có gì lạ 18 năm, cái nào hưởng thụ qua cái này đãi ngộ?

Dù cho người chạy mất, mọi người đàm luận trung tâm vẫn là hán, khóa này vệ tinh thả thật là quá mạnh, lão sư đều bị không được, các bạn học càng không được.

Tôn Linh, Tiểu Mễ, Vương Hâm Hâm, Nhân Kính Khôn lại cùng tiến tới ăn cơm, mặt khác còn nhiều ra một cái Quách Lượng.

Món ăn của bọn họ còn không có lên, Hoàng Hoàng rũ cụp lấy đầu, giống như khuê mật Lư Liên Liên đi vào Quán Ăn, xung tìm kiếm một vòng, không tìm được vị trí, bị Tiểu Mễ nhiệt tình kéo đi qua liêu bàn.

Ngay sau đó, Nhị Hắc đứng đứng đưa đưa đẩy cửa tiến đến, nhìn hai bên một chút, bất thành linh nhãn tình sáng lên, liếm láp khuôn mặt tập hợp đi qua.

Cái này tổ hợp gọi là một cái quái dị.

Một cái siêu cấp Học Bá, hai cái đỉnh phong Học Bá, một cái bị Hàn kịch độc làm hại thiếu nữ tâm nguy Học Bá, một cái bắp thịt aniki, một đầu ngực phẳng hai a, Lư Liên Liên là hai a từ nhỏ đến lớn khuê mật kiếm cao Tam Tam đại mỹ nữ một trong, Quách Lượng là một cao Tiểu Bá Vương cùng Vương Hâm Hâm biểu ca.

Đôi cái thời gian, một cái bàn này người vô luận như thế nào đều tập hợp không đến cùng một chỗ, tuy nhiên tại loại này tới gần lúc thi tốt nghiệp trung học, giữa trưa thời gian eo hẹp, phụ cận quán cơm nhỏ bên trong liêu bàn cũng phổ biến.

Chờ đồ ăn thời điểm khẳng định phải nói chuyện phiếm, tám cá nhân bên trong có sáu cái là ban hai, không thể tránh né liền trò chuyện lên nhiệt độ bạo biểu Phương Tiểu Vũ.

Nhân Kính Khôn có thể tán gẫu thích bát quái, bút lên chuyện tào lao tới nước miếng Tinh Từ Mãn trời bay.

"Nhị Hắc, người ngồi cùng bàn sắp điên a? Hai tháng không đến, từ 700 nhiều tên biểu đến 50, Cao Thiết đều không nhanh như vậy!"

"Có cái gì bí quyết chưa vậy?" Vương Hâm Hâm cũng cảm thấy rất hứng thú, đi theo truy vấn, "Người là Phương Tiểu Vũ ngồi cùng bàn, hán là rõ ràng tình huống a?"

Nhị Hắc trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy buồn bực: "Ta đều mộng đây được rồi? Mời cái đại già, trở về liền giống như biến thái giống như, một ngày ghen không ra ba cái cái rắm, cũng là cấm đầu đọc sách làm bài. . . Hôm nay thành tích vừa ra tới, các huynh đệ đều cho giật mình!"

"Các người đang nói Phương Tiểu Vũ? Hai mô hình khảo thí ngay tại ta trước bàn, làm gì, thành tích cũng nguư bức?" Quách Lượng đầy hứng thú ngắt lời hỏi đầy miện.

"Này há lại chỉ có từng đó là nguư bức? Nhất định muốn thành Tiên!" Hoàng Hoàng hưng phấn tiếp lời, một mặt cùng có vinh yên.

Mọi người lao nhao thảo luận một trận về sau, Lư Liên Liên cuối cùng nghe rõ chuyện gì xảy ra, không khỏi liú lười: "Hai tháng liền khoa trương như vậy? Người này nguyên bản cũng là thiên tài a? Nói không chừng trước kia có tình huống như thế nào, không có phát huy ra?"

Nhị Hắc nhất thời sững sờ, như có điều suy nghĩ gãi gãi cái cằm: "Hử? Có chút đạo lý a. . . Trước kia Tiểu Ngũ có Thần trải qua suy yếu mao bệnh, giấc

ngủ cực kém, xin phép nghỉ chính là muốn tu đường, trở về khi đi học bệnh đã đường tốt, có lẽ có quan hệ?"

"Còn có còn có!" Hoàng Hoàng giờ tay lên, dẫn tới mọi người chú ý, thần thần bí bí nói: "Ta sư phụ học tập phương pháp Siêu Ngưu B, hẳn cho ta đề cử qua một quyển sách, gọi là 《 như thế nào hiệu suất cao học tập 》, bên trong giảng chính thể tính học tập được vinh dự là lớn nhất khoa học hiệu suất cao học tập phương pháp. . ."

Bala Bala một trận huyền diệu, bắt đầu vẫn rất hưng phấn, bất thành linh bả vai một cúi, cả cá nhân liền có chút ừ rừ.

"Đáng tiếc, loại này phương pháp cần trường thời gian thực tế cùng huấn luyện, mới có thể đưa đến tương đối lớn tác dụng, ta bây giờ còn chưa nhập môn, chỉ sợ là không còn kịp rồi."

"Chính thể tính học tập? Có phải hay không liên tưởng Pháp chi loại đồ vật?"

Mấy cái Học Bá ngụy Học Bá nghị luận âm ỉ, Tôn Linh bất thành linh bình tĩnh mở miệng: "Đúng là rất tốt học tập phương pháp, ta xem qua Anh Văn nguyên bản, nhưng là cũng không thích hợp ta."

Mọi người lập tức quay đầu, xem quái dị nhìn xem nàng.

Quách Lượng cùng Lưu Liên Liên cũng là học cận bã, khác nhau là Quách Lượng đã từ bỏ, đối với học tập xong toàn bộ không có hứng thú, Lưu Liên Liên lại luôn luôn ý đồ đoạt cứu mình, thế là rụt rè hỏi: "Vậy là ngươi làm sao học tập?"

Tôn Linh ngược lại không có tàng tư, hỏi hột trả lời: "Lý Khoa đồ vật trực tiếp tại não hải bên trong xây mô hình, Văn Khoa đồ vật gánh vác từ từ suy nghĩ."

Hoàn toàn yên tĩnh. . .

Ngươi dạng này Từ Ngã bọn họ không có cách nào vui sướng giao lưu a!

Học cận bã bọn họ tại chỗ sụp đổ,

Nam lặng yên nữ nước mắt.

Cùng là Học Bá Vương Hâm Hâm đều có chút ghen ghét, bị phần nói: "Khó quái lão sư bọn họ luôn nói, thí nghiệm Bạch Vô Song, trường trung học phụ thuộc Văn Bản, một cao Tôn Linh, năm nay tình trạng nguyên ngay tại ba người các ngươi trung gian, ta là cỡ nào không may mới có thể cùng ngươi ban một!"

Mọi người âu sầu trong lòng đồng thời gật đầu.

Hoàng Hoàng bất thành linh sứt chỉ hỏi: "Dựa theo ta sư phụ tiến bộ tốc độ, có không có có hi vọng tranh một chút?"

"Ngốc Nhị Hoàng!" Nhân Kính Khôn vỗ cái trán thở dài, "Linh Linh hai mô hình thi 722 chia, 100 chia chênh lệch, 2 tháng thời gian, ngươi coi ngươi sư phụ là thần a?"

Nhân Kính Khôn lời nói không nói thấu, 722 chia đã cũng khoa trương, nhưng là theo hán đoán, cái này như cũ không phải Tôn Linh đỉnh phong thủy chuẩn.

Hoàng Hoàng lúng túng nôn một chút đầu lưỡi, không đợi nói chuyện, liền bị Nhị Hắc bỏ đao.

"Tiểu Ngưu không chuẩn bị thu nàng làm người, chê nàng thái bình."

Khụ khụ. . .

Tại chỗ cười nằm xuống hai cái, còn lại đều tại ho khan.

Nếu không phải xa cả cái bản, Hoàng Hoàng tại chỗ muốn để cho Hắc Bì biết hai a làm sao cắn người.

Xấu hổ phía dưới, nàng đành phải dời đi đề tài, kéo một cái khác ngu xuẩn đi ra cân sủng.

"Hôm nay Lý Đại thiếu kém chút không có chết cười ta, đóng vai bá đạo tổng giám đốc thật nhiều ngày, một đường phách lối đến sau cùng, kết quả bị ta trưng lại sư phụ gọn gàng mà linh hoạt một cục gạch quật ngã, thấy ta cái kia há giận nha!"

Cái này đề tài nhất định thích nghe ngóng, mọi người nhất thời đều bị kích thích hào hứng, trò chuyện cao hứng bùng bùng.

Quách Lượng nghe nửa ngày, bất thành linh hỏi: "Các ngươi làm sao như vậy chứng mất Lý Tiếp Tư?"

Lý do quá nhiều, một người một đầu đều có thể nói lên hơn nửa ngày, chủ yếu cũng là xem thường người, quá yêu Trang, con chó què giống như quần lầy Hàn Lạc Âm, bụng dạ hẹp hòi các loại.

Quách Lượng mặt mũi tràn đầy như có điều suy nghĩ, trầm ngâm chỉ chốc lát, hảo tâm nhắc nhở: "Hắn ba ba là Lý chiến, Sở Thiên tập đoàn chủ tịch, lẫn nhau thấy ngựa mất không sao, có thể không kết thù tận lực đừng kết thù."

Nghe được Lý chiến, tất cả mọi người không có cái gì phản ứng, thế nhưng là vừa nhắc tới Sở Thiên, mỗi cá nhân đều cảm thấy quen tai, Nhân Kính Khôn thăm dò hỏi: "Có phải hay không khai phát Sở Thiên quảng trường cái kia Sở Thiên?"

Quách Lượng gật gật đầu, mọi người nhất thời giật nảy cả mình.

Nhị Hắc lắc đầu thờ dãi: "Không nghĩ tới hắn vẫn rất có thể bảo trì bình thân a? Như vậy thích huyền diệu tính cách, thế mà cho tới bây giờ không có giống như mọi người nhắc qua, cũng vô dụng hắn ba ba đè người, điểm ấy ngược lại là đáng giá bội phục."

"Ha ha. . . Chỉ sợ chưa chắc là người nghĩ như vậy."

Quách Lượng giọng mỉa mai cười cười, giải thích nói: "Mấy năm trước chịu đến vì mô điều tiết không chế ảnh hưởng, www. uu K An SHu. NE T Sở Thiên tình huống cũng không tốt, hắn ở đâu cũng là cụp đuôi làm người. Năm nay xem như trì hoãn tới một điểm, lần trước ở bên ngoài nhìn thấy hắn thì liền đã có chút run lên ý tứ, lấy hắn tính cách. . . Tóm lại, bảo người ngồi cùng bàn cẩn thận một chút đi."

Mọi người hai mặt nhìn nhau lẩy, đều hơi kinh ngạc, một thời gian vậy mà không biết nói cái gì cho phải.

Quách Lượng tâm lý rõ ràng, đây là chút say Tâm Học tập đơn thuần hài tử, phía ngoài thế giới bọn họ còn không biết, cũng chưa chắc sẽ coi ra gì, cho nên điểm đến là dừng, không có nói thêm nữa.

Cơm nước xong xuôi, mọi người tản ra, tốp năm tốp ba quay về ban, Hoàng Hoàng cùng Lưu Liên Liên rơi ở phía sau, nhanh nhẹn thông suốt.

Hoàng Hoàng yên lặng sắp tới nửa phút, bất thành linh ngửa đầu nhìn lên trời, buồn vô cớ mở miệng: "Liên Liên, người nói cái này thế giới cỡ nào không công bằng? Lý Tiếp Tư có gia thế, Phương Tiểu Vũ có thiên phú, người có xinh đẹp khuôn mặt. . . Ta đây? Ta ngay cả ngực đều không có!"

Lưu Liên Liên kém chút tránh cái té ngã, một ba Chường Phách hướng về cái mông của nàng, tức giận nói: "Chân dài bờ mông bản nữ la lý khuôn mặt, có rất nhiều nam nhân liền thích người cái này, chính mình đi tăng cường một chút nghiệp vụ, thiếu phạm nhĩ!"

Hoàng Hoàng bị vỗ một cái, ngược lại bắt đầu ha ha Hip-Hop a: "Ai, mấy cái kia truy người công tử ca đều thế nào? Có hay không quyết định đâu?"

Lưu Liên Liên Bạch nàng liếc một chút, nhặt Định Đạo: "Hiện tại là làm quyết định thời điểm? Coi như muốn bán, ít nhất cũng phải quan sát được đại hai đại ba lại nói, đuôi tại chính mình đáng giá nhất thời điểm, một lần bán đủ cả một đời, người cho ta giống người như vậy không tìm không phải?"

Kính dị vô cùng mà nói đề, từ miệng nàng bên trong nói ra nhưng lại như vậy đương nhiên, Hoàng Hoàng cũng không cảm thấy bất ngờ, thậm chí nói: "Tâm cơ kỹ nữ, biết người thần tượng là Trà Sữa, tuy nhiên liền người cái này tâm tính, ngã được khẳng định so ta sớm, so ta hung ác, không tin liền đợi đến xem!"

Lưu Liên Liên không nói hai lời, lần nữa nâng tay lên, hai cá nhân một đường nhào đến Giáo Học Lô, hóa thành trong sân trường lớn nhất mỹ lệ một nói phong cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Ăn hoàng 1 trận ra mắt!

Buổi chiều đi học, Lý Tiếp Tư đồng thời chưa từng xuất hiện trong ban cấp, đoán chừng là đã kích quá ác, không còn mặt mũi đối với mọi người?

Nhị Hắc sắc mặt cổ quái nhìn xem này hai cái trống ra vị trí, một cái Đàm Thành, một cái Lý Tiếp Tư, cũng là khi dễ Phương Tiểu Vũ không thành, bị đối nước chảy mà Quỷ Xui Xẻo.

Ngắm lại đoạn này thời gian phát sinh sự tình, Nhị Hắc bất thành linh cảm giác tốt hoang đường.

Chính mình cái này huynh đệ, nguyên bản bình thường không có gì lạ, tiêu cực ử dật, không nghĩ tới bạo phát đứng lên vậy mà dạng này khủng bố, không phải loại kia quang mang bắn ra bốn phía khoa trương, càng giống là Bảo Kiếm Tàng Phong, đã thương người tại vô hình.

Chẳng lẽ là trang bức tân phương pháp?

Trước kia, chúng ta có phải hay không quá coi thường hán rồi?

Suy nghĩ nửa ngày, không có suy nghĩ ra kết quả gì, đột nhiên cảm thấy cũng không có ý nghĩa, Nhị Hắc tiện tay vỗ vỗ Phuong Tiểu Vũ, cầm giữa trưa trò chuyện Thiên Thời Quách Lượng phân tích thuật lại cho hán.

Phuong Tiểu Vũ nghe xong, bình tĩnh cười cười, phản tới an ủi Nhị Hắc: "Không sao, hán bắt ta không có biện pháp gì, không cần thay ta lo lắng."

Nói thì nói như thế, trên thực tế Phuong Tiểu Vũ tâm lý vẫn có một ít cảm giác cấp bách.

Cái này trên thế giới liên không có ngăn ngày phòng trộm, Sở Thiên làm là lớn nhất địa phương tính phòng địa sản công ty, có thể động viên lực lượng thực sự quá mạnh, lớn không nói, chỉ nói những cái kia trông cậy vào Sở Thiên ăn com phá dỡ công ty, kiến trúc công ty, ít nhất có thể kiểm ra tới hai đánh Tâm Ngoan Thủ Hắc tay chân.

Vạn nhất Lý Tiếp Tư thật kim nén hồng, gặp thi đại học lúc mai phục chính mình một lần, thành tích tăng lên lại lớn cũng không tốt.

Về phần hán có dám hay không. . . Nói thật, hiện tại cái này xã hội, có tiền dừng khí liền lớn mạnh, số tuổi càng nhỏ, hành sự ngược lại càng không có cố kỵ. Những năm gần đây trên Internet tuôn ra tới bá đạo Lãng lạn sự còn thiếu a?

Cho nên, ngàn vạn không thể để lại cho hán bất kỳ thừa dịp cơ hội.

Yên lặng ghi lại điểm này, Phuong Tiểu Vũ không có nghĩ nhiều nữa, một lần nữa dán thân vào đến đề trong biển.

Thời gian quá gấp mớ đầu, muốn thực hiện trong lòng này tư tưởng tham vọng, nhất định phải chuyên chú, chuyên chú, lại chuyên chú, sức lực không thể nói, khí không thể để lộ, kiên trì đến thi đại học phuong gấp sắc trời.

Một cái buổi chiều cùng đệ nhị trên trời buổi trưa thời gian cứ như vậy lặng yên đi qua, trong lúc đó Hoàng Hoàng tới qua hai chuyến, giả ngây thơ cầu vãn, Phuong Tiểu Vũ không có keo kiệt kinh nghiệm, nhưng cũng ngay thẳng nói cho nàng: Người bây giờ học, không kịp.

Chinh thể tính học tập không phải duy nhất lý luận, mà là một loại hệ thống học tập phương pháp, có kỹ xảo có phương pháp, muốn triệt để nắm giữ, hoặc là IQ kinh người, hoặc là kiên trì bền bỉ đoán luyện, đều không có, chỉ xem sách không có vô ý nghĩa.

Bởi vậy có thể thấy được hệ thống cường hãn, một cái kỹ năng, trực tiếp vượt qua sở hữu cánh cửa, không đùa với người cơ bản pháp, chơi không nói đạo lý.

Đuổi đi Hoàng Hoàng, Phuong Tiểu Vũ thân cái lưng mồi, chuông điện thoại di động bất thành linh tiếng nổ đứng lên, móc ra vừa nhìn, là Mạch Từ Nghiên.

"Tiểu Ngũ, xuống lầu, tỷ tại cửa ra vào chờ người."

Gọn gàng mà linh hoạt treo điện thoại, để cho Phuong Tiểu Vũ một lời vấn đề đều giấu ở bụng Từ Lý.

Ra Cửa chính, xa xa nhìn thấy Mạch Từ Nghiên X6 đứng ở đường sá chéo đối diện, khoảng cách cửa trường không cao hơn 50 m

Phuong Tiểu Vũ không muốn quá làm người khác chú ý, bước nhanh đi đi qua, mở cửa xe ngồi lên tay lái phụ, còn chưa kịp ngồi vững, ngay ở phía trước cách đó không xa nhìn thấy một người quen.

Đó là một cổ ngừng tại phía trước 20 m bên ngoài Porsche Cayenne, thời thượng màu xanh vỏ cau, biển số xe số đuôi 518.

Liền trên Phuong Tiểu Vũ xe thời điểm, Tô dã đồng thời kéo ra Cayenne cửa xe, lưu cho hán một cái quen thuộc bóng lưng.

Phuong Tiểu Vũ không có tận lực chú ý qua Tô dã, nhưng là một cao nam sinh rất khó nhận lầm cái kia dáng người, càng đừng đề cập còn có mang tính tiêu chí Quần Sooc Ngắn, này hai đầu trắng nõn chân dài nhất định cay đến nóng ruột.

Mạch Từ Nghiên phát hiện Phuong Tiểu Vũ ngây người, theo ánh mắt của hán nhìn đi qua, đồng dạng nhìn thấy Tô Dã Thượng xe, ánh mắt nhất thời sáng lên, cười xấu xa lấy hỏi: "Nha, Tiểu Ngũ, cái kia sẽ không phải là người nữ thần a? Đôi chân dài thực sự sexy."

"Từ Nghiên tỷ, đã lâu không gặp, đặc biệt nghĩ người!"

Phuong Tiểu Vũ đoán chừng chính mình ở phương diện này làm tuy nhiên Từ Nghiên tỷ, quả quyết giả ngây thơ cầu xin tha thứ.

"Ha-Ha! Ngoan, tỷ tỷ dẫn người đi ăn chó Đại Hộ!"

Mạch Từ Nghiên vui vẻ cười,

Không còn truy nguyên, đột nhiên một chân chân ga đạp xuống đi, chỉ nghe động cơ một trận gào thét, X6 trong nháy mắt tự hợp vào dòng xe cộ.

Phuong Tiểu Vũ lập tức đem Tô dã ném đến sau đầu, nhảy căng hỏi: "Tình huống như thế nào? Muốn ta hỗ trợ cái gì? Người cũng không nói rõ ràng, ta

cái gì chuẩn bị đều không làm."

Mạch Từ Nghiên nhin không được cười lên: "Chuẩn bị cái gì? Ngươi liền theo ta đi qua, một mực ăn, thật vui về ăn, còn lại tỷ chính mình giải quyết."

Theo Mạch Từ Nghiên tự thuật, Phương Tiểu Vũ cuối cùng làm rõ ràng tình huống.

Kỳ thực, hôm nay hẳn muốn vai trò nhân vật cũng là một cái Ác Khách.

Bữa tiệc là Mạch Từ Nghiên mẫu thân cùng nàng đồng học khuyến khích lên, mục đích chủ yếu là cung cấp một cái tiếp xúc cơ hội, tiếp xúc song phương là Mạch Từ Nghiên, cùng vị kia chữ a di nhĩ tử.

"Này! Nói trắng ra không cũng là ra mắt a? Ngươi không thích cái kia Vương Chính, nhưng là hai nhà gia trưởng đều tại, đây không xong bữa tiệc, cho nên mang theo ta, để cho bọn họ không tiện tại trên bàn cơm trò chuyện quá sâu, là ý tứ này không?"

Mạch Từ Nghiên cho hẳn một cái ánh mắt tán thưởng: "Thông minh hài tử, đến lúc đó ta liền nói ngươi là ta bằng hữu đệ đệ, nửa cái học sinh, ngươi an tâm ăn ngươi, ngẫu nhiên có thể đánh cái xỏ lia tốt nhất, cơm nước xong xuôi liền nói muốn về trường học, tốt mang theo tỷ tỷ đi, đơn giản a?"

Đơn giản là thật đơn giản, tuy nhiên Phương Tiểu Vũ luôn cảm thấy có chút không tốt lắm, dù sao ra mắt là đại sự, Từ Nghiên tỷ số tuổi không tính tuổi trẻ, nàng mụ mụ lo lắng hợp tình hợp lý.

Trầm ngâm chi chốc lát, hẳn thăm dò hỏi: "Từ Nghiên tỷ, thiên hạ tấm lòng của cha mẹ đều như thế, không có không ngóng trông nhi nữ hạnh phúc. Tất nhiên a di như vậy tán thành Vương Chính, ngươi vì sao không tiếp xúc một chút thử một chút?"

Mạch Từ Nghiên kinh ngạc xem Phương Tiểu Vũ liếc một chút, không có nghĩ đến cái này đang học cấp ba đệ đệ thế mà lại có như thế thành thực ý nghĩ, mà lại là phát ra từ nội tâm quan tâm chính mình, không khỏi tâm lý ấm áp.

Nguyên bản không muốn cùng hẳn nói quá nhiều, hiện tại cũng đổi chủ ý.

"Tiểu Ngũ, tỷ biết ngươi là không hi vọng để cho ta mụ mụ thương tâm, tuy nhiên ngươi không rõ Sở Vương chính tình huống."

Mạch Từ Nghiên cũng chăm chú giải thích.

"Vương Chính truy ta có một đoạn thời gian, tỷ cũng một mực đang quan sát. Vấn đề không ở chỗ ra mắt tốt không tốt, tính cách có hợp hay không, nói khó nghe chút, hẳn tư sinh hoạt, bằng hữu vòng tròn đều lạm đến trình độ nhất định, với lại theo bằng hữu nói, hẳn đã từng có chút hành vi dính lấy phạm tội bên cạnh, chỉ là giải quyết thật tốt, không có lộ ra chân ngựa."

"Cái gọi là không có lừa thì sao có khối chưa hẳn không nguyên nhân, liền xem như lời đồn, loại người này cũng không phải Lương Phôi. Tỷ tỷ tự nhận xem người sẽ không kém, nhưng là ta mụ mụ mang tai mềm, có thể tin tưởng người khác, ta không có chứng cứ, không có cách nào thuyết phục nàng."

Nghe đứng lên, này hàng hẳn là một cái cận bã?

Đây tuyệt đối không thể nhin a! Từ Nghiên tỷ xinh đẹp lại có khí chất, phôi cận bã sao được?

"Tỷ ngươi yên tâm, cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!"

Phương Tiểu Vũ đồng dạng vỗ bộ ngực, một cỗ sứ mệnh cảm giác tự nhiên sinh ra.

Lời nói vừa ló ra, hẳn lại cảm giác được có chút không đúng, cảnh giác nhìn về phía Mạch Từ Nghiên: "Tỷ ngươi không phải muốn lừa ta a? Không thích liền cự tuyệt, a di còn có thể ngạnh bức ngươi? Nếu thật là dạng này, vậy ta quá nhiều lần này lại có làm được cái gì?"

Đưa tay đỡ một chút đồng thời không tồn tại kính mắt, hẳn cảm thấy mình đã tìm tới chân tướng.

"Trong tiểu thuyết luôn luôn Chân Heo bị mỹ nữ xem như cản Wrigley, sau đó đắc tội Phú Gia Công Tử thảm bị đánh ép, sau cùng bạo khởi phản rút tình tiết. Ta còn nhỏ, ngươi đừng phương pháp ta!"

"Ba!"

Mạch Từ Nghiên không nói hai lời, một bàn tay vung tới, rần rần chắc chắc đập vào hẳn trên đùi, đau đến hẳn một Ma Quỷ.

"Ngươi có thể ép ra mấy lượng dầu? Còn phản rút, tiểu thí hài muốn rút người nào?" Mạch Từ Nghiên tức giận mắng hai câu, suy nghĩ một chút, đột nhiên lại thổi phồng một tiếng bật cười.

"Ha-Ha! Nam Chân Heo. . . Ngươi thật là có tự tin, muốn hay không mở Hậu Cung? Tỷ nhận biết tốt nhiều Phú Bà nha!"

Ta cũng là chủ giác! Đọc sách có thể học kỹ năng, liền hỏi ngươi có sợ hay không?

Hừ, lười nhác cùng như ngươi loại này E chén kiến thức ngắn nữ nhân nói dóc, sớm muộn gì có một ngày ta sẽ dùng sự thật thuyết phục ngươi.

"Nói chính sự! Không phải vậy com không ăn!"

"Nha? Ta đệ đệ tuy nhiên đáng đáp không thể nào, www. uu K An SHu. NE T bán được moe đến trả rất đáng yêu đi!"

Lời này Phương Tiểu Vũ liền không chịu phục, nói đứng lên, hấn tướng mạo khả năng cũng là phổ thông thủy chuẩn, nhưng ít ra chiếm cái thanh tú, hiện tại, tự tin tâm đắc đến tăng lên cực lớn, khí chất đã rất khá, lại có 20 điểm【 mị lực 】chống đỡ, làm sao cũng không nên là "Không thể nào" mức độ a?

"Đừng cảm bánh nhân đậu không làm cạn lương được chứ? Ta chỉ là tiến đến không rõ ràng như vậy mà thôi! Đồng thời ta vẫn còn ở phát dục. . ."

Phương Tiểu Vũ lực lượng mười phần phần bác, tâm đạo: Chờ ta đem thuộc tính chồng cao, khuynh đảo ngàn vạn thiếu nữ thời điểm, nhìn người mộng không mộng!

Nhưng mà, Mạch Tử Nghiên căn bản không hề bị lay động, tiếp tục đùa giỡn tiểu thịt tươi, thậm chí còn vươn tay muốn nắm Phương Tiểu Vũ gương mặt.

"Tốt, tốt! Tôi để cho tỷ nhìn kỹ một chút, nơi nào phát dục tiềm lực so sánh lớn. . . Ha-Ha!"

28 tuổi thành thực nữ nhân, Tiểu Xử Nam ứng phó đứng lên quá cố hết sức, cảm giác tiếp tục như thế sẽ không dứt, tranh thủ thời gian xin tha.

"Tỷ, ta là cho người hỗ trợ quân đội bạn!"

"Được rồi được rồi!" Mạch Tử Nghiên miễn cưỡng dừng cười, cuối cùng đem đề tài quay lại chính sự.

"Vương Chính bản thân liền mặt dày mày dạn, mẹ ta chăm chỉ đứng lên càng nguy hiểm hơn, hấn tại mẹ ta nơi đó biểu hiện đặc biệt tốt, danh tiếng rất cao, ta đơn độc cự tuyệt hấn mấy lần, căn bản vô dụng. Tỷ dự định về sau đi đến cái nào đem người đưa đến đâu, chỉ ít có thể chịu tới người đi bên trên đại học, sau đó lại nghĩ biện pháp."

. . . Ta thật là mẹ nó hữu dụng!

Phương Tiểu Vũ im lặng hơn nửa ngày, cảm giác giống như đã thấy ngấm chính mình thâm người hầu kiếp sống, chủ đề liền hai cái: Đi dạo ăn đi dạo ăn đi dạo ăn. . .

Cái này không thành a, ta là cái nhiệt thích đọc sách yên tĩnh mỹ nam tử, lấy ở đâu nhiều như vậy thời gian rồi?

Xem ra, phải nghĩ biện pháp duy nhất một lần giải quyết mới được.

Bạn đang đọc truyện *Đọc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Sinh hoạt nhiệm vụ

Phương Tiểu Vũ trong lòng vừa mới hiện lên cái này suy nghĩ, yên tĩnh như gà hệ thống lại đột nhiên có ngấm phản ứng.

【 sinh hoạt nhiệm vụ: Trợ giúp Mạch Tử Nghiên giải quyết Vương Chính theo đuổi 】

【 thành công khen thưởng: Cơ sở độ thiện cảm + 10; xem nhiệm vụ hoàn thành tình huống, thêm vào ngoài khoản khen thưởng 】

【 thất bại trừng phạt: Trống rỗng mị lực 】

Áy, lại là một loại tân nhiệm vụ, khen thưởng rất thú vị, thất bại trừng phạt cũng phiền.

Tổng thể mà nói, hấn là coi là tốt sự tình a?

Dù là không có nhiệm vụ, cũng phải giúp Tử Nghiên tỷ, coi như lấy không một cái khen thưởng.

Phương Tiểu Vũ tâm to như ổ dưa, căn bản không có quá để ý mới xuất hiện nhiệm vụ, nhìn qua liền để qua một bên.

Ăn com địa phương bị định tại dễ phẩm các, rất không tên đáng tin, nhưng là Vân Thành tối đỉnh cấp Trung Xan Thánh, Chủ đã món cay Tứ Xuyên,

Tương đồ ăn, người đồng đều tiêu phí 500 trở lên, liền cái này còn không có quên từ thủy.

"Đúng rồi, Tiểu Ngũ ngươi có thể ăn cay a?"

Trước khi vào cửa, Mạch Từ Nghiên cố ý hỏi một chút Phương Tiểu Vũ.

"Ta ngược lại thật ra thật thích ăn cay."

Phương Tiểu Vũ tò mò nhìn để phẩm các sửa sang, cảm giác có chút không hợp nhau, nhần nửa ngày, cuối cùng không có khổng chế lại nhỏ nước bọt dục vọng: "Nhưng là ta cũng im lặng a, ra mắt làm sao lại tuyên tại loại này nhà ăn?"

Mấy cá nhân đối le lưỡi, cay đến đầy trán cũng là mồ hôi, ngấm lại thật sự là kỳ hoa.

Mạch Từ Nghiên lắc đầu cười khổ: "Chữ a di chọn địa phương, nằng người kia. . . Rất tự mình, biết mẹ ta cùng ta đều thích ăn cay, nhất định phải chiều cổ chúng ta khẩu vị."

"Đó là rất tự mình. . ."

Phương Tiểu Vũ không nhịn được nghĩ cười, thành ý không phải như thế biểu đạt, ra mắt loại sự tình này, hoàn cảnh so ăn cái gì trọng yếu được nhiều, chẳng lẽ nàng sẽ không biết?

Vị này a di thật đúng là không lấy chính mình làm ngoại nhân, cảm thấy ăn chắc Mạch Từ Nghiên rồi?

Bao sương tại lầu ba, một đường đi lên, các thực khách ăn đến Nhiệt Hóa hương lên trời, trong không khí đều tung bay cây ớt cháy hương thơm, đình đình câu người muốn ăn, Phương Tiểu Vũ sờ sờ khoảng trống xẹp xẹp bụng, đầu chỉ trong nhảy mắt nâng lên MAX.

Là thời điểm hiện ra chân chính kỹ thuật, ăn vàng một trận ra mắt, ngấm lại đều cảm thấy kích thích!

Thừa dịp Mạch Từ Nghiên đẩy cửa phòng ra công phu, Phương Tiểu Vũ bất động thanh sắc nhìn chung quanh một vòng, cảm trong phòng tình huống thu hết vào mắt.

Trước bàn ăn, hai cái trung niên quý phụ ngồi đối diện nhau, đứng quay lưng về phía cửa ra vào vị kia cùng Mạch Từ Nghiên có bảy phần giống nhau, ước chừng hơn bốn mươi tuổi, Phong Vận vẫn còn, trên thân lộ ra một cổ đoạn trang nhã nhận khí chất, khẳng định là Từ Nghiên tỷ mẫu thân.

Đối diện vị kia, trang dung rất đậm, trên thân treo không ít đáng tiền đồ chơi, hơi mập, giữa lông mày có hai đạo mảnh tiểu nhân dựng thẳng vắn.

Cái này hần là cũng là cái kia chữ a di, mẫu thân của Vương Chính.

Giữa lông mày dựng thẳng vắn bình thường mang ý nghĩa khốn đốn, nghiêm túc, không tốt ở chung, Anh Ngữ Lão Sư Tôn Hải phương cũng là bởi vì thường xuyên giống như các học sinh xụ mặt, nhú mày quát lớn, cho nên giữa lông mày có dựng thẳng vắn.

Phương Tiểu Vũ tâm lý nắm chắc, lại nhanh chóng nghiêng mắt nhìn liếc một chút Vương Chính.

Đó là cái 30 tá hữu thanh niên, người mặc một bộ nửa tay áo áo sơ mi, vạt áo đâm trong Quần thể thao, nhìn xem giống như là bảo thủ nghiêm cẩn Tài Chính Nghiệp tinh anh, lại mang theo cũng lộ ra tuổi trẻ triều khoản Đại Hắc khung kính mắt, tóc bắt hướng phía sau.

Ngồi tại chiếc ghế bên trên Vương Chính, thân trên thẳng tắp, song khuỷu tay chi tại trên mặt bàn, trên mặt cười yếu ớt, từ giữa hướng ra phía ngoài tản ra một loại làm ra vẻ rụt rè.

Khi nhìn đến Mạch Từ Nghiên trong nhảy mắt, rụt rè biến thành nhiệt tình, tranh thủ thời gian đứng người lên, hướng về cửa ra vào nghiêng tới, sau đó phát hiện Mạch Từ Nghiên đi theo phía sau Phương Tiểu Vũ, biểu lộ khê giạt mình.

"Từ Nghiên ngươi tới. . . Ách. . . Đây là?"

Mạch Từ Nghiên bất động thanh sắc đối với Vương Chính khê gật đầu, từ bên cạnh hần quần đi qua, trước tiên giống như Trữ Hồng Hà chào hỏi: "Chữ a di ngươi tốt. Không có ý tứ, có chút việc, để cho các ngươi đợi lâu."

Trữ Hồng Hà nhìn thấy Phương Tiểu Vũ lúc cũng là sửng sờ, tâm lý đang suy nghĩ cái này là ở đâu ra hài tử, giống như Mạch gia quan hệ thế nào, nghe được vắn an, vội vàng đáp lại nói: "Không có việc gì Nghiên Nghiên, chúng ta cùng ngươi mụ mụ cũng là vừa tới, đừng khách khí, nhanh ngồi!"

Mạch Từ Nghiên một cái kéo qua Phương Tiểu Vũ, giống như nằng mụ mụ giới thiệu: "Mụ,

Đây là ta đồng học đệ đệ, Phương Tiểu Vũ. Nhận ủy thác của người, ta gần nhất đang tại cho Tiểu Ngũ bổ sung Tập Anh lời nói, hôm nay vốn là cùng Tiểu Ngũ hẹn xong muốn tổng kết thành tích, vừa vắn chữ a di mời khách, ta liền dẫn hần tới ăn uống miễn phí."

Quay đầu đối với Trữ Hồng Hà áy náy cười một tiếng: "Chữ a di, ngài sẽ không chú ý a?"

"Này! Bao lớn chút chuyện a, ngươi cái này hài tử đem chữ a di làm người nào?"

Trữ Hồng Hà mày nhíu lại gấp trong nháy mắt, lập tức lại là một mặt giả cười, còn nhiệt tình đối phương Tiểu Vũ ngạc nhiên: "Tiểu Ngũ đúng không? Nhanh ngồi, thích ăn cái gì liền chút gì, tuyệt đối đừng khách khí với a di!"

Mạch Từ Nghiên lại cho Phương Tiểu Vũ giới thiệu mọi người: "Cái này là ta mụ mụ, Phó Mẫn Khiết, người gọi phó a di là được."

"A di người tốt, ta là Phương Tiểu Vũ, tại một cao cấp ba, mạo muội quấy rầy." Phương Tiểu Vũ cúi đầu, vẫn an, nhu thuận đến như là Tiểu Bạch Thỏ.

Sau đó xoay người lại lại giống như Trữ Hồng Hà cùng Vương Chính vẫn an: "Chữ a di người tốt, Vương ca người tốt, mạo muội quấy rầy."

Một cái a di, một cái chữ a di, xưng hô bên trên phân chia ra Thân Sơ đến, nhưng lễ phép không có thể bắt bẻ.

Trữ Hồng Hà tâm lý không thoải mái, Vương Chính càng là phiền đến không được, lại cũng chỉ có thể tích tụ ra mỉm cười, "Nhiệt tình" kêu gọi.

Mạch Từ Nghiên tự mình cầm Phương Tiểu Vũ dẫn tới bên cạnh bàn ăn, hướng về trung gian nhấn một cái, sau đó chính mình ngồi vào hán bên tay trái, vừa vặn ngăn cách Vương Chính.

"Muốn ăn cái gì đừng khách khí, vốn nên là là tỷ mời người, hiện tại Tá Hoa Hiến Phật, người đừng không có ý tứ. Nghe được không?"

Mạch Từ Nghiên ngồi xuống liền đem Menu đẩy đi tới, vốn là cái có chút hành vi thất lễ, nhưng là mượn chiếu cố khách nhân có, ai cũng tìm không ra lý tới.

Phương Tiểu Vũ là muốn làm rồi không sai, nhưng cũng không thể quấy đến quá Loạn, dù sao Phó Mẫn Khiết vẫn còn ở trận, biểu hiện quá kém cỏi, này đơn thuần là tại Hộ Công đối phương.

Thế là song tay cầm lên Menu, mang theo câu nệ đưa cho Vương Chính, chân thành khoe mẽ: "Ta cái gì đều có thể ăn. Vương ca, vẫn là người tới gọi món ăn đi, không cần cố ý chiếu cố ta."

Đối với Vương Chính mà nói, thiên hàng một khóa bóng đèn lớn, nằm ngang ở chính mình cùng Mạch Từ Nghiên trung gian, nguyên bản kế hoạch giống như bọt xà phòng giống như phá mất, lại chỉ có thể nhẫn nhịn, lúc đầu cũng là phi thường buồn bực sự tình.

Được nghe lại Phương Tiểu Vũ nói cái gì "Không cần chiếu cố ta", Vương Chính tâm lý nhất định biệt khuất tới cực điểm, hận hận nghĩ: Người cho ta muốn để ý đến người?

Mặt ngoài vẫn còn đến như Mộc Xuân gió mà cười cười, tiếp nhận Menu, cái này ăn ngon, cái kia không sai gọi món ăn.

Nguyên bản rất hòa hợp bầu không khí, bất thành linh chen vào như thế một cái ngoại nhân, nhất thời liền hơi khác thường, Mạch Từ Nghiên ánh mắt lóe lên mỉm cười, cầm đầu uống trà.

Từ lúc vào cửa lên, Phó Mẫn Khiết vẫn tại dò xét Phương Tiểu Vũ, tính toán nhà mình nữ nhi cùng cái này hài tử quan hệ.

Quan sát một hồi về sau phát hiện, nữ nhi cùng hán ở chung cũng tự nhiên, không có tận lực tiếp xúc, cũng không có tận lực né tránh tiếp xúc, liền như là một đôi lại bình thường tuy nhiên tỷ đệ, cuối cùng thả lỏng trong lòng.

"Tiểu Ngũ, còn có hai tháng liền thi đại học a? Thành tích thế nào?"

Phó Mẫn Khiết âm thanh cũng nhu hòa, hơi hơi cười lúc thức dậy thật sự là đặc biệt có Giang Nam Thủy Hương nữ tử cái chủng loại kia ôn nhu thân thiết, lực tương tác bạo biểu.

Phương Tiểu Vũ "Ngại ngại" mà cười cười, cẩn thận cân nhắc dùng từ, trả lời: "Trên không lo thì dưới lo làm quái gì, chỉ có thể nói còn có thể đi. Hai mô hình 619 chia, anh ngữ thành tích tốt nhất, thi đến 149 chia. Nhờ có Từ Nghiên tỷ trợ giúp, không phải vậy ta không có lớn như vậy tiến bộ."

Ngay trước mặt mẫu thân khen hài tử, nhất định không sai.

Giờ phút này, Phó Mẫn Khiết liền cười đến đặc biệt vui vẻ, nhìn về phía Phương Tiểu Vũ ánh mắt cũng càng phát ra nhu hòa.

"Vẫn là chính người chịu nỗ lực, Nghiên Nghiên tính cách a di còn không rõ ràng lắm? Không có kiên nhẫn lại ngạo khí, nàng muốn thật làm lão sư, bọn nhỏ toàn bộ phải tạo ương."

Wang Zheng rốt cuộc tìm được cơ hội biểu hiện, tranh thủ thời gian tiếp lời: "Phó a di, ngài cũng quá khiêm nhường. Từ Nghiên Học Thức cùng năng lực, ta đều mặc cảm, đây Văn Thành tìm đi, có cái nào người đồng lứa dám nói mạnh hơn Từ Nghiên?"

Phó Mẫn Khiết từ ái xem liếc một chút Mạch Từ Nghiên, lại Khẩu bất đối Tâm phản nản nói: "Năng lực mạnh có làm được cái gì? Nhanh ba mươi Lão Cô Nương, nắm chặt kết hôn nắm chặt cho ta bảo ngoại tôn mới là nghiêm túc, trong nhà thiếu nàng kiếm lời điểm này tiền?"

Trữ Hồng Hà cũng thừa cơ cổ vũ: "Nghiên Nghiên a, không phải chữ a di nói người, nữ hài tử nha, năng lực lại thế nào mạnh, cũng cần phải có người chiếu cố, không có hôn nhân cùng hài tử, nhân sinh liền không thể tính hoàn chỉnh, người ba ba mụ mụ liền không có cách nào yên tâm."

"Người xem chúng ta nhà Vương Chính, làm hần sự nghiệp làm đến sắp tẩu hỏa nhập ma, 30 tuổi ngay cả cái bạn gái đều không có, ta cùng hần cha kém chút không có đem tâm đều đặt nát, ôi, ngẫm lại ta muốn rơi nước mắt nha. . ."

Phương Tiểu Vũ tranh thủ thời gian cúi đầu uống trà, sợ bật cười.

Sau đó bị Mạch Từ Nghiên tại dưới đáy bàn đá một chân, vừa tối đâm đâm vung qua tới một cái nhấc nhờ ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Như hỏi diễn kỹ nhà ai mạnh

Phó Mẫn Khiết cảm động lây, âu sầu trong lòng gạt đầu, thỉnh thoảng quay đầu xem Mạch Từ Nghiên liếc một chút, thờ dài, lại xem liếc một chút, lại thờ dài.

Biểu diễn thành phần rất đậm, nhưng cũng cảm Mạch Từ Nghiên gầy vò đến cực kỳ bức bối.

Lúc này, Vương Chính cũng bắt đầu rèn sắt khi còn nóng, nhìn qua Mạch Từ Nghiên ánh mắt, mặt mũi tràn đầy "Thành khẩn" mở miệng.

"Từ Nghiên, tiền là kiếm lời không xong, kiếm tiền cũng không nên là một cái nữ nhân toàn bộ, ta bội phục người năng lực, nhưng không đồng ý người Sinh Hoạt Thái Độ, người đã là người đồng lứa bên trong lớn nhất xuất sắc đám kia, có cần phải không phải đi tranh đệ nhất a? Người thân nhân cùng bằng hữu khẳng định không hi vọng người trôi qua một môi như vậy."

Nha? Đại Huynh Đệ Liều Muội mức độ không tệ a. . .

Phương Tiểu Vũ cuối cùng Vu Minh Bạch vì sao Mạch Từ Nghiên sẽ cảm giác khó giải quyết, cái này Vương Chính cũng không phải bình thường hoàn khổ phú nhị đại.

Ánh mắt, thân thể, ngữ khí, biểu lộ, tất cả đều vừa đúng.

Lời nói càng là vừa vặn, phiên động lực cực mạnh, không thấp ba lần khí lại không quá, Phương Tiểu Vũ tự hỏi, chính mình khẳng định không có cái này mức độ, Lý Tiếp Tư càng là kém ra 10 vạn tám ngàn dặm.

Trách không được phó a di như thế tán thành Vương Chính, xác thực có chút tài năng.

Phương Tiểu Vũ suy nghĩ thời điểm, trên chân lại bị liên kích hai lần, liếc mắt liếc một cái Mạch Từ Nghiên, mỹ nữ tỷ tỷ chính là một khuôn mặt bình tĩnh uống trà, nhìn không ra nửa phần tâm tình.

Giả bộ thật giống!

Tuy nhiên bị thúc rất chặt, nói một cách khác cũng là bị đá đến mức đau. . . Nhưng là Phương Tiểu Vũ như cũ án binh bất động, yên lặng quan sát.

Bản này bên trên không có một cái tốt đối phó, Vương Chính mẹ con giống như Lý Tiếp Tư, Đàm Thành so đứng lên, căn bản không tại một cái cấp bậc, vô cùng đơn giản hai câu nói liền có thể trừ chọc động, Mạch Từ Nghiên cũng không trở thành sào cho tới hôm nay.

Cho nên, hoặc là bất động, động muốn đảo được trên căn, muốn làm sự tình, cũng phải cảm chính mình hái được làm Kiên Tĩnh Tĩnh.

Làm rồi có thể giúp Từ Nghiên tỷ tránh đi qua một lần, hai lần, còn có thể mỗi lần đều làm như vậy? Không nói mình có hay không nhiều như vậy thời gian, tổng như thế làm rồi, Phó Mẫn Khiết đều phải phiền!

Như vậy, căn ở đâu?

Phó Mẫn Khiết hảo cảm.

Chỉ cần phá đi Phó Mẫn Khiết đối với Vương Chính ấn tượng tốt, mâu thuẫn tự giải, Mạch Từ Nghiên khẳng định có biện pháp giải quyết Vương Chính.

Mục tiêu rõ rệt, Phương Tiểu Vũ liền biết ứng nên làm như thế nào ngấm, vừa lúc lúc này, Phục Vụ Sinh gõ cửa tiến đến, bùng lên hai bàn lạnh lẽo.

Phuong Tiểu Vũ vừa thích ngồi ở đũa lưng về phía môn vị trí bên trên, khách khí đứng đứng lên tránh ra đồ ăn nói, nhìn thấy lạnh lẽo món ăn rất lớn, bên trong đầy nước canh, lại thuận tay cầm lên thìa tại trên mặt bàn điện thoại di động, hướng về Vương Chính đưa đi qua.

"Vương ca, điện thoại di động cất kỹ, cẩn thận vung đến canh."

Vương Chính tiếp qua điện thoại di động, trên ngón tay đụng phải Phuong Tiểu Vũ trong nháy mắt, tâm lý đột ngột sinh ra một cỗ bức bối, một thời gian không có không chế lại tâm tình, một câu quát lớn thốt ra: "Đừng đụng ta điện thoại di động!"

Phuong Tiểu Vũ "Khẽ giật mình", ủy khuất xin lỗi: "A. . . Vương ca, thật xin lỗi."

Vương Chính còn không có ý thức được chính mình vô danh hóa tới mặc danh kỳ diệu, chán ghét nhú mày lại: "Hắn bên trên hắn đồ ăn, ngươi để cho cái gì nhường? Giống như một cái bụng món ăn cũng khách khí như vậy, thất lạc không mất mặt? Rời không hạ giá? Ta mời khách, ngươi có thể hay không đừng biểu hiện được như thế Loạn?"

Đây cũng là Vương Chính ý tưởng chân thật, nhưng tình huống bình thường dưới tuyệt đối sẽ không nói lời ra.

Hiện tại thật nói ra, đặc tội người có thể liền có thêm

Phục vụ viên sắc mặt cứng đờ, nguyên bản giới thiệu từ liền móc ở trong miệng, yên lặng cúi đầu lui ra.

Phó Mẫn Khiết kinh ngạc nhìn về phía Vương Chính, một thời gian có chút không có kịp phản ứng.

Mạch Tử Nghiên đầu tiên là giận dữ, Phụng Nhân bên trong hiện lên một tia sát khí, đang muốn nổi giận thời điểm, khoe mắt dư quang ngắm đến mẫu thân biểu lộ, bất thành linh liền nhẹ buông ra đến, khoe miệng mỉm cười, giữ im lặng xem kịch.

Trừ Hồng Hà đại khái là cũng tán đồng nhi tử ý nghĩ, khinh thường phiến liếc một chút Phuong Tiểu Vũ, nhìn thấy cái này tiểu thiếu niên ủy ủy khuất khuất bộ dáng, đột ngột ý thức được trường hợp không đúng, tâm lý âm thầm gọi hồng bet.

Tranh thủ thời gian một ba Chương Phách tại nhi tử trên cánh tay, khiển trách: "Vương Chính! Tiểu Ngũ chỉ là cái hài tử, ngươi loạn phát cái gì tính khí?"

Vương Chính bị một bàn tay thức tỉnh,

Bất thành linh giật mình chính mình làm một kiện cỡ nào chuyện ngu xuẩn, hối hận đến ruột đều nhanh Thanh rồi, luôn mồm xin lỗi.

"Tiểu Ngũ đệ đệ, có lỗi với a! Vương ca gần nhất một đoạn thời gian công tác áp lực đặc biệt lớn, có đôi khi mặc danh kỳ diệu liền không chế không nổi tâm tình, bác sĩ nói ta cần tĩnh dưỡng trị liệu, đáng tiếc cái nào có thời gian? Đành phải thức đêm gắng gượng. Vừa rồi Vương ca không phải cố ý, càng không có châm đối với ngươi ý tứ, Vương ca hướng về ngươi trình trọng nói xin lỗi!"

Nói káo há mồm liền ra, Vương Chính biểu lộ cực kỳ thành khẩn, còn đưa tay nắm hai bên thái dương huyệt, hiển thị rõ mỗi một, tiết mục đặc biệt toàn bộ.

Phuong Tiểu Vũ tâm lý cười lạnh, nghĩ đến: Xem ra ngươi tiền vốn cũng tạm được, muốn không phải vậy hẳn là đã một bàn tay vung đến đây. . .

Đáng tiếc, loại này chọc giận trạng thái dưới chân thực phản ứng, đã đem ngươi bản tính lộ rõ a. . .

Không sai, tiếp xúc trong nháy mắt, Phuong Tiểu Vũ thương cho Vương Chính một phát 突 nhút nhát 雯 cơn, thành công đo ra hắn diện mục chân thật.

Thay cái có hàm dưỡng, Tâm Thuật đang, dù là bị chọc giận, nói không biết lựa lời, chỉ ít bày ra tam quan sẽ không như thế xấu xí, cái này cũng là cá nhân tư chất vấn đề.

Phuong Tiểu Vũ nguyên bản có hai loại dự định, nếu như Vương Chính là người tốt, như vậy giúp Tử Nghiên tỷ sống qua lần này liền dẹp đi, Tử Nghiên tỷ đối với Vương Chính hiểu lầm để cho chính nàng đi giải quyết.

Nếu như Vương Chính thật sự là cặn bã. . . Vậy thì chơi đùa thôi, ai sợ ai?

Loại người như ngươi, không xứng với Tử Nghiên tỷ, cho ta có bao xa cút bao xa!

Phuong Tiểu Vũ tâm lý quyết tâm, biểu lộ cũng rất kinh hoàng, vội vàng nhận lầm: "Không sao Vương ca, ta không nên loạn động ngươi điện thoại di động, ngươi dạng này thương nghiệp tinh anh, trong điện thoại di động nhất định có rất nhiều bí mật."

Người nói có ý, người nghe tự nhiên có ý.

Dạng gì bí mật sẽ trọng yếu đến để cho học sinh cấp ba chạm thử liền bạo nổ?

Căn bản nói tuy nhiên đi đi!

Vương Chính tranh thủ thời gian mở miệng giải thích, tiếp tục bổ cứu: "Không trách ngươi, Tiểu Ngũ, Vương ca trên điện thoại di động không có cái gì bí

mặt, cũng là đột nhiên không có khống chế lại tâm tình, hôm qua cùng ta mục cũng là mặc danh kỳ diệu phát tà hóa, hồi hận đến kém chút kích động miệng mình từ. Các loại sống qua cửa ải khó khăn này, ta sẽ nghỉ ngơi thật tốt một đoạn thời gian, đến lúc đó mang người đi ra ngoài chơi, thật tốt cho người chịu nhận lỗi."

Đây là cái người thông minh, thật thông minh.

Đại hào phóng phương nhận lầm, không chống chế, không che giấu, nhưng là, bất động thanh sắc liền đem trách nhiệm đẩy lên một cái có lẽ có "Áp lực bệnh" thương diện, để cho người ta cảm thấy "Tình có thể hiểu", với lại có "Biết sai liền đổi" lòng dạ khí độ.

Tại đã phạm sai lầm tình huống dưới, dạng này công Quan Chân là rất có mức độ, cũng hiển nhiên, Vương Chính không phải Lý Tiếp Tư loại kia bao cò, mà chính là xã hội Lão Du Điều.

Trừ Hồng Hà nghe vậy, lập tức hỗ trợ và vùi, lời lẽ nghiêm khắc quát lớn: "Vương Chính, người cho ta chú ý một chút người tâm tình! Thất bại liền thất bại, nhà chúng ta không phải không thường nổi, nhận thua lại đến, có cái gì? 30 tuổi người, người xem một chút biểu hiện của người, mắt mặt hay không?"

Vương Chính "Hỗ thẹn" liên tục nhận lầm, lại nâng bình trà lên, cho Phương Tiểu Vũ châm trà.

Chỉ cần là cái hiểu chút lễ phép hải tử, ai cũng không có khả năng cứ như vậy ngồi ngay thẳng các loại đại nhân cho đồ nước a?

Phương Tiểu Vũ tranh thủ thời gian đứng đứng lên, đưa tay đi đoạt ấm trà, luôn miệng nói: "Vương ca người ngồi, ta không sao, thật không có sự tình! Ta nhỏ nhất, ta tới cấp cho các trưởng bối châm trà."

Tiểu Từ cát ấm nắp ấm vốn là khâu trừ không kín, tranh đoạt bên trong, Hồ Khẩu liền tràn ra tới mấy giọt nước trà, vẩy vào hai cá nhân trên mu bàn tay.

Nước trà cũng nóng, Phương Tiểu Vũ đã sớm chuẩn bị, cường ép nhện xuống, Vương Chính lại bị bỏng đến khẽ run rẩy, liên tục vung tay.

Lại đau lại biệt khuất, một cổ vô danh nộ hỏa không biết từ đâu mà lên, trong nháy mắt xông lên não hải, Vương Chính đưa tay chỉ Phương Tiểu Vũ cái mũi, chửi ầm lên.

"Tiểu ma-cà-bông! Người đặc biệt là dùng bút a?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Mặc cho người gian hoạt như quỷ

Thình lình xảy ra, không có dấu hiệu nào ô ngôn uế ngữ, liền giống một thanh Đại Chùy, đập ầm ầm tại tất cả mọi người trán!

Trong bao sương nhất thời hoàn toàn yên tĩnh, Trừ Hồng Hà cùng Phó Mẫn Khiết ngạc nhiên nhìn xem Vương Chính, hiển nhiên không thể tin tưởng, như thể bản chủi rửa lại là từ trong miệng hắn nói ra được.

Phương Tiểu Vũ mang theo ấm trà sững sờ tại nguyên chỗ, sắc mặt trắng nhợt, giống như bị dọa phát sợ một dạng, chớp ày lấy xin lỗi: "Có lỗi với Vương ca, thật xin lỗi. . . Ta không phải cố ý. . . Ta giúp người nhìn xem, nóng hồng chưa vậy?"

"Cút người. . ."

"Ba!"

Vương Chính còn phải lại mắng, lại bị kịp phản ứng Trừ Hồng Hà một và kích động đến trên mặt, nhất thời cắt ngang.

"Tiểu súc sinh người muốn làm gì? Có thể hay không bình thường điếm? Không được hiện tại liền lăn đi bệnh viện, nuôi không tốt chia ra tới!"

Trừ Hồng Hà thanh sắc câu lệ mắng chửi, cuối cùng gọi quay về Vương Chính lý trí, hắn vô ý thức liếc liếc một chút Phó Mẫn Khiết sắc mặt, trái tim nhất thời kịch liệt nhảy động đứng lên, mồ hôi lạnh trong nháy mắt liền ướt đầm phía sau lưng, cả cá nhân kém chút điên mất.

Ta đang làm gì! Làm sao điếm ấy tính tình đều không khống chế lại? Lại thế nào chán ghét cái kia tiểu ma-cà-bông, cũng không thể tại loại trường hợp này nổi giận a. . .

Thảo! Thật mẹ nó dùng bút!

Không được, hôm nay phải đi tìm người hạ chút hỏa, gần nhất tâm tính khăng định có vấn đề!

Vương Chính cảm giác tựa như là có một đám Dương Đà tại tâm lý gào thét mà qua, dẫn đến trái tim đau quá, còn lưu dưới một chỗ tiện tiện, buồn nôn muốn chết, lại chỉ có thể nhận không may.

Không nói hai lời, răng rắc cho Phương Tiểu Vũ một cái chín mươi độ đại cú đầu: "Tiểu Ngủ, thật xin lỗi! Hôm nay có chút tà môn, đặc biệt không thể không nổi tâm tình. . ."

Nói đến một nửa bắt đầu tạm ngừng, nói không nổi nữa, cái rầm đại chút chuyện liền mắng đến bản như vậy, còn có cái gì tốt giải thích? Giải thích hữu dụng a?

Quay đầu lại là một cái chín mươi độ cú đầu, mặt hướng Phó Mẫn Khiết: "Phó đi thật xin lỗi! Ta đi giặt một cái khuôn mặt, thanh tỉnh một chút."

Che mặt vội vàng mà chạy.

Phương Tiểu Vũ "Ủy khuất" ngấm liếc một chút Mạch Từ Nghiên, tâm lý ít nhiều có chút rung động.

Nha, phản ứng thật khá nhanh, khó trách Từ Nghiên tỷ đều nói khó chơi, cái này hai mẹ con cùng nào tàn nhà giàu mới nổi thật không giống nhau, quả thực là Nhân Tinh bên trong Nhân Tinh.

Như thế bắt lợi cục diện, thế mà có thể trong nháy mắt liền làm ra ứng đối, không quan tâm Phó Mẫn Khiết tâm lý nghĩ như thế nào, một tát này cùng hai lần cú đầu ít nhất có thể đem trăng diện tròn bên trên.

Bất quá, tất nhiên bị ta dễ mất tới, phản ứng lại nhanh, hữu dụng a?

Tâm lý hơi hơi nhất chuyển, Phương Tiểu Vũ đem ấm nước gác lại, quay người liền vội vàng đi ra ngoài.

"Tỷ, ta đi xem một chút Vương ca!"

"Ái! Ngươi đừng. . ." Mạch Từ Nghiên sợ Vương Chính gây bất lợi cho hắn, muốn gọi lại hắn.

Phó Mẫn Khiết cũng đồng thời ngoắc, nhưng là cũng không kịp, nhìn xem hắn chỉ chớp mắt liền chạy mất tăm, không khỏi lắc đầu thở dài: "Cái này hài tử, tâm nhân chân thực thành. . ."

Trữ Hồng Hà gượng cười hai tiếng, âm thầm cân nhắc câu nói này vị đạo, tâm lý có chút cảm giác khó chịu.

Phương Tiểu Vũ tâm nhân thành thật, ta nhi từ tâm nhân hồng thôi?

Tuy nhiên cũng trách không được người ta không hài lòng, tiểu súc sinh ngươi làm ra đây là chuyện gì mà!

Lão nương cũng thấy ngựa mất này ma-cà-bông, thế nhưng là ngươi liền không thể nhìn một chút? Liền không thể quay đầu lại tìm cơ hội trừng trị hắn? Điem ấy lòng dạ nhân nại đều không có, làm cái rầm sinh ý!

Phó Mẫn Khiết khen xong Phương Tiểu Vũ, lại đối Trữ Hồng Hà biểu đạt quan tâm: "Vương Chính cái này hài tử, bệnh đến kịch liệt a?"

Ngươi mới có bệnh! Cả nhà ngươi đều có bệnh!

Trữ Hồng Hà cực kỳ bất mãn, nhưng nhìn Phó Mẫn Khiết biểu tình tự tiểu phi tiểu, lại tâm hồng đến kịch liệt, đành phải làm bộ thờ dài, theo đi xuống biên.

"Bị bệnh là không có điều tra ra, bác sĩ liền nói là áp lực quá Đại Tinh Thần lo nghĩ, tu dưỡng một đoạn thời gian liền có thể tốt. Ta cùng Lão Vương cũng không có coi ra gì, vốn chỉ muốn chờ hắn làm xong đoạn này thời gian, đuổi đi hắn ra ngoài giải sầu một chút, nếu là nắm chặt tìm bạn lẫn nhau an ủi, vậy thì càng tốt, ai biết hôm nay mất mặt như vậy! Phó tỷ, ngài nói một chút ta mạng này, làm sao lại khổ như vậy a?"

"A. . . Đó là được thật tốt dưỡng dưỡng."

Phó Mẫn Khiết không mặn không nhạt ứng một tiếng.

Không cho Trữ Hồng Hà lưu lại bất luận cái gì mượn đề tài để nói chuyện của mình cơ hội.

Mạch Từ Nghiên cup xuống mí mắt, con ngươi bên trong tràn đầy không thể che hết ý cười.

. . .

Một bên khác, Phương Tiểu Vũ giống như Phục Vụ Sinh hỏi rõ ràng đường, tại Nhà vệ sinh cửa ra vào đuổi kịp Vương Chính.

Gặp mặt trong nháy mắt, Vương Chính trong mắt hiện lên một tia tàn khốc, sắc mặt cũng hiện ra tái nhợt.

【 Bao Nạo Báo Côn 】 cũng là như thế bá đạo, chọc giận hiệu quả đi qua về sau, như cũ giữ lại thù, không cần đến lại mở trào phúng, đối phương liền sẽ coi hấn làm địch nhân.

Cứ việc lòng dạ biết rõ, Phương Tiểu Vũ vẫn là trình diễn nguyên bộ, thích công việc chuyên nghiệp.

"Vương ca, ngươi không sao chứ? Có hay không cần tới bệnh viện nhìn xem?"

Ánh mắt mang theo khản trương, một mảnh khản thiết tâm ý, lộ rõ trên mặt.

Vương Chính cũng không muốn vạch mặt, thậm chí căn bản đều không có ý biết đến là Phương Tiểu Vũ đang làm trò quỷ, nghe vậy miễn cưỡng cười cười: "Không có việc gì. Nhiệt độ nước không có cao như vậy, cũng là giặt mình mà thôi."

"A." Phương Tiểu Vũ thành thành thật thật ứng một tiếng, nhắm mắt theo đuôi đi theo Vương Chính đằng sau.

"Ngươi đi theo ta sao? Không là để cho ngươi biết không có việc gì à?" Vương Chính đứng tại bình nước tiểu trước, bức bối đến không muốn không muốn.

Phương Tiểu Vũ cười ngây ngô nói: "Ta cũng bên trên WC."

Sau đó móc ra súng bắn nước, đứng ở khoảng cách bình nước tiểu xa một mét vị trí bên trên, tùy tiện chuyển hướng hai chân.

Đồng thời bắt đầu xuyết xuyết, Vương Chính mười mấy giây giải quyết, dòng nước, phẩm chất, cách Ly Đô là 30 tuổi nam nhân bình thường mức độ, nhưng là Phương Tiểu Vũ không giống nhau a, 18 tuổi Tiểu Xử Nam, nghênh phong niệu ba trượng, theo gió mười dặm địa.

Vương Chính kết thúc về sau quay đầu nhìn lại, con ngươi từ lập tức đỏ bừng, một cổ mạc danh kỳ diệu nộ hỏa lóe lên trong đầu.

Tê liệt, lão tử cũng không nhỏ, lão tử thời gian cũng không ngắn!

Đây là tuổi tác thiên nhiên hạn chế, không phải lão tử không được!

Lập đi lập lại sâu hô hấp, thật vất vả đề xuống thình lình xảy ra đồ kỵ, Vương Chính cũng không biết mình là làm sao vậy, căn cứ mắt không thấy tâm không phiên ý nghĩ, quay đầu bước đi, nhưng là đáy lòng đã khắc xuống một loại ấn nấp cảm giác bị thất bại.

Sau đó rửa tay thời điểm, Vương Chính tận lực tránh Khai Phương Tiểu Vũ, cách hấn xa xa, tình lấy tâm phiên.

Sau đó một trước Nhất Hậu quay về bao sương, tại vào cửa trước đó, bất thình lình ôm Phương Tiểu Vũ bả vai, phù lên vẻ mặt vui cười.

Cầm "Mộng ép" Phương Tiểu Vũ theo trên ghế, khẽ vỗ vai hấn một cái bâng, Vương Chính đang muốn nói chút gì biểu thị thân mật, cứu vãn một chút ở trong mắt Phó Mẫn Khiết điểm ẩn tượng.

Đúng lúc này, não hải bên trong đột ngột nhớ tới vừa rồi đi tiểu một màn kia, hỏa khí đột nhiên lại tuôn ra lên, nguyên bản chuẩn bị xong lý do thoái thác liền toàn bộ thay đổi.

"Tiểu ma-cà-bông a, ngươi nói một chút ngươi, lão tử tán gái ngươi đi theo tập hợp cái gì náo nhiệt? Muốn ôm Mạch Từ Nghiên bắp đùi? Ngươi ôm lên a? Không sợ bị nghiền chết? Vẫn là muốn ngủ nàng? Lòng dài đủ chưa vậy? Quang đại có làm được cái gì? Kỹ thuật đủ a?"

Mạch Từ Nghiên, Phó Mẫn Khiết, Trữ Hồng Hà, ba cái nữ nhân tròn mắt hốc mồm nhìn xem Vương Chính một chút so một chút dùng lực vuốt Phương Tiểu Vũ bả vai, miệng thảo luận lấy Tứ Lục không đến ăn nói khùng điên, bệnh tâm thần giống như.

Lại nhìn Phương Tiểu Vũ, đại khí cũng không dám thở, trong mắt ứa ra nước mắt, ủy khuất đến như là con gà nhỏ tẻ.

"Àm!"

Mạch Từ Nghiên đem chén Tử Trọng nặng nện tại mặt đất, một cái kéo qua Phương Tiểu Vũ, chỉ Vương Chính cái mũi, cắn răng nói: "Vương Chính, ngươi đi!"

Phó Mẫn Khiết đi theo đứng đứng lên, sắc mặt lạnh đến như muốn kết băng, cả giận nói: "Nghiên Nghiên Tiểu Ngũ, chúng ta đi!"

Giờ xách thời điểm động tác bất thình lình một hồi, quay đầu gắt gao tiếp cận Trữ Hồng Hà: "Lão đồng học, về sau không có đại sự không muốn đánh cho ta điện thoại, ngươi còn có một cơ hội. Nhớ kỹ, ta Phó Mẫn Khiết kéo hấn người, cho tới bây giờ không có thêm trở lại qua!"

Trữ Hồng Hà vốn còn muốn lại cứu tràng, nghe được Phó Mẫn Khiết quyết tuyệt lời nói, đầu một choáng, mắt tối sầm lại, nhất thời Tâm Lực tiêu tụy đến nói không ra lời.

Về phần Vương Chính, lần thứ ba bị 【 Bao Nạo Báo Côn 】 chọc giận, lý trí đã triệt để bị ngăn chặn.

Lần này lại không có người thức tỉnh hẳn, giờ phút này nhưng vẫn bị nô hóa che đậy tâm trí, vậy mà đuổi theo chửi rủa.

"Tiểu ma-cà-bông chết tiện chủng, nguoi chờ, ta nếu không đùa chơi chết nguoi, ta liền. . ."

Phương Tiểu Vũ "Cuối cùng" tức giận, dù sao chỉ là 18 tuổi thiếu niên, bị người khi dễ như vậy, nhịn không được rất bình thường đi!

Dùng lực một cái đẩy tại Vương Chính lồng ngực, khinh bỉ phun ra hai chữ.

"Tiện nhân!"

Rõ ràng đã giận dữ, nói chuyện lại như cũ như thế có chừng mực, so sánh phía dưới, càng lộ ra Vương Chính trong thói rủa.

Mạch Từ Nghiên nắm cả Phương Tiểu Vũ, hộ tại sau lưng, một bên cổ vũ: "Chửi giỏi lắm!"

Đương nhiên, nàng tuyệt đối nghĩ không ra, chân chính tiểu tiện nhân vừa mới ôm "Có tào không có tào đánh trước một gậy tre lại nói" ý nghĩ, lại cho Vương Chính một phát 【bắn người trước bắn ngựa】.

Phương Tiểu Vũ nín cười, bị Mạch Từ Nghiên kéo, thoải mái thẳng hí mắt, trải nghiệm lấy loại kia mềm mại mà cứng chắc phức tạp xúc cảm, tâm tình vô cùng mỹ lệ.

Tình anh?

Mặc cho nguoi gian hoạt như quý, cũng muốn uống Tiểu Gia nước rửa chân!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: tử, chính nguoi phi hành a?

Đi ra ngoài về sau, Phó Mẫn Khiết cùng Mạch Từ Nghiên như cũ lòng dạ không thuận, hơi hơi thở hỗn hển.

Phương Tiểu Vũ rắc rắc ánh mắt, nhu thuận an ủi: "Phó a đi, ngài đừng sinh khí, ta không sao, giống như này loại nhân sinh khí không đáng."

Phó Mẫn Khiết thở dài, gật gật đầu.

Ai, thật sự là Hào Hải Từ a. . . Người với người thật là không thể so. . .

Mạch Từ Nghiên tâm lý siêu cấp áy náy, tổng cảm giác là bởi vì chính mình mới khiến cho Phương Tiểu Vũ chịu lớn như vậy ủy khuất, quay đầu liền giống như Phó Mẫn Khiết phàn nàn: "Mẹ! Nguoi nhìn nguoi! Ta đã sớm nói nguoi kia tâm thuật bất chính, nguoi dù sao là mù khuyến khích!"

Phó Mẫn Khiết biết đạo lý thua thiệt, cũng không dám bày mẫu thân giả đỡ, ủy ủy khuất khuất nói: "Ôi nha, mục lại không phải cố ý. . . Đây không phải là đồng học nhà tiểu hài tử, vốn nghĩ trước kia liền gặp qua, biết căn biết. . . Biết người biết mặt không biết lòng. . . Lại nói lại không thật làm cho nguoi làm gì, không cũng là tiếp xúc một chút a. . ."

Một phen nói đến một điểm lực lượng đều không có, làm sao đều tròn tuy nhiên đi, càng nói càng sinh khí, nhất định muốn hận chết cái kia hỗn trưởng Vương Chính.

Mạch Từ Nghiên bắt được cơ hội, tranh thủ thời gian bức thoái vị: "Về sau không cho nguoi lại cho ta giới thiệu đối tượng! Nguoi xem một chút nguoi nhân quang! Ta cũng không phải không tìm, ta lúc đầu cũng là cảm thấy hẳn không được mới khác nhau ý, nguoi nói một chút nguoi này mang tai mềm thành dạng gì? Kém chút liền đem nguoi nữ nhi tiến lên hố lửa!"

Biết rõ là ký Hiệp Ước cầu hoà, nhưng là Phó Mẫn Khiết vì là lắng lại nữ nhi nô hóa, cũng không thể không ký.

Bất đắc dĩ gật đầu, thở dài: "Được thôi, về sau chuyện của nguoi nguoi tự mình làm chủ, mục cam đoan không miễn cưỡng nguoi. . ."

Phương Tiểu Vũ có chút nhịn không được cười, phó a đi vẫn có chút tiểu giao hoạt nha, không miễn cưỡng, ý tứ cũng là cái kia thúc vẫn phải thúc thôi?

Mạch Tử Nghiên đại khái cũng đã hiểu, nhưng là không có tiếp tục ép sát, lạnh hừ một tiếng, như vậy coi như thôi.

Gắt gao lôi kéo Phương Tiểu Vũ, xoay người rời đi.

Giày cao gót giẫm trên mặt đất, phát ra tiết tấu phân minh giòn vang, mới đi hai bước, đột nhiên lại nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn về phía Phó Mẫn Khiết.

"Mụ, ta có thể sớm nói cho ngươi tốt, Tiểu Ngũ là ta đệ đệ, ta mang đi ra ăn cơm, mới chộc như vậy một đầu chó điên, về sau Vương Chính nếu dám gây sự với Tiểu Ngũ, đừng trách ta không chiếu cố các ngươi đồng học tình cảm!"

Một phen, sát khí凛 nhiên, phối hợp năng sáng rõ dung nhan, cùng thật mỏng, chặt chẽ nhếch lên môi đỏ, lại có loại quý dị sức hấp dẫn.

Queen ấy! Nếu là run M nhìn thấy, đoán chừng sẽ trực tiếp quý gối a?

Phương Tiểu Vũ âm thầm lú lười, lại không nghĩ Phó Mẫn Khiết tròn tròn ánh mắt, liễu mi đứng đây, tới một đoạn càng bá khí.

"Hắn dám! Thật coi mệ ngươi là tượng đất? Cậu Nhân coi thường người đồ vật, còn dám ngông cuồng, đánh trước gãy chân, ta lại tự mình đến cửa đến hỏi Vương Viễn chí, ngươi là thế nào giáo dục nhi tử!"

Nương nương uy vũ!

Phương Tiểu Vũ có chút kinh sợ đến ngấm, thật không nghĩ tới Phó Mẫn Khiết thế mà cũng có như thế bá đạo một mặt.

Nếu là chỉ xem bề ngoài, không thể nghĩ ngờ là Trữ Hồng Hà ăn mặc càng dọa người, làm việc nói chuyện phi thường chủ động, có thể thu xếp, có khi thế, Phó Mẫn Khiết thì hơi có vẻ phổ thông, không nói nhiều, lại không có gì chú kiến, rất có điểm nước chảy bèo trôi ý tứ.

Trong chớp nhoáng này, cuối cùng phát hiện nàng chỗ bất phạm.

Hình dung như thế nào đâu?

Trầm tĩnh nội liễm, nhìn xem yếu đuối vô hại, giống như là lộ ra cái bụng, uể oải phơi thái dương mèo, đối với cái gì đều không phòng bị, rất có thể thân cận đáng vẽ.

Nhưng là hiện tại mở to mắt, lộ ra móng vuốt, lập tức liền hiện ra nguyên hình, nào nửa Thiên Nguyên tới là một chỉ lão hổ, ăn cơm no chộp mất mà thôi.

Cái bụng lộ cho ngươi xem, là bởi vì biết ngươi không đá thương được nàng, căn bản liền không có đem ngươi trở thành chuyện, có thể ngươi nếu thật dám đi lên trêu chọc, xoay người một bàn tay, tiện tay liền có thể chụp chết.

Phó Mẫn Khiết tựa hồ là sợ hù đến Phương Tiểu Vũ, khí tràng vừa để xuống tức nhận, lại khôi phục một mặt hòa ái nụ cười, ôn nhu an ủi.

"Tiểu Ngũ đừng sợ, cũng đừng hòng những cái kia, thật tốt học giỏi thật cao thi, có việc liền giống như Nghiên Nghiên nói. A di hiện tại mang ngươi đi ăn cơm, muốn ăn cái gì đừng khách khí, a!"

Phó Mẫn Khiết hiện tại bộ dáng, nhu hòa, hiền lành, người vật vô hại, lực tương tác bạo biểu,

Nhưng Phương Tiểu Vũ mãi mãi cũng sẽ nhớ kỹ vừa rồi, nàng lộ ra phong mang này một sát na.

Thật rung động.

Phương Tiểu Vũ cảm giác lại lên tới bài học: Lực lượng không cần thời thời khắc khắc bày ra, thời khắc mấu chốt chịu đựng được liền tốt.

Thế giới lớn như vậy, ở trên mặt viết "Ta cũng ngu ngốc" chưa chắc là thật ngu ngốc, rất mực khiêm tốn chưa hẳn không ngu ngốc, khoa trương có thể gây thù hằn, ngẫu lộ cao chót vót lại sẽ cho người kính sợ.

Phó Mẫn Khiết Xử Thế Chi Đạo không nhất định thích hợp tất cả mọi người, nhưng là Phương Tiểu Vũ cảm thấy, giống như đang thích hợp bản thân tham khảo.

Át Chủ Bài cùng lực lượng chính mình cũng có, nhưng bình thường làm sao giao thiệp với người?

Bề nghề thiên hạ ngạo thị hết thầy?

Không, không đúng, giống phó a di dạng này liền rất tốt, cùng người vì thiện rất mực khiêm tốn, cái kia động thủ lúc tuyệt nghiêm túc.

Ngoài ý muốn chịu đến một lần giáo dục, Phương Tiểu Vũ cũng phản chấn, nhưng là bên cạnh còn có một cá nhân so với hắn càng hưng phấn —— mạch đại tiểu thư.

"Ai muốn ngươi mời? Cùng ngươi ăn không được cùng một chỗ!"

Mạch Từ Nghiên đối mẩu thân ngao kiêu hất đầu, lôi kéo Phuong Tiểu Vũ xoay người lại liền đi.

"Ta mang Tiểu Ngũ đi ăn cơm, sau đó tiễn hán trở về trường, ngài cái kia để làm chi đi thôi!"

Phó Mẫn Khiết tròn mắt hốc mồm nhìn xem nữ nhi đi xa, tâm lý rõ ràng nàng vui vẻ như vậy nguyên nhân, tức giận đến thì thầm không ngừng:

"Không cũng là tạm thời không cần ra mắt rồi hả? Về phần vui vẻ như vậy? Từ nha đầu nguoi chờ đó cho ta, chạy ngầm nguoi coi như ta thua!"

. . .

Phó Mẫn Khiết tâm lý không dễ chịu, ngồi ở vị trí kế bên tài xế Phuong Tiểu Vũ cũng không dễ chịu, chặt chẽ lôi kéo trên cửa xe phuong phòng đựng nắm tay, dọa đến trực khiêu: "Tỷ nguoi ổn định điểm! Không chế không chế tâm tình! Giảm tốc độ giảm tốc độ. . . Ta dựa vào, khía cạnh khía cạnh!"

Mạch Từ Nghiên tốc độ xe cũng không nhanh, nhưng là không chịu nổi chân ga phanh lại giảm chuyên cần, dày đặc trong dòng xe cộ, trái một chút gia tốc lại một chút phanh lại, chơi đến gọi là một cái nhịp tim đập.

"Đừng quý khiêu! Tỷ tỷ vui vẻ, chính là muốn bay! HOHO!"

Phuong Tiểu Vũ muốn khóc Vô Lệ: "Tỷ, chính nguoi phi hành a?"

Rõ ràng không được.

Chờ đến X6 đứng ở một cao phụ cận nhà kia Starbucks cửa ra vào thì Phuong Tiểu Vũ co quắp trên ghế, mặt mũi tràn đầy sinh không thể yêu.

"Ta không đói bụng ngầm, chính nguoi ăn!"

"Ngao á!" Mạch Từ Nghiên buồn cười thọc một chút Phuong Tiểu Vũ, gặp hán không có phản ứng, xuống xe vây quanh tay lái phụ, kiên quyết hán kéo đứng lên, "Ngao đệ đệ, tới dùng cơm!"

Phuong Tiểu Vũ bị Mạch Từ Nghiên nhu đề nắm tay, cảm giác chương tâm lý truyền đến tinh tế tỉ mỉ, ấm áp, thật giống như nắm chặt tối đỉnh cấp Dương Chi Bạch Ngọc, tâm Vững Tàu lúc cuồng loạn.

Trong đời lần thứ nhất lôi kéo nữ hài tay. . . Tuy nhiên không xác định Mạch Từ Nghiên có tính không nữ hài, nhưng là này xúc cảm sẽ không gạt người, thật thật thoải mái.

Trong chớp nhoáng này, Phuong Tiểu Vũ vong ngầm Hàn Lạc Âm, bất thành linh muốn cứ như vậy lôi kéo Mạch Từ Nghiên tay, luôn luôn kéo xuống.

"Đây không tình nguyện" bị Mạch Từ Nghiên kéo xuống xe, một đường kéo đến trên chỗ ngồi, thẳng đến ngồi xuống, Phuong Tiểu Vũ mới lấy lại tinh thần đến, có chút thất vọng mắt mát, lại có chút tiểu áy náy.

Nguyên bản Phuong Tiểu Vũ cho là mình là áy náy tại Hàn Lạc Âm, nhưng là tại nghiêm túc quan sát qua Mạch Từ Nghiên về sau, hán phát hiện, không phải.

Mạch Từ Nghiên rất xinh đẹp, đại gọn sóng tóc dài dùng cài tóc đơn giản ghim lên; cái trán rộng lớn no đủ; ánh mắt tình mịch lại không đục ngầu, thần bí mà dụ hoặc; bờ môi rất mỏng, không phải vòng hồng loại kia liên miên bất tận nhân lực phong môi; hóa thành nhả chỉ toàn đồ trang sức trang nhã.

Xem toàn thể đi lên phi thường minh mị, giống như là loại kia đặc biệt sạch sẽ, đại học vừa tốt nghiệp, xen vào nữ hài cùng nữ nhân ở giữa, không buồn không lo Nhà Giàu cô nương.

Nhưng là một khi nàng cảm bờ môi nhấp đứng lên, ánh mắt trở nên lười biếng hoặc nghiêm túc thì một cỗ Phuong Tiểu Vũ không biết nên như thế nào hình dung thần bí khí tức liền sẽ đưa nàng vây quanh ——

Nói ngắn gọn, Phuong Tiểu Vũ kiến thức quá ít, trong sinh hoạt chưa bao giờ xuất hiện qua dạng này nữ nhân, cho nên không biết nên như thế nào hình dung.

Duy nhất có thể xác định là, cái này cái tỷ tỷ, có đôi khi rất có uy nghiêm.

Đây là Phuong Tiểu Vũ lần thứ nhất nghiêm túc quan sát Mạch Từ Nghiên, hán phát hiện, chính mình thế mà tại Hàn Lạc Âm cùng Mạch Từ Nghiên ở giữa sinh ra một tia lắc lư, trong nháy mắt đó, hán không còn tin chắc mình rốt cuộc càng ưa thích người nào.

Đây mới là hán áy náy nguyên nhân, không có quan hệ gì với Hàn Lạc Âm, chỉ là bất thành linh phát hiện mình "Ưu thích" kỳ thực rất yếu đuối, cái này khiến hán có chút kinh hoảng.

Chẳng lẽ nói, trời nổi không chừng mới là ta bản tính?

Tiểu Xử Nam bắt đầu suy nghĩ triết học, có chút kéo, nhưng cái này cũng là trưởng thành, dùng hệ thống mà nói nói, gọi là "Minh Tâm Kiến Tính" .

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Sát khí lẫn nhiên dạy bảo

Không có gì bất ngờ xảy ra, Phương Tiểu Vũ cuối cùng cái gì cũng không có cả minh bạch, cái gì tính cũng không có gặp.

Loại kia đồ vật, sắp chết lão nhân đều chưa hẳn nhìn thấu, hiểu rõ một nửa cũng là Chuẩn Thánh Nhân, làm sao có khả năng vô cùng đơn giản liền suy nghĩ minh bạch.

Bất luận kẻ nào bất thành linh có được Siêu Phàm Lực Lượng, đều khó tránh khỏi hỗn loạn một đoạn thời kỳ, tái tạo tam quan, thành lập một cái đặc thù tư duy hệ thống.

Đừng nói Siêu Phàm Lực Lượng, coi như bên trong cái Thái Phiếu, phá vỡ bộc phát, tâm tính đều cực kỳ có thể mất cân bằng, đây là Nhân chi thường tình.

Phương Tiểu Vũ liền tốt trong lòng lớn, không xuyên Ngưu Giác nhọn, phát hiện tạm thời không nghĩ ra, tiện tay liền ném qua một bên, không nghĩ nữa những thứ vô dụng kia đồ vật.

Nhiệm vụ khen thưởng đã cấp cho, là 【sinh hoạt nhiệm vụ】khen thưởng, 【giải tỏa nhiệm vụ】còn không có đề kỳ hoàn thành.

【ngươi trợ giúp Mạch Tử Nghiên triệt để thoát khỏi Vương Chính dây dưa, đồng thời để cho Phó Mẫn Khiết nhận thức đến Vương Chính xấu xí khuôn mặt, Mạch Tử Nghiên cơ sở hảo cảm + 10, Phó Mẫn Khiết cơ sở hảo cảm + 10, diễn kỹ + 10, Liều Muội +5, mị lực +5】

Nhất Hệ liệt khen thưởng, nhìn xem đều không thể nào thu hút, nhưng là Phương Tiểu Vũ lại không dám chút nào xem nhẹ, hẳn có loại cảm giác, gần nhất giao thiệp với người không hướng về mà bất lợi, rất có thể cũng là bởi vì này chỉ là mười mấy điểm mị lực.

Khác một phương diện, vừa rồi Mạch Tử Nghiên không có không khách khí lôi kéo tay của hắn, giống như ả giầu độ thiện cảm khẳng định có tuyệt Đại Quan Hệ.

Bây giờ, Phương Tiểu Vũ năng lực đã tương đối phong phú, học tập thiên phú 20, Ngữ Ngôn Thiên Phú 20, mị lực 20, Liều Muội 20, khẩu hoạt 15, Thương Pháp 15, diễn kỹ 10.

Như thế một cái độc lập thêm Cường Thế hệ, muốn là dựa theo trong trò chơi phân chia, đại khái có thể tính làm tinh anh mô bản, tại hắn bản nhân trên cơ sở, cường hóa 20% trình độ.

Mà hắn tự thân tố chất, tỉ như mị lực, tỉ như diễn kỹ, tỉ như Liều Muội câu thông, kỹ thực vẫn luôn tại tiến bộ, có chút phương diện thời gian ngắn không thấy được, có chút phương diện biến hóa thì là nghiêng trời lệch đất.

Tỉ như, mãnh liệt lòng tự tin.

Điều Tỉ nghịch tập, hàm ngụ phiên thân nói đến tùy tiện, hành chi gian nan, quan trọng liền ở chỗ tự tin, kiên quyết, năng lực ba người này, tư nguyên bối cảnh nhân mạch đều có thể chậm rãi tích lũy, tự thân căn khí bố cục mới là hạch tâm, nếu là mình bắt tranh khí, có cái gì kỳ ngộ đều không tốt.

Phương Tiểu Vũ là cái có chí khí, cùng gần nhất thu hoạch so sánh, một điểm tiểu tiểu nhân hoang mang, căn bản không tính sự tình.

Cho nên, chờ đến gần bữa ăn bụng đi lên thời điểm, hắn lại bắt đầu không tìm không phổi mà cười cười, đặc ý giống như Mạch Tử Nghiên huyền diệu thành tích.

Trò chuyện xong gần nhất ôn tập thu hoạch, tiếp theo lại cho tới giống như Lý Tiệp Tư cùng Đàm Thành hai lần xung đột, Mạch Tử Nghiên bắt đầu còn cười ha hả nghe, càng về sau, sắc mặt liền càng ngày càng nghiêm túc.

Chờ đến toàn bộ nói xong, Mạch Tử Nghiên hỏi lại: "Tiểu Ngưu, đối mặt Đàm Thành loại tình huống đó, muốn biết tỷ sẽ làm sao xử lý a?"

"Muốn." Phương Tiểu Vũ âm thanh tràn ngập chờ mong.

"Ta sẽ liều mạng thụ thương, chịu một chút hung ác, trên đầu tốt nhất." Mạch Tử Nghiên đưa ngón trỏ ra, điểm một chút chính mình đầu, lạnh lùng cười cười.

"Còn lại liền rất đơn giản —— nằm viện, chờ trường học lãnh đạo tới thăm, giả ra tinh thần bị thương rất sâu bộ dáng, lại hơi dẫn đạo một chút ta mụ

mụ, để cho nàng báo động."

"Người xem, ta vốn là thời gian dài thuộc về suy nhược tinh thần bên trong, tình huống bây giờ càng thêm nghiêm trọng, thậm chí sẽ tình đường so sánh trường thời gian, đến mức chậm trễ thi đại học ôn tập."

"Trường học xuất phát từ trấn an mục đích, sẽ chủ động đem hấn khai trừ, cùng lúc đó, cố gắng cùng ta câu thông, ưng thuận đủ loại chỗ tốt, yêu cầu ta hủy bỏ đối với hấn khởi tố."

"Chờ đến trường học xuất ra một cái cử đi danh ngạch thì ta sẽ miễn cưỡng nhả ra."

"Tiếp đó, trường học sẽ thanh lý y được phí, lại tiền bên trên nhất bút dinh dưỡng phí, rồi khỏi đánh cược."

"Sau đó là nhà bọn hấn bồi thường, tinh thần Tồn Thất Phí, lại thêm nằm viện cùng thời gian dài ở nhà tình đường chậm trễ thi đại học đền bù tổn thất phí dụng, chỉ ít 300 ngàn đặt cơ sở."

"Nhưng là trên thực tế, ta có đầy đủ tự học năng lực, cái kia khảo thí còn tiếp tục khảo thí."

Phương Tiểu Vũ nghe được trợn mắt hốc mồm, nhưng mà Mạch Từ Nghiên mà nói còn chưa nói xong,

Thậm chí biểu lộ càng thêm nghiêm túc.

"Vừa rồi đó là kết quả của người."

"Nếu quả như thật là ta phát sinh loại sự tình này, khai trừ chỉ là bước đầu tiên, bước thứ hai là tiền hấn tiến vào ngục giam, lưu lại một phân án cũ."

Phương Tiểu Vũ động Động Chùy môi, vừa muốn nói chuyện, Mạch Từ Nghiên khoát tay, trực tiếp cắt đứt: "Người có phải hay không muốn nói dạng này kết thù quá lớn?"

Chẳng hề để ý nhún nhún vai, Mạch Từ Nghiên buông lỏng nói: "Không sai, xác thực sẽ kết thù. Nhưng là vô luận hấn có vào hay không đi, cừu hận đều đã là sự thật, ta vì sao không đem cừu nhân triệt để hủy đi?"

"Chờ hấn đi ra thì ta sẽ tìm cơ hội lại cho hấn một chút hung ác. Hai loại khả năng ——"

"Thứ nhất, trực tiếp đánh chết."

"Thứ hai, không có đánh chết, nhưng ít ra để cho hấn cũng không dám lại sinh ra đối phó với ta tâm tư, nếu như còn chưa từ bỏ ý định, tiếp tục đánh."

"Người cho rằng ta là muốn cho hấn giận a? Không phải. Làm như vậy đến căn bản mục đích là. . . Triệt để giải quyết tiềm ẩn tai họa ngầm."

Phương Tiểu Vũ nghe được mồ hôi lạnh tràn trề, thực sự nghĩ không ra, cười đứng lên ánh mắt cong cong Như Nguyệt răng Từ Nghiên tỳ, thế mà còn có tàn nhẫn như vậy quyết tuyệt một mặt.

Mạch Từ Nghiên thật giống như biết hấn đang suy nghĩ gì giống như, mở miệng lần nữa, ngữ trọng tâm trường khuyên.

"Tiểu Ngũ, người lập tức liền muốn bên trên đại học, nhưng trên thực tế như cũ chỉ là một cái hải tử, nếu như không phải người gần nhất biểu hiện ra phi thường cự đại tiềm lực, hôm nay lại chịu đến một chút ủy khuất, tỷ tỷ không sẽ cùng người nói những thứ này. Để người thật vui vẻ đơn thuần 4 năm, rất tốt."

Biểu lộ ám áp, ngữ khí ôn nhu, Phương Tiểu Vũ kim lòng không được gạt đầu: "Àn, ta biết Từ Nghiên tỷ người là tốt với ta."

"Ha ha, người tin tưởng liền tốt, tỷ cũng Cao Hưng." Mạch Từ Nghiên cười một tiếng, lập tức lại nghiêm túc đứng lên, "Thế nhưng là, người đến tự mình nhìn rõ ràng, nghĩ rõ ràng, mới không uổng phí tỷ tỷ cùng người nói nhiều như vậy."

"Xã hội cũng phức tạp, nhân tâm càng phức tạp, chúng ta nghĩ tới đến đỡ một ít, muốn có trình độ nhất định tự do, muốn bảo vệ tốt chính mình Hòa Thân người, muốn lúc nào cũng đối mặt cạnh tranh."

"Lạnh tính cạnh tranh, muốn dùng cảm đối mặt, xem như đối với mình ma luyện. Ác tính cạnh tranh, thương tổn, vậy thì tuyệt đối không thể dung túng, muốn hung hăng đánh lại!"

Nói đến "Hung hăng" thì Mạch Từ Nghiên trong mắt tràn đầy sát khí, để cho Phương Tiểu Vũ giật mình trong lòng, vì đó lẫn nhiên.

"Người cái kia đồng học, tính cách nhỏ hẹp mà âm hiểm, bạc tình mà cay nghiệt, bình thường vì leo lên hai đời, liền đối với người đủ kiểu vũ nhục, dạng này người căn bản không có phòng tuyến cuối cùng đáng nói, coi như ngày đó không có lên xung đột, hấn cũng đã sớm hận lên người, một khi đắc thế, tất nhiên sẽ đối với người tiến hành vũ nhục cùng chèn ép, dùng cái này tới thỏa mãn cái kia biến thái lòng hư vinh cùng cảm giác ưu việt."

"Nịnh nọt, nhưng thật ra là Nhân chi thường tình, chúng ta đều là phạm nhân, thích cùng mạnh hơn chính mình người giao bằng hữu, cái này hoàn toàn không có vấn đề."

"Khác nhau ở chỗ, phải chăng có phòng tuyến cuối cùng, sẽ hay không ý thế hiệp người, phải chăng lấy ức hiệp nhỏ yếu làm vui thú."

"Nếu như chiếm toàn bộ, dạng này người hoặc là Kinh nhi viễn chi, hoặc là Nhất Côn tử đánh chết, đừng đi cân nhắc cái gì ai đúng ai sai, qua không quá."

"Nhân sinh không có nhiều như vậy đúng sai, chúng ta cả đời chỉ gặp được ba loại người."

"Người một nhà, người xa lạ, địch nhân."

"Thái Tổ dạy thế nào Đạo Ngã bọn họ? Đối với địch nhân phải làm như thế nào? Chính ngươi suy nghĩ thật kỹ."

"Đương nhiên, Vương Chính sự tình ngươi không cần nghĩ, cách ngươi quá xa. Nếu như hấn dám động ngươi, vậy thì là ta địch nhân, ta tới giải quyết."

Phương Tiểu Vũ lần đầu nghe được Mạch Từ Nghiên nói nhiều lời như vậy, tuy nhiên hơi có chút không thói quen, nhưng tâm lý vô cùng cảm động.

Dạng này một khóa khăn thiết giữ gìn lòng, tại bây giờ thế đạo bên trong, thực sự quá hiếm có.

So sánh cùng nhau, nàng bày ra tâm cơ lòng dạ ngược lại không trọng yếu.

Phương Tiểu Vũ nguyên bản không chút nghĩ những thứ này, nhưng hấn nguyên bản cũng không phải là đặc biệt bột mềm tính cách, không có sức lúc không thể không ủy khúc cầu toàn, gọi là sáng suốt, có lực lượng về sau, tự nhiên phải làm khác lập Xử Thế Chi Đạo.

Mạch Từ Nghiên một phen, để cho hấn triệt để nghĩ thông suốt —— ta không đi ức hiệp nhỏ yếu, nhưng cũng không cần thiết đi nhẫn uớp Tạng Khí, chỉ cần Tâm Thuật không lệch ra, thủ đoạn cái gì chỉ là quá trình.

Giải quyết đồng dạng một sự kiện, nắm đầm lớn dùng quyền đầu, có tiền dùng tiền nện, ta có siêu năng lực, dựa vào cái gì không thể dùng?

Khổng Tử nói: Dĩ Đức Báo Đức, Dĩ Trục Báo Oán.

Tốt với ta muốn báo đáp, đối với ta tâm nghi ngờ ác ý, trực tiếp to mồm rút về đi, không có hệ thống lúc nên làm như thế, chỉ là lực lượng nhỏ yếu làm không được, hiện tại có hệ thống, còn khách khí làm gì?

Trưởng thành chính là như vậy từng giờ từng phút hiểu ra, tích lũy, không có cái gì tuyệt đối đúng sai, chỉ là hoàn cảnh cho phép.

Phương Tiểu Vũ cái này khóa Tiểu Thụ Miếu, tạm thời không có trường lệch ra, nhưng là tại Phó Mẫn Khiết cùng Mạch Từ Nghiên tự thân dạy dỗ phía dưới, đến cùng vẫn là thoáng chệch hướng Liễu Nguyên bản quỹ tích, tính cách bắt đầu hướng về một cái không biết phương hướng trưởng thành.

Đương nhiên, trong lòng của hấn còn có kiên trì, hiểu được một cái đạo lý: Năng lực muốn thiện dùng, càng phải dùng cẩn thận, kỹ năng có thể lưu manh, người không thể lưu manh.

【 Bao Nạn Báo Côn 】 dạng này siêu năng lực, nếu như chỉ là dùng để ủi mỷ nữ lẫn ga giường, lập ý không khỏi liền thật xấu xa, người cũng sớm muộn gì muốn phế rơi, người thông minh tuyệt đối sẽ không làm như vậy.

Phương Tiểu Vũ đương nhiên là cái thông minh hài tử, hơn nữa là cái có hệ thống bàng thân thông minh hài tử.

Nguyên bản, theo đuổi của hấn rất đơn giản: Nỗ lực học tập, thi trọng điểm đại học, truy Hàn Lạc Âm, nghĩ biện pháp kiếm tiền thay mẫu thân phân ưu.

Hiện tại xem ra, a, có phải hay không hơi bảo thủ?

Làm Phương Tiểu Vũ nghĩ như vậy thời điểm, tương lai mới bắt đầu chân chính bất khả hạn lượng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Chinh ca tàn bạo

Vô cùng đơn giản ném qua bữa trưa, giống như Mạch Từ Nghiên tạm biệt, Phương Tiểu Vũ trở về trường lấy sau tiếp tục chui quyển biển, không có có nhận đến bất kỳ ảnh hưởng gì.

Quá xa sự tình hán không quản được, việc cấp bách là thi đại học, có thể đem thành tích đề cao đến tứ đại trúng tuyển tuyển, cũng là lớn nhất thành công, hết thảy cái khác đều muốn sau này thả.

Thành thị một bên khác, Phương Tiểu Vũ thường ngày sinh hoạt bên ngoài mặt khác, Vương Chính đang tại mượn rượu giải sầu.

Hôm nay sự tình đối với hán đả kích rất lớn, theo đuổi Mạch Từ Nghiên không chỉ là bởi vì nàng mỹ mạo, gia thế mới là tính quyết định nhân tố, vì thế, hán cùng hán gia đình đều bỏ ra rất nhiều, đồng thời đối với kết quả kỳ thác cực lớn kỳ vọng cao.

Nguyên bản hán cho là mình nhất định có thể thành công, phần này tự tin bắt nguồn từ nhiều năm trước tới nay bất bại chiến tích, hán dụng tâm theo đuổi nữ nhân, thẳng đến trước mắt mới thôi, không có có một lệ thất bại.

Vậy mà hôm nay trận này xúc động, chẳng những triệt để chôn vùi sở hữu thành công hi vọng, thậm chí có khả năng ảnh hưởng đến trong nhà sinh ý cùng chính mình tiền đồ.

Nói như vậy không một chút nào khuếch trương, bởi vì hán biết rõ, chính mình đến tột cùng cảm Phó Mẫn Khiết đặc tội cỡ nào nghiêm trọng.

Mạch Từ Nghiên mang tới đệ đệ, một cái so với chính mình Tiểu Chính cả một vòng thiếu niên, không có chút nào uy hiếp, không liên quan đến bất luận cái gì lợi ích, chính mình lại bị điên ba lần bốn lượt nhục nhã đối phương, nhất định. . .

Nếu như có thể vân hồi, Vương Chính nguyện ý quỳ xuống tới kích động chính mình hai 500 mươi cái và miệng, khóc rống xin lỗi.

Khi dễ một cái tiểu Điều Ti không sao, ở trước mặt khi dễ Mạch Từ Nghiên khách nhân, nhất định cũng là tại rút Phó Mẫn Khiết khuôn mặt, ta làm sao lại như thế ngu xuẩn?

Vương Chính là thật hối hận, thậm chí đều có chút cử chỉ điên rồ ngấm, tin tưởng vững chắc chính mình gần nhất Cảm Dục quá mức, hỏa khí quá lớn, tâm tình bất ổn, cho nên mới sẽ phạm sai lầm ngu xuẩn như vậy.

Về phần sẽ có hay không có nguyên nhân khác, hán một chút cũng không có hướng về phương diện kia muốn.

21 thế kỷ trong nước, Dân Trí mở rộng, dù không Xuất Hộ có biết thiên hạ sự, Phong Thủy Kham Dư cũng bắt đầu dùng từ trường giải thích, người nào sẽ tin tưởng những Quái Lực Loạn Thần kia?

Phương Tiểu Vũ biểu hiện, rõ ràng cũng là một cá nhân súc vô hại tiểu thiếu niên, bất kỳ cái gì một cái đang thường nhân cũng sẽ không đối với hán có nửa phần hoài nghi, thậm chí muốn cũng sẽ không hướng về phương diện kia muốn.

Vương Chính cũng là một cái đang thường nhân, với lại từ trước tự xưng là tinh anh, chỉ coi chính mình nóng nảy ức quá mức, tâm tính mất cân bằng.

Ngừa đầu trút xuống hoàn toàn một chén Whiskey, Vương Chính ánh mắt đỏ bừng, lồng ngực giống như là có hỏa tại đốt, một cái kéo qua đang tại ca hát nữ nhân, đại thủ trực tiếp theo bên hông duỗi đi lên, dùng lực nhào nặn đứng lên.

Nữ nhân bị bắt đến mức đau, sắc mặt nhợt nhạt trong nháy mắt, lập tức lại nét mặt tươi cười như hoa, hờn nhẹ nói: "Ca, điểm nhẹ. . ."

"Nhẹ bà nội ngươi! Lão tử không cho ngươi tiền?"

Vương Chính tiện tay nắm qua bao, móc ra nguyên một xấp tiền mặt, vung vẩy đứng lên, trùng trùng điệp điệp kích động bên trên nữ nhân gương mặt.

"Đều mẹ nó là ngươi! Hầu hạ tốt lão tử, ngày mai còn có!"

Nữ nhân trong mắt bên trong hiện lên một tia oán hận, nhưng là đối mặt viễn siêu thường lệ khen thưởng, cuối cùng vẫn là khó mà kháng cự, lập tức giống như rắn quấn lên đi, giọng dịu dàng ní non: "Vương ca, còn chờ cái gì? Muội muội khát quá. . ."

Trong tửu điểm, Vương Chính trên người nữ nhân điên cuồng chinh phạt, tảo bạo vô cùng.

Bình thường bình thường thời gian là 15 phút đồng hồ, nay trời đã 4 5 phút đồng hồ, như cũ không có bất kỳ cái gì thân thể tác cảm giác.

Nhìn xem dưới thân nữ nhân loại kia không chịu nổi tiếp nhận biểu lộ, Vương Chính tâm lý phun lên một cỗ khoái ý: Lão tử cũng đi! Tiểu ma-cà-bông, lão tử siêu cấp đi!

Mặc danh kỳ diệu suy nghĩ lóe lên một cái rồi biến mất, Vương Chính vui sướng làm lấy Vì Nam Tử, ngang đương đầu chí, cường đại năng lực, thậm chí để cho hán sinh ra một loại thể giới đều ở lòng người dưới ảo giác.

Thoái mái liền hai chữ —— nhân phẩm cứng chắc!

Lại đi qua 20 phút đồng hồ, Vương Chính mệt mỏi trực tuyến thô khí, với lại hơi có chút phiền.

Vỗ vỗ nữ nhân cái mông, nhú mày phân phó: "Ngươi lên!"

Nữ nhân đã mệt mỏi không sai biệt lắm muốn co quắp rơi, nhưng nhìn tại hai bắp phần bên trên, gương chống lấy lật trên thân lập tức, phát động suốt đời công lực, sử xuất Hấp Tinh Đại Pháp.

Nhưng mà đồng thời không có cái gì ý nghĩa, kém chút mệt mỏi miệng sùi bọt mép, Vương Chính vẫn như cũ là AutoBots lãnh tụ.

Gia súc! Ngươi mẹ nó vì gãy vỡ lão nương, đến cùng đã ăn bao nhiêu thuốc?

Nữ Nhân Tâm Lý thăm mắng, trên mặt nhưng là lại chịu thua lại sợ biểu lộ, ủy ủy khuất khuất nũng nịu: "Ca, ngươi thật mạnh, ta thật chuẩn bị bất động ngắm . ."

"Thật mẹ nó phế vật!"

Vương Chính hung tợn chửi mắng một tiếng, thuận tay một ba Chưởng Phách đi qua, nữ nhân lại tránh đều chẳng muốn tránh, nửa chết nửa sống lâm bầm một tiếng.

Tuy nhiên Vương Chính đồng dạng mệt mỏi toàn thân như nhũn ra, nhưng mắt thấy nàng xác thực đã gần như tiêu hao, chỉ tốt chính mình tới.

Lại 10 điểm chuông, nữ nhân bắt đầu xin tha, sau đó nước nỡ, sau cùng có Thượng Khí không có hạ khí co quắp lấy, lời nói đều nói không nên lời.

Đến lúc này, Vương Chính thể lực cũng tiêu hao quá độ, thực sự rất bất động ngắm, tuy nhiên vẫn là kìm nén đến khó chịu, nhưng cũng chỉ có thể như vậy coi như thôi.

Xác thực mệt mỏi đến cực hạn, xoay người nằm xuống, cơ hồ dính vào gối đầu liền ngủ mất.

Mất đi ý thức trước, Vương Chính nào từ bên trong hiện lên một cái suy nghĩ: "Móa nó, cho lão tử uống rượu già, các ngươi chờ lấy!"

Mặt trời lên cao mới tỉnh ngủ, hần sờ đến bên người xụi lơ như bùn nữ nhân, nhớ tới hôm qua chưa lại sự nghiệp, lại bắt đầu xuẩn xuẩn dục động.

Tiền không ít hoa, sự tình còn không có xong xuôi, chưa nói, mở làm!

Nữ nhân bị một trận đau đớn bùng tỉnh, phát hiện này gia súc lại một lần ép tại trên thân, không khỏi buồn hào một tiếng: "Ca, ngươi thuốc sức lực còn không có qua a?"

Vương Chính giận dữ, một bàn tay kích động đi qua: "Ngươi mẹ nó mới uống thuốc! Lão tử thiên phú dị bẩm!"

Nửa giờ về sau, nữ nhân dùng hết trên thân sau cùng một tơ tằm khí lực, một chân cầm Vương Chính đạp lăn, cũng không để ý còn chưa tới tay một cái khác bắp, chửi ầm lên: "Đi ngươi Nãi Nãi! Con rùa con bê, lão nương không kiểm lời ngươi bản tiền! Lấy thuốc coi như ăn cơm tiện nhân, ngươi mẹ nó chết không yên lành!"

Nội y cũng không cần, mặc lên váy liền vội vàng đi, đi đường thất tha thất thểu, không vịn tường đều ra không được môn.

Vương Chính mệt mỏi eo đều muốn gãy mất, cũng không có khí lực đuổi theo, tiện tay nắm lên một kiện đồ vật nện đi qua, từng chữ từng chữ giận mắng

"Lão, tử, không, ăn, thuốc!"

Động tác có chút mãnh mẽ, lại thân đến phía sau bắp thịt, đau đến hần ôi một tiếng, hình chữ đại nằm sấp trên giường nghỉ ngơi trước.

Nằm một hồi đột nhiên cảm thấy không đúng, xoay người hướng về cửa ra vào vừa nhìn, nhất thời phát ra một tiếng kêu rên: "Ta rãnh ngươi đại gia! Lão tử điện thoại di động a!"

Khô rồi Vương Chính luôn luôn nằm đến tối mới có thể xuống đất, về nhà lại bị cha mẹ thay nhau răn dạy, trong nhà yên yên tĩnh tĩnh nuôi hai ngày.

Hai ngày về sau, eo cơ vất vả mà sinh bệnh đã nuôi đến không sai biệt lắm, tình cực tư động, liền muốn tìm địa phương đem hỏa khí rải ra.

Suy nghĩ nửa ngày, quyết định cho hai cái Tử Đẳng đánh điện thoại.

"Uy, Đại Quân? Ngủ bà nội ngươi, đứng dậy nào! Hôm nay đi Dạ Ngữ ném thù tấu, ta lại để lấy Lão Trần! Nghệ Thuật Học Viện? Không đi! Tiểu nha đầu không Sức bền chiến, không có tí sức lực nào! Ta được hay không? Quay đầu để cho ngươi kêu cha!"

"Lão Trần? Dạ Ngữ đi lên, hôm nay tổng thống bộ chặn lớn cùng ngủ, tiền thuê nhà, tiền thưởng đều ta ra, người nào trước tiên không được người nào mua pháo đơn, có dám hay không?"

Hẹn xong hai cái Tử Đẳng, Vương Chính mừng khắp khỏi đi ra ngoài, đầy ngập chí khí, tin tưởng vững chắc nhất định có thể để cho bọn họ giặt tẩy cả mình, các loại hâm mộ ghen ghét hận, trông mong nhìn xem chính mình quét ngang toàn trường.

Vì sao có lòng tin như vậy?

Bởi vì hôm qua nhằm chán lúc chính hấn đánh một trận LOL, tay cũng tê rồi nhân phẩm như cũ cứng chắc vô cùng, so siêu phẩm đều mẹ nó tà đi.

Trên trời dưới đất, duy ngã Chân Nam Nhân, đứa nhỏ phóng đặng bọn họ, chờ lấy cầu xin tha thứ đi! Oa ca ca!

Giống như hai cái Từ Đẳng tại hộp đêm gặp mặt, mở uống trước đó tự nhiên muốn đánh một phen chửi phào, đối mặt hai cái Từ Đẳng khinh bỉ cùng nghi vấn, Vương Chính bình chân như vại.

"Không cần các người kêu gào, hôm nay liền để cho các người biết chinh ca ta tàn bạo!"

Lão Trần cùng Đại Quân đương nhiên sẽ không tin, Vương Chính cũng không nhiều lời, "Cao thâm mật trắc" mà cười cười.

Uống rượu thổi so vô nghĩa, sau đó tuyển người mang đi mượn phòng Nhất Khí thở ra CD là mọi người quán thực quá trình, không có không ngoài suy đoán.

Thời gian tại ba ba ba bên trong chậm rãi trôi qua. . .

Rạng sáng bốn giờ, sáu cái nữ nhân ngón ngang lộn xộn nằm đang phòng xếp bên trong, Lão Trần cùng Đại Quân tròn mắt hốc mồm ngồi tại trên ghế sa lon nhìn xem, Vương Chính đỏ lên con người từ, một tay phù yêu, một tay gãi gao nắm lấy mép giường.

Vương Chính kéo lấy sắp chưa chết eo xê dịch một bước, cách hấn gần nhất nữ nhân nhấc một chút mí mắt, hữu khí vô lực hừ hừ lấy: "Đại oa, người lại đùng non, non liền tự sát."

Nghe được nàng, còn lại nữ nhân hoặc là xoay người, hoặc là cuộn mình đứng lên, từng cái Võ Đang.

"Cút. . . Cho lão tử. . . Để cho cái. . . Địa phương. . ." Vương Chính lật cái bạch nhãn, thẳng tắp hướng về trên giường khê đảo.

Đại Quân sờ sờ trên cằm gốc râu cằm, cộp cộp miệng: "Chặc chặc. . . Chính, người đây không phải mạnh, người đây là bệnh a. . ."

Lấy Cát Ưu nằm tư thế co quắp tại trên ghế sa lon Lão Trần tràn đầy đồng cảm gật đầu: "Không sai, lão tử gấp đôi Dược Lượng đều nằm sắp ở Tam Hồi ngắm, người cái này đơn thuần công năng đánh mất a! Nghe ta, đừng làm nữa, trước tiên híp mắt một hồi, tối nay hai anh em tiễn đưa người đi bệnh viện!"

Vương Chính tâm lý không còn một tơ một hào khoái ý Hòa Hưng phần, chỉ còn lại có mãnh liệt hoảng sợ.

Mẹ nó, lão tử là ưa thích tàn bạo, nhưng không nghĩ tới muốn như thế tàn bạo a. . . Sẽ không phải thật cứ như vậy phê đi a?

Lão tử năm nay mới ba mươi a a a!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Ghi chép cái LOL video đi!

Những ngày sau đó, Phương Tiểu Vũ luôn luôn thành thành thật thật chờ đợi tại trong trường học ôn tập.

Đàm Thành đã trở về trường đi học, mỗi lần nhìn thấy Phương Tiểu Vũ đều cái mũi không phải cái mũi ánh mắt không phải ánh mắt, không có sắc mặt tốt, nhưng cũng không dám chủ động khiêu khích, Phương Tiểu Vũ đối với hấn hoàn toàn là làm như không thấy, xem như cái rắm tới xử lý.

Lý Tiếp Tư ngược lại là rất ít tới trường học, nghe nói là trong nhà tự học, cách ba năm ngày mới một lần trở về.

Cái này hai cá nhân không còn làm yêu, trong lớp nhất thời yên tĩnh rất nhiều.

Bây giờ Phương Tiểu Vũ là ban hai Đại Hồng Nhân, nhiệt độ kẻ trộm cao, vừa đến nghỉ giữa khóa hoặc là nghỉ trưa thời gian, bên người liền sẽ vây tới không ít đồng học, thỉnh giáo đề mục, thỉnh giáo phương pháp, thảo luận như thế nào buông lỏng tâm tính, nổi liền không dứt.

Phương Tiểu Vũ nguyên bản cũng không phải ưa thích trang bức tính tình, cơ hồ hỏi gì đáp nấy, nhân duyên càng ngày càng tốt, tâm tính cũng càng ngày càng vui sướng thoải mái.

Giống như Hàn Lạc Âm quan hệ ngược lại là không có gì tiến triển, hần không có thời gian đi Liêu Muội, Hàn đại mỹ nữ cũng không có khả năng trái lại vậy hần, hai cá nhân tựa như hai đầu đường thẳng song song, riêng phần mình nỗ lực, riêng phần mình mạnh khỏe.

Thành tích phương diện, tất cả khoa "Cung điện" đều sớm đắp kín, thừa trọng trụ từng cây rần rần chắc chắn dựng thẳng đứng lên, kết cấu lại rõ rệt lại khỏe mạnh, còn lại công tác cũng là hướng bên trong nhét đồ vật, đơn thuần việc tốn sức, dưới khổ công liền tốt.

Trong sinh hoạt cơ hồ mọi chuyện trôi chảy, nhưng cũng có một việc để cho Phương Tiểu Vũ cực kỳ khó chịu —— cái kia giải tỏa nhiệm vụ.

Cũng không biết làm sao lại gian nan như vậy, khoảng cách ăn cơm này trời đã đi qua hơn nửa tháng, nhiệm vụ hoàn thành nhắc nhở chậm chạp không đến, Phương Tiểu Vũ cũng không biết trên đường đi đâu tìm một cái khác phù hợp điều kiện đám con, đành phải cứ như vậy kéo xuống đến, trước tiên ra sức học hành việc học.

Phương Tiểu Vũ thời gian trôi qua, phong phú, mà bị hần gài bẫy ngày ngày thổ huyết cũng là không nỡ mù Vương Chính, sinh hoạt đang tại hướng về tuyệt vọng trong vực sâu trượt xuống.

Ngày đó quần áo về sau, Vương Chính lập tức đi ngay bệnh viện kiểm tra, kết quả cái gì mao bệnh đều không có, bác sĩ cuối cùng chỉ có thể đưa ra một cái lập lòe nước đôi giải đáp —— hư hư thực thực tình thần tính phóng ra khó khăn chứng.

Hư hư thực thực ý tứ, nói trắng ra là cũng là không chữa được.

Nguyên nhân bệnh đều không biết được, ỏ bệnh đều vô pháp xác định, làm sao chữa?

Tu dưỡng, buông lỏng, làm dịu tinh thần áp lực. . . Đi tới nhiều Đại Bệnh Viện, bác sĩ cứ như vậy luận điệu cũ rích nhai đi nhai lại, mù lừa gạt.

Vương Chính lần này Từ Chân được "Táo bạo chứng", động bất động liền nổi giận, chỉ là đập nát đồ vật liền đáng giá cái Tiểu Ngủ 10 vạn, nhưng mà căn bản không có vô ý nghĩa, cái kia cứng chắc thời điểm phi thường cứng chắc, không nên cứng chắc thời điểm. . . Vẫn là như vậy cứng chắc.

Thời gian cứ như vậy cứng chắc đi tới, rất mau tới đến tháng 5 số 12, 【bắn người trước bắn ngựa】 kỹ năng tiếp tục kỳ đầy thời gian.

Đặc biệt đúng dịp, nay Thiên Chính tốt là một cao lần thứ ba mô phỏng khảo nghiệm đệ nhất trời.

Một lần cuối cùng mô phỏng khảo thí tầm quan trọng kỳ thực khá thấp, càng giống là một loại xuất chinh trước nghi thức.

Còn có không đến một tháng liền thi đại học, ba mô hình ý nghĩa trên cơ bản cũng là làm nóng người, dưới tình huống bình thường, đề hình đều sẽ tương đối đơn giản, lấy tốt thành tích nhắc tới chấn hưng thí sinh tự tin.

Một cao đối với lần này mô phỏng khảo thí rất qua loa, Trường Thi vẫn là hai mô hình Trường Thi, vị trí đều không đổi, đệ nhất trời sớm Trung Văn thi ba khoa, ngày thứ hai thi lại một khoa, trung gian không có gì nghỉ ngơi, toàn bộ thi xong tiếp tục đi học.

Tóm lại, làm sao thoải mái tùy ý làm sao tới, hoàn toàn không cho học sinh cảm nhận được bất luận cái gì một điểm áp lực.

Phương Tiểu Vũ quen thuộc tìm tới Lão vị trí, trước sau vẫn Cự Đô là gương mặt quen, gọi cảm Queen Tô đã cùng Tiểu Bá Vương Quách Lượng.

Quách Lượng nhìn thấy Phương Tiểu Vũ, hơi nhắc nhắc mí mắt, kéo một chút khóe miệng, không biết là quên cười, vẫn là quên chào hỏi.

Đây là một cái chân chính không sợ nóng lộn chết, nghe nói đã sớm có thể xuất ngoại, nhưng là gắng gượng lấy không đi, dự định tại trong nước lăn lộn bốn năm.

Ngược lại là Tô đã nhìn thấy Phương Tiểu Vũ thời điểm, nhân tình sáng lên.

Gấp phát cuốn lên, Tô đã bất thành linh quay đầu, cùng hần đáp lời: "Nghe nói ngươi học tập rất tốt, đánh cược đã từng thắng nổi Lý Tiệp Tư?"

Loại này lời đồn lời đồn tốc độ thật sự là . . . các loại, mỹ nữ ngươi mấy cái ý tứ?

Phương Tiểu Vũ sững sờ,

Bất động thanh sắc quan sát một chút nét mặt của nàng, ý đồ tìm tới chút đoan nghề.

Đương nhiên, cái gì đều không tìm được, ngược lại là phát hiện nàng đồng tử mang theo điểm U Lam, màu sắc lệch sâu, không phải rất có thể phân biệt.

Phương Tiểu Vũ còn là lần thứ nhất khoảng cách gần nhìn thẳng cái này cùng Hàn Lạc Âm nổi danh mỹ nữ, nhìn không khỏi cẩn thận chút, sau đó ngoài ý muốn phát hiện, mắt của nàng ỏ cũng so đang thường nhân hơi sâu một điểm, lông mi lại mặt vừa dài, trong mắt tựa hồ mãi mãi cũng có Thủy Quang.

Đây coi như là Điện Nhân vẫn là mỹ nhân?

Xác thực có loại hiếm thấy mỹ lực.

Nàng lông mày đáng đáp cũng cũng quái dị, thẳng lông mày, phần đuôi hướng phía dưới kịch liệt nhận hẹp, lông mày phong đặc biệt rõ rệt.

Hiện tại nữ hài tử, trang điểm đều hóa thẳng lông mày, bình lông mày, nhưng theo đuổi là tròn nhuận, đường cong thư giãn, như thể sắc bén lông mày hình , bình thường người không chế không được.

Nhưng là đối với đào lông mày sinh trưởng ở trên mặt của nàng, cũng không có sắc bén, không tốt tới gần cảm giác, chỉ là cho nàng vũ mị bằng thêm một điểm dã tính, này loại cảm giác là gọi cảm, không phải khóc.

Phương Tiểu Vũ bất thành linh cảm giác rất thú vị.

Giống Mạch Tử Nghiên, xương Tử Lý cường thế bá đạo, lại mọc ra một đôi Loan Nguyệt răng giống như Mất cười, mê hoặc tính siêu cường.

Mà Tô đã mọc ra một đôi đào lông mày, ánh mắt thâm thúy có Thần, nhìn xem tựa như nữ cường nhân, lại lấy gọi cảm, thích đánh động vai trứ danh.

Trên sách nói Tướng do Tâm sinh, cũng không biết cái này "Cùng nhau" đến tột cùng là cái quý gì.

Loạn thất bát tao suy nghĩ xẹt qua não hải, thoáng qua tức thì, Phương Tiểu Vũ ánh mắt "Tiện đường" từ nàng khoa trương núi non đường cong bên trên lướt qua, lặng yên thu hồi thời điểm, đột nhiên cảm thấy có chút miệng đắng lưỡi khô.

"Chia với ai so đi. Ta chỉ có thể nói vẫn được."

Biểu lộ là hững hờ, lạnh nhạt tùy ý, trong lời nói lại mang theo vài phần ngạo khí, Tiểu Xử Nam cuối cùng vẫn là không có ngăn chặn lòng hư vinh.

Không Quan Hi vui mừng hay không, liền giống như không tước xòe đuôi, tại mỹ lệ khác phái trước mặt triển khai phát hiện mình, đó là thiên tính.

"Này, người có thể hay không cho ta truyền một phần đáp án?"

Tô đã ánh mắt hơi hơi nheo lại một điểm, cười nham nhở, biểu lộ nhất thời sinh động đứng lên, mang đến một cổ càng thêm sáng ngời mị hoặc khí tức.

Phương Tiểu Vũ giật mình trong lòng, cảm thấy không chịu đựng nổi, tâm lý lập đi lập lại mặc niệm 'Hàn Lạc Âm mới là ta đồ ăn ', thật vất vả mới đề xuống này một tia khinh niệm, nghi ngờ hỏi: "Có cần phải như vậy? Cũng là một lần mô phỏng trắc nghiệm."

Lời nói mới ló ra, hần liền cảm giác không đúng.

Ta tựa hồ làm một kiện chuyện ngu xuẩn? Thuận cán bò có vẻ như không phải cái này quá trình. .

Tô đã dùng một loại ánh mắt lộ vẻ kỳ quái nhìn hần chăm chăm nửa ngày, bất thành linh nhếch miệng, ý cười doanh lông mày.

"Ta là nghệ thuật thí sinh, nghệ thuật thi thành tích vẫn được, có chút không quá chịu thua tiểu tiện nhân một mực đang phía sau nói cái này nói này, rất phiền, cho nên ta không hi vọng văn hóa khóa thành tích quá kém, dù sao lại có tầm một tháng liền có thể đưa mắt nhìn các nàng xéo đi. . . Người nghe hiểu không?"

Nghe hiểu ngược lại là nghe hiểu, đơn giản cũng là chút tiểu nữ sinh Đấu Tâm mắt ganh đua tranh giành, tặc đến nát đường cái kiêu đoạn.

Bất quá, Phương Tiểu Vũ như cũ không có phát hiện làm như vậy tất yếu, hiện tại sao chép thi điểm cao, thi đại học không phải là một dạng muốn chính mình bài thi?

Không nghĩ, chỉ là tiện tay mà thôi, giúp đỡ thôi, dù sao năng trên người vị đạo rất dễ chịu.

Cái này Logic cũng có vấn đề, nhưng Phương Tiểu Vũ đồng thời không có ý biết đến, gật gật đầu, không quan trọng mà nói: "Ta nộp bài thi lúc lại đem giấy nháp lưu lại, người tìm đi qua là được."

Tô đã chấp tay trước ngực, đáng thương Hề Hề nói: "Không thể a? Ta nhất gan. . ."

Đây là một cái chéch ghé vào trên ghế dựa tư thế, viễn siêu thường quy lòng tự trọng không sai biệt lắm liền đặt trên bàn, Phương Tiểu Vũ thậm chí xuyên thấu qua cổ áo nhìn thấy hai khối bị gạt ra Trần Địa tuần Cẩm Vật, hình thành một cái xinh đẹp Y chữ, Bạch đến phát chán, chói mắt.

Khụ khụ! Tiểu Gia không phải cái loại người này!

Phương Tiểu Gia tâm lý nghĩa chính ngôn từ cự tuyệt, ánh mắt lại thành thật, quang minh chính đại nhìn chăm chăm Y chữ nghiên cứu nửa ngày, lập đi lập lại sờ lên cảm, tựa hồ tại suy nghĩ.

Chỉ là suy tính thời gian hơi lâu, nửa ngày không có lên tiếng âm thanh.

Tô đã trên mặt nụ cười dần dần cứng ngắc, bất thành linh ngay tại một đoạn thời khắc, bắt đầu hối hận chính mình cho ra Tiểu Phúc sắc, tranh thủ thời gian đưa tay che khuất.

Phương Tiểu Vũ tiếc nuốt lắc đầu, lưu luyến không thôi thu hồi ánh mắt, cộp cộp miệng, sau đó cười xấu xa nói: "Gần nhất dinh dưỡng không quá đủ, tạm thời không cung cấp đến cửa phục vụ, ngày khác đi!"

Người đại gia Phương Tiểu Vũ, dám đùa lão nương!

Tô đã sắc mặt đại biến, tức giận đến lồng ngực không được chấp trùng, như là Manga bên trong điều a điều, ủy vi trắng quan.

Cuối cùng nàng còn nhớ rõ hiện tại trường hợp, biết đúng là chính mình được một tác lại muốn tiến một bước trước đây, không dám đảm đương trận bão nổi, chỉ là cắn răng, cười lạnh.

"Được a! Về nhà chính mình ghi chép cái LOL video phát đến ta hòm thư, 30 phút đồng hồ 0 chết đạt tiêu chuẩn, 60 phút đồng hồ 0 chết ưu tú, 30 phút đồng hồ 7 chết trở lên ta quỳ xuống cho người hát thật lớn một cái cây. Có dám hay không?"

30 phút đồng hồ 7 chết. . .

Phương Tiểu Vũ đột nhiên đánh cái run rẩy, quả quyết nhận sợ: "Thật xin lỗi, xưa nay không chơi trò chơi, nghe không hiểu người đang nói cái gì!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Không đường về

Tiểu tử, cùng ta đấu!

Tô đã khoe môi nổi lên một vòng cười yếu ớt, đang muốn thừa thắng truy kích, làm thế nào cũng không nghĩ tới, Phương Tiểu Vũ sắc mặt bất thành linh lạnh lẽo, lại mở miệng thì không có nửa phần khách khí.

"Chép không chép? Không có cần liền bái bai, có cần mời quay đầu ngồi xuống."

Tô đã trên mặt mang theo đắc ý nụ cười trong nháy mắt cứng lại, hơi hơi mở to hai mắt, khó có thể tin xem lên trước mặt nam sinh, tựa hồ như cũ không thể tin được, lại có thể có người có thể như vậy nói chuyện với nàng.

Vờ Tha để bắt Thật?

Tầm mắt tại không trung giao hội, dây dưa chỉ chốc lát, không thấy Phương Tiểu Vũ ánh mắt có chút lấp lóe, Tô đã cuối cùng xác định tình huống.

Không phải vờ Tha để bắt Thật phương pháp!

Không có người nào vờ Tha để bắt Thật sẽ như vậy cứng rắn, này thái độ, căn bản cũng là không có đem nàng coi là gì, không có ý định nịnh nọt nàng.

Nhận rõ điểm này, Tô đã trong đầu trong nháy mắt chuyển qua tốt nhiều suy nghĩ, phản kích mà nói ngay tại bên miệng đảo quanh, sẽ thoát ra.

Nàng đối với mình có lòng tin, trong ngày thường rèn luyện ra được nhanh mồm nhanh miệng tuyệt đối không thua bất luận kẻ nào, cần ai cũng là đầy miệng máu hai hàng ấn.

Nhưng là, loại tình huống này có thể há mồm a?

Đến sau cùng, Tô đã cái gì đều không nói, chỉ là thật sâu ngó nhìn Phương Tiểu Vũ liếc một chút, tựa hồ muốn đem hấn nhớ tại tâm lý, sau đó yên lặng quay đầu.

Nàng là cái thông minh nữ hài, tình thương cao hơn nhiều cùng tuổi nữ sinh, rất rõ ràng phải làm thế nào lợi dụng tự thân tiền vốn, nhưng khi thường dùng thủ đoạn mất đi hiệu lực thì nàng cũng sẽ kịp thời rút lui, tổng kết kinh nghiệm giáo huấn, tìm cơ hội khác.

Ngày xưa, cần đi đầu rút lui, quanh co tác chiến tình huống cũng không nhiều, cao Trung Tiểu nam sinh, nhất là một cao những này Thư Ngốc Tử, cơ hồ là dễ như trở bàn tay, Hữu Cầu Tất Ứng.

Tại cùng tuổi nam sinh trên thân gặp khó, cái này còn là lần thứ nhất.

Sâu hô hấp hai lần, hòa khí xuống dưới, Tô đã không những không giận mà còn cười: Phương Tiểu Vũ đúng không? Trách không được ba năm qua bất hiện sơn bất lộ thủy, quả nhiên có chút ý tứ. . .

Cầm một cao Gọi Cầm Nữ Thần đổi trở lại, Phương Tiểu Vũ không có cảm thấy cái này có gì ghê gớm đâu, không phải hấn trang bức, mà chính là hiện tại thật không có tâm tình Liêu Muội, nữ thần Hàn Lạc Âm đều không thời gian cấu kết, Tô đã đẩy tính toán là cái gì?

Bởi vì cái gọi là, vô dục tắc cương.

Tiểu Gia hòa khí xác thực vượng, nhưng là hiện tại đến kim nén sức lực thi đại học, ngày khác luận bàn cái gì, hiện tại không có tâm tình!

Bất tri bất giác liền lấp một đợt lớn, Phương Tiểu Vũ chính mình còn không có cái gì cảm giác, không thể không nói, cái này cũng là tâm tính tiến bộ.

Có phúc lợi không liếc không nhìn, lại sẽ không bị mê tâm trí, chia không Thanh Khinh nặng, ảnh hưởng chính mình chính sự.

Nói đi thì nói lại, này phúc lợi làm thật là dễ nhìn. . .

Khóe miệng hơi hơi nhếch cười, Phương Tiểu Vũ một lần nữa đem tâm tư thu đến gấp thi trạng thái.

Đúng lúc này đợi, hấn cảm thấy có đồ vật tại chộc chính mình phía sau lưng, kinh ngạc quay đầu, chỉ gặp Quách Lượng biểu lộ quái dị nhìn xem chính mình, yên lặng dựng thẳng lên một cây ngón tay cái.

Nha? Vị này đại gia lúc bình thường dưới rất cao lạnh. . . Chuyện gì xảy ra, vì sao những này phong vân nhân vật đột nhiên đối với ta như thế thân cận?

Phương Tiểu Vũ say mê tại học tập, hai tai không nghe thấy cửa sổ Ngoại Sự, đồng thời không có có ý biết đến, hấn hiện tại cũng là một cái phong vân nhân vật.

Hai tháng thời gian từ đếm ngược nhảy lên đến niên cấp năm vị trí đầu mười, đem Lý Tiệp Tư tạt đến mặt mũi bầm dập, với lại khí chất càng ngày càng nặng yên tĩnh, mị lực càng ngày càng mạnh, có không ít người đều ở sau lưng thảo luận hấn.

Sư tử không cùng Chó Săn làm bạn, có thể làm cho Học Bá bọn họ kiêng kị, để cho Lý Tiệp Tư hận thấu xương, để cho đại mỹ nữ hiếu kỳ, làm sao có khả năng vẫn là người bình thường?

Phương Tiểu Vũ không có nghĩ nhiều như vậy, cũng không có cảm thấy mình có bao nhiêu ghê gớm, bài thi một phát hạ xuống, lập tức liền tiến vào cực độ chuyên chú trạng thái, bắt đầu bài thi.

Lần này bài thi so sánh hai mô hình, muốn đơn giản hơn nhiều, chú trọng hơn cơ sở, đang thích hợp kiểm nghiệm chính thể tính học tập thành quả.

Ba lần 5 trừ hai giải quyết sở hữu đề mục, liền liên tác Văn Đô một mạch mà thành, Phương Tiểu Vũ không có quên lời hứa của mình, tiện tay tại trên giấy nhấp vào xuống đáp án, hướng về góc bàn khẽ chụp, đứng dậy nộp bài thi.

Đáp ứng người muốn làm đến, về phần Tô đã chép không chép, có lẽ có thể không thể chép đạt được, vậy thì không liên quan chuyện của hấn ngắm.

Nghỉ ngơi nửa giờ, lần nữa bắt đầu thi, đệ nhị khoa là toán học.

Phương Tiểu Vũ bài thi đáp đến đang High, hệ thống bất thành linh phát tới một đầu nhắc nhở tin tức, cảm hấn trạng thái cắt ngang.

【 giải tỏa nhiệm vụ hoàn thành, người có thể lựa chọn dưới một bản thư tịch tiến hành Đọc 】

A? Đây là kỹ năng tiếp tục thời gian sau cùng một ngày a? Làm sao trùng hợp như vậy?

Phương Tiểu Vũ vốn cho là nhiệm vụ đã thất bại ngắm, không nghĩ tới tuyệt xử phùng sinh, không khỏi hiếu kỳ hỏi: "Hệ thống, lần này nhiệm vụ là tình huống như thế nào?"

【 Vương Chính không giống với phú nhị đại, tính cách cực kỳ cứng cỏi, cho tới giờ khắc này vừa mới đột phá tâm tình điểm tới hạn, chủ ký sinh phải chẳng muốn quan khán nhiệm vụ chiếu lại? 】

Còn có cái này công năng? Đương nhiên muốn nhìn!

Phương Tiểu Vũ vui mừng quá đổi, chỉ thấy hết màn lóe lên, thị giác bất thành linh biến thành đứng ngoài quan sát hình thức, vừa vặn đi theo Vương Chính.

Đáng thương vương đại thiếu một tháng qua mấy lần chạy chữa, ném qua tốt nhiều thuốc tây trung dược, như cũ không có bất kỳ cái gì khởi sắc, hai lần ném thư, chơi ra các loại hoa văn, đều lấy toàn thân mềm một chỗ làm cứng buộc.

Bi thương bức bối tuyệt vọng, tâm tình gần như sụp đổ, chẳng những ảnh hưởng sinh hoạt, với lại cực lớn ảnh hưởng đến công tác, không có qua nửa tháng, trong tay hạng mục liền triệt để làm hư, rơi vào đường cùng, Vương Chính tuân theo lời dặn của bác sĩ, đi ra ngoài giải sầu.

Đánh cái phi cơ thẳng đến Nam Đảo, đến làng du lịch ở lại, cũng không dám đi Bãi Biển —— sợ nhìn đến mỹ nữ cứng rắn đứng lên không có cứu.

Không có thể công tác lại không thể tán gái, đành phải chờ đợi trong làng du lịch Tá Từu Tiêu Sầu , bên kia một cái bằng hữu bồi hai ngày, cảm giác tiếp

tục như thế không phải vấn đề, kéo lấy hân đi thuật cưỡi ngựa câu lạc bộ giải sầu.

Thuật cưỡi ngựa danh xưng quý tộc vận động bên trong quý tộc vận động, tương đối thích hợp trang bức, tuyệt đối là tốt tiêu khiển, có thể Vương Chính nào có cái kia tâm tình?

Trước sau cự tuyệt hai lần, lại nhin tuy nhiên mải, không tốt phụ lòng bằng hữu một phen khổ tâm, đến cùng còn là theo chân đi tản bộ một vòng.

Nguyên bản chỉ tính toán ứng phó một phen, kết quả mới đến lập tức trận, khi nhìn đến một thót tảo hồng sắc Tiểu Mẫu Mã trong nháy mắt, Vương Chính trong lòng bất thành linh dâng lên một cỗ mãnh liệt khát vọng.

A?

Cái này cá thể hình dáng . . Cái này mô hình . . Cái này tốc độ . .

Trước kia làm sao không có phát hiện, nguyên lai lập tức là xinh đẹp như vậy?

Trong đầu ngựa một chút, lại lại không biết chuyện gì xảy ra, Vương Chính chỉ có thể xác nhận một điểm: Chính mình đối với cưỡi ngựa cái này cái cộc tiêu khiển, còn rất có hứng thú.

Thế là liền nhận nhận chân chân đi theo huấn luyện học tập thuật cưỡi ngựa.

Một tuần thời gian, tiến bộ cực nhanh, đã có thể lên Mã Hoàn nhanh chạy chậm, nhưng là tâm lý khát vọng cũng không có bất luận cái gì làm dịu, ngược lại càng ngày càng kịch liệt, mèo cào giống như ngựa.

Với lại Vương Chính ngoài ý muốn phát hiện, ánh mắt của mình dù sao là tại đi theo Tiểu Hồng cái mông, mỗi khi đuôi ngựa nhẹ nhàng hất lên, lộ ra một cái khe thì liền kim lòng không được trừng to mắt, khát khô dị thường, thẳng hướng dưới nuốt nước miếng.

Cái quỷ gì?

Vương Chính sợ hãi, cảm giác mình đang tại một đầu không đường về bên trên dần dần từng bước đi đến, phía trước cách đó không xa, tất có một cái sâu không thấy đáy hố to.

Thảo, lão tử không phải loại người này. . . A? !

Hải hùng khiếp vía, ý là tim đập nhanh, hoảng hốt, thịt run rẩy.

Chính là Vương Chính chân thực Tả Chiêu, nhưng mà dưới chân không có Trang má phanh, lại hung ác không xuống tâm tới rồi đi.

Cuộc sống như vậy mỗi ngày đều là giày vò, Vương Chính tắm nước tắm, tập thể hình, đánh bao cát, thông qua tất cả loại phương thức phát tiết, lại không có chút nào hiệu quả, càng xem Tiểu Hồng càng cảm thấy mê người.

Ngày hôm nay, tháng 7 số 12, Vương Chính tại lập tức phòng cho Tiểu Hồng tắm rửa, Đại Mao xoát lúc trước xoát đến đằng sau, càng ngày càng chậm.

Lập tức trong phòng chỉ có hân cùng Tiểu Hồng, hân cuối cùng không mấy không được chính mình, một cái vút bỏ bàn chải, tay trái giải khai quần Đại lưng, run rẩy duỗi ra tay phải, nhẹ nhàng kéo ra Tiểu Hồng cái đuôi. . .

Vừa mới đem mặt tập hợp đi qua, say mê nhẹ ngủi một chút, trước mắt bất thành linh tối sầm—— cảm giác được tôn nghiêm bị nghiêm trọng mạo phạm Tiểu Hồng bất thành linh một cái phản đá!

"Àm!"

"A!"

"Bang!"

Vương Chính kêu thảm bay ra ngoài, treo ở lập tức phòng trên tường, sau đó chậm rãi trượt xuống đến, hai tay che háng, đau đến thẳng Ma Quỷ.

Thuần Mã Sư cùng Dưỡng Mã thành viên nghe tiếng chạy đến, nhìn thấy lập tức trong phòng tình huống, nhất thời kinh ngạc cái góc.

Dưỡng Mã thành viên khó thở bại hoại hô: "Người mẹ nó hướng về lập tức phía sau cái mông đứng cái gì? Huấn luyện thời điểm dạy thế nào người? A? !"

Chính mình nuôi lập tức phát sinh thương tổn khách nhân sự tình, Dưỡng Mã thành viên khẳng định phải không may, trừ tiền khai trừ cũng là nhẹ, cũng khó trách hân sót ruột.

Thuần Mã Sư hồ nghi nhìn xem Vương Chính giải khai một nửa quần Đại lưng, lại ngừng đầu nhìn một chút giám sát camera, trầm giọng nói: "Tiên sinh, chuyện này chúng ta câu lạc bộ nhất định sẽ cho ngài một cái công đạo, xe cứu hộ lập tức tới ngay, xin ngài trước tiên an tâm dưỡng thương."

Vương Chính khom người tại mặt đất, nghe vậy giãy dụa lấy vron tay, đầu ngón tay rung động đến như là bị kinh phong, tê thanh nói: "Không. . . Không cần. . . Là. . . Chính ta. . . Không cần thận. . ."

Gặp Vương Chính tốt như vậy nói chuyện, Thuần Mã Sư ngược lại càng khẳng định, sắc mặt cũng lạnh xuống đến, quay người liền đi tìm giám đốc.

Vài phút chiều lại cất nổi biên tập im bất mà dừng, Phương Tiểu Vũ không biết phía sau là làm sao giải quyết, cũng không có tâm tình đi lý biết —— đã nhanh muốn cười thành đần độn.

Nằm sắp trên bàn, bà vai không ngừng rút, nước bọt đem bài thi nhân ẩm ướt nhất đại phiền, làm sao đều không chế không nổi.

Giám Khảo Lão Sư tới nhắc nhở hần hai lần, Phương Tiểu Vũ đáp ứng thật tốt, quay đầu lại bắt đầu buồn cười, tức giận đến lão sư sắc mặt tái xanh.

"Đi! Người đừng thi!"

Không nhìn được lão sư một cái rút đi Phương Tiểu Vũ bài thi, nhìn xem một chữ không nhúc nhích đại đề, khinh thường cười nhạt một chút.

Dù sao là nát nhất Trường Thi, hội tụ một đám học cận bã, đáp hay không đều là một chuyện, này lão sư không lưu tình chút nào cất kỹ bài thi, ra bên ngoài đuổi đi người.

Phương Tiểu Vũ thật vất vả dừng cười, cầm đầu thu thập xong đồ vật, "Khô" nghiêm mặt đi ra ngoài.

Piá sau là một mảnh xem đần độn ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Thần kinh võ kỹ

Buổi chiều thi anh ngữ, Phương Tiểu Vũ vừa ngồi vững vàng, Tô Dã bất thành linh quay đầu.

"Người người này thật có ý tứ, vì không cho ta chép, chính mình cũng không giải bài thi, chơi vui a?"

Cái miệng nhỏ nhắn hơi hơi nhếch, trong mắt to tràn ngập khinh bỉ, mũi thở hơi nhú lấy, nhìn qua phi thường bất mãn, nhưng âm thanh mềm mại đáng yêu uyển chuyển, mềm nhũn không giống chỉ trích.

Phương Tiểu Vũ nhất thời mộng ép: Mỹ nữ, người như thế tự luyện, cha mẹ người có biết không?

Tiểu Xử Nam tuy nhiên đang tại nhanh chóng tiến hóa, nhưng dù sao thời gian còn thiếu, có chút phương pháp tạm thời còn linh hội không thấu.

Tô Dã thật sự là nghĩ như vậy sao?

Chỉ sợ chưa hẳn, dựa theo Phong Bình để phán đoán, nàng có thể là nữ tài xế, có thể là không cảm đối bạn trai coi ra gì "Hào Phóng" nữ, nhưng cũng không phải loại kia ngang ngược bốc đồng đại tiểu thư.

Đây rõ ràng cũng là lý do, Lão tài xế đều hiểu.

Sau đó cũng không đàm luận nguyên nhân, trực tiếp mở vậy, vậy đến xuân tâm mạnh động, vẫn chưa thỏa mãn, chờ mong lần sau lại nổi tiếp, mới là chính đạo.

Nhưng là Phương Tiểu Vũ ngược lại tốt, một câu nói liền cho đối trở lại: "Đại tỷ, người có phải hay không đối với ta thâm mỹ có hiểu làm gì đó?"

Đến, thật vất vả tích lũy tới khẩu hoạt đều dùng tại độc lưỡi phía trên, đáng đời người độc thân nhiều năm như vậy.

Tô Dã đồng dạng không nghĩ tới, tính gộp cả hai phía suy nghĩ nửa thiên tài đem Phương Tiểu Vũ câu nói này giải đọc minh bạch, tâm lý lại vừa bực mình vừa buồn cười, gợn gàng mà linh hoạt vừa quay đầu.

Tóc dài xổ vai vung ra một cái vòng tròn lớn cung, lau Phương Tiểu Vũ chóp mũi lướt qua, mang đến một cỗ dễ ngửi mùi thơm ngát, nha thể mà còn có

tâm tình phẩm vị một chút. . .

Ân, hương khí rất thanh đậm, không giống nàng bản thân như vậy tao khí.

. . .

Kỳ thực Phuong Tiểu Vũ đối với Tô Dã mất khác đối đãi bao nhiêu có phát giác, nhưng là hắn không cho là mình có lớn như vậy mị lực , có thể hấp dẫn đến tam đại Hoa Khôi một trong ôm ấp yêu thương.

Cho nên rất đơn giản a. . . Có mưu đồ khác chứ sao.

Tuy nhiên đoán không được nàng mưu đồ gì, nhưng là ứng phó đứng lên rất có thể —— ta liền không tiếp chiêu, ngươi có thể làm gì?

Nếu là đối thành trước kia, Phuong Tiểu Vũ khẳng định đỡ không nổi Tô Dã, bây giờ lại không giống nhau.

Vừa đến, hắn toàn bộ tinh lực đều trút xuống trên học tập, trên cơ bản thời khắc duy trì cực độ chuyên chú trạng thái, dù là có đôi khi đi ra ngoài nghỉ ngơi một hồi, chuyên chú độ cũng không phải so tầm thường, không có rảnh muốn Phong Hoa Tuyết Nguyệt.

Thứ hai, dù sao còn không có mở qua ăn mặc, thân thể tổ chất cũng chưa nói tới tốt bao nhiêu, chống đỡ cao cường độ học tập đã cũng miễn cưỡng, không có như vậy tràn đầy tinh lực.

Thứ ba, một cái nữ thân phạm Hàn Lạc Âm ngày ngày ở trước mắt lác lác, một cái Ngự Tỷ phạm bá đạo tổng giám đốc thỉnh thoảng liền nhắc nhở hai câu, ai cũng không thể so với Tô Dã kém, đối với nàng không có mạnh như vậy chiêm hữu dục.

Lý do như thế phong phú, tiểu Điều Ti không quen lấy đại mỹ nữ, thuận lý thành chương.

Về phần trong trường thi vì vậy mà hâm mộ ghen ghét hận những cái kia học cận bã, gọi vấn đề a?

Bỏn tràng thi chính là anh ngữ, đối phương Tiểu Vũ mà nói đơn giản hơn, đều không cần làm sao động não.

Rất mau trả lời xong đề, tiện tay kéo xuống tới một khối giấy nháp, đem lựa chọn chép đi lên, nộp bài thi lúc thuận tay đặt tại Tô Dã trên mặt bàn, khoan thai về nhà.

Tô Dã một cái che lại tờ giấy, không có vội vã chép đáp án, đưa mắt nhìn Phuong Tiểu Vũ đi ra ban cấp, trên mặt hiện lên một tia đắc ý mỉm cười.

Ngoài miệng nói không cần, thân thể so với ai khác đều thành thật, hừ, còn không phải ba ba tiền đưa đến cửa tới?

Bản cô nương mị lực, một cao có người có thể so?

Xuống lầu Phuong Tiểu Vũ cũng tại cười trộm.

Mỹ nữ , chờ khảo thí thành tích đi ra, chỉ mong ngươi còn cười được. . . Đừng trách ta, ai bảo ngươi như thế mặc danh kỳ diệu, ta nghĩ đi nghĩ lại, chúng ta vẫn là thiếu liên hệ đi!

Ân , dựa theo Tử Nghiên tỷ dạy bảo, khi cần quyết đoán thì sẽ quyết đoán, đem nguy hiểm bóp chết tại manh mối thời kỳ, phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện!

Phuong Tiểu Vũ còn rất đắc ý, cảm thấy mình lại có trưởng thành.

Mạch Tử Nghiên nếu là biết, khẳng định đi lên cũng là một bàn tay: Ngươi đây là phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện? Ngươi cái này là mình tìm đường chết!

Đương nhiên, cũng có khả năng chỉ là cười một tiếng.

Người nào lúc tuổi còn trẻ chưa từng làm hai kiện tự cho là thông minh chuyện ngu xuẩn đâu?

Cái này cũng là thanh xuân a!

. . .

Tự học buổi tối thì

Phuong Tiểu Vũ dứt khoát trốn học, nâng lấy điện thoại di động, tìm tới một nhà nam lão bản mở tiệm photocopy, như làm tặc vào cửa.

"Lão bản, giúp ta đem cái này văn kiện in ra!"

Nhìn xem máy đánh chữ bên trong phun ra tên sách, lão bản biểu lộ kinh ngạc: "Nha? 《 Dương Gia Tướng ngoại truyện 》? Thư điểm liền có bán đi, ần nó làm gì?"

"Thư điểm bán phiên bản không giống nhau, chúng ta cố đại sử khảo thí muốn giáo sư chỉnh sửa cái này bản."

Phương Tiểu Vũ há mồm liền kéo ra chân trời. . . Phiên bản không giống nhau là ngược lại là thật, không giống nhau địa phương người đứng đắn khẳng định đoán không được.

Lựa chọn như thế một bản hơi ít lưu ý sách, cũng là không có cách nào.

Tiểu Hoàng Văn kỹ năng thực sự không đáng tin, móc roi này mấy quyền đô thị loại hình, còn lại lựa chọn bên trong, liền quyền sách này chữ số không nhiều, hơn nữa nhìn có chút môn đạo.

Ra sân nhân vật, đừng quân nam nữ, người phối, từng cái đều có một thân tốt võ nghệ, nhất là Thương Thuật, dùng bút rất nhiều.

Đó là Dương Gia Thương ai, thật muốn có thể lẫn lộn đến cái một chiều nửa thức, khẳng định lại so với bản Mã Cường a?

Cá ướp muối cũng phải có mộng tưởng, vạn nhất thực hiện đâu?

Dùng Tiểu Ngũ hào kiểu chữ Chính Phán mặt In ấn, cuối cùng toàn thư hơn hai mươi trang, không đến bốn vạn chữ.

Lẽ ra, muốn đại quy mô gia tăng năng lực giá trị, đi đọc một bản đại trường thiên mới là đúng lý, đáng tiếc Phương Tiểu Vũ đối với Tiểu Hoàng Văn gia tăng năng lực không có hứng thú gì, nhất tâm muốn đem hệ thống nhanh chóng đẩy lên nhị cấp.

Cho nên trước hết cứ như vậy đi, nếu mà bắt buộc, sau cùng một quyển sách lại đổi chủ ý cũng được.

Tốt thì mẫu thân Hà Tĩnh cũng vừa hảo giao xe trở về, nhìn thấy Phương Tiểu Vũ sớm như vậy tan học, còn hơi bị sợ.

"Tự học buổi tối không muốn lên, quay về tối tự mình nhìn đọc sách."

Phương Tiểu Vũ tùy tiện một giải thích, Hà Tĩnh liền tin tưởng, lần trước chiến tích thực sự quá huy hoàng, hiện tại hẳn tại mẫu thân nơi đó danh tiếng, căn bản là max trị số.

"Vậy người mấy ngày nay còn đi học a? Vẫn là tại nhà tự học?"

Phương Tiểu Vũ suy nghĩ một chút, cảm giác hiệu suất bên trên không có gì khác biệt, thuận miệng nói: "Trước tiên đi học, có cần lại nói."

Cơm nước xong xuôi bắt đầu đọc sách, 《 Dương Gia Tướng ngoại truyện 》 thanh danh không hiển hách, Văn Bút vẫn rất có bản lĩnh, cố sự đặt hôm nay xem không coi là nhiều thú vị, liền điểm này đối với Dương Gia Thương miêu tả quen thuộc đối đặc thù.

Thoải mái vui sướng giải quyết, không nghĩ tới Tiểu Phá sách thật đúng là cho Phương Tiểu Vũ mang đến một điểm kinh hi.

Thể chất +1, Thương Pháp + 10, liền hai thứ này.

Nhưng mà điểm này thể chất nhất định cứu mạng, vừa mới cộng vào, Phương Tiểu Vũ liền cảm giác trong thân thể dâng lên một cỗ Nhiệt Lưu, mệt nhọc diệt hết, ngồi lâu đưa đến xương sống thất lưng, trong nháy mắt biến mất vô tung, thậm chí bắp thịt đều trở nên căng đầy một điểm.

"Ta đi! Tiểu Gia rốt cục cái đang thường nhân!"

Phương Tiểu Vũ nhất định muốn lệ nóng doanh tròng.

Kỳ thực 1 điểm thể chất không có khoa trương như vậy, dù sao 10 điểm thể chất chỉ là bình quân giá trị mà thôi.

Đương kim xã hội, á khỏe mạnh người trưởng thành còn nhiều, rất nhiều, chỉ phải nghiêm túc nghỉ ngơi, tăng cường vận động, đều có thể khôi phục bình thường.

Thật muốn không thèm đếm xỉa tập thể hình, cảm thể chất đề cao đến 12 giờ tả hữu, cũng không là không thể nào.

Mấu chốt là loại này thêm điểm ý nghĩa quá không giống nhau, có thể uể oải đọc lấy sách liền đem thân thể rèn luyện, ai sẽ nguyện ý bị này phân vật và rèn luyện tội?

Giống như kiếm tiền một cái đạo lý: Có thể nằm liền đem tiền kiếm lời, người xem ai còn ở bên ngoài bôn ba!

Ách, kho giếng Đại Tư Không ngoại lệ, năng nằm kiếm tiền so đứng đây kiếm tiền còn một hơn.

...

Vui cười nửa ngày, Phương Tiểu Vũ bắt đầu suy nghĩ kỹ năng.

Cừu cừu quy nhất?

Quả nhiên là một môn võ kỹ a? Oa ca ca!

Tiểu Xử Nam hưng phấn không thôi, nhanh đi xem kỹ năng nói rõ.

【 trong nháy mắt nhẹ đâm chín sủng, huyền hóa ra Cửu Đạo ảo ảnh, tê liệt trên chọc địch nhân, chân chính sát chiêu theo sát phía sau, cửu cửu quy nhất, sủng ra như rồng, long trời lở đất. Có thơ nói: Chín cạm một sâu tiên khó cản, nhiều lần trọng kích thần cũng mệt 】

【 hiệu quả: Cửu Đạo ảo ảnh bán hư bán thực, một khi trúng mục tiêu, lập tức liền sẽ để địch nhân thân thể xóp gòn lực mềm, khó mà chống cự cuối cùng một kích, tạo thành cự đại thương tổn 】

【 có thể tay không thi triển, hoặc là sử dụng bất kì vũ khí nào, mỗi lần phóng thích tiêu hao 1 điểm tinh thần 】

【 chú thích: Đối với khác phái tạo thành gấp đôi thương tổn 】

Phương Tiểu Vũ mộng ép nửa ngày, nhảy lên một cái.

Đây là cái gì quý?

Sắc / tình hệ thống! Ta hiện tại liền báo động, Yêu Yêu linh mặc kệ coi như ta thua!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Đánh toi bồi?

Tuy nhiên tâm tình là sụp đổ, tinh thần là hoang mang, nhưng Phương Tiểu Vũ vẫn không thể nào nhịn xuống hiếu kỳ, tay không ném thử một chút kỹ năng hiệu quả.

Hai tay nắm tay, ý niệm nhất động. . .

Không có phản ứng.

Phương Tiểu Vũ đầu đầy hắc tuyến, không chịu thua lại tới một lần.

Động trước ý niệm, sau đó huy quyền Thứ Kích. . .

Suru suru suru suru!

Một cái nháy mắt thời gian, Phương Tiểu Vũ liền đâm ra ngoài Ngũ Quyền, ánh mắt căn bản theo không kịp huy quyền tốc độ, ngơ ngác nhìn thấy 5 nói tàn ảnh.

Mộng ép chỉ chớp lát, nhớ lại còn có mấy lần không có đánh xong, Phương Tiểu Vũ vô ý thức lại Thứ Quyền, suru suru suru suru, lại là bốn nói ảo ảnh ra ngoài.

Chín quyền đánh xong, cảm giác vẫn chưa thỏa mãn, trong thân thể giống như là có một cỗ hỏa khí còn không có phát ra tới giống như, Phương Tiểu Vũ kéo cung đệm bước, đột nhiên vung ra thứ Thập Quyền!

"Ông!"

Một tiếng xé Liệt Không khí nhẹ vang lên đi qua, Phương Tiểu Vũ quyền đầu định giữa không trung, sau một lúc lâu, trên mặt bất thành linh hiện ra một vòng ý cười, càng lúc càng lớn.

"Ha-Ha! Tốt Ngưu B kỹ năng! Sau cùng cái này một quyền, so ta bình thường Quyền Lực mạnh hơn nhiều lắm, về sau vạn nhất nói đến đánh nhau, người nào là Tiểu Gia đôi thủ?"

Trung Nhị Bệnh Tiểu Xử Nam, cái này kỹ năng thật không phải như thế dùng. . .

Nhưng mà Phương Tiểu Vũ đã Phong Ma, mặc kệ cái này kỹ năng nguyên bản tác dụng là cái gì, phản Chính Tự khi nó là võ kỹ.

Nam hài từ nha, đối với loại này chém chém giết giết đồ vật đều có mê tình nghi ngờ.

Năm đó xem tiểu thuyết võ hiệp thấy nhiệt huyết sôi trào, lớn lên về sau, ngược lại đối với công phu cái gì khịt mũi coi thường, không phải tình cảm không còn, mà chính là bị hiện thực thương tổn thấu tâm.

Những cái kia trong truyền thuyết công phu, thật xuất ra còn không bằng tráng hán Vương Bát Quyền, đối ai cũng nản chí a.

Phương Tiểu Vũ cái này có thể là chân chính ảo ảnh Thần Thương. . . Thần Quyền, một giây không đến Thập Quyền xuất thủ, muốn khoe khoang khốc có khoe khoang khốc, muốn sát thương có sát thương, có thể không đẹp?

Choi đến hưng khởi, Phương Tiểu Vũ suu suu suu suu đánh ra khắp Thiên Huyền ảnh, không nhiều lắm một hồi, bất thành linh một đầu cảm ngã xuống giường.

Ma đàn, một lần một điểm tinh thần, lẳng không đứng dậy a. . .

Tinh thần quá mệt mỏi, là gần như tiêu hao trạng thái, lại tiếp tục kéo dài, kém hơn hai điểm liền sẽ trực tiếp té xỉu, Phương Tiểu Vũ dứt khoát không nhìn nữa sách, trực tiếp ngủ.

Ngày thứ hai sớm đứng lên, quét liếc một chút giải tỏa nhiệm vụ, im lặng đi qua một bên, xem một giờ sách, đi trường học thi sau cùng một khoa.

Không phải Phương Tiểu Vũ không vội, thật sự là phá nhiệm vụ gấp cũng vô dụng.

【 giải tỏa nhiệm vụ: Người tập được một môn thần công tuyệt kỹ, xin cho nó tách ra vốn có hào quang, đem người "Địch nhân" giết tới quảng mũ cỡi giáp 】

Liền biết không có chuyện tốt.

Giải tỏa nhiệm vụ dù sao là cùng Tân Kỹ Năng cùng một nhịp thở, cái này quảng mũ cỡi giáp, không dễ giết a không dễ giết. . .

Nghiêm túc khảo thí, nghiêm túc đọc sách, không thể nào chăm chú qua loa một chút Tô Dã, một ngày thời gian cũng nhanh đi qua.

Số 14 là thứ hai, đương nhiên, xung quanh mấy đôi tại cấp ba chó tới nói, hoàn toàn mặc có ý nghĩa.

Phương Tiểu Vũ vẫn như cũ là sớm đi vào ban cấp, vào cửa lúc trong phòng học đã ngồi đầy một nửa người, đều đang dùng tâm ôn tập.

Càng tới gần thi đại học, bầu không khí liền càng khẩn trương, thẳng đến sau cùng ba năm ngày mới có chỗ cải thiện.

Ngay tại lúc này, có kinh nghiệm lão sư cũng thường xuyên sẽ hướng về các học sinh xét thực hiện áp lực, để cho mọi người có thể kéo căng lại sức lực, nắm chắc tốt sau cùng cái này điểm thời gian.

Lương Băng sau khi vào cửa, sắc mặt cũng không tốt.

Trên tay nàng mang theo ba mô hình phiếu điểm, các bạn học nhìn thấy về sau, tâm tình nhất thời khẩn trương đứng lên, sợ mình thi quá kém, lúc đó cực lớn ảnh hưởng tự tin.

"Các bạn học! Còn có sau cùng. . . Bala Bala. . ."

Phương Tiểu Vũ biết nàng đến Bala một hồi, hiện tại mỗi cái lão sư đều tại như vậy làm, cho nên dứt khoát cúi đầu làm bài.

"Tốt, hiện tại bắt đầu công bố thành tích!"

Cuối cùng nói đến hí nhục, tất cả mọi người xách lên tinh thần.

"Đệ nhất danh, Tôn Linh, 7 38 chia, niên cấp đệ nhất!"

Mọi người không có cái gì phản ứng, thật sự là tập mãi thành thói quen, ba mô hình đề lệch đơn giản, nàng có thể thi ra cái này thành tích lại bình thường bất quá,

Thi không đến 730 mới là tin tức.

"Đệ nhị danh, Vương Hâm Hâm, 713 chia, niên cấp Đệ Cửu!"

"Đệ Tam Danh, Hàn Lạc Âm, 702 chia, niên cấp đệ nhị mươi một!"

"Đệ Tứ Danh, Lý Khôn, 689 chia, niên cấp thứ ba mươi bảy!"

"Đệ Ngũ Danh, Lý Tiệp Tư, 682 chia, niên cấp đệ tứ mười chín!"

...

"Tên thứ mười bảy, Phương Tiểu Vũ, 65 5 phút, niên cấp thứ một trăm chín!"

Niệm đến Phương Tiểu Vũ thứ tự thì trong phòng học bất thành linh bạo phát ra một trận xôn xao sợ hãi thán phục.

"Chuyện gì xảy ra? Ngũ Ca thi kém như vậy?"

"Cũng là a, đề đơn giản, phản mà hạ xuống 1 40 tên, tình huống như thế nào?"

"Thật mẹ nó thần kỳ. . . Ta nói, lần trước thành tích sẽ không phải có vấn đề a?"

Tiếng nghị luận nhất thời cầm phòng học bao phủ, thậm chí có không ít người quay đầu lại, yên lặng quan sát đến Phương Tiểu Vũ biểu lộ.

Biết phát thành tích, cho nên hôm nay Lý Tiệp Tư cố ý quay về đến trường học, vừa nghe đến Phương Tiểu Vũ thành tích, nhất thời mặt mũi tràn đầy vui mừng!

Đàm Thành càng là hận Phương Tiểu Vũ hận đến xương Tủy Lý, đều vô dụng Lý Tiệp Tư xúi giục, tại chỗ liền mở miệng chế giễu.

"Nha thờ ra? Lớp chúng ta học tập đại sư, đây là thế nào? Như vậy Ngưu B học tập phương pháp, khắp nơi truyền thụ kinh nghiệm, kết quả chính mình lui bước hơn một trăm tên, thật có ý tứ hắc!"

Lương Băng sắc mặt phát lạnh, khiển trách: "Đàm Thành ngươi chuyện gì xảy ra? Lần trước giáo huấn không đủ, vẫn còn muốn tìm gia trưởng?"

Đàm Thành cứng cổ, nửa bước không lùi: "Lương lão sư, ta lại không nể chửi người, ta nói sai cái gì rồi? Lúc đầu cũng là hấn đắc ý vong hình, thành tích lui bước, ta quan tâm một chút đồng học còn không được? Lại nói, đến tốt cùng là lui bước, vẫn là có khác nguyên nhân khác, hiện tại cũng khó mà nói a?"

Lý Tiệp Tư theo sát lấy lên tiếng phụ họa: "Lương lão sư, ta cảm thấy Đàm Thành nói cũng có đạo lý. Ngài có phải hay không đến tìm Phương Tiểu Vũ đồng học thật tốt nói chuyện? Vừa có điểm thành tích liền lên mặt, đây cũng không phải là tốt thói quen. Làm vì là đồng học, ta cũng cũng lo lắng hấn, như thế không biết nặng nhẹ, về sau làm sao tại trên xã hội đặt chân?"

Nhị Hoàng lo lắng xem liếc một chút Phương Tiểu Vũ, có lòng muốn hỗ trợ nói chuyện, lại hoàn toàn không biết ứng nên nói cái gì, dù sao cái này thành tích thực sự quá bất hợp lý, thậm chí đều không thi qua Đàm Thành.

Hàn Lạc Âm cũng chặt chẽ nhíu mày lại, lại lo lắng lại kỳ quái, ấn nói, lấy hấn gần nhất biểu hiện ra nỗ lực, làm sao cũng không trở thành không tiến ngược lại thụt lùi a?

Tào Tuyết liền mặc kệ nhiều như vậy, từ lúc lần trước Phương Tiểu Vũ đem Lý Tiệp Tư kích động trung thực về sau, nàng liền kiên định đứng sau lưng Phương Tiểu Vũ, thích người nào người nào.

Lúc này đem đầu mâu trực chỉ Lý Tiệp Tư, cười nhạo nói: "Ngươi lần trước giống như Phương Tiểu Vũ đánh cược, còn thiếu người ta tốt nhiều đồ ước không có thực hiện a? Muốn bắt thành tích nói sự tình, làm phiền ngươi trước tiên lau sạch sẽ chính mình thạch thạch trứng!"

Lý Tiệp Tư chẳng hề để ý nhún nhún vai, cười nhạo nói: "Một mã quy một mã. Ta cho rằng Phương Tiểu Vũ gần nhất rất có thể nhảy, đối với chính mình tiền đồ quá không phụ trách, đây là xuất phát từ hảo ý. Ta tin tưởng sẽ có rất nhiều đồng học cùng ta có đồng dạng cái nhìn. "

Ăn một hồ khôn ngoan nhìn xa trông rộng, con hàng này thế mà cũng học xong kéo nhất bang đánh một cái, khoan hãy nói, thật có không ít đồng học cho là hấn mà nói có chút đạo lý, thậm chí không thiếu nhìn Phương Tiểu Vũ không vừa mắt, trực tiếp bỏ đá xuống giếng.

"Lời nói cầu thả lý không cầu thả, lập tức thi đại học, thành tích lui bước lớn như vậy, quả thật có chút nói tuy nhiên đi. "

"Để cho hấn đắc ý, lộ ra nguyên hình đi?"

"Bị Nhị Hoàng nâng một hồi cũng không biết trời cao đất rộng, còn thật cho là mình là học tập đại sư? Khôi hài!"

Nghe nghị luận của mọi người âm thanh, Lý Tiệp Tư cười đắc ý đứng lên, chỉ cảm thấy tâm lý một cái uất khí tại chỗ liền tiêu tán một nửa, thoải mái phải bay trời.

Đúng lúc này, Lương Băng bất thành linh dùng lực vỗ Giảng Thai, mặt lạnh lùng quát mắng.

"Đều an tĩnh! Các ngươi mù nhao nhao lẫn lẫn cái gì? Còn ngươi nữa, Lý Tiệp Tư, đừng chọn sự tình!"

Lương Băng thở phì phò nhìn chung quanh một vòng, chờ đợi đến mọi người đều an tĩnh lại, đưa ánh mắt chuyển hướng Phương Tiểu Vũ, chặt chẽ cau mày.

Tuy nhiên bị Ban Chủ Nhiệm khiển trách, nhưng Lý Tiệp Tư hoàn toàn không cảm thấy mất mặt, khóe miệng hiện lên một tia cười lạnh, trong mắt đặc ý đều nhanh yếu dật xuất lai.

Vương bát đàn, ta chờ nhìn ngươi là thế nào mất mặt!

Ngươi cho rằng đây là kết thúc? Không, mới bắt đầu mà thôi!

Hừ hừ, đợi chút nữa lão tử liền đem ngươi đóng đinh thành sao chép chó, ta ngược lại muốn xem xem, đến lúc đó còn có ai sẽ giúp ngươi!

Lý Tiệp Tư mặc sức tưởng tượng lấy Phương Tiểu Vũ bị hất rút đến khóc ròng ròng tình cảnh, tâm tình như là Tam Phục Thiên Lý một cái xử lý một bát băng Bìa, Thấu Tâm thoải mái, toàn thân lỗ chân lông đều thật to mở ra, ra bên ngoài nổi lên.

Khóe miệng mỉm cười khuếch tán đến toàn bộ trên mặt, trong lỗ mũi vù vù thở hỗn hển, ánh mắt dữ tợn khoái ý.

Đúng lúc này, Lương Băng mở miệng.

Một câu nói, liền để Lý Tiệp Tư hưng phấn trong nháy mắt cứng lại, mặt mũi tràn đầy shi cận bã.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Oscar ảnh đế?

"Phương Tiểu Vũ, ngươi là chuyện gì xảy ra? Ngươi giải thích cho ta một chút, vì sao toán học chỉ đáp lựa chọn cùng bỏ khuyết đề?"

Lương Băng tiếng nói rơi xuống đất, trong phòng học bất thành linh yên tĩnh, liền ngay cả không khí đều đọng lại trong nháy mắt.

"Vạn H AT. The. Fxx King? !"

Lý Tiệp Tư trừng đại con ngươi tử, một câu Ngữ Pháp không đúng Trung Thức anh ngữ quốc mạ thốt ra.

Trong lớp còn lại đồng học cũng không có tốt đi nơi nào, đồng loạt quay đầu, gặp quỷ giống như nhìn chăm chăm Phương Tiểu Vũ.

Toán học bài thi max điểm 150, lựa chọn 60 chia, bỏ khuyết đề 20 chia, còn lại 70 chia cũng là đại đề. . .

Cũng nói đúng là, Phương Tiểu Vũ là dùng 680 tổng điểm thi xuất hiện ở thành tích? !

Khe nầm! Súc sinh a?

Hôm nay tổng cộng trình diện 44 cái đồng học, 43 đạo gặp quỷ giống như ánh mắt, đồng loạt nhìn về phía phòng học nơi hẻo lánh.

Phương Tiểu Vũ biểu lộ từ đầu đến cuối không có thay đổi qua, nghe được thứ tự lúc không đề bụng, thanh thoi thanh thoi, hiện tại như cũ mặt mũi tràn đầy không quan trọng.

Nghe được Lương Băng chất vấn, hần uể oải cười.

"Không có gì, gần nhất có chút đặc ý vong hình, còn lại đề không biết làm."

Vừa mới nói xong, Lý Tiệp Tư cùng Đàm Thành sắc mặt trong nháy mắt trưởng thành tím Cà tím, một cái lão huyết tuôn ra cổ họng, bị một câu MMP kẹp lấy, chết sống cũng là nhà không ra đi.

Các bạn học sững sờ, bất thành linh tuôn ra một trận cười vang.

Nhị Hoàng cười đến lớn nhất hăng hái, ngoài miệng còn không tha người, vào chỗ chết đối Lý Tiệp Tư: "Lý Đại ít, ngươi so ta sự phụ nhiều mấy phần?"

"Lý Tiệp Tư, bội phục ngươi F Ree S Tyle. . ."

"Móa, ta làm sao cảm giác Tiểu Ngũ ca toàn thân cũng là phương pháp đâu? Nhất định khó lòng phòng bị!"

"Ai ta đi, nguoi khoan hã nói, thật mẹ nó giống như là một cái hồ, sớm đào xong bọn người giẫm . ."

"Đúng! Đúng! Thật đúng là mẹ nó có đàn độn giẫm, điên a điên đi, vui tươi hơn hờ một chân giẫm vào đi . ."

Phuong Tiểu Vũ không vui, các nguoi có ý tứ gì?

Ta là cái loại người này?

Tiền nhân nhất định phải vậy tao, trách ta rồi?

Lý Tiếp Tư náo ra lớn như vậy trò cười, thất lạc như thế đại nhân, sắc mặt bởi tím chuyển xanh, triệt để hận chết ngấm Phuong Tiểu Vũ.

Hắn thấy, mọi người suy đoán một điểm không sai, làm sao lại trùng hợp như vậy? Vô duyên vô cớ, vì sao để trống 70 chia đại đề không viết?

Cái này mẹ nó cũng là một cái hồ, đặc biệt nhằm vào chính mình!

Không phải ta đàn độn, là Phuong Tiểu Vũ quá giáo hoạt, đang thường nhân ai có thể nghĩ tới như thế âm hiểm phương pháp? !

MMP, Phuong Tiểu Vũ, nguoi cho lão tử chờ lấy!

Lại không xách Đại Nha sắp cần nát Lý Tiếp Tư, còn lại đồng học cũng tại tùy ý phát huy, trong phòng học một đoàn rối bời, Lương Băng hô hai lần đều không ngăn chặn.

Cái này đảo ngược thật sự là quá lạ lùng, có Phuong Tiểu Vũ cùng Lý Tiếp Tư hai lần xung đột ở phía trước cửa hàng, hiện tại bạo phát ra ngoài ý định, nhưng lại hợp tình hợp lý, nhất định hi kịch hóa đến trình độ nhất định, so cái gì đại hí đều đặc sắc.

"Yên tĩnh! Lại nói nhao nhao đều ra ngoài phạt đứng!"

Bất đắc dĩ, Lương Băng cầm băng đen xoa dùng sức gõ cái bàn, thật không cho Dịch An xoa dưới mọi người tâm tình, sau đó thở phì phò trừng mắt rối loạn ngọn nguồn, xụ mặt mắng.

"Phuong Tiểu Vũ, nguoi cho ta thật dễ nói chuyện! Hỏi lại nguoi một lần, vì sao không hảo hảo khảo thí?"

"Áy. . ."

Phuong Tiểu Vũ không còn dám lảng, nhưng là chân thực nguyên nhân lại không tốt như vậy giải thích, nhất thời có chút tạm ngừng.

Vừa vặn lúc này, Hàn Lạc Âm hiểu kỳ quay đầu nhìn sang, Phuong Tiểu Vũ thấy được nàng cặp kia như thủy tinh thanh tịnh con nguoi, nhất thời linh cơ nhất động, điệu kẻ nổi lên trong lòng.

"Cái kia đi. . . Kỳ thực nguyên nhân là dạng này tích. . ."

Phuong Tiểu Vũ vội ho một tiếng, hắng giọng, bắt đầu kể chuyện xưa.

"Ngồi tại phía trước ta nữ sinh phi thường hâm mộ ta, dù sao là quần lấy ta hỏi lung tung này kia, khảo thí lúc còn cố ý dùng tóc quét ta quyền mặt. Nhưng là đầu, mọi người đều biết, ta đã sớm lòng có tương ứng ngấm nha, ý chí kiên định như ta, làm sao có khả năng phạm loại này sai lầm?"

"Cho nên, cứ việc nàng phi thường xinh đẹp,

Có thể ta vẫn là dứt khoát quyết nhiên cự tuyệt dụ hoặc, chủ động đi. . . Thế là liền chưa kịp đáp đại đề, cứ như vậy."

Phuong Tiểu Vũ nói khoác mà không biết ngượng một hồi tốt thôi, sau đó có vẻ như "Vô tội" rắc rắc ánh mắt, liếc trộm liếc một chút Hàn Lạc Âm.

Cứ như vậy một cái động tác, nhất thời chọc cười sở hữu đồng học, trong phòng học bạo phát ra một trận so vừa rồi đại gấp hai cười vang.

"Ngũ Ca. . . Ta. . . Ta phục cay. . . Vô nghĩa không quên vậy Lạc âm, nguoi lợi hại!"

"Cho nên nói, nguoi là vì người nào đó giữ vững ngấm Trình Tiết thôi? Emma, chết cười ta rồi!"

Lại là Nhị Hoàng cười đến lớn nhất khỏi kinh, gia môn giống như nện lấy cái bàn không nói, ồn ào thời điểm cuồng hống đều có chút cảm.

"Sư phụ, nguoi có dám hay không nói cho mọi người, cái kia hâm mộ nguoi, có lẽ có nữ đồng học là ai? Chúng ta muốn cho nàng ban phát cả người tàn chí kiên thường. . ."

Phuong Tiểu Vũ tức giận đến mí mắt trực nhảy, tâm lý đang suy nghĩ quay đầu muốn làm sao trừng trị nàng, kết quả Ban Chủ Nhiệm Lương Băng thể mà bắt đầu trước đã kích trả thù.

"Đến, Phương Tiểu Vũ, ngươi giống như mọi người nói một chút, này nữ sinh là ai, lão sư cũng thật tò mò!"

Cái này là các ngươi ép ta!

Phương Tiểu Vũ khẽ cắn răng hàm, ngậy thơ trả lời: "Tên gọi là Tô Dã, cái nào ban không rõ ràng, không quen."

Trong lớp nhất thời yên tĩnh.

Ba giây về sau, nóc phòng kém chút để cho cười vang cho lật tung.

"Ngũ Ca. . . Không đúng, Ngũ Gia! Ngươi ý là Tô Dã đuổi ngược ngươi, quá nhiệt tình, kết quả đem ngươi hù chạy?"

"Ha-Ha cấp! Tiểu hỏa xe khởi động, thể mà phát ra 666 âm thanh, Ngũ Ca ngươi quá bá khí!"

"Chúng ta có phải hay không phải nói chúc mừng? Chúc mừng Tiểu Ngũ ở cấp ba kiếp sống Mạt Kỳ, cuối cùng hoá phát ra vốn có quang mang. . . Ha-Ha Ha-Ha!"

Tào Tuyết nằm sấp trên bàn, cười đến mắt góc đều là nước mắt, lại không lo được xoa, một mực đang nhào nặn bụng, vào chỗ chết giấu cột Hàn Lạc Âm

"Phương Tiểu Vũ thật đùa. . . Hắn sẽ không phải là coi là, dạng này liền khả năng hấp dẫn đến ngươi chú ý lực a? Emma, chết cười lão nương ngắm. . . Ngươi người theo đuổi làm sao như thể đáng yêu. . . Ôi ta không xong rồi!"

Hàn Lạc Âm cũng đang cười, không có khoa trương như vậy, nhưng cũng là hiếm thấy vui vẻ, lúc nói chuyện đều mang thờ.

"Ta, ta cũng cảm thấy hắn tốt đáng yêu. . . Làm sao bây giờ?"

Tào Tuyết đưa tay tại trước ngực nàng móc một cái, cười như điên nói: "Không dễ làm a. . . Ngươi so với người ta chỉ ít kém hai cái hào. . . Ha-Ha a, Tô Dã đuổi ngược hắn. . . Ngươi nhìn hắn biểu lộ, làm sao như vậy khôi hài a. . ."

Hàn Lạc Âm nghe vậy quay đầu xem đi qua, chỉ gặp Phương Tiểu Vũ một mặt bất đắc dĩ bày ra tay, thỏ Tư Cơ giống như trong lúc biểu lộ còn có mấy phần bi phần, phảng phất đang nói: Các ngươi những này vô tri phạm nhân, ta là chăm chú!

Hàn Lạc Âm tranh thủ thời gian quay đầu nằm xuống lại mặt bàn, bả vai lại mở Thủy Nhất đứng thẳng một đứng thẳng.

"Xác thực tốt khôi hài, hắn thật đùa chết rồi, trước kia làm sao lại không có phát hiện đâu?"

Tào Tuyết không tìm không phổi giật dây: "Hiện tại lại không muộn, ấn hắn thành tích, hai ngươi có thể lên một trường đại học, song túc song phi. . . Tuy nhiên ngươi trước tiên cần phải tranh thắng Tô Dã a, nàng vậy Hán kỹ năng đã cấp 9, ngươi chỉ là cái tiểu yếu cặn bã ai. . . Ha-Ha cấp!"

"Không có việc gì, hắn không quen. . ." Hàn Lạc Âm nói đến một nửa, lại một lần nằm xuống, với lại càng nghĩ càng thấy đến đùa.

Ân, một cao nam sinh, không biết Tô Dã, ta tin ngươi quý!

Một cái hai cái ba cái. . . Toàn lớp đồng học, ngoại trừ Lý Tiếp Tư cùng Đàm Thành, hầu như đều đã cười điên, liền ngay cả Lương Băng đều vịn bàn giáo viên, cười đến hữu khí vô lực.

Những lời này bản thân liền thật tốt cười, lại thêm Phương Tiểu Vũ biểu lộ, lại nghiêm túc vừa bất đắc dĩ, hai bên kết hợp, nhất định hóa thượng kiều du.

Ân, cho ban cái Oscar không có tâm bệnh!

Phương Tiểu Vũ bị cười đến toàn thân run rẩy, nội tâm bên trong nhịn không được nhỏ nước bọt: Đại tỷ, coi như ngươi còn tuổi trẻ, chỉ ít có điểm lão sư bộ dáng đi, nhanh duy trì trật tự tốt không tốt?

Lại cười ngấm tốt một hồi, Lương Băng cuối cùng cảm nhận được hắn oán niệm, dựa bàn giáo viên miễn cưỡng đứng thẳng, vỗ vỗ tay: "Tốt tốt, các bạn học, chúng ta trước tiên đem thành tích niệm xong, Phương Tiểu Vũ chuyện ma, tan học lại nghe."

Sau đó liền bắt đầu đi xuống lộ thứ tự, nhưng là mọi người chú ý lực đã hoàn toàn không phía trên đó, thỉnh thoảng liền cười ngược lại một cái.

Mập mạp cùng Nhị Hắc càng là càn rỡ, ý vào cách gần đó, vô lực lại cao hơn Phương Tiểu Vũ, cảm tiện nhân bản sắc phát huy đến cực hạn, không dứt vậy tao.

Ngay tại cái này quý dị bầu không khí bên trong, sớm tự học tiếng chuông tan học cuối cùng vang lên.

Lương Băng còn không nhúc nhích, Lý Tiếp Tư "Ba" một cái quăng xuống sách, đứng dậy liền đi ra ngoài.

"Không thêm đề ý loại này dần dần, thích xem Hầu Hí, các ngươi từ từ xem! Thôi cái ngư bức đều có thể cho các ngươi thổi ra cao / triều, thật không biết phải hình dung như thế nào các ngươi! Còn mẹ nó đuổi ngược, nếu là hắn có thể cùng Tô Dã đáp lời, ta mẹ nó liền. . ."

Lý Tiệp Tư vừa vừa đi đến cửa miệng, lời nói đều còn chưa nói xong, ban cấp đại môn bị đẩy ra, một tiếng mềm mại đáng yêu nhưng lại càn rỡ la lên vang vọng phòng học.

"Phương Tiểu Vũ, người đi ra cho ta!"

Ban hai đồng học nhìn xem cửa ra vào nữ sinh, nhất thời ngẩn ra mắt.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 38: Người bệnh thần kinh a?

Lam sắc Quần Sooc Ngắn, phía dưới một đôi Bạch đến phản quang cân xứng chân dài.

Nhặt phần sắc áo thun, vạt áo trước bị chống cao cao nâng lên, vạt áo nơi đó lộ ra một đường bờ eo thon, da thịt vừa mịn lại non.

Trên đầu siết chặt lấy, giữ lấy một cái hắc sắc thủy tinh kẹp tóc, cầm lập thể mà no đủ gương mặt toàn bộ lộ ra, để cho nàng trên người gọi cảm khí tức trở nên rất rõ rệt.

"Tô, Tô, Tô Dã!"

Nhị Hắc cái thứ nhất kêu đi ra, âm thanh có chút run rẩy, Tiểu Kết Ba giống như.

Theo sát lấy, một trận sỏi tru không có dấu hiệu nào bạo phát, loạn thất bát tao, nổi thành một mảnh.

"Khe nằm khe nằm khe nằm! Nói đùa sao?"

Ban hai học sinh triệt để mộng ép, mộng xong liền bắt đầu nổi điên —— ma đàn, chuyện ma thật mẹ nó ứng nghiệm!

Hàn Lạc Âm cùng Tào Tuyết mắt lớn trừng mắt nhỏ, hai mắt nhìn nhau, hơn nửa ngày cũng không biết ứng nên nói cái gì, bị một ít không quá thực nữ mà nói ngắn ở ở ngực, kim nén đến phổi đau.

Ngốc trệ nửa ngày, Tào Tuyết tỉnh táo lại, ánh mắt tại Tô Dã cùng Hàn Lạc Âm trước ngực đi đi lại lại dao động chỉ chốc lát, trùng trùng điệp điệp thờ dài.

Hàn Lạc Âm lại không có tâm tình nói đùa nữa, nàng tâm tình cũng phức tạp, đại bộ phận là khó có thể tin, bộ phận nhỏ là hiếu kỳ, cuối cùng là từng chút một chua xót.

Nàng cũng không làm rõ ràng được vì sao.

Trên thực tế, nàng và Phương Tiểu Vũ tiếp xúc thủy chung không nhiều, theo lý mà nói, cũng không về phần có ghen ghét hoặc là ăn dấm tâm tình.

Loại này phán đoán tình huống bình thường dưới không có vấn đề gì cả, nhưng là, trước mắt thị phi bình thường trạng thái —— này 20 điểm cơ sở độ thiện cảm tồn tại, căn bản vô pháp dùng lẽ thường để giải thích.

Ai có thể nghĩ tới trên thế giới sẽ có như thế xa đạm siêu tự nhiên hiện tượng?

Hàn Lạc Âm đương nhiên muốn không đến, thậm chí, nàng đều còn không có ý thức được loại này không phải đương nhiên tốt cảm giác tồn tại, chỉ là đơn thuần cảm thấy Phương Tiểu Vũ cũng thuận mắt, rất thú vị, cũng tiến tới.

Vừa rồi Phương Tiểu Vũ sái bảo giống như khía cạnh thô lộ, tại không có cạnh tranh tình huống dưới, đại khái cũng là đùa nàng thoải mái cười một tiếng, lại đề thăng ba 5 điểm hảo cảm, dừng ở đây.

Không thể nói vô dụng, nhưng là, tuyệt không có khả năng rung chuyển dòng suy nghĩ của nàng.

Nhưng mà thế sự khó liệu, đúng dịp đến không thể lại đúng dịp, cái kia đùa giỡn dư vị còn không có tiêu tán, Tô Dã vậy mà thật xuất hiện!

Muốn hay không như thế kéo? Đập điện ảnh a?

Tựa như tập diễn qua giống như, Phương Tiểu Vũ vừa tỏ lộ xong, Tô Dã liền thần binh thiên hàng, ngay trước toàn lớp đồng học trước mặt, nghênh ngang gọi mình người ngưỡng mộ ra ngoài, này làm sao nhân?

Người đây là với ai tuyên thệ chủ quyền đâu? !

Loại tình huống này, bất kỳ cái gì một cái nữ nhân đều sẽ cảm thấy không thoải mái, cảm thấy bị mạo phạm, kích thích khản trương cảm giác, sinh ra cảm tình nghiêng.

Có người cướp mới là hàng tốt, cạnh tranh thậm chí sẽ nâng lên người mua đối với thương phẩm tâm lý đánh giá giá trị, cho nên giá đấu giá vĩnh cao hơn nhiều Giá thị trường.

Tại tình cảm cạnh tranh bên trong, cũng là đồng dạng đạo lý.

Tô Dã xuất hiện đến quá đột ngột, quá xảo hợp, cứ việc Hàn Lạc Âm bình thường tinh táo vô cùng, nhưng cũng cuối cùng bị kích thích lòng háo thắng, nhìn xem ánh mắt của nàng không khỏi mang lên một tia xem kỹ.

Lập đi lập lại trên dưới đánh giá, ý đồ tìm ra một điểm thiếu hụt, nhưng mà cho dù lấy Hàn Lạc Âm kiêu ngạo tự tin, cũng không thể không thừa nhận: Cái này danh tiếng không được tốt lắm nữ sinh, xác thực thật xinh đẹp.

Một điểm ưu tư, lặng yên nổi lên trong lòng.

Hàn Lạc Âm tâm lý biến hóa trong nháy mắt phát sinh, hoàn thành, chú ý tới điểm này người không nhiều, ánh mắt của mọi người tiêu điểm đều tập trung trên người Tô Dã.

Lý Tiếp Tư một chân giẫm lên Giảng Thai, một chân đã vượt dưới đến, khoảng cách đại môn chỉ có không đến hai mét, chính diện đối mặt Tô Dã, há mồm cứng lưỡi.

Mắng Phương Tiểu Vũ mà nói chỉ nói đến một nửa, dư âm như cũ trong ban cấp quanh quẩn, liền bị nhất đại miệng kích động ở trên mặt, không biết có bao nhiêu đau, giờ phút này đã triệt để đàn độn.

Còn lại các bạn học Quỷ Hào một trận về sau, cuối cùng tiếp nhận sự thật, phát ra các loại cảm thán.

"Ngũ Ca, ta mẹ nó đi qua dài nhất con đường, liền là của người phương pháp. . ."

"Hán hai đại gia nha! Ngũ Ca người làm sao như thế có thể Đào Hàm? Hồ to tiếp hồ nhỏ, những nơi đi qua, biến phương pháp. . ."

"Phương pháp Chi Vương. . . Lấy Mẹ Kế mụ rớt cuộc không cần lo lắng ta bị người sáo lộ,

Người nào mẹ nó có thể so sánh Phương Tiểu Vũ phương pháp cỡ nào!"

Phương Tiểu Vũ cảm giác thật oan, ta phương pháp con em người rồi? Ta cũng cũng mộng ép tốt không tốt? Ai biết trùng hợp như vậy!

Xui xẻo hơn là Tô Dã, dựa vào một lời huyết khí liền xông lại tìm Phương Tiểu Vũ tính sổ sách, không nghĩ tới đây môn, hơn bốn mươi đạo ánh mắt đồng loạt bắn tới, cả đám đều giống như bệnh thần kinh giống như, đều mẹ nó biểu tình gì? !

Dù là Tô Dã từ trước đến nay không sợ trời không sợ đất, giờ phút này cũng có chút Ho ld không được, khí điểm biến mất, nguyên bản cây ngay không sợ chết đứng quá lớn, ló ra lúc liền biến thành mềm nhũn "Thở lộ hết".

"Cái kia. . . Phương Tiểu Vũ, người có thể đi ra một chút a?"

Cái này mềm mại đáng yêu tiểu âm thanh vừa ra tới, trong phòng học lần nữa vỡ tổ.

"A! Ta nữ thần!"

"Thượng thiên vì sao như thế tàn nhẫn!"

"Dựa dựa móa móa móa! Để cho ta đi chết! Không đúng, Phương Tiểu Vũ người đi chết!"

"Ngũ Gia, đã người đã từ thủ Hàn Lạc Âm, vì sao còn muốn vậy ta nữ thần! Vương bát đàn!"

Nhị hóa môn có thể thỏa thích biểu đạt bại khuyến kêu rên, Phương Tiểu Vũ lòng dạ biết rõ chuyện gì xảy ra, đương nhiên không dám đáp ứng.

Thế là nghĩa chính từ nghiêm cự tuyệt: "Không có ý tứ, ta muốn học tập. Có chuyện gì, sau này hãy nói!"

Cái này ép giả bộ có thể cho 101 chia, cỡ nào 1 chia không sợ người kiêu ngạo!

Không rõ ràng cho lắm ăn dưa quả chúng nhìn ở trong mắt, mắng tại tâm lý, nhưng lại không thể không phục. . . Quà nhiên là Chân Nam Nhân, hào tình vạn trượng, nói không quen lấy liền không quen lấy!

Thậm chí, liền ngay cả Hàn Lạc Âm tâm lý, đều sinh ra một điểm ngọt lịm cảm giác.

Cái này không rõ bày sự tình a?

Phương Tiểu Vũ là bởi vì Hàn Lạc Âm mới cự tuyệt Tô Đại mỹ nữ!

Một lòng nam nhân tốt a. . .

Tất cả mọi người nghĩ như vậy, chỉ có Phương Tiểu Vũ biết, hần đến tột cùng tạo cái gì nghiệt.

A, Tô Dã cũng biết, cho nên tức giận đến hàm răng đều tại ngứa, lồng ngực nâng lên hạ xuống, ba động kinh người.

Nhớ tới khi đi học một màn kia, hốc mắt của nàng lại nhìn không được phiếm hồng.

Các nàng ban sớm tự học là Anh Ngữ Lão Sư cho bên trên, không có niệm Tổng Thành Tích, trực tiếp phát anh ngữ bài thi, giảng đề.

Tô Dã lấy vì là chính mình thành tích cũng không lại, đặc ý đem hai cái miệng méo tiểu tiện nhân đổi đến nói không ra lời, sau đó lão sư bất thành linh có một chút nàng tên.

"Tô Dã, 27 phân!"

Tình Thiên một tiếng phích lịch, răng rắc một chút, không riêng bỏ mộng Tô Dã, thậm chí trong lớp đồng học đều triệt để không hiểu rõ ngầm.

Làm sao có khả năng? Cái này mẹ nó thể nhưng là anh ngữ!

Lão sư cũng tức gần chết, nói chuyện liền không có khách khí, run lấy nàng bài thi liền mở phun.

"Đến, Tô Đại mỹ nữ, làm phiền người nói cho nói cho mọi người, người đến tột cùng là làm sao làm được!"

"15 phân lựa chọn, người là làm sao làm được một đề đều không đúng? Không biết làm, toàn bộ tuyển C còn có thể đến 33 chia đây! Ta dạy sách 27 năm, chưa từng có nhìn thấy qua giống như người Tài Nữ, có thể tại lớp đây câu trả lời tình huống dưới, hoàn mỹ lách qua sở hữu chính xác tuyển hạng!"

Hống một tiếng, trong lớp bạo phát ra một trận cười vang, các nam sinh tuy nhiên đã không chế không chế lại không chế ngấm, nhưng là như cũ không có không chế lại.

Về phần nữ sinh, hơn phân nửa không thể nào để ý Tô Dã, những trào phúng kia giấu cột kém chút đem nàng tức giận điên.

Lão sư cũng là quá sinh khí, quăng bay đi bài thi, lại kích thích một câu: "Người có thể hay không đem người dùng để thổi Mỹ đích tâm tư, hơi thả từng chút một trên học tập? Nghệ thuật thi thành tích cho dù tốt, liền cái này văn hóa khóa, người muốn đi đâu? Người có thể đi thi sao?"

Bình tĩnh mà xem xét, lời nói không tính nặng, nếu là ban hai Tôn lão sư, khẳng định so cái này ác liệt được nhiều.

Thế nhưng là Tô Dã một điểm tâm lý chuẩn bị đều không có, với lại vừa mới đặc ý xong, cái nào bị được cái này?

Nằm sấp trên mặt bàn ủy khuất nửa tiết khóa, làm sao nhìn đều nhìn không được nước mắt.

Đều không cần nhìn thấy bài thi, suy nghĩ kỹ một chút, lập tức liền minh bạch là chuyện gì xảy ra, kém chút không có hận chết Phương Tiểu Vũ. . . Suy bụng ta ra bụng người, đôi ai cũng đến điên.

Không phải sao, sau giờ học liền giết tới tìm Phương Tiểu Vũ báo thù, người nào nghĩ đến, ban hai bầu không khí thể mà so trong lớp mình càng quý dị!

Tô Dã là bởi vì bị vũng hồ mới đến tìm Phương Tiểu Vũ, ủy khuất cũng là bởi vì vương bát đần mù quấy rồi, làm hại nàng bị lão sư mắng, bị các bạn học chế giễu.

Thế nhưng là ban hai đồng học không biết a!

Mất thấy Phương Tiểu Vũ từ chối thẳng thắn, sau đó Tô Dã hốc mắt lập tức liền bắt đầu phiếm hồng, mọi người trong nháy mắt nào bỏ ra một màn đại hí.

Thần nữ có ý, Tương Vương vô tình. Si nữ đuổi ngược, si hán theo đuổi người khác. Thiên chi kiêu nữ buông xuống tôn nghiêm, chúng tâm như sắt từ thù mối tình đầu. . .

Như thế đau khổ thích, dù là ý chí sắt đá cũng phải mềm hạ xuống a. . . Ai bảo Tô Dã xinh đẹp như vậy?

Lý Tiệp Tư đứng tại chỗ xấu hổ hơn nửa ngày, tiểu trong suốt giống như, liền trong nháy mắt này, nhìn thấy Tô Dã tình mâu rung rung, ta thấy mà yêu bộ

dáng, lại nghĩ tới Hàn Lạc Âm sắc mặt không chút thay đổi, lạnh như băng thạch, tâm Trung Thiên bình bất thành linh lịch ra, ma xui quỷ khiến phía dưới, không đúng lúc an ủi thốt ra.

"Tô Dã, vì là loại kia nam nhân không đáng, thích sai một cá nhân là lớn nhất thống khổ, ta và ngươi cảm động lây. Ngươi hẳn là mở to mắt, xem trước mắt. . ."

Không khí nhất thời yên tĩnh.

Cái này tiết mục. . . Muốn hay không như thế kéo a? !

Tô Dã cũng là sững sờ, ngạc nhiên chỉ chớp lát, đồ lên khuôn mặt, bị phần mắg: "Ngươi bệnh thần kinh a?"

Mắg xong, quay người đắg đắg đắg chạy mất, lưu lại một Lý Tiệp Tư, bị các bạn học xem đắg đắg giống như vậy xem.

Lý Tiệp Tư triệt để mờ mịt, cảm giác cái này kịch bản không đúng, lại không biết chỗ nào xảy ra vấn đề, não từ đứt khoát bãi công ngừng chuyển.

Cứng ngắc quay đầu, nhìn hai bên một chút, đập vào mắt đi tới chỗ, đều là kỳ quái biểu lộ cùng trào phúng nụ cười, sắc mặt đột nhiên trưởng thành tím Cà tím, một tay bịt khuôn mặt, che mặt mà chạy.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Tiến bộ khoa trương như vậy?

Ngày ngày gặm vũng hồ, nhiều lần bên trong phương pháp, ngày đêm bị đánh khuôn mặt, mọi người đối với chế giễu Lý Tiệp Tư cái này kiện sự tình, đã triệt để mất đi nhiệt tình.

Đắg thương hải tử đều sắp bị chính mình chơi què ngắg, lại đuổi đánh tới cùng, không khỏi quá Bất Thiện lương, ban hai học sinh tự nhận không có nhân tâm như vậy.

Nhưng là Phương Tiểu Vũ là nhất định phải đổi, quá không ra gì!

"Ngũ Gia! Ngươi là thế nào làm được? Tìm bí kíp!"

"Anh ruột, thù hạ lưu tình a, ngươi nhớ thương Hàn Lạc Âm không ai nói ngươi, dù sao đều biết ngươi đuổi không kịp. . ."

"Mau mau cút, nói mò gì lời nói thật! Cái kia, Ngũ Ca a, ngài lão nhân gia đến cùng làm sao giải quyết Tô Dã?"

"Ngũ Ca, ta mộng tưởng cũng là có một ngày bị mỹ nữ truy đến cửa tới bức hôn, sau đó ta ngư bức hồng hồng cự tuyệt. . . Ngũ Ca, cúc hoa tắm rửa sạch sẽ dâng lên, ngươi muốn giúp ta!"

Phương Tiểu Vũ bị các nam sinh bên trong tam tầng bên ngoài tam tầng vây quanh, mập mạp Nhị Hắc la lối om sòm duy trì trật tự, yên lặng thương lượng dưới tiết khóa bắt đầu muốn thu vé vào cửa, phiền chết cả nhân.

Nữ sinh ngược lại là không ai tới ồn ào, ba ngũ thành nhóm tập hợp một khối giảng bát quái, nói thật, so vậy tới sờ hai lần càng khiến người ta nháo tâm.

Phương Tiểu Vũ trên mặt một mảnh Tuyệt Đinh Cao Thủ mới có bình tĩnh, tâm lý âm thầm kêu khổ: Làm sao bây giờ đến? Ta mẹ nó dám nói các ngươi dám tin?

Đào nữ thần quần cộc rút ra dây thun đánh nắg trán, các ngươi cũng có thể làm được. . .

Tùy tiện kéo cái nhạg trang cái bức mà thôi, tạo thành hậu quả như vậy, ta cũng không muốn, trời mới biết sẽ như vậy đúng dịp!

Còn có Lý Tiệp Tư, chủ động đặg lên đi thay ta công nỏi can sắg, ai có thể nghĩ tới?

Ân, lần sau gặp mặt phải nói âm thanh cảm ơn. . .

Nhưng là cái này bộ phim chỉ có mở đầu, không có đoạn kết, cũng không thành a, vẫn là đến nỗ lực biên tròn đi, không phải vậy vừa rồi liền Bạch vậy

Hàn Lạc Âm ngắm

Trong lúc cấp bách, rút ra như thể điểm khoảng trống mà đến, ta có thể a!

Vội ho một tiếng, hắng giọng, mọi người trong nháy mắt an tĩnh lại, tràn ngập mong đợi Tiểu Nhân Thần đồng loạt chăm chú vào Phương Tiểu Vũ trên mặt, chờ lấy hần truyền thụ bí kíp.

Kết quả. . . Cái này không biết xấu hổ tiện nhân tiếp tục cách không thối lộ.

"Cái kia, còn có 20 ngày nữa liền thi đại học, các ngươi không tốt tốt học tập, lãng cái gì lãng! Ca cự tuyệt Tô Dã, là bởi vì ca có kiên định theo đuổi cùng tín ngưỡng. . ."

"Xuy!"

"Đừng ồn ào, ta nói chính là thi đại học." Phương Tiểu Vũ tranh thủ thời gian đổi giọng.

Luôn luôn điều dân muốn hại trẫm, mù đảo cái gì loạn!

"Đại học có bốn năm thời gian, không tại một cái trường học làm sao yêu đương? Phương pháp hữu dụng a? A? Vô dụng!"

Phương pháp thất bại, Phương Tiểu Vũ đành phải trước tiên chậm rãi, giống như cái Cur Ủy Hội Đại Mục giống như, tận tình khuyên bảo làm điều dân bọn họ công tác.

"Ngươi phương pháp vừa thi triển đến một nửa, ngươi ta phui mông một cái đến Đê Đô bên trên đại học đi, nào đâu?"

"Ngươi giống ta, không phương pháp, cầm đầu theo đuổi. . . Ách, cầm đầu học tập, không cho thành tích cản trở, hữu duyên tự nhiên sẽ trong đại học gặp nhau, đến lúc đó rồi Hương Nhân tiện, gần thủy lâu đài, Thập Bát Bàn Vũ Nghệ thi triển đi ra, còn sợ không có cơ hội?"

"Dừng a!"

Đồng loạt một mảnh ngón giữa.

Tình trọng điểm nào có Sỏa Nhân, mọi người ý thức được chính mình lại bị sáo lộ, trở thành cái này tiện nhân Liễu Muội bàn đạp, lập tức trở mặt.

Lên xong hồng, độc thân cầu bọn họ mang theo các loại oán niệm, tốp năm tốp ba tán đi, lại gọi Phương Tiểu Vũ lẩn lộn đi qua một cửa.

Một bên khác, xa hơn phân nửa phòng học, Hàn Lạc Âm lần nữa trở thành phụ cận nữ sinh giễu cợt đối tượng.

"Nha, Phương Tiểu Vũ quả nhiên vẫn là thích nhất ngươi, Tô Dã đều thành ngắm pháo hôi, chắc chắn, chúng ta Hàn đại mỹ nữ mị lực vô địch!"

"Nghe không? Muốn cùng ngươi đọc một trường đại học đây. . . Chiều cái này thành tích xem, làm không tốt thật là có khả năng!"

"Cái gì gọi là có khả năng a? Ngươi thêm thêm hần điểm số, 655+ 70, đủ thi niên cấp trước 5 ngắm tốt không tốt!"

Lời vừa nói ra, mọi người nhất thời sững sờ, liền ngay cả Hàn Lạc Âm đều không ngoại lệ.

Thành tích tốt giống không thể tính như vậy, nhưng là tính như vậy lại hình như không sai, chẳng lẽ lại. . . Phương Tiểu Vũ thành tích thật đã như thế ngưu bức?

Tào Tuyết tranh thủ thời gian hỏi: "Lạc Lạc,

Ngươi toán học thi bao nhiêu chia? Đại đề chia cầm toàn bộ chưa vậy?"

Hàn Lạc Âm mơ mơ màng màng lắc đầu: "Không có phát toán học quyền đây. . . Ta đoán chừng, 60 chia hẳn là có thể cầm tới a?"

"Này không có chạy!" Tào Tuyết vỗ bàn tay một cái, mặt mày hớn hờ, cũng không biết vui vẻ là cái gì, "Ngươi cũng có thể cầm 60 chia, Phương Tiểu Vũ chỉ ít cũng có thể thi 65 a? Tổng điểm khẳng định cao hơn ngươi."

Cái gì gọi là ta đều có thể cầm 60 chia!

Hàn Lạc Âm dờ khóc dờ cười Bạch nàng liếc một chút, vô ý thức lại nghiêng đầu ngắm liếc một chút phòng học đằng sau, tâm lý tràn đầy chán kinh: Một học kỳ không đến thời gian, tiến bộ thể mà khoa trương như vậy?

Muốn thật có thể thi đến 72 5 phút, này khoảng cách siêu cấp Học Bá Tôn Linh cũng không có kém bao nhiêu a!

Còn có 20 thiên tài thi đại học, dựa theo loại này tiến bộ tốc độ, chẳng lẽ. . .

Không đúng, không thể nào, Tôn Linh là cái gì IQ, nỗ lực bao lâu mới có hôm nay, không thể nào.

Hàn Lạc Âm lắc đầu, đuối ra cái kia hoang đường suy nghĩ, cảm giác ý nghĩ của mình có chút buồn cười.

Mọi người đang nháo, tiếng chuông vang lên lần nữa, cao lão sư ôm toán học cuốn đi tiến vào ban cấp, biểu lộ không vui không giận, nhưng là nhìn quanh bốn phía lúc lại cũng nghiêm túc, mọi người tranh thủ thời gian yên tĩnh ngồi xuống.

"Làm sao thiếu nhiều người như vậy? Mấy cái kia mời nghỉ dài hạn ta biết, Lý Tiệp Tư cùng Đàm Thành chuyện gì xảy ra?" Cao lão sư nhíu mày hỏi.

Một mảnh tiếng cười trộm bên trong, Nhị Hắc nhỏ giọng thăm thì nói: "Đều để Khanh Vương cho chơi hỏng ngấm. Gần nhất một đoạn thời gian, ngài muốn gặp bọn họ một mặt không dễ dàng. . ."

Áp úng áp úng. . . Lại là một trận buồn cười.

Cao lão sư cũng không lý tới sẽ, hiện tại giai đoạn này, thành tích là duy nhất chú ý điểm, còn lại sự tình đều không cần quản.

Nhìn quanh một vòng, nhìn thấy Phương Tiểu Vũ ở phòng học, cao lão sư trực tiếp nắm lên bài thi chồng lên tờ thứ nhất, dừ dừ mở phun.

"Phương Tiểu Vũ, đây là nguoi bài thi. Đại đề một chữ không có viết, để cho miệng nước ngâm đến sắp lọt. Đến, nguoi giải thích cho ta một chút, tại Trường Thi bên trên đến tốt cùng phát đã sinh cái gì? ! Nói ra mọi người cùng nhau Cao Hưng Cao Hưng!"

Trả lại? !

Phương Tiểu Vũ nhất thời có chút mắt tròn.

Ta lại giống như ngài nói bậy một trận, vạn nhất Tô Dã kịp phản ứng, tan học lúc lại đến đập ta ban đại môn, nhưng không có cái thứ hai Lý Tiệp Tư hỗ trợ công nổi ngấm. . .

Các bạn học cũng đồng loạt quay đầu, vừa rồi cái kia phiên bản trong chuyện xưa, có thể không có nói tới nước bọt sự tình.

Cái đồ chơi này như vậy ta ác , khiến cho nguoi miên man bất định, cảm giác lại là một đợt đại tiết tấu a. . .

Bị nhiều như vậy song tiểu đao giống như ánh mắt tại trên thân đâm tới đâm tới, Phương Tiểu Vũ quả quyết nhận sợ.

"Thật xin lỗi, cao lão sư, đầu lúc trời tối ôn tập đến rạng sáng, khảo thí lúc ngủ thiếp đi!"

"Xuy. . ." Không hay tiếng vang dội.

Các nguoi qua không lỗi thời? Gần nhất hai năm nguoi nào ồn ào còn như thế tụt hậu?

Phương Tiểu Vũ vào chỗ chết nhờ nước bọt, dù sao đều bắt hấn không có cách nào.

Cao lão sư khoe miệng Ma Quỷ hai lần, nhất thời không lời nào để nói , ần nói hấn là lại giáo huấn hai câu, nhưng lại không nở, còn có thể làm sao?

"Thi đại học dừng ngủ là được. . ." Vô lực phát phát tay, cao lão sư cúi đầu xoay tròn từ, "Quay lại nguoi đem đại đề làm lại một lần, tiền đưa ta văn phòng tới."

Nhẹ tung bay cứ như vậy buông tha, đãi ngộ tốt để cho nguoi ghen ghét.

Nhị Hắc bất thành linh cả gan hỏi: "Cao lão sư, Phương Tiểu Vũ toán học thi bao nhiêu chia?"

"80 phân." Cao lão sư cũng không ngẩng đầu, thuận miệng trả lời.

Tào Tuyết lập tức liền quay đầu xem Hàn Lạc Âm liếc một chút, phát hiện nàng vô ý thức cắn cắn môi dưới.

Lấy nàng đối với Hàn Lạc Âm hiểu rõ, đây là tâm lý có chút loạn biểu hiện.

Không riêng Hàn Lạc Âm có chỗ phản ứng, học tập hơi tốt một chút, đều hiểu cái này thành tích mang ý nghĩa cái gì.

Cái này toán học quyền, khó khăn nhất không phải đại đề, mà chính là sau cùng một đạo lựa chọn cùng sau cùng một đạo bổ khuyết, trừ cái đó ra, cũng là tiền đưa chia hàng.

Chính miệng đạt được cao lão sư thừa nhận, mọi người cuối cùng tin tưởng cái kia khó nhất khả năng ——

Ngắn ngủi ba tháng thời gian, Phương Tiểu Vũ, đã trở thành cái này chỗ tinh trọng điểm bên trong mạnh nhất mấy cá nhân một trong.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Mềm lòng

Rõ ràng một ngày thời gian, mọi người đối phương Tiểu Vũ thảo luận liền không có từng dứt đoạn.

Hai tháng thời gian, từ hơn 400 phân thi đến hơn 600 phân còn miễn cưỡng có thể tiếp nhận, nhưng là, dùng ba tháng thời gian đột tập đến niên cấp trước 10 mức độ. . .

Bốn chữ liền có thể đánh giá: Làm người nghe kinh sợ.

Phản chính là một cao chưa từng có qua loại này tiền lệ.

Đối với tính trọng điểm đại bộ phận học sinh mà nói, 600 chia là đạo thứ nhất Quan Khẩu, chỉ cần chịu nỗ lực, hầu như đều có thể đạt tới.

650 phân là đạo thứ hai Quan Khẩu, chỉ có một số nhỏ học tập đặc biệt khắc khổ, đồng thời IQ còn muốn xuất chúng học sinh mới có hi vọng.

Lại hướng lên, mỗi tăng thêm một phần cũng không dễ dàng, 700 chia là cái khám, yêu cầu thiên phú cực cao.

Giống Vương Hâm Hâm loại này đối với toán học, vật lý am hiểu hơn lệch khoa sinh, dù là tại áo thi đấu bên trong cầm qua thưởng, 700 chia cũng là một đạo rất khó vượt qua rãnh trời, cũng cũng là lần này đề mục đơn giản, chấm bài thi cũng không có nghiêm khắc như vậy, hẳn mới có thể thi xuất hiện ở thành tích.

Thế nhưng là Phương Tiểu Vũ đâu?

Ba tháng cào ra rõ ràng 300 chia!

Trên lý luận, thiên tài là có thể làm được người khác làm không được sự tình, một cao cũng không phải không có ra qua thiên tài, bên trên hai giới liền có một cái Học Trường, cấp ba lúc biết hồ thẹn sau khi dừng cảm, nỗ lực hai học kỳ, từ niên cấp đếm ngược thi Thượng Hoa xong.

Vị kia Học Trường nội tình so Phương Tiểu Vũ còn kém, đúng dịp chính là, hăng hái động lực giống như Phương Tiểu Vũ, cũng là vì một cái nữ sinh.

Nhưng là, mười tháng cùng ba tháng có vô cùng Đại Khu dừng, thi hoa Thanh Hòa thi hơn 700 phân, cũng không giống nhau.

Dù sao, giống Phương Tiểu Vũ loại tình huống này, một cao trước đó chưa từng có, làm cho mọi người nhìn hẳn cũng giống như xem quái vật.

Nhị Hoàng ý vào chính mình sẽ giả ngây thơ da mặt dày, khiết mà không thôi truy vấn, Phương Tiểu Vũ bị buộc bắt đắc dĩ, cuối cùng nói một chút "Lời nói thật".

"Đây cũng là thiên phú một loại đi! Tôn Linh là trời sinh trí lực quái vật, mà ta bí quyết là chuyên chú, không gì sánh kịp chuyên chú."

Hoàng Hoàng ngây thơ trừng to mắt, biểu lộ xuẩn manh xuẩn manh, lại hơi duỗi ra điểm đầu lưỡi đến, cũng là thuần thuyết hai ha.

"Hai tai không nghe thấy cửa sổ Ngoại Sự, toàn bộ tinh lực đều tập trung ở trong sách vở, tất cả mọi người có thể làm được, tuy nhiên cũng là 10 đến 15 phút đồng hồ, sau đó liền sẽ phân tâm. Muốn một lần nữa chuyên chú đứng lên, cần nghỉ ngơi, điều chỉnh, cái này trung gian thời gian liền đều lãng phí, với lại trong trạng thái đoạn sẽ dẫn đến hiệu suất giảm xuống."

"Ta lời nói. . . Nguyên một Thiên Thời ở giữa, không sai biệt lắm có thể duy trì chuyên chú trạng thái 8 giờ."

Phương Tiểu Vũ lạnh nhạt giả bộ lạnh nhạt ép, chung quanh tiểu đồng bọn họ đều kinh ngạc cái góc.

Nhị Hoàng bẻ ngón tay đầu quên nửa ngày, sợ hãi nói: "Cũng nói đúng là, người học tập hiệu suất là ta 32 lần đến 48 lần?"

Khẳng định không thể tính như vậy, trên thực tế, chuyên chú mang tới học tập hiệu suất, có thể có cái 5 lần 8 lần cũng là trước mắt cực hạn.

Chân chính chênh lệch, đến từ toàn phương vị tổng hợp tăng cường, tỉ như kỹ năng tăng thêm, cùng cái này khoa học, cường đại học tập phương pháp bản thân.

Bình thường người muốn đoán luyện ra chính thể tính học tập pháp, cần trước tiên lý giải thấu triệt, lại kiên trì bền bỉ khắc khổ huấn luyện, đem bồi dưỡng thành bản có thể, ta là đọc sách đọc tới siêu năng lực, thời gian sử dụng 2 3 ngày, hắc hắc.

Phương Tiểu Vũ tâm lý thần nhiên dâng lên một Chùng Ngã có hệ thống ta kiêu ngạo tâm tình, đương nhiên, hắn không có tiếp tục đả kích những này đáng thương em bé.

Siêu năng lực có thể dùng, nhưng không thể khoe khoang.

Tại có đầy đủ tự vệ năng lực trước kia, điều thấp, cẩn thận, tự kiểm chế, mới là Trường Cửu chi Đạo.

Hắn lắc đầu, bật cười phủ nhận: "Làm sao khoa trương như vậy, ta cũng là đang thường nhân."

"Mỹ Quốc giáo dục Tâm Lý Học giới cảm trí lực chia làm Lưu Thể Trí Lực cùng Tinh Thể Trí Lực, Lưu Thể Trí Lực là trời sinh, ở phương diện này ta chỉ có thể coi là bình thường, Trung Dung mức độ, đoán chừng còn không bằng Nhị Hoàng."

"Tinh Thể Trí Lực thì có thể tại học tập, sinh hoạt, lao động bên trong tăng trưởng, phương diện này, ta thoáng đỡ một ít, nhưng cũng là gần nhất mới bắt đầu khám phá ra."

"Giống toán học suy luận, vật lý nan đề các loại, cần đồng thời ứng dụng Lưu Thể Trí Lực cùng Tinh Thể Trí Lực,

Ta và các người không có bao nhiêu chênh lệch, Tôn Linh mới là hắn là bị thiêu chết cái chủng loại kia siêu cấp thiên tài."

Phương Tiểu Vũ cũng không từ tế kẻ gây tai họa, nhưng là Nhị Hoàng làm một cái Đan Tuyển đầu sinh vật, căn bản không ăn bộ này.

Tức giận nhũn mày lại, cọ xát lấy răng kêu lên: "Dừng lại! Không nhiều lắm chênh lệch? Ba tháng thời gian, người vùng ta bao nhiêu phân! Thế mà còn không chịu thu ta làm đồ đệ. . ."

Nói đến đây cái liền đau đầu, Phương Tiểu Vũ thuận miệng qua loa: "Người chờ một chút đi, hiện tại ta cũng không có gì tốt dạy, nếu có một ngày, ta học được song tu thần công, hoan nghênh tới làm."

"Hàn Lạc Âm! Phương Tiểu Vũ muốn cùng ta song tu!"

Nhị Hoàng ngao một cuống họng kêu đi ra, dẫn tới mọi người kinh ngạc, lập tức quay người bạch bạch bạch chạy mất, giữ lại Phương Tiểu Vũ một mình đối mặt các bạn học xem gia súc giống như ánh mắt, muốn khóc Vô Lệ.

Bị một cái hai a vu oan liền đủ đủ thảm, thảm hại hơn chính là, Hàn Lạc Âm ngay cả đầu cũng không quay lại, cứng rắn giả không nghe thấy.

". . ."

Một ngày thời gian cũng nhanh đi qua, đối với tại chuyên chú trạng thái dưới Phương Tiểu Vũ mà nói, thời gian chỉ là tinh lực tiêu hao đo lường đơn vị, lại không cái khác ý nghĩa.

Chờ đến hắn khép sách lại, thân cái lưng mỏi, chuẩn bị khi về nhà, các bạn học không sai biệt lắm đã lộ hàng, chỉ còn lại có mấy cái nổi danh đại cây nấm.

Đơn giản chào hỏi tạm biệt, hắn nhanh nhẹn thông suốt xuống lầu, vừa qua khỏi chỗ ngõ, trong bóng tối bất thành linh nhảy lên ra tới một cá nhân, nương theo lấy một tiếng cấn răng nghiến lợi kêu gọi.

"Phương, nhỏ, Vô!"

Phương Tiểu Vũ bị giật mình, kém chút không có một chân đạp đi qua, còn tốt cái này cái âm thanh quá có mang tính tiêu chí, có chút Sa, có chút ồm ồm, có chút câu người.

"Đại tỷ, làm như vậy người cũng nguy hiểm người biết không?"

Không biết sống chết, Tiểu Gia kém chút một phát chín cạn một sâu / đâm đi qua. . .

Tô Dã nhẹ hừ một tiếng, cười lạnh lạnh lấy: "Ta nguy hiểm? Ha ha, hôm nay người nếu là không cho ta một câu trả lời thỏa đáng, ta liền để người biết cái gì mới gọi nguy hiểm!"

Ôi, vẫn là cái bạo tính khí?

Hắc, ta liền ưa thích vậy tính khí bạo!

Phương Tiểu Vũ vui vẻ, vượt qua nàng liền hướng sau khi đi, thuận miệng nói: "Người muốn cái gì giao phó? Nói rõ, hai ta không có khả năng."

"Đi con em người! Ai muốn cùng người khả năng? Không biết xấu hổ!"

Tô Dã một phát bắt được Phương Tiểu Vũ balo lệch vai đeo mang, bướng bỉnh bướng bỉnh đi theo, không buông tha nói: "Người nói rõ ràng, vì sao dùng sai đáp án gạt ta?"

Tô Dã không có quá dùng sức, cũng là đơn thuần chộp trong tay, Phương Tiểu Vũ liền không để ý, dựa theo bình thường tốc độ đi ra ngoài.

"Người cho ta giả đáp án, kết quả một điểm đều không đến, chính ta đáp còn có thể thi 70 chia đây! Lão sư mắng ta Cầu Huyết Lâm Đầu, những tiểu tiện nhân kia cười ta tựa như cười dằn độn giống như. . . Ô. . ."

Vừa nói không có hai câu, Tô Dã âm thanh liền bắt đầu mang lên giọng mũi, nói đến sau cùng, có chút nức nở nhưng cố nén cảm giác.

Phương Tiểu Vũ cái nào bị được cái này? Tâm lý nhất thời mềm nhũn, vừa muốn nói xin lỗi, khoe mắt dư quang lại nghiêng mắt nhìn đến nàng cước bộ, biểu lộ bất thành linh trì trệ.

Con em người, Ảnh Hậu a? !

Cái nào thương tâm đến muốn khóc nữ sinh, sẽ lạnh lợi đi đường, sợ giẫm sai vị trí làm bẩn giày?

Ấy, Tiểu Lương giày ngược lại là rất đẹp, chân dáng dấp càng đẹp mắt. . .

Thoa phấn sắc đan khẩu đầu ngón chân lộ ở bên ngoài, trắng trắng mập mập, tầm bảo bảo giống như, đậm tinh tế, mắt cá chân đường cong nhẹ nhàng ưu mỹ, đúng là Phương Tiểu Vũ thấy qua xinh đẹp nhất chân.

Chú ý lực như thế một điểm tán ra, liền có vài giây đồng hồ không nói chuyện, Tô Dã còn tưởng rằng giả khóc có hiệu lực, lập tức châm củi thêm hỏa, thừa thắng truy kích.

"Phương Tiểu Vũ, người lừa ta thảm như vậy, đến cho ta nói xin lỗi!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Con Cọp Giấy Tô Dã

Nói con em người!

Phương Tiểu Vũ kém chút tức điên.

Cho Tô Dã sai lầm đáp án, đúng là Phương Tiểu Vũ không đúng, nhưng sự tình ra có nguyên nhân —— nàng chủ động tiếp cận quá đột ngột.

Phương Tiểu Vũ vừa đạt được hệ thống không bao lâu, chính là tâm tình lớn nhất mất cảm thời điểm, lại thêm trước sau không ít đến tội nhân, cho nên đối vị này nổi tiếng xa gần đại mỹ nữ không hợp với lễ thường lấy lòng, ôm cục lớn cảnh giác tâm lý.

Loại này cảnh giác hoàn toàn là Nhân chi thường tình, suy bụng ta ra bụng người, đối ai cũng sẽ hoài nghi.

Phương Tiểu Vũ cho ra này phản sai đến không hợp thói thường đáp án, cũng là một cái minh xác cự tuyệt tín hiệu —— mặc kệ người có ý tưởng gì, Tiểu Gia đối người không có hứng thú, không muốn cùng người liên hệ.

Thi đại học sắp đến, hần toàn bộ tâm tư đều trên học tập, không muốn lãng phí thời gian đi phân tích Tô Dã động cơ, dứt dứt khoát khoát áp đặt xuống dưới, thử hình vĩnh viễn trừ hậu hoạn.

Thủ đoạn khả năng có chút ngu xuẩn, dù sao hần chỉ là cái không chút cùng nữ sinh đã từng quen biết Tiểu Xử Nam, tình thương vốn là không chắc chắn, gần nhất lại bị hệ thống bồi dưỡng được một ít ác thú vị. . . Nhưng lập ý là tốt, rất có điểm không vì ngoại vật mà thay đổi Khí Phách.

Chờ đến Tô Dã đánh đến cửa đến, Phương Tiểu Vũ mới phát hiện, chuyện này xử lý xóa.

Từ hôm nay nháo kịch đến xem, Lý Tiếp Tư cùng Tô Dã rõ ràng không phải cùng một bọn.

Tô Dã càng không khả năng giống như Vương Chính treo Thượng Quan hệ, Vương Chính cho tới bây giờ cũng không biết là mình tại giờ trò quý, lại làm sao có khả năng tìm người ám chính mình?

Được rồi, cái này cũng là cái hiểu lầm, là hần cẩn thận quá mức, phản ứng quá độ.

Nghĩ rõ ràng điểm này, Phương Tiểu Vũ tâm lý rất không có ý tứ, cảm thấy cái này "Trò đùa" quả thật có chút quá mức, tuy nhiên ba mô hình bản thân không Túc Khinh nặng, nhưng là không có suy nghĩ đến nữ sinh vấn đề mặt mũi, nói thế nào cũng là hấn sơ sẩy.

Chỉ cần Tô Dã dễ nói dễ thương lượng, thái độ bình thường một chút, Phương Tiểu Vũ cũng nguyên ý xin lỗi, hấn là có chút bướng bỉnh, nhưng không có bướng bỉnh đến không nói lý trình độ.

Nhưng là, Tô Dã một lên cũng là một bộ "Người thiếu ta mau tới qùy liếm" ngạo kiều thái độ, cứng rắn không thành lại tới đi lừa gạt, cái này tuyệt đối không thể nhịn ngầm.

Phương Tiểu Vũ số tuổi này thiếu niên, phạm là có chút ngạo cốt, đệ nhất chịu không nổi miệt thị khinh thường, đệ nhị chịu không nổi lừa gạt —— nhất là chịu không nổi mỹ nữ lừa gạt.

Theo ý nghĩ của hấn: Ta tay cầm hệ thống, tương lai tất nhiên Thành Nhân vương, người ý vào chính mình đẹp mắt liền muốn đùa bỡn ta tại cổ trong bàn tay, coi ta là những cái kia qùy liếm người Điều Ti?

Khỏi hài!

Liền người cái này thái độ, có lỗi gì đều hòa nhau, lười nhác nuông chiều người!

Tính khí bị kích động lên, xin lỗi tự nhiên đừng nói, Phương Tiểu Vũ trong lòng nghĩ đều là thế nào thoát khỏi cái phiền toái này.

Vừa vặn đi ra cửa trường, rẽ phải không bao xa cũng là một đầu hẻm nhỏ, hấn con người nhất chuyển, kể thượng tâm đầu.

Một bên bước nhanh hướng đi tiểu lộ, một bên gần giọng hù dọa nói: "Cho người 10 giây thời gian rời đi, bên kia tiểu lộ vừa đen vừa dài, người lại muốn dám đi theo, cẩn thận ta đem người đưa đến một cái hắc ám góc nhỏ, đo cân nặng trọng lượng của người, đo đo người sâu cạn!"

Thối lưu manh!

Tô Dã giây hiểu, này hai đoàn chính nàng đều cảm thấy nặng, nhưng khẳng định không thể cho người xưng, nhất là cái này Đồ Quý Sứ.

Người quên cái lòng a?

Nếu như chỉ là niệm đùa giỡn một chút, thế thì không quan trọng, nhiều lắm là nhớ tại tâm lý, lưu lại chờ ngày sau thanh tẩy.

Nhưng là Tô Dã vô pháp xác định, Phương Tiểu Vũ là đang hù dọa người vẫn là thật có tám lòng kia —— tên khốn này không theo lẽ thường ra bài, phương pháp quá nhiều!

Tâm lý có điều cố kỵ, năng cước bộ vô ý thức một hồi, nhịp tim đập lúc này tăng tốc không ít, não từ bên trong rồi bởi một đoàn đay.

Phương Tiểu Vũ cười trộm lấy lừa gạt hướng về tiểu lộ.

Trường học phụ cận tổng cộng có 3 đường Công Giao có thể đến hấn ở Nhại Khu, từ tiểu lộ xuyên đi qua vừa vặn có một chuyến 118 đường, thẳng tới cửa tiểu khu, bình thường ngại phiền phức không đi đường này, ngẫu nhiên đi một lần cũng không sao.

Tô Dã nào biết được Phương Tiểu Vũ tâm lý cong cong quán?

Mất thấy hấn không chút do dự quẹo vào tối như mực âm trầm hẻm nhỏ, nhất thời giật mình, bị ngủ đông như vậy, tranh thủ thời gian buông tay ra.

Có lòng muốn nói chút gì chống đỡ chống đỡ tràng diện, nhưng là này hỗn đản cước bộ chỉ chốc lát liên tục,

Vút bỏ nàng như che giày, trong nháy mắt liền đi ra bốn năm mét.

Nếu là Phương Tiểu Vũ thật có chiếm tiện nghi tâm tư, dừng lại lại khiêu khích một phen, Tô Dã khẳng định sẽ bị hoảng sợ chạy, nàng cái này Chung Nữ sinh rất thông minh, tâm thường trò vật căn bản vô dụng, ngược lại sẽ đưa đến phản hiệu quả.

Nhưng là Phương Tiểu Vũ tránh đến kiên quyết như vậy, nhất thời kích thích Tô Dã lòng háo thắng.

Lão nương thật đúng là liền không tin, trung thực ba năm, từ thủ Hàn Lạc Âm thời Điều Ti, thành tích thay đổi gan lớn thật cũng sẽ cùng theo biến lớn?

Sớm giống như đồng học nghe qua người tính cách, người cho rằng giả dạng làm Lão sói vẫy đuôi ta liền sẽ sợ?

Tô Dã hung hăng giậm chân một cái, chạy chậm hai bước đuổi theo, tại Phương Tiểu Vũ ngạc nhiên con mắt Quang Trung, lần nữa bắt lấy hấn ba lô mang.

"Ta mặc kệ! Người cho ta nói xin lỗi!"

"Ta đi! Người thật sự là tìm đường chết tiểu tay thiện nghệ. . . Phía trước ô bảy tám hắc, tin không tin ta sờ người?"

"Ta tin! Ngươi sờ đi, nhìn ta hô không hô!"

Tô Dã cuồng dã uốn ngực một cái, như thế đơn giản động tác đều có thể rung động đứng lên, đem Phương Tiểu Vũ giật mình.

Con em ngươi a, đừng phải như thế một cái khó chơi hàng, thật đúng là mẹ nó không tốt chính xác. . . Cũng không thể thật sờ đi?

Ngạch, nếu như nàng không hô, sờ một chút kỳ thực cũng được. . .

"Ngươi buông ra ta! Do dự như cái gì? Chúng ta rất quen?"

"Không biết xấu hổ, ai muốn cùng ngươi quen? Ta liền không buông ra, ngươi thích làm gì liền làm gì!"

Tại cái cọ cùng đấu tranh bên trong, hai cá nhân dần dần xâm nhập tiểu lộ, Phương Tiểu Vũ khẩu hoạt điểm đến cao, cái khác công phu cuối cùng vẫn là kém chút, chẳng những không có dám động thủ, vòng qua một cái vũng nước động lúc còn chờ nàng một chút.

Không có cách, cũng không thể mất thấy nàng một chân giẫm vũng nước ra vài việc gì đó a?

Tô Dã trên mặt hiện lên vẻ đắc ý cười, tâm lý điên cuồng vì là cơ trí của mình điểm khen.

Hừ, liền biết ngươi là Con Cọp Giấy, tiểu tử!

Nàng vừa muốn thả trào phúng, kết quả không đợi mở miệng, bất thành linh nghe phía sau truyền đến một trận gấp rút mà lung tung chạy âm thanh, nhất thời giật mình.

"Sao, chuyện gì xảy ra?"

Tô Dã tựa như thở một bước nhảy lên đến Phương Tiểu Vũ bên cạnh, đưa tay ôm hất cánh tay, nói chuyện đều mang thanh âm rung động.

Tình huống bình thường dưới, Tô Dã không có như vậy không còn dùng được, mấu chốt là, con đường này thật là làm cho người ta nom nớp lo sợ.

Bên phải là một cao tường rào, bên trong trồng xanh um tươi tốt Thụ, bên trái là một cái tiểu khu hàng rào sắt, hàng rào bên trong vẫn như cũ là dải cây xanh.

Hai bên đều không đèn đường, ước tương đương một đầu trong rừng tiểu lộ, chỉ có tiểu khu cao tầng hộ gia đình đèn Quang Năng xuyên thấu qua tới một chút điểm, tối tăm vô cùng, lại chật hẹp sâu xa.

Tô Dã bình thường lại thế nào đã, cuối cùng cũng chỉ là cái 18 tuổi thiếu nữ, không sợ mới là lạ.

Phương Tiểu Vũ cũng cảm giác rất không thích hợp, tại sao có thể có nhiều người như vậy trong tiểu lộ chạy?

Vô ý thức nắm ở Tô Dã, lôi kéo nàng hướng về bên tường vừa kê sát, nhỏ giọng căn dặn: "Sau lưng ta nắp kỹ, đừng lên tiếng."

Loại thời điểm này, nữ hài tử lớn nhất cần cũng là một cái người đáng tin cậy, đừng quản ứng đối đến tốt không tốt, chỉ phải tỉnh táo, quả quyết, xuất ra một cái điều lệ đến, liền có thể làm cho nhân tâm an.

Tô Dã cũng là loại tình huống này, cũng không so đo Phương Tiểu Vũ hơi ép đến xe của mình đèn lớn cánh tay, gắt gao đất lấy hấn y phục, quay đầu, không dám nhìn lại lịch.

Phương Tiểu Vũ tâm lý âm thầm buồn cười, cũng bởi vậy đối Tô Dã hơi có đổi mới.

Bình thường một bộ lão nương cũng là gọi cảm ai cũng không phục bộ dáng, nguyên lai xương Tủy Lý chỉ là một cái khuyết thiếu cảm giác an toàn tiểu nữ sinh nha, nếu đổi lại là Hoàng Hoàng, làm không tốt sẽ trực tiếp xách cục gạch. . .

Ngạch, này hàng giống như hấn là tính là là không tìm không phải?

Tuy nhiên thật cũng kỳ quái a, đêm hôm khuya khoắt, như thế lệch con đường, tại sao có thể có người sờ vuốt hắc chạy như điên?

Tùy ý thả không trung, tiếng bước chân tiến gần.

Nếu như là đi ngang qua, đám người này khẳng định sẽ hướng đi qua, kết quả tiếng bước chân liền tại bọn họ trước người đình chỉ, sau đó, một cái dáng vẻ lưu manh nghe cũng làm người ta phiền chán âm thanh tiếng nổ đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Người chờ chút

"Nha? Rất có tư tưởng a! Tiểu Lão Đề, gấp lại cũng là hữu duyên, cô nàng này cũng mượn các huynh đệ chơi đùa thôi?"

"Ha-Ha cấp! Bản Ca tốt tài văn chương! Đậu Nha Thái, làm người không thể ăn một mình, giao cái bằng hữu đi!"

"Rãnh! Vừa rồi xa xa nhìn thấy này đôi đại bại chân liền mẹ nó nhìn không được, bây giờ cách tới gần xem, thật mẹ nó cực phẩm a!"

"Các huynh đệ vận khí tốt, hôm nay cũng chơi đùa non nước chảy Cao Trung muối!"

Một hai ba bốn. . .

Tổng cộng chín cái Lưu Manh Côn Đồ, cầm Phương Tiểu Vũ cùng Tô Dã vây quanh tại bên tường, từng cái treo Nhi Lang làm cười dâm, miệng thảo luận lấy mặt kệ không tính.

Tô Dã dọa đến run lấy bầy, tâm lý hồi hận kém chút đem tâm tình ép sụp đổ.

Lão nương làm sao hèn như vậy! Không phải đi theo Phương Tiểu Vũ ngoặt lên loại này đường, lần này tốt, bị một đám tiểu lưu manh đuổi theo, vạn nhất xảy ra loại chuyện đó. . .

Ô ô, không cần a!

Tô Dã lấy vì là bọn họ là một đám gặp sắc khởi ý tiểu lưu manh, Phương Tiểu Vũ lại nhảy cảm cảm giác được không đúng.

Cầm đầu cái kia Bản Ca, là một cái nhuộm tóc vàng tóc dài thanh niên, nhìn xem đã 20 phần lớn, cũng là hấn cái thứ nhất mở miệng đùa giỡn Tô Dã.

Nhưng là cũng kỳ quái, hấn cùng mặt khác hai cái tuổi tác khá lớn thanh niên, ánh mắt thủy chung tại chính mình trên thân bồi hồi, ngẫu nhiên ngấm liếc một chút Tô Dã, kinh diễm cùng tham lam bên ngoài, càng nhiều nhưng là khắc chế.

Ngoại trừ cái này ba cái lớn tuổi hồ đồ, còn lại sáu cái tiểu lưu manh đều tại mười bảy mười tám tả hữu, đã bị Tô Dã mê đến thần hồn điên đảo, chảy nước miếng chảy nước miếng, liếm bờ môi liếm bờ môi, hấn không thể trực tiếp dốc sức lên hóa thân thành Teddy.

Cái này mới đúng a. . .

Gặp sắc khởi ý tiểu lưu manh, liền hấn là dạng này người thiết lập đi!

Cho nên, bọn họ nhưng thật ra là vì mình mà đến?

Lý Tiếp Tư vẫn là Vương Chính?

Phương Tiểu Vũ vô ý thức liền hướng về lai lịch ngấm đi qua, chỉ là quang tuyến quá mờ mờ, miễn cưỡng có thể thấy rõ ràng 5 mét trong vòng người, lại xa thực sự vô năng Vi Lực, không thấy được đảm nhiệm Hà Đông tây.

Bất quá, tình huống khẳng định chính là cái này tình huống, lại không có khác khả năng.

Hơn nửa đêm, chín cái Lưu Manh Côn Đồ cùng tiến tới, không đi ăn chơi đảng điểm, đến Tiểu Hồ cùng bên trong chạy như điên đi ngang qua sau đó gặp sắc khởi ý. . . Lừa gạt quỷ đầu?

Wang Zheng không biết là chính mình vững hồ hấn, muốn đến là Lý Tiếp Tư xác suất lớn hơn.

Vừa vặn, hôm nay hấn lại thất lạc một lần mặt to, thậm chí ngay cả tiếp tục truy cầu Hàn Lạc Âm khả năng đều không còn tồn tại, chỉ sợ đã hấn chính mình hận đến nổi điên.

Lý Tiếp Tư tính cách, ban hai đại bộ phận học sinh đều tâm lý nắm chắc.

Nói điểm nhẹ là lòng dạ nhỏ mọn, nói đến trọng điểm, cũng là trời sinh tính âm trầm, cuồng vọng bảo thủ, nhất định phải thời thời khắc khắc bị người bưng lấy, không cho phép nửa điểm mạo phạm, nếu không liền sẽ mang thù.

Loại này bị làm hư bao cớ phú nhị đại, bình thường nhìn xem có chút nhân dạng, chỉ khi nào mất đi lý trí, chuyện gì đều làm ra được.

Vừa vặn trong nhà có Tiền có Thế, mời được tay chân, thiện được về sau, tìm người tới chặn ở chính mình, một điểm không kỳ quái.

Trong khoảnh khắc, Phương Tiểu Vũ liền đem chân tướng nghĩ thấu, chủ yếu cũng là bởi vì tâm lý sớm có cảnh giác.

Đương nhiên, chỉ riêng nghĩ rõ ràng vô dụng, vẫn là phải nghĩ biện pháp giải quyết trước mắt khôn cảnh.

Nếu như thời gian lại hướng phía trước đẩy một ngày, Phương Tiểu Vũ không có biện pháp, chạy đều chạy không thoát, nhưng là bây giờ. . .

Hắc hắc, đến rất đúng lúc!

Phương Tiểu Vũ nắm chặt quyền đầu, vừa muốn nói chuyện, Hoàng Mao bất thành linh tiến lên một bước, đưa tay muốn đi chọn Tô Dã cái cầm, khinh bạc động tác tăng thêm mặt mũi tràn đầy cười đậm đắng, buồn nôn đến bỏ đi.

"Đến, tiểu nữ, cho ca nhìn xem khuôn mặt, nếu là giống như dáng người một dạng tịnh, ca ca cam đoan đem ngươi hầu hạ đến thư thư phục phục!"

"Đi ra!" Tô Dã ngao rít lên một tiếng, lại đi Phương Tiểu Vũ sau lưng chen lấn chen, khóc ròng nói: "Các ngươi lại động một cái, ta muốn hô người!"

Tiểu lưu manh bọn họ bạo phát ra một trận cười vang.

"Hô người? Ca liền thích nghe ngươi hô người. . ."

"Cũng là ai, sẽ không hô có có ý tứ gì, ngươi kêu càng vui mừng, các ca ca càng thoải mái ai!"

Nói chuyện Kê Quan đầu chẳng những ngoài miệng tiện,

Động tác càng tiện, trực tiếp giải khai quần đai lưng, bụng xương hông, hướng về phía trước mãnh mẽ rất: "Ngoan ngoãn hô, kêu xuôi tai, ca ca cũng sẽ để ngươi thoải mái!"

"Ha-Ha cấp!"

Hoàng Mao lên tiếng cuồng tiếu, cũng có khí thế hướng Phương Tiểu Vũ phát phát tay.

"Tiểu B con non, ngươi mau rút xéo, các huynh đệ đối ngươi cục hoa không có hứng thú. Không muốn chết ở chỗ này, ném điện thoại di động, hiện tại rút!"

Bên cạnh Vô Lại đầu lộ ra một cái đạn hoàng đao, chỉ phía xa Phương Tiểu Vũ chớp mũi, âm mặt lớn tiếng quát lớn: "Mau rút! Muốn không hiện tại liền cho ngươi lấy máu!"

Sao? Cái này tiết mục không đúng? Đã nói xong hướng ta tới đâu?

Phương Tiểu Vũ suy nghĩ một chút, bị cánh tay hậu phương truyền đến mềm mại xúc cảm một nhấc nhò, chợt giật mình.

Lý Tiếp Tư đây là nhìn thấy Tô Dã theo tới, đến khi đối kịch bản!

Định dùng một đám tiểu côn đồ phá hủy ta danh dự cùng dũng khí, thuận tay chơi một lần anh hùng cứu mỹ? !

Ngươi đại gia, giẫm lên Tiểu Gia tán gái? !

Hỏi qua Tiểu Gia khẩu hoạt cùng Thương Pháp a? !

Chờ lấy!

Phương Tiểu Vũ tức giận bùng bùng phản chấn, hệ thống trong nháy mắt liền có phản ứng, vèo bắn ra một cái nhấc nhò.

【 sinh hoạt nhiệm vụ: Giáo huấn tiểu lưu manh đồng thời vuốt lên Tô Dã hoảng sợ 】

【 thành công khen thưởng: Tô Dã cơ sở độ thiện cảm + 20; xem nhiệm vụ hoàn thành tình huống, thêm vào ngoài khoản khen thưởng 】

【 thất bại trừng phạt: Tô Dã cơ sở độ thiện cảm - 20 】

Phương Tiểu Vũ đối hệ thống tuyên bố nhiệm vụ quy tắc đã rất quen thuộc, đệ nhất thời gian liền chú ý tới vấn đề —— thành công khen thưởng hạn mức cao nhất phi thường cao, thất bại trừng phạt là quá nhẹ.

Lần trước, Mạch Tử Nghiên ra mắt nhiệm vụ, thất bại trừng phạt thế nhưng là trống rỗng mị lực, so cái này nghiêm nặng hơn nhiều.

Nguyên nhân rất dễ đoán —— cái này nhiệm vụ, thất bại hậu quả đồng thời không nghiêm trọng.

Nếu như Tô Dã thật sự có thất thân nguy hiểm, này tổn thất cũng không phải chỉ là 20 điểm độ thiện cảm có thể bù đắp, cái này bé nhỏ không đáng kể

trừng phạt, đang dễ dàng chứng minh Bọn côn đồ căn bản không có ý định đối Tô Dã làm cái gì, cái này cũng là cái phương pháp.

Hệ thống nhắc nhở vô cùng đơn giản, Phương Tiểu Vũ nhưng từ bên trong đọc lên nhất là quan trọng tin tức, khoe miệng nổi lên một tia cười lạnh.

Khen thưởng cùng trừng phạt cũng không trọng yếu, dù sao vô luận như thế nào đều phải làm nằm đối diện, Phương Tiểu Vũ cũng không để ý tới gương nanh múa vuốt Vô Lại, đưa tay nhẹ nhàng đẩy ra Tô Dã ngón tay.

"Buông tay."

Tô Dã nước mắt vì một chút liền dừng mãnh tiến ra, xẹt qua trong suốt như ngọc gương mặt, hốt hoảng lắc đầu liên tục, nghẹn ngào khản cầu: "Đừng ném ta xuống! Tìm người, đừng đem chính ta ở lại chỗ này!"

Càng là thời khắc nguy cơ, càng có thể nhìn ra một cá nhân bản tính, Tô Dã nội tâm không có chút nào cường đại, nhưng cũng chính là bởi vì dạng này, thời khắc này năng, vô cùng làm cho người thương tiếc.

Hoàng Mao ngựa thiên đại cười: "Ha-Ha! Oắt con vẫn rất thức thời, biết yêu quý sinh mệnh là chuyện tốt. Nhất đao xuống dưới, cái gì tiền đồ tương lai cũng là vô nghĩa, mỹ nữ mãi mãi cũng có, mệnh liền đầu này, đối không đúng?"

Vô Lại bá bá bá chuyển ra mấy cái đao hoa, một cái Hồ Điệp Đao - Butterfly Knife trong tay hấn trên dưới phi vũ, mang theo nói Đạo Hàn quang.

Một cái khác hoa áo sơ mi hồ đồ cười gằn vươn tay: "Điện thoại di động lấy ra! Cút nhanh lên!"

Phương Tiểu Vũ vẫn còn ở giống như Tô Dã phân cao thấp, cái này cô nương gắt gao dắt vạt áo của hấn, siết đến cổ đều đau, nghe vậy thuận miệng trả lời: "Người chờ chút."

Tiếp tục giống như Tô Dã phân cao thấp.

Tô Dã lòng như tro nguội, đã tuyệt vọng đến cực hạn.

Bình tĩnh mà xem xét, nàng có thể lý giải Phương Tiểu Vũ lựa chọn.

Ván đã đóng thuyền có thể thi Thượng Hoa xong học sinh tốt, năm nay mới 18 tuổi, tương lai một mảnh quang minh, đối mặt với chín cái cầm đao Tội Phạm, thật không đáng theo nàng cùng một chỗ gặp nạn, hồ đồ mục tiêu cũng không phải hấn, dựa vào cái gì bốc lên sinh mệnh nguy hiểm chống đỡ?

Lý giải thuộc về lý giải, nhưng phát sinh tại chính mình trên thân, lại lại vô luận như thế nào đều vô pháp thoát mái tiếp nhận.

Trong lòng suy nghĩ buông ra hấn, để cho hấn đi, nước mắt lại không cảm được lưu, hai tay giống bắt lấy một cọng cỏ cứu mạng giống như, gắt gao nắm lấy vạt áo của hấn, vô ý thức không chịu buông lỏng mấy may.

Ta không muốn! Đừng bỏ xuống ta. . .

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Quảng mũ cỡi giáp

Hoa áo sơ mi bị Phương Tiểu Vũ thái độ chuẩn bị sững sờ, kịp phản ứng về sau, giật tím mặt.

Đột nhiên vọt tới Phương Tiểu Vũ trước mặt, đưa tay đi bắt hấn tóc, miệng bên trong thô tục hết bài này đến bài khác: "Tiểu B con non người mẹ nó nói chuyện với người nào đâu? Đề người cút nghe không. . ."

Phương Tiểu Vũ bị Tô Dã tức giận đến lá gan đau, nghe được hấn lại lại phun phàn, quay đầu gằn thét: "Cút!"

Quát lớn thốt ra trong nháy mắt, phát hiện hướng đi lên lại là mạnh nhất lớn mạnh hoa áo sơ mi, Phương Tiểu Vũ vui mừng quá đổi, ý niệm nhất động, chín cạm. . . Cừu cừu quy nhất trong nháy mắt phát động, nhắm chuẩn chớp mũi, tiện tay cũng là một quyền.

U ám trong bóng đêm, một đạo như như không tàn ảnh hiện lên, thật giống như trước mắt Nhất Hoa, Bọn côn đồ căn bản đều không thấy rõ chuyện gì xảy ra, chỉ nghe thấy hai cái quái dị âm thanh liên tục vang lên.

"Ba!"

"Úc. . ."

Tiếng thứ nhất là xương mũi bị nện gãy giòn vang.

Bình thường mà nói, cái này cái âm thanh hẳn là cũng buồn bực —— có thể đem mũi đập nát quyền đầu, lực lượng phi thường cự đại, sẽ tiếp tục trùng kích, sau đó đổ đến trên mặt, phát ra một tiếng nặng nề trầm đục.

Như thế giòn tan, là Latte chùy trực tiếp gõ mũi a? Kỳ quái. . .

Tiếng thứ hai là hoa áo sơ mi kêu đau.

Bình thường người bị đánh, đau thời điểm cũng là "Ngao" một cuồng hống gào đi ra, gấp rút, thê lương.

Hoa áo sơ mi ngược lại tốt, chậm rãi ngã oặt, lại chậm rãi kéo cái trường âm đi ra, nghe làm sao như vậy Dâm Đăng? !

Bị đổ đến mức thoải mái?

Cái quỷ gì!

Những này hồ đồ cũng là thường đánh nhau, tuy nhiên không có thời gian suy nghĩ, nhưng là loại này quý dị tình huống, cũng không cần suy nghĩ, trong nháy mắt liền cảm giác được không đúng.

Lại nhìn Phuong Tiểu Vũ, tựa như chụp chết một con muỗi một dạng, hơi hột vẩy vẩy cổ tay, quay đầu đối Tô Dã cười khổ: "Mỹ nữ, ngươi như thế nắm lấy ta, ta tại sao đánh nhau?"

Như thế thần chuyển ý, toàn trường trong nháy mắt yên tĩnh, tất cả mọi người từng lớn con người, mặt mũi tràn đầy mộng ép.

Tiểu Lão Đệ, chúng ta nơi này là chín cá nhân, còn có đao, ngươi coi là tiểu hài tử nhà chòi a?

Tô Dã đồng dạng không có kịp phản ứng, nhìn xem Phuong Tiểu Vũ ngưu bức hồng hồng lại dẫn bất mãn khuôn mặt, nhất thời cảm thấy não tử không đủ dùng ngừng.

Ta, ta cũng là muốn cho ngươi bảo hộ ta một chút mà thôi, bảo hộ không thành, theo giúp ta chịu ngừng lại đánh cũng đi, không cần thật liều mạng a?

Máu chốt là. . . Dừng cái gì liều a? !

Dừng ngươi cùng ta tranh cãi này cổ đáng ghét sức lực?

Nghi vấn liền trong não tử đảo quanh, không đầu con ruồi giống như, đụng không thấy ra đường.

Nhưng Tô Dã vẫn là vô ý thức buông tay ra, không lại gắt gao dắt Phuong Tiểu Vũ, xoay tay lại ôm chặt lấy chính mình bả vai.

Tạm ngừng hai giây, Bàn Ca cuối cùng kịp phản ứng, nộ hỏa trưởng Hồng Kiểm bàng, vung mạnh tay lên: "Tê cay sát vách! Đều cho lão tử tiến lên! Chuẩn bị tàn hấn!"

Vô Lại khoảng cách gần nhất, giận mắng một tiếng, táo bạo một quyền đánh tới hướng Phuong Tiểu Vũ đầu.

Hắn tay phải cảm ngược lấy dao găm, mặc dù chỉ là huy quyền, nhưng đao nhận vẫn là tại không trung lưu lại một Đạo Hàn mạng, dị thường làm người ta sợ hãi.

"A a a!"

Còn không tiếp xúc, Tô Dã đánh đòn phủ đầu, đệ nhất thời gian phát động Âm Ba Công Kích, sau đó hoảng sợ nhắm mắt lại.

Mặt đối mặt theo hàn quang trọng quyền, Phuong Tiểu Vũ chỉ cảm thấy trong lồng ngực một khang nhiệt huyết sắp sôi trào, cảm giác mình cũng là Manga bên trong vai nam chính, chẳng những không sợ, ngược lại hào hùng bốn phía.

A, có phải hay không hẳn là nhiệt huyết hồ lên đại chiêu tên đâu?

Nhìn ta chín cặn một sâu. . . A Phi phi!

Nhìn ta cứu cứu quy nhất!

Không lùi mà tiến tới, vung về nghênh đón, nhắm ngay Vô Lại mũi, ngang nhiên đối công!

Rõ ràng buổi tối nửa giây xuất quyền, Vô Lại trên mặt đã hiện lên một tia nhe răng cười, kết quả lại vượt quá tất cả mọi người dự kiến.

Lặng yên không một tiếng động ở giữa, trong bóng đêm hiện lên một nói ảo ảnh, tại tư duy đến trước đó liền oanh trúng mục tiêu.

Đầu tiên là "Phanh" một tiếng vang trầm, về sau là "Choảng" một tiếng vang giòn, cuối cùng là "Ngao" một tiếng rú thảm. . .

Vô Lại không có bị đánh bay, mà chính là lấy một cái tương đối quái dị tư thế mềm ngược lại tại mặt đất, trên mặt thật giống như mở xương nhuộm giống như,

Máu me đầm đìa.

Giải quyết hai cái!

Phương Tiểu Vũ không chút do dự, vượt ngang một bước, vọt tới tiếp theo cái tiểu lưu manh trước mặt, trở tay quét ngang.

Nhìn như không đáng tin động tác, mang ra chính là một cái nhanh đến nhìn không thấy quyền ảnh, này cái tiểu lưu manh đừng nói cản, phản ứng cũng không kịp liền bị một quyền quật ngã.

Ảo ảnh bán hư bán thực, lực công kích không mạnh, nhưng Phương Tiểu Vũ xuất thủ xảo trá, chuyên môn ngắm lấy đối phương cái mũi, Quyền Phong đối mũi, kết quả cần suy nghĩ?

Một quyền xuống dưới, nước mắt máu mũi tổng bay, loại kia chưa xót, người nào bị đánh ai biết.

Phanh phanh phanh phanh âm!

Trong nháy mắt, Phương Tiểu Vũ liền làm nằm 5 cái hồ đồ, từng cái mềm oặt co quắp tại mặt đất, hai tay che mặt khóc chết chết.

Còn lại bốn cái hồ đồ nhất thời kinh ngạc cái ngốc.

Mẹ nó, gặp qua có thể đánh, không có gặp qua như thế kéo, võ lâm cao thủ? !

Khẩn thiết thẳng đến xương mũi, phòng đều không phòng được, nhìn đều nhìn không rõ, này làm sao làm?

Tô Dã Cao Âm cuối cùng hát đến khâu cuối cùng, dạt một chút dừng lại, bất thành linh ý thức được tình huống không đúng, yên lặng mở to mắt, não tử nhất thời sẽ không vòng vo.

Cái, tình huống như thế nào?

Phương Tiểu Vũ lập tức dùng thực tế hành động cho nàng giải thích một chút, đến cùng là cái tình huống như thế nào.

Trên cổ treo xích sắt lớn tiểu lưu manh bất thành linh từ khía cạnh xông về Phương Tiểu Vũ, giữ yên lặng đánh lên không nói, cách rất xa liền lên chân bay đập, ngược lại là cái thông minh em bé.

Nhưng mà, mặt đối chín cạ. . . Cừu cừu quy nhất loại này Siêu Tất Sát Thần Kỳ, ngoan ngoãn nằm xong mới là đường ra duy nhất!

Quyền trái tùy ý nhẹ đâm, một đạo quyền ảnh hiện lên, ba một chút nện Trung Tiểu chân đối diện xương, thanh âm không lớn, lực đạo không mạnh, xích chó ca lại lúc này mềm rơi, nửa quỹ hướng về phía trước ngã chống vó.

Tư thế thực sự rất thích hợp, Phương Tiểu Vũ không có có thể không chế lại nhắc chân dục vọng, đập, xách đầu gối, nhẹ nhàng như thế đón lấy. . .

Chỉ nghe phịch một tiếng trầm đục, xích chó ca mất thấy đầu gối ở trước mắt phóng đại, một tiếng rú thảm mới ra ngoài một nửa, lập tức liền đảo bạch nhãn, ba chết chết một chút ngược lại cầm đi qua, triệt để nằm thi.

Còn lại ba cái hồ đồ, liên tiếp Bản Ca ở bên trong, cùng nhìn nhau liếc một chút, gào thét lớn đề chấn dừng khí, đồng thời xông về Phương Tiểu Vũ.

Tự cho là thông minh!

Phương Tiểu Vũ từng lỏng lỏng lẻo lẻo tả hữu khai cung, đồng thời xuất quyền, một cái đụng phải cánh tay, một cái đụng phải bắp chân, hai người lao đảo ngã sắp xuống.

Tuy nhiên Phương Tiểu Vũ cũng bị phản chấn đến lùi lại một bước, chiến đấu lực lại không có chút nào bị hao tổn, thậm chí. . . Càng mạnh!

Tâm lý đếm thàn: Quyền thứ tám.

Đón sau cùng hướng đi lên Bản Ca, quyền trái nhẹ đâm, đối rơi hẳn công kích, quyền thứ chín.

Sau đó, kéo ra cánh tay phải, như xấn Đại Cung, nhắm ngay Bản Ca lồng ngực, đột nhiên một quyền ném ra!

Cửu cửu quy nhất, Đột Thứ trọng kích!

Chỉ nghe một tiếng gào thét, trung môn mở rộng Bàn Ca phảng phất bị Xe Tải đụng vào một dạng, về phía sau quay người 360 độ bình đập xuống, phụ chia cút thò.

"Ô ô!"

Không biết là cái nào yếu gà, vậy mà đau đến khóc ra thành tiếng, Phương Tiểu Vũ đi lên chiếu khuôn mặt một chân, thế giới thanh tĩnh. . .

Thoải mái!

Phương Tiểu Vũ toàn thân máu đều đang sôi trào lấy, ngoan ngoãn từ nhiều năm như vậy, bị khi phụ thường xuyên có, đánh nhau ngẫu nhiên có, nhưng là cơ bản toàn bộ thua, làm sao như thế ngu bức qua!

Như cũ cảm thấy chưa đủ nghiền, với lại giải tỏa nhiệm vụ còn không có động tĩnh, đoán chừng là trình độ không đủ?

Nhìn xem tinh thần còn lại 4 điểm, Phương Tiểu Vũ tiện tay đem Kê Quan Đầu hao đứng lên, đội lên trên tường, cười gằn hỏi: "Mới vừa rồi là nguoi miệng bản nhất a?"

Duang một quyền.

Kê Quan Đầu "Úc" một tiếng, nửa giống thân ngâm nửa giống kêu thảm, mềm oặt hướng về trên tường khẽ nghiêng, toàn thân thẳng Ma Quỷ.

Phương Tiểu Vũ hỏi lại: "Mới vừa rồi là nguoi còi quần a? Chơi vui a?"

Duang lại một quyền.

Kê Quan Đầu lảo đảo khóc cầu xin tha thứ, "Ca ta sai rồi! Ca đừng đánh, ta thật sai!"

Phương Tiểu Vũ căn bản không để ý tới, nghe răng cười một tiếng, hướng về phía Tô Dã nỗ bữu mô: "Nàng đẹp mắt không?"

Kê Quan Đầu lắc đầu liên tục, khóe miệng run rẩy.

Phương Tiểu Vũ giận dữ: "Chúng ta một cao mỹ nữ không dễ nhìn?"

Duang một quyền, lần này đối sườn ba kích động.

"Đến cùng tốt không dễ nhìn?"

"Ô ô ô. . ." Kê Quan Đầu nức nở điên cuồng gật đầu, "Đẹp mắt! Kê trộm đẹp mắt!"

"Đẹp mắt nguoi liền có thể sát lưu manh?"

Duang! Lại một quyền.

"Có còn muốn hay không bên trên nàng?"

Kê Quan Đầu hữu khí vô lực lảo đảo lấy, suy nghĩ nửa ngày, kinh hồn táng đảm lắc đầu.

Duang một quyền, trực tiếp đánh mặt.

Kê Quan Đầu kém chút không điên, khóc hỏi: "Đại ca, đây cũng là vì sao?"

Phương Tiểu Vũ cười tủm tỉm nói: "Đáp thật tốt, cùng nguoi."

Lại giờ lên quyền đầu, không đợi hỏi vấn đề, chỉ gặp Kê Quan Đầu khóe miệng co lại, mí mắt lật một cái, bắt đầu sùi bọt mép.

Ngay sau đó, một cỗ mùi tanh tươi mùi thối từ hân hạ thân tràn ngập ra, cùng lúc đó, hệ thống phát tới nhiệm vụ hoàn thành nhắc nhở.

Phương Tiểu Vũ buồn nôn buông tay ra, quay đầu nhìn về phía mặt đất, những cái kia lần qua lộn lại Bọn còn đồ nhất thời thân thể cứng đờ, không nói một lời, nhất động bất động, đoàn thể giả chết.

Đần độn! Sớm suy nghĩ cái gì?

Phương Tiểu Vũ nhẹ nhẹ nắm bắt quyền đầu, đang chuẩn bị lại chọn cái xấu xí đem còn lại mấy quyền đánh xong, đột nhiên nhớ tới một sự kiện, tâm lý nhất động.

Không lo được lại để ý tới những này rác rưởi, kéo lại Tô Dã, vắt chân lên cổ liền chạy.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Ta đã cảnh cáo người. . .

Tô Dã như rơi vào mộng, cả cá nhân vẫn như cũ là mộng ép, bị Phương Tiểu Vũ dắt lấy, vô ý thức liền theo chạy đứng lên.

Chạy ra sắp tới mười lăm mét xa, ăn mặc Tiểu Lương giày chân bị cục đá cản đến một chút, mới đem nằng đau tỉnh.

"Vì là, tại sao phải chạy?" Tô Dã thờ hồng học hỏi, "Vội lại vì sao trở về chạy?"

"Hoặc là chính mình đi, hoặc là đi theo, cái nào tới nhiều vấn đề như vậy?"

Phương Tiểu Vũ có chút không kiên nhẫn, thái độ cũng đại gia, đòi bình thường, Tô Dã khẳng định vỡ tổ.

Nhưng là vừa vận kinh lịch trải qua loại chuyện đó, cả cá nhân cũng còn đắm chìm trong từ địa ngục lên lên Thiên đường trong hạnh phúc, nằng chẳng những không có cảm thấy có bất kỳ bất mãn, ngược lại có chút an tâm.

Loại giọng nói này, nói rõ hẳn không có lấy ta làm ngoại nhân, vội lại, cũng M An!

Tô Dã ngọt lịm nghĩ đến, cảm giác sắp thoát lực trong thân thể, đột nhiên lại dâng lên một điểm khí lực, cắn đầu đi theo chạy đứng lên.

Phương Tiểu Vũ lúc đầu đã dự bị tốt tái đấu hai câu miệng, kết quả Tô Dã cứ như vậy ngoan ngoãn đi theo, không khỏi sững sờ, khóe mắt dư quang nghiêng mắt nhìn đi qua liếc một chút. . .

Ta đi, đây là cái gì quý? !

Phương Tiểu Vũ trong nháy mắt liền quên chính mình vốn là muốn xem chính là cái gì, ánh mắt hoàn toàn bị này ầm ầm sóng dậy cảnh trí hấp dẫn, kém chút tại chỗ phun máu.

Ba mươi sáu trở lên, hình bán cầu, tuổi trẻ rắn chắc, nửa chén, mỏng áo thun, chạy chạy đứng lên. . .

Đây là một cái cái gì khái niệm a các đồng chí?

Không có thấy qua người vĩnh xa vô pháp tường tượng loại kia trùng kích, quá mẹ nó rung động!

Phương Tiểu Vũ lập tức liền có chút mơ hồ, vừa rồi muốn chuyện gì tới? Không biết. . .

Đầy não tử cũng là loại kia nhảy vọt, lay động, hình dáng cùng lớn nhỏ đều não bỏ ra tới một thứ đại khái, chỉ kém màu sắc cùng cảm nhận liền có thể bù đắp.

Ngay tại Phương Tiểu Vũ bắt đầu do dự nếu không Yêu Phạm chút ít sai lầm thời điểm, phía trước cách đó không xa bất thành linh truyền đến một trận tất tiếng xột xoạt tất tiếng vang, tranh thủ thời gian tập trung chú ý lực xem đi qua, chỉ thấy một cái hắc ảnh bất thành linh nhảy lên đi ra, bay về phía trước chạy.

Phương Tiểu Vũ mừng rỡ, không chút do dự hét lớn một tiếng: "Xem phi đao!"

Này bóng người hoảng hốt, lao đảo hai lần liền bị cái gì đồ vật trượt chân, ba chút chút một chút đập tại mặt đất.

Phương Tiểu Vũ ba bước hai bước xông đi lên, sớm bay ra nhất đại chân, sau đó mới lên tiếng.

"Nha thờ ra, thể mà còn có một cái trông chừng tiểu lưu manh!"

Này bóng người vừa mới bò lên một nửa, liền bị một chân đá vào trên mông, nhất thời một té lăn cù ngèo ngã nhào xuống đất trên mặt, đau đến ngao ngao hô hoán lên.

Phương Tiểu Vũ xoay tròn quyền đầu nện đi qua, này hàng phản ứng cực nhanh ôm đầu, lo sợ không yên hô: "Ta là Lý Tiệp Tư! Đừng đánh, ta không là lưu manh!"

Hồ cũng vô dụng, vung đi ra quyền đầu còn có thể thu hồi tới?

Thêm hai chia sức lực mới là đúng lý.

Duang một chút, rần rần chắc chắn nện vào Lý Tiệp Tư trên lưng.

Cái này tiện nhân hai tay ôm đầu nửa nằm sấp tại mặt đất, bị nện đến đi xuống một đập, trán đâm vào gờ ghề đường đất bên trên, phát ra một tiếng "Phanh" trầm đục.

Đánh xong về sau mới mắt tròn: "Hử? Tiệp Tư? Thế nào lại là ngươi?"

Lý Tiệp Tư đập đến trán bầm đen, áp ứng trả lời: "Ta đi ngang qua. . . Ách, đi ngang qua đầu hẻm nhỏ. Nhìn thấy tốt nhiều lưu manh chạy đi qua. . . Ách, sợ xảy ra chuyện, liền tới xem một chút. . ."

Tô Dã nguyên bản còn tưởng rằng thật là lưu manh, co lại sau lưng Phương Tiểu Vũ không dám loạn động, giờ phút này nghe được Lý Tiệp Tư âm thanh, không khỏi ngạc nhiên.

Muộn như vậy, không trở về nhà, lén lén lút lút trốn ở Tiểu Hồ cùng trong góc, nói cái gì đi ngang qua, lừa gạt quỷ đầu?

Giờ phút này đã không có lửa sém lông mày nguy hiểm, IQ một lần nữa online, Tô Dã nhất thời ý thức được không đúng.

Ngắm lại những quỷ dị kia xuất hiện Lưu Manh Côn Đồ, nói là dự định đối với mình làm chút gì, lại dám thả Phương Tiểu Vũ rồi đi, có não tử a?

Suy nghĩ lại một chút buổi sáng hôm nay Lý Tiệp Tư mặt đối với mình lúc tám kia Hoa Si - mẹ gái (trai) khuôn mặt, Tô Dã nào hải bên trong hiện lên một cái suy đoán, đồng thời trong nháy mắt nhận định, cái này cũng là chân tướng.

Lý Tiệp Tư ngươi là tốt!

Ngươi cũng coi như một Gori có danh tiếng phú nhị đại, muốn đuổi theo ta, không tặng hoa không mời khách,

Diễn vừa ra anh hùng cứu mỹ?

Ma đàn nếu là những cái kia hồ đồ không nghe ngươi chỉ huy, lão nương Bạch Nhượng người vòng?

Tô Dã bị truy qua bao nhiêu lần? Tiểu nam sinh Đại Nam Nhân phương pháp thấy so với ai khác đều nhiều, chuyện khác bên trên không thông minh, loại sự tình này chỉ dựa vào trực giác liền có thể phán đoán.

Nộ hỏa hô một chút cuốn lên đầu, Tiểu Nanh Trắng kém chút không có cắn nát, Tô Dã một cái kiểm Khai Phương Tiểu Vũ tay, muốn hóa bị phần vì là Liêu Âm Thối.

Phương Tiểu Vũ nghe được Lý Tiệp Tư âm thanh, lại không có chút nào ngoài ý muốn.

Cái này Trạng Hí quá vội vàng, khắp nơi đều là sơ hở, càng nghĩ, cũng chỉ có như thế một loại khả năng, bây giờ bắt được Lý Tiệp Tư, bắt quá là nghiêm chứng mà thôi.

Vấn đề mấu chốt là. . . Đón lấy làm sao bây giờ?

Thống thống khoái khoái chui nha một hồi, còn là bỏ lỡ hôm nay, lại tìm cơ hội?

Trong chớp nhoáng này, Phương Tiểu Vũ trong đầu bất thành linh nhớ tới Nhị Hắc chuyển cáo Quách Lượng, suy nghĩ lại một chút 20 Thiên Hậu thi đại học, hơi chút cân nhắc, lập tức liền ý thức được: Không thể theo tính tình làm ầu.

Hiện tại đánh cho càng thoải mái, đón lấy phiền phức càng nhiều, về sau lại không phải là không có cơ hội tìm bù lại, không cần thiết nóng lòng nhất thời.

Bắt quá, thu chút lợi tức vẫn là không có vấn đề. . .

Phương Tiểu Vũ không tiện lại động thủ, lại ghét bỏ Tô Dã thân thể kiều lực yếu đá người không thương, ánh mắt nhất chuyển, khóe miệng hiện lên một vòng cười xấu xa.

Trước tiên giữ chặt Tô Dã, sau đó một cái hao lai Lý Tiệp Tư cổ áo, lo sợ không yên kêu lên: "Tiệp Tư chạy mau! Đây nhóm lưu manh lập tức liền sẽ đuổi tới, bọn họ đều có đao!"

Vắt chân lên cổ liền chạy ra.

Lý Tiệp Tư vừa mới bò đứng lên một nửa, bị Phương Tiểu Vũ như thế một vùng, ba chút chút một chút, lần nữa bình đập tại mặt đất.

Phương Tiểu Vũ vẫn không buông tay, dắt hấn cứng rắn chạy về phía trước, miệng bên trong càng ngày càng nhanh: "Nhanh! Bị bọn họ đuổi kịp liền

thăm rồi!"

Đồng học tình thâm, Cảm Thiên Động Địa!

"Ồi! Người buông tay! Mãi chết ta rồi. . . Ngừng! Nhanh ngừng!"

Lý Tiếp Tư giãy dựa nửa ngày, lộn nhào, thủy chung không tránh thoát được Phương Tiểu Vũ lôi kéo, sau cùng bịch một cái nện vào hố nước.

Phương Tiểu Vũ tay trượt đi, cuối cùng tuột tay, đang muốn quay đầu đi bắt hấn cánh tay, chỉ gặp Lý Tiếp Tư một cái con rùa xoay người, từ vũng nước hoành cút đi qua, bò đứng lên nhanh chân liền chạy.

"Ta. . . Từ. . . Minh. . . Chạy. . ."

Cảm giác tựa như bất thành linh mở ra giải mã gen ADN, kích động phát ra Sinh Mệnh Tiềm Năng một dạng, Lý Tiếp Tư hai chân trang điểm đến so Phong Hỏa Luân đều nhanh, nháy mắt, bóng lưng liền tiến vào hắc ám, chỉ có ưu thương âm thanh tùy phong mà qua, một đường tiêu tán.

"Móa, bật hack a?"

Phương Tiểu Vũ trợn mắt hốc mồm nhìn xem hấn biến mất, cảm giác tốt kéo.

"Lạc lạc lạc lạc rồi. . ."

Tô Dã bất thành linh ngồi xổm xuống, cười đến thở không ra hơi, trắng nõn tay nhỏ trực tiếp xử tại mặt đất, cũng không chê bẩn.

Phương Tiểu Vũ Bạch nàng liếc một chút, không cho nàng sắc mặt tốt: "Cười cái rắm a, người nói người vũng hố không vũng hố? Nếu không phải người không phải quần lấy ta, về phần ra chuyện này?"

Cảm kích thuộc về cảm kích, hảo cảm thuộc về hảo cảm, công nôi quả quyết không thể nhịn.

Giờ phút này triệt để thoát ly nguy hiểm, Tô Dã bị rất nhiều người theo đuổi quen đi ra đại tiểu thư tính khí lại có chút ngắc đầu, suy nghĩ lại một chút hôm nay tất cả ủy khuất, kiện kiện đều giống như Phương Tiểu Vũ có quan hệ, tâm lý đè nén hòa khí, hỗn hợp có hoảng sợ cùng ủy khuất cùng một chỗ tuôn ra lên, nhất thời ẩm ướt mắt đỏ vành mắt.

"Người còn dám nói! Nếu không phải người trêu đùa ta, làm sao lại dạng này!"

Xinh đẹp nữ hài Lê Hoa Đái Vũ, đây là đối sở hữu nam nhân Lục sát thương lớn nhất hình ảnh, hướng hồ Tô Dã bởi vì bi phần, lòng ngực kịch liệt nâng lên hạ xuống lấy, nhất thời để cho Phương Tiểu Vũ nhớ tới vừa rồi trắng cảnh, còn không có biến mất hòa khí liền lập tức ngóc đầu trở lại.

"Ta nhớ được ta đã cảnh cáo người. . ."

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Vội vàng hấp tấp Diễn Tập

Nhắc nhở? Cái gì nhắc nhở?

Phương Tiểu Vũ âm thanh cũng không âm ngoan, nhưng Tô Dã làm nữ nhân, trong nháy mắt cảm ứng được một tia không ổn khí tức.

Nhưng mà, nàng chưa kịp ý thức được chỗ nào không ổn, gương mặt liền chụp lên hai cái nóng hổi đại thủ, Nhiệt Lưu xuyên thấu qua da thịt, nóng đến đáy lòng.

Phương Tiểu Vũ bắt lấy hai đoàn mềm nhẵn quai hàm, cái kia xoa bóp, cái kia xoa xoa, dùng Tâm Thử sẽ trước đó chưa từng có mỹ diệu xúc cảm, tâm tình nhất thời cất cánh.

Tô Dã sợ ngây người, từng rất tốt xem ánh mắt, lông mi run rẩy, hơi hơi hé miệng, tựa hồ là ngạc nhiên, lại tựa hồ là muốn hô.

Nàng không có có ý biết đến chính mình bộ dáng này đối với nam nhân sức hấp dẫn, Phương Tiểu Vũ ý thức được, não hải bên trong một đoàn liệt hỏa

cuốn qua, lý trí cái gì toàn bộ bái bại, ngang nhiên cúi đầu.

Có chút đồ vật là có thể vô sự tự thông. . .

Phương Tiểu Vũ đang thường thức đến đây phân Cam Điem trong nháy mắt, liền minh bạch khẩu hoạt ứng làm như thế nào phát huy, lúc này diễn luyện cái ba năm mươi cái đi đi lại lại.

Thật lâu, Tô Dã một cái đẩy Khai Phương Tiểu Vũ, xấu hổ giận dữ muốn tuyệt.

"Người hỗn đản!"

Phương Tiểu Vũ tỉnh táo lại, xúc động biến mất, cũng cảm thấy da mặt phát nhiệt, tâm lý thâm sợ.

Hồngбет, hôm nay quá đặc ý vọng hình, không có không chế lại, làm sao bây giờ?

Cẩn thận từng li từng tí đánh giá Tô Dã, gấp nằng thờ hồng học, nghiêng răng nghiêng lợi, hốc mắt ửng đỏ, nhưng là dưới chân nhất động bất động, cũng chỉ là hung tợn nhìn mình chăm chăm, não hải bên trong bất thành linh hiện lên một tia hiểu ra: Nàng không có sinh khí!

Tuy nhiên kinh nghiệm cùng lịch duyệt không đủ để để cho hắn nhìn thấu nguyên nhân, nhưng kết luận rất rõ ràng ——

Tô Dã tuyệt đối không có nhìn qua như vậy sinh khí, hoặc là nói, tức giận đối tượng không phải cưỡng ép luyện khẩu hoạt.

Nếu là một cái Hoa Hoa Công Tử(Playboy) Lão tài xế, hiện tại thêm một mối lửa, có cũng Đại Cơ Hội có thể càng tiến một bước.

Anh hùng cứu mỹ phương pháp tuy nhiên Lão, nhưng là thật tâm vô địch.

Chỉ cần là nữ nhân, liền không có không khát vọng bảo vệ, đối với cảm giác an toàn theo đuổi là nữ nhân sống trên đời vĩnh hằng chủ đề, ai có thể nắm giữ nữ nhân cảm giác an toàn, người nào chính là nàng vương tử.

Anh hùng cứu mỹ cũng là giao cho cảm giác an toàn cực đoan tình huống, cảm một cái nữ nhân từ tuyệt vọng trong Địa ngục kéo ra đến, trong nháy mắt nặng Hồi Nhân ở giữa, đòi ai cũng mộng.

Một mộng tâm liền sẽ loạn, vừa loạn liền sẽ không lý trí, phóng đại tâm tình có thể dẫn đến nhiều loại kết quả, nếu như hiểu được dẫn đạo, cái gì Trình Tiết Liệt Nữ công chúa người / vợ đều có thể cầm xuống.

Đáng tiếc, Phương Tiểu Vũ là Lão tài xế a?

Không chỉ có không phải, với lại hắn so Tô Dã càng mộng ép.

Có thể nhìn ra Tô Dã không có thật sinh khí là một chuyện, xử lý trước mắt tình huống, là một chuyện khác.

Phương Tiểu Vũ ra về tiêu sái nhún nhún vai, ngẩng liếc một chút Tô Dã hơi sưng môi đỏ, não từ bên trong dư vị, tự trách, không biết làm sao, xoắn thành một đoàn đay rồi.

Bình tĩnh mà xem xét, trạng huống này hoàn toàn vượt qua hắn phạm vi năng lực, thế là Điều Ti thối xấu không thay đổi Tiểu Xử Nam tự cho là đúng lựa chọn một loại nát nhất phương thức xử lý ——

Chơi xỏ lá.

"Ha ha. . ." Cương nghiêm mặt cứng rắn gạt ra hai tiếng gượng cười, làm như có thật gạt đầu, "Ừm, xúc cảm không tệ, phân lượng cũng đủ. . . Còn sâu cạn a. . . Ngày sau lại đo."

Tô Dã ánh mắt lại tròn tròn một điểm, triệt để, triệt để, triệt để mộng quyền.

Người này sao có thể như thế vô si hỗn trưởng lưu manh bản thủ ngu ngốc thối Điều Ti? !

Trời ạ!

Tô Dã bất thành linh cái gì cũng không muốn nói nữa, nhắc chân nhắm chuẩn Phương Tiểu Vũ bấp chân đối diện xương, trông đủ khí lực đập mạnh một chân, xoay người chạy.

Đế giày thật cứng rắn, Phương Tiểu Vũ đau đến giật mình, nửa hù dọa nửa phát tiết hô: "Xú nha đầu người chờ, lại cho ta bắt được cơ hội, đánh sưng người dưới lưng ba phần!"

Tô Dã nghe được bại khuyến rên rỉ, tâm tình đột ngột thư sướng đứng lên, trước đó hết thầy không thoải mái đều nhanh chóng làm nhạt, chỉ còn lại có tám kia khó thở bại hoại khuôn mặt.

Người mới chờ đó cho ta đây! Hãy đợi đây!

Phuong Tiểu Vũ cũng không biết chính mình trong lúc vô tình hoàn thành một cái dạng gì hành động vĩ đại, cũng là cảm giác có đau một chút, khắp khiêng đi theo Tô Dã đằng sau, thẳng đến đưa mắt nhìn nàng ngồi bên trên một chiếc Taxi.

Tiểu Điều Ti bừa bãi, xoay người đi dựng Công Giao, nhưng lại không biết, có cái cô nương sờ lấy bờ môi, quay đầu nhìn hán một đường.

Về nhà rửa sạch sạch sẽ, một mối hướng về trên giường một nằm, bắt đầu xem xét hệ thống Mãn Hình.

【 giải tỏa nhiệm vụ đã hoàn thành, người có thể Đọc dưới một quyển sách 】

【 sinh hoạt nhiệm vụ đã hoàn thành, khen thưởng Tô Dã cơ sở độ thiện cảm 30, khẩu hoạt 15, diễn kỹ 5 】

Nha thở ra, khen thưởng thật không ít, độ thiện cảm ngoài định mức gia tăng 50% không nói, khẩu hoạt thể mà cũng nhiều như vậy.

Nhắc lên khẩu hoạt, Phuong Tiểu Vũ bất thành linh nhớ tới cường ép luyện tập thì nàng cái chủng loại kia kỳ quái phản ứng, tranh thủ thời gian hỏi hệ thống.

Hệ thống đáp nói —— 【 khẩu hoạt không chỉ cường hóa chủy pháo , đồng dạng tăng cường Kiss Lực sát thương 】

Chuẩn bị sáng bạch hà vị "Lực sát thương" về sau, Phuong Tiểu Vũ kinh ngạc cái gốc: Ta dựa vào, không biết xấu hổ như vậy?

Cái này Lực sát thương đi, giống như không có kinh nghiệm không tốt giải thích, giống như có kinh nghiệm không cần giải thích. . .

Không sai, chính là như vậy chuyện.

Phuong Tiểu Vũ nâng cảm lên miên man bất định: Nếu là đem khẩu hoạt chồng đến 100, về sau người thân người nào người nào nằm, muốn làm gì thì làm, chẳng phải là đặc ý?

Thật sự là không nghĩ tới a, nguyên lai, mấy cái này không đáng chú ý phá năng lực thể mà mạnh như vậy!

Hệ thống hợp thời đưa lên giải thích —— 【 hệ thống ban cho năng lực cùng kỹ năng, là quy tắc tính chất, không giống tầm thường 】

Được rồi, xem ra kế hoạch cần phải sửa lại một chút ngầm. . .

Nguyên bản Phuong Tiểu Vũ là dự định nhanh chóng đẩy lên nhị cấp, mở ra kế tiếp đọc sách phân loại, cho nên luôn luôn không có lựa chọn đại trưởng thiên tiêu Luận Văn.

Hiện tại a, đã nhưng đã là sau cùng một bản, với lại trong ngắn hạn duy nhất trách nhiệm cũng là thi đại học, không phải cũng cần tận năng lực, đọc như vậy một bản đại trưởng thiên, cũng không có gì.

Nhiều nhất chậm trễ một hai tháng, lại có thể đem hiện tại mấy cái này lưu manh có thể hết lực khả năng chồng cao một chút, nói không chừng lúc nào liền cần dùng đến.

Không thể không thừa nhận, thưởng thức qua loại kia vị đạo về sau, Tiểu Xư Nam tâm lý có chút xuẩn xuẩn dục động, so ngày xưa bất luận cái gì một khác, đều càng khát vọng thành làm một cái chân chính nam nhân.

Trong chớp nhoáng này, Hàn Lạc Âm thân ảnh tại hán não hải bên trong lóe lên một cái rồi biến mất, vậy mà không có thổi lên bất kỳ gợn sóng nào.

Không có hổ thẹn, không có dục vọng, không có ảo tưởng, thật giống như chỉ là ra để biểu hiện một xuống tồn tại.

Vì sao?

Phuong Tiểu Vũ hướng về sâu bên trong nghĩ nghĩ, đáp án là không biết.

18 tuổi thiếu niên, bình thường hẳn là không biết tình yêu, nhưng là tại đương kim cái này đại tin tức thời đại, mỗi cá nhân đều hiểu dục vọng, cái này cũng phiền phức.

Bảo thủ điểm, hướng tới ái tình bài xích thịt / muốn; trưởng thành sớm điểm, hưởng thụ dục vọng không tin ái tình.

Xã hội kỳ thực bất loạn, loạn là tin tức, người trẻ tuổi khuyết thiếu phân biệt năng lực, tốt hòng một mạch hấp thu tới, đến sau cùng không phân rõ tốt xấu, tất cả công việc tất cả.

Phuong Tiểu Vũ vốn cho là, ưa thích Hàn Lạc Âm là loại tín ngưỡng, kiên định không gì vết.

Nhưng là từ khi đạt được siêu cấp Đọc hệ thống, loại này tín ngưỡng lại đang từ từ trở thành nhạt.

Không phải không thích, mà chính là thích đến càng lý trí, say Tâm Học tập ba tháng, cực ít suy nghĩ nàng, thời gian như cũ qua thật nhanh, thời gian trôi qua so ngày xưa càng phong phú.

Thiếu roi một khối tín ngưỡng, đồng thời không có gì lớn ảnh hưởng.

Thế nhưng là, nếu như thiếu roi cũng không quan hệ, cái này đồ vật còn có thể gọi là tín ngưỡng a?

Trước kia đặc biệt thích nàng thời điểm, cũng không có sinh ra phần đầu phần đầu tích Cực Động lực, trôi qua như cùng một cái cá ướp muối.

Hiện tại chỉ là nắm giữ một cái hệ thống, lập tức liền trở nên tích cực tự tin, quả quyết thông tuệ, lại đối với nàng không còn như vậy quyến luyến, giải thích thế nào?

Phương Tiểu Vũ giải thích không đến, cảm thấy tốt phức tạp.

Nhưng là hẳn có thể rõ ràng ý thức được, chính mình trong thân thể có thứ gì đồ vật tại giác tỉnh, cái này tự mình cải biến quá trình không thống khổ, ngược lại để cho hẳn một ngày so một ngày tràn ngập đầu chí.

Thế giới lớn như vậy, hẳn là đi xem một chút.

Sinh mệnh phấn khích, không phải chỉ là ưa thích một cá nhân.

Thiếu niên mơ mơ màng màng thiếp đi, trong lúc ngủ mơ như cũ nhủ lại lông mày, tựa hồ là đang hoang mang, lại bắt đầu có một ít kiên nghị bộ dáng.

...

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Âm mưu thành hình

Ngay tại Phương Tiểu Vũ không tìm không phổi ngủ Đại Giác thời điểm, hơn Ba Tài bắt đầu khuếch tán.

Thời gian đây trước hai giờ.

Đám kia tiểu côn đồ run lấy bấy đưa mắt nhìn Phương Tiểu Vũ chạy xa, nhất thời lại nhảy nhót tung bùng.

Tiểu Hồng lông trở mình một cái bò đứng lên, nhặt lên một khối thạch đầu, mồm đủ khí lực ném hướng về màn đêm, múa múa thì thầm kêu gào: "Rãnh người đại gia tiểu B nhét từ người nếu có gan thì đừng chạy!"

Hoa áo sơ mi không nói hai lời, một bàn tay kích động đi qua, hặn hặn hướng về mặt đất khạc đờm.

"Người đây B! Sớm có cái này niệu tính, các huynh đệ về phần mất mặt như vậy?"

Tiểu Hồng lông bụm lấy cái ót, ủy ủy khuất khuất giải thích: "Ca, này tiểu từ quá tà môn, người nhìn ta cái này một mặt máu, răng cửa đều mẹ nó nói lông!"

Tiểu Hồng lông sợ đại ca không tin, nhếch môi, thử lấy răng, cầm ngón tay cái đứng vững răng cửa, trước sau một hồi lắc.

Khoan hãy nói, thật có điểm tưng, trong kẽ răng còn chậm rãi chảy máu.

"Cút!"

Hoa áo sơ mi tức giận đến não nhân từ đau, đưa tay muốn vung, lại bị Bán Ca gọi lại.

"Lão Hoa! Khụ khụ. . ."

Hoa áo sơ mi cùng Vô Lại tranh thủ thời gian tới đỡ lên Bán Ca, u ám dưới bóng đêm, chỉ gặp Bán Ca sắc mặt thâm Bạch Như tuyết, trên trán trải rộng mồ hôi lạnh.

"Bán Ca, người thế nào?"

"Hoàn thành. . . Xương ngực khẳng định là rách ra, lá phổi đoán chừng cũng làm bị thương điểm. . . Khụ khụ!"

Bân Ca nói chuyện cũng tốn sức, khực đứng lên hơi thở mong manh, sợ là có nội thương.

Vô Lại mặt mũi tràn đầy cũng là máu, mũi lún xuống dưới một nửa, ngã sấp xuống lúc cúi chỗ cùng đầu gối cũng đều cọ sát ra mảng lớn vết thương da thịt, nhìn xem so Bân Ca còn thảm.

Con hàng này cũng là hung hãn, đem áo thun vạt áo vén đứng lên, ở trên mặt lưng tung xóa sạch hai thanh liên xong công việc, trừng trừng mắt, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Chuyện này không xong!"

Hoa áo sơ mi không có nhận gốc rễ, cúi đầu hỏi Bân Ca: "Ca, người thế nào nói?"

Bân Ca ngấm liếc một chút những cái kia cúi đầu tang tảo, nói nhao nhao tám nhóm tiểu đệ, miễn cưỡng phát phát tay.

"Cho bọn họ vút nửa đêm, để cho chính bọn hắn đi Phòng khám bệnh. Chúng ta trở lại tìm đại trưởng gia, Lý gia này thiếu gia cũng không phải cái dễ nói chuyện."

Hoa áo sơ mi gật gật đầu, từ mặt đất nhấc lên bao, móc ra 4,5 ngàn vứt cho tiểu đệ, giống như Vô Lại hai người vịn Bân Ca đi ra hẻm nhỏ, đón xe thẳng đến quán bar một con đường.

Cùng lúc đó, lại đau vừa tức Lý Tiếp Tư vừa mới xóa sạch xong nước mắt, một thời gian không có địa phương có thể đi, đành phải về nhà.

Đại môn vừa tiếng nổ, tại nhà bếp pha cá Luru Mai liền vội vàng ra đón, miệng bên trong vỡ nát lời oán trách: "Người cái này hài tử lại lên cái nào đã đi? Làm sao so bình thường buổi tối nhiều như vậy?"

Lời còn chưa dứt, xem Đáo nhi từ mặt mày xám xịt đứng tại huyền quan, toàn thân khắp nơi là thương tổn, trên ót sung Lão Đại một cái bao, lúc này ngao một cuống họng kêu đi ra.

"Tư Tư người sao? Bị người khi dễ? !"

Luru Mai tiện tay ném dưa, dốc sức đi qua lôi kéo nhi tử, trước sau lật không rời mắt.

"Cái này thủ chương làm sao cọ thành dạng này? Cái này cúi chỗ bên trên khắp nơi đều là trầy da a! Ôi đầu gối cũng phá! Có đau hay không a Tư Tư? Ông trời của ta, nhiều như vậy thương tổn người làm sao không xử lý một chút trở lại? Cảm nhiễm làm sao bây giờ?"

Nhắc tới không có hai tiếng, nước mắt liền ùng ùng rơi xuống, Luru Mai cũng không lo được xoa, tranh thủ thời gian lôi kéo Lý Tiếp Tư tiến vào phòng khách, lục tung tìm được thuốc, lại ngửa đầu hướng trên lầu hét lớn một tiếng.

"Lý Chiến! Người nhi tử kém chút để cho người ta đánh chết, người còn trên lầu nằm ngay đó? Có mẹ nó cỡ nào đại sự mà không phải hiện tại bận bịu? A? !"

Lý Tiếp Tư trên thân khắp nơi đều đau, Phương Tiểu Vũ này một quyền một chân kỳ thực không chút lấy, nhưng là tại mặt đất lộn nhào thời điểm, không ít cọ đến cục đá nát pha lê.

Vừa rồi tại bên ngoài liền bôi qua hai thanh nước mắt, về trong nhà để cho mẫu thân như thế một hống, ủy khuất một lần nữa trở lại lên, lại bắt đầu khó chịu.

Tuy nhiên phụ thân lập tức liền sau đó đến, hắn cũng không dám khóc, nghe răng trợn mắt gạt ra áo sơ mi, hận đến nghiêng răng nghiêng lợi.

Trên dưới tam tầng biệt thự, nói đại cũng không nhiều lắm, Lý Chiến nghe được Luru Mai tiếng mắng, rất nhanh xuống lầu.

Vừa lừa gạt xuống thang lầu, nhìn thấy Lý Tiếp Tư hình dạng, đệ nhất phản ứng cũng là cau chặt lông mày.

Lý Chiến năm nay 48 tuổi, trung niên đều đã đi qua hơn phân nửa, lại một điểm không thấy Lão.

Mặt chữ quốc, phương mũi mắt hồ, lông mày vừa thô lại đen, giờ phút này chặt chẽ nhíu lại, một cổ hùng hậu khí thế tự nhiên sinh ra, rất có vài phần không giận tự uy khí độ.

"Chuyện gì xảy ra?"

Lý Chiến tại Lý Tiếp Tư đối diện vững vàng tọa hạ mới mở miệng, âm thanh rất trầm thấp, liền bốn chữ, Lý Tiếp Tư sau khi nghe được khòe miệng co lại, lập tức quy quy củ củ thẳng tắp sống lưng.

Luru Mai mang theo còn i-ốt, băng gạc vội vàng trở về, nghe vậy liễu mi dựng lên, cũng mặc kệ bảo mẫu Trần tẩu theo sau lưng, chửi ầm lên.

"Cái gì chuyện gì xảy ra? Người chuyện gì xảy ra? Nhi tử chịu thương nặng như vậy, người thẩm phạm nhân đâu? !"

Quay đầu lại an ủi Lý Tiệp Tư: "Ngoan nhi tử, có ủy khuất giống như mụ nói, mặc kệ ai làm, mụ làm cho người người!"

Lý Chiến đầu cũng không quay lại, như cũ một mực nhìn chăm chăm Lý Tiệp Tư, chờ hấn mồm miệng.

Lý Tiệp Tư cũng không dám nói dối, biểu lộ ngưng ngưng, đem trọn cái quá trình một năm một mười nói rõ ràng.

Nghe xong quá trình, Lưu Mai tức giận ngắt lời: "Đại trưởng làm sao như thế phế vật? Hấn thủ hạ đám kia làm phá dỡ ngay cả cái học sinh đều không đối phó được, còn có thể trông cậy vào hấn làm gì?"

Lý Chiến như cũ không để ý, cầm lấy trên bàn hộp thuốc lá, rút ra một điếu đốt, thật sâu một cái, liền hút rơi một phần ba.

Khói mù lộn lộn, che khuất Lý Chiến gương mặt, lại che không được hấn sáng ngời ánh mắt lợi hại.

Lý Tiệp Tư bị phụ thân chăm chăm đến tâm lý lo sợ, không tự nhiên xoay một hạ thân.

Bảo mẫu Trần tẩu biết rõ người một nhà này không bình thường, buông xuống chậu rửa mặt, băng khối, khăn lông khô, lặng yên không một tiếng động trở về phòng.

Cho tới giờ khắc này, Lý Chiến mới mở miệng lần nữa, thẳng đến trọng điểm.

"Dựa theo phán đoán của người, người này đồng học có biết hay không là người đang làm trò quỷ? Người vết thương trên người, có mấy phần cố ý thành phần?"

Lý Tiệp Tư cũng không ngốc, đối với cái này sớm có hoài nghi.

Phương Tiểu Vũ diễn kỹ cho dù tốt, căn bản Logic bên trên nói không thông, có thể lừa gạt người nào?

Suy bụng ta ra bụng người, đổi vị trí suy nghĩ —— quan hệ rõ ràng như vậy ác liệt, coi như Phương Tiểu Vũ một thời gian không nghĩ tới là mình đang làm trò quỷ, chẳng lẽ liền sẽ hảo tâm như vậy, cố ý "Cứu" chính mình?

Lý Tiệp Tư dựa theo chính mình tính cách tới suy đoán, cảm giác căn bản không có khả năng.

Với lại hấn đối phương Tiểu Vũ thành kiến phi thường sâu, dù là tâm lý chỉ có 5 chia năm chẵn, nói ra liền biến thành mười phần.

"Coi như hấn lúc ấy không có đoán được, hiện tại cũng đoán được, với lại dắt lấy ta chạy khẳng định là cố ý, hấn cùng ta đặc biệt không đối phó."

Lưu Mai giận tím mặt, kêu lên: "Lý Chiến người nghe một chút! Đó là cái cái gì hàng nát, nhỏ nhỏ số tuổi, làm sao như vậy âm? Có nuôi dưỡng không có mẹ giáo dục đồ vật!"

Lý Chiến năm nay 48, Lưu Mai còn lớn hơn hai tuổi, năm nay 50 cả.

Cặp vợ chồng lúc tuổi còn trẻ trôi qua khổ, đã từng có cái Lão Đại, nhưng không thể nuôi sống, Lưu Mai 32 mới sinh hạ Lý Tiệp Tư, đem đổi lão đại ấy náy một mạch đều tiếp tế Tiểu Nhi Tử, từ nhỏ làm bảo giống như sủng ái, yêu chiều vô độ.

Mà Lý Chiến đại bộ phận tinh lực đều thả trên sinh ý, đối Lý Tiệp Tư cơ bản không chút quan qua, sau cùng liền quen thành dạng này.

Bình tĩnh mà xem xét, nếu không phải Lý Chiến riêng có uy nghiêm, thời khắc mấu chốt hạ thủ được, cứ dựa theo Lưu Mai loại kia Giáo Tử phương pháp, Lý Tiệp Tư sợ rằng sẽ so hiện tại hoàn khổ gấp mười lần.

100 một chi Phú Xuân vùng núi nơi ở, trước sau chỉ hít một hơi, nhậm chức nó thiêu đốt hầu như không còn, Lý Chiến tiện tay bóp rơi tàn thuốc, đối Lý Tiệp Tư cứng ngắt cười.

"Ai đúng ai sai tạm thời để qua một bên. Người nói một chút, người dự định làm sao bây giờ?"

Lý Tiệp Tư tâm lý sớm có tính toán, bật thốt lên trả lời: "Ta muốn cáo hấn! Ta muốn hướng trường học tạo áp lực, hủy bỏ hấn thi đại học tư cách!"

"Đúng! Đi tìm trường học!" Lưu Mai lập tức lên tiếng phụ họa phụ họa.

Lý Chiến từ chối cho ý kiến, hỏi lại: "Người biết hấn có cái gì Át Chủ Bài a? Chín cái tiểu tuổi trẻ bao vây một cái, làm sao bị hấn chạy đến? Vì sao bọn họ không có truy lên?"

Lý Tiệp Tư nhất thời ngạc nhiên, chớp ày nói: "Àch, ta không biết. . ."

"Người tìm là đại trưởng vẫn là hai tám? Cho hấn đánh điện thoại. Mở miễn đề." Lý Chiến hướng về trên ghế sa lon khẽ nghiêng, hơi hơi nheo mắt lại.

"Là đại Trưởng ca."

Lý Tiệp Tư thành thành thật thật móc ra điện thoại di động, bấm đại trưởng điện thoại.

Mét cốc Ngu Nhạc Thành, hậu trường một gian phòng khách bên trong, tuổi gần 40 đại Trương ca giờ lên điện thoại di động, hừ điểm Bàn Ca hai lần, hận sắt không thành thép lắc đầu.

"Rất lão đại người, như thế điểm chủ yếu bá đạo sự tình đều xử lý không tốt, vẫn phải để cho người ta thúc giục hỏi, ta cái này tấm mặt mo dán đi lên cho cái tiểu B con non đánh, các người nhìn xem hà giận không?"

Bàn Ca, Vô Lại, hoa áo sơ mi xấu hổ gục đầu xuống, một tiếng không dám lên tiếng.

Nên nói đều đã nói qua, còn lại sự tình chỉ có thể để cho Lão Đại đi thương lượng, bọn họ là thật không có khuôn mặt lại giải thích, đành phải nắm chặt quyền đầu, lặng yên mặc niệm lăm lăm lấy Phương Tiểu Vũ.

Đại trương gia là ngoại hiệu, tên thật gọi Trương Lộ, Tiểu Trương gia gọi mở đầu cầu, tại Vân Thành màu xám khu vực, được cho đỡ được sự tình nhân vật.

Hai huynh đệ lập nghiệp không thể nói toàn bộ nhờ Sở Thiên tập đoàn, nhưng cũng không ít mượn lực, bọn họ loại này nhân vật, nói đứng lên phong quang, thực tế như thế nào, có khổ tự biết.

Nói đơn giản điểm là thiếu nhân tình nọ, nói sâu chút căn bản cũng là không kim lại được.

Lý Tiệp Tư một cái 18 tuổi oắt con, tìm tới đầu hấn lên, chẳng những muốn vỗ ngực cam đoan làm tốt, xảy ra chuyện vẫn phải cho ôm lấy.

Hiện tại trạng huống này, so với sự tình còn mất mặt, Trương Lộ tiếp lên điện thoại, lập tức thay đổi một mặt "Nhu hòa" nụ cười.

"Lý thiếu, tốt như vậy làm phiền người đánh tới, cơ sở hạ nhân làm việc không ổn trọng, ta cái này vừa giống như bọn họ phát xong hòa, đang chuẩn bị cho người chịu nhận lỗi đây!"

Trương Lộ còn không biết Lý Tiệp Tư gấp giày vò, muốn không phải vậy ngữ khí còn muốn nhiệt tình tám điểm.

Lý Tiệp Tư cũng không dám nói, Cha liền chờ ở bên cạnh đây, đương nhiên muốn trước hỏi chính sự.

"Trương thúc, xử lý chẳng có chuyện gì vạn vô nhất thất đạo lý, ta không có ý tứ gì khác, liền muốn hỏi một chút tình huống cụ thể, biết Đạo Ý bên ngoài là thế nào ra, chỉ ít có thể làm được tâm lý nắm chắc không phải?"

Lý Tiệp Tư lời nói đến mức rất có mức độ, mặc dù hấn trên người có dạng này như thế khuyết điểm, chung quy là Lý Chiến nhi tử, giống như gia đình bình thường hài tử không thể so sánh nổi.

Trương Lộ nghe rõ, nhưng không dám tin hoàn toàn, Lý gia cái này vị trí thiếu gia là cái gì tính cách, hấn lại rõ ràng bất quá.

Cho nên vẫn là muốn toàn lực phủ nhận chính mình.

"Lý thiếu, người cái kia đồng học có chút tà môn, có thể là chuyên môn luyện qua cái gì, Thứ Quyền tốc độ cực kỳ khuếch trương, trước đây chưa từng gặp, với lại biết một chút cùng loại ám kinh công phu, đánh người như kim đâm."

"Bản Từ bọn họ người là thấy qua, không dám nói cỡ nào có thể đánh, chỉ ít chiếm cái thân thể cường lực lớn mạnh. Liền cái này, một người một quyền phong đến trên sống mũi, phản ứng đều phản ứng không đến."

"Hiện tại Bản Từ ba người bọn hấn, hai cái xương mũi gãy, một cái xương sườn có chút nứt xương, đều không rơi tốt."

"Khinh địch nhân tố khẳng định có, chính bọn hấn cũng thừa nhận, nhưng là nói cho cùng, vẫn là người cái này đồng học quá khó giải quyết, ra ý người liệu."

Lý Tiệp Tư ngấm liếc một chút phụ thân, gặp hấn không có có đảm nhiệm về mặt gì, thế là lại truy vấn một chút chi tiết, Trương Lộ biết gì nói nấy, triệt để giống như, nói sạch sẽ.

Chờ đến Lý Chiến cuối cùng gật đầu, Lý Tiệp Tư cúp máy điện thoại, bĩu môi xì một tiếng khinh miệt.

"Trương Lộ lừa gạt quỷ đầu? Phương Tiểu Vũ liền một cái thôi Điều Ti, cao nhất lúc liền chịu qua đánh, còn mẹ nó ám kinh, nha làm sao không thượng thiên?"

Nghe được thô tục, Lý Chiến trừng tới liếc một chút, dọa đến Lý Tiệp Tư rụt cổ lại, lại đi mẩu thân bên kia đụng đụng.

Lưu Mai lập tức lên tiếng phụ họa: "Trương Lộ là muốn phủ nhận chính mình, hấn mà nói chỉ có thể nghe một nửa. Oắt con đoán chừng là rất có thể đánh, nhưng chỉ là có thể đánh có làm được cái gì?"

Đạo lý đúng là như thế cái đạo lý, đối tại bọn họ loại này thói quen dùng tiền cùng quyền nói chuyện gia đình, cá nhân võ lực không đáng giá nhắc tới, xác định không phải nguyên nhân khác liền tốt.

Lý Chiến không có đối thủ tử mà nói phát biểu đảm nhiệm cái nhìn thế nào, trực tiếp lên trên thân lâu, chỉ là lưu câu nói tiếp theo.

"Người muốn làm sự tình, tìm người Vương Thúc thúc xử lý đi."

Lý Tiệp Tư nhất thời hớn hở ra mặt, cái gọi là Vương Thúc thúc, cũng là Lý Chiến tài xế, đồng thời kiêm Sở Thiên tập đoàn văn phòng chủ nhiệm, đại bộ phận trường hợp đều có thể đại biểu Lý Chiến bản thân.

Có một câu nói như vậy, liền mang ý nghĩa Lý Tiệp Tư có thể vận dụng phụ thân bộ phận nhân mạch cùng năng lượng, muốn đối phó một cái Cao Tam Học Sinh, nhất định không nên quá có thể.

Lưu Mai một bên giúp nhi tử thoa thuốc, một bên bá khí lập xuống.

"Nhi tử, người muốn làm sao làm? Mụ giúp người tham tòng! Dám đụng đến ta nhi tử, cả không chết hẳn!"

Như thế như vậy, tra thiếu bỏ sung để lọt, nửa giờ về sau, âm mưu thành hình.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Nhân sinh thứ 1 quan

Sáng sớm rời giường, sáng khoái tinh thần, duy nhất không thoải mái là kho xái có chút dính.

Lão mụ không ở nhà, vừa vận thuận tiện hủy diệt chứng cứ, Phuong Tiểu Vũ xoa kho xái thời điểm bất thành linh hết nước, nhất thời để cho hắn có chút mặt tròn.

Miền miến cường cường hương sạch sẽ, phơi đến chính mình phòng nhỏ, hắn đánh giá phòng khách, phòng ngủ, Nhà vệ sinh, đột ngột ý thức được một sự kiện——

Nhà mình phòng trọ, giống như có chút quá nhỏ, quá cũ kỹ ngấm.

55 mét vuông, hai phòng ngủ một phòng khách một bếp Nhất Vệ, bố cục cũng tạm được, nhưng mỗi cái gian phòng đều cũng co quắp.

Tường da có chút địa phương đã nứt ra, cửa gỗ rơi sơn rất nghiêm trọng, truyền hình sớm đã lạc hậu hơn thời đại, WC vừa bẩn vừa thâm, tiểu khu thỉnh thoảng liền hết nước.

Trước đây những năm kia, Phuong Tiểu Vũ luôn luôn lai tại hoàn cảnh này bên trong, tập mãi thành thói quen, từ không cảm thấy có cái gì không đúng, nay Thiên Đột nhưng ở giữa phát hiện, cái này cũng không đúng.

Không chỉ là hoàn cảnh kém vấn đề, đồng thời còn mang ý nghĩa gia đình thu nhập kém, sinh hoạt khuyết thiếu bảo chứng, nhưng mà mẫu thân lại so rất nhiều người đều vất vả.

Buổi sáng 7 điểm đi xe đưa, ban đêm 7 điểm đi giao xe, vô luận Xuân Hạ Thu Đông, sương mưa gió tuyết.

Mà thu nhập đại khái là mỗi tháng 6000 cỡ nào khối tiền, không có 5 hiem một Jean, lại có đủ loại chi tiêu.

Tại tỉnh lỵ thành thị, số tiền này đủ hai mẹ con công việc, nhưng là trong nhà còn có phụ thân xem bệnh lúc rơi xuống nợ bên ngoài, cho nên sống được không được tốt lắm.

Phuong Tiểu Vũ nhớ tới những này, bất thành linh ý thức được, lúc này không giống ngày xưa, chính mình đã không còn là kia là cái gì đều làm không tốt củi mục, hắn là gánh vác lên một chút trách nhiệm, giúp mẫu thân phân ưu.

Đệ nhất mục tiêu vẫn là thi đại học, cái này không thể thay đổi.

Sau đó, liền phải nghĩ biện pháp đi lời ít tiền, trước tiên trả nợ, lại cải thiện sinh hoạt.

Về phần làm sao kiếm lời, đại tiền, tạm thời không có bất kỳ cái gì mạch suy nghĩ, phải xem xem nhị cấp hệ thống có thể mở ra cái gì phân loại, học được cái gì kỹ năng.

Món tiền nhỏ, có lẽ thi đại học là một cơ hội?

Kỳ trước thi đại học, một cao trước mấy tên đều có một ít học bổng, xem thứ tự mà định ra, mấy năm trước đi ra một lần tình trạng nguyên, quang học trường học liền phần thưởng 100 ngàn, trong vùng giống như cũng cho 100 ngàn.

Phương Tiểu Vũ ngược lại là không có nhớ thương thi đại học trạng nguyên, hẳn biết rõ chính mình cùng Tôn Linh chân thực chênh lệch, đề hình hơi khó một chút, gần như không thể có thể đuổi kịp Tôn Linh loại kia biến thái.

Không phải Phương Tiểu Vũ tự coi nhẹ mình, quan trọng người ta đã biến thái thật nhiều năm, hẳn mới quật khởi một cái học kỳ, trên cơ sở khả năng chênh lệch không lớn, siêu cường bộ phận, xác thực rất khó truy.

Đương nhiên, chỉ ít hẳn là nỗ lực, liệu một Hạ Tinh bên trong trước 5 tên a?

Cái này mục tiêu vẫn là có hi vọng đạt được, chỉ cần có thể cầm tới năm vạn tám vạn học bổng, liền có thể cầm trong nhà nợ bên ngoài diệt đi.

Tâm tư nhất định, hệ thống bất thành linh xuất ra một cái tân loại hình nhiệm vụ.

【 trưởng thành nhiệm vụ: Nhân sinh ái thứ nhất 】

【 nhiệm vụ miêu tả: Thi đại học đối với học sinh trọng yếu ý nghĩa không cần nói năng rườm rà, người tất cả nỗ lực đều muốn tại lần này trong cuộc thi đạt được kiểm nghiệm. Mời dùng thành tích để chứng minh người trưởng thành 】

【 khen thưởng: Không biết, xem thành tích mà định ra 】

Phương Tiểu Vũ kinh ngạc phát hiện, cái này trưởng thành nhiệm vụ thế mà không có có thất bại trừng phạt, thậm chí đều không có phản định tiêu chuẩn.

Muốn kiểm tra cỡ nào Thiệu Danh mới tính nhiệm vụ thành công đâu?

Toàn tỉnh trước 5 tên? Hoặc là rộng rãi đến đâu một điểm?

Phương Tiểu Vũ suy nghĩ nửa ngày, cảm giác cái này hoàn toàn cũng là một cái tặng không khen thưởng Đại Lễ Bao, lúc đầu hẳn liền định trước khi thi 5 tranh học bổng, có hay không nhiệm vụ đều như thế, nhiều cái nhiệm vụ, được không một cái Lễ Bao.

Không chỉ là cái này trưởng thành nhiệm vụ, kỳ thực ngày hôm qua sinh hoạt nhiệm vụ cũng giống như vậy, những tiểu lưu manh kia nhất định phải thu thập, có hay không nhiệm vụ đều như thế.

Nguyên bản Phương Tiểu Vũ liền có chút nghi hoặc, chỉ là đoán không ra hệ thống thiết kế mạch suy nghĩ, bây giờ thấy "Trưởng thành" hai chữ, hẳn bất thành linh liền sinh ra một cái phỏng đoán.

Hệ thống nhiệm vụ, có thể là muốn "Bức bách" chủ ký sinh đi trưởng thành —— hoặc là thay cái từ, dẫn đạo.

Không có vô duyên vô cớ, không đầu không đuôi nhiệm vụ, đều cùng chính mình sinh hoạt cùng một nhịp thở, hoàn toàn thuận theo lấy chính mình cần cùng bản tâm.

Tỉ như lúc trước muốn thật tốt học tập, cho nên tìm tới một bản 《 như thế nào hiệu suất cao học tập 》 tới đọc, giải tỏa nhiệm vụ cũng là 【 thi đến niên cấp 50 tên 】, dùng áp lực tới cho mình động lực.

Hiện tại trưởng thành nhiệm vụ cũng giống như vậy, chính mình muốn thi trong tỉnh trước 5 tên, hệ thống lập tức dùng khen thưởng đến cho cho hỗ trợ.

Khác nhau khoảng chừng tại, lúc trước làm giải tỏa nhiệm vụ thì chính mình tương đối bị động, là tại nhiệm vụ áp lực dưới dân sinh hùng tâm.

Mà bây giờ chí khí, căn bản không có hệ thống chuyện gì, là mình chủ động sinh ra tự mình siêu việt ý thức.

Cái gọi là trưởng thành, đại khái chính là như vậy a?

Hệ thống chỉ là công cụ, nhiệm vụ không phải làm khó, mà chính là thời khắc mấu chốt nhắc nhở, có thể đẩy ra mê vụ, thấy rõ ràng chính mình nội tâm, nhưng là chân chính làm chủ, vĩnh viễn là chính mình.

Nguyên lai, chứa tể là ý tứ này. . .

Làm Phương Tiểu Vũ tâm lý sinh ra dạng này hiểu ra thì hệ thống bất thành linh phát tới một đầu kim sắc nhắc nhở.

【 chúc mừng chủ ký sinh lý Thanh Tâm hình dáng, sinh ra Ông Chủ ý thức, siêu cấp Đọc hệ thống mở ra hoàn toàn phụ trợ hình thức 】

Khắc ở vồng mạc bên trên kim sắc kiểu chữ rất nhanh nở rộ thành điểm Điểm Tinh ánh sáng, tiêu tán không còn, Phương Tiểu Vũ bất thành linh cảm giác, toàn thân một trận thoải mái, thật giống như từ trên tinh thần dỡ xuống một đồng phụ trọng, thoải mái phiêu dục tiên.

"Tình huống như thế nào?" Phương Tiểu Vũ kinh ngạc hỏi.

【 hệ thống đã triệt để dung nhập chủ ký sinh linh hồn, không còn là ký sinh phụ thể hình thức, mà chính là lấy chủ ký sinh linh hồn làm chủ, hợp hai làm một 】

Có chút hơi phức tạp. . . Trước kia xem như bên ngoài tiếp dụng cụ, hiện tại là một thể thôi?

【 đại khái như thế 】

Phương Tiểu Vũ lật qua Màn Hình, không có phát hiện có cái gì biến hóa, thuận miệng hỏi: "Có cái gì tốt xử?"

【 ngài linh hồn hơn xa lúc trước, trên Địa Cầu độc nhất vô nhị 】

Có thể ta tinh thần vẫn là 10 điểm. . . Răm đúng?

【 linh hồn cùng tinh thần cũng không phải là một cái khái niệm, tạm thời vô dụng, nhưng đây là bản chất thăng hoa 】

Phương Tiểu Vũ bĩu môi, cảm giác tốt không thú vị.

Một năm sau này chính mình sẽ là dạng gì, cái này liền đã là thật lớn một cái dấu hỏi, càng xa sự tình, nhớ nó làm gì?

【 trong ngắn hạn chỗ tốt, cũng là Phụ Trợ Công Năng tăng cường. Nói thí dụ như , có thể phán đoán quyền sách kia có thể đề luyện ra càng nhiều năng lực cùng thuộc tính 】

Phương Tiểu Vũ đối cái này công năng ngược lại là cảm thấy rất hứng thú, mau đuổi theo hỏi: "Còn lại Tiểu Hoàng Thư, cái nào Benbihi tốt hơn?"

【 《 Muhammad không lớn thời đại cơ 》, 《 giang sơn cay a cỡ nào kiều 》, 《 Long Chiến Sĩ 》, 《 Phong Thủy Thuật sĩ 》, cái này bốn bản sách có thể đề luyện ra giống nhau chất lượng năng lực 】

"Kỹ năng đâu? Đại khái sẽ có cái gì kỹ năng, phải chăng có thể xem xét?"

【 kỹ năng tất nhiên là ngẫu nhiên sinh ra, khả năng quá nhiều. Trừ phi là 《 như thế nào hiệu suất cao học tập 》 loại kia Chuyên Nghiệp Thư tịch, cả quyền sách chỉ nói một sự kiện, không thì vô pháp xác định 】

Phương Tiểu Vũ trầm ngâm chỉ chốc lát, lẩm bẩm nói: "Nói như vậy, nếu như muốn thu hoạch được chỉ hướng tính tương đối mạnh kỹ năng, liền chỉ có thể là lựa chọn Chuyên Nghiệp Thư tịch?"

Muốn Đỗ Thạch liền đi xem Đỗ Thạch sách, muốn đầu tư củ phiếu liền đi xem củ phiếu Chiến Pháp, muốn đánh bạc liền đi xem 《 thiên thuật Đại Toàn 》 hoặc là 《 quên bài 》. . .

Nếu là muốn tu tiên đâu?

Nghe nói Hoàng Đế Ngự Nữ ba ngàn thành đạo Phi Thăng, muốn không mau mau đến xem 《 Hoàng Đế Nội Kinh 》?

Phương Tiểu Vũ YY đến đang khời kinh, hệ thống bất thành linh một bồn nước lạnh dội xuống tới.

【 địa cầu hoàn cảnh cũng không thích hợp tu tiên, cần rất nhiều trước đưa kỹ năng, chủ ký sinh nếu có này theo đuổi, hiện tại muốn bắt đầu tính nhắm vào Đọc, đồng thời làm thật khổ tu mấy chục năm chuẩn bị tâm lý 】

Dựa vào, thật đúng là đi?

Phương Tiểu Vũ kinh ngạc cái góc, tim đập nhanh hơn, nhiệt huyết xông lên đầu, hào tình tráng chí chợt xiêu vẹo đi lên bảo tổ. . .

Cũng không lâu lắm, chán nản thờ dài.

Đầu tiên, 《 Hoàng Đế Nội Kinh 》 tuy nhiên bị thu nhận trong Đạo Tàng, trên thực tế nhưng là Y Thư.

Tiếp theo, trên Địa Cầu đồng thời không tồn tại có minh xác ghi lại tu tiên giả, chỉ có luyện đan Phương Sĩ cùng Đạo Gia tu chân.

Sau cùng, hiện tại siêu năng lực đã đủ NB, đáng giá treo cổ tại một góc lệch ra cái cổ Từ Thụ lên sao?

Từ bỏ còn lại tất cả khả năng, chỉ vì tu một cái trên Địa Cầu không thích hợp tiên. . . Loạn không có ý nghĩa.

Có cần, 《 Hoàng Đế Nội Kinh 》 có thể đọc, truy cầu tiên đạo cái gì vẫn là thôi đi!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Hẹn gặp lại nha, thân yêu!

Thu thập lưu loát, như thường lệ đi học.

Thật vừa đúng lúc, đang muốn tiến vào cửa trường thì đối diện đụng vào Tô Dã.

Đi qua một đêm thời gian, Phương Tiểu Vũ tuy nhiên còn có điểm tâm hư, ít nhất mặt ngoài đã có thể làm được bất động thanh sắc, cũng tùy ý đối với nàng gật gật đầu.

Phương Tiểu Vũ tự cho là rất thỏa đáng, rất có phong phạm, người nào nghĩ đến, Tô Dã thế mà không theo lẽ thường ra bài. . . Nhảy nhảy cộc cộc lao đến!

"Thân yêu, ta mang cho ngươi điểm tâm, keng keng keng keng. . . Vú bò cùng thịt muối bánh nướng!"

Tô Dã mãnh mẽ nhào tới, tay trái xấn bên trên Phương Tiểu Vũ cánh tay, tay phải giơ lên cao cao ôm vòng túi, nét mặt vui cười.

Yên tĩnh!

Cửa trường học hoàn toàn yên tĩnh.

Phương Tiểu Vũ ngốc Hề Hề toét miệng, khoe mắt dư quang đảo qua phụ cận học sinh, từng cái đều mở đầu miệng rộng tròn tròn nhân cầu, trên lưng đột nhiên chảy ra một tầng mồ hôi.

"Ngươi học tập quá cố gắng, buổi sáng nhất định phải bỏ tức dinh dưỡng, dạng này mới sẽ không mệt mỏi. . . Nguyên bản ta muốn mang cho ngươi Cháo gạo, nuôi dạ dày, nhưng là cửa tiệm kia bên trong dùng Tiểu Mê không tốt. . ."

Tô Dã dắt Phương Tiểu Vũ tay, vung lấy vui mừng mà biểu diễn, đau buồn nhất thiết, vỡ nát lại nhai, khắp khuôn mặt là không muốn xa rời cùng quan tâm, mặc kệ người nào nhìn thấy, cũng phải dựng thẳng lên ngón tay cái khen một câu Hiền Thê.

Thế nhưng là. . . Hai ta là mẹ nó quan hệ gì a? !

Phương Tiểu Vũ tức giận đến não nhân Từ Đô đau, nhất là khi nhìn đến Hoàng Hoàng về sau.

Một, hai, ba, bốn, mấy giây công phu, Nhị Hoàng bên người đã tụ lên bốn cái ban hai đồng học.

A, năm cái, mập mập cũng đứng đứng đưa đưa tập hợp ngắm đi qua.

Chỉ trò, chỉ trò, chỉ trò. . .

Không cần nghe liền biết các nàng tại bắt quái cái gì, sau 10 phút liền sẽ truyền khắp toàn lớp!

Phương Tiểu Vũ một tay che mặt, tranh thủ thời gian hướng về Giáo Học Lô đi, từ trong hàm răng gạt ra uy hiếp.

"Ngươi làm cái gì? Không phải cùng ta trối đến cùng một chỗ, chơi vui a? Tin không tin ta. . ."

"Tin!"

Tô Dã không chút khách khí cắt ngang Phương Tiểu Vũ, nghiêng đầu, nhẹ nhàng dán tại hán trên cánh tay, cười đến mặt mũi tràn đầy "Hạnh phúc".

"Tiện nghi sớm bảo ngươi chiếm cái đủ, ta sợ cái gì? Tùy ngươi đi, hiện tại muốn sờ cũng không có quan hệ, hắt ta ra cũng được, ta cam đoan không khóc không nháo không phản kháng."

Phương Tiểu Vũ kém chút cho nghẹn cái té ngã, oán hận thở dài.

"Ngươi nói ngươi mưu đồ gì? Có ý nghĩa a? Ta căn bản liền không có theo đuổi qua Hàn Lạc Âm, ngươi cho rằng dạng này liền có thể gài bẫy ta?"

"Ta biết a!" Tô Dã mỉm cười gật đầu, tiện tay đem ôm vòng túi đưa tới Phương Tiểu Vũ trước mặt, "Hỗ trợ xách một chút đi! Thật nặng."

Đại tỷ người thật giỏi!

Phương Tiểu Vũ suy nghĩ tỉ mỉ qua vút bỏ hậu quả, cuối cùng buồn bực tiếp nhận túi giấy.

"Cho nên đến cùng vì sao?"

"Cái này không rõ lấy sao?"

Tô Dã Bạch hần liếc một chút, cười tủm tỉm gợn ngón trở lên, thon dài tiêm thẳng, trong suốt thủy tinh chỉ màu dưới ánh mặt trời trán phóng ôn nhuận quang trạch.

"Ta mặc kệ người ưa thích người nào, nhớ thương người nào, đến tốt cùng có thể hay không hành động, tóm lại, trước tiên quấy nhiễu lại nói."

"Gây mất đường lui của người về sau, ta có bỏ lớn thời gian suy nghĩ làm sao xử lý cùng quan hệ của người, quyền chủ động hoàn toàn ở ta."

"Chỗ cần bỏ ra đại giới, cũng chỉ có hiện tại một tí tẹo như thế, giống như hôm qua so, tính là gì a?"

"Tuy nhiên còn chưa đủ hả giận đi, thế nhưng là, Tiểu Phiền Toái cũng là phiền phức, đối không đúng?"

"Vội lại có người cản ở phía trước, Lý Tiếp Tư tổng không đến mức tới trước phiền ta. . . Chỉ có chỗ tốt không có chỗ xấu sự tình, vì sao không làm?"

Phương Tiểu Vũ nghe được khoe miệng thẳng Ma Quý, nhưng lại không thể không thừa nhận, nàng nói một chút cũng không sai.

Hôm qua quai hàm trọng lượng đều được xưng qua, hôm nay chỉ là dựa vào lên diễn cái bộ phim, xác thực không gọi sự tình.

Thế nhưng là, đối ta mà nói thực tình là đại phiền toái a!

Càng hồngбет chính là, trước công chúng phía dưới, đánh không thể đánh, mắng không thể mắng, sờ không thể sờ, nói lời cũng không dám lớn tiếng, thật mẹ nó biệt khuất!

Ma đàn, ta kỹ năng đâu?

Có hay không có thể dùng tới? !

Phương Tiểu Vũ cho tới bây giờ đều không phải là bị đánh không hoàn thù người,

Tuy nhiên tạm thời cảm nàng không có cách, vậy cũng phải làm chút chuyện đi ra!

Mượn thân thể tiếp xúc, cắn răng nghiêng lợi vung đi qua một phát Bao Nạo Báo Côn, đáy lòng cười thầm: Muốn dán đúng không? Để người dán cái đủ!

Hai giây đi qua. . .

Ài? !

Thế mà không có cái gì phản ứng?

Phương Tiểu Vũ kinh ngạc cúi đầu, tỉ mỉ quan sát nét mặt của nàng.

Tô Dã hôm nay mang theo một cái đỏ thắm màu tóc thẻ, lộ ra no đủ cái trán, trên mặt không có bất kỳ cái gì phản lột dấu vết, trong suốt như ngọc trên da hết thấy như thường.

Chẳng lẽ là bởi vì nàng đối chính mình cơ sở hảo cảm quá cao? Vậy cũng không đúng. . .

Còn tốt hệ thống đã triệt để dung hợp, hiện tại có thể giải đáp rất nhiều vấn đề, Phương Tiểu Vũ lúc này triệu hồi ra Màn Hình, thượng diện nằm một đầu nhắc nhở.

【 người đối Tô Dã phát động Bao Nạo Báo Côn kỹ năng, Tô Dã độ thiện cảm tăng lên 3 điểm 】

"Vì sao lại thấp như vậy?" Phương Tiểu Vũ lặng yên hỏi.

【 Bao Nạo Báo Côn tán phát từ trường tin tức, càng tiếp cận với thuần túy nhục thể hấp dẫn, hiệu quả tùy từng người mà khác nhau. Tương đối ít hảo cảm tăng lên, mang ý nghĩa đối phương không quá để ý phương diện này, hoặc là tính cách bảo thủ, hoặc là tâm tư tính khiết 】

Bảo thủ? !

Tinh khiết? !

Người nào? Tô Dã? !

Phuong Tiểu Vũ con người từ trước căng tròn, sắc mặt cổ quái yên lặng liếc nàng, liếc một chút, lại liếc một chút, lại liếc một chút. . .

"Muốn nhìn liền đại hào phóng phượng xem! Hiện tại ta vẫn còn ở hồ bị người xem vài lần?"

Tô Dã lời nói được đại khí, biểu lộ dị thường bình tĩnh, cũng là lông mi thật dài rung động đến hơi nhanh lên.

Phuong Tiểu Vũ không có lên tiếng âm thanh, suy nghĩ một chút, bất thành linh thờ dài.

Cái này thế đạo, thật sự là cái gì đều khó mà nói a. . .

Liền Tô Dã ngày ngày loại kia cách ăn mặc biện pháp, tính cách tuyệt đối không bảo thủ, nhà ai bảo thủ cô nương ngày ngày Quần Sooc Ngắn cái lót lưng tâm ngắn T? Sợ khoe khoang không xuất thân tài!

Nói chuyện càng không bảo thủ, há mồm cũng là LOL, thật lớn một cái cây, 0 chết 7 giết cái gì, không có bị che đậy coi như nàng vận khí tốt.

Cho nên, nàng là tâm tư tình khiết này khoản thôi? !

Thế nhưng là cái này mẹ nó càng kinh sợ hơn!

Còn giảng hay không điểm cơ bản pháp? Nàng đọc trên thân dưới sao có thể nhìn ra tình khiết tới?

Thế nhưng là, có thể nhưng là, hệ thống là sẽ không ra sai, gia tăng độ thiện cảm không giả được, Phuong Tiểu Vũ chỉ có thể tin tưởng.

Nghĩ tới đây, lại yên lặng thờ dài.

"Người tổng than thở cái gì? Cùng ta đứng cùng một chỗ như vậy ừy khuất?" Tô Dã lật cái bạch nhãn, tức giận bĩu môi.

Phuong Tiểu Vũ không có cách nào giải thích, cũng không thể buồn nôn Bala nói: Ta hiện tại đối người đặc biệt áy náy a?

Vội ho một tiếng, cứng ngắc rút ra cánh tay, phát tay.

"Đến địa phương, cực khổ ngài đưa tiễn, không tạ!"

Tô Dã rắc một chút mắt to, thói quen tính bĩu môi, lại không lại dựa vào lên.

"Không cần cảm ơn, người tạ cuộc sống của ta ở phía sau đây. . . Hẹn gặp lại nha, thân yêu!"

Đằng sau này sáu cái chữ, âm lượng rờn rã đề cao 50 đề-xi-ben, còn tặng kèm xoay người một cái trước khi rời đi hôn gió.

Phuong Tiểu Vũ lần thứ ba thờ dài, đưa mắt nhìn nàng lác lác đẹp mắt vòng eo đi xa, trong lỗ tai trong nháy mắt bị ồn ào sóng âm nhồi vào.

"Ta đi! Nghe không nghe không? Thân yêu!"

"Còn có hẹn gặp lại. . . Nha! Ai nha má ơi, ờn ờn ra ta cả người nổi da gà!"

"Ta liền hiểu kỳ một sự kiện —— nha đến cùng cái gì việc tốt, có thể đem Tô Đại mỹ nữ hồng thành dạng này?"

"Bàn từ người nói thật với ta! Ta sự phụ đến cơ sở có phải hay không giấu ở người dân quần chúng bên trong Lão tài xế?"

Phuong Tiểu Vũ bắt đầu dĩ quay đầu, chỉ gặp đằng sau đồng loạt đi theo một loạt đồng học, mập mạp, Nhị Hoàng liền không nói ngấm, này một mặt cười bí ối nhìn xem liền muốn đánh đi qua một quyền.

Lại hồngбет tuy nhiên chính là. . .

Mười mét bên ngoài lượn lò đình đình đi tới một cái nữ sinh, tự mang khí tràng cùng Quang Nguyên, đều không cần xem mặt liền biết là người nào.

Mập mạp cùng Nhị Hoàng hướng về bên cạnh nhường lối, ôm cánh tay, hắc hắc hắc bắt đầu âm hiểm cười.

Chương 49: Mê 1 dạng Tô Dã

"Các ngươi đây là làm gì đâu?" Hàn Lạc Âm hiểu kỳ hỏi.

Mập mập cạc cạc cạc một hồi cười gian, Nhị Hoàng hừ hừ từ trong cổ họng ra bên ngoài chen quái thanh, hai cá nhân điểm giống nhau là, đều tại dùng khước mắt nghiêng mắt nhìn lấy Phương Tiểu Vũ, rõ ràng cũng là uy hiếp.

Những người còn lại mừng rỡ xem náo nhiệt, phối hợp với nhìn về phía kẻ cầm đầu, cười tủm tỉm không lên tiếng.

Cái này cô nương nhìn xem nữ thần phạm mười phần, nhưng từ trước tới giờ không làm bộ làm tịch, chỉ cần người không quá phận, nàng đối với người nào đều một xem Đồng Nghiệp.

Cho nên có người mời nàng, không ai sợ nàng, một khi có cơ hội mở nàng trò đùa, mọi người một cái thi đầu một cái tích cực.

Hàn Lạc Âm có chút ngoài ý muốn, nhưng cũng không để bụng, ánh mắt lưu chuyển, đôi mắt đẹp đi một vòng roi xuống Phương Tiểu Vũ trên thân, nhìn thấy in "Lão đỉnh nhớ" chữ ôm vòng túi thì khước môi nổi lên mỉm cười, thoáng qua tức thì.

Con em ngươi! Tình huống tốt phức tạp. . .

Người khác khả năng không thấy được, Phương Tiểu Vũ luôn luôn nhìn chăm chăm Hàn Lạc Âm, làm sao có khả năng không có phát hiện này xóa sạch cười yếu ớt?

Cũng là phát hiện mới phiền phức. . . Muội tử, ngươi hiểu lắm!

Phương Tiểu Vũ không phải không nghĩ tới, thuận thế đem bữa sáng đưa cho Hàn Lạc Âm, giải quyết trước mắt khẩn cấp.

Nhưng hần tâm lý cảm thấy khó chịu, căn bản nói không rõ vì sao, cũng là khó chịu.

Lấy Phương Tiểu Vũ tình thương, một thời gian căn bản không nghĩ ra nguyên nhân, hần ngược lại là dứt khoát, căn bản không nghĩ nhiều như vậy, như cũ chiếu vào Lão Sáo Lộ tới.

Phương Tiểu Vũ đối phó Hàn Lạc Âm Lão Sáo Lộ là cái gì?

Thằng thán.

Vẽ không rõ thuyền, sẽ không hoa ngôn xảo ngữ hồng, vậy thì đại hào phóng phương hiện ra chân thực tâm tình, dù sao, kết quả không thể so với nói dối phạm ngu xuẩn càng kém.

Giơ lên ôm vòng túi, đằng hoàng nói: "Tô Dã mua cho ta bữa sáng, những này gốc hàng chuẩn bị nhìn ta náo nhiệt đây!"

"Há, dạng này a. . ."

Hàn Lạc Âm giật mình Đại Ngộ gạt đầu, không ngừng bước, từ Phương Tiểu Vũ bên cạnh đi qua, quẹo vào ban cấp.

Loại nào? Đi ý tứ?

Mập mập cùng Nhị Hoàng hai mặt nhìn nhau lấy, cảm giác não tử không đủ dùng ngấm.

"Hừ!"

Phương Tiểu Vũ khinh thường Bạch hai người bọn họ liếc một chút, giống như sau lưng Hàn Lạc Âm, nhanh nhẹn thông suốt vào nhà.

Chờ đến ngồi tại vị trí trước, mập mập như cũ mơ hồ, quay đầu nói đồng dài không ngừng.

"Không đúng. . . Thế nào có thể như vậy chứ? Không ăn gà a! Hàn đại mỹ nữ đến cùng ý gì? Huynh đệ ngươi còn có bộ phim không?"

Phương Tiểu Vũ nhìn qua vô cùng bình tĩnh, kỳ thực rất muốn quay về một câu: Ta mẹ nó nào biết được! Ca so ngươi còn bực bội!

Xinh đẹp nữ nhân đều là trời sinh diễn viên, nhìn chăm chăm nhìn cũng chưa từng nhìn ra nửa điểm đầu mối, đây đều là cái nào luyện ra được tuyệt kỹ?

Khúc nhạc dạo ngắn cứ như vậy không có chút rung động nào đi qua, dù là Tào Tuyết đến trường sau khi cảm nghe được cổ sự thêm mắm thêm muối lại gia công một phen, cũng không thể đào ra Hàn Lạc Âm ý tưởng chân thật.

Phương Tiểu Vũ càng sẽ không đáp lại bất luận cái gì truy vấn, độc thân câu bọn họ những cái kia "Thật hâm mộ", "Tốt ghen ghét", "Tốt ngu bức", "Tốt

có điểm phúc" loại hình cảm thán. . .

Thật xin lỗi, không tin đồn không tin dao, ta phải theo luật thôi!

Thời gian đang dụng công bên trong nhanh chóng trôi qua, bên trong buổi trưa, Phương Tiểu Vũ nom nớp lo sợ thật lâu, Nhãn Quan bốn đường tai nghe bát phương, sợ cái nào góc bất thành linh tung ra một cái Tô Tiểu dã, lại làm ra cái gì yêu thiếu thân.

Nhưng mà cũng không có, cô nàng này mô phỏng Phật Tiểu bỏ lỡ một dạng, không lớn trong sân trường, từ đầu đến cuối đều không gặp bóng người.

Phương Tiểu Vũ buông ra một miệng đại khí, đắc ý ngủ cái ngủ trưa.

Buổi chiều đệ nhất tiết khóa là vật lý, trên lớp đến một nửa, cửa phòng học bị gõ mở, đứng ngoài cửa. . . Tô Tiểu dã.

"Lão sư thật xin lỗi, ta có phi thường khẩn cấp sự tình, muốn tìm một cái Phương Tiểu Vũ. Quấy rầy ngài đi học, thật xin lỗi!"

Tô Dã cực kỳ có lễ phép, trước sau hai câu thật xin lỗi, cúi đầu gọn gàng mà linh hoạt.

Nhưng mà cái này cũng không có thể làm cho trong phòng học thoáng yên tĩnh nửa phần.

"Ta rành! Đây là đánh tới cửa?"

"Ồi uy! Cô nàng này thật là mạnh, truy lên người đến, thật sự là một hơi đều không cho người thở. . ."

"Đó là bởi vì sợ chúng ta Lạc Lạc! Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại,

Cái này là ưa thích Tiểu Phương từ đến trình độ gì a?"

Nghị luận âm ỉ là khó tránh khỏi, thậm chí hình dung thành rối loạn cũng được, mập mạp Nhị Hắc mấy cái kia gốc hàng căn bản cũng không nói chuyện, Quỷ Khốc sói tru ồn ào.

Phương Tiểu Vũ ngánh sinh sinh bị bọn họ từ cực độ chuyên chú trong trạng thái hao đi ra, nhìn thấy Tô Dã thời điểm, gọi là một cái mắt tròn.

Sững sờ chỉ chớp lát, tâm lý đột ngột nhảy lên ra một cổ hỏa.

Còn có 20 ngày liền thi đại học, người đến cùng muốn làm gì? !

Từ Lão sư hiện tại đối phương Tiểu Vũ tha thứ đến phóng túng trình độ, nửa điểm không có làm khó ý tứ, phát phát tay, cười nói: "Phương Tiểu Vũ, người đi một chuyến đi, lão sư còn muốn giảng đề."

Nói bóng gió, mau cút xéo, đừng chậm trễ mọi người.

Phương Tiểu Vũ bất đắc dĩ gạt đầu, bước nhanh đi ra phòng học.

Đóng lại cửa phòng học, ngăn cách nhìn trộm tầm mắt trong nháy mắt, sắc mặt đột nhiên trầm xuống, lạnh giọng hỏi: "Có chuyện gì? Người nói đi."

Tô Dã ngón tay chặt chẽ gào cùng một chỗ, sắc mặt vốn là Bạch, nghe vậy nhất thời lại Bạch một điểm.

Cụp xuống mí mắt, che giấu trong ánh mắt lo sợ nghi hoặc, khàn giọng nói: "Thật sự có sự tình. Đi theo ta."

Xoay người rời đi.

Phương Tiểu Vũ bị nàng âm thanh giật mình, khô khốc khàn khàn, thật giống như ba ngày không uống Quá Thủy, hoặc là bệnh nặng mới khỏi, từ trong ra ngoài lộ ra suy yếu.

Không hiểu ra sao theo tới trên sân thượng, mắt lạnh nhìn nàng quen thuộc dùng cây lau nhà cán đứng lại khung cửa, đặt mông ngồi vào trên bậc thang.

Não tử nghi hoặc dần dần vượt trên hòa khí, Phương Tiểu Vũ ngược lại không vội mà hỏi.

Vừa rồi ngữ khí của mình có vấn đề, sợ là rất đã thương người, nàng dù sao cũng là chính mình ban đầu luyện đối tượng, việc nhỏ bên trên hẳn là để cho điểm. . .

Phương Tiểu Vũ tâm lý sinh ra một điểm nhỏ áy náy, nghĩ nghĩ, đi đi qua ngồi vào bên cạnh nàng.

"Đến cùng thế nào? Có thể giúp một tay, ta nhất định giúp."

"Lý Tiệp Tư muốn cáo người."

Câu nói đầu tiên liền đưa đến Thạch Phá Thiên Kinh hiệu quả, Phương Tiểu Vũ đột nhiên quay đầu, ánh mắt ngưng tụ.

"Trong nhà hần tìm tới ta, muốn ta giúp làm nguy chứng."

Câu nói thứ hai không còn như vậy rung động, muốn kiện chính mình, Tô Dã là quán không ra nhân chứng.

"Ta đáp ứng."

Nhịp tim đập bất thành linh lộn mất nửa nhịp.

Phương Tiểu Vũ nhìn xem nàng từ sau hông mò ra một hộp thuốc, ngậm lên, nhóm lửa, hít sâu một cái, ngửa đầu, dùng lực phun ra trong phổi sở hữu khí thể, chỉ cảm thấy tốt hoang đường.

Vì sao? !

Vì sao đáp ứng? Lại vì cái gì tự nhủ?

Tô Dã không có để cho Phương Tiểu Vũ đoán quá lâu, nghiêng đầu liếc hần liếc một chút, tự giễu cười cười.

"Ta giống như ngươi, mồ côi cha. Mẹ ta mất tính thận suy, 200 ngàn thêm thận ngọn nguồn, mua mệnh của ta không đủ, phải ngủ ta một tháng, ta để không được."

Đứng người lên, vỗ vỗ Phương Tiểu Vũ bả vai, thân nhiên nói: "Hố ngươi không có ý tứ, ta cũng không cần tìm ngươi lý giải, ngươi có thể đưa yêu cầu, nếu có cái gì đền bù tổn thất có thể để ngươi tâm tình hơi du nhanh một chút, ta không có vấn đề."

Lời nói là rất thoải mái, nhưng hơi hơi phát run âm thanh, nghe đứng lên sẽ chỉ làm nhân tâm bên trong mỗi nhủ.

Có lẽ Phương Tiểu Vũ hần là sinh khí, nhưng hần thật khí không đứng lên, chỉ là trầm giọng hỏi lại: "Ngươi biết này lại đối ta tạo thành ảnh hưởng gì a?"

"Biết." Tô Dã cắn chặt môi dưới, "Nghỉ học, năm nay không có cách nào tham gia thi đại học."

"Chỉ là năm nay? Nếu như hình phạt đâu?"

Mặt đối phương Tiểu Vũ chất vấn, Tô Dã ra ngoài ý định tỉnh táo.

"Sẽ không, ta vừa điều tra, Lý Tiếp Tư thương thế không tạo thành vết thương nhẹ. Bọn họ muốn không phải lập án, chỉ là trong trường xử lý mà thôi."

Dừng một chút, lại nói: "Với lại, ngươi cũng không phải không có không sức hoàn thủ. Lần trước ta nhìn thấy ngươi ngồi lên mạch tổng xe, nếu như nàng toàn lực giúp ngươi, Lý Tiếp Tư chưa hần có thể đạt được."

Phương Tiểu Vũ chậm rãi quay đầu, nhìn xem gò má của nàng, hỏa khí soạt soạt soạt đi lên bão tố.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Lần thứ nhất bồi thường cho ngươi!

"Ngươi biết thật nhiều."

Phương Tiểu Vũ mở miệng trước đó, đã lập đi lập lại khắc chế, chỗ lấy sau cùng nói ra lời nói không giống như là chất vấn, càng tiếp cận với trào phúng.

Hần cũng không biết ở đâu ra tính khí, đến mức như thế âm dương quái khí nói chuyện, mới vừa rồi bị nàng nói rõ phản bội lúc đều không dạng này.

Chỉ là, vừa nghĩ tới Tô Dã chủ động tiếp cận là bởi vì Mạch Từ Nghiên, Phương Tiểu Vũ tâm tình liền làm sao đều thoải mái không xuống.

"Vâng! Ta tiếp cận ngươi có mục đích khác."

Tô Dã gọn gàng mà linh hoạt thừa nhận, âm điệu bất thành linh nâng cao nửa phần, nghe có chút kích động.

Cái này ngược lại để cho Phương Tiểu Vũ một lần nữa tỉnh táo lại, hấn giờ tay lên: "Dừng lại, việc này râu ria, trước tiên nói trước mắt."

Tô Dã lại căn bản không để ý tới, tự mình nói tiếp.

"Ta một mực đang kiên chức làm hòa bình mô hình, về sau còn dự định một đầu đâm vào làng giải trí Đại chào nhuộm, mạch tổng trên tay bóp lấy trong nước bài danh thứ năm Fashion Magazine, lại tại trù hoạch kiến lập truyền hình điện ảnh giải trí công ty, ta biết nàng có cái gì tốt kỳ quái?"

"Nếu có thể ôm vào như vậy một đầu bóp đùi, liền không cần lo lắng bị bán đi, để cho lưu manh Ác Ôn ngay cả da lẫn xương ăn sạch sẽ! Cho nên ta cùng ngươi bắt chuyện, hướng về ngươi trên thân lấy lại, có cái gì tốt kỳ quái?"

Đây cũng không phải là bình thường câu thông thái độ, Phương Tiểu Vũ có chút đau đầu, có thể vừa nghĩ tới nàng tiếp nhận áp lực, lại có điểm tâm đau.

Có lẽ hẳn là giống tôi hôm qua như thế, cường ngạnh một chút? !

"Nói điểm chính!"

Ném thử hiệu quả không tệ, Tô Dã âm thanh một hồi, tức giận trừng trừng mắt, cuối cùng vẫn chuyển qua đề tài.

"Tốt! Ngươi muốn nghe cái gì trọng điểm?"

Phương Tiểu Vũ cũng không biết, như thế nhất bút sổ sách lung tung, ở đâu ra trọng điểm!

Thuận miệng hỏi: "Như Quả Ngã thật bị thủ tiêu thi đại học tư cách, ngươi dự định làm sao đền bù tổn thất ta?"

Tô Dã trì trệ, bóp lấy thuốc đưa đến bên miệng hít sâu một cái, nửa ngày không có lên tiếng âm thanh.

Phương Tiểu Vũ buồn bực quay đầu nhìn lại, ánh mắt còn chưa tới, Tô Dã đã nghiêng đầu, lưu cho hắn một cái ót.

Nửa liều thuốc rất nhanh hút xong, Tô Dã dùng ngón giữa cùng ngón cái bóp lấy đầu mẫu thuốc lá, "Ba" một chút bắn ra đi, tàn thuốc đọng ở trên vách tường, tách ra điểm một chút tia lửa.

"Nếu như ngươi thật bị nghỉ học. . ."

Tô Dã cuối cùng mở miệng, âm thanh âm cảm, rất nhanh lại mạnh mẽ chuyển thành thanh thoát.

"Cho mẹ ta thay thân tiền là vu oan ngươi đòi lấy, tôi nhẹ nhàng như vậy, người ta thật cự không dứt được. . . Bất quá, dù sao không cần bán cho người nào, ta đem lần thứ nhất bồi thường cho ngươi!"

". . ."

Phương Tiểu Vũ nhất thời im lặng, ăn ngay nói thật, chán kinh quá độ, thực tình có chút mộng ép.

Đề tài đàm luận đến nơi này, vừa rồi không có chú ý tới chi tiết nhao nhao đánh tới, một quyền cách khoảng cách, tản ra nhiệt lượng thân thể, mùi thơm ngào ngạt nhưng không mị tục hương khí, còn có dưới ánh mặt trời hơi mờ vành tai. . .

Rầm

Phương Tiểu Vũ chặt vật nuốt nước miếng, tâm hồng đến lời nói không có mạch lạc trình độ.

"Ngươi lần thứ nhất rất đáng tiền? Có thể làm tư đại thư thông báo trúng tuyển dùng? Ca đánh trò chơi phiên nhất cũng là khai hoang, tiến độ dù sao là một thế nửa ngày, lại giải tòa không ra cái gì tư thế, nhiều nhất liền một cái thủ sát thành tựu, đơn thuần lãng phí thời gian. . ."

"Ha ha ha!"

Tô Dã cười đến ngửa tới ngửa lui, nhánh hoa run rẩy, tốt nửa thiên tài bình ổn lại, biểu lộ như cũ giống như cười mà không phải cười.

Đại mỹ cô nàng hơi hơi nheo mắt lại, sóng mắt tại Phương Tiểu Vũ trên mặt đảo quanh.

"Nếu là phó bản có thể cho ngươi luôn luôn thủ đến tháng chín khai giảng đâu? Ta ngắm lại xem, ừ, ta cos qua Shiranui múa, Dv A, Yêu Dao cơ, nữ cảnh sát. . . Tư thế xác thực không coi là nhiều, nhưng tràng cảnh cùng Sáo Trang rất nhiều nha!"

Mị hoặc âm thanh, lại thêm cực kỳ độ dẻo lời nói, tưởng tượng không gian cự đại đến để cho người ta hốt hoảng.

Phương Tiểu Vũ cảm thấy máu hơi nóng, vội lại hướng chảy không đúng.

Dừng lại!

Ban đầu muốn thảo luận là cái gì tới?

Lý Tiệp Tư dự định lừa ta, Tô Dã quyết định giúp hấn lừa ta, nhưng là nàng lại phát thần kinh, chạy tới nhắc nhở ta không nói, trả lại ra như vậy không nghiêm chỉnh đền bù tổn thất. . .

Như vậy,

Ta là tiếp nhận đâu? Vẫn là tiếp nhận đâu? Vẫn là tiếp nhận đâu?

A Phi phi!

Hắn là trước tiên nghĩ vì sao a? !

Nàng đáp ứng làm ngụy chứng lý do căn bản không cần đoán, cảm cái tang liền có thể đổi lấy 臂 ngọn nguồn thêm 20 Vạn Thủ thuật phí, không đáp ứng mới là đần độn.

Về phần quay đầu nói với chính mình. . . Hắn là bởi vì ngày hôm qua anh hùng cứu mỹ? !

Hơn 30 điểm độ thiện cảm không giả được, khẩu hoạt ban đầu luyện tập thêm cân nặng đều không sinh khí, bởi vậy có thể thấy được nàng khuynh hướng.

Đối phương bằng giá quá nặng, nhà nàng tình huống đặc thù, nàng không có cách nào cự tuyệt Lý Tiệp Tư yêu cầu, lại đổi ta tâm nghi ngờ áy náy, cho nên đem sự tình rộng mở tới nói, dự định tranh thủ ta thông cảm, đúng không?

Thế nhưng là, vì sao nhất định phải tranh thủ ta thông cảm? Dứt dứt khoát khoát phản bội không tốt sao?

Cả kiện sự tình, chỉ có điểm này để cho Phương Tiểu Vũ nghĩ mãi mà không rõ.

Bất thành linh, Tô Dã nghiêng mắt nhìn qua tới liếc một chút, liền phảng phát biết hấn đang suy nghĩ gì một dạng, ung dung mở miệng.

"Ngươi đừng hiểu lầm, tốt nhất cũng đừng xú mỹ. Ta không là ưa thích ngươi, chỉ là không thích thiếu người nhân tình, càng không thói quen lấy Oán báo Ân."

"Ta cũng không phải thích ngươi, chỉ là thích lớn." Phương Tiểu Vũ cười lạnh phản bác, tựa như xù lông mèo.

Nói chuyện tiến hành đến tại đây, xem như triệt để sụp đổ, lấy Phương Tiểu Vũ tình thương, cảm đối thoại thuận lợi tiến lên xuống dưới, hoàn mỹ kết thúc công việc xác suất ước bằng không.

Nhưng vào lúc này, Tô Dã điện thoại di động bất thành linh vang lên, tiếng chuông là một bài giai điệu cũng nhiệt huyết nhưng giọng hát bi thương Hàn Văn ca khúc.

"Lý Tiệp Tư."

Tô Dã đưa tay cho Phương Tiểu Vũ xem màn hình điện thoại di động, lại không tiếp , mặc cho tiếng ca quanh quẩn, lại móc ra hộp thuốc lá.

"Ngươi nắm chắc tìm người đi, có thể tìm ai tìm ai. Nếu như trường học tới muốn lời chứng, ta sẽ nói ta cái kia nói."

Phương Tiểu Vũ tâm lý dâng lên một cỗ vô danh hỏa, đoạt lấy nàng thuốc, dùng lực đoàn thành một đoàn, xoay tay lại đánh tới hướng vách tường.

"Ngươi quản tốt chính mình đi! Đừng mẹ nó ngốc Hề Hề cái gì đều tin, nói chuyện trước đó, trước tiên đem tiền nắm bắt tới tay."

Dừng một chút, lại nói bổ sung: "Nhớ kỹ, muốn tiền mặt, đeo bọc sách đi. Nói chuyện ở trước mặt ghi âm, liền nói thẳng 'Ta muốn ghi âm phòng thân', đừng e lệ."

Mặc dù nói chuyện không có tốt âm thanh, Tô Dã lại vui vẻ ra mặt, dùng sức chút đầu: "Tốt, ta biết á!"

Đang muốn lại nói cái gì, chuông điện thoại lần thứ hai vang lên, Phương Tiểu Vũ không nhận được phát phát tay.

"Cút ngay! Nắm chặt đi đàm luận, đừng ở trước mặt ta churóng mắt! Nhìn xem ngươi liền phiền."

Lại bị hung ác, Tô Dã lại hoàn toàn không để bụng, híp mắt ngửa đầu cười, trong ánh mắt nói không rõ ràng có cái gì.

Ngừng chân chỉ chốc lát, đối phương Tiểu Vũ khoát khoát tay, kéo Khai Thiên đài môn, nhảy nhảy cộc cộc rời đi.

Hệ thống tận dụng mọi thứ phát tới một đầu nhắc nhở —— 【 Tô Dã độ thiện cảm + 10, trước mắt 4 7 điểm 】

Ta đi! Con hàng này là cái M a? !

Mặc danh kỳ diệu!

Phuong Tiểu Vũ cảm giác đến mức hoàn toàn không hiểu rõ Tô Dã, hoặc là nói, hoàn toàn không hiểu rõ nữ nhân?

Tuy nhiên 4 7 điểm hảo cảm ý nghĩa vẫn là rõ ràng, khoảng cách lẫn ga giường khả năng còn có chút khoảng cách, nhưng là, hình dung thành "Cũng ưa thích", hẳn là không có vấn đề.

Nhưng số tự không khớp a! Ngày hôm qua nhiệm vụ thêm 30 Điểm cơ sở hảo cảm, vừa rồi thêm 10 điểm, buổi sáng Bao Nạo Báo Côn 3 điểm, mặt khác này 4 điểm ở đâu ra?

【hôm qua cường ép luyện khẩu hoạt lúc luyện ra 2 điểm, đưa mắt nhìn nàng lên xe thêm 2 điểm】

Được rồi, thỏa thỏa run M!

Phuong Tiểu Vũ dở khóc dở cười lắc đầu, hơi trầm ngâm, cho Mạch Tử Nghiên phát đi qua một cái điện thoại.

"Tiểu Ngủ? Làm sao cái này cái thời gian đánh điện thoại?"

Phuong Tiểu Vũ một năm một mười đem tình huống nói rõ ràng, Mạch Tử Nghiên thái độ cũng kỳ quái. . . Cười một tiếng.

"Lý Chiến ta không quen, nhưng nhà bọn hắn tình huống ta nghe người ta nói đến qua, kỳ thực lần trước liền muốn nói với ngươi, chưa kịp."

Phuong Tiểu Vũ tâm lý nắm chắc, đánh điện thoại chỉ vì trung cầu ý kiến, cũng không lo nghĩ, nghe vậy cười hỏi: "Nha? Nghe giống như thật phiền toái?"

"Cũng cũng là phiền phức mà thôi." Mạch Tử Nghiên cũng cười, ngữ khí càng phát ra thoải mái.

"Lư Mai người kia tố chất có hạn, giống như Vân Thành Thái Thái vòng tròn cách rất xa, quá cụ thể ta không biết, nghe nói bình thường còn tốt, cũng là mí mắt Tử Hữu điểm cận, nhưng là một liên quan đến Đáo nhi tử liền xù lông, rất không thể nói lý, làm ra loại chuyện này, rất bình thường."

Phuong Tiểu Vũ vẫn rất buồn bực: "Lý Tiệp Tư bình thường còn có chút nhân dạng a?"

"Đó là Lý Chiến quân nghiêm. Tuy nhiên hai người bọn họ lỗ hồng cảm tình đều sớm tan vỡ, Lý Chiến bên ngoài nuôi không chỉ một, Lư Mai cũng biết, cho nên cảm tình tất cả đều trút xuống tại ngươi này đồng học trên thân. Ngươi nhiều ít vẫn là cẩn thận một chút, có cần hay không tỷ tỷ hỗ trợ?"

"Không cần."

Phuong Tiểu Vũ trả lời cũng kiên quyết, tự tin hoàn toàn, ý chí chiến đấu sục sôi.

Mạch Tử Nghiên cười cười, ôn nhu nói: "Lần trước ta nói cho ngươi, có năng lực thì đừng nương tay. Lần này ta muốn lại thêm nửa câu sau —— không có năng lực thì đừng vọng động."

Đây là lẽ phải, Phuong Tiểu Vũ cũng không phải cuồng vọng tự đại, thủy chung giữ lại ba phần cẩn thận, "Ta biết. Nếu như bọn họ Vô Trung Sinh Hữu, muốn đi lớn làm, lại phiền phức tỷ tỷ."

Nếu là chỉ có hiện tại cái này hai lần, này không có ý tứ, ngươi không động được ta!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Cái này cánh tay gãy đây

Quay về ban cấp lúc vừa vận tan học, Phuong Tiểu Vũ vừa vào cửa, hoắc, oán khí sôi trào.

Trên đời này độc thân cầu đều như thế, nhìn thấy khác phái qua lễ tình nhân liền muốn phóng hỏa, Phuong Tiểu Vũ cái này khóa nát cái trắng bị Hoa Khôi cấp bậc mỹ nữ chủ động găm, không thiếu chết không đủ để bình dân phần.

Mặt đối đủ loại chỉ trích, Phuong Tiểu Vũ liền một câu nói.

"Việc học xuất sắc a? 985 có nắm chắc a? Chưa vậy? ! Không có còn không đi lộ đề, ngươi là dự định cả một đời lộ chính mình?"

Cái này cũng là nguy hiểm, dọa người dùng, hấn còn có một câu càng ác độc không có nói lối ra ——

Vạn nhất thật thi đậu 985 lý công loại trường học, học tập cho dù tốt cũng là lột chính mình. . .

Chặt vật trấn áp xuống bạo động, đều không lo lắng nhìn xem Hàn Lạc Âm phản ứng, Phương Tiểu Vũ liền một đầu đâm vào tính toán bên trong.

Chuyện này, Lý Tiếp Tư có thể đánh bài xa so với chính mình nhiều, bởi vì đối phương nắm giữ tư nguyên là tính áp đảo, nhưng muốn phá cục cũng không có khó như vậy —— lật bàn!

Chỉ là, cụ thể làm như thế nào vén, vén xong làm sao kết thúc công việc, lại cần suy nghĩ thật kỹ một phen.

Phương Tiểu Vũ vốn cho là, Lý Tiếp Tư nổi lên thời gian sẽ vào ngày mai, dù sao chuẩn bị cũng là cần thời gian.

Kết quả buổi chiều thứ ba tiết khóa lên tới một nửa, Lương Băng liền trầm mặt cảm hấn kêu ra ban cấp.

"Lý Tiếp Tư cùng hấn mụ mụ tìm đến trường học, nói người vô cơ ầu đả hấn, bị thương không nhẹ, vô cùng Đại Ảnh Hưởng thi đại học. Chuyện gì xảy ra?"

Thần tốc! Thật mẹ nó không kịp chờ đợi, đây là có cỡ nào hấn ta. . .

Phương Tiểu Vũ lắc đầu cười khổ, đón Lương Băng ánh mắt, thần nhiên nói: "Lương lão sư, ta cùng Lý Tiếp Tư mâu thuẫn người cũng rõ ràng, nguyên nhân gây ra tại người nào?"

"Ta không hỏi bởi vì." Lương Băng lắc đầu, sắc mặt không thể nào đẹp mắt, "Ta chỉ hỏi chuyện ngày hôm qua!"

Nói thì nói như thế, nhưng tất nhiên chịu giống như chính mình tự mình câu thông, bày làm ra một bộ chỉ hỏi đúng sai thái độ đến, chỉ ít chứng minh nàng sẽ đứng tại công bằng trên lập trường, luận sự.

Cái này đầy đủ.

Phương Tiểu Vũ không có chút nào giấu diếm, tiền tiền hậu hậu đều nói rõ ràng, nói tới lời kéo Lý Tiếp Tư thì cũng không có tô son trát phấn chính mình tâm tư.

"Ta đoán chừng những cái kia lưu manh cũng là hấn tìm đến, tâm lý khí bất quá, dùng sức kéo hấn một cái, hấn vết thương trên người cũng là như thế tới. Lời này ta chỉ nói với ngài, đến chính giáo xứ nơi đó có thể sẽ không thừa nhận."

Lương Băng nhấp miệng môi dưới, tránh đi cái này cái đề tài, đi vòng: "Không tại chính giáo xứ, Lý Tiếp Tư cùng hấn mẫu thân tại Phó Hiệu Trường văn phòng, yêu cầu trường học khai trừ người Học Tịch."

Phó Hiệu Trường? Mắc mớ gì đến Phó Hiệu Trường?

Chính giáo xứ mới là xử lý học sinh đánh nhau sự kiện cấp một chi nhánh, là thuộc về Chủ Nhiệm quản, giống như Phó Hiệu Trường tám gãy tre đánh không Thượng Quan hệ.

Về phần Đại Tá trưởng, người ta càng sẽ không dính như thế điểm lông gà vô tội việc nhỏ.

"Là chủ quản hậu cần Bành nghiêm Phó Hiệu Trường, Chủ Nhiệm buổi chiều xin nghỉ, chính giáo xứ thu Xử Trường ở đây."

Lương Băng thuận miệng nhắc nhở, sau đó vẫy tay: "Đi theo ta."

Phương Tiểu Vũ âm thầm cân nhắc lấy xin phép nghỉ cùng người quản lý ở giữa chuyện ần ở bên trong, bất thành linh cười một tiếng.

Thú vị!

. . .

Phó Hiệu Trường Bành nghiêm văn phòng không đến 20 bình, một nửa diện tích dùng để sắp đặt cái kia mở đầu bàn công tác, còn lại không gian chỉ đủ bày đặt một tấm dài mảnh ghế sofa, một cái bàn trà, hai cái ghế.

5 cá nhân chen tại cái này trong không gian, cơ hồ đưa tay liền có thể sờ đến đối phương, đặc biệt thích hợp mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Lý Tiếp Tư từ lúc Phương Tiểu Vũ vừa vào cửa, ánh mắt liền trừng đến căng tròn, thẳng hướng bên ngoài nhảy lên hỏa tính.

Phương Tiểu Vũ quay đầu nhìn lại, kém chút không có cười ra tiếng.

Con hàng này trên ót quần lấy một vòng băng vải, cánh tay trái treo trước người, tay phải chường bị bao bọc cực kỳ chặt chẽ, đầu gối ngược lại là không có bao lấy —— bị cùn i-ốt cọ sát ra hai khối lớn đốm đen.

Thảm! Thật thảm!

Đêm qua bật hack chạy như điên thời điểm, đại khái là Thiên Ma Giải Thể tuôn ra tới Tiểu Vũ Trụ? Hiện tại Nghiệp Lực phản hồi?

Cố nén cười, lại ngấm liếc một chút Lưu Mai.

Cái này nữ nhân nội tình phi thường tốt, dù là đã 50 tuổi, như cũ có thể nhìn ra lúc tuổi còn trẻ mi thanh mục tú, khuôn mặt cùng cái mũi giống như Lý Tiệp Tư tựa như một cái khuôn mẫu khắc đi ra.

Nhưng là đi, cứ việc tướng mạo so dự đoán nội dung chính chính được nhiều, lại không thể cho người ta mang đến mặt mũi hiền lành cảm nhận, nhìn qua cũng Con buồn, còn có chút hung tướng.

Nhìn thấy Phương Tiểu Vũ trong nháy mắt, nhất thời liễu mi đứng đấy, cắn răng cắn đến quai hàm đều đang run.

Này chỗ nào giống phòng địa sản kẻ có thể lực thể tử? Lòng dạ lòng dạ đều ở đâu?

Từ Nghiên tỷ lời bình lại thỏa đáng tuy nhiên —— tầng thứ không cao.

Trong văn phòng hai người khác Phương Tiểu Vũ đều biết, chính giáo xử thu Xử Trưởng không ít đã từng quen biết, Bành hiệu trưởng thì dù sao là tại tổ chức hoạt động lúc ra mặt, ngấm liếc một chút là xong.

Lương Băng vào cửa trước tiên giống như Bành hiệu trưởng chào hỏi: "Bành trưởng học, đây là ta học sinh Phương Tiểu Vũ, đêm qua người trong cuộc, có lời gì, ngài có thể hỏi."

"Ngồi!" Bành hiệu trưởng đối Lương Băng vẫy tay, biểu lộ rất ôn hoà, "Trước tiên không vội, không phải còn có một cái người trong cuộc a? Đến đến đông đủ lại nói."

Lý Tiệp Tư hai mẹ con chiếm lấy trưởng ghế sofa, thu Xử Trưởng ngồi một cái ghế, trong phòng hiện tại liền thừa một cái ghế.

Lương Băng nếu là ngồi xuống, toàn trường cũng chỉ thừa Phương Tiểu Vũ một cá nhân đứng đấy, này như cái gì lời nói?

Hiện tại thẩm phạm nhân đều không có phạt đứng, cái này thủ đoạn thật buồn nôn!

Nàng đang muốn khoát tay, Phương Tiểu Vũ đoạt mở miệng trước: "Lão sư ngài ngồi, ta đi cùng Tiệp Tư chen một chút."

Lời vừa nói ra, toàn trường đều có chút mất tròn.

Phương Tiểu Vũ cũng mặc kệ nhiều như vậy, vừa sai bước đến Lý Tiệp Tư trước mặt, không có không khách khí lay một chút đối phương bả vai.

"Tiệp Tư, cho ta đăng điểm địa phương."

Lý Tiệp Tư mắt thấy Phương Tiểu Vũ lời nói đều chưa nói xong, liền đã đi xuống ngồi, tranh thủ thời gian dịch chuyển khỏi, sợ ngồi một mặt.

Phương Tiểu Vũ tìm cho mình xong chỗ ngồi, như cũ không yên tĩnh, nhẹ nhàng đụng một cái Lý Tiệp Tư bả vai, không có lỗi hồng phản nản.

"Huynh đệ ngươi không coi trọng a, hôm qua ta hảo tâm cứu ngươi, qua hết bờ sông ngươi liền mang ra cầu?"

"Ngươi cứu cái rắm! Nếu không phải ngươi lap. . . Đánh ta, ta có thể dạng này? !" Lý Tiệp Tư khí muốn chết, kích động vùng lên cánh tay.

Phương Tiểu Vũ bắt hấn lại loạn vùng cánh tay trái, cho hấn đặt quay về treo tấm bên trong, cực kỳ sắp đặt, ngữ trọng tâm trường khuyên: "Thật dễ nói chuyện, cái này cánh tay gãy đây, chớ lộn xộn!"

Không khí bất thành linh yên tĩnh, ba giây không thôi.

Lý Tiệp Tư mặt mặt ép, trước tiên cúi đầu nhìn xem cánh tay, lại quay đầu xem hấn mụ, Tiểu Nhãn Thần đặc biệt vô tội.

Lương Băng tức giận đến muốn cắn răng, nhìn hấn ngu xuẩn dạng vừa muốn cười, vẻ mặt nhăn nhó đến không ra dáng, một điểm không có bình thường đoan trang Ngự Tỷ phạm.

"Khụ khụ!"

Bành hiệu trưởng bất thành linh ho khan đứng lên, ra dáng rút ra tờ khăn giấy, chà chà bờ môi, sau đó mờ mắt ra, nghiêng mắt nhìn Phương Tiểu Vũ liếc một chút.

"Phương Tiểu Vũ đồng học, Giáo Phương sở dĩ muốn tìm ngươi tìm hiểu tình hình, là bởi vì Lý Tiệp Tư đồng học hướng về Giáo Phương khiếu nại, bị ngươi vô cớ ấu đã. Thương thế bản thân nha, Giáo Phương không có đủ nghiệm chứng điều kiện, vẫn là muốn lấy bệnh viện nghiệm thương báo cáo làm chủ."

Ta đi, lời này đủ vô sỉ!

Vấn đề là, người một cái tình trọng điểm Phó Hiệu Trưởng, vô sỉ đến người thân trên thân trần trình độ, có chút quá đi?

Phương Tiểu Vũ yên lặng liếc liếc một chút thu Xử Trưởng, chỉ gặp vị này "Hắc Diện phạt" giống nhau thường ngày mặt đen lên, trái ngấm nhìn phải, cùng phong cảnh giống như, rõ ràng không có ý định lẫn vào.

Thì ra là thế!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Tinh thần chính nghĩa bạo biểu hiệu trưởng

Phương Tiểu Vũ tâm lý cười lạnh, biểu lộ ngạc nhiên.

"Ngài nói cái gì? Vô có ầu ơ? Ngô thương ta thừa nhận, lúc ấy tình huống khẩn cấp, ngay từ đầu xác thực cảm Tiệp Tư xem như lưu manh tới, nhưng là vô luận như thế nào, cũng không thể quên vô có ầu ơ a?"

Bình hiệu trưởng giờ lên chén trà, hô hô thổi khí, căn bản không để ý tới.

Phương Tiểu Vũ quay đầu nhìn về Lý Tiệp Tư, trong mắt tràn ngập thâm tình.

"Tiệp Tư, hướng về tiểu thảo luận chúng ta là đồng học, hướng về Đại Lý nói, chúng ta đem qua cộng đồng kinh lịch trải qua sinh tử, quên chiến hữu a? Người như thế oan uổng ta, mặc kệ là bởi vì cái nào cái nữ sinh, đều không hợp thích lắm a?"

Lý Tiệp Tư tức giận đến bờ môi run rẩy, tâm lý giận mắng: Ta cùng người kinh lịch trải qua cái rắm sinh tử! Muốn mẹ nó không phải người giờ trò xấu, ta có thể đánh ngã thành dạng này?

Đừng nói oan uổng người không có, cũng đừng quản bởi vì ai, dù sao thật thích hợp!

Há mồm muốn mở phun, nhưng khóe mắt dư quang quét đến Ban Chủ Nhiệm Lương Băng, không dễ nghe mà nói liền lại rút về lại, chỉ còn lại có không biết xấu hổ Tẩy Bạch.

"Thứ nhất, ta không biết đem qua người cùng Tô Dã để làm gì, cũng không thấy được có cái gì lưu manh. Ta cũng là bình thường đi trên đường, người thấy ta một cá nhân, lên liền đánh."

"Thứ hai, hai ta đứng là đồng học, trước đó nho nhỏ không thoải mái sớm muộn gì đều sẽ cười một tiếng mà qua, nhưng là người vô duyên vô cớ cảm ta đánh thành dạng này, nhất định phải cho ta cái thuyết pháp. Ta cùng người không có bất kỳ cái gì cảm tình có thể đàm luận."

Trên lý luận, lời này không có bất kỳ cái gì vấn đề.

Không có giám sát, không có người chứng kiến, song phương bên nào cũng cho là mình phải, ai cũng phân không ra đúng sai tới.

Lưu Mai liền so nòng nhi tử nhìn thấu triệt, vỗ nhẹ Lý Tiệp Tư cánh tay, khinh thường cười cười.

"Không cần để ý tới loại này tiểu ma-cà-bông, không phải còn có cái Tô cái gì nữ sinh nhìn thấy chuyện đã xảy ra a? Nên hẳn gánh chịu trách nhiệm, hẳn trốn không thoát!"

Lời nói này thực sự có mặt phong độ, như thế nào đi nữa cũng là trưởng bối, ngay trước nhiều như vậy lão sư mặt, há mồm liền mắng ma-cà-bông, nhất định không tưởng nổi.

Lương Băng sắc mặt nhất thời liền lạnh xuống đến, nói chuyện không chút cho nàng lưu mặt mũi.

"Lưu nữ sĩ, đừng nói bây giờ còn chưa có phân rõ ràng đúng sai, coi như hẳn thật có sai, người nói như vậy cũng không hợp thích lắm a?"

"Hừ!"

Lưu Mai xì khe một tiếng, da cười nhạt gât đầu, "Lương lão sư, ngài nói đúng. Tuy nhiên chuyện này, ngài nói đối cũng vô dụng, cái kia Tô cái gì nói quên."

Cái này cứng rắn đối trở về rồi? !

Chẳng những Lương Băng cho tức giận đến trực tuyến thô khí, Phương Tiểu Vũ đều giật mình.

Trách không được Từ Nghiên tỷ nói nàng kiến thức hạn hẹp, coi như lập tức thi đại học, về sau lại không cần đến lương lão sư, nhưng cũng không thể như thế làm người buồn nôn a?

Lương Băng có thể chưa từng có có lỗi với người nhi từ thời điểm!

"Tốt, rất tốt."

Lương Băng bất thành linh hướng về trên ghế dựa khẽ nghiêng, hai tay vây quanh, nghiêng thân thể liếc xéo Lưu Mai.

"Vậy ta cũng tỏ thái độ: Vô luận Tô Dã nói thế nào, khai trừ Học Tích xử lý ý kiến tại ta chỗ này thông suốt tuy nhiên! Còn lại các người tùy tiện, thích ghi tội ghi tội, thích nhắc nhở nhắc nhở, muốn báo động cũng được, cũng là Học Tích đến giữ lại!"

"Hừ!"

Lưu Mai lại là một tiếng xì khe, đồng dạng ôm lấy hai tay, đỉnh ngu ý từ nhìn một cái không sót gì.

Nàng đang muốn mở miệng, Bành hiệu trưởng mau chạy ra đây hoà giải.

"Khụ khụ! Lưu nữ sĩ, lương lão sư, các người làm cái gì vậy? Sự tình còn không có định tính, có cái gì tốt nhao nhao? Cũng là định tính ngầm, có nội quy trường học tại, Giáo Phưong khẳng định sẽ theo lẽ công bằng xử lý đi!"

Như thế chuyển ý, Phương Tiểu Vũ đều xem mộng.

Được chứ, cảm tình không có ta chuyện gì?

Chứng Nhân cũng chưa tới đâu, gia trưởng trước tiên người hầu chủ nhiệm đối đứng lên, sau đó Phó Hiệu Trưởng kéo ngoại nhân lệch đờ. . . Muốn hay không như thế kéo? Ở đâu ra tam lưu Biên Kịch?

Lương tỷ tỷ lợi hại, mâu thuẫn hạch tâm tóm đến thật sự là đúng, cần chết bảo đảm Du Học tích, liền có thể tham gia thi đại học, còn lại xử lý cũng là mở đầu giấy lộn.

Nếu có thể như thế giải quyết, ngược lại là bớt lo, nhưng Lưu Mai cũng không phải lương thiện, chỉ sợ nàng còn có hậu thủ, nếu không tuyệt đúng không dám đem Ban Chủ Nhiệm đắc tội thành dạng này.

Đang suy nghĩ,

Cửa phòng bất thành linh bị gõ vang —— Tô Dã tới.

Cái này giống như mê đã nữ nhân không biết từ chỗ nào làm ra một bộ mùa hè trường học phục, từng lông lông leo leo bộ tại trên thân, đường cong bị che đến cực kỳ chặt chẽ, nhưng vẫn cũ không có nửa phần thanh thuần cảm giác —— căn bản cũng không phải là này khoản.

Lưu Mai chỉ là điên cuồng, không phải ngốc, từ lúc Tô Dã vào nhà liền không rên một tiếng, thờ ơ lạnh nhạt Bành nghiêm phát huy.

Bành hiệu trưởng hòa hòa khí khí cười, lo lắng đầy đủ.

"Tô đồng học, gọi người tới là muốn hỏi một chút đêm qua tình huống, nghe nói các người tao ngộ một đám tiểu lưu manh? Thế nào, còn có thể nhớ lại bọn họ tướng mạo đặc thù a?"

Tô Dã nghĩ mà sợ lác đầu: "Trời tôi quá, vốn là không chút thấy rõ ràng, ta lại quá sợ hãi, không nhớ được."

"Vậy thì thật là đáng tiếc, những cái kia sinh sự từ việc không đâu khi nam phách nữ tiểu côn đồ, hết thấy hấn là bắt đứng lên hình phạt!"

Bành hiệu trưởng tiếc nuốt lắc đầu, chính khí lẫm nhẫm, nhưng mà hấn tiếp xuống vấn đề, cho thấy hấn cũng không có như vậy quan Tâm Học sinh gặp phải nguy hiểm.

"Như vậy, về sau phát sinh chuyện gì? Phương Tiểu Vũ đồng học là thế nào cùng Lý Tiệp Tư đồng học lên xung đột?"

Tô Dã ngấm liếc một chút Phương Tiểu Vũ, gặp hấn cặp mắt xuống, không cùng mình đối mặt, tâm lý hơi yên ổn một chút, cắn răng mở miệng.

"Ta cùng Phương Tiểu Vũ quay đầu liền chạy, bọn họ không dám giống như lên, về sau đụng phải Lý Tiệp Tư, Phương Tiểu Vũ liền một chân đá đi qua."

Lại về sau, Lý Tiệp Tư mở miệng nói 'Là ta ', Phương Tiểu Vũ lại đuổi theo đánh một quyền, hao lấy hân y phục, đem hân là xong. Sau đó Lý Tiệp Tư liền chạy mất."

Bánh hiệu trường thuận lý thành chương nghiêm túc đứng lên, mặt lạnh lấy nghiêng mắt nhìn liếc một chút Phương Tiểu Vũ, trầm giọng hỏi: "Như vậy, vì cái gì đây? Người biết nguyên nhân a?"

Tô Dã lắc đầu: "Không rõ ràng. Ban đầu hân là hiểu lầm, về sau vì sao còn muốn đánh Lý Tiệp Tư, ta cũng không biết ngầm."

Phương Tiểu Vũ ngẩng đầu, biểu lộ giống như cười mà không phải cười, đối với nàng dựng thẳng lên ngón tay cái.

Lý Tiệp Tư nhìn thấy, dương dương đắc ý lạnh hừ một tiếng, liếc nhìn Phương Tiểu Vũ trong ánh mắt tất cả đều là bộ phim: Ta mẹ nó để người điên cuồng, trọn tròn mắt a? Giận điên lên a? Đắc ý không đi lên a?

Hân coi là Phương Tiểu Vũ là khí tuy nhiên mới thụ ngón tay cái, nhưng kỳ thực, Phương Tiểu Vũ là thật tâm bội phục.

Diễn kỹ tinh xảo, nói chuyện vừa đúng, càng hiếm thấy hơn chính là tâm lý tố chất cường đại, có tiền đồ!

Thế muốn theo lẽ công bằng xử lý Bánh hiệu trường như cũ tại hướng dẫn từng bước: "Người vì sao lại cùng Phương Tiểu Vũ đồng học đi đầu kia tiểu lộ? Người có thể bảo chứng người nói cũng là sự thật a?"

"Ta dự định xuyên qua tiểu lộ đi ngồi xe, gặp được Phương Tiểu Vũ, liền kết bạn cùng đi. Ta cùng hai người bọn họ đều không phải là rất quen, cho nên, thấy cái gì liền nói cái gì, cam đoan cũng là trong mắt ta sự thật."

"Hừ!"

Lưu Mai từ trong lỗ mũi phát ra hừ lạnh một tiếng, thị uy giống như, mắt liếc ngang lòng đen liếc về phía Lương Băng.

Lương Băng hơi hơi híp mắt, đi đi lại lại đánh giá cúi đầu Tô Dã cùng mặt mũi tràn đầy vui mừng Lý Tiệp Tư, mặt như hàn sương.

"Phương Tiểu Vũ đồng học, người còn có cái gì để nói? Người nói là ngộ thương, kết quả người đồng bạn đều không tán đồng, ta xem, người đây rõ ràng là mượn cơ hội trả thù!"

Bánh hiệu trường nhú mày quát mắng, tinh thần chính nghĩa mười phần.

"Trường học chính là như vậy giáo dục người? Tâm tư giáo quyết, lòng dạ nhỏ mọn, giữa bạn học chung lớp có cái gì sự tình không thể đàm luận? Về phần dùng loại này thủ đoạn giải quyết? Người thương tồn không chỉ là đồng học cảm tình, người loại hành vi này, thương tồn chính là Văn Thành một cao dựa vào sinh tồn phong cách trường học!"

Đỉnh đầu chụp mũ khẩu trừ tời, một cao tốt hiệu trường đồng dạng, thanh sắc câu lệ!

Bên cạnh phụ trách vai phụ Lý Tiệp Tư hai mẹ con, tràn đầy đồng cảm liên tục gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Ta không giải quyết được?

Lương Băng khí đến cực hạn, ngược lại tỉnh táo lại, bắt lấy lỗ thùng phản bác.

"Bánh trường học, coi như thật sự là đánh nhau, cũng không cần như thế thượng cương thượng tuyến a? Trường học năm nào không xử lý trăm tám mươi lên ầu đả, làm sao đến Phương Tiểu Vũ liền nghiêm trọng như vậy?"

"Tiểu Lương lão sư, đánh nhau cùng có ý định tập kích tính chất, này có thể giống nhau a?" Bánh hiệu trường nâng chung trà lên, chỉ chuồn mắt một cái, xoạch lấy miệng, bắt đầu giờ giọng.

"Khác đều không nhắc, chỉ nói một điểm—— ngã sấp xuống Lý Tiệp Tư đồng học, lôi kéo tại mặt đất ma sát. Phần này ác độc tâm tư liền không thể cùng đánh nhau đánh đồng. Tuổi không lớn lắm, tâm địa như thế âm ngoan, Tiểu Lương lão sư, người đối học sinh phẩm đức tu dưỡng không đủ coi trọng a. . ."

Lưu Mai lạnh hừ một tiếng, tiếp tra cổ vũ.

"Nhà chúng ta Tư Tư tay phải nghiêm trọng trầy da, hiện tại bút đều cầm không được, còn có hơn mười ngày liền thi đại học, vạn nhất đến lúc đợi khôi phục không đến, đây là ảnh hưởng cả đời đại sự! Lương lão sư, xin hỏi, ai có thể gánh chịu cái này trách nhiệm? ! Người a?"

Lương Băng nhìn cũng chưa từng nhìn nàng, tiếp tục giống như Bành nghiêm dựa vào lý lẽ biện luận.

"Bất kể thế nào nói, nội quy trường học liền đặt ở chỗ đó, tình tiết không rất nghiêm trọng, thương thế bản thân cũng đáng được thương thảo. . ."

Quay đầu ngẩng liếc một chút Lý Tiếp Tư treo trước người cánh tay trái, phát ra một tiếng hàm nghĩa không rõ cười nhạt, "Ta kiên trì ta xử lý ý kiến: Không thể tăng lên mở rộng, Học Tích nhất định phải giữ lại!"

"Ba!"

Lưu Mai cảm nghiệm thương báo cáo hung hăng đánh ngã trên bàn trà, cười lạnh nói: "Rất nhỏ thương tổn, đại học y khoa hai viện xuất cụ báo cáo, Phó Chủ Nhiệm y sư kí tên. Xin hỏi, chỗ nào đáng giá thương thảo?"

Lương Băng không có quay đầu, căn bản không cùng với nàng dây dưa, chết nắm lấy một điểm không thả.

"Phương Tiểu Vũ là lớp chúng ta bên trên chỉ có mấy cái Hoa Thanh người kẻ tục, ta tuyệt đối sẽ không đồng ý bất luận cái gì quá độ xử lý ý kiến, kiện cáo đánh tới Trần giáo trưởng nơi đó, ta cũng là câu nói này!"

"Khai trừ một cái học sinh Học Tích, là một kiện phi thường nghiêm túc sự tình, Giáo Phương tuyệt đối sẽ không khinh suất hành sự. . ."

Bành hiệu trưởng chậm rãi mở miệng, nghe giống như là giải thích, nhưng là hần sau đó nhẹ nhàng vẩy lên mí mắt, lộ ra kẻ hoạch!

"Ta sẽ đề nghị tổ chức trường học ủy hội tới thảo luận việc này, Tiểu Lương lão sư, đến lúc đó người cũng sẽ Dự Thính, có thể nói thoải mái đi!"

Lương Băng khẽ giật mình, sắc mặt nhất thời trắng bệch.

Trường học ủy hội? Thảo luận tại đêm trước kỳ thi tốt nghiệp trung học khai trừ Hoa Thanh người kẻ tục Học Tích? Mở cái gì trò đùa!

Một cái chính xử cấp Đại Tá trưởng, một cái phó xử cấp bí thư, ba cái chính khoa cấp Phó Hiệu Trưởng, một cái Chủ Nhiệm, một cái dạy học chủ nhiệm, khai hội thảo luận khai trừ một cái Cao Tam Học Sinh?

Nghe là rất hoang đường, nhưng là Lương Băng rất rõ ràng, đây cũng không phải là trò đùa!

Làm Phương Tiểu Vũ Ban Chủ Nhiệm, chỉ cần mình không hé miệng, bất kỳ cái gì một cái Phó Hiệu Trưởng đều không có có năng lực khai trừ Phương Tiểu Vũ, dù sao hần là thực sự niên cấp trước 50, trùng kích tứ đại trọng điểm người kẻ tục, dạng này học sinh, không có khả năng tùy ý xử lý.

Chỉ có Đại Tá tóc dài lời nói, hoặc là trường học ủy hội cộng đồng quyết nghị, mới có thể ở cái này quan trọng thời khắc, tại Phương Tiểu Vũ đã báo danh xong điều kiện tiên quyết, mở roi hần Học Tích!

Một khi trường học ủy sẽ hình thành quyết nghị, Lương Băng đỡ không nổi!

Như vậy, vấn đề là, trường học ủy hội có khả năng thông qua dạng này một phần hà khắc, không gần nhân tình quyết nghị sao?

Bành nghiêm nhìn xem Lương Băng ngẩng ngực bộ dáng, đáy mắt hiện lên một tia băng lãnh ý cười, lần nữa nâng chung trà lên.

"Tiểu Lương lão sư, người nhìn vấn đề vẫn là quá đơn giản. Chúng ta tận thí nghiệm lâu cuối năm làm xong, nhận xây phượng lúc đầu cũng là Sở Thiên tập đoàn dưới cơ kiến trúc công ty, Lý chủ tịch còn quyết định vì ta trường học quyên giúp một nhóm Cao Tinh Tiêm thí nghiệm dụng cụ, liền ở cái này trong lúc mấu chốt, phát sinh như thế ác tính sự kiện, Giáo Phương có bao nhiêu bị động? Ảnh hưởng có bao nhiêu ác liệt? Người có muốn hay không qua? Hà? !"

Răng rắc một nói thêm điện đánh xuống, chiếu sáng Lương Băng nào hải.

Thì ra là thế!

Chủ quản hậu cần cùng mua sắm Bành Phó Hiệu Trưởng, vừa vận trông coi thí nghiệm dụng cụ, trong này có bao nhiêu có thể động tay chân địa phương, căn bản không cần đoán!

Khác một phương diện, học sinh thành tích, trường học nặng bản tỉ lệ lên lớp,

Lại không tại hần Chức Quyền phạm vi bên trong, dù là Phương Tiểu Vũ thi ra tình trạng nguyên, cũng cùng hần không có nửa phần quan hệ!

Về phần trường học ủy hội, lấy người của Lý gia mạch, muốn bỏ phiếu, sẽ rất khó a?

Lưu Mai buông xuống luôn luôn vây quanh hai tay, hai tay trùng điệp, ưu nhã đặt tại trên đùi, đối Lương Băng thân nhiên cười.

"Lương lão sư, ngài đối học sinh ái hộ chi tâm, ta là có thể lý giải. Có thể là nhà chúng ta Tư Tư thành tích cũng không kém, vì sao lệch tâm đắc lợi hại như thế? Ngài cùng hần. . ."

Hững hờ liếc liếc một chút Phương Tiểu Vũ, ác độc phun ra nửa câu sau, "Có thân thích?"

Cái này cũng là đau nhức nhỏ cỏ tận gốc, rõ ràng ăn chắc Lương Băng ngấm.

Lương Băng tức giận đến toàn thân run rẩy, nỗ lực bình phục hô hấp, lồng ngực lại như cũ kịch liệt pháp phong, hơi thở hỗn hển.

Liên ngay cả luôn luôn tại xem phong cảnh Hắc Điện phạt, đều tiếc nuối lắc đầu, hần không chịu lẩn vào, nhưng trong lòng to rõ vô cùng, ngay từ đầu liền không coi trọng Lương Băng cùng Phương Tiểu Vũ.

Nói được phần này bên trên, không còn hòa hoãn chỗ trống, Bành nghiêm tất nhiên dám đem Át Chủ Bài lộ ra đến, khẳng định là có đầy đủ nắm chắc, khai trừ Học Tích, cơ bản đã thành kết cục đã định.

Kiệt lực duy trì trong suốt trạng thái Tô Dã, gắt gao nhìn chăm chăm Phương Tiểu Vũ, trong mắt sương mù mông lung một mảnh, nhìn không ra phải chăng có hối hận, nhanh khóc lên ngược lại là thật.

Đối với kết quả này, nàng sớm có đoán trước, đồng thời không cảm thấy ngoài ý muốn.

Thế nhưng là tâm lý như cũ không dễ chịu.

Nói cho cùng, Phương Tiểu Vũ sở dĩ gặp úy khuất như vậy, nguyên nhân căn bản ngay tại ở nàng căn cứ chính xác từ.

Không được không làm như vậy là một chuyện, làm xong về sau, cái kia có lo lắng, thống khổ, tự trách, không có chút nào sẽ thiếu.

Một bên khác, Lý Tiếp Tư lệch ra lấy đầu, đồng dạng nhìn chăm chăm Phương Tiểu Vũ bên mặt, lật qua lật lại không rời mắt.

Thoải mái! Thật mẹ nó thoải mái!

Lý Tiếp Tư khoe miệng sắp liệt đến trên quai hàm, ánh mắt cao cao tại thượng, toan tâm không che giấu chút nào hối hận ý cùng khoái ý.

Tất cả mọi người cho rằng, Phương Tiểu Vũ chết chắc, lập tức liền sẽ bị dẫm lên đầm lầy bên trong, giống như bùn nhão làm bạn.

Tức liền đã dạng này, Lưu Mai lại vẫn không vừa lòng.

Trên mặt mang hết thấy tất cả nằm trong lòng bàn tay nụ cười, thái độ nhàn nhã vờn tay, ấn tại nghiệm thương trên báo cáo, nhẹ nhàng đẩy về phía trước.

"Khác thương tổn đều có kết luận, cái kia tiêu bao nhiêu cũng là bao nhiêu, chúng ta Lý gia không kém điểm này y dược phí, Phương Đồng học người thành tâm thành ý nói lời xin lỗi, điểm này phí dụng, chúng ta có thể tự gánh vác."

"Duy chỉ có trên ót đập đến này một chút, bác sĩ nói cần lại quan sát. Trên đầu không có việc nhỏ, vạn nhất thật kiểm tra ra não chấn động, có tiền hay không tạm thời không đề cập tới. . ."

Quay đầu nhìn thẳng Phương Tiểu Vũ, Lãnh Băng băng cười: "Vết thương nhẹ, thế nhưng là đủ hình phạt!"

"Lưu nữ sĩ, không đến mức, không đến mức dạng này đi! Chúng ta Giáo Phương sẽ cho ra một cái công chính phán đoán suy luận, xin ngài bình tĩnh đừng nóng."

Bành nghiêm nhảy ra diễn xong Song Hoàng, quay đầu nhìn về Phương Tiểu Vũ thì thu liễm ý cười, lại là một mặt hàn sương.

"Phương Tiểu Vũ, ngày mai gọi người gia trưởng tới một chuyến. Chuyện này, người không giải quyết được!"

Hình phạt? Ta không giải quyết được?

Phương Tiểu Vũ nghiêng người dựa vào tại trên ghế sa lon, cùi chỏ bám lấy lan can, lòng bàn tay chống đỡ cái cằm, nhẩn nại tính tình, xem hết cả tràng biểu diễn.

Được rồi, cái này cũng là các người toàn bộ tính kế thôi?

Trước tiên khai trừ Học Tích, sau đó bên trong tinh phong sát, không có Cao Trung tiếp thu, Học Tích rơi không xuống, vào không được hồ sơ, coi như thi đại học thành tích cho dù tốt, cũng không có trường cao đẳng có thể xách hồ sơ trúng tuyển.

Thậm chí, nếu như luôn luôn vô pháp lạc tịch, rất có thể sang năm như cũ vô pháp tham khảo.

Lần này mưu tính, nhìn qua ngược lại là rất giống chuyện như vậy, thế nhưng là, các người liền khẳng định như vậy, nhất định có thể khai trừ ta Học Tích? !

Uể oải nâng người lên, đựng chút Lý Tiệp Tư bả vai, cười hỏi: "Ày, người thấy thế nào?"

Lý Tiệp Tư nhất thời mộng ép: "Cái gì ta thấy thế nào?"

"Cái gì đều được, tỉ như cái này phương pháp, tỉ như làm người nguyên tắc, tỉ như làm việc thủ đoạn. . ."

Phương Tiểu Vũ hận sắt không thành thép lắc đầu, "Người nói người, lông gà vỗ tới đại sự, tìm lưu manh chặn ở ta vẫn không được, cả nhà ra trận làm loạn, phiền phức một cái Bánh Phở Hiệu Trường còn chưa đủ, sở hữu lãnh đạo đều phải cùng các người giãy vò. 18 năm qua, cha người liền Giáo Hội người cái này?"

Thở dài, lần nữa lắc đầu.

"Ta có một câu Hồ Phụ Khuyến Tử, Tử Mầu con hư hỏng, không biết làm gì không làm gì. . . Giống như không rất thích hợp? Được rồi, vậy ta thay cái từ —— "

Dựng đứng lên ngón giữa, nhẹ răng cười lạnh.

"Đàn độn."

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Ôi, đau quá. . .

Chỉ là ngôn ngữ trào phúng làm sao đủ?

Song song ngồi, đầu gối liền kề cùng một chỗ, hai phát Bao Nạo Báo Côn đối đi qua, dạng này khiêu khích mới thật sáng khoái!

Lý Tiệp Tư nguyên bản liền bị đánh phạt phòng không yên, trúng vào một phát Bao Nạo Báo Côn liền sẽ điên, huống chi là khoảng cách rất ngắn liên tục hai phát?

Nhìn xem Phương Tiểu Vũ trên mặt nhẹ trào cợt cợt phụng mím cười, loại kia bình tĩnh, tự tin, trầm ổn, khinh thường. . . Liền giống như Dao Găm, thật sâu vào trái tim, đau đến tích huyết.

Cùng lúc đó, đoạn này thời gian chịu đến chỉ trích nhao nhao nổi lên não hải, con người từ nhất thời một mảnh huyết hồng, trướng đến sắp vỡ ra.

Vì sao mọi người không chế giễu người cái này thói Điều Ti, ngược lại muốn tới trách móc nặng nề ta? !

Vì sao Tào Tuyết cái kia đồ đệ tiện luôn luôn giữ gìn người, nói với Hàn Lạc Âm ta nói xấu? !

Vì sao Hàn Lạc Âm sẽ không xem ta lâu như vậy theo đuổi lấy lòng, ngược lại đối người mất khác đối đãi? !

Dựa vào cái gì người có thể thi tại phía trước ta? !

Dựa vào cái gì Tô Dã phải ngã truy người, mắc ta bệnh thần kinh? !

Dựa vào cái gì nhiều người như vậy đều đánh tuy nhiên người, ta lại bị đánh chịu khổ? !

Cũng bởi vì ta ngán? !

Cũng bởi vì ta công phu không tốt? !

Không, toàn bộ là bởi vì người! Vương bát đản, đều tại người!

Ta mẹ nó là Sở Thiên tập đoàn duy nhất Thái Tử Gia! Ta mẹ nó so người tiến được nhiều! Ta. . .

"Ta đi ngươi đây cái tỷ!"

Lý Tiệp Tư cuồng hồng một tiếng, vừa vịn nhào về phía trong lòng tử địch.

Khoảng cách quá gần, đối với không biết đánh nhau Lý Đại thiếu mà nói, phản mà chính là trói buộc.

Dưới sự phần nộ, cũng không lo được chương pháp, đầu tiên là một cùi chỏ đối đi qua, sau đó vung lên treo trước người cánh tay trái, bả vai đồng thời phát lực chấp tay!

Vương Bát Quyền một dạng vung về công kích, lại đưa đến ngoài ý liệu hiệu quả, Phương Tiểu Vũ hướng về phía cạnh co rút lại, hai tay che bị cùi chỏ đối bên trong chéch sườn, cả khuôn mặt đều bại lộ tại Lý Tiệp Tư trước mắt.

Lý Tiệp Tư vui mừng quá đổi, tuy nhiên tư thế như cũ khó chịu, nhưng là vừa nhìn thấy gương mặt kia, liền cái gì đều không lo được, lập tức vung cánh tay phải, một quyền nện đi qua.

"Ba!"

"Bang!"

Một tiếng vang giòn, tiếp bên trên một cái trăm muện tiếng va đập, không nặng lắm quyền đầu, lại ném ra một cái vượt quá sở hữu ý người liệu kết quả.

Phương Tiểu Vũ bị một quyền đánh trúng gương mặt, "Không kim lại được" về phía sau khê đảo.

Cấp bách ở giữa, thiếu niên ánh mắt lóe lên một tia tàn khốc, nhắm ngay ghé sa lon chất gỗ lan can, một đầu. . . Đập đi lên!

Đại biến đột khởi, toàn trường phải sợ hãi!

"A!"

Đến trễ nửa nhịp kinh hô, lúc này mới tới kịp vang lên, trong văn phòng nhất thời loạn thành một bầy.

Lý Tiệp Tư trong lòng khoái ý vô cùng, nhưng khoảng cách chân chính há giận còn rất xa, không buông tha lại là một quyền.

"Lý Tiệp Tư!"

"Lý Đồng học!"

"Tur Tur đừng xúc động!"

Mọi người đồng thời quát bảo ngưng lại, có thể quyền đầu đều đã vung đi ra, cái nào còn kịp?

Ngay tại quyền đầu sẽ lần nữa nện Trung Phương Tiểu Vũ gương mặt thì chỉ nghe "Ba" một tiếng vang nhỏ, Quyền Phong đụng vào một chỉ thủ chương, mềm yếu ngừng giữa không trung.

Phương Tiểu Vũ giữ chặt năm ngón tay, một mực khóa lại Lý Tiệp Tư quyền đầu, nhếch miệng cười một tiếng, nhẹ nhàng đẩy.

Một giây sau, Lý Tiệp Tư ngược lại cắm đi qua, bị Lưu Mai một mực kéo, như cũ tại nói bừa đập loạn đập, miệng bên trong mặc kệ không tịnh mắng lấy thô tục.

"Lý Tiệp Tư!"

"Lý Đồng học!"

Lương Băng cùng Bành Nghiêm Đồng lúc phát ra gầm thét, thu Xử Trượng cũng đuổi đi qua hỗ trợ khống chế.

"Thành thật một chút!"

Hắc Diện phạt ngao một cuồng hống kêu đi ra, lại thêm Lưu Mai lo sợ không yên kêu khóc, cuối cùng gọi quay về Lý Tiệp Tư lý trí.

Lương Băng lò xo giống như nhảy đứng lên, vọt tới Phương Tiểu Vũ bên cạnh, muốn giúp hắn xem xét thương thế.

Kỳ thực không cần nàng đi kiểm tra, tất cả mọi người nhìn thấy, Phương Tiểu Vũ cái trán, tới gần mép tóc tuyến vị trí, một sợi đỏ tươi vết máu, theo lông mày cung, dọc đường xương gò má, đã lưu đến khóe miệng.

"Phương Tiểu Vũ, ngươi không sao chứ?"

Phương Tiểu Vũ nhẹ nhàng đẩy ra lo lắng Lương Băng,

Liếm một chút khoe miệng vết máu, nhấp ở trong miệng, làm từ giống như thường thức.

"Vô có ầu đả? Nào chán động? Có ý tứ. . ."

Thanh âm không lớn, lại sợ gây người trong văn phòng tất cả mọi người.

Phương Tiểu Vũ quay người nhìn về phía Lưu Mai, hơi nghiêng đầu, con ngươi bên trong, đã tính cùng kiều ngạo hùng lực thiêu đốt lên, sau cùng hết thấy đều hóa làm một cái chương mắt mỉm cười.

"Lưu A Di, Tiếp Tư nghiệm thương báo cáo là ở đâu mở tới? Ngài xem, ta giống như cũng cần một phần đây. . ."

Lưu Mai khi đến sắc mặt tái xanh, chửi ầm lên: "Cút! Tiểu ma-cà-bông, ngươi hù dọa ai đây?!"

Phương Tiểu Vũ lại căn bản không để ý tới nàng, quay người hướng đi Phó Hiệu Trường Bành nghiêm.

Mút lấy lợi bên trên tơ máu, rỉ sắt giống như mùi tanh tràn đầy khoang miệng, trên mặt lại mang theo cười, hấn cứ như vậy đứng ở Bành nghiêm trước bàn làm việc, cúi thấp thân trên, hai tay chống lên bàn mặt.

"Bành Phó Hiệu Trường, ngày mai mở trường học ủy hội thời điểm, phiền phức ngài đem cái này kiện sự tình cùng nhau xử lý sạch. Giống như cho ngài thêm phiền toái? Thật không có ý tứ."

Bành Nghiêm Cương mới bị Lý Tiếp Tư hù dọa, giờ phút này đang vịn mặt bàn, duy trì một cái nửa vênh lên nửa đứng tư thế, tầm mắt vừa vịn giống như Phương Tiểu Vũ ngang bằng.

Một câu nói, liền đem Bành nghiêm đội lên sườn núi thượng, hạ không đến, không thể đi lên, tức giận đến mồm mép một mực đang run rẩy, ngón tay cùng hai chân cũng đi theo rung động đứng lên.

"Khó cực như vậy? Ngài ngồi trước."

Phương Tiểu Vũ đưa tay ấn lên Bành nghiêm lồng ngực, nhẹ nhàng đẩy, đem hấn đẩy trở lại lão bản trên ghế, thuận tay rút ra hai tờ khăn giấy, tùy ý chà cái cằm, cúi đầu nhìn xem tuyết giấy trắng khăn bên trên này xóa sạch chương mắt đỏ, nghe rằng vui mừng.

"Y được Fish a, ta sẽ đích thân giống như Lưu A Di đàm luận. Đối với ngài, ta cũng chỉ có một điều thỉnh cầu —— theo lẽ công bằng xử lý."

"Ta tin tưởng, lấy ngài tinh thần chính nghĩa, cùng đối phong cách trường học coi trọng, nhất định làm được, đúng không?"

Bành nghiêm lồng ngực liền theo phong trào rung giống như, hồng học lôi kéo, sưng to lên bong bóng cá mắt lóe ra tức giận ánh sáng, cuối cùng nhịn không được vỗ bàn một cái.

"Làm càn! Ngươi còn nhớ hay không đến ngươi thân phận? Ngươi có còn muốn hay không thi đại học?!"

Phương Tiểu Vũ tiện tay ném đi khăn tay, móc ra điện thoại di động, nắm một mặt, một chỗ khác trực chỉ Bành nghiêm chóp mũi, trên dưới lắc lắc.

"Nói thật, hiện tại ta còn thực sự không thể nào muốn đi thi. . . Ta xử lý càng nặng, Lý Tiếp Tư sẽ chỉ so ta càng nặng, cái này Logic hấn là không sai a?"

Bành nghiêm biến sắc, chỉ thờ mạnh không lên tiếng, Phương Tiểu Vũ liền quay đầu nhìn về Lương Băng.

Lương Băng nín cười gật gật đầu: "Không sai, tính chất quá ác liệt, đối một trường cao đẳng giáo bại hoại trình độ quá nghiêm trọng, nhất định phải nghiêm trị!"

"Vậy là tốt rồi."

Phương Tiểu Vũ rất hài lòng, một lần nữa mặt hướng Bành nghiêm, khoa trương vịn cái trán.

"Ồi, đau đầu quá. . . Bành Phó Hiệu Trường, ngài nói qua, thương thể muốn lấy bệnh viện nghiệm thương báo cáo làm chủ, đúng không? Như vậy, Giáo Phương tương đối tán thành nhà ai bệnh viện giám định? Ngài nói cái địa phương, ta xem một chút có thể hay không tìm tới hơi đáng tin điểm Xích Cước bác sĩ."

Phốc phốc. . .

Tuy nhiên biết rõ đạo tràng hợp không đúng, có thể Lương Băng cùng Tô Dã đều không có thể chịu lại, tại chỗ cười phun.

Lần này triệt để chọc giận Lưu Mai, cái này nữ nhân phát hiện Lý Tiếp Tư không bị đến bất kỳ thương tổn, phần nộ một lần nữa vượt trên lo lắng.

"Tiểu ma-cà-bông! Thiếu giống như lão nương múa mép khua môi! Nếu không phải ngươi chửi chúng ta nhà Tư Tư, hấn sẽ đánh ngươi?"

"Thế nhưng là đầu ta đau."

"Thảo!" Lý Tiếp Tư nhảy lên rất cao, chỉ Phuong Tiểu Vũ cái mũi gọi đứng lên, "Ngươi chẳng những âm ta, còn mắng cả nhà của ta!"

"Thế nhưng là đầu ta đau."

Àm!

Bành nghiêm lại đập một lần cái bàn, nghiêm nghị quát mắng: "Phuong Tiểu Vũ, đừng hung hăng càn quấy! Vấn đề của ngươi rất nghiêm trọng! Ngươi cho ta đem thái độ thả đoan chính đi!"

"Thế nhưng là đầu ta đau."

Phuong Tiểu Vũ nâng cằm lên, nhẹ nhàng lắc lắc đầu, trung khí mười phần thân ngâm đứng lên.

"Ồi! Đau quá!"

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55 : Lật bàn

Ỗ vào thẻ đánh bạc nhiều, muốn ba đánh một, vậy quét ta?

Khi dễ ta không tiền không thể không có nhân mạch?

Tiểu Gia đem cái bàn xóc, xem các ngươi còn chơi trái trứng!

Phuong Tiểu Vũ không che giấu chút nào chính mình người già bị đụng ý hình, mắt lạnh nhìn Luru Mai cùng Lý Tiếp Tư biểu diễn.

Rõ ràng bị đánh thụ thương chính là Phuong Tiểu Vũ, nhưng hắn lại cười đến như cùng một cái người thắng lợi, phản mà chính là chiếm hết thượng phong Lý Tiếp Tư mẹ con, Bệnh tâm thần (sự cuồng loạn), khó thở bại hoại.

Cơ quan tính toán tường tận, trước tiên thu mua Bành nghiêm, lại thu mua Tô Dã, bỏ ra cự đại đại giới, thật vất vả mới ngồi vững Phuong Tiểu Vũ ầu ẩu Lý Tiếp Tư tội danh, mắt thấy muốn thu hoạch, kết quả một cái đã lửa đốt qua tới...

Được chứ, hai bên một lần nữa đứng ở một đầu cấp độ tiến lên!

Thậm chí, Lý Tiếp Tư còn muốn thấp một đầu.

Phuong Tiểu Vũ đánh hắn, chỉ có Tô Dã mơ hồ không rõ căn cứ chính xác từ, hắn đánh Phuong Tiểu Vũ, nhưng là tại hiệu trưởng trong văn phòng, ngay trước tất cả mọi người mặt.

Cho nên, như thế giống trống khua chiêng giầy vò Nhất Khí, đến cùng có cái gì thu hoạch? Đem Lý Tiếp Tư chịu đánh trả lại?

Phuong Tiểu Vũ ngoại trừ cái trán quả thật đang chảy máu, trên mặt ngay cả khối bầm tím đều không có!

"Phuong Tiểu Vũ, ngươi âm ta!"

Lý Tiếp Tư cắn răng nghiêng lợi gào thét, nghe vào Phuong Tiểu Vũ trong tai, tựa như là bại khuyến kêu rên, nhất định không nên quá thư sướng.

Âm ngươi?

Ha ha, cái này rõ ràng là đường đường chính chính quét ngươi!

Lắc đầu, thở dài: "Ta đoán chừng nhà các ngươi không ít dùng tiền a? Chắc chắc, coi như nghe cái tiếng nổ đi... Rầm! Không có á!"

Cái này vừa nói đến, chẳng những Lý Tiếp Tư cùng Luru Mai cái mũi kém chút tức điên, Bành nghiêm cũng hận đến trán phấm hồng.

Lý gia đáp ứng trợ giúp thí nghiệm thiết bị chắc chắn sẽ không quyệt nợ, nhưng hàng nhập khẩu cùng hàng trong nước, này trung gian kém lấy một cái Thái Bình Dương đây.

Duy có một cá nhân nghe nói như thế vui vẻ —— Tô Dã.

Tiểu Dã Miêu híp mắt cười trộm, tức không có có gánh nặng trong lòng lại có tiền cho mẫu thân chữa bệnh, nhất định không nên quá thoải mái!

"Phương Tiểu Vũ đồng học, ngươi có ý tứ gì? Ngươi có thể vì ngươi mà nói phụ trách a?" Bành nghiêm âm trầm mở miệng dưới ngáng chân.

Vị này Phó Hiệu Trưởng, lộ ra kế hoạch về sau, đâu còn có nửa điểm sư trưởng phong phạm.

Phương Tiểu Vũ hoang mang ngẩng đầu: "A? Ta nói y được phí a, ngài ngay cả cái này đều quản?"

"Ngươi!" Bành nghiêm nhất thời chán nản.

Lưu Mai một ba Chương Phách bên trên bàn trà, cả giận nói: "Chúng ta Lý gia cái gì đều thiếu, cũng là không thiếu tiền, đuổi Khiếu Hóa Tử tiền đều đủ người cả một đời kiếm lời!"

Phương Tiểu Vũ tràn đầy đồng cảm gật đầu: "Các ngươi thiếu đồ vật là thật nhiều."

"Phốc phốc..."

Lương Băng lại nhịn không được, cười đến ngửa tới ngửa lui.

Phương Tiểu Vũ lại bổ sung nhất đao: "Áy, ngài lúc nói chuyện, liền không thể suy tính một chút Khiếu Hóa Tử cảm thụ?"

Lưu Mai ngạc nhiên, theo ánh mắt của hắn xem đi qua, chỉ thấy Bành nghiêm gương mặt hắc thành đáy nồi.

"Nha, Bành hiệu trưởng, ta cũng không có nói ngươi..."

Không giải thích còn tốt, cũng làm không nghe thấy liền dẹp đi, như thế một Tây Bạch... Bành hiệu trưởng ngài đừng thổ huyết a!

Cuối cùng vẫn là Tô Dã đánh vỡ phần này xấu hổ, cho hai người một bậc thang xuống.

"Bành hiệu trưởng, nếu như không có việc gì, ta có thể hay không về trước ban cấp?" Tiểu âm thanh sợ hãi, lại kịp thời bắt quá.

Bành nghiêm vẻ mặt ôn hòa gật đầu: "Thật tốt, ngươi đi về trước đi, thật tốt cố gắng, đừng có gánh nặng trong lòng."

Chờ đến Tô Dã rời đi, trong văn phòng bầu không khí nhất thời buông lỏng.

Phần nộ lại thế nào mãnh liệt, cũng cuối cùng sẽ tĩnh táo lại.

Phương Tiểu Vũ phản kích quá kịch liệt quá quyết tuyệt, Lưu Mai cùng Bành nghiêm một thời gian bị quấy đến có chút luống cuống tay chân, không có kịp phản ứng, có thể không đại biểu bọn họ ngốc.

Lưu Mai sắc mặt âm trầm đến phảng phất có thể chảy nước, lại không còn chửi rửa khóc lóc om sòm.

Bành nghiêm tinh táo đến sớm hơn, song Thủ Giá tại mặt bàn, dùng lực chống đỡ thân thể, ánh mắt lấp lóe, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Một lần, hai lần, ba lần.

Ngắn ngủi một phút đồng hồ bên trong, Lưu Mai cùng Bành nghiêm tầm mắt giao nhau ba lần, mỗi lần cũng là vừa chạm vào tức nhận.

Phương Tiểu Vũ trong lòng báo động nổi lên, nhũn mỳ suy tư nửa ngày, lại hoàn toàn tìm không thấy mảnh khé.

Đúng lúc này, Bành nghiêm bất thành linh gõ gõ cái bàn, âm thanh lạnh lùng nói: "Được rồi, hôm nay tới đây thôi, các ngươi hai cái, hiện tại cũng trở lại các loại xử lý."

"Một cái ác ý tập kích đồng học, một cái khác tại trước công chúng phía dưới có ý định trả thù, nhất định không tương nổi! Ngày mai trường học ủy hội quyết nghị đi ra, hi vọng các ngươi có thể đủ tốt tốt tĩnh lại chính mình!"

Hả? !

Vẫn là muốn mở trường học ủy hội?

Nghe lời này đầu, là muốn hai cái cùng một chỗ xử lý?

Phương Tiểu Vũ còn đang nghi hoặc, Lưu Mai cái thứ nhất đứng đứng lên, lôi kéo Lý Tiệp Tư, xoay người rời đi.

"Hừ! Nên chúng ta trách nhiệm, chúng ta nhận! Ta chờ Giáo Phụng xử lý ý kiến!"

Lý Tiếp Tư hung tợn trừng mắt Phụng Tiểu Vũ, quyền đầu nắm rắc rắc tiếng nổ, đang muốn nói gì, lại bị Lưu Mai dùng lực kéo một phát, câu chuyện đều cho chặn lại trở lại.

"Tư Tư chúng ta đi, yên tâm, mọi người làm cho mọi người!"

Quay đầu nhìn chằm chằm Phụng Tiểu Vũ, ánh mắt âm lãnh, ngữ khí rét lạnh.

"Tiểu bằng hữu, đi mở nghiệm thương báo cáo đi, cái kia thường bao nhiêu tiền, chúng ta bồi! Về phần Tư Tư thương tổn, ta nói lời giữ lời, tự gánh vác!"

"Tự gánh vác" hai chữ quả thực là từ trong hàm răng gạt ra, dọa người.

Hai mẹ con cái thứ nhất rút lui, ngay sau đó, Hắc Diện phạt đối Bành Phó Hiệu Trưởng gật gật đầu, đi theo rồi đi.

Lương Băng càng dứt khoát, chào hỏi cũng không đánh một cái, cộc cộc cộc giẫm lên Tiểu Cao giống như, quay đầu bước đi.

Chỉ có Phụng Tiểu Vũ, thật sâu nhìn chăm chú liếc một chút Bành nghiêm, mỉm cười nói đừng.

"Bành Phó Hiệu Trưởng, ngài cái này khỏe mắt có chút nặng, muốn chú ý thân thể a..."

Bành nghiêm cũng không ngẩng đầu, Phụng Tiểu Vũ cũng không để bụng, nhanh nhẹn thông suốt đi.

Trang thôi, ngài trang bức thời gian còn ở phía sau đâu, đến lúc đó thỏa thích Trang!

Ta đoán chừng ngài không có cơ hội gì tiếp xúc đến lập tức... Vậy liền hào hào vận động đi!

Phụng Tiểu Vũ cũng không phải cái gì Dĩ Đức Báo Oán thánh nhân, giống Bành nghiêm loại hàng này, không cho hắn biết thế nào là lễ độ nhìn xem, hắn luôn cho là nắm giữ điểm này quyền lợi có thể cho hắn muốn làm gì thì làm.

Tự cho là đúng lòng dạ thâm trầm Nhân Thượng Nhân, trên thực tế, chỉ bất quá là một đầu trực cút mà ăn giò bọ mà thôi.

Một tháng thời gian, nói dài cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn, Vương Chính tuổi trẻ chịu được, có thể chưa chắc mọi người cũng có thể chịu đựng a...

Chúc hảo vận!

Cười lạnh hai tiếng, Phụng Tiểu Vũ liền đem Bành nghiêm ném qua một bên, dù sao chỉ là cổ vũ tiểu lâu la, căn nguyên cũng không tại hắn trên thân.

Chân chính họa lớn trong lòng là Lưu Mai, cái này nữ nhân nhất định không thể nói lý, học sinh cấp ba đánh cái đồ, lên muốn hủy người tiền đồ, cũng không biết là nơi nào quen đi ra cái này thân thể ương ngạnh tính khí.

Nhưng có một chút cũng kỳ quái —— âm mưu đã nhưng đã đâm thủng, nàng trước khi đi lực lượng lại là ở đâu ra?

Đang suy nghĩ, vượt qua thang lầu chỗ ngoặt, kếm chút một đầu tiến dụng vào Lương Băng trong ngực.

"Lương lão sư? Ngài không đi a?"

"Có mấy câu cùng mọi người giao phó."

Lương Băng biểu lộ cũng nghiêm túc, trong mắt còn có chưa tiêu lui giận tái đi, không đợi Phụng Tiểu Vũ hỏi, liền tự mình nói tiếp.

"Lưu Mai hẳn là sẽ không từ bỏ ý đồ, nhưng ta một thời gian nghĩ không ra nàng muốn làm gì, chính mọi người cẩn thận một chút, có biến liền đánh cho ta điện thoại. Nếu như trong nhà có quan hệ thế nào, nắm chặt liên hệ, đừng không có ý tứ, thật muốn xảy ra chuyện gì, hối hận cũng không kịp."

Đây là đề bên trong phải có chỉ ý, coi như Lưu Mai chịu từ bỏ ý đồ, Phụng Tiểu Vũ cũng sẽ không nhẹ nhàng buông tha.

Phá cái da, lưu chút máu không tính là gì đại sự, muốn là đồng học đánh nhau, bị thương nặng hơn nữa điểm đều không có gì tốt nói, đi qua liền là xong.

Thế nhưng là Lý Tiếp Tư mẹ con là dự định hủy hắn tiền đồ, tính chất xong khác nhau hoàn toàn, vô luận nay Thiên Thượng không có làm bị thương, đây đều là Từ Thù.

Lưu Huyết Bản thân thể không đáng so đo, nhưng là, làm cho hắn đổ máu phá cục này phân ác độc tâm địa, không thể không báo.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56 : Làm sao bây giờ?

Phương Tiểu Vũ tâm lý nhất động, nhũn mày hỏi: "Lương lão sư, ta không quá rõ ràng thi đại học chính sách, ngài nói, giống chúng ta loại này đã báo danh xong thuộc khoa này thí sinh, nếu như bất thành linh bị khai trừ Học Tịch, còn có thể tham khảo a? Thành tích đi ra có thể trúng tuyển a?"

"Khảo thí khẳng định có thể thi."

Lương Băng gạt đầu dứt khoát, đón lấy mà nói lại không lăm xác định.

"Phải chăng có thể trúng tuyển, ta không nắm chắc được. Dựa theo lẽ thường mà nói, trường cao đẳng trúng tuyển muốn xách hồ sơ, ngày xưa có Học Tịch không có ở đây tình huống, có thể bởi trường học xuất cụ một phần thí sinh tại Bản Giáo liền đọc chứng minh, trường cao đẳng bên kia sẽ một lần nữa xây hồ sơ."

Chần chờ chỉ chốc lát, Lương Băng vẫn là quyết định đem lời nói được lại rõ ràng một điểm.

"Tình huống của người cũng phức tạp. Ta sợ đi ra sức bảo vệ người Học Tịch, chính là sợ xảy ra ngoài ý muốn, dù sao một ít người thế lực rất lớn, tiểu đến trường học lớn đến trong cục, khắp nơi đều có nhân mạch, nếu như tại cái gì địa phương kim nén hồng, rất nguy hiểm."

Phương Tiểu Vũ như có điều suy nghĩ gật gật đầu, quả nhiên, sự tình không có đơn giản như vậy.

Lương Băng có thể là cảm giác đến đề tài quá nặng nề, đột nhiên lại nhảy đến mặt khác.

"Người giống như Tô Dã là chuyện gì xảy ra? Nàng không phải đang đuổi người a? Vì sao lại giúp Lý Tiệp Tư làm chứng?"

Hoặc, bắt quái truyền đi rất nhanh, những tên kia thật mẹ nó nhàn...

Chuyện này giải thích đứng lên đồng thời không phức tạp, nhưng dính đến Tô Dã tư ẩn, không tiện lắm nói, Phương Tiểu Vũ liền mập mờ đi qua.

Lương Băng có chút không vui, nhẹ hừ một tiếng.

Nàng cũng coi trọng Phương Tiểu Vũ, đối Tô Dã loại này học sinh đương nhiên sẽ không có bất kỳ hảo cảm, lại không thật sâu nói, chỉ có thể điểm đến là dừng.

"Người bây giờ vẫn là muốn chuẩn bị thi làm chủ, này Chúng Nữ sinh không thích hợp người. Còn có, về sau đừng như thế táo bạo, đánh nhau không đúng, thương tổn tới mình càng không tốt, gặp được sự tình, nghĩ thêm đến, học đi tìm càng hợp lý biện pháp giải quyết."

Lương Băng có thể nhìn ra tự mình hại mình không kỳ quái, Phương Tiểu Vũ không có ý định diễn cỡ nào thật —— diễn lại thật lại có làm được cái gì? Có thể lừa gạt người nào?

Đến sau cùng, vẫn là muốn dựa vào thực lực nói chuyện.

Phương Tiểu Vũ cũng đang tĩnh lại, đoạn này thời gian có phải hay không có chút đặc ý vong hình?

Kỳ thực cũng không có.

Hắn duy nhất sai lầm, đại khái chính là không có nghĩ đến Lưu Mai sẽ như vậy bao che khuyết điểm, với lại không có Vô Hạ hạn.

Nếu như đêm qua bất đắc chí sáng khoái nhất thời, lại ẩn nhẫn một điểm, khác tìm cơ hội sửa chữa Lý Tiệp Tư, đại khái liền sẽ không có hôm nay khó cục.

Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, gia đình bình thường xuất thân tiểu hài tử, người nào tại 18 tuổi lúc liền có này phân lòng dạ?

Hôm qua không có trực tiếp đánh nha, coi như Phương Tiểu Vũ rất có thể bảo trì bình thân, nếu là thay cái tính khí bạo, tâm tình dưới sự kích động, tại chỗ đem Lý Tiệp Tư đánh cho tàn phế đều nói không chừng.

Đến ở hôm nay phương thức xử lý, càng chưa nói tới đúng sai, tốt xấu.

Phải nói, cái này là không thể làm gì phía dưới, chỉ có một cái phá cục cơ hội.

Không dời đi ra Mạch Tử Nghiên đến, hẳn có cái gì tư cách chống cự Bành nghiêm, Lưu Mai? Người ta muốn khai trừ liên khai trừ.

Trực tiếp chuyển ra Mạch Tử Nghiên đến, cái nào có cơ hội bắt lấy Lý Tiếp Tư cái đuôi?

Lại nói, Mạch Tử Nghiên đến tốt cùng là dạng gì Xã Hội Địa Vị? Có thể hay không ngăn chặn Lý Chiến?

Nguyên ý vì hẳn ra mặt đến trình độ gì? Hẳn thiếu nổi lớn như vậy nhân tình a?

Nhiều như vậy vấn đề, không có một cái tâm lý nắm chắc. Cũng không thể cái gì đều mặc kệ, trực tiếp một mạch toàn bộ giao cho Tử Nghiên tỷ a?

Xung hô là "Tỷ tỷ" không sai, có thể cuối cùng không phải người thân tỷ, chỉ có thể thích hợp xin giúp đỡ, không thể đòi hỏi vô độ.

Hiện tại, chính mình đã làm đến năng lực cực hạn, thành công kéo Lý Tiếp Tư xuống nước, bức ra Lưu Mai đại bộ phận thù đoạn, ngược lại là có thể thỉnh cầu chi viện.

Giống như Lương Băng tạm biệt, Phương Tiểu Vũ trực tiếp thông qua điện thoại.

"Tiểu Ngũ, cái này cái thời gian đánh điện thoại, để cho ta đoán một chút, có phải hay không gia nhân kia đi tìm làm phiền người rồi?"

Mạch Tử Nghiên âm thanh cũng nhu hòa, giống như là mang theo cười, có loại kỳ diệu lực lượng, lập tức liền để Phương Tiểu Vũ nhẹ buông ra tới.

"Ừm, Tử Nghiên tỷ, bọn họ hôm nay..."

Rõ ràng rành mạch tự thuật một lần, không có một chút thêm mắm thêm muối, cuối cùng, Phương Tiểu Vũ hỏi: "Tỷ,

Người cảm thấy nàng muốn làm gì?"

"Rất đơn giản a, ngốc đệ đệ." Mạch Tử Nghiên không chút suy nghĩ, lập tức liền cho ra đáp lại.

"Đơn giản?" Phương Tiểu Vũ cười khò, "Ta cùng lương lão sư đều nhanh đem đầu da cào phá..."

"Không có quan hệ gì với IQ. Người khiêm khuyết chính là lịch duyệt, các người lão sư thì quá đơn thuần. Các người còn có một cái điểm giống nhau —— không đủ hung ác."

Hung ác? Chẳng lẽ...

Phương Tiểu Vũ nào hải bên trong hiện ra một Đạo Quang, loáng thoáng nhìn thấy một chút đồ vật, lại không rõ ràng.

Mạch Tử Nghiên không có thừa nước đục thả câu, bác kiến trừu ty giúp hẳn chải vuốt tình huống.

"Dựa theo các người thuyết pháp, hiện tại thi đại học chính sách rất rộng rãi, tất cả tính kế đều có rất lớn sự không chắc chắn, duy có một loại tình huống có thể hoàn toàn phong kín người thi đại học đường —— hình phạt. Đúng không?"

"Nếu như trực tiếp báo động, như vậy có mấy người nan đề."

"Thứ nhất, này nữ hải chưa hẳn chịu ra mặt giả mạo chứng nhận. Tại trường học nói láo, tại sở cảnh sát nói láo, cái này là hai chuyện khác nhau."

"Thứ hai, toàn diện điều tra, liền tất nhiên sẽ liên lụy ra trước đó lưu manh, Lý Tiếp Tư hành sự không đủ cẩn thận, cái này cái lỗ thủng không tốt chặn ở."

"Thứ ba, muốn cân nhắc Giáo Phương bản ngược. Không thông báo trường học, trực tiếp nháo đến sở cảnh sát đi, Giáo Phương vì là giữ gìn danh dự, ngược lại sẽ đứng ở người bên này, bằng thêm lực cản."

"Đệ tứ, đối thương thế giám định. Trực tiếp báo động liền muốn làm trận giám định, bởi Pháp Y xuất cụ tư pháp giám định sách, thao tác không gian quá nhỏ."

Một đầu một đầu chải vuốt hạ xuống, mê vụ bị đẩy ra, sự kiện toàn cảnh càng ngày càng rõ rệt.

"Nếu như trước tiên mưu cầu Giáo Phương nội bộ xử lý, như vậy thì đơn giản hơn nhiều. Người xem, một cái Phó Hiệu Trưởng làm chủ lực, gỡ lại một điểm bên cạnh trống, người lập tức liền tràn ngập nguy hiểm"

"Trước tiên dùng khai trừ Học Tích đến cho sự kiện định tính, cảm tới Giáo Phương điều tra kết quả cùng xử lý quyết định, quay đầu lại đi báo động, chỉ cần bổ sung một phần nào chấn động nghiệm thương báo cáo..."

Phương Tiểu Vũ cắn răng nói tiếp: "Đến lúc đó không cho phép Tô Dã lại phản cung! Nước ấm chứ Thanh Oa, từng bước một đóng đinh ta..."

"Không sai." Mạch Tử Nghiên cười lạnh, "Không cần nhiều, chỉ cần phán nửa năm trì hoãn nửa năm, cũng đủ để tuyệt roi người con đường phía trước."

Hơi hơi một hồi, cho Phương Tiểu Vũ lưu lại đầy đủ suy nghĩ thời gian, Mạch Từ Nghiên tiếp tục phân tích.

"Người mình bạch chưa vậy? Khai trừ Học Tích không phải mục đích, chỉ là một cái tiền đề. Cho nên, dù là người cầm Lý Tiệp Tư kéo đến tình cảnh giống nhau, thực tế ý nghĩa lại ước bằng không."

"Lưu Mai nhận nợ, khiến hai người đều bị khai trừ, sau đó thì sao? Hai người các người như cũ có thể tham gia thi đại học."

"Nàng có hậu thủ, người không có, đến sau cùng, Lý Tiệp Tư một dạng bên trên đại học, người bị hốt chết ở nửa đường bên trên. Cái này chính là năng lực lượng."

Một lời bùng tình người trong mộng, Phương Tiểu Vũ triệt để gạt mình Đại Ngộ.

"Tỷ, cảm ơn người, nếu không phải người nhắc nhở, lần này ta khẳng định phải bị thua thiệt."

Mạch Từ Nghiên cười ha ha: "Đừng vội tạ. Nói một chút, người dự định làm sao bây giờ?"

Làm sao bây giờ?

Phương Tiểu Vũ chủ động chìm vào chuyên chú trạng thái, não tử cấp tốc chuyển động, càng ngày càng thanh tỉnh, càng nghĩ càng thấu triệt.

Kết luận là... Không có cách nào.

Lần này xung đột, chân chính địch nhân cũng không phải là bao cò hai đời Lý Tiệp Tư, cũng không phải ương ngạnh Lưu Mai, càng không phải là chịu lợi ích khu động Bành nghiêm.

Thất bại bọn họ, trừng trị bọn họ, đối với trước mắt khôn cục không có chút nào ích lợi.

Chân chính địch nhân, là Lý Chiến, là Sở Thiên tập đoàn.

Lý Chiến khả năng không có trực tiếp xuất thủ, nhưng Lưu Mai chỉ cần vận dụng từng chút một Lý Chiến quyền thế, cũng đủ để ép đến mình không thể xoay người.

Lấy bàn tay mình cầm lực lượng, nhiều nhất cũng chỉ có thể phản kháng đến trình độ này.

Dù sao, thu hoạch được hệ thống thời gian vẫn là quá ngắn, khuyết thiếu có thể một chùy Định Âm cường lực kỹ năng, tại có hạn xê dịch trong không gian, chính mình đã làm đến tốt nhất.

Nhưng cái này còn thiếu rất nhiều, cho nên, làm sao bây giờ?

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57 : Độ thiện cảm Bảo Tát

Có lẽ, chỉ cần khẩn cầu một chút Từ Nghiên tỷ, nàng liền có thể giúp mình giải quyết hết thảy...

Không được! Vô luận như thế nào, tuyệt không thể đối Mạch Từ Nghiên xách ra cái gì quá phận yêu cầu.

Phương Tiểu Vũ vô ý thức liền cho mình định tốt giới hạn thấp nhất.

Ngắm liếc một chút hệ thống Màn Hình, dung hợp sau Tân Bản bản đã có thể thẩm tra độ thiện cảm, Mạch Từ Nghiên hảo cảm, là 2 4 điểm.

So Tô Dã quá thấp, nhưng ý nghĩa xong khác nhau hoàn toàn.

Mạch Từ Nghiên loại này bá đạo tổng giám đốc người thiết lập thành thực nữ tính, độ thiện cảm cực kỳ khó xoát, tương ứng, bởi vì nàng nắm giữ lấy lượng lớn tư nguyên, độ thiện cảm tác dụng cũng vô cùng lớn.

Trước mắt quan hệ còn chưa đủ ổn định, không phải phân mòi, ngược lại sẽ để cho nàng xem nhẹ chính mình, không công tiêu hao được không dễ độ thiện cảm.

Phuong Tiểu Vũ lại thở dài: Nói cho cùng, còn là mình không đủ mạnh, nếu không làm sao đến mức này...

"Tỷ, người giúp ta mở một phần có thể dùng tại tư pháp giám định nghiệm thương báo cáo đi."

"Hai viện cũng là Thị Cục tư pháp giám định Đơn Vị Hợp Tác." Mạch Từ Nghiên có chút ngoài ý muốn, xuyên thấu qua âm thanh truyền tới, "Người thật quyết định làm như thế?"

"Lo trước khỏi họa." Phuong Tiểu Vũ chỉ dùng bốn chữ liền giải thích rõ ràng hết thảy.

"Vậy được rồi, người tới cửa trường học, ta hôm nay mở chính là Bentley."

Phuong Tiểu Vũ giật mình: "Ài? ! Người tại chúng ta trường học?"

"Tôi nói."

Cường thế tỷ tỷ gọn gàng mà linh hoạt cúp máy điện thoại, Phuong Tiểu Vũ tranh thủ thời gian chạy hướng về cửa trường.

Cái gọi là Bentley là một cái rất ít gặp thêm càng, cái này tỷ tỷ có vẻ như đối SUV có loại mê ưu ái, lớn như vậy xe, nàng mở ra cũng không chê một mồi.

Nhìn thấy Phuong Tiểu Vũ trong nháy mắt, Mạch Từ Nghiên đẩy tới kính râm, vẫy tay, đem hân gọi vào người lái xe cửa sổ bên cạnh, dò xét cẩn thận trên trán thương thế.

Phuong Tiểu Vũ bị nhìn thấy có chút không có ý tứ, nhấn nhó nói: "Tỷ ta không sao..."

"Chớ lộn xộn!" Mạch Từ Nghiên quát khê một tiếng, đưa tay đào Khai Phuong Tiểu Vũ sợi tóc, thở dài, "Liên thương thế kia, nếu không có tỷ tại, người mở cái rầm bệnh lịch!"

Ách, hiểu nhầm rồi, thật mẹ nó xấu hổ...

"Lên xe."

Cường thế Ngự Tỷ hát đầu, Tiểu Ngũ đồng học ngoan ngoãn quán hướng về tay lái phụ, kết quả ngồi xuống về sau, lại bị Ngự Tỷ khen ngợi giống như sờ đầu một cái, lời nói phong nhất chuyển.

"Tuy nhiên hoàn thành. Dáng vẻ quyết tâm này mà rất giống chuyện như vậy, xem ra lần trước tỷ giống như người nói, người phóng tới trong lòng. Nam hài tử, đánh ngã đập đánh không có chỗ xấu."

Phuong Tiểu Vũ muộn tao chọn chọn lông mày, tâm tình trong nháy mắt chuyển tốt.

Giờ phút này mới chú ý tới, Mạch Từ Nghiên ăn mặc một thân ra dáng OL Trang, đoán chừng là đi gấp, không có công phu đổi y phục.

Đem cảm kích đều để ở trong lòng, Phuong Tiểu Vũ đánh giá trong xe đồ vật bên trong, thuận miệng hỏi: "Chúng ta trực tiếp đi bệnh viện?"

"Không vội, người nói trước đi nói xem, người dự định cầm bệnh lịch làm gì?"

Mạch Từ Nghiên thái độ cũng tùy ý, không giống hiếu kỳ, càng giống khảo nghiệm.

Phuong Tiểu Vũ nhún nhún vai, không có che giấu tâm lý phiền muộn, thẳng Bạch Đạo: "Có thể làm gì, đàm phán thôi! Thề đánh bạc dù sao cũng phải nắm bắt tới tay bên trên mới giữ lời à?"

"Nha, làm khó người xem thấu. Không muốn báo thù?" Mạch Từ Nghiên trên mặt lại lộ ra quen thuộc nụ cười, ánh mắt cong thành Nguyệt Nha.

Phuong Tiểu Vũ không có chính diện trả lời, đưa ra một điều thỉnh cầu.

"Tỷ, ta cảm thấy dừng ở đây mới là tốt nhất, người giúp ta chào hỏi thôi?"

"Ồ? Người thật có thể nhìn thoáng được?"

Phuong Tiểu Vũ hướng về trên ghế dựa khẽ nghiêng, ngóng nhìn ngoài cửa sổ, ánh mắt thăm thẳm.

"Xem không ra. Bất quá ta rất rõ ràng một sự kiện —— dù là ta đem Lý Tiếp Tư đánh ngã một vạn lần, bỏ đứng lên về sau, hân vẫn là Sở Thiên thái tử."

Ba!

Mạch Từ Nghiên một ba Chương Phách tại Phương Tiểu Vũ trên đùi, cười đến cũng thoải mái.

"Nhìn thoáng được, nghĩ đến thấu, có thể bắt lấy mâu thuẫn hạch tâm, ta đệ đệ về sau nhất định sẽ có triển vọng lớn!"

Sưu một chút, hệ thống mặt Bàn Thượng độ thiện cảm trực tiếp nhảy tới 5 điểm, có thể thấy được nàng là thật vui vẻ.

Phương Tiểu Vũ cũng không có dự liệu được, làm sao nhận sợ về sau,

Hai câu nói liền để Mạch Từ Nghiên hảo cảm Bảo Tát?

Hắn đương nhiên sẽ không biết, nay Thiên Nhất cả ngày, Mạch Từ Nghiên tại hắn trên thân phát hiện bao nhiêu kinh hi.

Giống nàng loại này chân chính trên ý nghĩa xã hội tinh anh, xem chuyện suy nghĩ điểm cùng Phổ Thông Học Sinh, phổ thông lãnh đạo, hoàn toàn khác biệt.

Trước đó cự tuyệt trợ giúp của nàng, là nhuệ khí.

Tại trong văn phòng lật bàn, thủ đoạn là trí tuệ, động tác là bá lực, đối kháng là dũng khí.

Hiện tại biểu hiện ra biết tiến thoái, thì là lý trí.

Toàn bộ kết hợp đứng lên, cũng là cự đại tiềm lực, như ngọc thô, có tỉ mỉ rèn luyện giá trị, nhưng ở bị đánh mài thành mỹ ngọc trước kia, chỉ vì riêng có tuệ nhãn người phun thả quang mang.

Tại một cái vốn chỉ là đáng yêu, tiến tới đệ đệ trên thân, bất thành linh phát hiện nhiều như vậy kinh hi, làm sao có thể đủ không vui?

Mạch Từ Nghiên thuộc về loại kia tâm tình một tốt, lời nói liền sẽ biến nhiều loại hình, chậm rãi lái xe, miệng thảo luận không ngừng.

"Người có thể chính mình nghĩ rõ ràng, tỷ phi thường vui mừng. Lúc đầu vội vã tới, một là sợ người ăn thiệt thòi, hai là muốn cho người đề tỉnh một câu —— trở nên gay gắt mâu thuẫn, thả Đại Xung Đột, đối người không có bất kỳ cái gì chỗ tốt."

Phương Tiểu Vũ gật đầu: "Ta biết, hiện tại trừ thi đại học bên ngoài, khác đều không trọng yếu."

"Chính là cái này lý!" Mạch Từ Nghiên dùng lực vỗ tay lái, "Hiện tại là người yếu ớt nhất thời điểm, lúc này cùng Nhân Đầu, thắng cũng là thua."

"Có tỷ tại, chắc chắn sẽ không để người bị nghi học, thế nhưng là cái nào sợ bọn họ không thể được sinh, chỉ cần liên lụy lại người tinh lực, ảnh hưởng đến người tâm tính, người liền thua."

Phương Tiểu Vũ lại gật gật đầu: "Cho nên, ta muốn trước tiên đem thẻ đánh bạc chộp trong tay, lấy đầu tranh tìm hòa bình."

"Phi thường tốt, liền nên dạng này!"

Mạch Từ Nghiên không có không keo kiệt khách lễ, cười híp mắt liếc qua tới liếc một chút, chế nhạo nói: "Tuy nhiên người có chút không tin đảm nhiệm tỷ tỷ nha... Kỳ thực cũng là chào hỏi sự tình."

Phương Tiểu Vũ mỉm cười, sau đó chặt chẽ nhếch lên bờ môi.

Tỷ tỷ, không phải không tin mặc cho người, chỉ là, ta muốn, không chỉ là dàn xếp ôn hòa, ủy khúc cầu toàn a...

Việc cấp bách là thi đại học không sai, nhưng ta báo thù xưa nay không qua đêm, hành động có thể hơi chậm điểm, trừ tính chính vào lúc này!

Đang phát ra hung ác, hệ thống bất thành linh truyền tới một nhắc nhở —— tân nhiệm vụ sinh ra.

【 trưởng thành nhiệm vụ: Nhân sinh đệ nhất khám 】

【 Mộc Tú Vu Lâm, Phong Tát Tồi Chi. Trắc tuyệt nhân sinh, nhất định có mưa gió làm bạn 】

【 lần thứ nhất bị người chèn ép châm đúng, cảm giác như thế nào? Quên mất trước kia tiểu đã tiểu nháo đi! Đây là một trận chiến tranh! Mời tại trong chiến đấu hấp thu trưởng thành chất dinh dưỡng, học được phóng thích người trí tuệ cùng dũng khí, siêu việt bình thường! 】

【 nhiệm vụ khen thưởng: Xem kết quả cuối cùng mà định ra 】

Tốt mẹ nó nhiệt huyết nhiệm vụ, đến rất đúng lúc!

Phương Tiểu Vũ bị kích thích toàn bộ đầu chí, biểu lộ lại càng Phát Bình yên tĩnh, tâm tính không ngông cuồng không tật.

Vừa lúc lúc này, Mạch Từ Nghiên hỏi: "Tiểu Ngũ, người hi vọng ta đánh như thế nào chào hỏi? Ta giống như Lý Chiến không có đã từng quen biết, tùy nhiên tùy tiện tìm ai xin tha thứ đều được. Chút chuyện nhỏ này, hắn sẽ không bác ta mặt mũi."

"Không thông báo nhà bọn hần, chỉ giống như Giáo Phụng chào hỏi, có thể à? Ta chỉ có một cái yêu cầu, Lý Tiếp Tư kết quả xử lý nhất định phải so ta nặng."

"Hả?" Mạch Tử Nghiên hạ xuống tốc độ xe, thật sâu nhìn chăm chú hần liếc một chút, cười đến cũng quái dị, "Người dự định trước tiên còn Lư Mai một bàn tay?"

"Lấy đầu tranh tìm hòa bình đi! Không sáng sáng bắt thịt, nàng được một tác lại muốn tiến một thước làm sao bây giờ?"

Phụng Tiểu Vũ nói đến hơi hột, cuối cùng mỉm cười, "Lư đủ nhược điểm trên tay, xấu nhất kết quả đơn giản cũng là đôi quân. Các loại kết quả đi ra, để cho chính nàng phát điên đi."

Mạch Tử Nghiên cười một tiếng, gật đầu không nói.

Sau một khắc, mặt Bàn Thượng độ thiện cảm "Sư" một chút lại đi bên trên nhảy lên ra 3 điểm.

Ta đi, cái này tốc độ nhưng so sánh "Ta công phu rất tốt" nhanh hơn nhiều, cái này cái tỷ tỷ, thật là một cái kỳ hoa nữ nhân...

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Trần ai lạc định

Bành Nghiêm tới hôm qua ngủ rất ngon, sớm đi vào văn phòng, pha một chén trà đậm.

Hôm qua trời xé chiều, Phụng Tiểu Vũ "Vùng vầy gãy chết" cũng không có cho hần tạo thành quá lớn làm phức tạp, Lư Mai bên kia hỗ trợ không giảm, hần chỉ cần dựa theo ước định, thôi động trường học ủy hội khai trừ Phụng Tiểu Vũ Học Tích, coi như hoàn thành nhiệm vụ.

Về phần còn lại vấn đề. . . Quan hần lòng sự tình!

Bành Nghiêm đặc ý chép miệng hớp trà nước, híp mắt nhìn về phía trên tường Ngạo Tuyết Hần Mai hình, thật giống như nhìn thấy ngày hôm qua cái quạt cường thân ảnh, không khỏi bĩu môi mỉm cười.

Tiểu bằng hữu, hiện tại cái này xã hội, người nào nắm giữ tư nguyên ai là Lão Đại, sinh nhất thời huyết khí dâng cảm, có cái cái rầm rùng!

Người đắc ý người, ta kiểm lời ta, người đoán ai có thể cười đáp sau cùng?

Ha ha, nói thế nào cũng là ta học sinh, liền làm lão sư phát thiện tâm, sớm thay thế xã hội đại học dạy người làm người đi!

Bành Nghiêm nhớ tới hôm qua tại trong điện thoại lấy được hứa hẹn, trong lòng một mảnh hỏa nhiệt, nổi lòng tung bay à tung bay, rất nhanh bay đến thành thị một chỗ khác.

Gần nhất phá sự mà làm lướt từng món, thật lâu không có đi tìm Vân Thành Sư Phạm cái kia tiểu mã tào hàng, hai lần trước học sinh bên trong, nàng thật đúng là phần độc nhất xinh đẹp. . . Muốn không phải vậy, tới đi tìm nàng thư giãn một tí?

Hắc hắc hắc. . .

8:25, Bành Nghiêm sửa lại cổ áo một chút, bung chén trà, nhanh nhẹn thông suốt đi vào Tiểu Hội Nghị thất.

Thông lệ hội nghị, thông lệ đề tài thảo luận, nửa trước trận không có nửa phần ngoài ý muốn.

Chờ đến thông thường vấn đề đều xử lý hoàn tất, Bành Nghiêm mừng rỡ, đang muốn mở miệng, Chủ Nhiệm chu lập lại vội ho một tiếng, đoạt trong đầu phát biểu.

"Gần nhất hai ngày, cấp ba thuộc khoá này sinh liên tiếp phát sinh đánh nhau ẩu đả ác tính sự kiện, tại các học sinh trung gian tạo thành cũng ảnh hưởng xấu. . ."

Làm cái gì? ! Hần làm sao lại dính vào? !

Bành Nghiêm tâm lý máy động, bị chu lập bất thành linh nổi lên đánh cho trở tay không kịp.

Tốt một trận lý luận sắc bén Minh tranh Ám đấu, hai cái học sinh đánh nhau phá sự dây dưa có sắp tới nửa giờ, hai phe tranh chấp không xuống.

Bành Nghiêm nhip tìm đập càng ngày càng gấp rút, không ổn định cảm càng ngày càng mãnh liệt, nhưng thủy chung làm không rõ ràng tình huống —— làm sao lại dạng này?

Đội hình đứng được không sai biệt lắm, nói nhảm nói chỉ, Đại Tá trưởng Trần quan gõ gõ cái bàn, một chùy Định Âm.

Kết quả hoàn toàn vượt qua Bành Nghiêm tưởng tượng —— Phương Tiểu Vũ ký đại qua, Lý Tiệp Tư khai trừ Học Tịch, ở lại trường xem!

Bành Nghiêm hoảng sợ đến sắc mặt trắng bệch, đầu đầy đổ mồ hôi.

Xử lý bản thân không trọng yếu, cái gì "Lý Tiệp Tư hành vi tính chất ác liệt hơn", "Nghiêm trọng xem thường phong cách trường học trường học kỷ", hết thầy cũng là vô nghĩa!

Trọng yếu là, xử lý kết quả chỗ thân thể hiện ra, một cao chân chính Lão Đại, Trần quan cách nhìn.

Trần quan đương nhiên không cần nuông chiều Lưu Mai, thậm chí đều không cần nuông chiều Lý Chiến.

Cấp tình trường chuyên cấp 3 hiệu trưởng, hành chính cấp bậc nói đúng không cao, có thể cũng không phải một cái thương nhân có thể sử dụng tiền chơi được.

Nề tình đối phương liền phải đón lấy, không nể mặt mũi đối phương liền nhận được, không phải vậy đâu?

Vấn đề là. . . Trần trường học đến tốt cùng đối với người nào có ý kiến?

Lưu Mai?

Hoặc là. . . Chính mình?

Bành Nghiêm run rẩy trở lại văn phòng, đang muốn cho Lưu Mai đánh điện thoại, cửa phòng bị gõ vang.

Đi vào là hai cái Dân Cảnh.

"Nha, Chu đội trưởng, có một hồi không gặp a? Nhanh ngồi nhanh ngồi!"

Bành Nghiêm thấy rõ ràng người tới, tâm lý lại là giật mình, hai phân cục trị an đại đội đội trưởng, sẽ không tùy tiện xuất mã, tới tìm ta làm gì?

Chu Chính tướng mạo đường đường, chưa từng nói trước tiên cười, nói chuyện cũng khách khí: "Có cái học sinh gia trưởng báo án, nói là tại người văn phòng bị đánh thương tổn, ta tới xem một chút, có thể không thể hỗ trợ điều giải một chút."

Lộp bộp!

Một trái tim trong nháy mắt chìm xuống, Bành Nghiêm triệt để mộng ép.

Phương Tiểu Vũ đứng sau lưng người nào?

Cái rầm lớn một chút sự tình, thế mà có thể lao động một vị đại đội trưởng?

Với lại tại sao là trị an đại đội? Muốn làm gì?

. . .

Liên ở thời điểm này, Mạch Tử Nghiên đang tại cho Phương Tiểu Vũ đi học —— như thế nào vừa đúng điều động tư nguyên.

Nàng không nói dạy, nhưng kết quả xa xa tốt tại thuyết giáo.

Không có qua nửa giờ, Lý Chiến bên kia sai người đưa lời nói: Dừng ở đây.

Hôm qua trời xế chiều, Phương Tiểu Vũ là mắt thấy Mạch Tử Nghiên đánh điện thoại, tổng cộng ba cái điện thoại, không có bất kỳ cái gì hứa hẹn, một trận so một trận ngắn gọn.

Gọi cho Trần yêu mến người điện thoại, cho thấy thân phận về sau, cực kỳ ngắn gọn nói rõ tình huống, không có bất kỳ cái gì phũ lên.

Gọi cho Chu Chính lúc liền một câu nói: "Ngày mai giúp làm phân ghi chép. Người nào? Ta cho nhà người béo trứng tìm Gia Đình Giáo Sư."

Trần ai lạc định, Mạch Tử Nghiên dặn dò Phương Tiểu Vũ: "Thi đại học kết thúc về sau, ngươi đi huấn luyện một chút xung quanh đội hải tử, khác không cần phải để ý đến, đem chính thể tính học tập pháp dạy cái xấp xỉ là được."

Hoi hoai một hồi, mặt mũi cong cong cười, ánh mắt thâm thúy đến để cho người ta hốt hoảng.

"Nếu như ngươi còn có cái gì đến tiếp sau kế hoạch, vậy liền hảo hảo dạy. Người này ngươi dùng đến đến. Còn làm sao mới có thể sử dụng thật tốt. . . Xem như bài tập của ngươi."

Ta tỷ tỷ ai, ngươi ngay cả cái này đều tính toán kỹ rồi? Muốn hay không như thể yêu nghiệt a. . .

Phương Tiểu Vũ đề ni thuận nhân "Giả" một tiếng, lược qua cái này gốc rễ không đề cập tới.

Lưu Mai cùng Lý Tiếp Tư không có ra mặt, nhưng trên thực tế đã "Điều giải" thành công. Chu đội trưởng mang theo báo án ghi chép cùng tình huống nói rõ quay về trong đội —— này chút đồ vật đã không có gì lớn dùng, nhưng phải thuộc về hồ sơ.

Sau đó thì sao?

Sau đó liền không có Phương Tiểu Vũ chuyện gì ngăn.

Hắn không nhìn thấy Bành Nghiêm biểu lộ, càng không nhìn thấy Lưu Mai cùng Lý Tiếp Tư biểu lộ, không biết cái này một cái to mồm có đau hay không.

Dù sao bị khai trừ Học Tích chính là Lý Tiếp Tư, liền giống như ảo thuật giống như.

Văn kiện Nhất Thức hai phần, một phần lưu hồ sơ để làm rõ, một phần báo cáo, ở trước đó, Lý Chiến đại khái còn có nửa Thiên Thời ở giữa có thể vấn hỏi, liền nhìn hắn có nguyện ý hay không ném khỏi đây phân người.

Có thể này giống như Phương Tiểu Vũ một mao tiền quan hệ đều không có, hắn không có công phu đi ảo tưởng đối phương là như thế nào thẹn quá hoá giận, hắn phải nắm chắc thời gian làm công việc mình làm ngầm.

Đầu tiên là tổng kết kinh nghiệm, được mất, hơi triển vọng một chút tương lai, sau đó, muốn một lần nữa trở lại chính xác tiết tấu bên trong.

Thi đại học thi đại học thi đại học! Trọng yếu sự tình nói ba lần!

Thành tích càng tốt, lực lượng liền càng đủ, trưởng thành nhiệm vụ khen thưởng liền càng phong phú, bước kế tiếp kế hoạch xác suất thành công lại càng lớn. . .

Nói tóm lại, chỉ lớn nhất nỗ lực cường hóa chính mình!

Hiện tại, Lưu Mai cùng Mạch Tử Nghiên một câu nói liền có thể quyết định ta vận mệnh, cái này loại cảm giác, siêu cấp khó chịu a. . .

Không quan hệ, không quan hệ, sẽ không luôn luôn dạng này, tuyệt đối sẽ không!

Thế là ban hai các bạn học liền thấy một cái Phong Ma giống như Phương Tiểu Vũ.

Nghỉ giữa khóa nhắm mắt nghỉ ngơi, Thần Du thiên ngoại, không nói một lời.

Khi đi học vui đầu khổ đọc, làm bài làm đến cừ chi điên rồ, một khi phạm sai lầm, lập tức quét ngang tất cả đồng loại hình bài tập.

Tìm lão sư đặt câu hỏi thì xưa nay không vượt qua ba câu nói —— ra đề mục mạch suy nghĩ là cái gì? Đạt được điểm là cái gì? Thi lại sâu chút là cái gì?

Người điên không đáng sợ, thông minh người điên mới đáng sợ, nếu như là một cái có minh xác mục tiêu thông minh người điên, vậy đơn giản. . .

Tào Tuyết liền yên lặng giống như Hàn Lạc Âm nói thầm: "Nhà ngươi Tiểu Ngũ muốn thả đại chiêu a! Gia hỏa này thần kinh đủ cứng cỏi, người khác đều tại giảm bớt học tập cường độ, hắn thế mà còn như thế liều. Ai, ta thế nào cảm giác, hắn là chạy Tôn Linh đi đây này?"

Hàn Lạc Âm không có so đo "Nhà ngươi Tiểu Ngũ" như thế không nghiêm chỉnh thuyết pháp, ngóng nhìn ngoài cửa sổ, ánh mắt phức tạp.

Thật lâu, ung dung mở miệng.

"Khả năng. . . Chúng ta đang tại chứng kiến một cái kỳ tích. Ngăn ngừa một cái học kỳ thời gian, thật là khiến người ta không thể không kinh ngạc. . . Có đôi khi, ta thật vô cùng hoài nghi hắn động lực đến cùng là ở đâu ra."

Đẩy ra Tào Tuyết lập tức chỉ tới ngón tay, lắc đầu: "Không phải ta. Tuyệt đúng không là."

Tào Tuyết khó được có một lần không có loạn nói đùa, nhưu mảy suy nghĩ nửa ngày, bất thành linh thờ dài.

Cho nên ả nhần sống tạm, u tại phân trong đất mà không chối từ người, hận tư tâm có chỗ không hết —— đây là Hàn Lạc Âm cho Phương Tiểu Vũ lời

bình.

Bây giờ nhìn, xấp xỉ.

"Con hàng này thế mà như thế có chí khí . . . Vẫn là người nhân quang tốt."

"Nói thật giống như ta cùng hắn có quan hệ thế nào giống như." Hàn Lạc Âm bấu môi khinh thường, tâm lý lại còn giữ nửa câu không nói.

Đại học lại nhìn đi.

Không sai, là ngựa chết hay là lừa chết, trước tiên kéo ra tới chuồn mắt một vòng, ngày sau lại nhìn đi. . .

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Thu điểm sáng tác văn

Cầm tới đứng khảo chứng về sau, Phương Tiểu Vũ muốn xin nghỉ về nhà, thành thành thật thật chỗ ở đứng lên làm sau cùng bản vọt.

Theo lý mà nói , bình thường học sinh cũng sẽ ở sau cùng ba ngày ném đi sách vở, nghỉ ngơi thật tốt, để cầu có thể tại Trường Thi bên trên bạo phát ra tốt nhất trạng thái.

Tuy nhiên Phương Tiểu Vũ căn bản không cần điều chỉnh cái gì tâm tính, bên trên Trường Thi, chính thể tính học tập kỹ năng vừa mở, chỉ cần tinh lực đủ, tư duy mỗi thời mỗi khắc đều tại đỉnh phong.

Trạng thái không tốt?

Vượt xa bình thường phát huy?

Vậy cũng là cái quý gì? Căn bản không tồn tại được chứ!

Bản vọt bề bộn nhiều việc, nhưng bất loạn, Phương Tiểu Vũ đầu vào đáy bù đắp sở hữu môn học sau cùng một khối đoản bản, tại số 6 dưới buổi trưa, triệt để hoàn thành toàn bộ cơ cấu.

Nói thí dụ như toán học, 17 căn người định vị cái cọc, phân loại tam tầng, trên dưới tả hữu toàn bộ Quán Thông, đại lộ là định lý cùng Công Thức, lập thể trong không gian thì là các loại hợp lại đề hình, liền nhau hai cái không gian, nhất định có chỗ liên quan.

Bài thi thời điểm, chỉ cần hướng về tương ứng trong không gian bịt lại, cái kia dùng cái gì định lý, cái kia liệt cái gì Công Thức, vừa xem hiểu ngay.

Chỉ cần đề mục không có siêu cường quá nhiều, căn bản không tồn tại hiểu biết không ra khả năng.

Tâm lý có đầy đủ lực lượng, biểu hiện tự nhiên là bận bịu mà bất loạn, thành thạo.

Dạng này thái độ, cũng làm cho Hà Tĩnh thoáng an tâm một chút —— thật chỉ là thoáng.

Nói đến lòng chưa xót, làm phụ mẫu, mãi mãi cũng vì là nhi nữ dật lầy không cần thiết tâm.

Hà Tĩnh không phải không biết Phương Tiểu Vũ thành tích có bao nhiêu ưu tú , có thể nói, chỉ cần bình thường phát huy, tứ đại hoàn toàn không thành vấn đề, có thể năng cũng là không chế không nổi tâm tình, khẩn trương lại lo nghĩ.

Thăng đến số 7 cùng ngày, Hà Tĩnh không phải phải lái xe đưa đón Phương Tiểu Vũ, trên đường vẫn đang không ngừng nhắc tới.

Phương Tiểu Vũ biết ngăn không được, tả hữu cứ như vậy hai ngày, thành thành thật thật nghe nàng an bài, nói cái gì chính là cái gì, chỉ phụ trách gật đầu.

Thiên công tác mỹ, mặt trời rực rỡ cao chiếu, giống nhau Phương Tiểu Vũ tâm tình.

Hắn Trường Thi bị phân đến thí nghiệm trung học B lầu, rất khéo, đúng lúc là hắn Sơ Trung gốc tròn ba năm Giáo Học Lâu.

Trở lại chốn cũ, cảm khái ngàn vạn.

Sơ Trung thì hần học tập thành tích coi như xuất sắc, bằng không thì cũng thi không đậu một cao.

Lên cấp ba về sau, gia đình đột nhiên bị đại biến, rời đi phụ thân, vất vả mẫu thân, khôn quần kinh tế, hạ xuống thành tích, cộng đồng đem hần đánh ngã.

Vốn cho rằng đời này cũng là một đầu cá ướp muối, lại khó có thời gian xoay sở, không nghĩ một cái lưu manh hệ thống mang theo một thân tiện Hề Hề khí tức xuất hiện, hoàn toàn thay đổi hết thấy.

So với cảm giác tạ những cái kia lưu manh năng lực, có lẽ, càng hần là cảm tạ một lần nữa tỉnh lại dùng khí cùng tự tin lần lượt nhiệm vụ a?

Hệ thống: Ngày sau người liền sẽ rõ ràng cái gì đáng giá nhất cảm tạ.

. . .

Hiện tại thi đại học, nghiêm ngặt trình độ cơ bản đã có thể ngăn chặn gian lận, tiến vào trường học trước tiên qua cửa điện tử, còn có lão sư cầm trong tay dò xét súng tiến hành đạo thứ hai kiểm tra, bên cạnh còn có cảnh sát vũ trang phiên trực, giám sát.

Tháng 6 trời đã rất nóng, Phương Tiểu Vũ người mặc lưng rộng tâm, đại quần cộc, kẹp chân Dép lê, thân thân đặng đặng về nhà chồng, một phút đồng hồ cũng không có trì hoãn.

Tiến vào Trường Thi, tìm chỗ ngồi, hai cái Giám Khảo Lão Sư đều là từ tiểu học điều đi đi lên, mặt trầm như nước, mắt sáng như đuốc, mỗi tiến vào tới một cái học sinh đều nhìn chòng chọc xem mấy giây, còn không có bắt đầu thi, liền có một cô mây đen thối thành khăn trương, kiểm chế.

Làm cái gì? Hù dọa thức nhắm gà a?

Hứ!

Trước đó thành tích không tốt thì Phương Tiểu Vũ đối thi đại học tâm tình là e ngại lớn hơn hướng tới, hiện tại thi vừa vặn tương phản, tâm tình khoái trá đến muốn lên tiếng ca xướng.

Bệ vệ dạng chân trên ghế, buông lỏng đánh giá người chậm tiến tới từng con chim cút nhỏ, thậm chí nhàm chán đến cho thiếu niên các thiếu nữ chấm điểm trình độ.

40 phân, 40 phân, 55 phân, 25 phân . .

Ta đi! Cái gì vận khí? Nạn dân Trại Tập Trung a?

Đi qua 20 tới người, Nam Nam Nữ Nữ, đạt tiêu chuẩn cũng không thấy một cái.

Tuy nhiên kinh hi dù sao là tại trong lúc lơ đãng hàng lâm, làm chặn ở tại cửa ra vào cái kia Đại Tráng đi đến Giảng Thai, lộ xuất thân sau muội tử thi

Phương Tiểu Vũ nhất thời cảm nhận được, cái gì gọi là hai mắt tòa sáng.

Ôi không tệ, 9 5 phút!

Dám đem cái trán lộ ra ngoài nữ hài, hơn phân nửa đều rất xinh đẹp, bởi vì cái trán là có thể nhất nhìn ra bộ mặt tỉ lệ, da thịt đặc chất bộ vị.

Cái này nữ hài cái trán liền rất xinh đẹp, tron bóng no đủ.

Sau đó một đường thuận hạ xuống, mũi Lương Đình thẳng, môi hình đầy đặn, chính thể hình dáng phi thường phân minh, có loại ngây ngô gọi cảm.

Chính diện xem có chiều sâu, khía cạnh xem có đường cong, 360 độ Vô Từ sừng, nhận ra độ cực cao, tuyệt không phải những cái kia dùng tà thuật làm ra mạng Hồng Kiềm có thể so sánh.

Trọng yếu nhất chính là . . Không có trang điểm, Thuần thiên nhiên!

Phương Tiểu Vũ Tiểu Vũ Trụ trong nháy mắt biểu đến Đệ Thất Cảm, vận lấy cổ, ánh mắt một đường truy đuổi nàng thẳng đến hàng cuối cùng.

Càng xem càng quen thuộc.

Chờ đến này mỹ nữ quay về nhìn sang, thân mật nhẹ răng cười một tiếng, Phương Tiểu Vũ nhất thời giật mình Đại Ngộ.

Sao? Đây không phải Lưu Liên Liên a? Giống như Hàn Lạc Âm, Tô Dã nổi danh mỹ nữ, lớp mấy tới?

Phương Tiểu Vũ không chút chú ý qua cái này vị trí mỹ nữ, nhưng truyền thuyết vẫn là nghe qua.

Nàng lớn nhất làm người khác chú ý đặc sắc, cũng là hai khóa Hấp Huyết Quý giống như Hồ Nha, một cười đứng lên, đầy đặn bờ môi liền sẽ kéo căng, lộ ra hai điểm nhọn sừng nhọn, đặc biệt gọi cảm phi thường dự hoặc, cực kỳ thích hợp luyện tập miệng. . . Phi phi, nói sai.

Nói tóm lại, Phương Tiểu Vũ thật ngoài ý liệu.

Chia Trường Thi lúc hẳn không chút chú ý, thành tích đạt tới hẳn cái này mức độ, tự tin đã sớm cường đại đến thích người nào người nào trình độ, với ai một cái Trường Thi căn bản không quan trọng, lười đi tìm cái gì người quen.

Ngược lại là những thành tích kia học sinh, sẽ chủ động tìm kiếm hẳn loại này Học Bá Trường Thi tin tức.

Cũng tỷ như Lưu Liên Liên.

Nàng trước kia liền thông qua Hoàng Hoàng biết được giống như Phương Tiểu Vũ một cái Trường Thi, nguyên bản có chút ngoài định mức ý nghĩ, có thể người quên không bằng Thiên Toán, số khổ trên đường luôn luôn vùng vẫy. . .

Cầm tới Phương Tiểu Vũ điện thoại về sau, liền tiếp ba ngày, một lần cũng không đánh thông qua!

Giờ phút này, nhìn thấy Phương Tiểu Vũ "Thường thức" ánh mắt, nàng tâm lý uất khí thoáng làm dịu, lại hiện lên một đường hi vọng.

Cơ hội mất đi là không trở lại, chưa nói, làm!

Hàm súc bay đi qua một cái mị nhãn, nhẹ nhàng cười một tiếng, sau đó lúc lắc bờ eo thon, lượn lờ đình đình ngồi xuống.

Mượn vẩy tóc cơ hội, lại nghiêng mắt nhìn đi qua liếc một chút, chỉ gặp Phương Tiểu Vũ sờ lên cằm, một mặt như có điều suy nghĩ.

Sao? Về mặt này không lớn đúng a. . . Hẳn đang suy nghĩ gì?

Phương Tiểu Vũ ý nghĩ cũng mộc mạc, rất đơn thuần, Lưu Liên Liên là quyết định đoán không được.

Hẳn đang suy nghĩ: Luyện khẩu hoạt lúc thế nào mới có thể vòng qua này hai khóa vương bận rảnh?

Thuần túy là hiếu kỳ, là căn cứ vào học thuật góc độ nghiêm cẩn suy nghĩ, đương nhiên, không thể suy nghĩ ra kết quả chính là.

"Yên lặng! Hiện tại bắt đầu. . ."

Giám Khảo Lão Sư bắt đầu tuyên đọc Trường Thi tỉ lệ, thi đại học chính thức bắt đầu.

Bài thi phát xuống đệ nhất thời gian, Phương Tiểu Vũ đi trước xem một trang cuối cùng.

Viết văn là tài liệu viết văn, đề mục tự do, lập ý tự định, cho tài liệu là Chính Phán hai cái cổ sự, chủ đề để cho Phương Tiểu Vũ vui mừng quá đổi——đọc sách!

Còn có so cái này càng thích hợp viết văn chủ đề a?

Sao? Còn giống như thật có một cái. . . Đọc Tiểu Hoàng Thư.

Khụ khụ, ta phải thu điểm viết, Thái Chân tình nếu cảm giác, khẳng định muốn xuất đại sự. . .

Vận khí tốt như vậy, Phương Tiểu Vũ dứt khoát trước hết sáng tác văn.

Tuyển đề lập ý trung quy trung củ, đi đại đạo đường bằng phẳng, dụng công tại Văn Chương kết cấu cùng Từ Ngữ bên trên, tìm sâu không cầu thay đổi.

Não tử bên trong đơn giản qua một lần, trải rộng ra giấy viết bản thảo, lưu loát 800 chữ, một mạch mà thành.

Đề mục là 《đọc sách thiện, xem vật chi diệu》, kiểu chữ tuyển dụng đoạn trang chính Khải, quyền mặt 5 phút thỏa thỏa tới tay.

Văn Chương bản thân Tứ Bình Bát Ổn, nhưng Từ Ngữ khắp nơi Thiêm Quang, là lớn nhất tiêu chuẩn tuy nhiên dự thi viết văn, thoáng tăng thêm một điểm chân thực thể ngộ.

Hắc, nói tới đối đọc sách cải biến vận mệnh cảm xúc, không ai có thể siêu việt hẳn, không có người!

Phương Tiểu Vũ chính mình đánh giá một chút, vô luận chấm bài thi lão sư ưa thích loại kia phong cách, 50 chia là cơ sở, thích hợp, có hi vọng trùng kích max điểm.

Bắt đầu nhất định lại hoàn mỹ bất quá, đón lấy không cần lãng, vững vàng phát dục, cao điểm đang ở trước mắt!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Ngài đến cùng đang suy nghĩ cái gì?

Cực kỳ thuận lợi giải quyết toàn bộ đề mục, lại kiểm tra một lần, khoảng cách nộp bài thi vẫn có nửa giờ.

Nếu như không phải hiện tại thi đại học không cho phép sớm nộp bài thi, Phương Tiểu Vũ thậm chí dự định trực tiếp về nhà.

Qua loa chủ quan đưa đến sai đề?

Cực độ chuyên chú trạng thái cũng là BUG, căn bản không tồn tại này loại khả năng.

Tan cuộc thời điểm, theo dòng người chảy về bên ngoài đi, bên tai khắp nơi đều là ồn ào tranh luận âm thanh.

"Độc lý giải 18 đề, 19 đề, các người đều tuyển cái gì tới?"

"Hắn có quốc người thành bại phế hưng. Hắn cũng là thường thấy nhất Văn Ngôn hư từ, người đây đều có thể đáp sai?"

"Cay đắng vứt bỏ tất 《Chá Cô Thiên. Thế hệ phú》 sau khi hai câu người đáp lên chưa vậy? Ta mẹ nó không có nhớ kỹ!"

"Trư a? Trong thành Đào Lý tìm mưa gió, xuân thủy chảy ngang gà Hái Hoa!"

Phốc phốc!

Thình lình nghe được một câu như vậy, Phương Tiểu Vũ nhất thời cười phun!

Đại Huynh Đệ, người tài hoa không nên lãng phí ở tại đây a, đi chuyển chức lang thang tiện khách đi. . .

"Người đang cười cái gì? Chú ý chia sẻ một chút a?"

Đang áp úng áp úng buồn cười lấy, Phương Tiểu Vũ vai trái bị nhẹ vỗ một cái, sau đó bên tai truyền tới một mềm nhu âm thanh.

Nhìn lại, đệ nhất thời gian nhìn thấy chính là mấy cái nam sinh trợn mắt nhìn ánh mắt, sau đó mới phát hiện tự chụp mình bả vai người.

Lại là cùng Trường Thi Lưu Liên Liên.

Kỳ quái, tại sao lại là tại Trường Thi bị mỹ nữ bắt chuyện?

"Cười cái rầm cười, không chừng chính mình thi dạng gì đây. . ."

"Trang trứng."

"Không cũng là muốn hấp dẫn mỹ nữ a? Này muội tử thật khờ."

Không đợi Phương Tiểu Vũ trả lời, cái kia cảm giác chịu đến vũ nhục "Xuân Thủy Quân" trước tiên đích cô đứng lên, cùng đồng bạn kẻ xướng người hoạ, phối hợp tốt đẹp.

Theo lẽ thường phỏng đoán, nhiều lắm là có một nửa là bởi vì này hai tiếng chế giễu, thừa nửa dưới, căn nguyên là tiêu thiếu niên thời thời khắc khắc đều tại xao động hormone + Tuổi dậy thì không biết trời cao đất rộng.

Hiện tại Phương Tiểu Vũ, đối mỹ nữ đã tương đối có sức chống cự, dừng cười, đại hào phóng phương đáp lại.

"Ta đang cười trông trọt hiền tiên sinh, trong thành Đào Lý sầu mưa gió, xuân tại suối đầu Tề Thái hoa. Viết chữ quá Hào Phóng, chắc là Nam Tống Lão tài xé."

Cái quý gì?

Lưu Liên Liên nghe được lơ ngơ, tâm lý điên cuồng nhổ nước bọt, sau đó mắt thấy này hai cái nói nhỏ nam sinh che mặt mà chạy, càng không hiểu rõ nam nhân nào mặt kín.

Nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng nàg nói cười yến yến lấy lòng Phương Tiểu Vũ.

"Cái kia đạo thi từ đề? Người khắg định không có vấn đề nha. Hoàng Hoàng đã nói với ta tốt nhiều lần, nàg sư phụ có tư cách bắn vọt năm nay tình trạng nguyên. Thế nào, thi đến có phải hay không đặc biệt thuận lợi?"

Nàng neoh mắt lại dạng Từ Hữu chút giống Tô Dã, cũng là loại kia mang theo tiểu Sùng báii tiểu kính ngưỡng, giả bộ kín đáo không lộ ra trên thực tế toàn bộ lộ ở bên ngoài Hoa Si - mê gái (trai) biểu lộ.

Phối hợp hai khóa nhọn Tiểu Hồ răng. . . Hấp Huyết Quý muốn ăn com?

"Hoàn thành." Phương Tiểu Vũ gật gật đầu, bất thành lĩnh đưa tay nhất chỉ phía trước, "Ta mụ mụ ở bên kia chờ ta, báii bai!"

Vất chân lên cỏ liền đi.

Đàn nghĩ cũng biết, đại mỹ nữ vô sự mà ân cần, tất có sở cầu, Tô Dã là thế nào dây đưa đi lên?

Đều mẹ nó là mang theo máu kinh nghiệm a. . .

"Ai!" Lưu Liên Liên hô không kịp, tức giận tới mức dậm chân.

Phương Tiểu Vũ càng Quá Phong khóa tuyến, dọc theo đường sá tìm ra đi sắp tới 200 mét, mới tìm được mẫu thân Hà Tĩnh Taxi.

Đại thái dương chiếu qua đầu lấy, Hà Tĩnh không trong xe ngồi, dựa cửa xe ngóng nhìn, vạt áo trước đều bị mồ hôi thấm thấu, cũng không biết đứng bao lâu.

"Mụ, người làm sao không trong xe ngồi? Như thế điểm Tiểu Tràng Diện người liền Ho ld không được, về sau làm sao cùng ta làm đại sự a?"

Phương Tiểu Vũ nói đùa giống như oán giận, Hà Tĩnh ha ha nhẹ cười đứng lên, khăn trương tâm tình nhất thời buông lỏng.

"Chính người làm đại sự đi, mụ nhìn xem là được. Xem ra thi rất thuận lợi?"

"Mới nói là Tiểu Tràng Diện đi! Không có bất kỳ cái gì độ khó khăn!"

Dựa theo thông lệ dùng nói khoác đến cho mẫu thân động viên,

Phương Tiểu Vũ lên xe trước nghiêng mắt nhìn đi qua liếc một chút, phát hiện sau lưng của nàng đã triệt để ướt đầm, không khỏi nhũu một cái lông mày.

"Được, buổi chiều người ngay tại nhà nghỉ ngơi đi, chính ta đi. Thí nghiệm rồi nhà chúng ta đi bộ cũng chưa tới 5 phút đồng hồ con đường, giày vò tới giày vò đi cũng không chê phiền phức!"

"Như vậy sao được?"

Hà Tĩnh trừng hai mắt, đang muốn bác bỏ, bất thành lĩnh khề giật mình, đưa tay chỉ chỉ tay lái phụ cửa sổ, trễ nghi hỏi: "Người đồng học?"

Phương Tiểu Vũ ngạc nhiên quay đầu, chỉ gặp Lưu Liên Liên xoay người đứng tại phía trước cửa sổ, thủ chương khoác lên ánh mắt thượng diện, rắc rắc nhìn xem chính mình.

"Quá nhiều người, ta đánh không đến xe. Phương Tiểu Vũ, có thể hay không liêu cái xe?"

Không thể!

Đừng tưởng rằng người khom người dùng màu đen nửa chén phòng lạnh vài dụ hoặc ta ta liền sẽ mắc lừa!

Rầm. . .

Ngay tại Phương Tiểu Vũ nuốt nước miếng thời điểm, Hà Tĩnh quay cửa kính xe xuống, nhiệt tình ngoắc: "Cô nương, nhanh lên!"

Chờ chút, ta không có cự tuyệt a?

Phương Tiểu Vũ chỉ nhớ rõ trước mắt Nhất Hoa, trong tầm mắt chỉ còn Hắc Bạch Nhị Sắc , chờ đến kịp phản ứng thời điểm, Lưu Liên Liên đã đắc ý mở ra sau khi tòa cửa xe, lên xe giống như Hà Tĩnh nói lời cảm tạ.

"Cảm ơn người, sư phụ."

"Đây là mẹ ta." Phương Tiểu Vũ tức giận uốn nắn.

Vừa rồi rõ ràng nói qua ta mụ mụ ngay ở phía trước chờ lấy, mới không tin nàng không nghe thấy.

"A?" Luru Liên Liên kinh ngạc vừa đứng, "A di người thật tuổi trẻ, hoàn toàn nghĩ không ra a. . ."

"Ha ha! Đồng học người tên gì? Lai thì sao? A di tiến đưa người. Ôi, cái này đại nhiệt thiên, làm sao cũng không mang đem đủ? Nhìn xem cái này phơi đầu đầy mồ hôi. . ."

Hà Tĩnh vô cùng nhiệt tình, tuy nhiên đôi thành cái nào gia trưởng xử tại cái này cái vị trí bên trên, đều là giống nhau phản ứng.

Nhìn xem Luru Liên Liên tiểu bộ đáng!

Đầu đầy mồ hôi, luru hải một sợi một sợi dính tại trên trán, khuôn mặt đỏ bừng nhìn xem liền muốn cắn một cái, ánh mắt nhưng như cũ sáng ngời, tinh thần phấn chấn mười phần.

Cái này mẹ nó cũng là bởi vì chạy quá mau a?

Phuong Tiểu Vũ hung hăng nhỏ nước bọt, nhưng còn bên cạnh Hà Tĩnh đã cùng Luru Liên Liên trò chuyện Nhiệt Hỏa hương lên trời.

"A di ta là lớp tám. Ta gọi Luru Liên Liên."

"Không có không có, Phuong Tiểu Vũ học tập cho phải đây, chúng ta niên cấp đều biết hần."

"A di, cho ngài thêm phiền phức á! Có phải hay không đặc biệt không thuận đường?"

"Ta ba ba mụ mụ bận rộn công việc, lại nói chính ta có thể làm, cỡ nào chuyện đơn giản."

Tin người mới là lạ! Người sẽ không phải là đến khi nói với phụ mẫu giấu cái gì, cố ý đuổi tới a?

Phuong Tiểu Vũ nói bừa được đoán, vẫn thật là cho hần đoán được chuyện chân tướng.

Luru Liên Liên mắt thấy hần chạy đi, ánh mắt nhìn chăm chăm vào không có rời đi, cho cha mẹ vút câu nói tiếp theo, liền vội vã đuổi tới, kém một chút mất dấu.

Về phần tại sao, tham gia qua thi đại học hải từ đều hiểu, khác nhau chỉ ở tại có dám hay không.

Phuong Tiểu Vũ cũng có thể đoán ra cái đại khái, cho nên mới như thế không chào đón nàng.

Luru Liên Liên cũng mặc kệ nhiều như vậy, dù sao đã dính đi lên, không thêm đếm xỉa không biết xấu hổ, hống Hà Tĩnh một đường, đỗ đến mặt mày hớn hở.

Chờ đến trước khi xuống xe, lộ ra kế hoạch.

"A di cảm ơn người! Phuong Tiểu Vũ, người số điện thoại bao nhiêu? Đợi chút nữa cùng đi Trường Thi a? Ta mời người ăn dưa!"

Cái nào dưa? A Phi phi, không có hứng thú!

"Ta điện thoại di động không có khởi động máy." Phuong Tiểu Vũ vô tội ngẩng đầu, "Sợ ảnh hưởng tâm tính."

Hoàn mỹ lý do! Cho người điểm khen!

Kết quả Hà Tĩnh vung tay lên: "Liên Liên đem người Vi Tín hào nói cho ta biết, đợi chút nữa a di tới đón người."

...

Phuong Tiểu Vũ im lặng nhìn xem mẫu thân, người ta căn bản không có phản ứng đến hần, đang hiền hòa nhìn xem Luru Liên Liên.

Tiểu Hồ Ly Tĩnh không có ý tứ mãnh mẽ lắc đầu: "A di, đừng phiền toái như vậy, ta đánh cái xe tiện đường nói liền Phuong Tiểu Vũ là được, thí nghiệm này bên trong nhiều chen nhiều khó khăn dừng xe? Cha mẹ ta muốn đi ta đều không để cho, ta đều như thế đại nhân, còn có thể điểm ấy tự gánh vác năng lực đều không có?"

Nói dứt lời, còn nghiêng mắt nhìn liếc một chút Phuong Tiểu Vũ.

Phuong Tiểu Vũ tâm lý cười lạnh: Tiểu tử, người đây là kích động ai đây? Ta còn thực sự liền phải để cho ta mụ họ giá, làm gì a?

Kết quả Hà Tĩnh suy nghĩ một chút, có lẽ là sợ hải nhi tử mất mặt, có lẽ là suy nghĩ đến trước đó đề nghị của hần, có lẽ là đối hai người quan hệ có cái gì làm lại. . .

Tóm lại, sau cùng, nàng tại Phuong Tiểu Vũ tuyệt vọng con mắt Quang Trung, mỉm cười gật đầu.

"Được thôi, này buổi chiều hai người các người kết người bạn, ta thì không đi được."

Mẹ a, ngài đến cùng đang suy nghĩ cái gì? !

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Bích Đông!

Mất thấy ngăn không được, Phương Tiểu Vũ quả quyết chỉ có tổn hại.

"Mụ, ta điện thoại di động đâu?"

"Tại ta trong bọc. Chính người lật qua."

Hà Tĩnh vẫn còn ở đứng chính nòng điện thoại di động. Xem ra thật chuẩn bị thêm Lư Liên Liên Vi Tín.

Phương Tiểu Vũ dùng ba giây đồng hồ tại nòng trong bọc lật ra chính mình Tiểu Mễ, không đợi khởi động máy liền quay đầu đối Lư Liên Liên Nã Pháo.

"Ta điện thoại 135XXX, người điện thoại bao nhiêu hào? Nếu không người thêm một chút ta QQ175XXX?"

Cũng là không có xách Vi Tín.

Lư Liên Liên cho hấn pha trộn đặc thù bận bịu chân loạn, lại không tiện để cho hai mẹ con biết nòng sớm đã có Phương Tiểu Vũ số điện thoại di động, tranh thủ thời gian làm bộ nhớ kỹ dãy số, thêm Hà Tĩnh Vi Tín sự tình tự nhiên không giải quyết được gì.

Hà Tĩnh thấy thế, đành phải thôi, dù sao liên hệ với liên thành, quan tâm nòng thêm ai đây.

Thăng đến về nhà thì Hà Tĩnh như cũ đang không ngừng nhắc tới Lư Liên Liên, đơn giản cũng là thật xinh đẹp, cũng sáng sủa, rất hiểu sự tình loại hình, không có gì tươi mới hoa văn.

Phương Tiểu Vũ ngược lại là có thể lý giải mẫu thân, hấn trước kia tương đối gấu, trên cơ bản không chút giống như nữ hài tử đã từng quen biết, Hà Tĩnh vốn là thích quan tâm, nhìn ở trong mắt gấp tại tâm lý, lại bình thường bất quá.

Kỳ thực làm phụ mẫu cũng là một cái tâm tư, người nếu là cả ngày giống như nữ hài tử liên hệ, nòng chỉ lo lắng người ảnh hưởng học tập.

Đảo lại, người nếu là chưa từng có nữ sinh duyên, nòng lại lo lắng người tìm không thấy đối tượng.

Dù sao, không mù quan tâm liên khó.

Phương Tiểu Vũ cũng không cùng với nòng giải thích, Trang ngoan cũng không phải việc khó gì, theo nòng câu chuyện nghe thôi, lại không ảnh hưởng cái gì, làm gì không để cho nòng vui vẻ?

Hiếu một chữ, có đôi khi cũng là đơn giản như vậy.

Toán học 3 ấn mở thi, kết quả 2 điểm chuông không đến, Lư Liên Liên liền giết tới Phương Tiểu Vũ nhà dưới lầu.

Phương Tiểu Vũ im lặng mang lên đứng khảo chứng, ngáp, tại mẫu thân dặn dò trung hạ lầu, đệ nhất mắt thấy đến Lư Liên Liên, ngủ gật nhất thời toàn bộ bay đi.

Người xinh đẹp liền không nói ngấm, hơi bôi một điểm môi son cũng không đề cập tới, liền nói này thân thể y phục, nhất định. . .

Phương Tiểu Vũ có chút từ cùng.

Cao Trung Nữ Sinh, đừng quần đi ra ngoài chơi thời điểm làm sao mặc, dù sao tại trong trường học, không ai dám ăn mặc quá khuếch trương, Tô Dĩ loại kia Quần Sooc Ngắn cũng là cực hạn.

Cô nàng này ngược lại tốt, ăn mặc một đầu cạnh xéo nát hoa tiểu váy ngắn —— nghe rất bình thường đúng không?

Nhìn xem không bình thường!

Một bên ngắn một bên lớn lên cạnh xéo, lụa mỏng chất liệu, đi lại đứng lên hoặc là ngồi xuống, lập tức liền sẽ kéo ném một cái thất lạc, nửa lộ không lộ, cực kỳ làm cho người ta suy tư. . . Có kinh nghiệm đều hiểu, nơi đây tình lược một trăm chữ chỉ tiết miêu tả.

Tóm lại, giống như Quần Sooc Ngắn loại kia biết rõ cái gì đều không thấy được đồ vật, hoàn toàn là hai chuyện khác nhau.

Nhìn thấy dạng này một cái Tiểu Nha Đầu duyên dáng yêu kiều đứng nơi đó chờ lấy, là cái nam nhân đều sẽ toát ra điểm lòng hư vinh, Phương Tiểu Vũ tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Cho nên hẳn quay đầu bước đi —— Hấp Huyết Quý hóa trang xong ăn mặc Lễ Phục chuẩn bị ăn cơm, không đi chờ lấy bị cắn a?

"Mặc kệ người muốn làm gì, ta không có hứng thú. Bái bai!"

Lưu Liên Liên khẽ mở miệng thơm, không chút hoang mang phun ra ba chữ.

"Ta đưa tiền!"

Phương Tiểu Vũ lập tức quay người ngồi lên tay lái phụ, cười dịu dàng phảng phất cái gì cũng chưa từng xảy ra.

Đưa tiền người không nói sớm!

Trên đường đi ai cũng không nói gì, đến thí nghiệm trung học bên cạnh Cẩm Giang ngôi sao xuống xe, Lưu Liên Liên đi đầu đi vào tửu điểm Đại Đường, Phương Tiểu Vũ treo Nhi Lang làm theo ở phía sau.

Taxi Driver miệng mở rộng, nhìn xem Lưu Liên Liên, nhìn nhìn lại Phương Tiểu Vũ, cảm giác não tử có chút không đủ dùng ngấm. . . Muội tử, ta không cần tiền, ta còn có thể đưa tiền!

Nhưng mà thật xin lỗi, đây là chỉ có Học Bá mới có thể hưởng thụ được đãi ngộ.

Gian phòng rất hút hàng, vừa vặn chỉ còn lại có một gian chần lớn phòng, đánh giá Kế Đô là gia trưởng mở ra cho hài tử dùng để nghỉ ngơi.

Phương Tiểu Vũ ngược lại là không quan trọng, thật muốn làm chút gì còn không phải có giường? Nói đùa.

Ngược lại là không nghĩ tới Lưu Liên Liên thế mà như vậy dữ dội, nửa điểm do dự đều không có, khuôn mặt không chân thật đáng tin cậy cầm tới thẻ phòng,

Chuyển trên thân lầu.

Đến trong phòng, Phương Tiểu Vũ thẳng đến Nhà vệ sinh. . . Cũng là giặt cái khuôn mặt, trời quá nóng.

"Nói đi, muốn chép cái nào khoa? Cho bao nhiêu tiền?"

Gọn gàng mà linh hoạt, thẳng đến chủ đề.

Lưu Liên Liên khoanh tay tựa tại cửa ra vào, nghe vậy cũng là sửng sốt: Cùng bản tiểu thư mướn phòng, trực tiếp điểm là có thể lý giải, thẳng đến tiền. . . Không bằng cầm thú!

Người muốn cùng chết a?

Tâm lý có khí, khoe mặt bên môi liền toát ra vẻ khinh bỉ.

Chỉ là một cái hơi biểu lộ, ăn ngay nói thật, không tính rất rõ ràng, nàng cũng không có ý định đắc tội Phương Tiểu Vũ.

Đôi lúc trước, Phương Tiểu Vũ khẳng định nhìn không ra, nhưng bây giờ hẳn là cái gì nhãn quang?

Hàn Lạc Âm, Tô Dã, Mạch Tử Nghiên cái nào không phải yêu nghiệt? Liền ngay cả bị chơi hòng Vương Chính cùng Trữ Hồng Hà cũng là xã hội tính anh, diễn kỹ đại sư!

Lưu Liên Liên? Quá non!

Phương Tiểu Vũ bứt lên khoe miệng, biểu lộ giống như cười mà không phải cười, ánh mắt lại lãnh lãnh đậm đậm không có chút nào nhiệt độ, uốn lượn ngón trỏ, ung dung không vội gõ gõ chính mình má bên cạnh.

"Người cái biểu tình này, ta cũng không thích."

Lưu Liên Liên giật mình, trong lòng lẫn nhiên, ứa ra khí lạnh.

Người này làm sao như thế yếu? Nhị Hoàng không phải nói cũng là một cái phổ thông học sinh tốt a? Vô nghĩa!

Nói như thế nào đây? Người đều là có khí tràng, lòng tự tin cường đại người bình thường đều sẽ đặc thù một chút, chức cao Quyền Trọng, vậy thì tự mang uy áp vàng sáng.

Phượng Tiểu Vũ khoảng cách chức cao Quyền Trọng còn xa, có thể khoảng cách phổ thông học sinh cấp ba cũng rất xa.

Mị lực + diễn kỹ + khẩu hoạt, tổng hợp đứng lên kỳ thực cũng là một loại đặc biệt khí tràng.

Lại có, cầu người cùng bị người tìm, tâm lý cao Độ Thiên nhưng liền không giống nhau, cho nên khi Phượng Tiểu Vũ nghiêm túc đứng lên, Lưu Liên Liên nhất thời liền bị ép tới không có chút nào tính khí.

Nàng tình thương dù sao rất cao, thấy tình thế không ổn, lập tức tránh nặng tìm nhẹ, đàm luận trọng điểm.

"Ta chỉ cần lựa chọn đáp án, 5000 một khoa."

Giá cả nói có cao hay không, nói kém không thấp, mấu chốt là, tại không có tiêu chuẩn giá thị trường tình huống dưới, cái này sinh ý hoàn toàn là xem song phương tâm lý mong muốn.

Cũng hiển nhiên, Phượng Tiểu Vũ đối cái giá tiền này là không hài lòng, tuy nhiên hắn cùng đến trong túi quần định đương loạn hưởng, nhưng nhãn giới đặt ở chỗ đó, không có khả năng đem chính mình "Bán đồ bán tháo" đến trình độ như vậy.

Mặt không biểu tình, lòng mảy đều không nhú một cái, hắn trầm giọng nói: "Quá thấp. Ngươi còn có một lần báo giá cơ hội."

Lời này là học được từ Phó Mẫn Khiết, tại thời khắc đặc biệt, dùng tốt phi thường.

Lưu Liên Liên khẩn trương, tiến lên một bước, đứng ở Phượng Tiểu Vũ trước mặt, giải thích: "Chính ta cũng có thể thi 600 chia, ba khoa lựa chọn, chung vào một chỗ có thể giúp ta đề cao 50 chia cũng không tệ, tổng cộng 1 vạn 5, cái này còn kém a?"

"Đó là ngươi sự tình." Phượng Tiểu Vũ cúi đầu nhìn xem nàng, cười lạnh, "Bóc lên mạo hiểm kiểm lời ngươi 1 vạn 5, có cần phải? Không phải vậy ngươi đem báo giá lật gấp hai, đi hỏi một chút Tôn Linh?"

Kỳ thực chỉ là lựa chọn, chỉ cần khoảng cách không xa lắm, cơ bản không có mạo hiểm—— có thể dùng ám hiệu quá nhiều, khó lòng phòng bị.

Tuy nhiên Phượng Tiểu Vũ nói không sai, giống hắn cái này cấp bậc thí sinh, gần như không thể có thể sẽ đi kiểm lời phần này tiền.

Cả nước đoán chừng cứ như vậy một cái trường hợp đặc biệt, có cực độ chuyên chú trạng thái bàng thân, bài thi nhanh, không cần kiểm tra, không sợ ảnh hưởng tâm tính, mới có lòng dạ thanh thần nghe người ta báo giá.

Lưu Liên Liên không phải không minh bạch cái này đạo lý, nhưng dù sao việc quan hệ tiền đồ, phàm là có một chút hi vọng, nàng đều sẽ hợp lực đánh cược một lần.

"1 vạn 3 một khoa, ba khoa tổng cộng 4 vạn! Trong nhà của ta nhiều nhất liền có thể ra lên nhiều như vậy. . ."

Lập tức lật gấp hai mang rẽ ngoặt, nàng nói hắn là lời nói thật.

Phượng Tiểu Vũ tỉ mỉ quan sát lấy con mắt của nàng, có kiên quyết, có tâm thần bất định, có khẩn cầu, không còn trước đó cao cao tại thượng cảm giác ưu việt.

Bùi ngủi thờ dài, Phượng Tiểu Vũ vòng qua nàng, hướng đi cửa ra vào.

"Ta tìm không thấy mạo hiểm tất yếu, ngươi hoa số tiền này cũng chưa chắc có tính so sánh giá cả, cứ như vậy đi, ngươi tốt nhất khảo thí."

Ngón tay vừa mới dừng đến cửa nắm tay, Phượng Tiểu Vũ sau lưng bất thành linh truyền đến một cỗ đại lực, đem hắn lật qua, đẩy trên cửa.

Lưu Liên Liên tay trái ấn tại mu bàn tay của hắn bên trên, tay phải sát bên hắn đầu, chống đỡ cửa phòng.

Bích Đông?

Ma đản, ta bị cái nữ nhân cho Bích Đông rồi? !

Chương 62: Khan hiểm tư nguyên

Phuong Tiểu Vũ cũng hoảng.

Cái này giống như dừng khí cùng đảm lượng cũng không quan hệ, chỉ là Tiểu Xư Nam tại mặt đứng không chịu không chế kiểu điểm tình huống lúc bình thường phản ứng.

Hắn vừa định nói chút gì, nhưng ở hé miệng trong nháy mắt, bờ môi liền bị vật cứng cho đập đến một chút.

Tại không thể miêu tả một trăm chữ đi qua, hắn cuối cùng hậu tri hậu giác sinh ra hai cái ý nghĩ.

Quả nhiên, này hai khóa răng cũng ảnh hưởng cảm giác.

Sao? ! Một thân lưu manh kỹ năng ta trái lại bị một cái Tiểu Bạch Dương cho cưỡng ép luyện khẩu hoạt rồi? !

Khe nằm! Ngươi là tại tìm đường chết a!

Phuong Tiểu Vũ đang muốn quyết tâm, lại đột nhiên phát hiện, nguyên lai, chính mình tay trái đã sớm sờ tại một chỗ phi thường bóng loáng non mịn địa phương. . . Ân, xúc cảm tuyệt không thể tả.

Một giây sau, Lưu Liên Liên chống đỡ Phuong Tiểu Vũ lồng ngực đứng dậy, thở hồng hộc, trên cổ hồng nhuận phơn phớt một mảnh.

"Lại thêm một trận LOL có đủ hay không? Đây là tiền đặt cọc!"

Lưu Liên Liên cố nén ngượng ngùng, cắn răng mở miệng, trong mắt vẫn có một chút sưng mù mông lung mê ly, nhưng càng nhiều hơn chính là quyết tuyệt.

Khe nằm! Ngươi sắp điên?

Phuong Tiểu Vũ dọa đến lập tức gơ hai tay lên, dính sát cửa phòng, không dám động đậy một chút.

Không phải hắn không còn dùng được không đủ gan, chỉ là, trận này giao dịch thật là quá mẹ nó kinh dị.

Đến mức đó sao?

Có cần phải?

Hoặc là. . . Ngươi vốn là tùy tiện như vậy?

Đại khái là bị Phuong Tiểu Vũ hoài nghi con mắt Quang Thử đau đớn, Lưu Liên Liên xấu hổ kêu lên: "Ta không có giao qua bạn trai, liền ngay cả vừa rồi cái kia cũng là lần thứ nhất!"

Kia liền càng thần kỳ, Phuong Tiểu Vũ hoàn toàn lý giải không thể.

Cuối cùng nhịn không được mở miệng hỏi: "Ta nói ngươi đến mức đó sao? Cờ nào thì 50 chia có làm được cái gì?"

Đơn thuần "Sao không ăn thịt cháo" thức cảm thán, tựa như Vương Kiến Lâm nói với Tiểu Bạch Linh: "Ngươi tốn sức Bala kiếm lời cái này 5 vạn năm cùi có cái gì ý nghĩa?"

Ngươi đại gia, lão tử dựa vào cái này 5 vạn khối tiền còn sống!

Lưu Liên Liên tức giận đến Hồ Nha thẳng đâm xuống bờ môi, lão nương đều mẹ nó không thèm đếm xỉa không biết xấu hổ, ngươi cùng ta tại cái này gia trang cái gì thanh cao!

"Đang! Nhưng! Đến! Tại!"

Một chữ một hồi, từ trong hàm răng gạt ra, mang theo cự đại sát khí.

Kỳ thực cũng không trách Phuong Tiểu Vũ, trước kia hắn là một đầu cá ướp muối, mơ màng ngác ngác, căn bản chưa nói tới có cái gì mục tiêu, cũng không có mãnh liệt hăng hái động lực.

Hiện tại hẳn là cái biến thái, xem sách truyện học cái kỹ năng, không chút tốn sức liền có hiện tại thành tích, thậm chí không cần thành tích không hơn đại học cũng có thể trở thành Nhân Vương.

Cho nên hẳn hoàn toàn không lý giải Lưu Liên Liên này mãnh liệt đến biến thái Tiến Thủ Tâm.

Trên thực tế, Lưu Liên Liên hơi có khoắc lác hiềm nghi, nàng ngay cả đơn giản nhất ba mô hình đều không thi đến 600 chia, nếu có thể cầm tới Phương Tiểu Vũ đáp án, ít nhất có thể cỡ nào thi ra 80 phần.

80 phần đủ làm gì?

Từ 550 biến thành 630, trực tiếp đủ bên trên tứ đại chuyên nghiệp!

Nếu là đi một cái kém một chút 985, tốt chuyên nghiệp đảm nhiệm chọn.

Tốt nhất đại học đến tốt cùng có làm được cái gì?

Phương Tiểu Vũ không có cân nhắc tỉ mỉ, Lưu Liên Liên thế nhưng là thật sớm liền muốn thẩu.

Tìm phân tốt công tác cũng là thứ yếu, trọng yếu nhất vẫn là tốt đại học mang tới nhân mạch.

Đồng học, đồng học, sư trưởng bên trong tình anh rất nhiều, tốt nghiệp không mấy năm liền cần dùng đến, cơ duyên vừa đến, nói không chừng bị người nào diu dắt một chút liền có thể nhất phi trùng thiên.

Còn nữa, tốt đại học bản thân cũng có thể đề cao một cái nữ nhân giá trị con người, kén vợ kén chồng lựa chọn mặt càng rộng, tầng thứ cao hơn, thắng lợi hi vọng lớn hơn.

Hiện tại có là "Nữ kim lĩnh" dùng nhiều tiền hướng về Thanh Bắc E MBA trong lớp lẫn lộn, mưu đồ gì?

Giống như đúc đạo lý.

Đáng tiếc, Lưu Liên Liên tuy nhiên phi thường nỗ lực, làm sao trời sinh cũng không phải là đọc sách tài liệu, khổ không ăn ít, xưa nay không giống Tô Dã giống như đem thời gian tiêu vào cách ăn mặc xú mỹ bên trên, có thể thành tích cũng là không thể đi lên, làm sao phá?

Lưu Liên Liên nguyên bản đã cơ bản tuyệt vọng, nghĩ đến cố gắng thi đi, có thể quá nặng điểm đường là được.

Ai ngờ vui như lên trời, thế mà giống như niên cấp trước 5 Phương Tiểu Vũ phân đến một cái Trường Thi!

Biết được Trường Thi tin tức này một sát na,

Lưu Liên Liên kém chút không có đề điện, lập tức liền bắt đầu suy nghĩ, làm sao mới có thể đề cho Phương Tiểu Vũ đồng ý.

Lưu Liên Liên ý nghĩ cũng ngay thẳng —— cứ như vậy một cộng cỏ cứu mạng, chỉ cần đại giới không vượt qua cái kia phòng tuyến cuối cùng, lão nương nói cái gì đều phải bắt lấy!

Đương kim xã hội, cổ chấp nữ nhân khắp nơi đều có, giống như phổ cao những sách kia đều không đọc liền ra ngoài bằng người giàu có ngu xuẩn có năng bọn họ so, Lưu Liên Liên chẳng những bình thường, với lại thông minh được nhiều.

Cũng liền Phương Tiểu Vũ hiếm thấy vô cùng, sợ đây cũng là một cái bẫy.

Không sai, con hàng này đệ nhất phản ứng là đề cao cảnh giác. . . Xách, cao, cảnh, kính sợ!

Đề lại Lưu Liên Liên bả vai, phòng ngừa nàng lần nữa đột tập, trống lúc lắc giống như lắc đầu.

"Ta không cảm giác tính thú, người không có lần tiếp theo báo giá cơ hội, dừng ở đây."

Lẽ ra cự tuyệt đến rất dứt khoát, nhưng hẳn thực sự đánh giá quá thấp Lưu Liên Liên quyết tâm cùng ý chí, đồng thời cũng đánh giá thấp Lưu Liên Liên nhìn mặt mà nói chuyện năng lực.

Miệng đắng lưỡi khô, bên tai ửng đỏ, trái tim phanh phanh nhảy loạn, trong đoàn khó cất gia hỏa. . .

Người nói người không cảm giác tính thú? Lừa gạt ai đây?

Lưu Liên Liên triệt để nhìn thấu Phương Tiểu Vũ ngoài mạnh trong yếu hư nhược bản chất, lại sớm đặt quyết tâm muốn không thêm đếm xia, trực tiếp nhô ra Tiềm Tiềm ngọc thủ, một phát bắt được!

Tê. . .

Phuong Tiểu Vũ hít vào một ngụm khí lạnh, nhất thời mống ép.

"Nếu là LOL còn chưa đủ. . ."

Lưu Liên Liên run giọng mở miệng, nhịp tim đập có chút nhanh, miệng có chút lảm, vô ý thức liếm liếm bờ môi, lộ ra một đoạn béo mập.

Vô hình dụ hoặc, trí mạng nhất!

Phuong Tiểu Vũ ý thức toàn bộ rút ra, sau đó tụ tập đến một chỗ, kém chút không nghe rõ nàng đang nói cái gì.

". . . Thay cái địa phương cũng có thể. . ."

Đổi? Đổi cái gì? Làm sao đổi?

Đang mơ hồ, chỉ gặp Lưu Liên Liên yên tĩnh mà thuần phục quỳ xuống, một cái tay còn đang nắm xà đơn, một cái tay khác bắt lấy quần đùi, hơi hơi dùng lực.

Sau đó, nàng ngẩng đầu lên, dùng một loại vô tội ánh mắt nhìn xem Phuong Tiểu Vũ, nịnh nọt cười.

"Muốn hay không trước tiên thu chút tiền đặt cọc? Chứng minh một chút ta thành ý?"

"Muốn. . ."

Một cái muốn chữ thốt ra, Phuong Tiểu Vũ thề, hẳn thật cái gì đều không muốn, vô ý thức liền đáp lại một tiếng, chỉ thế thôi!

Một giây sau, chỉ cảm thấy quần đùi đi xuống một roi, trong nháy mắt liền tuột xuống 5 centimet có thừa.

Phuong Tiểu Vũ một phát bắt được lưng quần, trên trán toát ra mồ hôi lạnh, bắp chân run rẩy.

"Dừng lại! Hiện tại nhận tiền đặt cọc, ta đợi chút nữa làm sao khảo thí?"

Lý do rất là đường hoàng, nhưng bản chất như thế nào, hừ hừ, đều hiểu.

Tuy nhiên Lưu Liên Liên cũng không có tâm tình suy nghĩ cái này, ngạc nhiên ngẩng đầu, trừng to mắt, kêu lên: "Người đáp ứng?"

"Ân." Phuong Tiểu Vũ rất có 'Uy nghiêm' gật đầu, "Bỏ tiền đi! Còn lại thù lao, ban đêm lại nhận."

"Cảm ơn người! Thật! Cảm ơn!"

Lưu Liên Liên nhất định mừng rỡ, nhảy đứng lên ba chút một cái người thân tại Phuong Tiểu Vũ trên mặt, nhảy cẫng không thôi.

Phuong Tiểu Vũ ngược lại cảm thấy khó chịu, nhíu mày khổ tư.

Chuyện này, đến tột cùng người nào chiếm tiện nghi?

Nàng làm sao tạ đến như thế tình Chân Ý cắt đâu?

Xem đứng lên, tựa như là ta tương đối ăn thiệt thòi?

Không biết xấu hổ Tiểu Xử Nam khổ tư nửa ngày, cuối cùng nghĩ rõ ràng một sự kiện ——

Làm một hạng tư nguyên vô cùng Kỳ Trọng muốn, nhưng lại khan hiếm đến trình độ nhất định thì tư nguyên chừng không giả liền có thể cho nó tùy ý định giá.

Thi đại học đáp án tại đặc biệt thời gian, đối với đặc biệt người, cũng là một hạng vô cùng Kỳ Trọng muốn nhưng lại khan hiếm tư nguyên.

Nếu như là một cái hộp cách Hắc Tâm Thương Nhân, hoàn toàn có thể đối Lưu Liên Liên mở ra cao hơn giá cả.

Tuy nhiên không quan hệ, đây là Phuong Tiểu Vũ lần thứ nhất có thể có hạn độ nắm giữ người khác vận mệnh, nhưng hẳn tin tưởng vững chắc, cái này tuyệt đối không phải là một lần cuối cùng.

Chương 63: Ma dẫn, đi!

Miền cường tinh tảo lại, hai cá nhân bắt đầu đối ám hiệu.

Thi đại học mỗi một trận khảo thí, chỗ ngồi đều sẽ biến hóa một lần, chỉ cần không phải vận khí kém đến cực điểm, vừa lúc tại đường chéo cực hạn về khoảng cách, có thể dùng ám hiệu còn nhiều, rất nhiều.

Tì như một tay chống đỡ khuôn mặt, ước định mấy cái ngón tay vị trí riêng phần mình đại biểu hàm nghĩa, dùng ngón tay trở nhẹ nhàng đánh, hoặc là ngón tay cái hướng vào phía trong, hướng ra phía ngoài vuốt ve. . .

Biện pháp nhất định không nên quá nhiều.

Cho dù là khoảng cách khá xa, xem không quá rõ ràng, hoặc là Lưu Liên Liên phía trước, Phương Tiểu Vũ ở phía sau, cũng có thể thông qua gật đầu lắc đầu, gõ cái bàn, ho khan phương thức tới câu thông.

Hiện tại tuy nhiên có giám sát, nhưng này dù sao cũng là tử vật, không quá có thể phán đoán một ít chi tiết phải chăng có vấn đề.

Mà Giám Khảo Lão Sư bình thường sẽ không thật hạ tử thủ, dù sao việc quan hệ một cái thí sinh tiền đồ, động tác không quá lớn, giả bộ như không thấy được mới là thái độ bình thường.

Đương nhiên, hết thảy điều kiện tiên quyết là. . . Động tác không thể quá lớn.

Loại này sự tình có nhất định vận khí nhân tố, kế hoạch cho dù tốt đều không có biến hóa nhanh.

Đại khái bốn năm năm trước, một cao lưu truyền một vị buru hãn Học Tỷ Trường Thi truyền thuyết.

Lúc ấy thi đại học giám sát còn không có hiện tại như thế nghiêm ngặt, có hai cái học sinh sớm hẹn xong, thi toán học thời điểm, học sinh tốt mang vào một Trương Bạch sắc giấy than, đem sở hữu đại đề đều in lên, lại chép lựa chọn tốt bỏ khuyết đáp án, đoàn thành một đoàn.

Xin chú ý! Cái này cũng là một tám hoàn chỉnh toán học quyền, mà lại là 1 45 chia toán học quyền.

Hai cái học sinh nghiêng ngò, khoảng cách không đến 3 mét, trung gian không có không khoảng cách.

Ngay tại học sinh tốt nhìn đến đứng không, ném ra viên giấy thời điểm. . .

Tùy thời thật lâu Học Tỷ xoay người cất bước, một cái đáy biển mò kim!

Hai huynh đệ nhất thời mắt tròn, học sinh kém tốt một trận cầu mồi, thậm chí các loại giận mắng, uy hiếp, Học Tỷ căn bản không hề bị lay động, chờ đến nàng bá bá bá chép xong, lại ném cho cái kia thẳng xui xẻo thời điểm. . .

Còn lại năm phút đồng hồ nộp bài thi.

Thẳng xui xẻo sau cùng thi cái dạng gì, không ai biết, dù sao Học Tỷ nương tựa theo thêm ra tới 40 phân, thành công tiến vào đồng sư.

Có sự đối với Phương Tiểu Vũ cùng Lưu Liên Liên có cái gì ý nghĩa đâu?

Cũng không có, hiện tại không mang vào đi giấy than, càng vút không được viên giấy.

Nhiều lắm là cũng là khích lệ Lưu Liên Liên, muốn làm đến gan lớn, thận trọng, da mặt dày, còn lại cũng chỉ có thể giao cho vận mệnh.

Bất quá, vô luận có được hay không, tiền khẳng định là không lùi, 4 vạn lúc đầu cũng là chân muỗi, không phải Chủ Quan nhân tố, tổng thể không trả hàng.

Hết thảy giải quyết, lao tới Trường Thi.

Tiến vào dòng dõi một sự kiện, nhanh đi tìm chỗ ngồi, khi nhìn đến hắc Bản Thượng dán vào chỗ ngồi hình trong nhảy mắt, Lưu Liên Liên liền kim lòng không được lộ ra mặt mũi tràn đầy vui mừng.

Tốt nhất ký!

Phương Tiểu Vũ ở cạnh cửa sổ cái thứ hai vị trí, Lưu Liên Liên vừa lúc ngay tại gần cửa sổ cái thứ ba!

Dù là song song sát bên cũng sẽ không so cái này vị trí tốt hơn, Hoàn Bài khoảng cách kỳ thực rất xa, nhiều nhất chép đến lựa chọn.

Nhưng trước sau bàn nều như thao tác thật tốt, bỏ khuyết, thậm chí gần nửa đại đề đều có thể xong!

Sau đó không có gì nói, cũng là làm!

Phương Tiểu Vũ dựa theo đảo ngược bài thi, vào tay liền thẳng đến sau cùng một Đạo Đại đề.

Giấy viết bản thảo thượng diện đại mà lạo thảo Công Thức từng dãy liệt lấy, ngẫu nhiên ra đáng câu bên trên hai lần, chỗ mấu chốt các loại rõ rệt, chỉ cần nhắm vào hai giấy, coi như ngắm không được đầy đủ, chỉ ít chỉ ít cũng có thể lẫn lộn đến một cái đạt được điểm.

Chân chính đáp bên trên đề về sau, Phương Tiểu Vũ trong lòng cũng là đại hi.

Cái này bài thi, rất thú vị!

Mọi người đều biết, đề toán khó, có hai loại.

Loại thứ nhất là chiều rộng khó, đề hình đa số hợp lại loại hình, khảo nghiệm cơ sở bản lĩnh, liên tưởng năng lực, phát tán năng lực.

Loại thứ hai là độ sâu khó, đề hình đa số kéo dài loại hình, khảo nghiệm học sinh đối với một cái khối tri thức nắm giữ chiều sâu.

Phương Tiểu Vũ đoán bản cũng là chiều sâu, dù sao học tập thời gian ngắn, lại không trải qua áo thi đấu loại hình huấn luyện.

Mạnh xử vừa lúc cũng là cơ sở vững chắc, mỗi một khối đều vững chắc, đây là chính thể tính học tập pháp xây dựng tri thức kết cấu đặc tính.

Năm nay thi đại học toán học quyền, không thể nói không khó, nhưng vừa lúc cũng là chiều rộng khó!

Nhất định. . . Trời cũng giúp ta!

Phương Tiểu Vũ thật vui vẻ đáp đề, càng đáp càng thuận tay, cả trương bài thi, tổng cộng thời gian sử dụng 7 5 phút đồng hồ, lưu lại rỗng rã 45 phút đồng hồ thời gian dùng để giúp đỡ người nghèo.

Thế là Lư Liên Liên liền sướng rồi, lựa chọn tùy ý gõ gõ liền toàn bộ giải quyết, bỏ khuyết đề ngoại trừ một đạo cần lập Công Thức không có quá thấy rõ, số tự loại đáp án cũng là ba lần 5 trừ hai.

Sau đó bắt đầu chạy đại đề dùng sức.

Chép đến bao nhiêu, Phương Tiểu Vũ không có cách nào xác định, dù sao hần cũng không thể đem giấy nháp làm cho quá phách lối, nhiều lắm là ngẫu nhiên lộ ra một góc.

Nhưng là khảo thí sau khi kết thúc, vừa nhìn Lư Liên Liên mặt mũi tràn đầy vui mừng, liền biết thu hoạch không nhỏ.

"Ban đêm ta cho người đánh điện thoại, đi ra mướn phòng!"

Lư Liên Liên hào sảng cùng cực ném một câu nói, vội vàng rời đi.

Phương Tiểu Vũ thật vất vả bình tĩnh trở lại khí huyết, lại bắt đầu lục lọi. . . Dạng này không tốt a?

Một đường đi trở về nhà thời điểm, tâm tình nhất định các loại xoắn xuýt.

Có đi hay không đâu?

Cái này muốn đổi cái Lão tài xế, căn bản không cần suy nghĩ, ba phút hương cái chiến đấu tắm, mang theo dầu thơm kéo ra Đầu Đang Bỏ "Ken két" đi đến phun một cái, đắc ý liền đi ngắm.

Thế nhưng là Phương Tiểu Vũ không giống nhau a, tổng cộng kéo qua hai Thứ Nữ sinh tay, ba ba hai lần, nói chuyện yêu đương một lần không có. . .

Không thể nói cỡ nào thuần khiết, chỉ ít không có gì kinh nghiệm, nhất là một lên cũng là như thế táo bạo tư thế, thực tình gan đột nhiên a!

Lải nhải bắt đầu chính mình giống như chính mình đối thoại.

Dục vọng: "Có muốn hay không thử một chút?"

Già mồm: "Muốn. . ."

Dục vọng: "Vậy người sợ cọng lông? Đi!"

Già mồm: "Thế nhưng là. . . Không rất tốt a? Lại không cái gì cảm tình, lần thứ nhất cũng là giao dịch. . ."

Dục vọng: "Đồ ăn B! Hiện tại là cái gì thời đại rồi? Lăn ga giường muốn lông cảm tình?"

Già mồm: "Có chút lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn a?"

Dục vọng: "Vô nghĩa! Liền người thành tích, tìm trong nhà có tiền đàm luận, 500 ngàn đặt cơ sở! 50 vạn năng mua bao nhiêu lần thứ nhất người biết không? Cái này còn không phải cái kia, năng cái gì đều không tổn thất, người không gặp năng cỡ nào vui vẻ?"

Già mồm: "Đó là chuyện của nàng, ta không phải suy nghĩ muốn làm cái người tốt a, không muốn quá cặn bã. . ."

Dục vọng: "Người tốt không phải là ngọc B! Một người muốn đánh một người muốn bị đánh, riêng phần mình bỏ ra, công bằng hợp lý. Người coi chính nàng không có cân nhắc qua lợi và hại? Hãy chờ xem, nàng lại so với người càng tích cực!"

Già mồm: "Thế nhưng là ta có yêu mến người, ta lại không thích nàng. . . Vì sao lần thứ nhất muốn cùng nàng?"

Dục vọng: "Người ưa thích người nào? Mạch Tử Nghiên, Hàn Lạc Âm vẫn là Tô Dã?"

Già mồm: ". . ."

Dục vọng: "Người định đem lần thứ nhất cho ai? Muốn vì nàng Thủ Thân Như Ngọc, về sau lại không đụng khác nữ nhân một chút?"

Già mồm: ". . ."

Hệ thống: 【 chủ ký sinh tâm tình hỗn loạn, phải chăng cần tâm lý khai thông? 】

Phương Tiểu Vũ lập tức bị hệ thống bừng tỉnh, đột nhiên giác ngộ.

Lấy linh hồn bản chất mà nói, chính mình độc chiếm một cái tầng thứ, dưới chân là đông đảo chúng sinh.

Lấy sinh mệnh tầng thứ mà nói, chính mình độc chiếm một cái duy trì, quan sát Thời Gian Trường Hà.

Lấy tương lai phát triển mà nói, tiền tài, quyền thế, lực lượng, cuối cùng chỉ là rào, mà không phải Chung Điểm.

Ta mẹ nó là trên trời dưới đất có một không hai duy ngã độc tôn hệ thống chúa tể Phương Tiểu Vũ!

Ta đến cùng đang xoắn xuýt cái gì?

Ma đàn, đi!

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Có cái sự tình thỉnh giáo người

Nhận được Lưu Liên Liên điện thoại, Phương Tiểu Vũ hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang đi ra ngoài.

Hà Tĩnh biết là giống như Lưu Liên Liên cùng nhau ăn cơm, chẳng những không có ngăn đón, còn cố ý kín đáo đưa cho hắn 300 khối tiền.

Phương Tiểu Vũ dờ khóc dờ cười nhận lấy. . . Cũng không thể nói với nàng, người nhi tử vừa quét đi Lưu Liên Liên 4 Vạn Thái Lễ Tiền a?

Đi ra ngoài thời điểm kỳ thực không có cảm thấy có cái gì, nhưng là, theo khoảng cách từ điểm càng ngày càng gần, Phương Tiểu Vũ lại bắt đầu hoảng.

Nam nhân lần thứ nhất đồng dạng sẽ chết lặng, nếu là nước chảy thành sông hoặc là uống nhiều phía trên, thế thì còn tốt.

Giống Phương Tiểu Vũ đột nhiên như vậy mà lúng túng tình huống, tâm lý tổ chất không mạnh đến trình độ nhất định, thật đúng là chống đỡ tuy nhiên đi.

Mất thấy từ điểm thấy ở xa xa, Phương Tiểu Vũ tâm lý nhất động, ma xui quỷ khiến móc ra điện thoại di động, bấm Mạch Tử Nghiên điện thoại.

Tiếng chuông vừa tiếng nổ hai lần, lại liên tục không ngừng quải điệu, mở ra Vĩ Tín, suy nghĩ một chút tìm từ, ấp a ấp ứng phát đi qua một đoạn giọng nói.

"Tỷ, có cái sự tình muốn thỉnh giáo ngươi. . . Cũng là đi. . . Có cái nữ sinh chép ta đáp án, muốn thông qua giúp ta cái kia báo đáp một chút. . . Ngươi nói ta cái kia làm sao xử lý?"

Không nhiều đại hội, bên kia truyền đến hồi phục, Mạch Từ Nghiên cười đến ấp ứng ấp ứng, nghiêm túc lời nói liền năm chữ.

"Cái kia là cái nào cái gì?"

Lão Xử Nữ ngươi lại như thế ác thú vị xuống dưới sẽ càng ngày càng khó gả đó a!

Phương Tiểu Vũ tâm lý điên cuồng nhỏ nước bọt, đánh chữ hồi phục: "Tỷ ngươi biết có khoản trò chơi gọi LOL a? Cái kia cũng là nó hài âm. . ."

Cơ hồ là giấy quay về, ấn mở, lập tức truyền đến một trận tiếng cười lớn.

Một chữ đều không có, cũng là cười vang!

Nhấn nại tính tình các loại, qua một hồi, Mạch Từ Nghiên ước chừng là cười đủ rồi, lại phát tới một đoạn giọng nói.

"Loại sự tình này ngươi nói với ta. . . Là muốn trưng cầu cái gì ý kiến? Như thế nào mới có thể biểu hiện được bên bi một điểm? Hoặc là như thế nào mới có thể biểu hiện được giống như là tay giả đòi một dạng? Đến hỏi biết hồ a, đàn độn. . . Oa Cáp Cáp cáp!"

. . .

Còn có thể hay không thật tốt tán gẫu!

Phương Tiểu Vũ tức giận đến nha, nghiêng răng nghiêng lợi đều không đủ hình dung, dùng dùng đánh chữ.

"Nói chính sự! Ngươi cảm thấy ta hẳn là đi a?"

Lại là giấy quay về: "Ngươi muốn đi a?"

Phương Tiểu Vũ suy nghĩ một chút, hàm súc hồi phục: "Nàng rất xinh đẹp, không thể so với Tô Dã kém."

Ngẫm lại cảm thấy không đúng, tranh thủ thời gian lại bù một câu: "Tỷ ta có phải hay không rất nông cạn?"

Mặc danh kỳ diệu, hệ thống bất thành linh truyền đến nhắc nhở —— 【 Mạch Từ Nghiên độ thiện cảm +3 】

Đây là cái gì quý?

Phương Tiểu Vũ đều mộng, vô ý thức ấn mở Mạch Từ Nghiên tân ngữ âm.

"Đi a! Làm gì không đi?"

Càng ngày càng mộng. . . Làm sao lại như vậy dứt khoát?

Sưu sưu lại bắn ra hai đầu giọng nói, tranh thủ thời gian nghe.

"Tiểu đệ đệ, một cái nam hài muốn trưởng thành là nam nhân, cần kinh nghiệm rất nhiều chuyện, đây chỉ là hai trong đó."

"Tại ngươi cái tuổi này, tuổi nhỏ mộ ngãi, xuẩn xuẩn dục động, lại bình thường bất quá, nếu là ngươi tình ta nguyện vọng sự tình, vậy thì đừng cảm điểm tới mặt đúng, ngươi muốn biết tiên tri đó là chuyện gì xảy ra, về sau mới có thể chính xác đối đãi nữ nhân."

Lời nói là lời hữu ích, đạo lý cũng phi thường khác sâu, thế nhưng là, đệ đệ liền đệ đệ, tại sao phải thêm cái chữ nhỏ?

A Phi phi, chú ý điểm không đúng!

Lại nói, vì sao một sự kiện, lại là "Hai trong đó" ?

"Thứ hai?"

Đánh hai chữ phát đi qua, Phương Tiểu Vũ một bên suy nghĩ một bên các loại đáp án.

Suy nghĩ chính là Mạch Từ Nghiên cái này cá nhân, tư duy thật vô cùng sắc bén, không tầm thường, Bất Lạc bình thường.

Chính mình cùng với nàng nhận biết mấy tháng, học được đồ vật rất là không ít, nhất là loại kia "Nhảy ra khoanh tròn quay đầu xem toàn cảnh" nhãn giới, có thể nói được lợi cả đời.

Cũng là đi. . . Có đôi khi quá tà tính.

Ngươi nói cái này độ thiện cảm đều hơn 30 ngăm, làm sao đều không mang theo ăn dấm?

Ngươi nếu là biểu hiện được không quá Cao Hưng, thoáng cảm cảm lại, ta liền thuận thế sợ ngăm, tốt bao nhiêu?

Vì sao phải nói cho ngươi loại sự tình này?

Không cũng là hi vọng ngươi khiển trách ta một chút,

Giúp ta ôm lấy điểm tiết tháo a?

Liền không tin ngươi xem không hiểu!

Uổng ta như vậy tín nhiệm ngươi, ngươi chẳng những không cứu người, thế mà còn muốn ở phía sau đẩy một cái, nhất định im lặng.

Tà tính mạch tổng cuối cùng đem giọng nói phát tới, hơn 20 giây, rất Lão trưởng một đoạn văn.

"Cái này trên bản chất là hai chuyện."

"Chuyện thứ nhất mới vừa nói qua a, ngươi hẳn phải biết nữ nhân là chuyện gì xảy ra, cái kia là thế nào chuyện, với lại kinh lịch trải qua đến càng nhiều càng tốt, chịu bị thương, hoang mang một trận, cũng không tính là cái gì, sớm đã lịch sớm trưởng thành."

"Chuyện thứ hai, ngươi phải hiểu được xã hội cái này đại trò chơi trò chơi quy tắc, học được chơi như thế nào."

"Đây là ngươi lần thứ nhất lợi dụng tự thân ưu thế hoàn thành nhất bút giao dịch, nhất định phải kiên quyết chấp hành, với lại muốn thiện dùng ngươi quyền lợi."

"Ngày mai còn có hai khoa đúng không? Đừng đùa quá điên, nhưng là cái kia đưa yêu cầu thời điểm cũng đừng khách khí, mềm nhũn nam nhân có khả năng kích phát nữ nhân Mẫu Ái, nhưng tuyệt đối không thể có thể chinh phục nữ nhân."

Phương Tiểu Vũ cái cảm kém chút không có nện vào mu bàn chân bên trên, đỉnh lấy một tấm thật to mộng ép khuôn mặt, ngốc đứng tại nguyên chỗ.

Nghe đứng lên làm sao như thế không đáng tin?

Nhưng là, lại hình như rất lợi hại đáng về. . .

Đột nhiên, Phương Tiểu Vũ liền nhớ lại Tô Dã.

Nàng tại khác trước mặt nam sinh, nhất quán là cao ngạo, lãnh đạm, chẳng thêm ngó tới Thiên Nga, trong trường học thích nàng nam sinh đặc biệt nhiều, nhưng dám truy nàng, cơ hồ không có.

Thế nhưng là, nàng ở trước mặt mình, thoáng có chút. . . Run M?

Có như thế một cái hoạt bát ví dụ, Phương Tiểu Vũ nhất thời cảm thấy, Mạch Tử Nghiên lý luận tốt mẹ nó có đạo lý, nhất định cũng là lời vàng ngọc.

Càng nuông chiều, càng là nữ thần.

Không quen lấy, kỳ thực không có khó như vậy liên hệ, với lại sẽ không được đà lần tới.

Cho nên nói, từ hiện tại bắt đầu, ta hẳn là dựng nên một cái chính xác cùng nữ sinh chung đụng Liêu Muội xem?

Chờ chút. . .

Dựa theo Mạch Tử Nghiên mạch suy nghĩ đi xuống lộ, kỳ thực Tử Nghiên tỷ đối ta hảo cảm hoàn toàn là "Mẫu Ái", không có mẹ nó một điểm Tình Yêu Nam Nữ?

Cuối cùng phát hiện sự tình chân tướng Phương Tiểu Vũ, bất thành linh sinh ra một tia phản nghịch tâm lý, trong nháy mắt làm ra quyết định.

Ngươi để cho ta đi, ta liền đi thôi!

Loại sự tình này, gia môn hoàn toàn không đang sợ!

Rất tốt, tới cửa một chân, Mạch Tử Nghiên Đại Lực Volley, hoàn mỹ xoa ra một cái Viên Nguyệt Loan Đào. . .

Không đáng tin tỷ tỷ lại phát tới một đầu giọng nói, lúc này, Phương Tiểu Vũ đã có thể đã bình ổn thường tâm tiếp nhận, tùy ý ẩn mở.

"Kỳ thực, lần này giao dịch vẫn là cũng không thành thực. Nàng chiếm nhiều đại tiện nghi ngươi biết không? Năm trước ta một Viên Thân chất tử thi đại

học, 680 Phần Thủy binh học sinh liền dấm ra giả một khoa 100 ngàn! Liền cái này đều phải vui về bỏ tiền."

"Như người loại này mức độ Học Bá, liền không có nghe nói qua có tham dự loại sự tình này. . ."

"Người a người. . . Ta nói cho người, tuyệt đối đừng khách khí! Đây Chúng Nữ người, cũng là một cái nhị nữ Quân Dự Bị, người Liên Hương Tích Ngọc, nàng chưa hẳn cảm kích, nói không chừng còn trong tâm mắng người ngu xuẩn."

"Được thôi! Lần này trước tiên cứ như vậy, miễn cưỡng coi như không lỗi. Nếu như là người chủ động đưa ra, vào chỗ chết làm thịt, tỷ tỷ ta sẽ càng vui mừng hơn."

"Lần sau nhớ kỹ —— nhắc tay liền có thể giúp người, trợ; nói chuyện sẽ làm bị thương vô tội, im miệng; cần quên mình vì người. . . Xéo đi!"

Lời nói nhiều như vậy, diễn hình hưng phấn trạng thái.

Phương Tiểu Vũ vốn cho là, nghe được cái gì đều có thể duy trì bình tĩnh, kết quả lại nghe ra một đầu mồ hôi.

Ta cái này tỷ tỷ a. . . Tam quan tốt đang

Tuy nhiên cũng có thể nhìn ra nàng người này nguyên tắc —— người là ta đệ đệ, không điều kiện đối người tốt, không điều kiện người đứng lại, người khác yêu chết chết đi, không xen vào!

Diễn hình giúp người thân không giúp lý, tự do mà tự mình bá đạo tổng giám đốc.

Cái kia kéo trứng hầu như đều đã đập vỡ vụn, Phương Tiểu Vũ không còn nói nhảm, nhanh chân đi hướng về tửu điểm.

Lưu Liên Liên tới trước, lúc này đã đợi trong phòng, cho Phương Tiểu Vũ mở cửa về sau, nhanh chóng cúi đầu.

Yếu ớt run giọng hỏi: "Người có muốn hay không trước tiên tắm rửa?"

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Trù nghệ

Lưu Liên Liên hẳn là thật chưa làm qua loại này sự tình, hướng đi phòng tắm thời điểm gọn gàng mà linh hoạt. . . Thuận gat.

Đi ra hai bước, chính mình cảm thấy khó chịu, tranh thủ thời gian điều chỉnh một chút, kết quả là biến thành cánh tay bất động, hai chân lợi trượt chân trôi đi.

Lại là một cái Con Cọp Giấy!

Tuy nhiên cái này Con Cọp Giấy so chùy pháo Tô kiên định quá nhiều, ý chí có thể xưng cường đại, coi như nội tâm tâm thần bất định hoàn toàn bại lộ ở bên ngoài, hành động như cũ không chút do dự.

Phương Tiểu Vũ nhìn xem nàng Quần Sooc Ngắn cùng áo thun, ngoạn vị cười một tiếng.

Cao Bồi Quần Sooc Ngắn cầm xinh đẹp hai chân hoàn toàn hiện ra ở bên ngoài, nhưng bẹn Đại lưng rất rộng, thể khẩu trừ nơi đó rất phức tạp, nhìn qua rất khó hiểu biết.

So với buổi trưa cạnh xéo nát hoa vấy bẩn đến, cái đồ chơi này đã có thể bảo chứng có đầy đủ dự hoặc, có thể dùng nhất định tính an toàn.

Về phần thân trên, muốn đến nàng không có để ý.

Chỉ là, Phương Tiểu Vũ rất ngạc nhiên một sự kiện. . . Vạn nhất chính mình Thú Tính đại phát, cưỡng ép cái kia, nàng dự định làm sao bây giờ?

Nghĩ tới đây, Phương Tiểu Vũ tâm lý nhất động, lặng yên hỏi hệ thống: "Có thể hay không hỗ trợ nhìn xem, nơi này có không có nhiếp ảnh dụng cụ?"

【 hệ thống không cung cấp quét hình phục vụ, nhưng có thể xác định, hoàn cảnh an toàn 】

Phuong Tiểu Vũ thờ phào, còn tốt, Lưu Liên Liên chỉ ít không có đem tâm nhân đùa giỡn đến trên đầu mình, thái độ coi như đoan chính.

Chờ đến nhiệt độ nước điều tốt, hần tùy tiện đi vào tắm dội, Lưu Liên Liên làm bộ hết thấy như thường, bình tĩnh đi ra ngoài, kỳ thực bên tai đã đỏ thắm, mắt Thần đều không biết nên hướng về cái nào nghiêng mắt nhìn.

Loại này sự tình, mãi mãi cũng là người mềm ta liền cứng rắn, Ma Can đánh sói, ai sợ ai biết.

Phát hiện đối phương so với chính mình hư, Phuong Tiểu Vũ dùng khí một lớn mạnh, đại gia giống như gọi lại nàng: "Chớ đi, cho ta xoa dưới đợc!"

"A? Nha. . ." Lưu Liên Liên giật mình, sau đó yếu ớt đáp ứng.

Cụ thể quá trình kỳ thực không có gì kiêu diễm, Lưu Liên Liên động tác cứng ngắt, Phuong Tiểu Vũ thân thể đồng dạng cứng ngắt, lời nói đều không làm sao dám nói.

Trở lại phòng ngủ, Phuong Tiểu Vũ nằm xong, Lưu Liên Liên cắn thật chặt môi dưới, từ chân giường bò lên, phớt lầy chân ngồi ở bên cạnh hần.

Sau đó liền nên tiến vào chính đề a?

Phuong Tiểu Vũ Hín kích động, tiểu trái tim bịch bịch nhảy, mắt thấy tay của nàng càng duỗi càng gần. . . Bất thành linh kêu dừng!

"Chờ một chút!"

Lưu Liên Liên kinh ngạc ngẩng đầu, Phuong Tiểu Vũ chỉ chỉ nàng trên thân, phun ra hai chữ: "Y phục."

"A?"

Lưu Liên Liên khó xử nhún mày lại, bất thành linh bắt hần lại ngón tay, nhẹ nhàng lắc lắc, quyết miệng nũng nịu.

"Không cần đi! Người ta đáp ứng sự tình sẽ thật tốt lắm, tốt Tiểu Ngũ ca, không cần miễn Cường Nhân nhà tốt không tốt?"

Phuong Tiểu Vũ. . . Ngón tay bị một chút nắm chặt, tại chỗ hít một hơi lạnh khí, cảm giác đầy não từ cũng là Kim Tinh, lại bị đại mỹ nữ ngay cả nũng nịu mang xỏ lá dễ dàng, ý thức có chút mơ hồ.

Nhưng hần hạ quyết tâm muốn hiểu rõ một số việc, cắn răng, dùng không thể nghi ngờ ngữ khí từ chối.

"Không được, dạng này ta không thói quen."

Nói hình như người rất có kinh nghiệm giống như!

. . .

Lưu Liên Liên còn không cam lòng, muốn tiếp tục nũng nịu tranh thủ, Phuong Tiểu Vũ căn bản không cho nàng cơ hội, trực tiếp dưới Tối Hậu Thư.

"Hôm nay toán học người liền chỉ ít nhất được 30 chia, ta đã dụng tâm hoàn thành lời hứa của ta, hiện tại đến phiên người hiện ra thành ý."

Há lại chỉ có từng đó 30 chia!

Lưu yêu Liên Tâm bên trong rõ ràng, lấy cái này bài thi độ khó khăn, nếu là dựa theo chính nàng mức độ tới đáp, đạt tiêu chuẩn cũng là nhất đại quan.

Nguyên bản nàng thành tích liền có chút lệch khoa, Toán Lý Hóa yếu nhất, Ngữ Văn anh ngữ coi như không tệ, từ trước cũng là kéo chia chủ lực.

Nay thiên đại khái lấy không 40 phân, dựa theo trên phổ 1 chia 1 vạn trò đùa dễ tính, cái này giá trị 400 ngàn!

Ngày mai còn có một khoa nhất là quan trọng lý tổng, cho nên. . .

Lưu Liên Liên do dự một chút, chậm rãi đưa tay bắt lấy áo thun vạt áo, mềm nhũn khăn Cầu Đạo: "Này, người chỉ có thể sờ, không thể cái kia!"

"Được."

Phuong Tiểu Vũ đáp ứng rất sung sướng,

Mất lạnh nhìn dạy học trong phim trắng cảnh tại trước mắt mình phát sinh, tâm tình thế mà quý dị bình tĩnh hạ xuống.

Từ Nghiên tỷ nói không sai, cái này nữ nhân thật cũng là một cái trời sinh tình nhân tài liệu.

Đã tâm cự đại, tham Vô Yếm, vì là lợi ích không chọn thủ đoạn, thông minh cơ linh, thiện ở lợi dụng tự thân ưu thế. . .

Nàng thần tượng, sẽ không phải là Wendi Deng a?

Nói đứng lên, nàng giữ mình trong sạch, nhưng thật ra là một loại treo giá.

Giá tiền không đủ, ai cũng dừng nghĩ xé mở nàng bằng thanh ngọc khiết mạng che mặt, chỉ khi nào có cần phải, chính nàng liền sẽ chủ động ra tay.

Tại đại bộ phận Điều Ti trong mắt, nàng vĩnh viễn là mong muốn không thể thành nữ thần, toàn thân mỗi một cái lỗ chân lông đều tản ra hương thơm, uống vào trên trời Lộ Thủy, cười đứng lên như là Băng Sơn Tuyết Liên.

Nhưng ở đặc biệt người nơi đó, nàng cũng chỉ là một cái giá trị có hạn xinh đẹp nữ nhân, thể đánh bạc chỉ có như vậy ném một cái thất lạc, có thể tiện tay thắng nổi đến, lừa qua đến, thậm chí đoạt tới.

Nàng không uống Lộ Thủy, uống dinh dưỡng nhanh tuyền.

Từ Nghiên tỷ muốn cho ta xem, chính là cái này a?

Ngài muốn nói cho ta cái gì đâu?

Hi vọng ta hăm hở tiến lên hướng lên, nắm giữ loại này muốn gì cứ lấy lực lượng?

Hi vọng ta Thấy rõ tình đời, thanh tịnh, lý trí, không bị bên ngoài mê hoặc?

Dù thế nào cũng sẽ không phải hi vọng ta đối ái tình hết hy vọng, từ đó làm một cái Hoa Gian Lăng Tử, chuyên chú vào sự nghiệp a?

Phuong Tiểu Vũ nghĩ đến đau cả đầu, cũng không nghĩ mình bạch mạch tổng đến cùng là cái gì tâm tư.

Cái này nữ nhân nhất định kỳ hoa, cũng có có thể là hấn tàng thứ không đủ, tóm lại. . . Trước tiên làm chính sự.

Mãi đi lâu lòng cọ nửa ngày, chính sự cuối cùng bắt đầu xử lý, lần thứ nhất, liền để Phuong Tiểu Vũ toát ra mồ hôi lạnh.

"Tê!"

Hít vào một ngụm khí lạnh, Phuong Tiểu Vũ cuối cùng lý giải cái kia cổ lão Thành Ngữ chân thực hàm nghĩa.

Hồ Nha thương tổn đỉnh, nguyên lai là chuyện như vậy!

"Người điem nhẹ a!"

"Đúng, thật xin lỗi!"

Nói xin lỗi là cũng chân thành, thái độ là cũng đoan chính, nhưng mà căn bản đền bù không được kỹ thuật lạnh nhạt thấp kém.

Không được a, đến tìm cho mình chút chuyện làm, phân tán một chút chú ý lực.

Phuong Tiểu Vũ vỗ vỗ Lư Liên Liên, cường ngạnh phản phó nói: "Người quay tới."

"A?"

Lư Liên Liên có chút mắt tròn, đi lâu lòng nửa ngày, sợ hãi rụt rè xấu hổ mang e sợ xoay người, đục trên thân dưới đỏ bừng một mảnh.

Nghiêng đầu sang chỗ khác, mang theo tiếng khóc nức nở, mềm nhũn khẩn cầu: "Người đừng. . . Cái kia."

Phuong Tiểu Vũ nguyên bản không có ý định "Cái nào cái gì", liền muốn xem cái nào nhiệt mà thôi, nghe nàng kiểu nói này, bất thành linh liền bị kích thích ác thú vị.

Có vẻ như, ta còn có một cái lư mạnh kỹ năng, cho tới bây giờ không có trên người nữ nhân thí nghiệm qua?

Phuong Tiểu Vũ giờ ngón trở lên, cười xấu xa lấy phát động chín cạm. . . Cừ cừ quy nhất, lạnh yên không một tiếng động xuất thủ.

"A!"

Trong phòng đột ngột vang lên một tiếng kinh hô, mềm nhũn, mang theo không nói được vị đạo.

"Khe nằm. . ."

Ngay sau đó, người khôi xướng thống khổ bụm mặt, muốn khóc Vô Lệ.

Phuong Tiểu Vũ người đại gia!

Vừa Giáo Hội người một cái Thành Ngữ, Hồ Nha thương tổn đình! Đào mắt liền vong?

Người mẹ nó cũng là một cái hai ép!

...

Hai cá nhân đều có các nan ngôn chi ẩn, mắt lớn trừng mắt nhỏ nửa ngày, bất thành linh cười khúc khích.

"Người làm sao như vậy đáng ghét?" Lưu Liên Liên một ba Chường Phách tới, vẫn như cũ là nũng nịu, nhưng đã tự nhiên được nhiều.

"Người đến cùng được hay không?" Phương Tiểu Vũ còn trở về một bàn tay, vị trí không thể miêu tả, ngữ khí có chút không kiên nhẫn, thế nhưng không có thật sinh khí.

Cười to một trận, Phương Tiểu Vũ ánh mắt bất thành linh sáng lên, tràn ngập mong đợi hỏi: "Áy người có thể hay không nấu cơm?"

Lưu Liên Liên có chút mộng, mờ mịt gật đầu: "Biết một chút. Làm sao bất thành linh. . ."

Phương Tiểu Vũ tràn đầy phấn khởi nghĩ kè: "Vậy đến làm Hot Dog đi!"

". . ."

Lưu Liên Liên đầu đầy hắc tuyến, nhưng cuối cùng đến cùng không thể có chấp qua đại lão bản, co Oking Giáo Trình online.

Quá trình cụ thể mời tự hành não bổ, đại khái ba ngàn chữ tả hữu, lại nhiều thì thân thể không chịu đựng nổi, ít thì không đủ tận hứng.

Tóm lại, khuya về nhà thời điểm, Phương Tiểu Vũ chân có chút mềm.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Giữa sân nghỉ ngơi

Buổi sáng tám giờ, Phương Tiểu Vũ sáng khoái tinh thần rời giường, phát hiện Vi Tín bên trong có bảy tám đầu chưa đọc tin tức.

"Thế nào thế nào?"

"Sướng hay không? Sướng hay không?"

"Nha? Nhuyễn chân tôm (sợ vãi hà) còn không có rời giường?"

"Nhanh đứng lên nhanh đứng lên! Có hay không theo ta nói chụp hình?"

"Nhanh phát tới cho tỷ nhìn xem!"

Như thế lưu manh, không phải Mạch Từ Nghiên còn có thể là ai?

Chụp hình là nằng cho Phương Tiểu Vũ ra chủ ý ngu ngốc, vị này lưu manh tổng giám đốc lời thề son sắt mà nói, Lưu Liên Liên tuyệt đúng không dám cự tuyệt.

Đập xong ảnh chụp, về sau lúc nào trống rỗng tịch tịch lạnh, tựu tới thoải mái một chút, thậm chí có thể chậm rãi điều giáo thành XXX.

Đứng tại Mạch Từ Nghiên góc độ giảng, nằng nghĩ như vậy tuyệt đối không sai, Lưu Liên Liên dạng này nữ nhân, từ Gia Đệ đệ không chơi, sớm muộn gì cũng là trong miệng người khác thịt, vì sao không nắm ở trong tay chính mình?

Thế nhưng là Phương Tiểu Vũ cuối cùng không có ác như vậy tâm, làm không được như vậy tứ không kiêng sợ vì tư lợi.

Người ta Lưu Liên Liên cũng không đùa cái gì tâm nhãn, phối hợp được thật tốt, có thể xưng muốn gì cứ lấy, để cho Phương Tiểu Vũ thoải mái đến bay

lên.

Cái này sao có thể hạ thủ được?

Nghiêm chỉnh mà nói, Luru Liên Liên không tính người xấu, ai cũng không có thương tổn, lấy chính mình thân thể thay cái tiền đồ mà thôi, chuyện này hiểm lạ?

Thậm chí có thể nói, nếu không phải Phương Tiểu Vũ phương pháp quá sâu, căn bản không có khả năng giải tỏa nhiều như vậy tư thế!

Thay cái khác Thư Ngọc Từ, liền lấy Luru Liên Liên tâm nhân cùng cổ tay, vùng nũng nịu bán một chút moe, nhiều lắm là ba hai lần, liền sẽ bị mê đến đầu óc choáng váng, Hữu Cầu Tất Ứng.

Hồ Nha phá đỉnh? Le lười làm Hot Dog? Đơn thuần nghĩ quá nhiều!

Tuy nhiên Phương Tiểu Vũ cũng không có khách khí, ba phát Bao Nạo Báo Côn hai phát cứu cứu quy nhất đập xuống, nàng tốt ta cũng tốt, đối lẫn nhau đều cực kỳ hài lòng.

Đột nhiên nghĩ đến độ thiện cảm, Phương Tiểu Vũ tranh thủ thời gian mở ra Màn Hình.

"Hệ thống, ta hiện tại cũng có ai hảo cảm?"

【 Tô Dã 47, Mạch Tử Nghiên 34, Hàn Lạc Âm 33, Luru Liên Liên 65 】

Khe năm! Hôm qua trên trời buổi trưa còn mẹ nó không đủ hai chữ số tới, một ngày bão tố ra ngoài 65? !

Không cẩn thận ngã lại cũng là không kỳ quái, tiểu đồng bọn hài hòa vui sướng cùng một chỗ chơi đùa, vốn là đặc biệt thêm hảo cảm đi!

Chú ý từ máu chốt —— hài hòa, vui sướng.

Làm Tiểu Gia cái này thân thể võ nghệ là giả?

Hừ hừ, cay đắng vứt bỏ tật này thủ Chá Cô Thiên có thể làm không phải giả vờ.

Trong thành Đào Lý sâu mưa gió, xuân thủy chảy ngang gấp Hải Hoa.

Tả cảnh chính xác, tô lại tình tình tế ti mỉ, người nào có kỹ năng ai biết a. . .

Cộc cộc miệng, Phương Tiểu Vũ bất thành linh có chút ít hối hận.

Thương Pháp không có diễn luyện, chỉ ít đem nghiệm chứng một chút nha, rõ ràng rất đẹp nói, lúc ấy nghĩ gì thế?

Thờ dài, thuận mồm hỏi một chút hệ thống: "Ta muốn cùng Luru Liên Liên lăn ga giường, đại khái cần bao nhiêu điểm độ thiện cảm?"

【 90 điểm 】

Gọn gàng mà linh hoạt một đáp án, kém chút đem Phương Tiểu Vũ cả kinh nhảy đứng lên.

"Cái quỷ gì? Hôm qua vị trí hảo cảm đều cái kia tới, cút cái ga giường lại để cho 90 điểm?"

【 đây là phòng tuyến cuối cùng, cũng có khả năng cần cao hơn 】

Àm!

Nhất thương Bạo Kích.

Suy nghĩ một chút, Phương Tiểu Vũ cuối cùng kịp phản ứng, đột nhiên cảm thấy rất đáng tin.

Luru Liên Liên cái này Chủng Nữ người đầu, tuyệt đúng không là đem Trình Tiết nhìn đến mức quá nhiều nặng, mà chính là quá tinh táo, quá lý trí, biết rõ chính mình duy nhất tư bản cũng là mỹ lệ cùng thuần khiết, cho nên tuyệt đúng không sẽ tùy tiện phá hư.

Nếu là có một cái nhà triệu phú, nói ví dụ trong nhà tư sản năm trăm triệu đi lên, con trai độc nhất, phẩm hạnh đoan chính, không có gì không tốt yêu thích. . .

Như vậy thì quên tướng mạo bình thường, không biết lăng mạn, Luru yêu Liên Tâm bên trong đối với hắn không có nhiều hảo cảm, cũng sẽ phản đầu quên mình gả đi qua, với lại có rất lớn xác suất sẽ cản thủ Phụ Đạo, đóng vai tốt Hiền Thê Lương Mẫu nhân vật.

Trái lại giảng, như chính mình dạng này, thành tích lại thể nào tốt, ngoại hình lại thể nào ưu tú, trong nhà không tiền không thế, cơ bản cũng đừng trông cậy vào nàng lại bởi vì hảo cảm mà vàng đầu.

Cho nên nói, độ thiện cảm cái này đồ vật,

Có đôi khi thật đúng là đến xếp tại giá trị quan phía dưới, đừng hy vọng nó có thể giải quyết hết thấy vấn đề.

Àn, nếu như lại thêm khuôn mặt, hẳn là có thể giải quyết đại bộ phận vấn đề. . .

Cái này cũng là một cái hoặc là giữ tiền, hoặc là xem mặt thế giới, không có tâm bệnh.

Bình thường mà nói, có thể thấy rõ ràng cái này tàn khốc chân tướng đồng học, hoặc là tại hăng hái nỗ lực, hoặc là tại tuyệt vọng.

Phương Tiểu Vũ nguyên bản hoàn mỹ rời rạc ở bên ngoài, không nỗ lực cũng không tuyệt vọng, mơ màng ngạc ngạc —— tục xưng cá ướp muối.

Hiện tại a, tuy nhiên tiền vẫn là không nhiều, nhưng ít nhất khuôn mặt có thể nhìn.

HOHOHO!

Phương Tiểu Vũ thật vui vẻ ngắm liếc một chút tấm gương, cảm thấy hôm nay chính mình so với hôm qua lại tiến một cm.

Cái này thật đúng là không phải ảo giác.

Lực lượng, nhanh nhẹn, thể chất, tinh thần, tứ đại trụ cột thuộc tính, cũng là làm gì?

Lực lượng nhanh nhẹn có thể yếu ớt đổi biến hình thân thể, thể chất cải thiện huyết nhục da thịt chất tóc tuyến mồ hôi Đinh Đinh các loại, tinh thần cường hóa khí chất, không có giống nhau là cho không.

Từ khi lần trước tăng thêm một điểm thể chất, Phương Tiểu Vũ phát hiện mình vừa dài cao nhất centimet, nguyên lai đại khái là 172. 5, hiện tại là 173 ra mặt, không thể nào rõ ràng, nhưng tuyệt đúng không là ảo giác.

Còn có này mị lực là làm gì?

Đồng dạng phổ thông tướng mạo, có ít người cũng là nhìn xem thuận mắt, có ít người thì là xem bao nhiêu mắt đều lưu không xuống ấn tượng, có địa phương phân rõ phải trái a?

Đi lên chồng thuộc tính đi, thiếu niên, người sớm Dạ Hội là một cái đại soái so!

Cho mình đánh xong khí, đặc ý đi Trường Thi.

Lý tông vận khí như cũ không hỏng, Phương Tiểu Vũ cùng Lưu Liên Liên trung gian xa một cá nhân, cùng ở tại đếm ngược hàng thứ hai.

12 6 điểm lựa chọn, Phương Tiểu Vũ chính mình là giữ chắc toàn bộ điểm số, Lưu Liên Liên chỉ cần không ngốc, không nhìn lầm ám hiệu, trên cơ bản lại lấy không 4, 50 chia.

Tan cuộc về sau, Lưu Liên Liên vô cùng Kỳ Hưng phấn, vọt tới Phương Tiểu Vũ bên người, không chút nào khách khí nắm ở hân cánh tay.

Xúc cảm không tệ, với lại ngoại trừ không đủ lớn bên ngoài, các mặt đều cũng hoàn mỹ.

Ách, không đủ lớn so đối đối tượng, tự nhiên là chửi phào Tô, nếu như là giống như đầu kia hai a so sánh, quả thực là Cự Vật.

"Giữa trưa về nhà ăn cơm không?" Lưu Liên Liên không có xách câu trả lời sự tình, trò chuyện việc nhà giống như hỏi.

Hôm nay Phương Tiểu Vũ cùng ngày hôm qua Phương Tiểu Vũ hoàn toàn khác biệt, đã không còn là cái kia bị vấy xong còn không biết làm sao thuận cán bò thức nhắm B ngắm, tâm linh Thần Hội cười.

"Không Hồi Dã đi. Ta mời người ăn cơm?"

"Đương nhiên là người mời!"

Phương Tiểu Vũ không chút dụng tâm vậy, nhưng Lưu Liên Liên nũng nịu vung đến siêu tự nhiên, âm cuối mềm nhu nhuyễn nhu, cực kỳ câu người.

Ngắm hiểu lẫn nhau, cơm nước xong xuôi đối phun một đợt, sau đó ôm vào cùng một chỗ vuốt ve an ủi, tùy ý trò chuyện.

Độ thiện cảm bảo tố đến mạnh như vậy, tự nhiên cũng có tín nhiệm nhân tố, Phương Tiểu Vũ là rất không dễ nói chuyện, nhưng hẳn biểu hiện xứng đáng bất luận người nào tín nhiệm.

Lưu Liên Liên khẳng định không yêu Phương Tiểu Vũ, nhưng nàng đã phi thường tín nhiệm Phương Tiểu Vũ, nằm trong ngực hắn, tư thái đặc biệt buông lỏng, nói chuyện cũng đều là một chút nội tâm bên trong bí ẩn.

Phuong Tiểu Vũ an an tĩnh tĩnh nghe, ngẫu nhiên phát biểu một cái nhìn, không thiên vị không phù hợp, nghĩ như thế nào nói thế nào, cũng thẳng thắn tự nhiên.

Lưu Liên Liên rõ ràng hai người quan hệ không phải Nam Nữ Bằng Hữu, chẳng những không buồn, ngược lại càng ngày càng hưng phấn, càng ngày càng buông lỏng, kèm một chút liên va chạm gây gổ, lại đến một vòng.

May Phuong Tiểu Vũ tự chủ mạnh, điên não một trận liên tiếp đi, muốn không phải vậy buổi chiều thỏa thỏa đại não cung cấp máu không đủ.

Bốn giờ giao lưu, nhất là này đoạn đặc thù câu thông, để cho Phuong Tiểu Vũ cuối cùng đối nữ nhân loại này sinh vật, thành lập được một cái hiện thực mà rõ rệt khái niệm.

Không phải nữ thần, không phải kỹ nữ, cũng là phổ phổ thông thông nữ nhân.

Đùa nàng nàng sẽ cười, mắng nàng nàng sẽ ủy khuất, não mạch kín đại bộ phận thời gian không tại một cái kênh bên trên, nhưng chỉ cần dám vậy, cuối cùng có thể thành lập một cái trao đổi con đường.

Quan trọng cũng là tâm tính, một kiện đơn giản như vậy sự tình, chỉ cần chính xác đối đãi, một điểm không thần bí không gian nan.

Đang ngồi cảm thán lấy, hệ thống phát tới nhắc nhở.

【 người chính xác thực tế trong sách tri thức, thông hiểu đạo lý. Liệu Muội + 20, mị lực + 10, khẩu hoạt + 10 】

Phuong Tiểu Vũ Vinh Nhục không sợ hãi, mỉm cười.

Đúng là nên như thế, không đáng giá nhắc tới!

Sao? Chờ chút. . . Sau cùng này hạng năng lực, là thế nào thêm đi lên?

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Người nào đập chiếu?

Buổi chiều thi anh ngữ, vận khí hơi có chút kém, Phuong Tiểu Vũ ngồi ở phía sau, Lưu Liên Liên ngồi tại nghiêng phía trước, xa không sai biệt lắm 4 mét xa.

Toàn bộ chép là không thể nào ngắm, dựa theo trước đó thương lượng xong biện pháp, Lưu Liên Liên đem không nắm chắc được Đọc lý giải đề khoa tay múa chân đi ra, Phuong Tiểu Vũ dùng ho khan xác định đáp án.

Giám Khảo Lão Sư tới hỏi qua một lần, Phuong Tiểu Vũ tâm lý tổ chất xuất chúng, hơi hột ửng phỏ đi qua.

Sau cùng chép đến hai mươi cái câu trả lời bộ dáng, đây cũng là mười mấy phần tới tay.

Nguyên bản Lưu Liên Liên anh ngữ thành tích cũng không tệ, chiếu chuyện này hình xem, 130 chia vững vàng, 140 phần có thể hy vọng xa vời một chút.

Tan cuộc thời điểm, Lưu Liên Liên cười đến mặt mũi tràn đầy rực rỡ, nhỏ giọng nhắc nhở Phuong Tiểu Vũ: "Nhớ kỹ chúng ta ước định. Bái!"

Sau đó vội vã đi tìm phụ mẫu báo tin vui.

Phuong Tiểu Vũ vô ý thức vẩy tay từ biệt, căn bản không nghe rõ nàng đang nói cái gì.

Nguyên nhân rất đơn giản, hệ thống phát tới nhiệm vụ hoàn thành nhắc nhở.

【 trưởng thành nhiệm vụ: Nhân sinh ái thứ nhất thuận lợi hoàn thành, khen thưởng cảm tạ công bố thành tích lúc cấp cho 】

Tâm lý thật ngửa ngửa!

Vừa đi ra ban cấp không bao xa, tại hành lang chính là tốt đụng vào Nhân Kính Khôn, cùng trường chiến đấu ròng rã hai ngày, Phuong Tiểu Vũ lần đầu

đụng phải cái này trước Học Bá.

"Ngũ Ca! Thi thế nào?"

Nhân Kính Khôn như quen thuộc lại gần, cũng không khách khí vỗ vỗ Phuong Tiểu Vũ cánh tay.

Nam sinh ở giữa biểu đạt thân mật, đại bộ phận thời điểm cũng là cái này phương pháp, Phuong Tiểu Vũ đáp lễ hần một chút, cười gật gật đầu: "Cũng không tệ lắm, người thế nào?"

"Đừng nói nữa!" Nhân Kính Khôn vẽ mặt đau khổ, mắt nhỏ híp thành một đường nhỏ, không ngừng nôn nước chua.

"Lần này khảo đề cũng không biết là cái nào biến thái ra, đáp đứng lên quá mẹ nó tốn sức! Cái nào Đạo Đề đều phải suy nghĩ lại suy nghĩ, ta toán học cùng lý tông cũng là miễn cưỡng đáp xong, một lần đều không kiểm tra tiến lên!"

Phuong Tiểu Vũ đối lần này bài thi độ khó khăn cũng có chút cái nhìn, nghe vậy phụ họa nói: "Đúng vậy a đề hình xác thực cũng phức tạp, hơi sơ sẩy muốn mắc lừa."

Dùng từ rất khéo léo, Nhân Kính Khôn cũng thông minh, trong nháy mắt nghe ra Phuong Tiểu Vũ thành thạo, mặt mũi tràn đầy hâm mộ lắc đầu.

"Ngũ Ca, xem ra lần này là người cùng Linh Linh tranh niên cấp đệ nhất! Ta hỏi qua Hâm Hâm, hần thi cũng, không quá thích ứng đề hình."

"Hâm Hâm con đường quá lệch, thi đại học không phải áo thi đấu, quả thật có chút ăn thiệt thòi." Phuong Tiểu Vũ thuận miệng trả lời.

"Cũng không phải sao!" Nhân Kính Khôn vỗ mạnh một cái bàn tay, "Cái này phá đề muốn nói đơn giản, kỳ thực không có chút nào đơn giản. Có thể mẹ nó chỗ khó hoàn toàn không thích hợp!"

Lời này xem như nói đến trên căn gác, năm nay chính thể khảo sát trọng điểm là chiều rộng, không thích hợp Vương Hâm Hâm cái này áo thi đấu tuyển thủ, nhưng cực kỳ thích hợp Phuong Tiểu Vũ.

Kỳ thực đại bộ phận thời gian, thi đại học quyền độ khó khăn đều tại Nghiễm, mà không tại sâu, như 08 năm đề thi chung quyền như thế tới gần áo thi đấu khó khăn đề hình, bảy tám năm ở giữa liền một lần kia mà thôi.

"Tôn Linh khẳng định không có vấn đề, nàng là ai đến cũng không có cự tuyệt, cái gì đề hình đều có thể. Nói thật, ta là thật nghĩ khiêu chiến một chút nàng, tuy nhiên hi vọng không lớn."

Phuong Tiểu Vũ thành tâm thành ý khen lấy Tôn Linh, mặc dù là trực tiếp đối thủ cạnh tranh, nhưng hần sẽ không ngóng trông Tôn Linh dấn.

Muốn tranh Ngao Đầu, con đường duy nhất là làm đến chính mình năng lực cực hạn, mà không phải chờ mong đối thủ phạm ngu xuẩn.

"Lời này đúng, nhưng cũng không đúng." Nhân Kính Khôn đầu tiên là gật gật đầu, sau đó lại lắc đầu.

"Kỳ thực Linh Linh cái này biến thái càng thích hợp yêu cầu cao quyền, nàng lúc học lớp mười liền đã giải quyết toàn bộ Cao Trung chương trình học, gần nhất hai năm một mực đang tự học đại học chương trình học."

"Nàng và thí nghiệm Bạch Vô Song một dạng, cũng là thuần túy thiên phú hình tuyển thủ, sớm thật nhiều năm liền đủ bên trên Khoa Đại thiếu niên ban. Nhưng là thi đại học, hai nàng thật đúng là chưa hần có thể thi thắng trường trung học phụ thuộc Văn Bản, dù sao chú ý trọng điểm đều không tại một cái kênh."

Nhân Kính Khôn biểu đạt xong cảm thán, bất thành linh nhớ tới Phuong Tiểu Vũ, tranh thủ thời gian lại bù một câu: "Úc, đúng rồi, năm nay vẫn phải tăng thêm một cái người!"

Nói là nói như vậy, nhưng nhìn thần thái, rất rõ ràng, hần không có coi là thật cảm thấy Phuong Tiểu Vũ có tư cách tranh cái kia vị trí.

Phuong Tiểu Vũ mỉm cười, cũng không để ý.

Bây giờ nói cái gì đều quá sớm, thành tích đi ra về sau, mới biết được ai có thể thắng được ván này.

Chiếm được là nhờ vận may của ta, thất chi ta mệnh, lấy hết lớn nhất nỗ lực, không thẹn lương tâm liền tốt.

. . .

Về đến nhà, mẫu thân Hà Tĩnh thế mà không tại, xem ra, hai ngày này an ủi rất có hiệu quả, nàng hần là không còn lo lắng cho mình thành tích.

Nhân rồi không chuyện gì, Phuong Tiểu Vũ đang chuẩn bị suy nghĩ một chút tiếp theo quyền sách, tiện tay mở ra điện thoại di động leo lên Vi Tín, chỉ gặp ban cấp trong đám vô cùng náo nhiệt.

"Cho ta Ngũ Ca quỳ ngắm. . ."

"Ta Phi Tiêu bìa ngấm bên trên dán vào Phương Tiểu Vũ chân dung lớn, rất mẹ nó khó đâm, các người nói, muốn hay không đòi phi đao?"

"Chờ ta! Ngay lập tức đi nhà người, cùng một chỗ đâm!"

"Ô ô ô. . . Mụ mụ hỏi ta vì sao khóc, ta làm như thế nào trả lời nàng?"

"Trở lại trường thời điểm chúng ta đem Phương Tiểu Vũ lột nghiệm một chút hàng a? Ta cực kỳ hiếu kỳ, khó Đạo Chân chính là điều đại cũng không cần giảng đạo lý?"

Đây đều là cái quỷ gì?

Phương Tiểu Vũ gạt mình, tranh thủ thời gian lật lên trên ghi chép, không bao xa, lật đến hai tấm ảnh chụp.

Hai cá nhân, một nam một nữ, nữ kéo nam nhân cánh tay, nửa người đều tựa tại trên bờ vai, bước vào một cái cửa quay.

Tiếp theo mở đầu là viễn cảnh, đồng dạng mặc hai cá nhân, đi ra đại môn, phía trên thềm bài có thể thấy rõ ràng —— Cẩm Giang ngôi sao.

Đây không phải là Phương Tiểu Vũ cùng Lưu Liên Liên, còn có thể là ai?

Khe nằm! Người nào nhảm chán như vậy, canh giữ ở bên ngoài đập hai ta?

. . . Người nào nhìn thấy đều sẽ đập một tấm được rồi? Hai người kiêu ngạo như vậy!

Phương Tiểu Vũ tiếp tục lật bình luận.

Vừa thi xong, cả đám đều rảnh đến nhưc cả trứng a-xít lac-tic, đang cần phát tiết, tiễn đưa đến cửa tới nổ tung đề tài, tất cả mọi người đang làm sự tình.

"Làm Phương Tiểu Vũ vậy Hàn Lạc Âm thời điểm, ta đang nhìn náo nhiệt; làm Phương Tiểu Vũ vậy Tô Dã thời điểm, ta vẫn không nói gì; làm Phương Tiểu Vũ đem Lưu Liên Liên cũng cho vậy tới tay thời điểm, không có người hiểu ta bị thương. . ."

"Mới nhất tin tức, đến từ lớp tám! Lưu Liên Liên cùng Phương Tiểu Vũ một cái Trường Thi!"

"Ta đi! Trong này nhất định có PY giao dịch. . ."

"@ Hàn Lạc Âm, đồng học người thấy thế nào?"

Người nào như thế hỗn trướng? Phương Tiểu Vũ lên cơn giận dữ, liếc mắt một cái, ma đàn Nhị Hắc!

Ách, đánh bắt quá. . .

Không quan hệ, không quan hệ, Hàn Lạc Âm không thể nào chơi Vi Tín, ngẫu nhiên online cũng sẽ không tại trong đám nước.

Đang tự an ủi mình, một đầu tân tin tức xoát đi ra.

"Ta nhìn hán hai rất xứng." —— By Hàn Lạc Âm

Trong đám bầu không khí lập tức nhất chuyển.

"Xứng +1."

"Xứng +2."

". . ."

Phương Tiểu Vũ cảm giác có chút nhưc cả trứng, gãi gãi cái cằm, bất thành linh cười hắc hắc, đánh chữ phát ra một đầu tin tức.

"Có chút ủng hộ Tiểu Ngũ ca, Lưu Liên Liên rõ ràng không bằng Hàn nữ thần xứng."

Trong đám bất thành linh yên tĩnh, sau đó lấy gấp đôi tốc độ bạo phát.

"Tim bí kíp!"

"Không biết xấu hổ!"

"Tìm phổ cập khoa học - Science chi tiết!"

"Đã phát lớp tám nhóm, khả khả khả khả. . ."

"Ta đại biểu Lạc Lạc yêu cầu một lời giải thích!"

Giải thích? Giải thích con em người a!

Chính mình không khoẻ mạnh, chỉ dựa vào hống có làm được cái gì? Có thể hống nhất thời còn có thể hống cả đời?

Dù sao có cơ sở hảo cảm chống đỡ, các người thích thể nào, tiểu gia ta vội vàng đây!

Tĩnh nghiên tiểu Luận Văn, đề cao tự thân sức hấp dẫn, đây mới là vương đạo a. . .

Đóng lại Vi Tín, nhanh nhẹn thông suốt đi ra ngoài, trên đường phố mua sách đi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Eo cơ vất vả mà sinh bệnh Bành Nghiêm

Hiện tại đầu năm nay, mua tiểu thuyết tốn sức, mua đạo bản thực thể Tiểu Hoàng Thư càng tốn sức.

Phương Tiểu Vũ cũng chưa nghĩ ra đến tột cùng muốn nhìn cái nào bản, bởi vì thật là không có chọn lựa tư cách, đụng phải cái gì tính là gì đi.

Quanh đi quẩn lại, luôn luôn tìm tới Trạm Xe Lửa bên cạnh Tiểu Thương Phẩm bán Sĩ thị trường, mới rốt cục tìm tới như vậy một cái chất đồng đại lượng đạo bản sách quầy hàng.

Loại này địa phương cũng là giao qua phí bảo vệ, cơ bản không ai sẽ quan tâm, quầy hàng bên trên đường đường chính chính để đó một bản trang bìa phong cách tây Tiểu Hoàng Thư, nhất đứng lên vừa nhìn, Phương Tiểu Vũ kém chút cười phun.

《 thanh xuân kỳ thực trong văn học người nổi bật, vang dội toàn bộ Hán Ngữ vòng tròn đau xót Văn Học kiệt tác —— a Tân thanh xuân Nghịch Lưu Nhật Ký 》

Nghịch Lưu? Nhật Ký?

A, cảm giác là lạ, nhưng là suy nghĩ một chút, kỳ thực không có tâm bệnh. . .

Đến, Xem ra sẽ có thu hoạch, chậm rãi lật đi!

Đoán chừng là hệ thống nhận chứng này nấy bộ sách thái cổ Lão, lật đến sau cùng, Phương Tiểu Vũ chỉ tìm tới một bộ Long Chiến Sĩ, tổng cộng ba quyển, mỗi bản đều dày đến giống như cục gạch giống như.

Có liên so không có mạnh, dù sao kỹ năng tuyệt đối sẽ không đáng tin, Phương Tiểu Vũ cũng không chọn, cất giọng hỏi: "Lão bản, bộ này sách bán thể nào?"

Này lão bản là cái tướng mạo cũng chính phái người đàn ông, cười đứng lên có chút khờ, không nói nhiều.

"Lão Thư, không xuất bản nữa, 300."

Người đại gia. . . Ta thu hồi chính phái đánh giá, 3 bản thấp kém đạo bản sách, nền tảng yếu giá đều chỉ dám đánh dấu 38, người lật ba phen bán cho ta?

"30, một bản 10 khối." Tân tài xế ngữ khí chém đinh chặt sắt, "Người không bán, ta liền đi nhà cách vách mua đĩa."

Lão bản suy nghĩ một chút, mở ra thủ chương: "50, cho người thêm bản vật kèm theo."

Phương Tiểu Vũ theo ngón tay nhìn đi qua, nhất thời dờ khóc dờ cười.

《 Cổ Văn quan chỉ 》, Dân Quốc chỉnh sửa bản, 1 998 năm Văn Nghệ nhà xuất bản.

Người thân, sẽ không lại cho ta biến ra một bản 《 Đông Thương Kim Liên 》 a? !

Thật như thế. . . Ngược lại là quá tốt.

Giao tiền rồi đi, ngoài định mức thuận đi một tấm báo chí, bốn bản túi sách đến cực kỳ chặt chẽ, vung mạnh đứng lên thật có thể làm cục gạch dùng.

200 vạn chữ sách, đọc đứng lên hẳn là rất đau đầu?

Không biết lúc nào mới có thể thoát khỏi Tiểu Hoàng Văn đại sư xưng hào, bây giờ nói đứng lên đều không người tin tưởng ta Tiểu Thanh Tân bản chất ngấm, có thể nhanh lên thẳng cấp đi.

Đang các loại xe buýt thời điểm, Mạch Từ Nghiên bất thành linh đánh tới điện thoại.

Đây là một cái tuyệt đúng không có thể sơ suất xấu bụng Lão Đại, Phương Tiểu Vũ tranh thủ thời gian tiếp đứng lên, chỉ nghe bên kia động cơ "Ồng" một tiếng, sau đó lớp xe kịch liệt xoa đất trống.

Phương Tiểu Vũ dọa cho nhảy một cái: "Tỷ ai, người chậm một chút lái xe! Chuyện tốt gì mà để người hưng phấn như vậy?"

"Tiểu Ngũ, đi ra ăn cơm! Tỷ cho người ăn mừng!"

Cái này đúng là có cái gì vui vẻ sự tình không có địa phương phát tiết hưng phấn, lấy ta làm nguy trang đây!

Phương Tiểu Vũ trong nháy mắt đoán được sự tình chân tướng.

Lẽ ra, hiện tại không có gì việc gấp, hẳn là đi bồi tiếp, tuy nhiên Phương Tiểu Vũ nhìn xem trên tay mình cục gạch, nhất thời bỏ đi suy nghĩ.

Chiếm hữu nàng xe, nàng có thể nhận được mở ra không nhìn?

Muốn để nàng biết tình nghi tiểu Luận Văn sự tình, ít nhất phải chế giễu ta 10 năm!

"Tỷ, hôm nay không rất thích hợp, mẹ ta trong nhà chờ lấy đây. . . Ngày mai OK?"

Phương Tiểu Vũ không có có ý biết đến, trước kia, hẳn đối Mạch Từ Nghiên căn bản là toàn bộ nghe tin hoàn toàn, nói cái gì chính là cái gì.

Nhưng từ hôm qua lên, đầu tiên là không roi chụp hình, cực tuyệt nữa ăn mừng. . . Hẳn đang tại độc lập.

"Ách, cũng đối a?"

Mạch Từ Nghiên âm thanh một hồi, rất nhanh lại lần nữa hưng phấn đứng lên, "Kia buổi tối đi! Tỷ mang người ra ngoài canh chừng!"

Ban đêm đương nhiên không quan hệ, Phương Tiểu Vũ sáng khoái đáp ứng.

Ngồi lên xe buýt thì đã là tan ca buổi tối Cao Phong, trong xe chen lấn giống như cá Sardine đồ hộp giống như.

Phương Tiểu Vũ chặt vật dán tại móc kéo bên trên, khổ trung tác nhạc nghĩ đến: Cái này nếu là thả một cái Bao Nạo Báo Côn đi ra, sẽ có bao nhiêu người lên chùy ta?

Án, có vẻ như có thể căn cứ bọn họ phản ứng,

Dựa theo lớn nhỏ vóc tới sắp xếp cái đội.

Xe buýt ầm ầm tiến lên, Phương Tiểu Vũ đem tư duy phát tán ra ngoài, đột nhiên nghĩ đến Phó Hiệu Trưởng Bành Nghiêm, không biết gia hỏa này thế nào?

Đáng tiếc không phải cái nghiêm túc nhiệm vụ, chưa có trở về thả có thể xem hẳn tình huống, cực kỳ tiếc nuối.

Bành Nghiêm thế nào?

Đang trong bệnh viện treo nước.

Thi đại học bận bịu hồ không phải Cao Trung giáo sư, nhưng trong trường học sự tình một dạng không ít, chủ quản hậu cần Phó Hiệu Trưởng một năm sắp ô cũng là nửa tháng, tốt nhiều sự tình đều loạn thành một bầy.

Về phần nằm sấp ở lý do?

Té ngã đưa đến eo cơ vát và mà sinh bệnh.

Quý đều không tin!

Giáo Phương bên trong cao tầng cơ bản đều biết tình hình thực tế, lại truyền mấy ngày, giáo sư đội ngũ đại khái cũng sẽ trở nên chẳng phải thuần khiết. .

Ngày đó ở trường ủy hội bên trên, Bành Nghiêm bị một trận tổ hợp quyền đã đến đầy đầu bao, trở lại càng nghĩ càng sinh khí, tan ca trực tiếp tìm cái lý do không có về nhà, chạy tới Vân Sư tìm Tiểu Tình Nhân.

Cái này Tiểu Tình Nhân lại lịch không thể nào đang, xem như lấy quyền thế lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn tiêu biểu.

Được không dễ, lại thêm nằng xác thực tuổi trẻ có vị đạo, Bành Nghiêm vẫn luôn cũng để bụng, tiền không ít cho, tưới tiêu cũng ân cần.

Tuy nhiên lại thể nào cần cù chăm chỉ cũng địch tuy nhiên tuế nguyệt, 50 lẻ người, trên cơ bản cũng là có một chút không có một chút, trạng thái tốt ba năm phút đồng hồ, trạng thái không tốt ba năm giây, khẩu hoạt cùng tốc độ tay hơi dẹt mới là chủ lực.

Ngày này đi, Bành Nghiêm vốn là mang theo uất khí đi, kỳ thực không chút cố gắng, nghĩ đến xả bớt lửa liền tốt.

Vốn cho là cũng cũng là vài phút sự tình, kết quả ngoài ý muốn nổi lên vui mừng!

Hơn nửa giờ hạ xuống, mệt mỏi trực suyễn thô khí, nhịp tim đều có chút không ngay ngắn đủ, nhưng là cuối cùng dựa vào chính mình cứng rắn thực lực thỏa mãn Tiểu Tình Nhân, Bành Nghiêm gọi là một cái thỏa mãn.

Đến, cái gì phiền muộn cũng không có, tồn thất điểm này món tiền nhỏ, sinh điểm này hẹp hòi, đều không gọi sự tình!

Đi về nghỉ hai ngày, đem thân thể dưỡng tốt, Bành Nghiêm lại bắt đầu xuẩn xuẩn dục động.

Lần trước là trên tâm lý thỏa mãn, lần này, có phải hay không cái kia thỏa mãn một chút thân thể?

Nói lão đi ra ngoài, lái xe thẳng đến Kim Ốc, tốt một trận khổ chiến, thẳng giết đến long trời lở đất, Giang Hà Đoạn Lưu, Huyết Lưu phiêu xir, lập tức Từ Bình một.

Kết quả. . . Eo lóe ngấm.

Kỳ thực không thể trách Tiểu Tình Nhân hãm không được áp, khát rờn rã ba năm, mãi mới chờ đến lúc đến Bành Nghiêm tàn bạo một lần, quản nó Tam Thất hai mươi bảy, ăn trước no bụng lại nói!

Cũng không thể trách Bành Nghiêm cậy mạnh, việc quan hệ nam nhân tôn nghiêm, ai biết chính mình lúc nào còn có thể cường ngạnh như vậy? Trước tiên rút phục lại nói khác!

Đáng tiếc, siêu tự nhiên lực lượng chỉ che chở một Tiểu Ngật Đáp, thân thể tổ chất vẫn là cái kia Lão Nhược gà, thể là liền tránh đến mức nghiêm trọng, động một cái liền đau đến muốn khóc.

Tiểu Tình Nhân nhắc lại nhắc bất động, lại khó tìm đồng học đến giúp đỡ, sau cùng không có cách, trực tiếp đánh 120.

Bành Nghiêm nằng dâu là Đệ Nhị Thiên Tài biết đến —— vào lúc ban đêm có chút dấu vết không thu thập lưu loát, Bành Nghiêm không dám thông tri nằng.

Kỳ thực ngày thứ hai cũng không có nắm tay đuôi thu thập lưu loát. . . 120 cấp cứu nhân viên vào cửa thì nha Chính Quang lấy đít co quắp đây, nhiều người như vậy nhìn thấy, làm sao giấu diếm?

Bành Nghiêm thuyết pháp là xuống lầu té, miễn miễn cường cường dấu điểm một ngày rưỡi, cách trời xé chiều liền bị một bàn tay cạo mặt bên trên, chỉ cái mũi một hồi bạo phun.

Hắn nằng dâu ngược lại là cái biết đại thể, không có đi trường học nào, trái lại hỗ trợ gát.

Nhưng vẫn là câu nói kia, biết tình nhân nhiều như vậy, làm sao giấu diếm?

Phó Hiệu Trưởng nằm viện, lão sư, trường công bọn họ nhao nhao tới thăm, khó tránh khỏi liền sẽ nghe được một chút nhàn thoại.

Loại này đường viên lời đồn lời đồn tốc độ, từ trước cũng là lớn hơn hoặc bằng tốc độ ánh sáng, tuy nhiên những người lãnh đạo xuất phát từ một loại nào đó suy tính, truyền đạt mệnh lệnh Phong Khẩu Lệnh cấm đoán tin đồn, nhưng có một số việc phát sinh cũng là phát sinh ngầm, giấu không được.

Chất béo dày như vậy. . . Không đúng, sự vụ như thế bận rộn vị trí, lãnh đạo một ngày hai ngày không tại cương vị, này không quan hệ.

Thế nhưng là một năm nửa tháng, có ý tưởng người, đủ tư cách người, có thù cũ người. . . Động tác liên tục đây này.

Nếu như Đại Tá trưởng nguyện vọng Ý Lực rất, cái kia còn tốt, thế nhưng là lần trước Phương Tiểu Vũ cùng Lý Tiếp Tư tranh chấp bên trong, đứng đội tình huống là rõ ràng đặt ở mọi người trước mắt, người nào tâm lý không có điểm số?

Không có gì bất ngờ xảy ra, Bành Nghiêm cái này vị trí là ngồi không lâu ngấm.

Tạo thành cái kết quả này, vèn vèn một phát bắn người trước bắn ngựa mà thôi.

Gia hòa này vận mệnh, sớm tại đứng ở Phương Tiểu Vũ mặt đối lập một khác này, kỳ thực liền đã nhất định.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Mắt đỏ

Mạch Từ Nghiên tới đón Phương Tiểu Vũ thời điểm, thời gian đã tiếp cận 8 điểm.

Lần này nàng lái một chiếc không xuất bản nữa Thảo Lục sắc Cực Quang, cũng không đắt lắm, thế nhưng là vô cùng hiển lộ rõ ràng nàng mê đắm mỹ thêm mê SUV tình kết.

Ăn mặc, nửa thực nữ Bán Chuyên Nghiệp, đến gò váy ngắn chất liệu rất quái lạ, nhìn xem mỏng, nhưng vô cùng có chất cảm giác, tản ra hào quang màu đen, làm nổi bật cho nàng da thịt vô cùng Bạch.

Tóc vẫn như cũ là đại gọn sóng, tuy nhiên nhìn xem cùng lần trước giống như không phải một cái màu sắc, Phương Tiểu Vũ đối với phương diện này không thể nào miễn cảm, chẳng qua là cảm thấy nàng quán lên một nửa tóc dài đáng vẻ cũng sang trọng.

Trên cổ tay không mang bèo ngoài, vô cùng đơn giản phù lấy một cái . . Dây buộc tóc?

Bên ngoài là một tầng đường viền hoa, Thuần hắc sắc, tuyệt đúng không là bất luận cái gì Vật phẩm trang sức, Phương Tiểu Vũ chỉ có thể đoán dây buộc tóc, hoặc là gọi bao da?

Giống như đơn giản ăn mặc so sánh với, Mạch Từ Nghiên trên mặt trang ngược lại là so bình thường nông, tai mắt, môi đỏ, Queen giống như.

Như thế một thân cách ăn mặc, trong nháy mắt liền để tiểu Gà mờ mịt ép, phải hình dung như thế nào đâu?

Công tác không công tác, nghỉ dưỡng không nghỉ nhàn, tiệc tối cũng không giống, ngược lại là hơi dính điểm Dạ Điểm trang bên cạnh, có thể lại không khoa trương như vậy.

"Chúng ta đi thì sao?" Tiểu Gà mờ lên xe về sau không kịp chờ đợi hỏi.

"Dẫn người đi hơi lãnh hội một chút cái này thành thị đêm sinh hoạt."

Tựa hồ là trang dung vấn đề, Mạch Từ Nghiên so bình thường lạnh một chút, không có cong cong Mắt cười, khí tràng nhất thời tỏa ra.

Phương Tiểu Vũ âm thầm lú lờ, cái này còn chưa tới địa phương đâu, tiến vào trạng thái nhanh như vậy, đáng sợ tỷ tỷ. . .

Nói đến đêm sinh hoạt, Phương Tiểu Vũ biết đến cứ như vậy mấy cái, quán bar, tắm rửa, đồ trang . . Khẳng định không phải toàn bộ, nhưng đơn giản cũng là Từ Sắc Tài Vận này một bộ.

Mạch Từ Nghiên vừa lái lấy xe, một bên cho hán phổ cập khoa học - Science.

"Chúng ta Vân Thành hết thầy có ba gia quy mô hình tương đối lớn Dạ Điểm, hôm nay muốn đi gạo cốc cũng là một trong số đó, danh xưng Vân Thành MIX, ha ha."

Phương Tiểu Vũ không có hiểu rõ cái này tiếng cười khờ ý tứ, tuy nhiên cái này cũng không ảnh hưởng hán hiểu kỳ.

"MIX? Ta giống như nghe nói qua, có phải hay không cửa ra vào ngừng một cỗ Rambo Ginni nhà kia quán bar?"

"Ân, cũng là nhà kia." Mạch Từ Nghiên gật gật đầu, bất thành linh nghiêng mắt nhìn đi qua liếc một chút, "Về sau người đi Đế Đô đọc sách, có cơ hội có thể đi kiến thức kiến thức."

"Ta đối quán bar không có gì hứng thú, đơn giản cũng là Liêu Muội thôi!"

Hắc! Ta còn cần phải đi quán bar vậy?

Phuong Tiểu Vũ không quan trọng nhún nhún vai, trong giọng nói có chút ít kiêu ngạo, nhưng lại không có chút đến Mạch Từ Nghiên trong lời nói trọng điểm.

Mắt thấy mét cốc thể bài thấy ở xa xa, Mạch Từ Nghiên không có nói thêm nữa, tùy tiện đem xe đổi đến quán bar Cửa chính, trực tiếp xuống xe.

Cửa quán bar bảo an lập tức đi tới, phụ cận có không Thiếu Nam nam nữ vì thế mà choáng váng.

Phuong Tiểu Vũ tranh thủ thời gian xuống xe theo, tuy nhiên cảm thấy Từ Nghiên tỷ dám làm như vậy, khẳng định có nắm chắc, nhưng cũng phải đề phòng vạn nhất.

Quả nhiên, này bảo an khoảng cách Mạch Từ Nghiên còn có ba bước lúc liền chất lên về mặt vui cười, Mạch Từ Nghiên coi như không thấy được, lôi kéo Phuong Tiểu Vũ liền vào cửa.

Vừa đi lên bậc cấp, Phuong Tiểu Vũ liền nghe đến thân thể Hậu Truyện tới một tiếng quan cửa xe trầm đục, này bảo an hẳn là tại giúp tỷ tỷ dừng xe.

"Tỷ người thường xuyên đến?"

Mạch Từ Nghiên lắc đầu: "Cực ít đến, tuy nhiên bọn họ nhận biết ta là hẳn là."

Chắc chắn, tỷ người đến tốt cùng là làm gì a? Cũng là một nhà Fashion Magazine lão bản?

Vào cửa về sau, Phuong Tiểu Vũ liền không có công phu muốn những thứ kia, quầy rượu sửa sang, ánh đèn, cách hẳn sinh hoạt quá xa, hôm nay lần thứ nhất nếm thức ăn tươi, hưởng về tiêu thảo luận, rất dài kiến thức.

Đại Đường không nhỏ, chờ đợi khu có ghế sofa cùng gửi lại đài, lúc này trên ghế sofa ngồi người Mãn, đứng bên cạnh bốn năm cái bảo an cùng tiếp khách.

Bảo an không đề cập tới cũng được, tiếp khách này phục trang. . . Có tồn thương phong hoá!

Phuong Tiểu Vũ đang khiển trách tới đâu, các loại khu bất thành linh đứng lên hai cái muội tử, ăn mặc càng mát lạnh, ở ngực chen lẫn so Tô Dã còn khoa trương, mang trang xem, khuôn mặt cũng có thể đánh 8 5 phút.

Phuong Tiểu Vũ cho là nàng bọn họ có chuyện gì, kết quả hai cái muội tử vừa nhìn thấy Mạch Từ Nghiên,

Nhất thời tiết khí một lần nữa ngồi trở lại đi.

Tình huống như thế nào?

Mạch Từ Nghiên tựa như biết hẳn đang suy nghĩ gì giống như, nhân nhật phun ra hai cái từ: "Bán. Bán Chuyên Nghiệp."

Xuyên qua chân chính sân nhảy, đi đến lầu hai, quẹo vào một gian bao sương, khách Nguyên Kinh lý luôn luôn theo ở phía sau, không nói tiếng nào.

Chọn món lúc không giống Phuong Tiểu Vũ nghĩ như vậy, cái gì Lafite, Jake Sully Dani, rượu Cocktail loại hình bài danh một mực không có, Mạch Từ Nghiên chỉ chọn ngắm một bình C IDe R, cho Phuong Tiểu Vũ muốn ngắm hai bình Bía.

Phuong Tiểu Vũ hiểu kỳ hỏi: "Tỷ người điểm cái kia là rượu gì? Quý a?"

Mạch Từ Nghiên cười một tiếng: "Trái táo tửu. Bọn họ đại khái bán 100 nhiều a?"

Lại thế nào không biết, Phuong Tiểu Vũ cũng biết, đây tuyệt đối là tiện nghi tốt giá cả, ước chừng chỉ so với Bía quý từng chút một.

Tri tâm đại tỷ tỷ cười qua về sau, lại bắt đầu cho Phuong Tiểu Vũ đi học.

"Tới này loại địa phương, người nhất định phải làm rõ ràng mục đích. Tới Liệp Diễm, vậy thì chăm chăm đứng dưới đây, chờ nhìn thấy ngưỡng mộ trong lòng lại nhìn dưới người đồ ăn đĩa."

"Tới buồng lòng, vậy thì đến trong sân nhảy tùy tiện nhảy nhót, ra xong mồ hôi liền rời đi."

"Tới xã giao, tiếp tốt chủ yếu mục tiêu, chính mình duy trì thanh tỉnh."

"Tới uống rượu. . . Nếu như chỉ vì uống rượu, tốt nhất đừng đến tại đây, tâm tình không tốt lại uống say, xảy ra chuyện xác suất vô cùng lớn."

"Ta mang người tới cũng là thật dài kiến thức, trở lên lý do cái gì đều không dính, vậy thì yên tĩnh nhìn xem chứ sao."

Phuong Tiểu Vũ trong nháy mắt nghe hiểu Từ Nghiên tỷ nói bóng gió —— nếu như không có minh xác mục đích, tận lực đừng đến.

Bất quá, buổi chiều đánh điện thoại lúc không phải cũng hưng phấn a? Làm sao như thế một hồi lại hình như cũng tỉnh thần sa sút?

Kỳ quái. .

Phuong Tiểu Vũ đang suy nghĩ đầu, cửa ra vào bất thình lình lách vào tới một cái số tuổi không lớn tuổi trẻ, không giống như là có cái gì ác ý, thế nhưng không giống như là nghiêm chỉnh công tác nhân viên, tiến đến đặc biệt rõ ràng.

Thanh niên trước tiên cho hai người cúi đầu, bá bá bá hai giây liền nói ra một bộ lời hữu ích, cuối cùng, mỉm cười hỏi Mạch Tử Nghiên: "Mỹ nữ, chúng ta chỗ này có chính phẩm kết oa triều uống, Thuận an Keating chua đồ uống, không chứa Rượu Cồn, không có bất kỳ cái gì tác dụng phụ, cam đoan chơi đến HIGH, có cần phải tới hai bình ném thử tươi mới?"

Phuong Tiểu Vũ là nghe không hiểu chuyện gì xảy ra, Mạch Tử Nghiên chau mày, bá khí phun ra một chữ ——

"Cút."

Thanh niên biến sắc, nụ cười nhất thời sụp đổ hạ xuống, nhưng không nói gì ngoan ngoãn, ném hai câu "Quấy rầy rất xin lỗi" liền rời đi.

Chỉ là, rời đi thời điểm, thật sâu xem liếc một chút Mạch Tử Nghiên, lại ngấm hai mắt Phuong Tiểu Vũ.

Chờ hắn đi ra ngoài, Phuong Tiểu Vũ hiểu kỳ hỏi: "Tỷ, đó là cái gì?"

"Treo đầu dê bán thịt chó đồ vật, bên trong rất đại khái dẫn đầu chứa vi phạm lệnh cấm thành phần."

Mạch Tử Nghiên mắt lạnh nhìn này thanh niên trà trộn vào đám người, cười lạnh một tiếng: "Những này rác rưởi thật sự là càng ngày càng không tương nổi."

Phuong Tiểu Vũ xem chừng, nàng hẳn là biết người nào ở sau lưng làm những này, tâm lý hiểu kỳ, liền đi tới bao sương trước cửa sổ, hai tay chống tại trên lan can, thăm dò nhìn xuống.

Giờ phút này, này thanh niên vừa mới xuyên qua đám người, đi đến một chỗ bóng mờ, thở phì phò mắng: "Móa nó, đừng phải một cái lòi kéo 25 tám thối con đĩ, há mồm liền để lão tử cút!"

Vô Lại cười ha ha, vung đi qua một điều thuốc, thuận miệng hỏi: "Cái nào bao sương? Thế mà ngay cả chúng ta mét cốc đệ nhất vịt mặt mũi cũng không cho?"

Bân Ca cau mày nói: "Bạch Kiểm ngươi không nói gì a? Có thể không được tội nhân tận lực đừng đến tội nhân."

Bạch Kiểm về trước Bân Ca, lắc đầu nói: "Sao có thể a, đại trương gia trảng tử, ta là như vậy không biết nặng nhẹ người?"

Sau đó quay đầu tiện tay nhất chỉ: "Ba cái 8, liền một cái tiểu B tử tử hòa kéo một cái hàng. . . Xoa, nói thật lòng, này đàn bà thật mẹ nó xinh đẹp!"

Vô Lại ngửa đầu nhìn đi qua, ngây người nửa ngày, ngoài miệng ngậm thuốc ba chút chút một chút rút xuống mặt đất, tranh thủ thời gian quay đầu đập Bân Ca.

"Đại ca, ngươi xem một chút, là này tiểu tử không?"

Không đầu không đuôi, nói cái gì đó?

Bân Ca giương mắt xem đi qua, trong nháy mắt, con ngươi từ liền tăng đầy tơ máu, đỏ bừng một chút.

Bạn đang đọc truyện *Đọc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Có Quá Nhi, đại Quá Nhi!

Thời gian mới chỉ đi qua không đến một tháng, nhớ tới đêm hôm đó khuấy nhục, Bân Ca liền cảm giác ở ngực tại ần ần làm đau.

Phuong Tiểu Vũ!

Đề cho mấy anh em thể diện mất hết, dẫn đến đại trượng gia bị thời khắc đó mòng đàn bà sáng Giễu cợt thâm trào phúng kẻ cầm đầu!

Đồ chó hoang oắt con, Thiên Đường có đường người không đi, địa ngục không cửa xông tới, hôm nay rơi xuống ca thù bên trong, chờ một lúc dạy người chơi điếm mới mẻ!

"Bân Ca, lên hay không lên?" Vô Lại liếm liếm bờ môi, nóng lòng muốn thử.

"Trước cái rắm!" Bân Ca trừng hấn liếc một chút, cả giận nói, "Này tiểu tử cở nào tà môn chính người không biết? Chờ lấy!"

Bạch Kiểm rắc rắc ánh mắt, hưng phấn cười đứng lên.

"Ai? Bân Ca, này tiểu tử giống như chúng ta có Quá Nhi? Ta đi thông tri các huynh đệ?"

"Có! Có đại Quá Nhi!"

Bân Ca gắt gao nhìn chăm chăm Phương Tiểu Vũ khuôn mặt, hận ý hoàn toàn, cũng không có hành động thiếu suy nghĩ.

Phương Tiểu Vũ giống như Lý thiếu gia sự tình, đại trượng gia về sau khía cạnh nghe qua, cụ thể tình huống không rõ ràng, nhưng cái này tiểu tử cơ sở mà đã cơ bản thăm dò rõ ràng.

Trong nhà không có gì tiền, mẫu thân giao tiền thuê tử mờ Taxi, quan hệ xã hội rất đơn giản.

Cái này tiểu tử bình thường rất điều thấp, cũng không biết đánh cái nào học được công phu, tà môn là tà môn, nhưng tuyệt đối là cái thái kê.

Lưu Mai sợ bọn họ vương bận, cố ý đã phản phó Trương Lộ, để cho bọn họ đừng mù lấn vào, cho nên Bân Ca tra xong cơ sở về sau, cũng chỉ có thể đặt tại một bên, trong tâm nhớ kỹ.

Bân Ca không biết Lưu Mai muốn làm gì, làm thành không có, bắt quá, hấn nghĩ rất rõ ràng ——

Ta không đi chủ động gây chuyện, nhưng là, hôm nay chính hấn đến đầu của ta, loạn như vậy địa phương, xảy ra chút gì ngoài ý muốn, có thể trách không đến gia môn a?

Quay đầu phản phó Vô Lại: "Ngốc nghếch, người đi gọi mấy cái huynh đệ, đừng tìm Tiểu Mao đám kia tiểu B con non."

"Yên tâm! Ta hiểu được!" Vô Lại hưng phấn đáp, sau đó lại thử thăm dò hỏi, "Đại ca, chúng ta mang cái gì gia hỏa?"

Bân Ca trầm ngâm chỉ chốc lát, kiên quyết nói: "Mang cột! Cán đầu thăm dò trên thân nắp kỹ, trước tiên đừng lên."

"Thỏa!" Vô Lại gật gật đầu, cười gằn rời đi.

Bạch Kiểm sắc mặt hơi có chút trắng bệch, chần chờ nói: "Đại ca, này dù sao cũng là đỉnh cấp bao sương. . . Ta nhìn thấy, này đàn bà khí chất thật không. . ."

"Cho nên ta không có để cho bọn họ bên trên cán đầu. Với lại, đây chẳng qua là để phòng vạn nhất. . ."

Bân Ca cười lạnh, trong tươi cười ẩn chứa không nói ra được hận ý cùng ác độc.

"Tiểu Bạch, gian kia bao sương hôm nay người nào trực ban?"

Bạch Kiểm rất quen thuộc, há mồm liền đến: "Mừng muội. Liền cái kia vừa tới một tháng tiểu xếp nha đầu."

"Người đi xong! Để cho nàng tìm cơ hội, cho này trong bao sương đồ uống hạ điếm liệu!"

Bân Ca cười đến cũng âm hiểm rất đắc ý, lại không có mất đi cảnh giác, lại nhắc nhở: "Chú ý một chút, đến giấu điếm được tới tỷ, vạn nhất lộ tẩy, nàng không nể mặt mũi cũng thật phiền toái."

Cái kia tới tỷ, cũng là đi giúp Phương Tiểu Vũ bọn họ chút rượu khách Nguyên Kinh lý, giống như Bân Ca đám người này không phải một cái hệ thống, giống như mừng muội những Phục Vụ Sinh kia cũng không phải một cái hệ thống, thậm chí giống như đại trượng gia đều không phải là phụ thuộc quan hệ, không quán đi qua, nói không chừng liền sẽ có phiền toái gì.

"Không có vấn đề! Chuyện này tiểu đệ sở trường."

Bạch Kiểm nên được rất sung sướng, quay đầu bước đi, ba lượng giấy liền biến mất trong đám người.

Bân Ca an bài xong, chính mình lại suy nghĩ một chút, cảm thấy không sai biệt lắm thỏa.

Lại có thể đánh lại như thế nào?

Tại lão từ địa bàn, muốn làm sao đùa chơi chết người, liền chơi như thế nào chết người!

...

Giờ phút này, Phương Tiểu Vũ như cũ mờ mịt không biết, chính mình lại bị người ghi nhớ.

Lúc trước giống như Bân Ca bọn họ lên xung đột thời điểm, ai cũng không có báo danh tiếng, hẳn đương nhiên không có khả năng biết, mét cốc cũng là cừu gia đại bản doanh.

Hướng về dưới lầu quét vài lần, không tìm được Bạch Kiểm thân ảnh, Phương Tiểu Vũ liền đem người này cho ném tới sau đầu, đầy hứng thú đánh giá trận Từ Lý hết thấy.

Muốn nói náo nhiệt, kỳ thực cũng không có náo nhiệt đi nơi nào.

Chính thức mở màn là 10 điểm,

Chân chính lớn nhất nóng nảy thời điểm tại 11 có một chút rạng sáng 2 điểm ở giữa, hiện tại ngay cả nhiệt trận biểu diễn đều không bắt đầu, người tuy nhiên đã không ít, nhưng đại thể coi như yên tĩnh.

DJ nơi đó dễ đó loạn thất bát tao Dạ Điểm ca khúc, âm lượng không có mờ tối đa, nhưng tiết tấu rất có phiên động lực, tất cả đều là nghe không hiểu lời nói.

Cái gọi là triều cửa hàng, cũng là nhất định phải theo sát thế giới trào lưu, muốn để người không Minh Giác lệ.

"Muốn hay không xuống dưới tìm muội tử dựng cái gương ngáp?" Mạch Từ Nghiên đứng ở Phương Tiểu Vũ bên cạnh, không có hảo ý cổ động.

Dưới đây khắp nơi có thể thấy được vùng vẫy hai tay, tuyết trắng bấp bề, đông đưa núi non, mê ly mờ tối dưới ánh đèn, nữ hài tử cái đỉnh cái tuổi trẻ xinh đẹp, dụ hoặc hoàn toàn.

Tuy nhiên Phương Tiểu Vũ hoàn toàn không có hứng thú.

"Không có ý nghĩa. Người đệ đệ ta lại không tiền lại không khuôn mặt, đi lên tự rước Kỳ Nhục a?"

Ngoài miệng tuy nhiên nói như vậy, Khả Tâm bên trong lại ác thú vị nghĩ đến: Những này muội tử, đại khái không có một phát Bao Nạo Báo Côn không giải quyết được, nếu có. . . Vậy thì hai phát!

Gian lận không đối trá trước tiên không đề cập tới, liền nói những này dong chi tục phản, đáng giá lãng phí tinh lực?

Dù là thật có một cái hai cái cực phẩm, trường hợp này bản thân cũng đủ để cho Phương Tiểu Vũ phán các nàng tử hình.

Bên người mỹ nữ đều vậy không đến, cùng các người vô nghĩa? Khôi hài!

Mạch Từ Nghiên che miệng cười một tiếng: "Lúc đầu cũng là cho người đi chịu gặp khó đó a. . . Người coi tỷ tỷ đối người ôm lấy bao lớn hi vọng a?"

Đến, cùng người không có cách nào nói chuyện phiếm.

Phương Tiểu Vũ lật cái bạch nhãn, quyết định không để ý tới nàng. ánh mắt hững hờ lướt qua thang lầu, bất thành linh khê giật mình.

A?

Đó là. . . Quách Lượng cùng Vương Hâm Hâm? Bọn họ làm sao lại tới?

Ngu xuẩn vấn đề, thật vất vả giải quyết thi đại học, tới buông lỏng chứ sao.

Nếu như chỉ là Quách Lượng, Phương Tiểu Vũ coi như không thấy được, tuy nhiên gần nhất giống như Vương Hâm Hâm quan hệ xử đến rất không tệ, hẳn cảm thấy vẫn là phải đi chào hỏi.

"Tỷ, ta nhìn thấy hai cái đồng học, ta đi cùng bọn họ chào hỏi."

Mạch Từ Nghiên theo ánh mắt quay đầu nhìn lại, nhướng mày, chợt buông ra, mỉm cười.

"Đi thôi. Hỏi một chút bọn họ đặt trước không có đặt bao sưng, nếu như không có, có thể gọi bọn họ chạy tới chơi."

Phương Tiểu Vũ không nghĩ nhiều, cười ha hả đi ra ngoài, vừa lúc ở lối đi nhỏ nghênh tiếp đối phương.

"Đây xấu tiền (*người coi trọng đồng tiền)! Nhìn không ra a, người lại dám tới Dạ Tràng."

Đây xấu tiền (*người coi trọng đồng tiền) là Vương Hâm Hâm ngoại hiệu, tên bên trong có tốt nhiều Jean nha.

Thình lình nhìn thấy Phương Tiểu Vũ, Vương Hâm Hâm vừa mừng vừa sợ, hướng lên một quyền đối bên trên bả vai hắn, cười mắng: "Đại ca đừng nói nhị ca, ngươi không phải cũng tới? Thế nào? Thi được chứ?"

Phương Tiểu Vũ nhất thời im lặng, Thư Ngốc Tử ấy, ngươi xem một chút đây là cái gì trường hợp tốt không tốt? Là đàm luận cái này địa phương a?

Wang Hâm Hâm cũng ý thức được không đúng, then cái đồ thối khuôn mặt, tranh thủ thời gian xoay người lại hỗ trợ giới thiệu cùng đi bằng hữu.

Ba nam một nữ, số tuổi cũng không lớn, không phải cấp ba vừa tốt nghiệp, cũng là mới vừa lên đại học không bao lâu.

Nhưng bàn về mặc, mỗi cá nhân đều nghiền ép Phương Tiểu Vũ, lại thế nào không biết người đều có thể liếc một chút nhìn ra, đó là trên bản chất chênh lệch, ít nhất muốn lấy vạn dặm đơn vị để cân nhắc.

Bốn cá nhân nhìn xem đều rất ngạo khí, đứng này không nhúc nhích, mặc cho Vương Hâm Hâm tiến lên hàn huyên.

Quách Lượng ngược lại là mỉm cười đối phương Tiểu Vũ gật gật đầu, còn lại hai nam một nữ, cho dù là tại Vương Hâm Hâm lôi kéo Phương Tiểu Vũ đi qua giới thiệu thời điểm, cũng chỉ là rụt rè cười cười, khách sáo một câu "Ngươi tốt".

Nhất là cái kia nữ sinh, có thể xưng ngạo khí bức người, trên dưới dò xét Phương Tiểu Vũ một vòng, khách sáo đều chẳng muốn khách sáo, xụ mặt bụng đờ, trong ánh mắt rõ ràng lộ ra không kiên nhẫn.

Phương Tiểu Vũ vừa nhìn bộ dáng này, dứt khoát liền không có đưa ra mời, nhìn nhau hai ghét, cần gì chứ.

Ngay tại hắn chuẩn bị lúc cáo biệt, một cái bộ dáng như quản lý nam nhân theo tới, đầu đầy mồ hôi xin lỗi ảm ức.

"Uy thiếu, phạm là có một chút khả năng, ta đều sẽ cho ngài cùng mấy vị công tử an bài, dù là ngài sớm nửa giờ thông tri, Lão Trương ta không thềm đếm xỉa đến tội nhân, đoạt cũng cho ngài đoạt một cái, thế nhưng là. . ."

Phương Tiểu Vũ nghe xong liền minh bạch chuyện gì xảy ra, khóe mắt hiện lên mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Độc Sách Thành Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.